

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MEN WHO HATE WOMEN

**“Laura Bates is showing
us the path to both intimate
and global survival.”**

–GLORIA STEINEM

**From Incels to Pickup Artists:
The Truth about Extreme Misogyny
and How It Affects Us All**

LAURA BATES

Founder of the Everyday Sexism Project

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

ALSO BY LAURA BATES

Everyday Sexism

Girl Up

Misogynation

The Burning

MEN WHO HATE WOMEN

From Incels to Pickup Artists:
The Truth about Extreme Misogyny
and How It Affects Us All

LAURA BATES

Telif Hakkı© 2020, 2021 Laura Bates tarafından
Kapak ve iç tasarım © 2021 by Sourcebooks Kapak
tasarımı Jackie Cummings/Sourcebooks Kapak
görselleri © Marat Musabirov/Getty Images İç tasarım
Jillian Rahn/Sourcebooks

Sourcebooks ve kolofon Sourcebooks'un tescilli ticari markalarıdır.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncısı Sourcebooks'un yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere hiçbir elektronik veya mekanik yolla -eleştirel makaleler veya incelemelerde yer alan kısa alıntılar hariç- çoğaltılamaz.

Bu yayın, ele alınan konuyla ilgili olarak doğru ve yetkili bilgi sağlamak üzere tasarlanmıştır. Yayıncının hukuk, muhasebe veya başka bir profesyonel hizmet sunmadığı anlayışıyla satılmaktadır. Hukuki tavsiye veya başka bir uzman yardımı gerekiyorsa, yetkin bir profesyonelin hizmetlerine başvurulmalıdır. *-İlkeler Beyannamesi'nden*

Amerikan Barolar Birliği Komitesi ile Yayıncılar ve Dernekler Komitesi Tarafından Ortaklaşa Kabul Edilmiştir

Bu kitapta kullanılan tüm marka isimleri ve ürün isimleri ilgili sahiplerinin ticari markaları, tescilli ticari markaları veya ticari isimleridir. Sourcebooks bu kitaptaki herhangi bir ürün veya satıcı ile ilişkili değildir.

Sourcebooks tarafından yayınlandı
P.O. Box 4410, Naperville, Illinois 60567-4410
(630) 961-3900
sourcebooks.com

İlk olarak 2020 yılında Büyük Britanya'da Simon & Schuster UK Ltd. tarafından yayımlanmıştır.

Kongre Kütüphanesi Yayın Verileri Kataloqlaması

İsimler: Bates, Laura.

Başlık: Kadınlardan nefret eden erkekler : incellerden tavlama sanatçılarına : aşırı kadın düşmanlığı
hakkındaki gerçekler ve hepimizi nasıl etkilediği / Laura Bates.

Açıklama: Naperville, Illinois : Sourcebooks, [2021] | Bibliyografik referanslar ve indeks içerir.

Tanımlayıcılar: LCCN 2020047361 (basılı) | LCCN 2020047362 (e-kitap) | (ciltli) | (epub)

Konular: LCSH: Kadın düşmanlığı. | Cinsiyetçilik. | Çevrimiçi sohbet grupları. | Çevrimiçi nefret söylemi. |

Anti-feminizm. | İnternet ve kadınlar.

Sınıflandırma: LCC HQ1237 .B3827 2021 (baskı) | LCC HQ1237 (e-kitap) | DDC 305.3--dc23 LC

kaydı <https://lcn.loc.gov/2020047361> adresinde mevcuttur

LC e-kitap kaydı <https://lcn.loc.gov/2020047362> adresinde mevcuttur

Nick için, o olmadan bunların hiçbiri mümkün olmazdı.

İçindekiler

Giriş

1. Kadınlardan Nefret Eden Erkekler
2. Kadınları Avlayan Erkekler
3. Kadınlardan Kaçan Erkekler
4. Kadınları Suçlayan Erkekler
5. Kadınların Peşinden Koşan Erkekler
6. Kadınlara Zarar Veren Erkekler
7. Diğer Erkekleri Sömüren Erkekler
8. Kadınlardan Korkan Erkekler
9. Kadınlardan Nefret Ettiğini Bilmeyen Erkekler
10. Kadınlardan Nefret Eden Erkeklerden Nefret Eden Erkekler

Okuma Grubu Rehber

Notları

Teşekkür Yazar

Hakkında

Giriş

Her yıl milyonlarca kadının sırf kadın oldukları için tecavüze uğradığı, dövüldüğü, sakat bırakıldığı, istismar edildiği ya da öldürüldüğü bir dünya hayal edin. Kadınlara yönelik nefretin aktif bir şekilde teşvik edildiği, bu nefreti körüklemeye ve alevlendirmeye adanmış, yayılmış, amaca yönelik inşa edilmiş erkek topluluklarının bulunduğu bir dünya hayal edin. Bu nefretin ırkçı öfkeyle kusursuz bir şekilde harmanlandığı bir dünya hayal edin: Üstün soyları kirletmekle suçlanan "fahişeler"; nefretle beslenen hayallerden yaratılan istilacı "vahşiler", insanlıktan çıkarılmış bir meta olan kırılgan beyaz kadınların yağmacıları olarak çerçeveleniyor. Binlerce erkeğin bir araya geldiği, ortak bir öfke koduyla birleştiği, şeytani, ruhsuz, açgözlü kadınları şeytanlaştırdığı ve onlara karşı korkuttuğu, görkemli, bağnaz bir ayaklanmada tecavüz ve yıkımlarını grafiksel olarak planladığı bir dünya hayal edin. Bazı erkeklerin bu tür fantezileri gerçekten hayata geçirdiği, kadınları toplu katliamlarda öldürdüğü ve arkalarında onları bu terör eylemlerini gerçekleştirmeye iten ideolojiyi açıklayan manifestolar bıraktığı bir dünya hayal edin. Savunmasız erkeklerin, kayıp oğlan çocuklarının ve kafası karışık, korkmuş gençlerin korkularından beslenen ve onları nefret, şiddet ve kendi kendilerini yok etmeye iten bu tür topluluklar tarafından avlandığı bir dünya hayal edin.

O dünyayı hayal etmenize gerek yok. Zaten içinde yaşıyorsunuz. Ama belki de bilmiyordunuz, çünkü bu konuda konuşmayı sevmiyoruz.

Erkekleri rencide etme riskini almaktan hoşlanmıyoruz. Heteroseksüel, beyaz erkekleri homojen bir grup olarak düşünmekte zorlanıyoruz, ancak diğer insan türlerini düşündüğümüzde bu çok kolay geliyor, çünkü bu tür erkeklere ayrı kimliklerin ayrıcalığını vermeye alışkınız. Bu erkekler karmaşık, kahraman ve bireyseldir. Kararlarının ve seçimlerinin bir dizi farklı ve benzersiz koşuldan kaynaklandığını düşünüyoruz, çünkü onları farklı ve benzersiz insanlar olarak görüyoruz. Bir grup olarak kadınlar ve bir olgu olarak kadınlara yönelik şiddet hakkında konuşmaktan çekinmiyoruz, ancak bunu sanki

sadece olan bir şey. Kural olarak, kadına yönelik şiddetin erkek failleri hakkında konuşmayız. Bir kadını tecavüze uğramış olarak tanımlarız; cinsel saldırıya uğrayan veya dövülen kadınların oranlarını tartışırız. Tecavüz eden ya da cinsel saldırıda bulunan ya da şiddet uygulayan erkekler hakkında konuşmayız. Cinsel şiddeti ele aldığımızda kadınların kıyafetlerine, davranışlarına ve seçimlerine odaklanmayı bu kadar kolaylaştıran şey de budur. Kadınları kendilerini korumak için önlem almaları konusunda uyarmak ve önlem almayan mağdurları üstü kapalı ya da açık bir şekilde suçlamak. Çünkü tecavüz, kısa etek giyerek ara sokaklarda yürüyen kadınların başına gelmeyi bekleyen karanlık ve karanlık bir şeydir, gerçek erkekler tarafından yapılan kasıtlı, suç teşkil eden bir seçim değildir. Yüksek profilli vakalar manşetlere çıktığı için bu erkeklerle yüzleşmek zorunda kaldığımızda, onları her gün aralarında yürüdüğümüz diğer sıradan, düzgün erkeklerden net bir şekilde ayırmak için onları "canavar" ve "canavar" olarak tanımlıyoruz. Onları saymıyor, ölçmüyor ya da anlamlı bir şekilde incelemiyoruz. Aslında, onlar hakkında nadiren düşünürüz.

Erkeklik, ataerkillik ya da erkek ayrıcalığı hakkında konuştuğumuzda, konuşmalar hemen genelleme ve önyargı suçlamalarıyla rayından çıkarılıyor. "Tüm erkekler değil," diye her yerde duyulan bir çılglık yükseliyor. Bu çok basit, çok saldırgan ve çok geniş bir ifade. Oysa kahverengi ya da siyah tenli bir erkeğin işlediği suçların hemen ırkıyla ya da diniyle ilgili olduğu varsayıldığında bu tür itirazlar çok az dile getirilir. Erkeklikten kötü bir şekilde söz etmek, onu mevcut toplumsal yinelemesiyle sorunlu bir şey olarak tanımlamak, erkeklerin kendilerine yönelik bir saldırı olarak görülüyor. Bazı erkeklerin neden belirli şekillerde davrandığını sorgulamak, tüm erkeklere yönelik bir saldırı ve dolayısıyla kabul edilemez olarak görülüyor.

Ancak bunun tam tersi de doğrudur. "Toksik erkeklikten" bahsedenler erkekleri eleştirmek yerine onları savunuyor: toplumlarımızdaki, ailelerimizdeki erkek çocukları ve erkekleri gerçekçi olmayan, sağlıksız ve sürdürülemez ideallere uymaya zorlayan bir ideoloji ve sistemi tanımlıyorlar. Ezici toplumsal cinsiyet kalıpları erkeklere birey olarak olduğu kadar içinde yaşadıkları topluma da zarar vermektedir. Bu sorunla mücadele etmek, bu baskıları ortadan kaldırmak erkek çocuklarımız için bir ölüm kalım meselesidir. Etrafta dolanıp sorunun adını koymayı reddettiğimizde arkamızda bıraktığımız uçuruma domino taşları gibi devriliyorlar.

Ama erkekleri gücendirmek istemiyoruz. Bu yüzden bundan bahsetmiyoruz. Belirli bir demografik gruba karşı terör yaratmak ve nefret yaymak amacıyla beyaz bir adam tarafından işlenen bir toplu katliam suçunu tanımlarken *terörizm* kelimesini kullanmıyoruz - *terörizmin* tanımı bu olsa bile

Söz konusu demografik grup kadınlarsa terörizm. Adam sadece "rahatsız", "dengesiz", "yalnız kurt". Onu bir aykırı, bir sapkın olarak tanımlayan bir dil kullanırız. Onun çevrimiçi yolculuğunu "radikalleşme" olarak adlandırmıyoruz ya da kendini kaptırdığı çevrimiçi toplulukları etiketlemek için *aşırılıkçılık* kelimesini kullanmıyoruz, ancak başka, farklı türden erkekler tarafından işlenen benzer türden diğer suçları tanımlarken bu kelimelere anında ulaşıyoruz. Onu bu eylemleri işlemeye iten şeyin ne olduğunu ya da nasıl bu kadar nefret dolu hale geldiğini incelemiyoruz.

İnsanların çoğunluğu iyi ve naziktir ve bu tür suçlar işlemeyi asla düşünmezler. Ancak bu durum, bunu yapanların her zaman boşlukta hareket etmediklerini kabul etmemizi engellememelidir. Ve eğer bağlantıları görmezsek, erkekliği ve onun zehirli toplumsal yapısını bu suçlarda rol oynayan bir faktör olarak değerlendirmeyiz, onları asla etkili bir şekilde denetleyemeyiz veya önleyemeyiz. Bu, tüm erkeklere düşman muamelesi yapmak anlamına gelmiyor - tam tersi. Bu, tabanda çalışan erkek lejyonlarını, erkek aktivistleri ve bu sorunla mücadele etmek için varını yoğunu ortaya koyan eğitimcileri kucaklamak anlamına geliyor. 1960'ların sonunda patlayan kadın özgürlüğü hareketini tamamlamak üzere kurulan ve bugün hala aktif olan gerçek bir erkek hareketi vardır; bu hareket, erkeklerin yaşamlarını etkileyen birçok meşru sorunun üstesinden gelmek için gerçekten mücadele eden toplulukları ve ilişki şiddeti gibi sorunları yenmek için mücadele eden bireysel erkekleri kapsamaktadır. Bu hareket, toksik erkekliği sorgulamaya ve ortadan kaldırmaya çalışan, bunun kadınlar kadar erkekler için de zararlı olduğunu fark eden bir harekettir. Ancak diğer nefret dolu erkek hareketleri tarafından tehdit edilmekte ve gölgede bırakılmaktadır.

Bu sadece kadınlar ve kız çocuklarıyla ilgili değil. Bu aynı zamanda kaybolan, toplumumuzun klişelerinin çatlaklarından düşüp doğrudan onları devşirmeye hazır, erkekliklerine, geçim kaynaklarına ve ülkelerine yönelik tehdit korkularını aşmak için açgözlü toplulukların kollarına düşen erkek çocukları koruma savaşıdır. Bu çocukları tehdit eden şey kadınlar, göçmenler ya da beyaz olmayan erkeklermiş gibi davranırken, asıl tehdit sözde kurtarıcılarının korumak ve desteklemek için çırpındıkları katı "erkeklik" biçimlerinden geliyor. Yine de, erkek çocuklarımızı aktif olarak yetiştiren ve radikalleştiren bu kadın düşmanı nefret hareketiyle yüzleşmek yerine, bu hareketten habersiz kalmayı tercih ediyoruz.

Belki de tüm bunlar size çok aşırı ve abartılı geliyor. Belki de internette kadınlar hakkında çılgınca fikirleri ve endişe verici görüşleri olan bir ya da iki erkek olduğunu düşünüyorsunuz, ancak bu sadece internet - onlar sadece ebeveynlerinin bodrum katlarında oturan, saatlerini bir çift tişörtle geçiren üzgün gençler.

kirli iç çamaşırları, bir kolunun altında bir torba Doritos. Gerçek bir tehdit oluşturmuyorlar. Korkulmaktan çok acınacak haldeler.

Kadınlardan nefret eden toplulukları tanımlamak için kullandığımız kelime bile bu tutumu mükemmel bir şekilde özetliyor. Ara sıra çıkan haberlerin ya da feminist aktivist çevrelerdeki küçük çaplı konuşmaların ötesinde, çoğumuz bu kitabın ortaya çıkaracağı geniş kapsamlı gruplar, inanç sistemleri, yaşam tarzları ve tarikatlar açısından haberdar değiliz. Bilenler ise bunu "manosfer" olarak tanımlıyor. *Erkek mağarası*, *erkek gribi* ve *erkek çantası* gibi, *erkek* kelimesini de nazik bir alay duygusunu ifade etmek için bir ön ek olarak kullanıyoruz, biraz acınası bir şeyi, geleneksel erkeklikten bir sapmayı ima ediyoruz. Manosfer bir şaka ve dolayısıyla zararsız olarak görülüyor. Ama öyle değildir. Her biri kendi katı inanç sistemlerine, sözlüklerine ve endoktrinasyon biçimlerine sahip, farklı ama birbiriyle ilişkili gruplardan oluşan, birbirine bağlı bir spektrumdur. Bu kitap, incellerden tavlama sanatçılarına, Kendi Yolunda Giden Erkeklerden Erkek Hakları Aktivistlerine kadar zincirin halkalarını ve beyaz üstünlükçüler ve troller gibi diğer çevrimiçi topluluklarla yakın, simbiyotik ilişkiler içinde bir tür yaşayan, nefes alan ekosistem olarak nasıl var olduklarını keşfedecektir. Bu grupların nasıl genişlediğini, siteler, bloglar, forumlar, sohbet odaları, gruplar ve sosyal medya hesaplarından oluşan geniş bir örümcek ağını keşfedecek ve erkek çocukların bu ağın kenarlarından geçerken ne kadar kolaylıkla hata yapabileceklerini ve kendilerini sıkışmış bulabileceklerini, sonra da yumuşak bir verimlilikle merkeze doğru yavaşça yuvarlanabileceklerini ortaya koyacaktır. Bunlar büyük ölçüde çevrimiçi olarak var olan topluluklardır; buzdağının devasa alt kısmı büyük ölçüde fark edilmeden ve görülmeden kalırken, ucu "gerçek" dünyamıza uzanmakta ve her geçen gün daha cesur ve keskin hale gelmektedir.

Belki de hepimizin sakinleşmesi ve internette yaşananların gerçek hayat olmadığını hatırlamamız gerektiğini düşünüyorsunuz - sopalar ve taşlar kemiklerinizi kırabilir ve tüm bunlar.

Belki de ifade özgürlüğünün tehdit altında olduğunu ve bin yıllık kar taneleri ve PC savaşçılarının istediklerini yapmalarına izin verilirse, hiç kimsenin internette kadınlar veya azınlık grupları hakkında eleştirel bir şey söyleyemeyeceğini duymuşsunuzdur. Ya da yaşamsal özgürlüklerimizden birinin, birkaç müstehcen espriden alınganlık gösteren, mizah yoksunu kadınlar tarafından baltalandığını duymuş olabilirsiniz.

Peki ya bundan daha fazlası varsa?

Ya sorunu net bir şekilde adlandırıp inceleyemediğimizde, kadınların ve kız çocuklarının karşı karşıya olduğu şiddet salgınıyla başa çıkmak neredeyse imkansızsa? Ya sorunu kapsamlı bir şekilde ele almaya başlayamazsak ve

Şiddet eylemlerini, aralarındaki bağlantıları kabul edecek şekilde tanımlamadığımız i ç i n mi etkili bir yaklaşım benimsemiyoruz? Ya belirli şiddet biçimlerine o kadar alışmışsak ve bunları kültürel, kişisel... kaçınılmaz olarak görüyorsak? Ya erkekler ve kadınlar, kadın düşmanlığı ve nefret suçları, teröristlerin neye benzediği hakkındaki fikirlerimiz korkunç hatalar yapmamıza neden olacak kadar klişelere hapsolmuşsa? Ya bu hataların yıkıcı sonuçları varsa?

Ya her şiddet vakasında bizi trajedi olasılığına karşı uyarabilecek bir tür erken uyarı sistemi varsa, ama biz kırmızı bayrakları hiç görmediyse? Ya istismara uğrayan kadınlardan oluşan lejyonlar kömür madenlerinde öten kanaryalarsa ve şarkıları duyulmuyorsa? Ya kadına yönelik şiddet hayatımızın duvar kağıdının bir parçası haline geldiyse ve tamamen içimize karıştıysa? Ya düşük seviyeli, her yerde karşımıza çıkan kadın düşmanlığına karşı duyarsızlaşmamız, tam anlamıyla patlak vermiş bir krizi fark etmemizi engelliyorsa?

Eğer bir kadınsanız işaretleri görmek biraz daha kolaydır. Fikirlerini internette dile getiren bir kadınsanız bu çok daha nettir. Feminist aktivizm içinde yer alan bir kadınsanız, kör edici derecede açıktır. Çünkü o zaman görmezden gelmeye devam etme lüksünüz yoktur. O zaman nefret size gelir. Sonra sizinle temasa geçerler.

Neredeyse on yıldır erkekler bana her gün, çoğu zaman yüzlercesini bulan mesajlar gönderiyor, bana duydukları nefreti özetliyor, vahşi tecavüz ve cinayetlerimin fantezisini kuruyor, vücudumu kesip açmak ve içimi boşaltmak için hangi silahları kullanacaklarını detaylandırıyor, beni damlayan bir zehir olarak tanımlıyor, evimin dışında pusuya yatmış hayallerini çiziyor, hayatıma son verirken özellikle hangi seri katilleri taklit etmek istediklerini bildiriyorlardı.

Bu adamlar neden bu kadar kızgın? Benden neden bu kadar nefret ediyorlar? Çünkü Everyday Sexism Project adında, insanların (her cinsiyetten) cinsiyetçilik ve eşitsizlik deneyimleri hakkında konuşabilecekleri küçük bir web sitesi başlattım. İnsanlardan hikayelerini paylaşmalarını istedim ve onlara bunu yapabilecekleri bir alan sağladım. Ve 2012'deki bu zararsız, basit eylem, bugüne kadar devam eden, çevrimiçi veya medyada proje hakkında her konuştuğumda artan ve katlanan bir taciz selini serbest bırakmaya yetti. Öfkeli erkeklerin bana yalancı diyen broşürler dağıttığı konuşma etkinliklerinde ya da kitapçılarda kitaplarımın içine el yazısıyla notlar bırakarak okuyucuları kadınların tecavüz konusunda yalan söylediği konusunda uyardıkları yerlerde beni takip ediyor. Beni televizyon stüdyolarında takip ediyor, erkekler beni haberlerde gördüklerinde eve gelip dizüstü bilgisayarımı açtığımda saçımı gidon olarak kullanıp ölene kadar bana tecavüz edeceklerine dair mesajlarla karşılaşıyorum.

Taciz ve tecavüze uğramakla ilgili uzun açıklamalar. Gelecekteki varsayımsal çocuklarımın tecavüze uğramasıyla ilgili mesajlar. Cinsel organlarımı ve vajinamı yok etmekle ilgili notlar. Beni şeytan olarak tasvir eden videolar. Partnerim hakkında fantastik atıp tutmalar ve aileme zarar verme tehditleri. Beni nasıl takip edeceklerine, mobilya parçaları kullanarak beni nasıl taciz edeceklerine ve bana tecavüz ederken kendilerini nasıl filme alacaklarına dair grafik detaylar.

Bundan sonra, uyarı işaretlerini görmek daha da kolay. Kadın ve etnik azınlık politikacılara internet üzerinden yöneltilen tacizler, yasama organlarımızdaki çeşitlilik eksikliği ve bir İngiliz kadın milletvekilinin kendi seçim bölgesinde soğukkanlılıkla öldürülmesi arasındaki noktaları birleştirmek daha kolay. İnternette oyun oynayan kızların karşılaştığı kezzap, sosyal medya akışlarının keskin, kesici kenarları ve yarısı kendine zarar verdiğinde ve dörtte biri zihinsel bir hastalığa sahip olduğunda ergen bedenlerini kirleten gerçek kesikler arasında.¹Sessizce, sayılmadan ve hesabı verilmeden ölen kadınlar, zavallı, kalbi kırık katillere sempati duyan makaleler, seks yapmayan eşlerin iyi erkekleri tecavüze sürüklediğini iddia eden hikayeler ve kendileriyle yatmayanlardan "intikam" almak için onlarca kadını öldüren katiller arasında. Çünkü gerçekten de tüm erkeklerin Tanrı vergisi bir seks hakkı yok mu?

Bu grupların kamuoyunun ilgisini hak etmediğine inanan, onları tartışmanın bile onları meşrulaştırmak ve yüceltmek olduğunu düşünen insanlar var. Birkaç yıl önce olsa ben de aynı fikirde olurum.

Geçtiğimiz sekiz yıl boyunca neredeyse her hafta Birleşik Krallık'taki okullarda gençlerle cinsiyetçilik hakkında konuştum. Ancak geçtiğimiz iki yıl içinde erkek çocukların tepkileri değişmeye başladı. Öfkeliydiler ve cinsiyetçilik hakkında konuşma fikrine karşı direnç gösteriyorlardı. Bana, politik doğruculuğun çıldırdığı, beyaz erkeklerin zulüm gördüğü ve pek çok kadının tecavüz konusunda yalan söylediği bir toplumda asıl kurbanların erkekler olduğunu söylüyorlardı. İskoçya'nın kırsal bölgelerinden Londra'nın merkezindeki okullarda aynı argümanları duymaya başladım. Birbirlerini hiç tanımayan bu çocukların iddialarını desteklemek için tamamen aynı kelimeleri kullandıklarını ve aynı yanlış istatistiklerden alıntı yaptıklarını fark ettiğimde tüylerim diken diken oldu. Aynı dönemde, feminist bir aktivist olarak zaman zaman karşılaştığım çevrimiçi, kadın düşmanı labirentte kullanılan ifadelerin aynısının saygın politikacılar ve ana akım haber uzmanları tarafından kelimesi kelimesine tekrarlandığını duydum. Bu çevrimiçi mesajların ve toplulukların gücünün dışarı sızmaya başladığını ve daha önce hiç duymamış insanların günlük yaşamlarını etkilediğini görebiliyordum.

Onlar. Daha önce internetin en karanlık köşelerine hapsolmuş fikirlerin, göz önünde saklanarak yeni bir hayat kazandığını fark ettim.

Artık bu grupları tanıtımın oksijeninden mahrum bırakmanın en iyi hareket tarzı olduğuna inanmıyorum, çünkü onların mükemmel propagandacılar olmadıklarına ve mesajlarını zaten orman yangını gibi yaymadıklarına inanırsak kendimizi kandırmış oluruz. Ve bu mesajın yayılması bizim dikkatli sessizliğimizden, başka tarafa bakmayı tercih etmemizden faydalıyor. Bu yüzden görmezden gelinmeleri gerektiğini düşünmüyorum. Nefret yayanlar ve bölünme tohumları ekenler "adil bir duruşmayı" hak ettikleri için değil; geçerli bir tartışmanın bir tarafı olduğunu öne sürerek aşırı önyargı retoriğini meşrulaştırmak için değil. Ancak, doğrudan gözlerimizin içine bakmaya hazır olmadığımız sürece bu grupların oluşturduğu gerçek tehditle yüzleşemeyeceğimiz için. Çünkü şu anda bu gruplar pençelerini ülkenin dört bir yanındaki ergen erkek çocuklarının derinliklerine saplamış durumdadır ve ebeveynler sorunun varlığından bile haberdar değilse oğulları için mücadele edemezler. Çünkü manosferin gölgeler içinde kalmasına izin vermek, farklı bir meşruiyet kazandırır - kavgacı, mazlum dışlanmışın meşruiyeti. Günün parlak ışığına maruz kaldıklarında elebaşlarının hiç de öyle olmadığını kanıtlayan bu grupların, yabancılaşmış kurbanlar gibi davranarak haklı şikâyetlerini dile getirmelerine olanak tanır.

Bu yüzden bir yıl boyunca, tüm bunların nasıl gerçekleştiğini öğrenmek ve şu anda bunu bilen az sayıda kişi tarafından hafife alınırken diğer herkes için tamamen görünmez kalan güçlü, nefretle beslenen bir gücü ortaya çıkarmak için kendimi bu topluluklara kaptırdım. Varlığını kabul etmekte tamamen başarısız olduğumuz bir nefret hareketinin gerçekliğini gözler önüne sermek ve sormak istedim: Erkek çocukları ve erkekleri bu ideolojiye çeken nedir? Nasıl yayılıyor? Bununla mücadele etmek için ne gerekiyor?

Bu kitapta anlatılanların bazılarını okumak çok zor olacak. Bu toplulukların üzerindeki örtüyü kaldırmanın rahatsız edici olduğunu biliyorum. Bazı söylemlerin grafik ve şiddet içeren doğasının şok edici olacağını biliyorum. En kötülerini başka kelimelerle ifade etmeyi ya da sansürlemeyi düşündüm. Ama benim yaşadığım dünya bu. Başını kaldırıp değişim için mücadele etmeye cesaret eden herkesin gerçeği bu. Bu, genç kızların hayatlarının günlük arka planı. Ve sorunun yarısı da kimsenin bunun ne kadar kötü olduğunu anlamıyor gibi görünmesi, kısmen de bunu her tartışmaya çalıştığımızda örtbas etmemiz, ima etmemiz ve kenarlarında dans etmemizden kaynaklanıyor. Radyoya çıkıp internette istismar edilmeyi tartışabilirim ama neyle karşı karşıya olduğumu yüksek sesle söyleyemem. Kolektif alinganlığımız bu sorunu ele alınması çok kaygan bir hale getiriyor. Bununla yüzleşmek için yeterince cesur olmalıyız. Bu yüzden bu kitapta bundan çekinmeyeceğim. Bunu değiştirmedim ya da yumuşatmadım.

veya çevrimiçi forumlardan alınan alıntılar değiştirilmemiştir; bunlar kasıtlı olarak orijinal halleriyle görünmektedir.

Elbette bunların hepsi yüzeyde terörizm, cinayet, şiddet ve hatta kadın düşmanlığı gibi görünmüyor. Öyle olsaydı onu yakalamak daha kolay olurdu. Bundan daha zeki olmak zorunda, çünkü bu kadar çılgınca, olağanüstü başarılı olabilmesinin tek yolu, neredeyse tespit edilemeyecek kadar akıllıca kamufle edilebilmesinin tek yolu, atardamarlarının şiddetli nefretin o kara kalbinden dışarıya doğru sürünmesi, çevrimiçi yollardan ilerlemesi ve sosyal medya platformları boyunca ağ örmesi, daha ince ve daha ince kılcal damarlara bölünmesi ve bölünmesi, sohbet odalarına sızması, mesaj panolarına ulaşmasıdır, Havayı belli belirsiz koklayarak ve internetin rutubetli diyarlarından tamamen çıkarak, çevrimdışı olarak sürünerek, barlarımıza ve barlarımıza girerek ve sokak köşelerinde kayarak, mutfak masalarının ahşap ayaklarında nazikçe dönerek, iktidar koridorlarını gözetleyerek, kurumlara ve işyerlerine girerek, talk show'lar da ve haber odalarında dallar açarak, ortak bilincimizin dokusunun bir parçası olana kadar daha da derinlere kök salarak. Yani, sonunda filizler filizlendiğinde, meyveler tomurcuklandığında ve çiçekler açtığında, tatları bizi tiksindirmez ve renkleri bizi şaşırtmaz, çünkü tanıdık ve bilinirler. Kökleri en karanlık derinliklerde gizlense ve aynı zehir tüm damar ağından damlasa bile.

1

Kadınlardan Nefret Eden Erkekler

"[Tecavüze uğramayı] hak ettikleri için, tecavüzün onlara verdiği acıyla ilgilenemem."

BİR INCEL FORUMUNDA YORUM

Çoğu insan enselleri hiç duymamıştır. Bu kitabı yazarken bana ne üzerinde çalıştığımı soran ortalama bir kişi kaşlarını kaldırdı ve "İn-ne?" diye sordu. Bir kişi onların bir tür pil olduğunu düşündü. Bir başkası mikrobiyolojiyle ilgilenmeme şaşırdığını ifade etti. İnsellerin sokakta yanlarından geçtiği insanlar genellikle onların varlığından bile haberdar değiller.

Bu nedenle inceller zaman zaman haberlerde veya sohbetlerde yer aldıklarında, internetteki tuhaf tiplerden oluşan küçük bir grup olarak kolayca göz ardı edilebiliyorlar. Onlar hakkında duyduklarınız o kadar garip, o kadar aşırı, inanması o kadar zor, hatta o kadar gülünç geliyor ki, omuz silkmek kolay oluyor. Bu bir hatadır.

İncel topluluğu, sözde manosferin en şiddet dolu köşesidir. Kendini kadınlara karşı şiddetli nefrete adanmış bir topluluktur. Çok gerçek sorunları ve kırılmalıkları olabilecek üyeleri aktif olarak toplayan ve onlara tüm sıkıntılarının sebebinin kadınlar olduğunu söyleyen bir topluluk. Son on yılda çoğu kadın olmak üzere yüzden fazla kişinin öldürüldüğü ya da yaralandığı bir topluluk. Ve muhtemelen adını bile duymadığınız bir topluluk.

Bu kitabı yazmaya başlamadan bir yıl önce, Alex'in de daha önce hiç duymadığı bir topluluktı. Alex yirmili yaşlarının başında, hayal kırıklığına uğramış genç bir beyaz adamdı. Katı bir kadın düşmanı değildi, sadece internette sörf yapan sıkılmış bir adamdı. İnsanların haberlerde cinsel taciz ve cinsiyetler arası ücret farkı hakkında çok fazla konuştuğuna dair belli belirsiz bir farkındalığı olan ve bunun kendisi için iyi olmayabileceğine dair huzursuz bir hissi olan sıkılmış bir adam. Alex yirmi dört yaşındaydı ve daha önce hiç

bir kız arkadaşı vardı. Çok parası yoktu ve kendini hüsrana uğramış ve yalnız hissediyordu. Sözde "ayrıcalıklı" beyaz bir adam olarak hayattaki yeri o kadar da muhteşem görünmezken, insanların kadınların ihtiyaçlarından şikayet etmesi adil görünmüyordu. Alex kendini hiç ayrıcalıklı hissetmiyordu, bu yüzden insanların öyle olduğunu söylemesi onu rahatsız ediyordu. Gecelerini YouTube ve vücut geliştirme sitelerinde gezinerek, görünüşünü nasıl geliştirebileceğine dair ipuçları arayarak geçiriyordu. Video oyunlarına adanmış çevrimiçi forumlarda taktikleri tartıştı. Ben görene kadar incel topluluğuyla hiç karşılaşmamıştı. Ama bu gerçekten şaşırtıcı değil, çünkü onu ben uydurdum, ancak internette Alex gibi sayısız gerçek insan var.

Bu kimlik altında, bir gün genel bir mesaj panosunda bir incel sohbetine rastladım. Benzer şekilde boş ve hüsrana uğramış hisseden diğer erkekler fikri Alex'e çekici gelmişti. Dışarıdaki tek kişi olmak yerine birçok kişiden biri olma fikri hoşuna gitmişti. Başka hiçbir yerde dile getirilmesinin kabul edilemez olduğunu hissettiği duygularını tartışma şansına sahip olduğu için rahatlamış hissetti. Böylece tesadüfen rastladığı sohbette bahsedilen topluluklardan b a z ı l a r ı n ı ziyaret etti.

Alex bir incel forumuna ilk katıldığında, bekâr olmaktan mutsuz olan erkeklerin oluşturduğu bir topluluk olması dışında hakkında pek bir şey bilmiyordu. Alex de öyleydi. Yaşı, bekarlık durumu ve kadınlarla yaşadığı hayal kırıklığı hakkında temel bilgiler vererek oldukça uysal birkaç giriş mesajı gönderdi. Bir gün içinde "gerçek" ona telkin edilmişti. Dünyanın onun gibi erkeklere karşı olduğu söylenmiş. Kendini öldürmesi, hayatının yaşamaya değmeyeceği ve hiçbir şeyin değişmeyeceği öğütlendi. Paylaşımlarına yanıt olarak aşırı ve pornografik görüntüler kullanıldı. Diğer kullanıcılar ona tüm varlığının bir yalandan ibaret olduğunu söylemekte gecikmedi: toplum onu erkeklerin kontrolü elinde tuttuğuna inandırmıştı, oysa erkekler besin zincirinin en altında yer alıyordu. Ayrıcalıklı olan, tüm kartları elinde tutan ve tüm avantajlara sahip olan kadınlardı. Erkekler gerçek kurbanlardı. Hepsinden önemlisi, ona tekrar tekrar kadınların şeytan olduğu söylendi.

Alex önce şaşırdı, sonra meraklandı, sonra da kızdı. Tüm hayatı boyunca farkında bile olmadan yaşadığı dünyanın bu olması nasıl mümkün olabilirdi? Ama sonra Alex kendi deneyimlerine baktı ve her şey mantıklı gelmeye başladı. Çok çekiciydi; o ana kadar kendisini ezici, ortalama bir adam olarak hayal etmişti. Ama şimdi hayatta kalan biri olduğunu fark etmişti, mazlumlardan oluşan bir ekibin parçasıydı ve kötü güçlerle her şeye rağmen savaşıyordu. Alex haksızlığa uğramış, intikamını alan bir kahraman olabilirdi. Bu, kendisinin önceki gerçekliğinden çok daha çekici bir versiyonuydu.

Ondan sonra Alex pek konuşmadı. Pusuda bekleyen biriydi. Çevrimiçi platformlardaki milyonlarca diğer insan gibi, sadece izlediği, dinlediği ve özümselediği için hesabı hareketsiz görünüyordu. "Tecavüzün Yasallaştırılmasını Neden Destekliyorum" başlıklı altı maddelik bir başlık gördü. İlk başta, başlıktaki mesajlar onu şaşırttı ve biraz da bunalttı. Ama mesajlar ikna ediciydi. Davalarını desteklemek için gerçekleri ve tarihi örnekleri kullanıyorlardı. Baştan çıkarıcıydı: hiçbir şeyin onun hatası olmadığı, toplumun onu çizdiğini düşündüğü ayrıcalıklı kaybeden değil, mağdur bir şehit olduğu bir dünya. Hepsinden önemlisi, bir topluluktur. Evet, bazı paylaşımlar aşırıydı ve bazı yanıtlar düşmanca ve acımasızdı. Ama ona bir yurttaş gibi davrandılar. Tasvir ettikleri erkek düşmanı dünyaya karşı, o onların silah arkadaşıydı. Onlardan biriydi, inanacak bir davası ve savaştıracak bir düşmanı vardı. Zamanla, kadınların gerçekten düşman olduğunu görmek daha da kolaylaştı. Şüpheye düştüğünde, okuduğu mesajlar ona erkekleri uysal ve pasif tutmak için tasarlanmış kadın merkezli komplo tarafından kasıtlı olarak kör edildiğini hatırlattı. Kendisinin ezilmesine ve ayrımcılığa uğramasına izin vermesi için kandırılmıştı. Hepsi de aynı şeye inanan binlerce erkek vardı. Hızla daha fazla foruma üye oldu, Facebook gruplarına ve özel sohbet odalarına katıldı, YouTube'da video üstüne video izledi ve daha fazla şey öğrendi. Her gün bunun gibi yüzlerce mesaj görüyordu: "Tüm kadınlardan nefret ediyorum. Onlar dünyanın pisliği. Eğer bir kadınsan ve bunu okuyorsan, senden nefret ediyorum lanet olası fahişe." Ya da şöyle: "Kadınlar iğrenç, aşağılık parazitlerdir." Ne kadar çok görürse, o kadar az aşırı görünüyordu. Sonunda fikirler normalleşti. Ve ben tüm bunları onun gözlerinden izledim, fiziksel olarak hasta hissediyordum.

1990'ların ortalarında, flört uygulamalarının, Facebook'un ve hatta MySpace'in ortaya çıkmasından çok önce, sadece Alana olarak bilinen Kanadalı genç bir kadın basit bir web sitesi kurdu.

Alana yirmili yaşlarının ortasındaydı ve aşkı bulmakta zorlanıyordu. "Yalnız bakire" şakalarından incinen ve bu şekilde hisseden tek kişinin kendisi olamayacağına ikna olan Alana, bir e-posta listesi oluşturdu ve Alana'nın Gönülsüz Bekârlık Projesi adını verdiği web sitesine makaleler göndermeye başladı.

Zaman içinde proje, kadın ve erkeklerin korkularını, hayal kırıklıklarını ve mutsuzluklarını paylaştıkları küçük ve genellikle destekleyici bir çevrimiçi topluluğa dönüştü.

Yavaş yavaş, Alana flört konusunda daha başarılı olmaya başladı ve başlattığı topluluktan uzaklaştı, artık ona odaklanmak istemiyordu.

eski romantik başarı eksikliği.

Yirmi yılı aşkın bir süre sonra Alana'nın "incels" ("involuntarily celibate" "in kısaltması) adını verdiği küçük proje tamamen tanınmaz hale geldi. Küçük bir destek grubu olarak başlayan şey, kadınlardan nefret eden erkeklerin yaşadığı kabus gibi bir dünyaya dönüştü - ya da içeriğinin önemli bir kısmı öyle gösteriyor. Alana daha sonra *Guardian*'dan bir gazeteciye şöyle diyecekti: "Nükleer fizyonu bulan ve sonra bunun bir savaş silahı olarak kullanıldığını keşfeden bilim adamı olmak gibi bir his ."¹

Artık "incels" olarak bilinen topluluk, web siteleri, bloglar, forumlar, podcast'ler, YouTube kanalları ve sohbet odalarından oluşan geniş bir ağdan oluşmaktadır. Hareketin büyümesi kısmen internetin yaygınlaşmasıyla aynı döneme denk gelse de, özellikle Avrupa ve Kuzey Amerika'da ilerici feminist hareketin popüleritesi ve görünürlüğündeki benzer bir artışla birlikte son beş ila on yıl içinde belirgin bir genişleme kaydetti. Şiddetle kadın düşmanı bir ideoloji geliştirerek neredeyse bir kült haline gelen bu hidra benzeri incel altkültürü, ayrıntılı, genellikle hayal ürünü ve şiddetle antifeminist bir dünya görüşü ortaya çıkarmıştır.

Yeni katılanlar incel topluluğunu çeşitli şekillerde bulurlar. Bazıları yaşam sorunlarına veya yalnızlıklarına cevap ararken rastlıyor. Bazıları daha genel mesaj panoları veya web siteleri gibi internetin diğer alanlarından bu yola giriyor. Bazıları algoritmalar tarafından bu yola itiliyor; YouTube gibi video platformları, kullanıcı aramamış olsa bile incel içerikleri öneriyor. Bazıları ise özel oyun sohbet odalarındaki ya da genç erkeklerin sıkça kullandığı forumlardaki mesajlar aracılığıyla daha kötü niyetli yollarla içine çekiliyor. Bu yollardan bazılarını daha sonra daha ayrıntılı olarak bakacağız. Ancak incel topluluğunu nasıl bulursanız bulun, diğer pek çok manosfer topluluğunda olduğu gibi ilk inisiyasyonunuz "kırmızı hapi" almak olacaktır.

Kült film *Matrix*'ten ödünç alınan bu ifade, başkahraman Neo'ya, etrafındaki dünyayı her zaman olduğu gibi görmeye devam etmesini sağlayacak mavi bir hap ya da bakış açısını aniden değiştirerek *Matrix*'i görmesini ve böylece dünyasında hiçbir şeyin düşündüğü gibi olmadığını fark etmesini sağlayacak kırmızı bir hap arasında bir seçim yapmasının teklif edildiği sahneye atıfta bulunuyor. Bu kitabı yazdıktan sonra kendimi biraz kırmızı hap almış gibi hissetmem ironik. Dışarıda yüz binlerce insanın kadınları, çoğunun hepimizin yok edilmesi gerektiğine inanacak kadar hor gördüğünü bir kez öğrendiğinizde, bunu asla unutamazsınız.

Inceller kırmızı hap metaforunu, bir erkeğin at gözlüklerinin düştüğü ve aniden hayatı boyunca kendisine yalan söylendiğini fark ettiği anı tanımlamak için kullanır. Kendi lehine işlediğine inanmaya zorlandığı dünya aslında umutsuzca ona karşı yığılmıştır. Hükümetimizden toplumumuzun geneline kadar her şey kadınları erkeklerden üstün tutmak üzere tasarlanmıştır. Erkek ayrıcalığı efsanesi, hikayeye göre, büyük bir feminist komplo tarafından sürdürülmektedir. Inceller bu erkek düşmanı dünyayı "jinokrazi" olarak adlandırıyor; erkekleri (baskının gerçek kurbanları) farkına bile varmadan ikincil konumda tutmak için tasarlanmış akıllıca bir sistem.

Kırmızı hap metaforu, bir ideolojiyi aktarmanın güçlü ve dramatik bir yoludur ve her türlü kin veya şikayeti olanlara hemen çekici gelir. İşinizi mi kaybettiniz? Bunun sizin suçunuz olmadığı yepyeni bir dünya görüşünden daha çekici ne olabilir: sadece kadınlar ve azınlıklar tarafından ele geçirilen bir gücün kurbanı oldunuz. Terk edildiniz ya da boşandınız mı? O yalancı kaltak sana ve senin gibi diğer erkeklere yapılan çok daha büyük bir saldırının parçası. Aşkta şanslı görünmediğiniz için kızgın mısınız? Sorun sende değil, onda. Aslında her bir "o".

Bunların bazıları bireysel şikayetlerdir, ancak birçoğu özellikle erkekleri ve erkek çocukları etkileyen daha geniş çaplı rahatsızlıklara işaret etmektedir. Gelişmekte olan feminist hareket genellikle bir tehdit olarak görülmektedir. Son zamanlarda eşitliğe odaklanan toplumsal odağımız, antifeministler tarafından kasıtlı olarak tüm erkeklere yönelik bir eleştiri olarak yorumlanmakta ve çerçevelenmektedir ve bu kitapta incelenen topluluklar, artık erkeksi olmanın kabul edilebilir bir yolu olmadığı fikrini yaymaktadır. Birçok "iyi" erkek ve erkek çocuk için bu durum bir adaletsizlik ve saldırı hissi yaratarak savunmacı bir diz çökme tepkisine yol açabilir. Ve kendinizi savunmada hissettiğinizde, koşmak isteyeceğiniz ilk yer, bunun sizin hatanız olmadığının söyleneceği bir yerdir. Manosfer bir adım daha ileri gider: ayrıcalıklı ve kurban anlatısını tamamen altüst eder. Erkeklere acı çektiklerini söyler ve kadınları suçlar.

Elbette pek çok erkek acı çekiyor ve derin acılar çekiyor. Erkeklerin intihar oranı kadınların yaklaşık üç katıdır, erkeklerin ruh sağlığı sorunları için destek alma olasılığı kadınlara göre çok daha düşüktür ve özellikle erkekler, onlara sağlayıcı ve koruyucu olmanın görevleri ve rolleri olduğunu öğreten bir dünyada işsizlik ve işyeri yaralanmaları gibi sorunlardan çok etkilenmektedir.

Burada manosferin özünü, karmaşıklığını ve yürek parçalayıcı ironisini görüyoruz. Keşfedeceğimiz gibi, bu genişleyen topluluk ağı

Sadece kadınlara yönelik fiziksel ve cinsel şiddeti kasıtlı ve sistematik olarak teşvik eden grupları değil, erkekleri etkileyen gerçek sorunlarla mücadele eden iyi niyetli grupları da kapsar. Taraftarları saf gençlerden tecavüz savunucularına, savunmasız münzevilerden şiddet yanlısı kadın düşmanlarına, şiddet yanlısı olmayan ideologlardan kederli babalara, çevrimiçi tacizcilerden çevrimdışı takipçilere, sesli propagandacılardan fiziksel istismarcılara kadar çeşitlilik göstermektedir. Bu alana katılan her bireyin aynı etiketi veya muameleyi hak etmediği açıktır; gerçekten de bu erkek ve erkek çocuklardan oluşan ve umutsuzca desteğe ihtiyaç duyan büyük bir grup olabilir. Bu nedenle, spektrumun bir ucundaki grubun diğer ucundaki gruba verilen en ciddi zarardan sorumlu olması paradoksaldır. Katı ve ataerkil toplumsal cinsiyet kalıplarını en güçlü şekilde pekiştirenler, bunlardan kaçmaya en çok ihtiyacı olanları boğmaktadır.

İncel topluluklarına ilişkin yüzeysel analizler, yeni üyeleri bu davaya iten en büyük etkenin sınıf olduğunu ima etmeye çalışmıştır: bu, yoksul, beyaz erkeklerin geride bırakılmasıyla ilgilidir. Diğerleri ise bunun, el işlerinin giderek azalması ve kadınların daha güçlü rollerde giderek daha fazla sayıda istihdam edilmesiyle değişen işgücü piyasalarına özel bir yanıt olduğunu öne sürdü. Ancak bu sohbetlere ve mesaj panolarına daldığım süre içinde, üyelerin sosyoekonomik geçmişlerinin bu teorilerden herhangi birini tamamen doğrulamak için çok çeşitli olduğu ortaya çıktı. Bu grupların üyeleri, göçmenlerin kendilerini işyerinde ve yatak odasında "yerlerinden etmelerine" kızan mavi yakalı işçilerden, siyasi besin zincirinin tepesindeki "haklı" yerlerine meydan okunduğu için öfkelenen yüksek ayrıcalıklı özel okul mezunlarına kadar uzanıyor.

Görünüşe göre ortak noktaları ait olma arzusu ve bu ihtiyaç, kabilesel bir uyum duygusunu aktarmada mükemmel olan bir topluluk tarafından fazlasıyla karşılanıyor. Yeni üyeleri cezbetmek ve eleştirileri püskürtmek için, tüm yandaşları hemen kahraman, lanetli vizyonerler ve tüm eleştirmenleri ya acınacak derecede cahil ya da baskıcı sistemin bir parçası olarak konumlandıran bir başlangıç hikayesi ödünç almaktan daha iyi bir yol var mı? (*Matrix* üçlemesinin iki transseksüel kadın tarafından yaratılmış olması ya da kadın karakterlerinin herhangi bir erkekosfer topluluğunun kadın düşmanı ideolojisine karşı isyan edecek olması incellerin gözünden kaçmış bir ironidir).

Kırmızı hapi almanın temel ilkesi, bu kitapta inceleyeceğimiz pikap sanatçıları, sözde Erkek Hakları Aktivistleri ve Kendi Yoluna Giden Erkekler de dahil olmak üzere neredeyse tüm büyük manosfer gruplarının kökeninde yer almaktadır. Ancak bu bir çıkış noktası hangi dan farklı topluluklar alır

dramatik bir şekilde farklı yollar. İncel'ler söz konusu olduğunda, ana odak noktaları ateşli bir seks takıntısı ve bunun "reddedilmesine" duydukları öfkedir. Evet, bu, dünyanın (ve özellikle de tek tek kadınların) kendilerinden hayati bir insan hakkı olan sevişme hakkını esirgediğini iddia eden on binlerce erkekten oluşan bir topluluk. Şaşırtıcı bir şekilde, kadınların nasıl şeytani, insanlık dışı varlıklar olduğuna dair uzun atıp tutmaların yanı sıra, seyrek cinsel yaşamlarını tartışarak geçirdikleri binlerce sohbet ve bitmek bilmeyen saatlerde, bu erkeklerin aklına kadınlara duydukları nefretin romantik başarı eksiklikleriyle ilgili olabileceği hiç gelmiyor. Aslında, böyle bir şeyi ima etmek bile birçok incel forumunda yasaklanmış bir suçtur. Bunun yerine, inceller kendilerini masum ve trajik kurbanlar olarak görmekte ve geri dönüşü olmayan bir şekilde kendilerine karşı yığılmış kasvetli bir toplumun canlı bir portresini yaratmaktadırlar.

Çevrimiçi topluluklardaki sosyal etkileşimi inceleyen bir araştırmacı olan Tim Squirrell bana şunları söyledi

Bir incel forumuna baktığınızda ilk fark ettiğiniz şey umutsuzluk ve öfkenin bir karışımıdır. Bu insanlar kendilerinden gerçekten nefret ediyor ve kendilerine acıyorlar, ama aynı zamanda (ve neredeyse paradoksal bir şekilde), en altta olsalar bile dünyanın gerçekte nasıl olduğunu gördükleri için haklı bir öfke ve haklılık hissediyorlar. *Haklı* olduklarına dair bu mutlak kesinlik hissi, kendi sefaletleri konusunda haklı oldukları gerçeğiyle birleşiyor ve bu güçlü ve tuhaf bir kokteyl.

Herhangi bir incel web sitesini ziyaret ettiğinizde, bu dünya görüşüne çabucak aşılabilir, boş, bencil, açgözlü, karışık kadınların düşman olduğunu kabul etmeye zorlanırsınız.

Hikayeye göre kadınlar sürekli sekse açtır, ancak sadece en çekici erkek grubuyla yatmayı tercih ederler. Inceller, 80:20 teorisi olarak adlandırdıkları, en çekici erkeklerin ilk yüzde 20'sinin toplumumuzdaki seksin yüzde 80'ine sahip olduğunu savunan teoriye takıntılıdır. "Cinsel pazarın" acımasızca hiyerarşik olduğundan ve kontrolün tamamen kadınlarda olduğundan yakınıyorlar. Kadınların cinsel partner seçerken dış görünüşün kişilik ya da diğer özelliklerden çok daha ağır bastığına ve çirkin, kısa boylu, kel, beyaz olmayan, sivilceli ya da algılanan diğer kusurlara sahip olacak kadar şanssız doğan her erkeğin ömür boyu adil olmayan bir cinsel hüsrana lanetlendiğine inanıyorlar.

Genç kadınlar aynı zamanda son derece çekici erkeklerle büyük miktarlarda seks yapmakla ve daha sonra gerçekten sevmedikleri ama finansal destek aracı olarak acımasızca sömürdükleri daha az çekici erkeklerle yuva kurmakla suçlanmaktadır. Bu erkeklere (bazen "beta cucks" olarak da anılırlar) acınır, çünkü tüm paralarını bekareti çoktan alınmış, harcanmış, tüketilmiş ve ara sıra kocasının kendisiyle yatmasına izin vermeye tenezzül etse bile cinsel olarak değersiz bir kadına harcamak zorunda kalırlar. Inceller bu sözde kadın cinsel stratejisini "alfa sikişleri, beta dolarlar" olarak adlandırıyor.

Incel'lerin kendilerine atfettikleri fiziksel eksiklikler o kadar somut terimlerle ifade edilmektedir ki, *boycel* (kabul edilemeyecek kadar kısa), *gingercel* (çok kızıl saçlı), *kelcel* (geri dönüşü olmayan kel), *kafatascel* (zayıf yüz kemik yapısı) ve hatta *bilekcel* (bilek çevresi 6,5 inç veya daha az olan) olmaya adanmış olanlar da dahil olmak üzere çok sayıda alt kültür ortaya çıkarmışlardır. Inceller aynı zamanda bazı ırkçı stereotiplere de sıkı sıkıya bağlıdır; Hintli, Siyah ya da Asyalı kökenlerinin romantik beklentilerini olumsuz etkileyeceği varsayılan erkekleri ifade etmek için *currycel*, *blackcel*, *ricecel* ve *ethnichel* gibi terimler kullanılır.

Sıradan bir gözlemci, bu son terimlerin incel topluluğu içinde belirli bir kesişimsel bakış açısını, daha geniş anlamda bağnaz bir grup içinde ırk ayrımcılığının şaşırtıcı derecede incelikli bir takdirini ima ettiğini düşünebilir. Ancak gerçekte, ten renkleri nedeniyle kendilerini reddettiklerine inandıkları kadınlarla etkileşimlerini anlatan az sayıda etnik azınlık incel olsa da, genellikle beyaz topluluk üyeleri tarafından kullanılan bu etiketler, *incel* ve daha geniş manövre ideolojisinin ırkçı unsurlarının daha geniş bir yelpazesine düzgün bir şekilde uyan renkli erkeklerin aşağılığına ilişkin ırkçı varsayımları tasvir etmektedir. Örneğin çoğu incel öfkesi, beyaz kadınların beyaz olmayan erkeklerle çıkma cüretine odaklanmaktadır, ki incellerin çoğu bu erkekleri kendilerinden daha aşağı görmektedir. Gerçekten de topluluğun çoğunluğu heteroseksüel, beyaz, eğitilmiş, orta sınıf erkeklerden oluşuyor gibi görünmektedir.

Portsmouth Üniversitesi'nde kriminoloji ve siber suçlar alanında kıdemli öğretim görevlisi olan Dr. Lisa Sugiura bana şunları söyledi

Manosferin] tarihine ve kökenlerine bakmaya değer. Eğer 1990'lardaki ilk Usenet gruplarına geri dönerseniz ve bunları kullanacak insanların demografik özelliklerini düşünürseniz, bunların çoğunlukla beyaz, eğitilmiş, teknoloji meraklısı erkekler olduğunu görürsünüz. Ve buranın onların alanı olduğu düşüncesi vardı, onların

Manosferi ve vitriollerini düşündüğümüzde düşünmeye değer başka bir şey olan alanın mülkiyeti - "haklı olarak kendilerine ait olanı talep ediyorlar" - ve bu demografik yapı gerçekten değişmedi. [İrk ve cinsiyet açısından yıllar önce gördüğümüze benziyor - gerçekten de beyaz, batılı erkekler - ve eğitim açısından: büyük ölçüde gelişmiş ülkeler, büyük ölçüde ABD, Kanada, Avustralya ve İngiltere. İncelediğim verilerden anladığım kadarıyla bu durum alternatif sağ ile bağlantılı; beyaz üstünlüğü ile ilgili ve Siyah ve Asyalı erkeklere yönelik çok aşağılayıcı söylemler de var, bu da buranın ağırlıklı olarak beyazların yaşadığı bir alan olduğu izlenimini veriyor.

Ayrıca neredeyse tamamen erkektir. İncellere göre cinsel pazarın cinsiyete dayalı önyargısı o kadar çarpıktır ki, toplumumuzdaki hemen hemen her kadın, fiziksel olarak ne kadar istenmeyen biri olursa olsun, her zaman kendisiyle seks yapmak isteyen birini bulabilecektir. Dolayısıyla, incel mantığına göre, bir kadının incel olması neredeyse imkansızdır ve bu da günümüzün incel topluluklarının neredeyse tamamen erkek egemen olmasına yol açmıştır. (Bu terimin biseksüel bir kadın tarafından icat edilmiş olması, sonraki incel inançlarının ne kadar gülünç derecede dar olduğunun üzücü bir hatırlatıcısıdır).

Dr. Sugiura'nın manosfer ve sözde alternatif sağ arasındaki yakın bağlantılardan bahsetmesi, her iki grubu anlamak açısından hayati önem taşımaktadır. Belirsiz bir şekilde tanımlanmış bir terim olan alternatif sağ, genellikle aşırı sağcı, beyaz milliyetçi veya beyaz üstünlükçü görüşleri temsil ettiği düşünülen gevşek bağlantılı hareketler, liderler, çevrimiçi topluluklar ve gruplardan oluşan bir ağı ifade eder. Bu terimle ilişkilendirilen birçok grup, Southern Poverty Law Center (ABD'nin önde gelen kar amacı gütmeyen yasal savunma grubu) tarafından nefret grupları olarak tanımlanmıştır. Bu grupların pek çok üyesi, beyaz üstünlükçülerin alevli meşaleler ve Nazi sembolleri taşıyarak ve anti-Semitik ve ırkçı sloganlar atarak yürüdükleri Charlottesville, Virginia'daki 2017 tarihli meşhur "Sağı Birleştirin" mitinginde temsil edilmiştir. Sonrasında yaşanan şiddet olayları, James Alex Fields Jr. adında kendini beyazların üstünlüğünü savunan biri tarafından kasıtlı olarak karşıt göstericilerin üzerine sürülerek Heather Heyer adında genç bir kadının öldürülmesi ve yaklaşık kırk kişinin yaralanmasıyla sonuçlandı.

Manosfer gibi, alt-sağ da yakın zamana kadar aşırı, uç hareketler olarak kabul edilen ancak bir dereceye kadar şemsiye altında birleştirilen bir dizi farklı grubun birleşmesini temsil ediyor

etiketini taşıyor. Manosfer gibi bu hareket de birçoğu internet üzerinden ortaya çıkan çeşitli toplulukları bir araya getirmektedir. *Alternatif sağ* terimi, kullanıcıların genellikle anonim mesajlar yayınladığı ve uzun, ayrıntılı konuşmalara katkıda bulunduğu İngilizce bir resim panosu web sitesi olan 4chan gibi internet mesaj panoları ve forumlarında popüler hale geldi. Tıpkı manosfer gibi, alt-sağ da vitriolik, şiddet yanlısı, bağnaz ideolojisini "ironi", alaycılık ve kasıtlı provokasyonla maskelemekten zevk alıyor. Güney Yoksulluk Hukuk Merkezi, "kaotik" çevrimiçi forumların beyaz milliyetçi fikirlerin, "özellikle de beyaz kimliğin çok kültürlülük ve siyasi doğruculuk tarafından saldırı altında olduğu inancının" "baş döndürücü zehirli ironi katmanları altında gelişmesine" nasıl olanak sağladığını anlatıyor. Tıpkı manosfer gibi, alternatif sağ da ayrıcalıklı bir grubu (beyazlar) ele alıyor ve onlara, gerçekte önyargıya maruz kalan grubun (beyaz olmayanlar ve göçmenler) elinde ayrımcılığa uğrayanların aslında kendileri olduğu ve gerçek zalimler olarak tasvir edildikleri gibi rahatlatıcı bir fikir satıyor.

Alternatif sağ ve özellikle de Donald Trump'ın yükselişiyle olan bağlantıları hakkında çok şey yazıldı. Ancak hareketin içinden geçen derin kadın düşmanı inançlar ve bunların hareketin temel ilkelerinin çoğundaki rolü genellikle göz ardı edilmekte ve rapor edilmemektedir. Aynı şekilde, incel hareketinin ırkçı unsurları da genellikle yorumlardan çıkarılmakta ve bu hareketin yalnızca kadın düşmanı, seks takıntılı bir topluluk olduğu öne sürülmektedir. Her iki grup hakkında yazanlar da nadiren, tüm erkeklerin heteroseksüel olduğu (ya da olması gerektiği) ve tüm kadınların ya erkekleri tatmin etmek ya da (beyaz) çocuklar doğurmak için sadece cinsel kaplar olarak var olduğu fikrine dayanan dünya görüşlerinin aşırı ve bazen şiddetli heteronormatif çerçevesine odaklanmak için duraklıyorlar. Bu farklı şekillerde ifade edilebilir (birçok incel topluluğunda LGBTQ bireylerin tamamen dışlanmasından, bazı alt-sağ forumlarda eşcinsellerin binalardan atılarak öldürülmesinin savunulmasına kadar), ancak grupların yaygın olarak ihmal edildiğinden çok daha önemli bir özelliğidir. Manosfer topluluklarının ve beyaz üstünlüğünün kökeninde, insanın temel ve kutsal amacının seks yapmak, üremek ve hükmetmek olduğuna dair ortak bir inanç yatmaktadır. Dolayısıyla, güç ve kontrol her iki ideolojinin de merkezinde yer almaktadır. Heteroseksüel, stereotipik olarak erkeksi, her şeye gücü yeten bir figür olarak beyaz adam kavramı kilit önemdedir ve ironik bir şekilde hem birçok erkeği bu topluluklara katılmaya iten umutsuzca boğucu toplumsal standardı hem de giderek daha aşırı önlemlerle takip etmeleri için telkin edilen sözde çözümü temsil eder. Yani her iki durumda da gerçek çok daha fazla

ve kesişimsel bir merceğin eksikliği, iki topluluk arasındaki karmaşık, gözenekli ve simbiyotik ilişkinin çevrimiçi olarak tanınmasında yaygın bir başarısızlığa yol açmaktadır.

Bunun pratikte nasıl görüldüğüne dair basit bir örnek? Fields Jr. Charlottesville'deki kalabalığın içine dalarken aynı üç kelimeyi tekrar tekrar söylüyordu: "Beyaz şeriat şimdi ." ²Bir beyaz üstünlükçü tarafından yaratılan hicivli bir meme olarak başlamış olsa da, *beyaz şeriat* terimi alt-sağ web sitelerinde yaygınlaştı. Bu kavram, alternatif sağın ırkçı, İslamofobik, anti-Semitik, kadın düşmanı ve heteronormatif değerlerini tek bir kavramda harmanlamaktadır. Özetle, beyaz şeriat, beyaz erkeklerin İslam'ın kadınları köleleştirme uygulaması olarak algıladıkları şeyin kendi versiyonlarını benimsemeleri gerektiği argümanıdır. Amaç beyaz kadınların cinsel özerkliğini ortadan kaldırmak ve onları (vahşi tecavüz ve kölelik yoluyla) "bebek fabrikaları" olmaya zorlamaktır. Bu, beyaz üstünlükçülerin ırklarının "saflığını" sağlamalarına ve istilacı göçmen ordularını ve toplumumuza hakim olduğuna inandıkları her şeyi kontrol eden, yozlaşmış Yahudi güçlerin tiranlığını devirmek için davalarına yeterince yeni üye yaratmalarına olanak sağlayacaktır. "Erkeklerimizin haremlere ihtiyacı var ve bu haremlerin üyelerinin bebek fabrikaları olması gerekiyor," diye yazmıştı Sacco Vandal, meme'sini yaratmasıyla tanınan beyaz üstünlükçü. ³

Beyaz olmayan kadınlara yönelik şiddet ve istismar, bu kadın düşmanı doktrinle el ele gitmektedir. Alternatif sağın beyaz üstünlükçüleri, beyaz kadınları etnostatlarının gelecekteki vatandaşlarını doğurmaya zorlamayı hayal ederken, kürtaja zorlayacakları diğer ırklardan kadınların üreme özerkliğini reddetmeyi de aynı şekilde hayal ediyorlar.

Tüm bunlar kulağa gülünç geliyorsa, bir adamın bu ideoloji adına kitlesel şiddet ve cinayet eylemi gerçekleştirmeye hazır olduğu bir gecede yüzlerce kişiyle birlikte söz konusu sloganı atarak yürüdüğünü düşünün. Her ne kadar iğrenç bir şaka olarak başlamış olsa da, aşırı sağ düşüncenin pek çok taraftarı için bu durum ölümcül derecede ciddi bir hal almıştır.

Herhangi biriyle manosfer veya alternatif sağ hakkında konuştuğunuzda, size genellikle bunu çok ciddiye almamanızı söyleyeceklerdir. Ama bunu ironiyi görmeyen ya da sözde mizahı anlamayan internet sakinlerine kim söylüyor? Heather Heyer'in ailesine tüm bunların zararsız bir şaka olduğunu düşünüp düşünmediklerini sormanız yeterli.

Bu, alternatif sağ ile manosferin her zaman aynı çizgide olduğu ya da birinin üyelerinin mutlaka diğeriyle bağlantılı olduğu anlamına gelmiyor. Ancak aralarındaki karmaşık bağlantıların farkına varmamak ya da

manosferin doğasında var olan ırkçılık ve alternatif sağda gömülü olan kadın düşmanlığı hikayenin sadece yarısını anlatacaktır.

Örneğin, Haziran 2019'da Londra'da terör saldırılarını teşvik eden suç teşkil eden çevrimiçi propaganda yazdıktan sonra hapse atılan iki gencin davasını ele alalım. Medya manşetlerinde bu gençlerden "neo-Naziler" ya da "aşırı sağcılar" olarak bahsedildi. Hiçbir manşette kadın düşmanı aşırılıktan bahsedilmedi ancak internet üzerinden yürüttükleri kampanyada kadınlara yönelik bir ceza olarak tecavüzü defalarca teşvik etmişlerdi. Prens Harry'nin Meghan Markle ile evliliğine takmışlar, onun bir "ırk haini" olduğunu yazmışlar ve beyaz olmayan erkeklerle çıkan beyaz kadınların asılması gerektiğini söylemişlerdi. Savcı mahkemeye, çocuklardan birinin kadınlarına tecavüz, işkence ve cinayeti teşvik eden "aşırı şiddet içeren ve agresif bir şekilde kadın düşmanı" bir blog yönettiğini söyledi.⁴Manşetler bunu gözden kaçırdı.

Squirrell, genellikle alternatif sağ figürleri de içeren diğer birçok çevrimiçi topluluğun ensellerle alay etme ve onlardan nefret etme eğiliminde olduğunu, onları zayıf ve acınası başarısızlıklar olarak tasvir ettiğini belirtti. Bununla birlikte, grupların yoğun sözlüğündeki benzerliklerle örneklenen büyük bir kesişme olduğunu söyledi: "Son birkaç yıldır gerici sağ tarafından benimsenen sözcük dağarcığının çoğu gerçekten de incel topluluğundan geliyor. Siyasi olarak dahil edilmemiş olsalar bile kültürel olarak son derece etkili oldular."

Aslında incel topluluğu tarafından kullanılan jargon o kadar geniş ki, milyonlarca mesaj dizisinden birine rastlayan deneyimsiz bir yabancı, konuşmayı deşifre etmekte zorlanabilir. Alex ve ben incel dünyasını ilk keşfetmeye başladığımızda, bir forumda tekrar başvurabileceğim bir sözlük bulmak zorunda kaldım, okuduğum konuşmaları yavaşça kelime kelime deşifre ettim, ortaya çıkardığım her yeni terimle kalbim daha da battı. İnsellerin kendi dillerini yaratmak zorunda olduklarını fark etmeye başladım, çünkü günlük olarak kullandıkları birçok kavramın aşırılığını ifade edecek mevcut kelimeler yoktu. Örneğin *Roastie*, "çok fazla" seks yapmış bir kadına atıfta bulunarak bunun labialarını deforme ettiğini ve rosto bifteğine benzettiğini ima ediyor. *Foid*, incellerin kadınlara atıfta bulunmak için kullandıkları bir terim olan "dişi insanı"nın kısaltmasıdır, çünkü *kadın* kelimesi çok fazla insanlık duygusuna izin verir. *Rapecel* (internette kendi forumlarını ve tartışma gruplarını yaratacak kadar yaygın olarak kullanılmaktadır) cinsel hayal kırıklığını "çözmek" için tecavüze başvuran bir incel'i ifade eder. Bunu tanımlamak için tek ve hazırlıksız bir kelimenin yaratılması, bir şekilde

normal, hatta sıradan bir kavram gibi. Ayrıcalıklı terminoloji, taraftarların üstün ve birbirine sıkı sıkıya bağlı bir topluluk olarak gördükleri gruba ait olmanın gizli heyecanını pekiştirmede önemli bir rol oynar ve böylece grubun potansiyel üyeler için çekiciliğini artırır.

Yalnız Alex kılığında incel forumlarında gezinerek geçirdiğim bir yılın en üzücü ve rahatsız edici yanı, konu başlıklarının sonlara doğru beni ne kadar farklı etkilediğiydi. İlk günlerde ve haftalarda, okuduğum grafik ve iğrenç şeyler yüzünden geceleri sık sık uyuyamıyordum. Yavaş yavaş çözmeye başladığım jargonun ardındaki şiddetli anlamı anlayarak o ilk gönderileri özenle çevirirken yüzüm buruştu. Ancak zaman geçtikçe sözlüğe daha az başvurur oldum. Kadınlardan foids olarak bahsedilmesine alıştım, kadın düşmanı katliamları başlatmak için yapılan kışkırtmaları zar zor kaydettim ve tecavüzle ilgili gönderileri gözden kaçırdım, çünkü bunlar çok yaygındı. Nihayet bir gün, sikilmekten kurtulmak için bir foid'e hak ettiği şiddeti uygulamakla ilgili bir yazı okudum ve her kelimesini anladığımı fark ettim. Kısacası, buna alıştım. Daha doğrusu Alex alıştı.

İncel ve diğer manosfer topluluklarını inceleyen Dr. Sugiura, tutarlı bir dünya görüşü ve ortak bir dil duygusunun, aşırı önyargılara sahip olan ancak bunları yüz yüze konuşmalarda çevrimdışı olarak ifade edemeyen kişiler için son derece çekici olabileceği konusunda uyardı. Sugiura, bu nefret biçimlerinin internetten uzun zaman önce ortaya çıktığını, ancak

online topluluklar ve sanal platformlar bu fikirlerin şekillenmesi, tutunması ve yayılması için gerekli araçları sağlıyor. Eğer insanlar bu fikirlere sahiplerse ve bunları yüz yüze konuşabileceklerini düşünmüyorsa, artık yeni bir yol bulmuşlardır. Kendileri gibi düşünen başkaları destek ve onay sağlayabilir, bu da yayılmalarına yardımcı olur. Bu daha önce parçalanmış olan bir nefret hareketi, ancak teknoloji bir araya gelmelerine, birleşmelerine, gelişmelerine, daha fazla insan bulmalarına olanak tanıyor - bu da işin işe alma ve radikalleşme kısmı. Bu fikirler teknoloji sayesinde üstel bir ölçekte gerçekleşebildi.

Neredeyse tüm inceller feminist bir komplo fikrini ve erkeklere düşman olan derin hileli bir cinsel pazar fikrini çıkış noktası olarak alır. Ancak iş bu duruma en iyi çözümün ne olduğuna karar vermeye geldiğinde hiziplere ayrılırlar. Bazıları öfkeyle çalışarak bekarlıklarının üstesinden gelmenin ("yükselmenin") ya da en azından durumlarını iyileştirmenin mümkün olduğuna inanıyor

görünümlerini iyileştirmek için. Bu, toplum içinde yaygın olarak "looksmxing" olarak biliniyor ve bu uygulama, en iyi nasıl yapılacağına dair ipuçlarını paylaşmaya adanmış devasa forumlar doğurdu. İnternet siteleri, erkeklerin kendi fotoğraflarını gönderdikleri ve birbirlerinden on üzerinden "puan" istedikleri, görüşlerini nasıl en iyi hale getirecekleri konusunda tavsiye almak için yalvardıkları veya "Bitti mi?" diye sordukları binlerce mesaj uzunluğundaki konuları ortaya çıkarıyor.

Yanıtlar acımasız dürüstlük, acımasız alay ve sempatik desteğin ilginç bir karışımıdır. Bunlar kardeşçe moral konuşmaları ve bakım tavsiyelerinden kesici hakaretlere ve tamamen vazgeçme önerilerine kadar uzanıyor. Bazı enseller çevrimiçi dünyalarını, ortak mücadeleleri karşısında birleşmiş gerçek bir topluluk olarak görüyor gibi görünüyor. Diğerleri ise bunu, belki de kendi acılarını hafifletmek amacıyla diğer erkeklerle mümkün olan en büyük zararı vermek için bir fırsat olarak görüyor. Bu topluluğun homojen bir grup olmadığını bir kez daha hatırlıyorum.

Bu topluluğun büyük bir alt kümesi, görüşlerini iyileştirmenin bir yolu olarak fiziksel egzersize odaklanmaktadır (bu seçeneğin peşinden giden erkekler *gymcels* olarak bilinir), ancak önemli sayıda taraftarı olan, "miyavlamadan" (ensellerin yüzlerinin kemik yapısını değiştirerek daha çekici çene hatlarına yol açacağına inandıkları bir tür çene egzersizi) plastik cerrahi, kafatası implantları ve penis germeye kadar her şeyi teşvik eden daha aşırı eğilimler de vardır. Bu tür aşırı önlemler, ensel olarak tanımlanan bazı erkeklerin çaresizliğini ve kendinden nefret ettiğini hatırlatıyor. Bunlar aynı zamanda bu erkeklerin dış dünyada kendileri için ne kadar az alternatif seçenek algıladıklarının da keskin bir yansımasıdır.

Bir başka incel grubu (bir forumun iç anketine güvenilecek olursa, topluluğun yaklaşık yüzde 90'ını oluşturan en büyük grup) genellikle kendilerini "blackpillers" veya "blackpills" olarak adlandırır. Bu grup, sosyal ve genetik piyangoonun o kadar katı bir şekilde sabitlendiğine ve doğuştan gelen kusurlarının onları hiçbir kişisel gelişim girişiminin hafifletmeyeceği mutlak bir başarısızlık ve bekarlık hayatına mahkum ettiğine inanarak daha bozguncu bir bakış açısına sahiptir. Bu gruplar, içsel olmayan toplumun adaletsizliğine ("normaller" olarak adlandırdıkları insanlar), en çekici erkeklerin bencilliğine ("Chad'ler"), güzel kadınların yüzeyselliğine ("Stacy'ler") ve hala cinsel partner bulabilen daha az çekici kadınların karışıklığına ("Becky'ler") şiddetle karşı çıkmaktadır. Bu kişiler genellikle intiharı uzun uzadıya tartışmakta ve paylaşımlarını okuyucuları kendi canlarına kıymaya teşvik edebilecek materyalleri belirtecek şekilde etiketlemektedir. İntiharın kısaltması olarak belirli terimler kullanmakta ve sıklıkla yumurta

bunu yapmak için birbirlerini zorluyorlar. Bunlar açıkça, birçok durumda, umutsuzca yardıma ihtiyacı olan erkekler.

Bu tür başlıklarda, topluluğun çelişkilerini gerçekten hissediyorsunuz: savunmasız, mutsuz erkekler, mümkün olduğunca çok yıkım yaratmaya kararlı erkeklerle iç içe geçiyor. Kendilerini bir şekilde bu kadın düşmanlığı girdabının içinde bulmuş, acil ruh sağlığı desteğine ihtiyaç duyan insanların, çevrimiçi nefretten zevk alan diğer erkekler tarafından vitriol, alay ve kendine zarar vermeye teşvikle karşılandığını izliyorsunuz.

Bir kullanıcı bir incel forumunda "ölümcüllüğü garantilemek için kendini vurabileceğin en iyi yeri" sorduğunda, büyük çoğunluğu onu teşvik eden ve soğuk, teknik tavsiyeler veren yaklaşık yetmiş yanıt geldi. Belki de en rahatsız edici olanı, kadınlara tecavüz etmek ve öldürmekle ilgili grafik fantezilerden forum kullanıcılarının birbirlerini "incel isyanını" gerçekleştirmeye teşvik ettiği başlıklara kadar, şiddetli kadın düşmanlığının sayfadan patladığı sık gönderilerdir, " "beta ayaklanması" ya da "intikam günü"- istemeden bekar kalan erkeklerin kendilerine eziyet eden kadınları ve haksız yere cinsel pazarını tekellerine alan Chad'ları kanlı katliamlarla öldürerek dünyayı cezalandıracakları hastalıklı bir fantezi. "Tüm kadınlar mutlak nefretimizi hak ediyor" diye yazdı bir kullanıcı.

Incel mantığı umutsuz bir çelişkiyi ortaya koyuyor gibi görünüyor: kadınlar aynı anda hem erkeklerle yattıkları hem de bunu reddettikleri için aşağılanıyor. Örneğin bir kullanıcı, kadınları "namuslu, çalışkan erkeklerin biyolojik amaçlarına ulaşmasını engelleyen açgözlü, bencil, şeytani, çılgın sürtükler" olarak tanımlıyor.

Ancak en temel incel inancının merceğinden bakıldığında her şey daha açık hale geliyor. En basit haliyle argüman şu şekildedir: Eğer kadınların cinsel özerkliği onlara erkeklerin yaşamları üzerinde kötü ve zalim bir kontrol sağlıyorsa, o zaman tüm erkek acılarının kökeninde kadınların özgürlüğü vardır. Bu nedenle, bariz çare kadınların özgürlüğünü ve bağımsızlığını ortadan kaldırmak ve bunu yapmak için özellikle cinsel araçları (tecavüz ve cinsel kölelik gibi) kullanmaktır. Başka bir deyişle, sorun kadınların seks yapması değil, kadınların *kiminle* seks yapacağını seçebilmesidir.

Bu bir kez anlaşıldığında, sayısız blogda, forum tartışmalarında ve YouTube videolarında tekrar tekrar gösterilen bir dizi tekrarlanan incel inancı tüyler ürpertici bir şekilde netleşir.

İlk olarak, kadınların insanlıktan çıkarılmış nesneler olduğu düşüncesi vardır: kendi hayatları ve bedenleri hakkında karar vermeyi hak etmeyecek kadar kötü ya da aptal olan insan altı varlıklar. Bu fikir bir bütünü teşvik etmektedir.

Kadınların acı çekeabilen, yas tutabilen, cinsel zevk alabilen ya da rasyonel kararlar verebilen insanlar olduğu fikrinden kopuş. Bu insanlıktan çıkarma, cinsiyetin zorunlu olarak yeniden dağıtılması, kadınların cinsel köle olarak tutulması veya kadın ve kız çocuklarının yaygın bir şekilde katledilmesi gibi diğer incel fantezilerinin meşrulaştırılması için esastır.

"Kadınlar İnsan Sayılmalı mı?" başlıklı bir başlık uzun tartışmalara yol açmış ve tartışmaların çoğu kadınların insan sayılmaması gerektiği sonucuna varmıştır. Bu yaygın bir tartışma alanıdır. Başka bir kullanıcı "Kadınlar bilinçli değildir," diye yazdı. "Bütün kadınlar fahişedir." Kadınların yasal haklara sahip olması gerekip gerekmediğine ilişkin bir sohbette bir kullanıcı "İnsan haklarına sahip olmayı bırakın, onları canlı bir beden olarak bile görmüyorum" diye yazdı.

Kadınların robotik ve duygusuz olduğu fikriyle ilgili yığınla başlıkta dehşete düşerek mücadele etmem ironik. Birçok enselin sorunlarına son verebileceğini düşündüğü seks robotları ile birbirimizin yerine tartışılıyor. "Onları yasal olarak dönebilir ve işkence edebiliriz. Çok heyecanlıyım," diye yazmış bir forum üyesi.

İkincisi, kadınların cinsel özerklik hakkı olmayan boş cinsel kaplar olarak görülmesi, doğal olarak cinsel şiddet konusunda ateşli bir saplantıya yol açmaktadır; bu saplantı, saldırı fantezileri ve tecavüzün açıkça savunulmasından, tecavüzün yasallaştırılıp yasallaştırılmaması gerektiğine dair uzun ve tüyler ürpertici tartışmalara kadar uzanmaktadır. Cinsel bir saldırıda bulunmak ya da bulunmayı planlamakla övünmek alışılmadık bir durum değildir ve buna verilen tepki de kınamadan ziyade teşvik edici bir tavidir.

Kullanıcıların bir kadını döven ve tekmeleyen bir adamın videosu etrafında hevesle toplandığı bir forumda, bir kullanıcı hayal kırıklığına uğramış bir şekilde ses olmadığından şikayet etti: "Kadının çığlıklarını duymak istiyorum." Bir kullanıcı "sırf burada 10 sayfalık bir başlık açabilmek için bir orospuya tecavüz etmek" istediğini yazarken, bir diğeri "rapecel olmaya karar verdiğini" söyledi ve diğer kullanıcılardan "düşüncelerini, tavsiyelerini, deneyimlerini" istedi. Akranı cesaretlendirici bir yanıt verdi: "Delir!... düzgün yaparsan yakalanmanın imkansız olduğunu göreceksin... tecavüz edersen paçayı sıyırmak için %98,95 şansın var."

Tecavüzün yasallaştırılmasıyla ilgili sakın bir tartışmada, kullanıcıların çoğu lehte görüş bildirdi (ancak bazıları karşı çıktı - tecavüzün yasal olmasının onlar için eğlenceyi ortadan kaldıracığı gerekçesiyle). Bir forum üyesi "Tecavüz doğaldır ve fahişelerin delikleri zaten bu kadar çok yarakla doluyken hangi siki alacakları konusunda söz hakkı olmamalıdır" diye yazdı. Diğer "rasyonalizasyonlar" arasında erkeklerin tecavüze sürüklenmesinin kadınların suçu olduğu argümanı da yer alıyordu

(çünkü onlara seks sağlamayı reddediyorlar), böylece tecavüzcüleri sorumluluktan kurtarıyorlar - kurban ve failin konumlarını tersine çeviren tipik bir incel mantığı biçimi.

Bir kullanıcı, tecavüzün yalnızca mağdurun dul, evlenmemiş bakire ya da rahibe olması halinde yasadışı olması gerektiğini savundu. "Fahişelere" tecavüzün "övülmesi gerektiğini ve iyi bir toplum için sağlıklı, hijyenik bir önlem olduğunu" savundu.

Bir başka tipik paylaşım ise şöyle: "Amerikalı kadınların çoğunun, erkekler için cinsel bir çıkış yolu olarak fuhuşa karşı çıktıkları için tecavüzü hak ettikleri gerçeği olmasaydı, tecavüzün acı düzeyine ilişkin endişem daha büyük olurdu. Tecavüzü hak ettikleri için, tecavüzün onlara verdiği acıyla ilgilenemem."

Eğer bu kulağa çarpık bir tür asil ahlak kuralı gibi geliyorsa, öyle değildir. Bu sadece, kadınların büyük çoğunluğunun tecavüze uğramayı hak ettiği yönündeki iğrenç argümana bir onay duygusu kazandırmak için tasarlanmış bir başka kadın düşmanı saçmalık katmanıdır.

Diğer incel web sitelerinde kullanıcılar, ev hizmetçiliği, tecavüz ve zorla hamile bırakma amaçları için ideal bir seks kölesi olacak kadın tipini tartışmaktadır.

Yine de bu tür ifadeler incel web sitelerinde şok edici veya günah çıkarıcı değildir. Bunlar basit, dikkat çekici olmayan gerçek ifadelerdir. Incel topluluklarında yer alan erkeklerin bu tür paylaşımlar nedeniyle herhangi bir suçlamayla karşılaşmaktan korktuklarına dair çok az kanıt vardır. Zaman zaman, web sitelerinin belirli nefret söylemi biçimlerine izin verilmediğini iddia eden kuralları olur, ancak bunlar kaçınılmaz olarak tamamen göz ardı edilir. Bazen kullanıcılar engellenebilir ya da paylaşımları yasaklanabilir, ancak bu durum kadınların tecavüze uğramayı hak ettiklerini öne sürmelerinden ziyade ensellerin masum kurbanlar olmadıklarını öne sürmeye cüret etmeleri nedeniyle çok daha sık yaşanmaktadır. Zaman zaman incel forumları çevrimdışı bırakılıyor ya da onları barındıran şirketler tarafından reddediliyor gibi görünüyor, ancak tekrar çevrimiçi olmak için hızla yeni yollar buluyorlar. Bu forumları incelediğim süre boyunca, bu sitelerin dışarıdan etkin bir şekilde denetlendiğine ya da izlendiğine dair hiçbir kanıt görmedim.

Tabii ki burada internetten ve karmaşık bağlantıları olan ve çevrimiçi trollerle örtüşen bir gruptan bahsediyoruz; bu grubun kendi ifadesine göre temel amacı, şok etmek ve tepki uyandırmak amacıyla mümkün olan en aşırı ve sosyal açıdan iğrenç söylemi kullanmaktır. (Troller hakkında daha sonra bilgi verilecektir.) Binlerce kadın düşmanı ve şiddet içeren mesaj arasında, bu tür eylemleri gerçekten ve hararetle kışkırtmak isteyenler ile bu tür eylemleri tercih edenler arasındaki ayırım çizgisinin nerede olduğunu bilmek imkansızdır.

öfkeyle ya da sadist bir mizah biçimi olarak, ancak çevrimdışı gerçek bir zarar verme niyeti olmaksızın çevrimiçi paylaşımlarda bulunmaktadır. Bu, ikinci grupların doğası gereği zararsız olduğu anlamına gelmiyor; daha ziyade, etkili bir şekilde mücadele etme umudumuz varsa, durumun karmasıklıkının farkında olmamızın önemli olduğu anlamına geliyor.

Bu forumlara ağır bir yasak getirmemiz gerektiğini ya da bu forumlara katkıda bulunan herkesin tutuklanmayı veya hapse atılmayı hak ettiğini söylemiyorum. Ancak daha sonra daha ayrıntılı olarak ele alacağım üzere, burada gerçek hayattaki şiddete yönelik bazı yasadışı kışkırtmaların mutlak bir cezasızlıkla gelişebildiği açıktır.

İncel gruplarında yerleşik bir hiyerarşi vardır; "zayıf" üyeler kendilerine aşırı derecede acıyan kişiler olarak görülür ya da incel ilminde daha az bilgili olanlar daha yerleşik grup üyeleri tarafından acımasızca içleri boşaltılır. Bazı forumlarda hiyerarşi, bir kullanıcının katkıda bulunduğu gönderi sayısına göre belirlenir; diğerlerinde ise kullanıcıların yorumları akranları tarafından "yukarı oylanabilir". Her toplulukta, grubun geri kalanı tarafından iyi bilinen, diğer kullanıcılar tarafından idolleştirilen ve saygı duyulan bir avuç efsanevi karakter vardır. Genellikle her günün büyük bir bölümünü forumlarda geçiren bu kişiler, anlaşmazlıkları çözmek ve daha az deneyimli kullanıcılar hakkında hüküm vermek için ortaya çıkan topluluk büyükleri veya liderleri gibidir. İncel ideolojisine doğru bir şekilde uymuyor gibi görünen forum üyelerini azarlamaları hızlı ve acımasızdır.

Squirrell, incel topluluğunun çok sayıda genç ve etkilenebilir üyeden oluştuğunu belirtti. "Çoğunun eninde sonunda bu durumdan kurtulacağına" inanıyor. Ancak savunmasız bir azınlık için, daha köklü grup üyeleri tarafından radikalleştirilmeleri potansiyel riskini gündeme getirdi. "Daha yaşlı üyeler genellikle daha aşırıdır: bu hayal kırıklığını uzun süre yaşamışlardır ve durumlarının düzelmesi için çok az şans görürler." "Sırf 'lols' [mizah için kullanılan bir incel ve internet ifadesi] için giderek daha aşırı şeyler söylemeyi teşvik eden" ve "duygusal kırılmalık ifadelerinden nefret eden" bir kültürün tehlikelerinin altını çizdi ve şunları ekledi

[Bu kültür] olumsuz duygularla başa çıkmanın yolu olarak alay etmeyi ve suçu dışsallaştırmayı vurguluyor. Posterler her zaman söylediklerinin ironik veya şaka olduğunu ya da sadece bir tepkiyi kışkırtmayı amaçladığını iddia edebilir, ancak yeterli sayıda gönderi ve posterle, bunu kastedenler ile kastetmeyenleri ayırt etmek imkansız hale gelir.

Bu tür topluluklara yeni katılan genç ve potansiyel olarak savunmasız kişiler açısından özellikle tüyler ürpertici olan, bu forumlara sık sık katılan erkeklerin sadist fantezilerini rasyonalize etmek için ayrıntılı argümanlar sundukları sahte bilim veya matematiğe dayanan uzun, sahte akademik tartışmalarla posterlerin patlayıcı öfkelerinin eşleştirilme şeklindedir. Bu paylaşımlar, başkalarını da aynı amaçla ikna etmeyi ve dönüştürmeyi amaçlayan üye toplamayı düşündürmektedir. Klasik mitlerin çarpıtılmış versiyonlarını veya antik Yunan kültürüne yapılan son derece kusurlu atıfları içerebilirler, böylece esasen tecavüz ve tacizde bulunmaya teşvik eden şeylere belirsiz bir akademik ağırlık hissi verirler. 80:20 teorisinin kendisi, adını İtalya'daki toprakların yaklaşık yüzde 80'inin nüfusun sadece yüzde 20'sine ait olduğunu fark eden on dokuzuncu yüzyıl İtalyan ekonomistinden alan Pareto ilkesinin bir tür kaba piçleştirilmesidir.

Örneğin bir gönderide, bir kullanıcı tecavüzün çok daha düşük cezaları olması gerektiği yönündeki argümanını, diğer forum kullanıcılarına tecavüzün antik Yunan şehirlerinde sadece para cezası ile cezalandırıldığını söyleyerek destekledi. Geçmiş bir uygarlığın yücelik ve asalet duygusuyla otomatik olarak ilişkilendirilmesi, eski toplumsal kurallara ve klişelere duyulan çok daha geniş bir nostaljik özlemle örtüşmektedir. Bu eğilim yalnızca incel topluluğu ve daha geniş manosphere'de yaygın olmakla kalmayıp, aynı zamanda alternatif sağ ve beyaz milliyetçilerle de bir bağlantı sağlamaktadır.

Bir başka incel forum üyesi tecavüz ve köleliğin tutkulu bir savunmasını yazdı:

Kadın köle almak her zaman insanlık tarihinin normal bir parçası olmuştur, düşmanlar birbiriyle savaştığında kazanan taraf kadın köle alır ve onları savaşçılar arasında dağıtırdı. Bir incel olarak tarihte bir orduya katıldığınızda ödüllendirilirdiniz, kasabaları ve köyleri basar ve kendiniz için kadın köleler alır ve onlarla bebek yapardınız. Tarihte incels için bir yer vardı, Roma'da ya da başka bir imparatorlukta incels bugün sahip olduğumuzdan daha iyi seçeneklere sahipti.

2003 gibi erken bir tarihte, incel inançlarını desteklemek için "tarihsel" argümanlar kullanma eğilimi belirginleşmeye başlamıştı. Şu anda feshedilmiş bir web sitesindeki bir kullanıcı, kadınların cinsel özerkliğinin "kadınların çalışmadığı günlerde iyi olduğunu" yazdı.

Doğa, kaynak eksikliklerini telafi etmek için onlara bir dizi sosyal ve cinsel avantaj sağladı. Şimdi kaynak ve seks gücüne sahip oldukları için işler dengesizleşti. Kadınların üniversiteye gitmesini ya da aile geçindirme işlerini erkeklerden almasını engellememiz gerekiyor. Hapishanelerimiz ailelerini besleyemeyen erkeklerle dolu. Tecavüz yasaları yürürlükten kaldırılmalı. Dişiler, üreme çağındaki mevcut dişî arzını yapay olarak kısıtlıyor. Cevap tecavüzdür. Toplumlar kadın eksikliği ve işsizlik yüzünden savaşıyor. Dişiler toplum için bir tehdit haline gelmiştir ve yerlerine geri konulmalıdır.

Burada, kadınların işgücü piyasasında erkeklerin alanına tecavüz ettiği fikrinin bazı enseller için nasıl itici bir faktör olduğunu görebilirsiniz. Ancak bu, tecavüzün çözüm olduğuna dair garip bir mantıkla iç içe geçmiş durumda.

Bu dünya görüşü kulağa saçma gelebilir. Ancak bu, incellerin olağanüstü bir azimle bağlı oldukları bir ideolojidir. Bu sadece erkeklerin rastgele küfürler ve tacizler savurduğu bir web sitesi grubu değildir. Bu, bağlılarının sadakati ve tutkusu bakımından kült benzeri bir harekettir. Inceller sadece tecavüz fantezilerini ve şiddet içeren paylaşımlarını paylaşacak bir yer aramıyor; bu tür fikirleri desteklemek ve teşvik etmek için bütün bir inanç sistemi inşa etmeye ve yaymaya yatırım yapıyorlar.

Alex kılığına girerek bu toplulukların karanlık derinliklerinde yüzerken, bunun sadece bazı grup üyelerinin savunmasız kurbanlar olduğunu ve diğerlerinin aşırı kadın düşmanı olduğunu söylemek kadar basit olmadığını fark ettim. Bireylerin her ikisi de olması oldukça mümkün, hatta yaygın. Bir gece geç saatlerde, karanlıkta yatağında oturmuş, büyük bir incel forumundaki yeni bir gönderiyi okuyordum. Bir adam, ağır engelli bir ebeveyne baktığı, arkadaşları ya da daha geniş bir aile tarafından desteklenmediği, kendisini sık sık idrar ve dışkıyla kaplı bulduğu günlük hayatının angarya işlerini grafik ve acı verici ayrıntılarla anlatıyordu. Daha da geriye giderek, çocukluğunda uğradığı ve kalıcı bir şekil bozukluğuna neden olan istismarı ve oğulları için tıbbi yardım almak yerine tutuklanma korkusuyla durumu örtbas eden ebeveynlerini anlattı. Kalbim onun için acıyordu. Onu çevrimiçi destek ve aidiyet topluluğuna iten şeyin ne olduğunu ve kendisini neden çaresizce yalnız hissettiğini anlayabildiğimi hissettim.

Birkaç dakika sonra farklı bir tartışma okuyordum, aynı kullanıcı gelişigüzel şöyle yazıyordu: "Eğer rızamla seks yapsaydım kendimi gerçek bir erkek gibi hissetmezdim. Tecavüz, zevk almanın ve üremenin alfa yöntemidir ve foidler bunu bilir, bu yüzden tecavüze uğramayı tercih ederler."

Bu, kurbanların ideologlar tarafından avlandığı bir durum değildir. Bir incel'in her ikisi de olması mümkündür.

Bu çevrimiçi toplulukların vitriolik ve kadın düşmanı doğası hakkındaki endişelerinizi, bu toplulukları duymuş olan azınlık arasında dile getirdiğinizde, korkularınızı bertaraf etmek için üç farklı argümanla karşılaşmanız muhtemeldir. Her biri yaygındır ve her biri bu tür ağların gerçek bir çevrimdışı tehdit oluşturduğu fikrini zayıflatır. İlk argüman, bu grupların son derece küçük olduğu, diğer çılgınca, uçuk internet toplulukları gibi aşırı ve sıra dışı görüşlere sahip birkaç kişiden oluştuğudur. Mantıksal olarak ilkinin takip eden ikincisi ise, bu grupların çevrimdışı etki ve nüfuzlarının çok az olduğu, dolayısıyla üyelerinin toplumdan çok uzak olduklarıdır. Üçüncüsü ise, ilk iki varsayım temelinde, bu grupların gerçek ve somut bir tehdit oluşturmadığı ve görmezden gelinmeleri ya da acınmaları gerektiğidir.

Her bir varsayım yanlıştır ve birlikte tehlikeli bir rehavete yol açarlar.

İncel topluluğunun büyüklüğünü büyük bir doğrulukla tahmin etmek neredeyse imkansızdır. Ne tüm farklı web sitelerinin, forumların ve alt grupların resmi bir veri tabanı ne de bu çeşitli sitelerin kullanıcılarının kaçının örtüştüğünü kesin olarak belirlemenin bir yolu vardır. Ancak hareketin, küçümseyici "sadece birkaç ucube" teorisinin öne sürebileceğinden çok daha büyük olduğunu güvenle söylemek mümkündür. En popüler incel web sitelerinin bazılarındaki üye, aktif kullanıcı ve gönderi sayılarına bakmak buzdağının görünen kısmıdır (forumlarda gezinmek ve okumak için üye ya da kayıtlı kullanıcı olmak gerekmez, bu nedenle sitelerin çok daha yüksek görüntüleme rakamlarına sahip olması muhtemeldir), ancak ölçek hakkında bir fikir verir.

Bu yazının yazıldığı sırada, en popüler incel web sitelerinden biri üç milyondan fazla mesaj ve 9.000 üye ile 350.000'den fazla konuya sahiptir. Bir başka sitede ise 8.500 üye, yaklaşık iki milyon mesaj ve 87.000 konu başlığı bulunuyor. Bu site, yaklaşık 6.000 üyesi ve 45.000 konu başlığı varken 2018 ortalarında yeni bir alan adına aktarılan eski bir sitenin en son reenkarnasyonudur, bu da bu topluluklar içindeki hızlı büyüme hızı hakkında bir fikir vermektedir.

Reddit (belirli konulara ayrılmış sayfaları ya da "subreddit "leri olan popüler bir internet tartışma forumu) incel topluluğu için ilk üreme alanlarından biriydi, ancak birçok üye şimdi farklı web sitelerine ve forumlara göç etti. En aktif subredditlerden birinin Kasım 2017'de şiddete teşvik ettiği gerekçesiyle kapatılmadan önce 40.000 abonesi vardı

Bir kullanıcının yakalanmadan nasıl tecavüz edileceğini soran bir başlık açmasının ardından kadınlara karşı. Reddit'teki diğer incel toplulukları da devam etmekte olup, bunların arasında bu yazının yazıldığı sırada 100.000 aboneye sahip olan bir subreddit de bulunmaktadır. Facebook'taki en büyük incel grubunun yaklaşık 2.000 üyesi var ve her ay yaklaşık 700 yeni gönderi ekleniyor. Bir başka büyük incel forumunda ise 10.000 tekil postacı ve 730.000 gönderi bulunuyor. Erkeklerin fiziksel görünümünü iyileştirmeye yönelik incel tartışmalarına odaklanan bir sitede 605 üye, 83.000 mesaj ve 5.000 konu başlığı bulunuyor. Yine bir başka site -kendini "tavlama sanatı topluluğuna saldırmak" olarak tanımlaması sayesinde artık feshedilmiş olan incel web sitesi PUAHate'e kabaca yaklaşıyor - neredeyse 10.000 üyeye ve bir milyondan fazla gönderiye sahip.

Bu sayılara dayanarak ve farklı siteler ve forumlar arasında bir miktar üyelik geçişi olabileceği gerçeğini hesaba katarak, muhafazakar bir tahmin, resmi olarak kaydolmadan bu tür sitelere sık sık giren pusuda bekleyenleri ve izleyenleri hesaba katmadan bile incel topluluğunun büyüklüğünü on binlerce kayıtlı üyeye koyacaktır. Ve bunlar, sayısız küçük blog, tartışma grubu ve web sayfasını da kapsayan bir topluluğun sadece en bilinen örnekleridir. Elbette erkeklerin küçük bir azınlığından bahsediyoruz. Ancak bu küçük bir sayı değil. Birkaç düzine aykırı kişiden oluşan izole bir grup da değil.

Stratejik Diyalog Enstitüsü'nde proje yöneticisi olan ve inceller ile diğer manosfer grupları üzerinde çalışan Jacob Davey ile tanıştığımda, bunun "ulus ötesi" bir hareket olduğunu vurguladı. En büyük incel topluluğunun Amerika Birleşik Devletleri'nde olduğuna inanmakla birlikte, sadece İngiltere'deki manosferin büyüklüğünün (inceller ve bu kitapta incelenen diğer gruplar dahil) 10.000 kişi kadar olabileceğini tahmin ediyor. Bu hareketi küçük bir grup tuhaf insan olarak görmenin hata olduğunun bir başka kanıtı.

Daha sonra, bu adamların ve fikirlerinin çevrimdışı olarak çok az etkisi veya etkisi olduğu yönündeki ısrarı ele alalım.

Mart 2018'de Incelocalypse adlı bir web sitesi, aktivistlerin ve gazetecilerin hosting şirketi DreamHost'u, tecavüzü savunan başlıklar ve çocuk pornografisinin grafik tanımları da dahil olmak üzere sitedeki bazı içerikler konusunda uyarmasının ardından çevrimdışı hale getirildi.

Web sitesinin sloganı, ana sayfanın üst kısmındaki bir afişte belirgin bir şekilde yer alıyordu: "Jailbaitleri tecavüz kölelerimiz yaptığımız gün." Inceller özellikle bakireleri ve gençleri fetişleştirmekte ve onları tanımlamak için sıklıkla *jailbait* terimini kullanmaktadır.

"Leucosticte" takma adını kullanan forumun yaratıcısı/yöneticisi de dahil olmak üzere forumdaki bazı kullanıcılar kendilerini rapcel olarak tanımlıyordu. Leucosticte, "İstekli Bir Kadından Kuku Alabilirsiniz Bile, Yine de Kızlara Tecavüz Etmek İstemelisiniz" ve "Baba-Kız Ensesti Şimdi Her Zamankinden Daha Mantıklı" başlıklı konuların yanı sıra, kadınların "çirkinlikle sakatlanmanın" nasıl bir his olduğunu öğrenmeleri gerektiğini öne süren "Asit Saldırıları Büyük Eşitleyicidir" adlı bir gönderi başlattı.

Incelocalypse ayrıca pedofiller için özel bir alana da ev sahipliği yaptı.

Bu toplulukların üyeleri -özellikle de bir zamanlar "Tecavüze Hak Kazanmak İçin Kendinizi Nasıl Ruhlandırırırsınız" ("Unutmayın: feminizm sorundur ve tecavüz çözümdür") başlıklı 3.300 kelimelik bir makale yazan Leucosticte gibi daha hevesli veya takıntılı olanlar- genellikle, bırakın kamusal hayatı etkileme kabiliyetine sahip olmayı, kamusal hayata nadiren katılan çılgın, izole edilmiş zavallılar olarak reddedilirler.

Ancak Leucosticte'in daha sonra otuz yedi yaşında bir muhasebeci ve Virginia'dan kongre adayı olan Nathan Larson olduğu ortaya çıktı.

HuffPost'a konuşan Larson, Incelocalypse web sitesinin sahibi olduğunu ve baba-kız ensesti hakkındaki makalelerin yazarı olduğunu doğruladı. İnternette yazdıklarıyla arasına mesafe koymak bir yana, yayın organına şunları söyledi: "Pek çok insan politik doğruculuktan ve bunun tarafından kısıtlanmaktan bıktı. İnsanlar kaybedecek bir şeyi olmayan ve pek çok insanın aklından geçenleri söylemeye istekli bir yabancıyı tercih ediyor." Başka bir deyişle, görüşlerinin oy toplamasına aktif olarak yardımcı olabileceğini savundu. Adolf Hitler'i bir kahraman olarak övmenin yanı sıra Larson, siyasi kampanyasında açıkça enselleri savunmuş ve "başka erkeklerin çocukları için okullar, sosyal yardımlar ve diğer destekler için vergi ödemek zorunda bırakılmalarının" adil olmadığını iddia etmiştir. Ayrıca Kadına Karşı Şiddet Yasası'nın yürürlükten kaldırılması çağrısında bulundu, çünkü "kadınları önce babalarının, sonra da kocalarının malı olarak sınıflandıran bir sisteme geçmemiz gerekiyor." Müstakbel siyasetçinin internetteki diğer paylaşımları arasında "Bir Erkeğin, Saçını İzinsiz Kısa Kesmesinin Cezası Olarak Karısını Boğarak Öldürmesine İzin Verilmeli ya da Diğer Ağır İtaatsizlik Eylemleri" de yer alıyor. Kendisine potansiyel seçmenlerin görüşlerine nasıl tepki verebileceği sorulduğunda Larson, Donald Trump'ın başarısından cesaret almış görünerek şunları söyledi: "Trump gibi biriyle aynı fikirde olmayan pek çok insan... sırf düzen 'dan hoşlanmadığı için yine de onlara oy verebilir."⁵

Binlerce erkekten oluşan bir toplulukta elbette işsiz ya da gönüllü olarak toplumdan uzaklaşmış kişiler de olacaktır. Medyada enseller hakkında çıkan az sayıdaki haber genellikle bu kişilere odaklanmış ve onları toplumdan dışlanmış ve münzevi kişiler olarak göstermiştir. Ancak, toplumumuzda iş ve nüfuz sahibi olan, hatta Larson gibi kamu görevlerine adaylığını koyan, kazançlı bir işte çalışan pek çok kişi olması da muhtemeldir.

Haziran 2018'de Reddit'in eski CEO'su Amerikalı teknoloji yatırımcısı Ellen Pao, *Wired* için kaleme aldığı bir makalede "ensellerin genellikle teknoloji sektöründe ve mühendislik alanında çalıştıklarını" ve bu sayede "fikirlerini yaymak, yeni işe alımlar yapmak ve bu fikirleri şirketlerinde nasıl uygulayacakları konusunda onları eğitmek için teknoloji platformlarını ve işyeri topluluklarını" kullanabildikleri uyarısında bulundu. Pao, teknolojinin "bu nefret grupları için bir kariyer ve silah olarak merkezi bir rol oynadığını" yazdı ve teknoloji çalışanları ve yöneticilerinden bu grupların sektöre nasıl sızdığına dair "günlük" raporlar aldığını ekledi. Ayrıca, incellerin kendi çevrimiçi paylaşımlarını da doğrulayarak şunları kaydetti: "İncel forumlarında, teknolojiye yaptıkları katkılarla gurur duyuyorlar; ağ altyapılarını korumak için onlar olmadan dünyanın çökeceği ve şirketlerinin olmadan başarısız olacağı konusunda şaka yapıyorlar."⁽⁶⁾

Ancak incellerin çevrimdışı etkisi, teknoloji ve siyaset gibi günlük yaşamlarımız üzerinde etkili olan alanlarda bile fiziksel varlıkları ve işleri ile sınırlı değildir. Fikirlerinin ve sözlüklerinin hem çevrimiçi hem de çevrimdışı olarak diğer topluluklara ve ideolojik gruplara sızma ve onları etkileme biçimlerinde de güçlü bir şekilde hissedilebilir. Bu gruplar arasında, incel web sitelerinde tohum olarak başlayan belirli mitlerin veya önyargıların, ana akım toplumun daha geniş bilincine süzülmeden önce alternatif sağ veya Erkek Hakları Aktivistleri ağları aracılığıyla kuluçkaya yatırıldığı ve beslendiği bir damlama etkisi vardır - bu kitabın sonraki bölümlerinde izlenebilecek bir süreç. Dolayısıyla, incel topluluklarını, fikirlerinin hiçbir zaman gün ışığına çıkmadığı gerekçesiyle göz ardı edemeyiz.

O zaman incellerin son ve belki de en yaygın savunmasına gelelim: onların internette stres atan hayal kırıklığına uğramış erkekler olduğu, ifade özgürlüğünün her şeyden önemli olduğu ve web sitelerindeki ve forumlardaki kadın düşmanı fikirlerin gerçek çevrimdışı zarara neden olmadığı.

23 Mayıs 2014'te yirmi iki yaşındaki Elliot Rodger, Santa Barbara'daki California Üniversitesi kampüsü yakınlarındaki Alpha Phi kız öğrenci yurduna gitti ve kapıyı çaldı. Kimse cevap vermeyince yakındaki kız öğrencilere ateş etmeye başladı. Rodger üç kız kardeşe ateş ederek öldürdü.

ikisini (yirmi iki yaşındaki Katherine Breann Cooper ve on dokuz yaşındaki Veronika Elizabeth Weiss) öldürmüş ve üçüncüsünü de yaralamıştır. Bu, Rodger'ın hem kurbanlara ateş ettiği hem de kasten üzerlerine araba sürdüğü, toplamda altı kişiyi öldürdüğü ve on dört kişiyi yaraladığı daha uzun bir cinayet serisinin parçasıydı.⁷

Bu rastgele ya da anlık bir karar değildi. Rodger, kız öğrenci yurduna gitmeden önce YouTube'a "Elliot Rodger'ın İntikamı" başlıklı bir video yükledi.

"Merhaba, ben Elliot Rodger," diye söze başladı ve "Yarın intikam günü, intikamımı alacağım gün" dedi. Daha sonra kadınlara yönelik şikâyetlerini sıraladı ve kendisini cinsel olarak reddettikleri için onları cezalandırma planlarını anlattı. "Yalnızlık, reddedilme ve tatmin edilmemiş arzularla dolu bir varoluşa katlanmak zorunda bırakıldım, çünkü kızlar beni hiçbir zaman çekici bulmadı. Kızlar şefkatlerini, sekslerini ve aşklarını başka erkeklere verirler, bana asla." Rodger'ın sesi ağlamaklı ve öfkeli arasında gidip geliyordu

- "Ben hala bakireyim. Çok eziyetli oldu... Yalnızlık içinde çürümek zorunda kaldım, bu adil değil"-ama doğrudan kadınlara hitap ettiğinde daha karanlık bir hal aldı. İncel ideolojisinin klasik bir özelliği olarak, odağı kendisine ya da kendi davranışlarının bu durumda oynamış olabileceği role çevirmeyi hiç başaramadı:

Siz kızlar neden benden etkilenmiyorsunuz bilmiyorum ama bunun için hepinizi cezalandıracağım. Bu bir adaletsizlik, bir suç, çünkü bende ne görmediğinizi bilmiyorum, ben mükemmel bir erkeğim ve yine de kendinizi benim yerime tüm bu iğrenç erkeklere, yüce beyefendiye atıyorsunuz.

Rodger gülerek, "Bunun için hepinizi cezalandıracağım," dedi. "İntikam gününde," diye devam etti,

UCSB'deki en ateşli kız yurduna gireceğim ve orada gördüğüm her bir şımarık, kendini beğenmiş, sarışın sürtüğü katledeceğim. Çok arzuladığım tüm o kızları. Hepsi beni reddetti ve onlara karşı cinsel bir girişimde bulunduğumda beni aşağılık bir erkek olarak gördüler, oysa onlar kendilerini bu iğrenç zalimlere atıyorlar.

Rodger şiddet eylemini doğrudan kadın düşmanlığıyla ilişkilendirmiş ve bunu alfa erkek statüsünü güvence altına almak için bir araç olarak konumlandırmıştır. "Ben büyük bir

hepinizi katletmekten zevk alacağım. Sonunda gerçekte üstün olanın, gerçek alfa erkeğinin ben olduğumu göreceksiniz." Tekrar güldü .⁸

YouTube Rodger'ın orijinal videosunu kaldırmış olsa da, kopyalar tekrar tekrar siteye yüklenmiştir. Bu yazı yazıldığı sırada mevcut olan bir tanesi 1,5 milyondan fazla kez görüntülenmiş ve neredeyse 10.000 kez beğenilmiştir.

Cinayet serisinin sonunda silahı kendine doğrultan Rodger, geride çeşitli aile üyelerine, eski arkadaşlarına ve tanıdıklarına e-posta ile gönderdiği 107.000 kelimelik bir manifesto da bıraktı. Başlığı "Benim Çarpık Dünyam: Elliot Rodger'ın Hikayesi" başlığını taşıyor. Bu manifestoda mutsuzluğunun ve yalnızlığının büyük bir kısmını "insan türünün dişilerinin bendeki değeri görmekten aciz olmalarına" bağlıyordu.

Ölümünden sonra Rodger'ın ensellerin sıkça kullandığı forumlarda yoğun olarak paylaşımlarda bulunduğu ortaya çıktı. Rodger manifestosunda bu siteyi "tıpkı benim gibi sekse aç erkeklerle dolu bir forum" olarak tanımlıyordu. Tüyler ürperici bir şekilde, her ne kadar böyle olduğunu fark etmemiş olsa da, kendi çevrimiçi radikalleşme deneyimini detaylandırmıştır:

Birçoğunun kadınların **n e l e r d e n** etkilendiğine dair kendi teorileri var ve birçoğu benim kadınlara duyduğum nefreti paylaşıyor... Bu web sitesindeki yazıları okumak, kadınların gerçekte ne kadar kötü ve yozlaşmış olduğuna dair sahip olduğum teorilerin çoğunu doğruladı... Bu, kadınların kötülüğü nedeniyle dünyanın ne kadar kasvetli ve acımasız olduğunu gösteriyor.

Rodger'ın çevrimiçi paylaşımları klasik incel ideolojisini sergiliyordu. Bir paylaşımında, kadınların zihinlerinin "tam olarak evrimleşmediğini" yazmıştır. PUAHate adlı internet sitesinde ise "Bir gün inceller gerçek güçlerinin ve sayılarının farkına varacak ve bu baskıcı feminist sistemi yıkacaklar. KADINLARIN SİZDEN KORKTUĞU bir dünya hayal etmeye başlayın."

Manifestosunda, büyük incel web sitelerindeki en yaygın argümanlardan bazılarının büyük ölçüde etkilendiği açıktır:

Cinselliğin ardındaki en büyük kötülük insan dışıdır. Onlar seksin ana kışkırtıcılarıdır. Hangi erkeklerin seks yapıp hangilerinin yapmayacağını onlar kontrol eder. Kadınlar kusurlu yaratıklardır ve onların elinden gördüğüm kötü muamele bu acı gerçeği fark etmemi sağladı. Onların cinsel ilişkiye girme biçimlerinde çok çarpık ve yanlış bir şeyler var.

Beyinleri kablolu. Hayvanlar gibi düşünürler ve gerçekte de hayvandırılar.

Rodger'ın aşırılıkçı incel ideolojisine yönelik çevrimiçi radikalleşmesi, doğrudan çevrimdışı kitlesel kadın düşmanı şiddet eylemine yol açmıştır.

Kısa bir süre sonra Toronto'da küçük bir kitapçada Alana adında bir kadın, bir dergide Rodger'ın cinayet çılgınlığıyla ilgili bir makale okuyacak ve dehşete düşerek on beş yıl önce kurduğu topluluğa ne olduğunu anlayacaktı.

Rodger, açıkça kadın düşmanı bir saikle kitlesel şiddet eylemi gerçekleştiren ne ilk ne de son erkekti ve incel ve diğer manosfer topluluklarına doğrudan dahil olan tek kişi de değildi. Aslında, Santa Barbara katliamına ilişkin polis raporu, memurların Rodger'ın dizüstü bilgisayarını araştırdıklarında, arama geçmişinde George Sodini hakkında materyal bulunduğunu ortaya çıkardı.

4 Ağustos 2009'da kırk sekiz yaşındaki sistem analisti George Sodini, Pennsylvania Collier Township'teki LA Fitness merkezinde bir kadın aerobik sınıfına girdi. Işıkları kapattı, iki silah çıkardı ve ateş etmeye başlayarak üç kadını öldürdü ve dokuz diğerini yaraladı.⁹

Olaydan sonra, Sodini'nin incellerle doğrudan ilişkili ve manosferin bir parçası olan pikap sanatçısı topluluğunun bir üyesi olduğu ortaya çıktı. ABC News'e göre, "Polis olay yerinde Sodini'nin çantasında, her biri kadınlarla yaşadığı aşırı hayal kırıklığı ve depresyonu yansıtan iki daktilo notu buldu." ¹⁰

Vurulmadan önceki dokuz ay boyunca Sodini, "Bunu neden yapıyorsunuz?" sorusuyla başlayan bir blog tutmuştu. Genç kızlara? Sadece aşağıyı okuyun. Düşüncelerimi ve eylemlerimi içeren bir günlük tuttum." Blog, Sodini'nin 1984'ten beri kız arkadaşı olmadığı ya da 1990'dan beri seks yapmadığı gerçeğinden yakınırken bile derin kadın düşmanlığını ortaya koyuyordu. Rodger gibi Sodini de, Siyah erkeklere ilgi duyan "genç beyaz fahişeler" de dahil olmak üzere, kendisi yerine başka erkeklerle yatmayı tercih eden genç ve çekici kadınlara kafayı takmıştı. Manosfer topluluklarına özgü çarpık bir mantıkla, bekar olduğu yılların sayısından ve kendi "kaç tane arzulanan bekar kadın olduğuna dair kaba tahmininden" yola çıkarak "30 milyon kadın beni reddetti... isteyen arzulanan kadınlara hiçbir şey borçlu değilim" gibi tuhaf ve abartılı bir sonuca ulaşmıştır.¹¹

Rodger'ın katliamından bir aydan kısa bir süre sonra, İngiliz genç Ben Moynihan bir ay süren bir bıçaklama çılgınlığına başladı ve Haziran ve Temmuz 2014'te Portsmouth'ta üç ayrı olayda üç farklı kadını öldürmeye teşebbüs etti. Suçlu bulunduktan sonra Moynihan'ın yazdığı bir günlük ortaya çıktı; bu günlükte Moynihan şöyle diyordu: "Bana verdikleri hayattan dolayı intikam almak için çoğunlukla kadınları öldürmeyi planlıyordum, hala bakireyim... Kadınlara saldırıyorum çünkü onların insan türünün daha zayıf bir parçası olduğuna inanarak büyüdüm."¹²İncel ideolojisinin çelişkilerini tam olarak ortaya koyan Moynihan, "Bence her kız bir tür sürtük, bugünlerde erkekler konusunda telaşlılar, bizim gibi erkeklere şans vermiyorlar" diye yazdı. Moynihan ayrıca saldırılar sırasında polise "Tüm kadınların ölmesi gerekiyor ve umarım bir dahaki sefere gözlerini oyabilirim" yazılı bir mektup gönderdi. Moynihan'ın bilgisayarında bulunan bir videoda da Rodger'a yakın bir şekilde "Ben hala bakireyim, herkes benden önce kaybediyor, bu yüzden sen benim seçtiğim hedefsin" dediği görülmüştür. Moynihan mahkum edildiğinde yargıç, "Bilgisayarlarınızın içeriği rahatsız edici olduğu kadar ürperticiydi" dedi. Ancak daha fazla ayrıntı kamuoyuna açıklanmadı.⁽¹³⁾Bununla birlikte, davalar sadece birkaç hafta arayla gerçekleşmiş olmasına rağmen, İngiliz medyasında çıkan neredeyse hiçbir haber Moynihan ve Rodger arasında herhangi bir bağlantı kurmuyordu.

1 Ekim 2015 tarihinde, yirmi altı yaşındaki öğrenci Chris Harper-Mercer Umpqua Community College'da bir sınıfa girmiş ve öğrencileri sınıfın ortasına d o ğ r u iterek kendisi de dâhil olmak üzere sekiz kişiyi vurarak öldürmüştür. Dokuzuncu bir kurban daha sonra hastanede ölmüş ve sekiz öğrenci de yaralanmıştır.

Harper-Mercer arkasında, kız arkadaşı olmayan bir bakire olduğu gerçeğinden yakındığı bir manifesto bıraktı. Ayrıca Rodger'ı "seçkin" ve "tanrıların yanında" olduğunu düşündüğü biri olarak adlandırdı ve ekledi,

Umuyorum ki başkaları da benim çağrımı duyar ve harekete geç er . Ben de bir zamanlar sizin gibiydim, toplum tarafından reddedilen bir eziktim. Kızlar alfa haydut siyah erkeklerle birlikte olmayı tercih ettiğinde, hepimiz dünyada bir şeylerin yanlış gittiği konusunda hemfikir olabiliriz. Benim gibi iyi bireyler yalnızken, kötü siyah erkekler bir tür vajinal korsan gibi ganimeti ele geçiriyorsa, bu adil değil.

"Ve tıpkı benim gibi, başkaları da olacak... biz sizin oğullarınız, kardeşleriniz, her yerdeyiz" uyarısını bıraktı.

İsmi açıklanmayan emniyet yetkilileri *USA Today*'e Harper-Mercer'in "'beta boys' olarak bilinen gevşek bağlantılı bir çevrimiçi topluluğa dahil olmuş gibi görüldüğünü" söylediler; bu isim, normlarının şiddet içeren bir katliamına yönelik incel fantezisini tanımlamak için kullanılan "beta erkekler" ve "beta ayaklanması" hakkındaki incel terminolojisini yakından yansıtmaktadır.¹⁴

31 Temmuz 2016 tarihinde, güvenlik görevlisi Sheldon Bentley, Kanada'nın Edmonton kentinin merkezinde bir ara sokakta uyurken karşılaştığı evsiz bir adamı karnına basarak öldürmüştür. Bentley bir sunum raporunda, eylemlerinin kısmen dört yıllık "istem dışı bekarlığın " neden olduğu hayal kırıklığı ve stresten kaynaklandığını savunmaya çalışmıştır.¹⁵

7 Aralık 2017'de yirmi bir yaşındaki benzin istasyonu çalışanı William Atchison öğrenci kılığına girerek New Mexico'daki Aztec Lisesine girdi. Bir tabanca çıkararak kendini öldürmeden önce iki öğrenciyi vurarak öldürdü. *The Daily Beast*, Atchison'ın internette geniş bir varlık gösterdiğini ve Rodger'ın adını çevrimiçi takma adlarından birinde kullandığını bildirdi. Güney Yoksulluk Hukuk Merkezi tarafından hazırlanan bir rapora göre Atchison ayrıca adresindeki paylaşımlarında Rodger'ı "yüce beyefendi" olarak övmüştür.¹⁶

14 Şubat 2018 tarihinde, on dokuz yaşındaki eski öğrenci Nikolas Cruz, Florida, Parkland'daki Marjory Stoneman Douglas Lisesi'nde ateş açarak on yedi kişinin ölümüne ve on yedi kişinin de yaralanmasına neden oldu. Katliam, kitlesel silahlı saldırılara ve silah şiddetine karşı büyük bir öğrenci hareketine yol açtı. Rodger'ın manifestosuyla ilgili bir YouTube videosunda Cruz şu yorumu yapmıştı: "Elliot Rodger için olmayacak."¹⁷Daha sonra Cruz'un okulunda genç bir kadını takip ettiği ortaya çıkacaktı.¹⁸Ayrıca eski bir kız arkadaşını ile ayrıldıktan sonra defalarca tehdit ve taciz ettiği söyleniyordu.¹⁹

23 Nisan 2018'de yirmi beş yaşındaki yazılım geliştiricisi Alek Minassian, Kanada'nın Toronto kentinin North York City Centre bölgesinde yayaları hedef alarak süratli bir kiralık minibüs kullandı. On kişiyi öldürdü ve on altı kişiyi yaraladı. Saldırıdan kısa bir süre önce, daha sonra Minassian'a ait olduğu teyit edilen bir Facebook hesabına bir gönderi yüklendi. Gönderide şu ifadeler yer alıyordu: "Er (Acemi) Minassian Piyade 00010, Çavuş 4chan ile görüşmek istiyorum lütfen. C23249161. İncel İsyanı çoktan başladı! Tüm Chad'leri ve Stacy'leri devireceğiz! Yüce Beyefendi Elliot Rodger'a selam olsun!"²⁰Minassian'ın kurbanlarının çoğunluğu kadındı ve saldırıda sekiz kadın ve iki erkek öldürüldü. Polis daha sonra Minassian'ın tutuklandıktan sonraki sorgusunda, özellikle incel olmaya odaklandığı ve şunları söylediği bir video yayınladı

internet üzerinden radikalleştiğini ve bir tür intikam olarak ideoloji adına hareket ettiğini söyledi. Minassian kendisini romantik bir şekilde reddeden kadınlarla ilgili ayrıntılar vererek "kendimi yüce bir centilmen olarak görüyorum" (Rodger'a bir başka gönderme) ve "aşklarını ve sevgilerini iğrenç kaba saba insanlara verdikleri için kızgındım" dedi. "İnternet üzerinden aynı şekilde hisseden birkaç kişi daha tanıyorum" diye ekledi. Rodger gibi Minassian da saldırısını "intikam günü" olarak tanımladı. Polis öldürdüğü on kişinin ölümüyle ilgili ne hissettiğini sorduğunda Minassian " görevimi tamamlamış gibi hissediyorum" dedi.²¹

2 Kasım 2018'de kırk yaşındaki Scott Beierle Florida'daki Tallahassee Hot Yoga'da bir stüdyoya girdi ve altı kadını vurarak ikisini öldürdükten sonra intihar etti. Olayın ardından *BuzzFeed*, Beierle'in kadın düşmanı ve ırkçı söylemlerle dolu YouTube kanalını ortaya çıkardı; kanalda kadınları "sürtük" ve "orospu" olarak tanımladığı ve kızların "kolektif ihanetinden" bahsettiği videolar yer alıyordu. Birçok ensel gibi o da ırklar arası ilişki yaşayan kadınlara "kanlarına" ihanet ettikleri için ateş püskürüyordu. "Kadın Düşmanlığımın Yeniden Doğuşu" başlıklı bir videoda, kendisiyle randevusunu iptal eden bir kız için "Kafasını koparabilirdim" diyordu. "Ergen Erkeğin Durumu" adlı bir başka videoda Beierle, Rodger'a atıfta bulunarak "Elliot Rodger'ın durumunda... hiçbir şey elde edememe, sevgi yok, hiçbir şey yok" olmanın "bu özlemi ve bu hayal kırıklığını besleyen sonsuz bir çorak arazi" olduğunu iddia etti.

2019 yılında, Denver, Colorado'dan yirmi yedi yaşındaki Christopher Cleary, Utah'ta birkaç kadın yürüyüşünün planlandığı gün tutuklandı rea.²³ Yetkililere göre Cleary, Facebook sayfasında şunları yazdı,

27 yaşındayım ve daha önce hiç kız arkadaşım olmadı ve hala bakireyim, bu yüzden yakında halka açık bir yerde ateş etmeyi ve bir sonraki kitlesel tetikçi olmayı planlıyorum çünkü ölmeye hazırım ve beni reddeden tüm kızlar gördüğüm kadar çok kızını öldürerek bunu düzeltecek.

3 Haziran 2019 tarihinde, yirmili yaşlarının ortalarında bir adam olan Alex Stavropoulos, Kanada'nın Ontario kentindeki bir Home Depot mağazasına gitmek üzere otobüse bindi ve bir paket maket bıçağı satın aldı. Dışarıda, otoparkta bıçakları çıkardı ve küçük bir kız ve bebek arabasında bir bebeği olan bir kadın görene kadar bekledi. Saldırdı

kadının boynundaki bir atardamarı kesmiş ve bebeği yaralamıştır. Çevredekilerin Stavropoulos'u etkisiz hale getirmesi ve hastaneye kaldırılana kadar kanamayı yavaşlatmayı başarmasının ardından kadın hayatta kaldı. Stavropoulos daha sonra polise şunları söyledi: "Beyaz kadınlara kızgındım. Beyaz kadınlardan hoşlanıyorum ama beni sikmiyorlar. Bu yüzden (bir kız çocuğunu öldürmenin) nasıl bir his olduğunu görmek istedim." Stavropoulos ayrıca polise "Ben kimseyle yatmam" diyerek kendisini incel olarak tanımladığını belirtmiştir.²⁴

17 Haziran 2019 tarihinde Dallas, Teksas'ta taktik teçhizat giyen, tüfek ve çok sayıda şarjör taşıyan bir adam, önceden planlanmış gibi görünen bir saldırıyı gerçekleştiremeden polis tarafından ölümcül bir şekilde vuruldu. Yirmi iki yaşındaki Brian Isaack Clyde olduğu belirlenen silahlı saldırgan, polisle çatışmaya girmeden önce bir adliye binasının kapısına ateş etmişti. Clyde'ın Facebook sayfası görünüşe göre yaklaşan bir saldırı konusunda uyarıda bulunuyordu ve incel referansları ve memleri ile doluydu.²⁵

24 Şubat 2020 tarihinde, on yedi yaşında bir çocuk Toronto'da bir masaj salonuna pala ile girerek yirmi dört yaşındaki Ashley Noell Arzaga'yı öldürdü ve başka bir kadını bıçakladı. Polis, yaşı nedeniyle ismi açıklanmayan şüphelinin incel topluluğundan ilham alarak hareket ettiğine dair kanıtlar buldu. Dedektifler, cinayetin ardındaki ana motivasyonun incel kadın nefreti olduğuna o kadar ikna oldular ki, şüpheliye karşı terör suçlamalarını da getirmek için birinci derece cinayet suçlamasını yükselttiler. Şok edici bir şekilde, bu, yetkililer tarafından bir terör suçu olarak ele alınan bir incel saldırısının bilinen tek örneğidir. Bu durum, Kanadalı yetkililerin Minassian vakasına yönelik muamelesi ile belirgin bir tezat teşkil etmekteydi ki bu vakada da aşırılık yanlısı motivasyonuna ilişkin benzer açık göstergeler mevcuttu.²⁶

Haziran 2020'de yirmi üç yaşındaki Cole Carini, bir çim biçme makinesi kazası sonucu olduğunu iddia ettiği kesik bir el ve şarapnel yaraları da dahil olmak üzere ağır yaralanmalarla Virginia'daki bir tıp merkezine gitti. Ancak yetkililer Carini'nin evinde bomba yapımında kullanılan ekipmanlar ve kan izleri buldular, bu da Carini'nin kendisini ev yapımı bir patlayıcı ile yaraladığını düşündürüyor. Evinde bulunan el yazısı bir notta şöyle yazıyordu:

Alışveriş merkezinde rahatça yürüdüm, ceketini ölümcül nesneleri gizliyordu... Bunu yapıyordu ve yapılması gerektiğinden emindi... Ölse bile bu açıklama buna değerdi!... Şimdi ateşli ponpon kızların sahnesine yaklaştı... Karar verdi Geri adım atmayacağım Ne olursa olsun sonuçlarından korkmayacağım

Kahraman olacağım, Elliot Rodgers'ın yaptığı gibi bir açıklama yapacağım, diye düşündü kendisi.²⁷

Bu erkekler açıkça kadın düşmanı bir ideolojiye **d a y a n a n** katliamları gerçekleştiren (veya buna teşebbüs eden) ilk kişiler değildir ve kadınlara yönelik istismar ile toplu katliamlar arasındaki bağlantıyı kişileştirme konusunda yalnız değildirler - bu konuyu daha sonra daha ayrıntılı olarak ele alacağım. Ancak bu listede yer alan ve aralarında toplam elli kişiyi öldüren ve altmış dokuz kişiyi yaralayan katillerin hepsinin (internet geçmişi kamuya açık olmayan Moynihan hariç, ancak yargıcın yorumları bir bağlantı olduğunu gösteriyor) bu kitapta tartışılan kadınlardan nefret eden erkeklerin çevrimiçi topluluklarıyla doğrudan bir bağlantısı vardı.

Bu kanıt, incellere aldırış etmememiz gerektiği fikrini kesin bir şekilde çürütmektedir. Bu, en az on binlerce üyesi olan, nefretle beslenen bir kadın düşmanlığı ve erkek üstünlüğü doktrinini kasıtlı olarak yayan ve kadınlara yönelik şiddet içeren tecavüz ve cinayetleri aktif olarak savunan radikal, aşırılık yanlısı bir harekettir. İlişkiler hakkında cevaplar arayan genç erkekleri kendine çekmekte, dogmatik ideoloji ve kendi yarattığı bir sözlükle üyelerine telkinde bulunmakta ve kendi adına cinayet işleyenleri aklamakta ve aslanlaştırmaktadır. En önemlisi de, kendi adına terörist eylemler olarak tanımlanması gereken eylemleri gerçekleştiren önemli sayıda kitlesel katil üretmiştir. Bu kadar az insanın adını bile duymuş olması açıkçası çok çirkin.

Bu tehdidi ciddiye almamızın önündeki en büyük engellerden biri, çevrimiçi dünya ile gerçek dünyayı birbirinden farklı ve ayrı alanlar olarak düşünmeye meyilli olmamız ve bu ikisi arasında kesin bir ayrım çizgisi bulunmasıdır. Çevrimiçi olanın sanal, gerçek dışı ve dolaylı olarak zararsız olduğu varsayılır. Ancak incel inançlarını benimseyen, çevrimiçi radikalleşmeyi deneyimleyen ve fikirlerini gerçek mermiler ve bıçaklar kullanarak uygulamaya koyan katillerin çevrimdışı etkileri, böyle bir varsayımın gerçeklerden daha uzak olamayacağının yıkıcı bir kanıtıdır.

Ancak insanların çoğunluğunun incelleri ciddiye almamasının ve hatta varlıklarından haberdar olmamasının tek nedeni bu değildir. Ne de olsa, İslami radikallerin genç din değiştirenleri sapkın ve önyargılı bir dizi inanç adına şiddet eylemlerine çekmek için kullandıkları gibi, diğer çevrimiçi radikalleşme biçimlerinin tehdidini fark etmekte ve bunlara karşı harekete geçmekte hızlıyız. Sorunun bir kısmı da bunun kadınlarla ilgili olması. Bırakın interneti, kadına yönelik şiddeti çevrimdışı ortamda bile ciddiye almıyoruz. kolayca şaka, espri, ve hiciv olarak yazılabiliyor. Ne zaman online

Radikalleşme Müslüman bir saldırganın beyaz yayaların üzerine sürmesiyle sonuçlandığında, medya haberleri ve siyasi yorumcular bizi hemen bağlantı konusunda uyarır, *terörizm* kelimesi hızla ön sayfaları doldurur ve katilin ideolojisi ve çevrimiçi ayak izi herkesin görmesi için vurgulanır. Aynı durum, erkekler açıkça kadın düşmanlığı adına cinayet işlediğinde geçerli değildir. Bu az haber yapılan saldırılardan haberdar olan insanlar bile bunların arkasındaki niyetin ne olduğunu nadiren bilirler. Bu arada incel toplulukları sessizce büyüyor, üye topluyor ve zaferlerinin tadını çıkarıyor.

Rodger'ın katliamının ardından medyada yer alan haberler karışıktı. Bazı yayın organları Rodger'ın incel gruplarıyla ilişkisini haberleştirirken ya da cinayetlerin ardındaki açıkça ifade edilen kadın düşmanı niyeti kabul ederken, birçoğu bu bağlantıyı önemsemedi ya da tamamen atladı. Kadınlardan nefret eden erkekler tarafından işlenen cinayetlerin ardındaki aşırılık yanlısı niyetin bu kadar az kişi tarafından bilinmesi, cinayetlerin kamuoyuna sunulmuş biçimine bakıldığında hiç de şaşırtıcı değil. "Kaliforniya'da Arabayla Ateş Açma Olayları: Elliot Rodger Santa Barbara Üniversitesi Yakınlarında Altı Kişiyi Öldürdü", Rodger'ın katliamının ardından atılan tipik manşetlerden biri.⁽²⁸⁾ "Toplu Cinayet California Saldırısında Silahlı Adam Dahil Yedi Ölü."⁽²⁹⁾ "Toplu Cinayet California'da, 7 Kişi 'Rahatsız' Adam Tarafından Öldürüldü."³⁰ Gazetecilerin Rodger'ın aşırılık yanlısı kadın düşmanı içeriğinden haberdar olduğunu gösteren başlıklar ya da alt başlıklar Rodger'ın manifestosundan ya da videolarından açıkça alıntı yaptığında bile, bu içerik genellikle diğer faktörlerin haberleştirilmesi lehine tamamen görmezden gelinmiştir. "Açlık Oyunları'nın Yönetmeninin Oğlu, 22, 'Daha İyi Bir Hayatı Olanları Tamamen Yok Etme' Sözü Verdi" başlıklı bir örneği.⁽³¹⁾ Gazete makaleleri Santa Barbara County şerifi Bill Brown'ın silahlı saldırıları "deli bir adamın işi" ve Rodger'ı da "ciddi şekilde akli dengesi bozuk" olarak tanımladığını aktarıyordu. Olayın hemen ardından çıkan haberlerde bile ana akım yayın organları Rodger'ın babasının avukatı Alan Shifman'ın polisin birkaç hafta önce Rodger ile görüştüğünde onu "son derece kibar, nazik ve harika bir insan" olarak bulduğunu söylediği sözlerine yer verdi.³²

Bazı medya kanalları cinayetlerde cinsiyete dayalı bir şey olduğu fikrini açıkça sorgulamış ya da reddetmiştir; örneğin *Forbes*'da yayınlanan bir makale bu fikrin "aşırı basitleştirme ve yargılamada aşırı acelecilik" olduğunu iddia etmiş ve Rodger'ın "hem erkeklerden hem de kadınlardan nefret ettiğini" eklemiştir.³³ Pek çok yayın organı Rodger'ın akıl sağlığına dikkat çekmiştir; Rodger'a resmi olarak spesifik bir akıl hastalığı teşhisi konulmamış olsa da, psikiyatrik tedavi görmesine rağmen eylemlerinde elbette önemli bir rol oynamış olabilir.

Tedavi. Ancak tartışmalar çoğunlukla silah kontrolü ya da Rodger'ın kadınların yanı sıra çok sayıda erkeği de öldürmüş ve yaralamış olması üzerinde yoğunlaştı.

Time'da yayınlanan bir makale, toplumumuzda kadın düşmanlığının varlığını kabul etmekle birlikte, bu tür fikirlerin Rodger üzerindeki potansiyel etkisini küçümseyerek, "toplu katliam faillerinin hissettikleri izolasyon, onları toplumsal eğilimlere yanıt verme konusunda olası adaylar olmaktan çıkarıyor" diye yazdı. Çevrimdışı izolasyon birçok erkeği incel gibi çevrimiçi topluluklara üye olmaya iten en büyük nedenlerden biri olduğu için bu son derece ironiktir. Yazar, diğer pek çokları gibi, kitle katillerini genel olarak "öfkeli, kırgın, akıl hastası bireyler" olarak tanımlayarak yazıyı akıl sağlığı üzerine odaklamaya çalışmıştır. Müslüman teröristlerden ise nadiren "akıl hastası" olarak bahsedilmektedir."³⁴

Rodger'ın eylemlerinin açıkça aşırılık yanlısı kadın düşmanlığı tarafından yönlendirilmediğine dair bu kararlı tasvir, arkasında bıraktığı kanıtların çoğunun kasıtlı olarak yanlış okunmasını veya ihmal edilmesi gerektirmektedir. Bu nedenle Isla Vista polis raporunun özetinde de kadın düşmanlığına çok az atıfta bulunulması rahatsız edicidir - Rodger'ın günlük kayıtlarından ve manifestosundan alıntılar yapan raporun kendisinde yer alan kadın düşmanı niyetin kapsamlı ifadesi göz önüne alındığında oldukça sıra dışıdır:

Kadınları ve tüm insanlığı ahlaksızlıkları nedeniyle cezalandıran bir tanrı olacağım... Dünyadaki her bir dişiye öldüremem ama hepsini kötü kalplerinin derinliklerine kadar sarsacak yıkıcı bir darbe indirebilirim. Kadın cinsiyetinde nefret ettiğim her şeyi temsil eden kızlara saldıracağım³⁵

Evet, Rodger erkek ev arkadaşlarını öldürdü -ki bu gerçek pek çok haber kaynağı tarafından niyetinin tamamen cinsiyetçi olamayacağını öne sürmek için kullanıldı- ancak kendisi bu kararı şöyle açıkladı: "Bu İlk Aşama, ben acı çekmek zorunda kalırken zevkli seks hayatları olan tüm erkeklere karşı intikamımı temsil edecek. Onlara da benim gibi acı çektirdiğimde her şey adil olacak. Sonunda skoru eşitleyeceğim."

Evet, Rodger daha sonra erkekler de dahil olmak üzere insan gruplarını hedef aldı, ancak bunu yine açıkça kendisiyle seks yapmadıkları için kadınlara duyduğu öfke çerçevesinde çerçeveledi: "Özellikle iyi görünümlü insanları ve tüm çiftleri hedef alacağım... Bu kızlar aşklarını ve sekslerini bana değil de diğer erkeklere vermeye nasıl cüret ederler?"

Bu durum, katillerin aşırılık yanlısı kadın düşmanı motivasyonlarını açıkça ortaya koydukları diğer kitlesel cinayetlerin haberleştirilmesi için de geçerlidir. Minassian

"inel isyanı" adına on kişiyi öldüren ve on altı kişiyi yaralayan Minassian, "Toronto Minibüs Sürücüsü 'Saf Katliamda' En Az 10 Kişiyi Öldürdü" manşetleriyle çıktı ve yetkililerin şu sözlerini aktardı: "Sürücünün eylemleri... kasıtlı görünüyordu, ancak bir terör eylemi gibi görünmüyordu. Toronto polis şefi Mark Saunders, 'Şehir güvende' dedi."³⁶ Yetkililerin bu sözleri, Minassian'ın internetteki radikalleşmesinden ve saldırısının ardındaki inel motivasyonundan açıkça bahseden polis memurlarıyla görüşmesinin ardından geldi.³⁷

Harper-Mercer'in manifestosuyla ilgili haberlerde sürekli olarak manifesto ırkçı olarak tanımlanmış (ve evet, ırkçılık birçok inel manifestosunda olduğu gibi kesinlikle bir özellikti) ancak kadın düşmanlığına herhangi bir atıfta bulunulmamıştır. Tipik bir alıntı, yazısını "ırksal ve sosyal nefreti benimseyen" olarak tanımlıyordu.

Bu cinayetlerin kadın düşmanı bir nedeni olduğu gibi çok açık bir gerçeğe bile işaret edemezsek, bu korkunç şiddet dalgasına karşı nasıl mücadele edeceğiz?

Son olarak, Toronto'daki minibüs saldırısının ardından bazı medya kuruluşları Minassian'ın Rodger'a yaptığı atıflar ile cinayetlerin arkasındaki kadın düşmanı niyet arasında doğrudan bir bağlantı kurmaya başladı ve bu da manöfre ve incellerle ilgili bir dizi çevrimiçi "açıklayıcı" yazıya yol açtı. Ancak bunlar bile genellikle sol görüşlü online mecralarla sınırlı kaldı ve ana akım gazetelerin çoğu konuya kısaca da olsa atıfta bulundu. Ve o zaman bile direniş vardı. *National Post*'ta yayınlanan bir makalede, bu bağlantıya dikkat çekenler "erken" ve "ters tepen" davranışlar sergilemekle suçlanıyor ve "saldırı, kurbanların cinsiyetlerine dayandırılırsaydı daha az ya da çok korkunç olmazdı" deniliyordu³⁸.

Elbette, herhangi bir büyük grubun aykırı uçlar ve aşırılık yanlıları içerebileceğini iddia etmek oldukça mümkündür. Bir kişinin şiddet içeren eylemleri grubun tamamını temsil etmek zorunda değildir ve topluluk üyeliğinden doğrudan etkilendiği varsayılmamalıdır. Aslında, yukarıdaki vakaların çoğunda, katillerin eylemlerine bir dereceye kadar katkıda bulunmuş olabilecek akıl sağlığı sorunları, çocuklukta istismar veya aile işlev bozukluğu gibi başka faktörler de vardı. Ancak akıl sağlığı sorunları yaşayan, çocukluklarında istismara maruz kalan ya da aile parçalanması yaşayan insanların büyük çoğunluğunun hiçbir zaman kitlesel şiddet eylemleri gerçekleştirmediğini söylemeye gerek yok. Ve bu faktörlerin hiçbirisi, bu tür koşullar her cinsiyetten insan tarafından karşılandığında, failerin özellikle erkek demografisini açıklamamaktadır.

Ayrıca, bu katillerin ve eylemlerinin, daha sonra bu topluluklardaki miraslarına yapılan muamele ışığında, sık sık ziyaret ettikleri veya atıfta bulundukları çevrimiçi topluluklardan tamamen ayrı olduğu argümanını kabul etmek de zordur. İncel web siteleri ve forumlarında, katillerin isimlerinin övüldüğünü, kanonlaştırıldığını ve saygı duyulduğunu görmek son derece yaygındır. Kült benzeri bir bağlılıkla onlara tapılmakta ve topluluk üyeleri aktif olarak ve tekrar tekrar diğerlerini onları taklit etmeye teşvik etmektedir. Bir gönderide "INCEL DEVRİMİ DURDURULAMAZ... BİR HESAPLAŞMA OLACAK" yazıyor.

Isla Vista katliamından sonra hızla "Elliot Rodger Hayranları" adlı bir alt dizin oluşturuldu, ancak kısa süre sonra Reddit tarafından yasaklandı. Rodger'ın kendisinin de sık sık ziyaret ettiği bir forum olan PUAHate'de Rodger'ın eylemlerini öven yorumlar onu bir "kahraman" ve "inceller arasında bir kral" olarak tanımlıyor, ölümünün yasını "goodnightsweetprince" ile tutuyor ve "incel ana akıma geçiyor, incel öfkesi, insel terörizm YASAL" diye övünüyordu. Rodger'ın forumla bağlantıları ortaya çıkmaya başlayınca web sitesi kapatıldı.

Ancak bu durum diğer incel topluluklarının Rodger'ı idolleştirmesini engellemedi, öyle ki Rodger'ın adı dava uğruna şehit olma kavramının kısaltması haline geldi. "ER'a gitmek" bir incel katliamı gerçekleştirmek için kullanılan yaygın bir terimdir ve baş harfleri sıklıkla aynı çıkarıma sahip diğer kelimelere dahil edilir. Birçok gönderide forum üyeleri "hERoes" olmaya teşvik ediliyor. Rodger hakkındaki tipik bir gönderide "Rüyayı yaşadı, savaşçı olarak öldü" ifadesi yer alıyor. Zaman içinde Rodger'ın yüceltilmesi de azalmadı; aksine, kült benzeri tapınma arttı. Bir kullanıcı "İNCELLER AYAKLANIN, ÇAD'IN YERİNİ ALACAĞIZ VE ÜSTÜN GELECEĞİZ, SELAM OLSUN ELLIOT RODGER" diye yazdı. Diğer

Paylaşımlarda ona "peygamber" ve "şehit" deniyor. Çoğunlukla Rodger'ın yumuşak fon müziği eşliğinde gidip gelen yumuşak odaklı görüntülerinden oluşan bir YouTube videosunun yaklaşık 50.000 görüntülenmesi ve 295 beğenisi var.

Rodger, incel forumlarında saygı gören kitle katliamcıları arasında yalnız değil. Marjory Stoneman Douglas'ın vurulmasının ardından Cruz'un kendisini reddeden bir kızı takip ediyor olabileceğini öne süren medya haberleri yayıldığında, Incelocalypse mesaj panosunun üyeleri olayı tartıştı. Bir kullanıcı "Orospu bunu hak etmişti, öldürdüğüne sevindim" diye yazdı. Bir diğeri de aynı fikirdeydi: "Güzel. Aptal sürükler ya erkekleri reddettikleri için tecavüze uğramayı ya da düpedüz öldürülmeyi hak ediyor." Belki de bu forumlarda aylardır yaptığım araştırmalarda gördüğüm insanlıktan çıkarıcı kadın düşmanlığının en bariz örneğinde, bir kullanıcı şöyle yazdı: "Keşke bu zavallı adam kıza daha önce tecavüz etseydi.

Böylece reddettiği çocuğun hâlâ bedeninin içinde olduğunu bilerek ölecekti."

Birçok incel topluluğu üyesi de Minassian'ı yeni bir kahraman olarak kutlamakta ve kucaklamakta gecikmedi ve onun "incel azizliğine" eriştiğini söyledi. Biri "18-35 yaş arası genç bir kadın olduğu ortaya çıkan her kurban için bir kutlama birası içeceğim" diye yazdı. "Alek Minassian. Bu ismi yayın, davamız için yaptığı fedakârlıktan bahsedin, geleceğimiz için hayatını verdiği için ona tapın," diye ekledi bir diğeri.³⁹

Bu arada, Harper-Mercer ile ilgili caps'lerde elinde silahla çekilmiş fotoğrafları ve hayranlık uyandıran "Mercer'dan Merhamet Yok" yazısı yer alıyor. Bentley'in evsiz bir adamı vahşice öldürmesini istemeden bekâr kalmasına bağlamasının ardından forum kullanıcıları olayı büyük bir heyecanla tartıştı. Yorumlar arasında "Hissedebiliyor musunuz çocuklar? ZAMANI GELDİ"; "Onlara acile gitme zamanı geldi"; "Neden bunu bir foid'e yapamadı"; "Bunun yerine bir kadına yapmalıydı"; "Bu konuda heyecanlı hissettiğim için yanılıyor muyum?"; "BETA ERKEK DEVRİMİ ZAMANI GELDİ."

İnsellerle görünürde hiçbir bağlantısı olmayan bir toplu katliam gerçekleştiğinde bile, incelosfer toplu olarak zevkle köpürüyor ve failin onlardan biri olabileceğine dair spekülasyonlar yapıyor, katile övgü, yöntemine eleştiriler ve kurbanların sayısını nasıl artırabileceği veya daha fazlasının kadın olmasını nasıl sağlayabileceğine dair öneriler arasında gidip geliyor.

Bu kitabın yazımı sırasında, şiddetin bu şekilde yüceltilmesini gerçek zamanlı olarak tekrar tekrar ve midem bulanarak izledim. Arzaga'nın öldürüldüğü haberi ortaya çıktığında, incel forum üyelerinin bunu "iyi haber" olarak tanımladıklarını ve "spa'da çalıştığı için bir stacy olabileceğini" varsaydıkları için "değerli hiçbir şeyin kaybolmadığını" öne sürdüklerini gördüm. Bir topluluk üyesi katiline atıfta bulunarak, "Ve sağ elinde bir silah, sol elinde bir kılıç ve ayaklarının altında av olarak adlandırdığı sayısız değersiz fahişeyle huzur bulsun" diye yazdı.

Bunların çeşitli incel topluluklarında yaygın bir eğilimin sadece birkaç örneği olduğu ve incel katillerini "onurlandırmak" amacıyla kurulan başka web sayfaları olduğu göz önüne alındığında, bu şiddet yanlısı erkeklerin eylemlerinin genel olarak incel topluluğuyla hiçbir bağlantısı olmadığı iddiasını kabul etmek zordur.

Nitekim Harper-Mercer'in vurulmasından bir gün önce anonim bir forum kullanıcısının internette saldırı planlarını detaylandığı ortaya çıktı: "Bazılarınız iyi. Yarın okula gitmeyin.

Kuzeybatı."40 Anonim hesabın Harper-Mercer ile bağlantılı olduğu doğrulanmamış olsa da, bunun katilin sakın bir şekilde çevrimiçi arkadaşlarına cinayet niyetini haber verdiğini gösteren güçlü kanıtlar var. Diğer topluluk üyelerinden gelen tepkiler tüyler ürpertici. Bir kullanıcı, orijinal posterin "bir kız okulunu hedef almak isteyebileceğini" öne sürdü ve kullanılacak en iyi silahlar konusunda tavsiyelerde bulundu. Bir diğeri ise "Son çare olarak kemerinizde bir bıçak taşımanızı öneririm" gibi taktiksel tavsiyelerde bulundu. Bir yanıtta ise sadece "Bizi gururlandırın" yazıyordu. Bir diğeri ise "Hepsini bizim için öldürün" diye ekledi.

Hesap gerçekten Harper-Mercer'a ait olsun ya da olmasın, üyelerinin böyle bir eylemde bulunmak üzere olduğunu iddia eden birine verdikleri tepki göz önüne alındığında, incel topluluğunun tamamının aynı fırçayla katranlanmaması gerektiğine dair protestoları kabul etmek zor. Konuya katılanlardan herhangi biri tehdidi kolluk kuvvetlerine bildirmiş olsaydı, sekiz kişinin hayatının kurtulması mümkün olabilirdi. Dolayısıyla, toplumun genelinin bireysel üyelerinin eylemlerinden kesinlikle sorumlu olmadığı argümanını tamamen kabul etmek zordur. Yine de bu yaygın bir nakarattır. Bir forum kullanıcısı Rodger'ın Isla Vista katliamının arkasında olduğunu fark edip internetteki paylaşımları hakkında polise bilgi vermeyi önerdiğinde, başka bir poster "Yapmayın. Ne olursa olsun. Biz bir şey yapmadık, o yüzden olacaksa bırakın olsun."41

Ayrıca, incels'in öfkeyle, manosferin kendisinin kadınlar hakkında yaptığı kaba genellemeler ışığında hepsinin bir araya getirilmemesi gerektiği argümanını öne sürmesi biraz ironiktir: "tüm kadınlar böyledir" ifadesi incel forumlarında o kadar yaygındır ki, binlerce gönderiye bolca serpiştirilmiş kendi kısaltması vardır-AWALT.

Bununla birlikte, incel topluluklarının pek çok üyesinin cevap ve destek arayan gerçekten üzgün, yalnız veya depresif erkekler olduğu kesinlikle doğrudur. Örneğin kullanıcı adları "uglycreep "ten "uglyasfuck "a ve "fatvirginguy "a kadar değişmektedir.

Birçok gönderi basitçe bir yardım çağrısı olarak okunuyor. "Bazen Kendimi Doğanın Bir Ucubesi Gibi Hissediyorum" başlıklı bir başlık, erkeksi, baskın erkekliğe ilişkin toplumsal klişelerin yetersizlik ve utanç duygularına nasıl katkıda bulunabileceğine işaret ediyor: "Seks yapmak erkek olmanın ve insan olmanın bir parçasıdır. Bazen kendimi insan bile değilmişim gibi hissediyorum çünkü nadiren sevişiyorum." Bir grup kullanıcı da saçlarını ya da kıyafetlerini nadiren yıkadıkları gerçeği üzerinde birleşti, çünkü öz saygıları o kadar düşük ki

nokta. Başka bir adam "kement atmamasının" (intihar ederek ölmek için kullanılan incel terminolojisi) tek nedeninin ailesinin Noel'ini mahvetmek istememesi olduğunu yazdı.

Bekaretini bir seks işçisiyle kaybetme deneyimini anlatmak üzere akranları için bir YouTube videosu hazırlayan bir incel, yumuşak bir şekilde, "Bana asılıyormuş gibi hissetmek güzeldi... asılmadığım halde... Bunu ilk kez hissetmek güzeldi," dedi. "Bu sadece seksle ilgili değildi, orada samimiyeti öğrenmek istedim" diye ekledi.

Ayrıca, incel topluluğu üyeleri arasında aktif olarak akıntıya karşı kürek çekmeye çalışan küçük bir azınlık da var. "Elliot Rodger bir katil. O kötü bir insan. Şiddet her zaman yanlıştır," diye yazan bir kullanıcı, Rodger'ı bir kahraman olarak öven paylaşımlara yanıt olarak bir forumda yer aldı.

Ve 90'ların sonlarındaki ilk incel topluluklarından bazılarının eski üyeleri, sitelerini flört tavsiyeleri ve başa çıkma stratejilerinin paylaşıldığı ve sorunların dile getirildiği karma cinsiyet forumları olarak tanımlıyor. Bugün bile, topluluğun Alana tarafından başlangıçta amaçlanan aynı tür karakteri koruyan bazı küçük köşeleri var. Facebook'ta 800'den fazla üyesi olan bir "femcel destek grubu", kendini istemeden bekar olarak tanımlayan kadınlar için güvenli bir alan sunuyor ve "nefret içermeyen incels" adlı bir alt dizin, "olumlu ve yardımsever bir topluluğu" teşvik etmekten gurur duyuyor. Ancak bunlar sözde incosferin geri kalanı tarafından küçeleştirilmiştir.

Alex olarak bu web sitelerinde gezinirken yaşadığım deneyimin en sinir bozucu yanı, savunmasız veya acı çeken erkeklerin, çoğu ergenlik hormonlarının tipik çalkantılarından geçen ve bunu atlattıklarına yardımcı olacak bir rehberlik arayan genç erkeklerin gönderilerini görmek ve ardından bu erkeklerin ve çocukların tam da en etkilenebilir oldukları anda, sözde bilim ve sahte istatistiklerle desteklenen son derece çarpık ve kadın düşmanı görüşlerle feci bir şekilde çarpışmalarını izlemektir.

Özellikle toplu katliamların ardından incel grupları hakkında ortaya çıkan küçük bir çevrimiçi makale telaşında, iki net, kutuplaşmış grup var. Topluluk ya karanlık bir şekilde şiddet yanlısı ve kadın düşmanı, kadınlara yönelik şiddeti tehlikeli bir şekilde teşvik eden bir grup olarak nitelendiriliyor ya da herhangi bir harekette var olabilecek az sayıda çürük elmayla ilişkilendirilerek geniş çapta karalanan, yalnız erkeklerden oluşan yanlış karakterize edilmiş ve dezavantajlı bir grup olarak tanımlanıyor. Neredeyse hiç kimsenin yüzleşmediği gerçek, her iki hikayenin de doğru olduğudur. Şiddet içeren retorikine uzun süre maruz kalmak

en aşırı ideologlar yavaş yavaş duyarsızlaşır ve diğer üyeleri de kendine çeker. Ve belki de en patlayıcı olan bu kombinasyondur.

Ne yazık ki, genç erkekler kendilerine aidiyet ve kimlik duygusu veren bir topluluğa bağlandıktan sonra, özellikle de fikirlerinde ve çevrimiçi konuşmalarında daha radikal hale geldiklerinde, vazgeçilmesi zor olan güçlü bir çekim olabilir. Squirrell'in açıkladığı gibi,

Kendilerini incel statüleriyle *tanımlamaya* başlıyorlar, yani inceli aşmak onlara destek sunduğunu düşündükleri tek topluluğu kaybetmek anlamına geliyor. O kadar aşırı şeyler **s ö y l ü y o r l a r** ki geri almak ya da uzaklaşmak çok zor. Onlar, tüm niyet ve amaçları için, bir topluluktan ziyade bir tarikattır.

Dr. Sugiura da radikalleşme riskleri konusunda uyarıda bulunmuş ve bu tür toplulukların erkek çocuklara verebileceği potansiyel zararlardan derin endişe duyduğunu belirtmiştir:

Yayılan ve yayılmakta olan mesajlar ve söylem... İnsanları kendi düşünce tarzlarına, kendi ideolojilerine çekmeye çalışıyorlar. Bu, tımar etmeyi çok akla getiriyor - "kırmızı haplı" olmaktan bahsediyorlar - toplumun cis heteroseksüel beyaz erkeklere ne yaptığı gerçeğine uyanmak için bütün bir kelime dağarcığına sahipler.

Bazı açılardan, gerçek saflık (ve kademeli alışma) gençlerin dahil oldukları toplulukların gerçekliğini fark etmelerini engelleyebilir - Toronto'daki minibüs saldırısının ardından kendisini beklenmedik bir şekilde uluslararası medyanın ilgi odağı haline gelmiş olarak bulan genç Amerikalı Jack Peterson'ın deneyimi bu riski örneklemektedir.

Peterson 2010 yılında internet mesaj panosu 4chan'de ilk kez gezinmeye başladığında henüz on bir yaşındaydı. Birkaç yıl boyunca yavaş yavaş çevrimiçi kültüre daldı, bir dizi farklı topluluk ve fikir keşfetti, sonunda 2016'da Reddit aracılığıyla incel topluluğuna rastladı ve kendisini anlayan bir grup bulduğunu hissetti. Uzun bir telefon görüşmesi sırasında bana "incel terimi" dedi, "okur okumaz bana uyduğunu fark ettim." Kadın düşmanı söylemler karşısında şok olmadığını, çünkü zaten altı yılını yavaş yavaş benzer web sitelerine girerek geçirdiğini açıkladı:

Bence bu tür topluluklara uzun süre dahil olduktan sonra, bu tür kadın düşmanı söylemlere karşı duyarsızlaşıyorsunuz, çünkü bu internette okuduklarınızın normal bir parçası, oysa bu tür web sitelerine girmeyen rastgele bir adam incel topluluğunu bulabilir ve şok olabilir, ama benim için öyle değildi. Büyük bir sürpriz değildi.

Kendisini anlayan ve destekleyen bir topluluğa rastladığına ve orada karşılaştığı söylemin şiddetine bir şekilde alıştığına inanan Peterson, Toronto minibüs saldırısı gerçekleştiğinde ve katil Minassian'ın incel topluluğunun bir üyesi olduğunu fark ettiğinde şok oldu. Bazı basın cinayet ile incellerin benimsediği çevrimiçi felsefe arasında bir bağlantı kurmaya başladığını gören Peterson, topluluğunu savunmak için konuşarak öfkeyle tepki verdi ve bir anda medya kuruluşlarının kendisiyle röportaj yapmak için birbirleriyle yarıştığını gördü. Bu, özgüveni düşük, yalnız ve oldukça izole bir genç adam için baş döndürücü ve ezici bir deneyimdi. Elbette Peterson'ın bugün alaycı bir tonla söylediği gibi gerçek şu ki "kameraya çıkacak kadar aptal olan tek kişi bendim."

Böylece Peterson'ın sözleri internet makaleleri ve bloglarında yer aldı ve yayıldı. Katliamı kınadı ama aynı zamanda medyayı "incel topluluğunu yanlış tanıtmakla" suçladı ve "incel olmanın şiddet ya da kadın düşmanlığı ile ilgili olmadığını" iddia etti. Peterson, medyada öne çıkarılan aşırı paylaşımların çoğunun sadece iğneleme ve kara mizah olduğunda ısrar etti. Bunun yerine yoldaşlık, karşılıklı destek ve topluluk duygusundan bahsetti. Dolayısıyla daha sonra olanlar kötü bir şok oldu.

Peterson'a küfür ve öfke yağmaya başladı. Ancak bu öfke, Peterson'ın beklediği gibi ana akım medyadan ya da röportajları izleyen halktan gelmedi. İnsellerin kendilerinden geldi. Peterson'ın kendilerini yanlış tanıtmalarına ve birçoğunun hissettiğini iddia ettiği gerçek kadın nefretini baltalamasına çok öfkeliydiler. "İncel topluluğu çoğunlukla bana oldukça kızgındı, çünkü söylediklerinin kara mizah olmadığını ve gerçek olduğunu iddia ediyorlardı... bu yüzden mesajlarını sulandırdığım için kızgındılar."

Peterson, "bu kesinlikle beklediğim bir şey değildi" diyor. Minassian'ı öven, "mesajın yayılmasının iyi bir şey olduğunu söyleyen" insanlardan görmeye başladığı çok sayıda gönderi de öyle. Bu arada, Peterson enselleri kadın düşmanlığı suçlamalarına karşı savunmaya çalıştı,

öfkeli tepkiler devam etti. "Söyledikleri şuydu: 'Hayır, medya bizi yüzde 100 doğru yansıtıyor. Siz yanılıyorsunuz.'"

Peterson için bu hikaye mutlu sonla bitti. Bu deneyim onu çevrimiçi toplulukla olan rahat ilişkisinden kopardı ve medyadan, feministlerden ve halktan aldığı şaşırtıcı derecede destekleyici tepki onu yıllardır deneyimlemediği kadar cesur bir sosyal etkileşime itti. Birdenbire, son altı yılını korkmaya ve aşağılamaya alıştırıldığı insan grupları - feministler, kadınlar ve normaller - ona evi olarak gördüğü topluluktan daha sıcak bir karşılama sağlıyordu. Kısa bir süre içinde Peterson incel alanını temelli terk etti.

Aradan geçen zamanda, şu anda sadece yirmi yaşında olan Peterson utangaç bir şekilde "kadınlar konusunda biraz başarılı olduğunu" ve genel olarak kendini daha iyi hissettiğini itiraf ediyor. Ancak Peterson'ın yaşadığı deneyim nadirdir ve deneyimsiz genç erkeklerin neye imza attıklarını gerçekten anlamadan güvenli bir sığınak haline gelen bir topluluğun içine çekilmelerinin risklerinin altını çizmektedir. Peterson'ın hikayesindeki şaşırtıcı dönüm noktası olmasaydı, yaşadığı kademeli duyarsızlaşma onu tavşan deliğinin daha da derinlerine gönderebilirdi.

"Sanırım şu anda topluluktan uzak olmanın bana kazandırdığı en büyük şey," diye düşündü düşünceli bir şekilde, "sokaktaki normal bir adamın nasıl göreceğini görebilmem... Bu tür şeyleri her gün görmediğinizde, ona geri dönüyorsunuz ve sonra"-durakladı-"evet, incel topluluğunun normal yoldan ne kadar uzak olduğu ortaya çıkıyor."

İncel gruplarının çoğu üyesi için, deneyimleri muhtemelen Rodger'ın veya Minassian'ın çevrimdışı şiddet patlamaları ile Peterson'ın kurtarıcı farkındalık anı arasındaki karanlık orta zeminde bir yerde yatmaktadır. Kadın düşmanı eğilimleri olanların bu eğilimlerinin pekiştiğini görmeleri muhtemeldir; doğuştan gelen eril seks "hakkı" hakkında cinsiyetçi fikirleri hiç düşünmemiş olanlar bu tür fikirlerle tanışacaktır; gerçek hayatta belirli eylemleri gerçekleştirmeyi geçici olarak düşünmüş olanlar başkalarının teşvikiyle kendilerini cesaretlenmiş bulabilirler.

Ve bazı açılardan bu, incel topluluğu tarafından toplumumuza yöneltlen en büyük tehditlerden biri olabilir. Peki ya incelosferin on binlerce üyesini ve takipçisini nazıkçe yönlendirdiği davranışlar - manşetlere ya da ön sayfalara çıkmayan ya da hatta incel forumlarına hiç bağlanmayan ama yine de bu nefret dolu web sitelerinde ortaya atılan fikirlerden ya da kuluçkaya yatırılan dürtülerden kaynaklanan davranışlar?

Bir adam bir incel forumunda, geceleyin arkasında yürürken bir kadının omzunun üzerinden kendisine baktığını görmenin sıradan bir deneyim olduğunu yazdı.

"Ona tecavüz etmeliydin," diye hemen cevap geldi.

Başka bir forum üyesi şöyle yazmış: "İşten sonra kapalı otoparkta kadınların arkasından yürümekten hoşlanıyorum. Bu dehşet bana büyük bir ereksiyon yaşıyor."

Kullanıcılar, incel gruplarına üyeliğin kadınlara yönelik fikirleri ve tutumları üzerindeki etkisini tekrar tekrar yazıyor, ancak son derece kadın düşmanı ve şiddet içeren dürtülerinin akranları tarafından övüldüğünü, normalleştirildiğini ve ele geçirildiğini görüyorlar.

Bir forumda bir kullanıcı "Enseldomlarınız garip ve karanlık cinsel fanteziler kurmanıza neden oldu mu?" diye sordu. "Lezbiyenlerin benden nefret ettiğini ve ilişki şansımın sıfıra yakın olduğunu fark ettiğimde karanlık ve şiddet içeren fanteziler kurmaya başladım. Külotlu çorap giymiş kadınların boğazının sıkılması beni heyecanlandırıyor... ve korkudan altlarını ıslatıyorlar."

Bir başka kullanıcı da incel topluluğunun bir parçası olduğundan beri cinsel iştahının dramatik bir şekilde değiştiğini ve "boğulup tokatlanan" foid'lerle ilgili fanteziler kurduğunu kabul etti. Bir başka kullanıcı ise "foidler ağlamalı ve merhamet için yalvarmalı" diye ekledi. Bir başkası ise "Tüm cinsel fantezilerim artık düşmanca ve yırtıcı nitelikte... Seksi yalnızca bir şiddet biçimi olarak anlıyorum" diye yazdı.

Bu gönderileri incelemek için saatler harcarken, erkeklerin her gün incel forumlarına girip çıkmalarının ne kadar büyük bir çevrimdışı etki yaratabileceğini fark ettim. Ve erkeklerin günlük yaşamlarında incel fikirlerini tezahür ettirmekle ilgili anlattıkları hikayelerin ne kadarının her yıl taciz, saldırı ve istismara uğrayan kadınlardan aldığım binlerce hikayeye yankılandığını ve eşleştiğini kaydetmeye başladım.

Eğer enseller hakkında sorduğumuz sorular sadece kitlesel şiddet eylemleri gerçekleştirme ihtimallerine kadar uzanıyorsa, asıl meseleyi kaçırıyoruz demektir. Ancak en büyük sorun şudur: şu anda hiçbir soru sormuyoruz.

2

Kadınları Avlayan Erkekler

"Hayır, evet anlamına gelene kadar hayır demektir."

DARYUSH VALIZADEH ("ROOSH V"), ESKİ PIKAP GURUSU

"Baban bir hırsız mı? Çünkü o g ö k y ü z ü n d e n yıldızları çaldı ve onları senin gözlerine koydu."

"Hiç kuru üzümün var mı? Bir hurmaya ne dersin?"

Tanıdığım pek çok kadın hayatlarının bir döneminde barlarda yabancıların klişeleşmiş bir ya da iki teklifine maruz kalmamışlardır; bu teklifleri genellikle garip kahkahalar ve çok az romantik aksiyon takip eder. Kendi hatırladığım kadarıyla en unutulmaz ve en az çekici olanı şöyleydi: "Az önce osurdun mu? Çünkü beni uçurdun." Tabii ki kıyafetlerini yırtıp attım ve bir hafta sonra evlendik.

Tavlama terimini duyduğunuzda, çoğu insanın aklına otomatik olarak bu tür aptalca örnekler gelir. Utangaçlığını sevimsiz bir şakanın arkasına saklayan soytarı bir adam ya da kendine güvenen tek satırlık sözlerinin onu büyüleyici bir şekilde karşı konulmaz kılması gereken hafif pespaye bir kadın avcısı. (*Friends* dizisindeki Joey'i düşünün.) Bu yüzden açıklanması gereken ilk şey, tavlama sanatçıları (veya PUA'lar) hakkında konuştuğumuzda, burada veya orada şakacı bir çizgiden bahsetmediğimizdir. Bu, erkeklerin kadınlara yaklaşmasını, onlara iltifat etmesini ya da çıkma teklif etmesini engellemekle ilgili değildir.

Bahsettiğim [şey](#), basında çıkan haberlere göre defalarca tahmini 100 milyon dolar değer biçilen, hızla büyüyen uluslararası bir sektör.¹ İlk bakışta ensellerden bir dünya uzakta gibi görünebilecek bir topluluk: oldukça büyük bir çevrimiçi alanı işgal ederken, eğitim kamplarından kitaplara ve kişisel eğitmenlere kadar gerçek dünyada da büyük bir varlığı var.

Topluluğun kamusal kabul edilebilirlik cilası, "arsız kadın avcısı" popüler kültür stereotipleri tarafından korunan incellerden çok daha yüz­süzce göz önünde faaliyet göstermelerini sağlar. Ve enseller seks yapmaktan umudunu keserken, PUA'lar durmaksızın seks peşinde koşuyor. Yine de bu iki grup arasında görüldüğünden çok daha fazla ortak nokta vardır. Her iki grup da kadın ve erkeklerin dar, son derece basmakalıp kategorilere ayrılmasına dayanır. Her ikisi de heteroseksüel cinselliği erkek başarısının zirvesi olarak görür ve kadınları bir tür pornografik kumar makinesi gibi tek amacı erkeklere cinsel haz sağlamak olan nesnelerden biraz daha fazlası olarak tasvir eder. Aradaki fark, incellerin makineleri hileli olarak görmesi, yalnızca önceden belirlenmiş, toplumsal olarak üstün birkaç elite ödeme yapması, diğer erkeklerin ise ödüllendirilmeden makinelere sonsuz para atmaya mahkum olması veya makinelere erişimlerinin tamamen engellenmesidir. Bazı enseller için bariz çözüm, mümkün olduğunca çok sayıda makinenin imha edilmesidir. Öte yandan PUA'lar, yeterince yüksek bir bedel karşılığında, müşteriden bağımsız olarak makineyi her seferinde ödeme yapması için kandırmak üzere basılacak düğmelerin ve çekilecek kolların gizli kombinasyonunu öğrenmenin mümkün olduğuna inanmaktadır. Her iki dünya görüşü de büyük ölçüde kadınların insanlıktan, bireysellikten veya ruhtan yoksun olduğu algısına dayanmaktadır. İncels ve diğer manosfer grupları gibi, PUA'ların da çok sayıda kısaltma da dahil olmak üzere kendi sözlükleri vardır ve bu da başlatılmamış olanlar için şaşırtıcı görünebilir. Ve her iki grup da erkeklerin seks konusunda nefes kesici bir hak sahibi olma duygusunu paylaşmaktadır. Ünlü bir tavlama eğitimi web sitesi "Bir erkek olarak gücünüzün farkına varın ve doğuştan hakkınız olan kadınlarla başarının tadını çıkarın" diye bağırıyor.

Erkeklerin en büyük korkularını sömüren, zayıflıklarını a v l a y a n ve onları taciz, takip ve hatta cinsel saldırı konusunda eğiten bir sektörden bahsediyoruz. Utangaç ya da romantik açıdan başarısız erkekleri müritleri olarak hedef alan sözde tavlama guruları, cinsel bir karşılaşmanın tüm aşamaları için, yaklaşımdan konuşmanın en küçük ayrıntısına ve fiziksel seks eylemine kadar kapsamlı ve özel talimatlar sunuyor. Sorun şu ki, verdikleri tavsiyelerin çoğu en iyi ihtimalle son derece kadın düşmanı ve en kötü ihtimalle de cinsel şiddet el kitabı olarak tanımlanabilir. Pikap topluluğunun en büyük rock yıldızlarından bazıları, tecavüzü açıkça itiraf eden ya da özel mülkiyette yasallaştırılmasını savunan erkeklerdir. Bunlar, bilgeliklerini diğer erkeklere aktarmak için binlerce dolar talep eden "uzmanlar". En tüyler ürpertici olan ise kurslarının genellikle kapalı gişe olması.

Sanat kelimesi bunu tanımlamak için oldukça zengin bir yoldur. Aslında, pikap sanatçılığı ancak bir oksimoron olarak tanımlanabilir. Yine de sözde sanat ve onun özü

İlan edilen gurular, sunaklarında ibadet eden, nasıl yapılır kitapçıklarında ter döken ve çoğu durumda eğitim kamplarından sözde hayat değiştiren tavsiyeler veren seminerlere kadar her şeye bir servet harcayan milyonlarca yardımcı ile neredeyse bir din haline geldi.

Nihai amaç, bir AFC'den (ortalama hayal kırıklığına uğramış enayi) -İncel terminolojisinde bir beta ile karşılaştırılabilir) bir MPUA (usta tavlama sanatçısı) veya PUG (tavlama gurusu). Bu, "oyunlarını" (flört tekniği) geliştirmek için sayısız egzersiz, öğreti ve hileyle başarılıdır. Çoğunlukla dikkat çekmek için gösterişli kıyafetler veya mücevherler giymeyi ("tavus kuşu"), "sarging seferlerine" çıkmayı (kadınlara yaklaşma girişimleri), FUG'ları (lanet çirkin kızlar) ve "warpigs" (çirkin kadınlar), HB'leri (ateşli bebekler, sert vücutlar veya hunny bunnies - genellikle on üzerinden bir sayı ile eklenir) hedeflemeyi içerir, AMOG'ların (grubun alfa erkekleri) ve "cockblocker"ların (arkadaşlar) rekabetinden kaçınmak ve "negging" (güvensiz hissettirmek için ters bir iltifat vermek) veya FTC (hızlı bir yanıt vermesi için onu zorlamak için sahte bir zaman kısıtlaması yaratmak) gibi teknikler kullanmak. Amaç bir "yakınlaşma" ("sayı yakınlaşmasından" "öpücük yakınlaşmasına" ve "sikiş yakınlaşmasına" kadar değişen başarılı bir sonuç) elde etmektir. Ancak bunu başarmak için, onun "sürtük kalkanını" (sizi savunma girişimleri) ve UFEA'nın (evrensel kadın bahane arşivi) potansiyel kullanımını aşmanız gerekecektir.

Kafanız mı karıştı? Alışacaksınız. Kadınların kısaltmalarla anılmasına ne kadar alışırsanız, onların da birer insan olduğunu unutmanız o kadar kolay olur.

Bu terimlerin çoğunun kadınları tam anlamıyla av olarak tanımlaması tesadüf değildir; popüler tavlama teknikleri arasında BHRR-yem, kanca, makara, serbest bırak- yer alır ve bir tavlama senaryosundaki bir kadını tanımlamak için kullanılan en yaygın kelime "hedef"tir. Kadını kandırarak cinsel ilişkiye sokma eylemi ise "oyun" olarak bilinmektedir. Topluluk üyeleri "saha raporları" yazdıklarında (deneyimlerini çevrimiçi olarak paylaştıklarında) bu dil ilginç bir şekilde bağımsız ve klinik bir ton yaratır; klasik bir örnek "Kafede iki set açtım - onlara HB7 sarışın ve HB9 mavi göz diyelim." Tüm bunlar kulağa avcılık gibi geliyorsa, öyle olduğu içindir.

Bu topluluğa girmenin en rahatsız edici yanı, üyeleriyle kişisel olarak temasa geçtiğinizin yavaş ve rahatsız edici bir şekilde farkına varmaktır. Birdenbire, güpegündüz sokakta sizi kararlılıkla takip eden, hayır cevabını kabul etmeyi reddeden, sizi cinsel içerikli "iltifatlarla" bombardımana tutan tuhaf şapkalı ürkütücü adamı hatırlarsınız.

Bir sohbetten çok bir saldırı gibiydi. Yükselen kalp atış hızınızı, en yakın güvenli yeri bulmaya çalışırken yaptığınız hızlı zihinsel hesaplamaları, sizi yalnız bırakmasını isterken korumak için savaştığınız dikkatle nötr yüz ifadenizi hatırlıyorsunuz. Kibarca, her zaman kibarca, çünkü çirkinleşebileceğinden, durumun kontrolünüzden çıkabileceğinden korkuyordunuz. Sırf uzaklaşmak için her şeyi söyleme, hatta sonunda telefon numaranızı teslim etme içgüdü. Daha sonra, tacizci ısrarla aramaya ve mesaj atmaya devam ettiğinde, siz ona durmasını söyledikten sonra da devam ettiğinde hissettiğiniz batma hissi.

Tanıdığım çoğu kadın için bu alışılmadık bir deneyim değil. Kendinizi korkmuş, hırpalanmış, bitkin ve güvensiz hissetmenize neden olabilir. Her gün, dünyanın dört bir yanında kamuya açık alanlarda cinsel tacizle bitmek bilmeyen, yıpratıcı mücadeleden bıkmış (ya da ölesiye korkmuş) kadınlardan yüz kadar Everyday Sexism Project girişi ve e-postası alabiliyorum. Dolayısıyla, erkeklerin bu teknikler konusunda aktif olarak eğitildiği geniş bir çevrimiçi dünyayı aniden ortaya çıkarmak son derece moral bozucu. Ama aynı zamanda doğru da.

PUA topluluğundaki erkekler, kadınları zevk nesneleri, çözülmesi gereken sorunlar, itaat etmeleri için güreşilecek çocuklar veya eğitilecek köpekler olarak düşünmeye tekrar tekrar programlanır. Bir kadın üzerinde hakimiyet ve kontrol elde etmek için onun uygunsuz direncinin üstesinden gelinmelidir. Bu da zorunlu olarak kadınların tüm bir cinsiyet olarak çocuklaştırılmasını ve insanlıktan çıkarılmasını, erkeklerin de onları kararsız ve bilgisiz olarak görmeye teşvik edilmesini gerektirir. "Kadınların ne istediklerini söylemeleri umurumda değil. Kadınların ne istediklerini düşündükleri de umurumda değil. Ben kadınların neye tepki verdiğini önemsiyorum," diyor tavlama gurusu Ross Jeffries bir eğitim videosunda. PUA "incili" *The Game*'in (milyonlarca satan kitap) bir noktasında Neil Strauss bir kadını "tüm delikler: beni dinlemek için kulaklar, benimle konuşmak için bir ağız ve beni orgazm etmek için bir vajina" olarak tanımlıyor.²

PUA jargonunun çoğu, erkeklere eğlenceli, kabul edilebilir ve nihayetinde kusursuz bir seks tarifi olarak satılan, etkili bir şekilde paketlenmiş kadın düşmanlığına etkileyici ve akademik bir temel oluşturmak için sözde bilim ve psikobabble kullanma konusunda giderek daha tanıdık hale gelen manofra tekniği üzerinde oynamaktadır. Binlerce dolara eğitim kampı atölyeleri sunan bir tavlama gurusu, "hücresel düzeyde derin bir kimlik değişimi ile sonuçlandığını" iddia ettiği yoğun çalışma ve adanmışlık yoluyla kendi dönüşümüne atıfta bulunarak becerilerini tanıtıyor. Ve sadece birkaç bin dolar karşılığında sizin hücrelerinizi de dönüştürebileceğini ima ediyor!

Farklı web siteleri ve gurular tarafından önerilen tavsiye ve teknikler, erkek görünümüne çeki düzen vermeye ve özgüveni artırmaya adanmış kişisel gelişim tekniklerinden, bir kadının yakın çevresine girmeye yönelik hafif iğrenç talimatlara ve cinsel saldırı için açık teşvik ve ayrıntılı talimatlara kadar uzanmaktadır.

Açıkçası, incel topluluğunda olduğu gibi, burada da değişken bir skala var. Bir tavlama gurusunun "dil emme tekniğini" okurken, kadınlar karşısındaki sinirlerini yenmelerine yardımcı olacak küçük bir tavsiye arayan güvensiz, utangaç erkekler olduğu açıkça belli olan geniş tavlama adanmışları grubu için hafifçe üzölmek kolaydır. "Çekici kadınlarla tanıştığımızda, endişeli ve bunalmış hissetmemiz normaldir. Bu tipik olarak n o r m a l d e n daha hızlı ve belki de daha yüksek bir ses tonuyla konuşmamızla kendini gösterir" diyor takipçilerine. "Dil emme tekniğı, konuşmak yerine kendi dilimizi içten emerek konuşmamızı engellediğimizde kullanılabilir."

Ancak, bu sözde uzmanlara karşı cinsle ilişkilerini iyileştirme umuduyla yaklaşan, ancak kendilerini hakaret, olumsuzlama ve insanlıktan çıkarma gibi şaşırtıcı bir dünyanın içinde bulan savunmasız genç erkeklerin sayısını düşünmek iç karartıcıdır. Örneğın, bir tavlama gurusunun erkeklerin "her 10 kelimedede bir kızın sözünü kesmesi" gerektiğı yönündeki ısrarını ele alalım.

PUA teknikleri, teknik olarak kulağı hoş gelen "kino escalation "dan (genellikle bir kadının rızası olmadan fiziksel temas kurmak için herhangi bir bahane bulmak ve bunu daha cinsel hale getirmek için yoğunlaştırmaya çalışmak) "mağara adamı olmaya" (fiziksel teması agresif bir şekilde tırmandırmak) kadar çeşitlilik gösterir. Bir tavlama web sitesi "Mağara adamlığına bazı örnekler," diyor, "bir kızı belinden tutup kendinize doğru çekmek veya yatak odasında bir kızı kaldırıp yatağı atmaktır." Tüm bunlar, kadınlar üzerinde komuta ve kontrol kurmanın "alfa erkek" zorunluluğı içinde çerçevelenmiştir. Hevesli PUA'lara, genellikle aç bir aslanın en zayıf ceylanı sürüden ayırmasını anımsatan bir dille, bir kadını arkadaşlarından "izole etmenin" önemi hakkında talimat verilir. Aklıma hemen Everyday Sexism Project'te yer alan ve yaşça büyük bir üniversite öğrencisinin birinci sınıftaki bir kız öğrenciye "Sana bir yunus gibi davranacağım, bana teslim olana kadar seni gruptan ayıracağım" dediğı bir yazı geldi. Bir web sitesi, "Direnirse, yüzünüzü çevirerek bir saniyeliğine cezalandırın, ardından talimatı tekrarlayın" önerisinde bulunuyor. Bu, özellikle inatçı köpekler için bir eğitim tekniğı izlenimi veriyor.

Labradorlar; aynı site, bir kadının saçını "sert, emredici bir şekilde çekerek" üstünlük sağlama "hilesini" öneriyor. Dil emen kohort her geçen dakika daha çekici görünüyor.

Yelpazenin daha zarar verici ucunda, pikap dilinde yaygın olarak "sürtük karşıtı savunma" (ASD) ve "son dakika direnci" (LMR) olarak bilinen fikirler yer almaktadır. Bunlar (elbette bol miktarda sözde akademik biyolojik akıl yürütme ile) bir erkekle seks yapmak istemediğine karar veren bir kadının rasyonel veya geçerli bir kişisel seçim yapmadığını, daha ziyade biyolojik bir zorunluluğa çaresizce yanıt verdiğini öğretir. Pikap guruları, kadının vücudunun, doğum sırasında ölmesi ya da çocuklarının babası tarafından terk edilmesi ihtimaline karşı içgüdüsel olarak panikle seksten kaçınmak üzere eğitildiği konusunda ısrar ediyor. Evet, gerçekten. Bir kadının aslında sizden hoşlanmama olasılığını (çoğu PUA'nın var olduğunu bile kabul etmediği bir olasılık) kabul etmek yerine her şeyi yapabilirsiniz. Tek gereken, kadınların "direncini" (genellikle "göstermelik" veya "sahte" olarak tanımlanır) aşmak ve onları sekse itmek için bazı tekniklerdir. "LMR'nin üstesinden gelmek" tavlama forumları, seminerler ve eğitim kamplarında en yaygın ve popüler konulardan biridir. Hala zararsız, çekici bir eğlence gibi geliyor mu?

Popüler bir forumun kullanıcıları, açıkça dokunulmamasını isteyen bir kızın direncinin nasıl "kırılacağı" konusunda tavsiyelerde bulunuyor ve ekliyor: "Mağara adamı istediğini alır." Paylaşılan yaygın tekniklerden biri, "peşinde olduğunuz kadını alt etmek istediğiniz için" izin istemeden kızları herkesin içinde yakalamaktır. Bir forum kullanıcısı "Çoğu zaman kızları omzumun üzerinden attım" diye övünüyor.

Diğer başlıklar, cinsel durumlarda kadınları manipüle etmenin veya zorlamanın en iyi yollarına odaklanıyor: "Bir Hatun Nasıl Yutmaya İkna Edilir" başlıklı bir başlıkta, kullanıcılar, spermelerini yutmaları veya "yüzlerine püskürtülme" kabul etmeleri için cinsel partnerlerine baskı yapmak için bu bilgileri kullanabilecekleri umuduyla meninin kadın sağlığı için iyi olduğuna dair sahte haber makalelerini değiştirdiler. Diğerleri ise "zamanında çekmeyi 'unutmak' ve sadece içeri püskürtmek" gibi kadının rızasını geçersiz kılan daha doğrudan yöntemler önerdi. Bir başka kullanıcı ise "Ağzını ve burnunu kapalı tutun. Tıpkı köpeğinize ilaç içirmek zorunda kaldığınızda olduğu gibi." İşte yine o köpek eğitimi karşılaştırması.

Romantizme yatırım yaptığını iddia eden ve incel gruplarıyla aralarındaki mesafeyi sık sık protesto eden üyelere sahip bir topluluk için, burada oldukça yüksek düzeyde şiddet ve kadın düşmanı içerik var.

"Hamile kızları becermek" konulu bir başlıkta, bir kadını doğmamış çocuğuna bakacağınızı düşündürerek kandırmanın ve onunla bir daha asla iletişime geçmeden önce onu sekse yönlendirmenin en iyi yolları tartışılıyor. Bir forum üyesine göre hamile kadınlarla "oyun oynamanın" "faydaları" arasında kadının "duygusal olarak zayıf" olması ve böylece manipüle edilmesinin daha kolay hale gelmesi yer alıyor. Bir başka forum kullanıcısı ise "bir keresinde hamile bir hatunu becerdim ve bebeği bir hafta sonra morarmış bir gözle çıktı" diye şaka yapmıştır.

Diğer başlıklar, erkekleri hayatın diğer alanlarında PUA tekniklerini kullanmaya teşvik ediyor, örneğin işyerinde kadınları kalçalarından tutmayı ve geçerken penisinizi onlara sürtmeyi savunan bir başlık gibi.

Ancak PUA'lar incels zincirinin bir halkası olduğu için, çekici, komik veya zararsız olarak görüldükleri için, medyada çok daha fazla yer alma eğilimindedirler. Böylece iki grup arasında sorunsuz bir şekilde geçiş yapan fikirler, bir incel forumunun derinliklerinde asla gün ışığı görmemiş olabilecek fikirler, bir PUA muhatabı aracılığıyla aniden ana akım söylemde ortaya çıkıyor. Örneğin bir PUA, *Independent*'a verdiği bir röportajda, tecavüzden kaçınmanın kadının sorumluluğu olduğunu, çünkü erkeklerin "sistemlerine pompalanan tüm o testosteronla" seks sırasında fiziksel olarak duramayacaklarını açıklamıştır. Bu nedenle, görkemli bir şekilde, "tüm varlığı başarılı bir şekilde çiftleşmesine bağlı olan bir hayvan olarak ortalama bir erkeğin doğuştan gelen zayıflıkları nedeniyle duramayacağı durumlara girmemelerinin ihtiyatlı olacağını" savundu çiftleşme."³

Yaygın tavlama tavsiyeleri, kadınları ezmeyi ve kontrol etmeyi, hayır cevabını kabul etmemeyi ve dirençlerini aktif olarak görmezden gelmeyi veya atlatmayı önerir. "Biri üzerinde hakimiyet kurmanın en iyi yolu nedir? İzin istemeden fiziksel temas başlatmak," diye yazıyor tipik bir forum gönderisi. "Usta" bir PUA'nın blogunda "Hakimiyet ve güç gösterilerinden heyecan duyuyor" diyor. Tüm bu anlatı, #MeToo hareketinden bu yana nihayet ana akım bilince nüfuz etmeye başlayan rıza hakkındaki geçici konuşmaya doğrudan ters düşüyor. İlerleme kaydettiğimizi düşünüyorsak, yüz binlerce görüntüleme, yorum ve konu başlığıyla bu forumlara bakmak, gerçeğin en iyi ihtimalle bir adım ileri ve birkaç adım geri olduğunu fark etmenizi sağlar.

Genellikle bu, kadınların gerçekten istediği ve ihtiyaç duyduğu bir şey olarak sunulur ve neredeyse onlara hayırsever bir hizmette bulunur (gerçeği kavrayıp kavrayamadıklarına bakılmaksızın). Önde gelen bir t a v l a m a gurusu web sitesinde şöyle yazıyor: "Birazcık zorlamanın, kadının istediği şey olabileceği ihtimalini göz önünde bulundurun.

... İhtiyacı olan şey iyi bir sert sevişme -bir erkekle bağ kurmak- olabilir." Ayrıca, bir kadının yaklaşımlarını reddetmesini görmezden gelmeyi öneriyor ve bunu yine onun iyiliği için yüce gönüllü bir jest olarak çerçeveleyiyor: "Bir kadının ilk 'diz çökme' tepkisine boyun eğmemenin iyi bir şey olduğuna inanıyorum. Onun yeni bir seçim yapabilmesi, daha özgürce yanıt verebilmesi ve farklı davranabilmesi için bir alan yaratıyorum." Ne kadar centilmen.

Bunlar sadece daha geniş pikap türünü yanlış temsil eden aşırı, kiraz seçilmiş forum gönderileri değildir. Binlerce çevrimiçi hayranı ve takipçisi, çok satan kitapları ve kapalı gişe "seminerleri" ile bu uluslararası topluluk içinde en ünlü erkeklerden bazıları, aktif olarak en şiddetli ve kadın düşmanı mesajları satanlardır.

Örneğin, kendini "flört tavsiyelerinde uluslararası lider" ilan eden Julien Blanc, 2014 yılında YouTube'da "Beyaz Erkek Tokyo'da Asyalı Kadınları Sikiyor (ve Bunun Güzel Yöntemleri)" başlıklı bir video yayınladı. Videoda bir oda dolusu erkeğe seminer veren Blanc, izleyicilerine "Tokyo'da beyaz bir erkekseniz istediğinizi yapabilirsiniz" diyor ve erkeklerin kadınlara "'Pikachu' veya 'Pokémon' veya 'Tamagotchi' ya da başka bir şey" diye bağırarak yaklaşımlarını öneriyor. Tokyo'da "sokaklarda dolaşma", "kadınları yakalama" ve yüzlerini kasıklarına sokma becerisiyle övünüyor. ("Kızların kafalarını yakalıyorum, sadece, kafa, *pfft*, dick üzerinde. Kafası sakin üzerinde, 'Pikachu' diye bağırıyor.") Daha sonra erkeklere caddesinde kadınların yüzlerini kasıklarına doğru zorladığı video görüntülerini gösterir.⁴

Manosferin çoğu gibi PUA topluluğu da, özellikle farklı ülkelerdeki kadın "tipleri" hakkında kapsamlı genellemeler yaparak, hepsinin insanlıktan çıkarıcı stereotiplere uyduğunu öne sürerek, son derece sorunlu ırkçı stereotipler sunmaktadır. (Belirli bir Avrupa ülkesinden kadınlar seks delisidir, Asyalı kadınlar beyaz erkeklere itaatkârdır, vb.) Örneğin, tanınmış bir tavlama gurusunun web sitesi, okuyucuların ırkçı olmadığına dair güvence veren bir feragatnameden sonra, erkeklere kendi "istekli, uysal, itaatkâr Doğulu piliçlerden oluşan haremelerini" kurarak "başa çıkabileceğiniz tüm sarı ve pembeyi nasıl elde edeceklerini" öğretebileceğini vaat eden bir "Amerikalı Erkeğin Doğulu Kadınları Baştan Çıkarma Rehberi" sunmaktadır. Konular arasında "Doğulu kadınları tavlama için kaçırılmaması gereken ve onların şeker (ya da fal kurabiyesi!) gibi yalayıp yuttukları yaklaşımlar" ve "Amerikan kültürü hakkındaki muazzam üstün bilginizi kullanarak onun gözünde *itaat* etmeye, *hizmet etmeye* ve *tatmin* etmeye mecbur olduğu tanrı benzeri bir süpermen olarak nasıl görünebilirsiniz! (Ha! Bunu bir de Amerikalı bir kızla deneyin!)." Ama şükürler olsun ki ırkçı değil.

Diğer fikirlerde olduğu gibi, bu kavramlar da pikap gurularının kendilerinden daha geniş bir topluluktaki takipçileri arasında açıkça görülebilecek şekilde damlıyor. "Müslüman kızlarla" seks yapmanın erdemlerini öven bir tavlama forum başlığında, bir kullanıcı "kültürel olarak

*Genç yaşlardan itibaren aşçı/iyi bir ev kadını olmaları için eğitildiler" dedikten sonra onları "Avrupalı kızlar ve onların şehvet dolu cinsel maceraları" ile kıyaslıyor ki bu, mümkün olduğunca çok kadınla yatmaya adanmış bir forumda uzun yazılar yazan bir adam için biraz ikiyüzlü görünüyor. Ancak en büyük övgüyü Müslüman kızların hayır diyemeyeceğine inandığı gerçeğine ayırıyor çünkü "kocaya seksi reddetmek... İslami gelenek/kültürde yasadışı kabul edilir." Konu hızla İslamofobi ve ırkçılığa kayıyor ve bazı incel forumlarındaki önyargıları anımsatıyor. Bazı kullanıcılar posterini paylaşan kişiyi Müslüman bir kadınla yatarsa terörist olacağı konusunda uyardı. Biri şöyle yazdı: "Ben beyaz ya da Asyalı hatunlar istiyorum. Seksi olsun olmasın hiçbir Müslümanla işim olmaz."

Topluluk LGBTQ bireylere karşı aktif bir düşmanlık besliyor. Örneğin bir forumun kuralları, "Kızlar, homoseksüeller veya transseksüeller yok. Onların fikirleri veya yorumları burada hoş karşılanmaz." Tavlama guruları lezbiyenler (genellikle henüz doğru erkek tarafından "becerilmemiş" olarak tasvir edilirler, böylece heteroseksüel erkekleri aktif olarak onları taciz etmeye teşvik ederler) ve biseksüel kadınlar (varoluşlarının ana nedeni heteroseksüel erkeklerin cinsel yaşamlarını renklendirmek olan egzotik, cinsel açıdan açgözlü yaratıklar olarak sunulurlar) hakkında zarar verici ve önyargılı stereotipler sunarlar. Hatta bazı tavlama guruları, kendilerini bu tür kadınlarla yatma konusunda "uzman" olarak damgalayacak kadar bu stereotiplerden faydalanmaktadır. Bunlardan biri, "Bir Bi-Sexual Kadını Yatağınıza Nasıl Hevesle Alırsınız!" ve "Bi-Curious Kadınların Deney Yapma Arzularını Nasıl Onaylarsınız ve Aslında Bu Arzuları Keşfetmesinden Başka Her Şeyi Terk Etmesi Gereken Korkunç Bir Kısıtlama Olarak Nasıl Konumlandırırsınız!" öğretmeyi vaat ediyor.

Pikap fikri, kadın düşmanlığı ile olan yakın ilişkisi gibi internetten çok daha öncesine dayanmaktadır. Aslında, seks yapmak amacıyla kurulan sıradan bir tanışma anlamına gelen *pickup* terimi, İkinci Dünya Savaşı sırasında Amerika Birleşik Devletleri'nde, askerleri sıradan seks yapmaktan veya seks işçilerini ziyaret etmekten caydırarak askerler arasındaki zührevi hastalıklarla mücadele etmeyi amaçlayan propaganda posterleri tarafından popüler hale getirilmiştir. "Yüklü mü? Pikaplarla işinizi şansa bırakmayın!" yazan bir afişte, bir grup çekici genç kadın bir silah resminin altında kümelenmiştir. Bir başka afişte ise güzel bir kadın yer alıyordu,

Üç üniformalı adam hayranlıkla bakarken gülümseyen gamzeli genç bir kadın. Resmin üzerine bir uyarı damgalanmıştı: "Temiz görünebilir
-Ama tavlamlar, 'iyi vakit geçiren' kızlar, fahişeler, frengi ve bel soğukluğu yayarlar. Zührevi hastalık kaparsanız Ekseni yenemezsiniz."

Bu terim, ilk ortaya çıkışında bile kadın düşmanı varsayımlarla ilişkilendirilmiştir. "Bir erkeğe boyun eğen bir kız muhtemelen başka biriyle ilişkiye girmiştir. Büyük olasılıkla hastalıktır," yazıyordu bir afişte. Bir diğerinde ise bere takmış, sigara içen, koyu renk saçlı, aşırı makyajlı bir kadının müstehcen bir resminin altında "O bir bela torbası olabilir" yazıyordu.

1960'larda ve 70'lerde doğum kontrolü, karşı kültür ve cinsel devrim yaygınlaştıkça, *tavlama sanatçısı* terimi, özellikle okuyucuların cinsel başarıya ulaşmalarına yardımcı olma vaadiyle, kendi kendine yardımcı terapötik tekniklerle karıştırmaktan elde edilecek potansiyel karı fark eden psikologlar tarafından benimsendiğinde, uğursuz imalarının çoğunu kaybetti. *Erotik Baştan Çıkarma Sanatı* 1967 yılında psikolog Albert Ellis ve Roger Conway tarafından yayınlanmış, hemen ardından 1970 yılında Eric Weber'in *How to Pick Up Girls!* Bu ilk rehberler, hareketin modern yinlemesine kıyasla nispeten uysal görünebilir. Örneğin, bilişsel davranışçı terapinin yükselişinin arkasındaki en önemli güçlerden biri olan Ellis, kronik utangaçlık ve topluluk önünde, özellikle de kadınların yanında konuşma korkusunun üstesinden gelmek için kendi çabalarını ünlü bir şekilde anlatmıştır.

Elbette, insanların özgüvenlerini geliştirmelerine yardımcı olmakta ve hatta ilişki kurma konusunda gergin olanlara sohbet başlatmak için bazı teknikler öğrenmelerinde destek olmakta yanlış bir şey yoktur. Bu, modern toplumun gerçekten "güven koçu" olan veya saygılı, rızaya dayalı ilişki desteği sağlayan üyeleri için de geçerlidir. Weber kitabının çıkış noktasını kulağa tuhaf ve masum gelen bir şekilde ortaya koyuyor ve kendisini "her zaman evlenmem gerektiğini düşündüğüm türden kızlar" karşısında "utangaç" olarak tanımlıyor. Ancak posta siparişi yoluyla sattığı ve *Penthouse* dergisindeki tek bir reklamdan sonra 10.000 dolar değerinde satın alma getiren kitabı, sağlıklı olmaktan çok uzaktı ve modern pikap endüstrisinin çoğunu birden fazla yönden haber veriyordu.

Sokakta gördüğü çekici ("düpedüz lezzetli görünen") bir kadınla ilgili deneyimini anlatırken şöyle yazmıştır: "Uzun, ince bacaklarını daha fazla görmelisiniz. İnce yuvarlak göğüslerini. Yüksek, sıkı arkası. Bir an için tecavüzü bile düşünüyorsunuz."

Kitap boyunca, biyoloji ve toplumsal cinsiyet hakkında modern manosferde derinlemesine işleyen aynı özcü, heteronormatif fikirleri destekliyor:

Farkında olsanız da olmasanız da, konu hatunları tavlama olduğunda zaten sizin için harika bir şey var. O da bir erkek olmanız... Bir erkek olarak, bir kadına istediğiniz zaman yaklaşmak sizin hakkınız, sizin ayrıcalığınız. Ama kadınlar orada oturup beklemek zorunda.

Hatta negging çılgınlığını ve kadınları cezbetmek için onlara **k a s ı t l ı** olarak kötü davranma eğilimini öngörerek, bir kadını sokakta öfkeli bir şekilde azarlayan bir "arkadaşının" deneyimini evanjelik bir şekilde anlatır, ancak tiradının "savunmasını başarıyla kırdığını" keşfeder."⁵

Kitap üç milyondan fazla sattı ve daha fazla dile çevrildi. yirmiden fazla dilde yayınlandı. Bugün bile Amazon'dan satın alınabilir.

1970'ler ve 80'lerde tavlama sanatı, bağımsız yazarlar ve sözde öğretmenlerin yanı sıra kısa ömürlü bir dergi olan *The Pick-Up Times* ve başrollerini Robert Downey Jr. ve Molly Ringwald'ın paylaştığı 1987 yapımı bir film olan "The Pick-Up Artist" ile yavaş yavaş ilgi görmeye başladı. (Bu arada, filmin yönetmeni James Toback, 2017 yılında *Los Angeles Times*'ta yayınlanan bir haberde otuz sekiz kadın tarafından cinsel taciz ya da saldırıyla suçlanmış, ardından 357 kadın daha gazeteyle temasa geçerek kırk yıllık bir süre boyunca Toback'ın kendilerine cinsel tacizde bulunduğunu bildirmişti. Toback tüm iddiaları reddetti ve büyük ölçüde davaların çoğunda zaman aşımı süresinin çoktan geçmiş olması nedeniyle suçlanmadı)⁶

Ancak modern tavlama topluluğu olarak bildiğimiz şeyin başlangıcını yaratan kişi, muhtemelen yukarıda adı geçen ve başarısız bir komedi yazarı olan Ross Jeffries'tir. Jeffries 1987 yılında (eski psikoterapist R. Don Steele'in *How to Date Young Women* kitabını yayınladığı yıl) tavlama atölyeleri vermeye başladı: *For Men over 35*) adlı bir kitap yayınlayan Jeffries, nörolingüistik programlamadan (NLP) yararlandığını iddia ettiği "hızlı baştan çıkarma" tekniğini yarattı. Bu teknik, erkeklere kadınları hipnotize ederek kendilerine ilgi duymalarını sağlamayı etkili bir şekilde öğretmeyi vaat ediyordu ve Jeffries web sitesinde yaklaşımının NLP'yi "Ericksonian Gizli Hipnoz, Silva Zihin Kontrolü, Huna, Büyü ve daha fazlası" ile birleştirdiğini iddia ediyordu. Kendisi gibi

Daha başarılı ve tanınmış olan Jeffries, yedi dilde evde eğitim kursları vermeye ve seminerler için 3.000 dolar talep etmeye başladı ve erkeklere şu güvenceyi verdi: "Siz sevişmiyorsunuz, ben para almıyorum."⁷

Jeffries'in yazı yazıldığı sırada çevrimiçi satışa sunduğu ürünler arasında "Hayallerinizdeki Kadınları Bulma, Kontrol Etme ve Baştan Çıkarma" rehberi gibi çok sayıda başka içeriğin yanı sıra orijinal kitabı ve "Deluxe speed seduction home study course" (179,40 \$ pazarlık fiyatıyla). Fiyatı sadece 19.95 dolar olan bu kitap erkeklere "tüm kadınları nasıl manipüle ve kontrol edeceklerini", "denedikleri her oyunda onları nasıl yeneceklerini", "kadınlarda bir 'itaat' hali yaratmayı" ve "hareminizde 'taze ete' yer açmak istediğinizde onu kızdırmayı ve ondan kurtulmayı" öğretmeyi vaat ediyor.

Pikap sanatıyla ilgili şöyle bir şey var: karşı cinsten biriyle bağlantı kurmakla ilgili olduğunu iddia eden bir şey için, verilen tavsiyeler olağanüstü bir şekilde erkekler ve yaklaştıkları kadınlar arasına engeller koymaya odaklanıyor. Kadınların duygularına ve ihtiyaçlarına açık olmak yerine, yardımcılara bunları görmezden gelmeleri ve inkar etmeleri öğretiliyor. Karşılıklı zevk yerine, kadının seçimi pahasına erkeğin ihtiyaçlarına odaklanılır. Öğrenciler, hoşlandıkları bir kadını bulmak yerine, herhangi bir **k a d ı n ı** bulmaya ve onu değiştirmeye zorlamaya teşvik edilir.

Örneğin 207 dolarlık bir video paketi, erkeklere "arzuladığınız kadınlarda kalıcı davranış değişikliği yaratmayı, onları tam olarak istediğiniz, talep ettiğiniz ve hayal ettiğiniz erotik özelliklere göre şekillendirmenizi sağlamayı" öğretmeyi vaat ediyor. Fiyatlar arttıkça, psikobazlık da artıyor: 350\$'lık bir video seti, gizemli "sembol parçalama" ve "zıtların bir araya getirilmesi" tekniklerinin yanı sıra "hipnotik trans tekniği" ve daha fazlasını ortaya çıkarmayı vaat ediyor. Jeffries'in psikik uzmanlığının, erkeklere kadınları bilinçaltında sekse ikna etmek için sohbetlerinde "altımda" ve "başarılı" gibi kelimeler ve ifadeler kullanmalarını tavsiye etmeye kadar uzandığını fark edene kadar tüm bunlar kulağa çok teknik geliyor, çünkü bunlar kulağa "bana sakso çek" ve "tohum em" kelimelerine benziyor.

Bununla birlikte Jeffries, *Dr. Phil*'den *The Daily Show*'a kadar yüksek profilli programlarda yer alarak ve *Magnolia* filminde Tom Cruise'un karakterine ilham vererek son derece başarılı oldu. Kitabının yayınlanmasından kırk yıl sonra, Jeffries'in eski web sitesi, "kadınlarla hızlı ve tam başarı" vaat eden şık bir şekilde paketlenmiş çevrimiçi hızlı baştan çıkarma kursları sunan şık yeni bir arayüzle orijinal mallarını satmaya devam ediyor.

Tavlama teknikleri ana akıma yayıldıkça, çevrimiçi forumlar, sohbet odaları, web siteleri, bloglar ve e-posta listelerinden oluşan bir ekosistem ortaya çıkmaya başladı. Bu, modern tavlama topluluğunun başlangıcıydı. 2005 yılında, gazeteci Neil Strauss'un bir tür gizli ifşaat olarak çerçevelenen ("Pickup Sanatçılarının Gizli Topluluğuna Penetrasyon", alt başlığı övünüyordu) yukarıda bahsedilen kitabı *The Game* sayesinde topluluk ilk kez önemli bir şekilde kamu bilincine girdi, ancak Strauss'un kendisi de bu noktada sahnenin gerçek ve tanınmış bir üyesiydi. Kitap, gerçek hayattaki bir tavlama ustası (aslında adı Erik von Markovik) olan akıl hocası "Mystery" yönetiminde bir PUA'ya (kod adı "Style") dönüşümünü ve tavlama gurusu statüsüne yükselişini anlatıyor - bu noktada o ve bir grup diğer guru, sözde uzmanlıklarını topluluğun diğer üyeleriyle paylaşmak için "Hollywood Projesi" olarak adlandırılan bir malikane üssünde kendilerini kurdular. Altın kenarlı sayfaları ve kırmızı saten kitap ayracıyla siyah deri ambalajlı kitap, kasıtlı olarak İncil'e benzetilerek pazarlandı. Beş milyondan fazla satarak sanatçılığı halkın hayal gücüne fırlattı ve cinsiyetçi ilkelerini erkeklere tanıttı.

Kitaptaki bir tavlama gurusu, "Sadece itersin, itersin, itersin ve işe yaramaması mümkün değil," diyor ve bir kadının direncini kırmak için katıksız bir ısrar tekniğini tarif ediyor. ("Kıçlarını yumruklarım.") Başka bir tavlama gurusunun "taktiklerini" anlatan Strauss şöyle yazıyor: "Bir kadının evine ilk kez geldiğini ve onu boynundan tutup duvara fırlattığını, sonra da öpmeden hemen önce serbest bıraktığını, böylece kadının adrenalin seviyesinin korku ve tahrikle eşit oranda tavan yaptığını izlerdim." Bu tür materyallerden bazıları, kadınların hepsinin gizlice tecavüze uğrama fantezisi kurduğuna dair incel inancını güçlü bir şekilde anımsatıyor.

Strauss, *The Truth: An Uncomfortable Book About Relationships* (Gerçek: İlişkiler Hakkında Rahatsız Edici Bir Kitap) dahil olmak üzere iki devam kitabı yazmaya devam etti; bu kitapta, hiç kimseyi şaşırtmayacak şekilde, "baştan çıkarma topluluğundan" ayrıldıktan sonra anlamlı ilişkiler kurmaya ve sürdürmeye çalışırken yaşadığı zorlukları ortaya koydu. Daha sonra *The Game*'de ortaya koyduğu teknikleri "nesneleştirici ve dehşet verici" olarak tanımlayacaktır:

O topluluğun o kadar içine girdim ve o kadar baştan çıktım ki kendimi tamamen kaybettim... O zamanlar benimle bu konu hakkında konuşsaydınız, teknikleri kur yapmayı öğrenmenin bir yolu olarak savunurdum. Bugün bana bunu sorsanız, içinde kur yapma olan her şeyin

manipölasyon veya belirli bir sonuca sahip olma ihtiyacı kesinlikle hiçbir şekilde sağlıklı değildir⁽⁸⁾

2007 yılında, erkek yarışmacıların von Markovik tarafından eğitildiği ve daha sonra tavlama sanatında yarıştığı bir televizyon dizisi olan VH1's *The Pickup Artist*'in yayınlanmasıyla tavlama sanatı daha da önem kazandı. Programın ardından von Markovik kendi tavlama şirketi Venusian Arts'ı kurdu ve on yılını seyahat ederek ve "öğreterek" geçirdi. Ekim 2018'de Hollywood'a geri dönerek, online eğitim için 997 dolardan eğitim kampı için yaklaşık 5.000 dolara ve üç günlük yatılı kurs için 10.000 dolara kadar değişen fiyatlarda çeşitli seminerler ve mentorluk programları sunarak, katılımcıların bakım ve moda ipuçlarından kadınlara yaklaşma tekniklerine, onları telefon numaralarını vermeye ikna etmeye ve yatak odasına yönlendirmeye kadar her şeyi öğrendikleri çeşitli seminerler ve mentorluk programları sundu. Bu yazının yazıldığı sırada, Las Vegas'tan Helsinki'ye kadar gelecek yıl boyunca rezervasyon yapılabilecek kursların neredeyse yarısının şimdiden tükenmiş olması, tavlama sanatının hala patlama yaşadığını gösteriyor.

Uygulamanın popülerliği ve ünü arttıkça, hem topluluk hem de sektör hızla genişledi. İnternet pikap forumları patladı ve dünyanın dört bir yanındaki erkeklerin buluşması, tartışması ve tekniklerini geliştirmesi için gerçek hayatta, çevrimdışı alanlarda bir artışla eşleşti. Gizlice çevrimiçi olarak koordine edilen bu yeraltı buluşma grupları "in" olarak biliniyor ve bir çevrimiçi dizin şu anda Dubai'den Türkiye'ye, İsrail'den Hindistan'a, Güney Kore'den Slovenya'ya, Singapur'dan Güney Afrika'ya, Romanya, Peru, Filipinler, Meksika ve Japonya'ya kadar her birinin kendi açıklaması ve irtibat kişisi olan dünya çapında yaklaşık 200'ü listeliyor. Manosferin sıcak noktalarıyla ilgili tahminlerin çoğuyla genel olarak tutarlı olan listede Avustralya, Kanada, Amerika Birleşik Devletleri ve Birleşik Krallık'taki mekânların sayısı belirgin bir şekilde daha yüksektir, ancak Fransa ve İspanya gibi bazı Avrupa ülkeleri de yüksek bir sayıya sahiptir.

"Tyler Durden" takma adını kullanan ünlü tavlama gurusu Owen Cook'un 2014 yılında ortaya çıkan bir kaydı, sözde tavlama kamplarının gerçekliğine açılan tüyler ürpertici bir pencereydi. Cook, kurslarından birinde kalabalık bir erkek grubuna bir gece önce kendisinde kalan bir kadınla karşılaşmasını anlatırken videoya yakalanmıştı:

O bir striptizciydi... O orospudan nefret ediyordum. Siktiğimin orospusu... Tam bir sürtük, orospu sürtük. Onu siktim dostum... Onu en son siktiğimde de sabahtı, duş alıyordu ve seks yapmak istediğini sanmıyordum.

ama onu yatağa attım ve içine soktum ve zar zor sokabildim çünkü hiç havasında değildi. Ben de şöyle dedim: "Siktir et, bu kaltağı bir daha asla görmeyeceğim. Umurumda değil." Ben de sadece içine soktum, tamamen sıkı ve kuru, ve onu becerdim ve şöyle dedim: "Bunu hızlıca yapacağım, çünkü bile istemiyor."⁹

Açıkça tecavüze varan bir karşılaşma, bu tür "içeriden sırlar" ayrıcalığı için binlerce dolar ödeyen pikap "öğrenciler" için övünülerek öğretilabilir bir an olarak konumlandırılabilir. Dünyada her hafta bu dersleri alan binlerce erkekten biriyle bir noktada temas etmesi muhtemel bir kadın olarak, bu oldukça korkutucu bir ihtimal.

"Roosh V" adını kullanan bir başka kötü şöhretli PUA, Daryush Valizadeh, kendi adını taşıyan web sitesinde "Tecavüz Nasıl Durdurulur" adlı bir blog yazısı yayınladı ve burada tecavüzün gerçek nedeninin "kendi güvenlikleriyle tamamen ilgisiz kadınlar" olduğunu öne sürdü ve birçok tecavüz iddiasının kadınların "tam olarak hatırlamadıkları bir cinsel ilişki için garip, üzgün veya suçlu" hissetmelerinden veya "önceki geceki sevgililerini" hapse attırmak veya üniversiteden attırmak için entrikalar çevirmelerinden kaynaklandığını ekledi. Çözümün "tecavüzün özel mülkte yapılması halinde yasal hale getirilmesi" olduğunu savunan Mogherini, "Bir kadının şiddet kullanılarak alıkonulmasının kamuya açık alanlarda yapılması halinde kanunen cezalandırılmamasını öneriyorum" dedi. "Tecavüz kurbanlarını ara sokaklarda ve koşu parkurlarında rastgele seçen keyifsiz ve dengesiz erkekler için tecavüz yasaları yürürlükte kalmalıdır... Ancak diğer tüm tecavüzler için, özellikle de bir konutta ya da özel mülkte yapılmışsa, gerçekleşen her türlü tecavüz tamamen yasal olmalıdır." Valizadeh o zamandan bu yana yazının "hicivli bir düşünce deneyi" olarak tasarlandığını iddia etse de, manosferde ortaya çıkan fikirlerin çevrimdışı olarak büyük bir etkiye sahip olduğu çok gerçek yollardan birini ortaya çıkardı. Çünkü tecavüz yasalarının yalnızca "keyifsiz ve dengesiz erkekler" için geçerli olması gerektiği fikri, tecavüzcülerin gölgelerde çömelmiş, tanımadıkları kadınlara saldırmaya hazır, aşırı, şiddet yanlısı yabancılar olduğu yönündeki toplumsal klişeye doğrudan hizmet ediyor. Birçok genç erkeğin tecavüzü daha incelikli terimlerle düşünmemesi, cinsel partnerlerin coşkulu rızasını sağlamanın önemini anlamaması, bir kadının son dakikada veya cinsel yakınlaşma sırasında fikrini değiştirmesi halinde, erkek durmazsa bunun hala tecavüz olduğunu fark etmemesi zaten önemli olan sorunu körüklüyor. Elbette bu, tek amacı ne pahasına olursa olsun bir kadını yatağa atmak olan bir topluluk için oldukça uygundur.

Valizadeh, pikap topluluğunun eleştiri aldığında klasik manosfer savunması olan "şaka" ya da hicvi kullanarak kendi çalışmalarıyla arasına mesafe koymaya çalışan tek üyesi değil.

Julien Blanc, Asyalı kadınlar hakkındaki yorumlarının kamuoyunda tepkiye yol açmasının ardından CNN'e çıktı ve burada kendisine videolarını "korkunç, korkunç bir mizah girişimi" olarak mazur göstermesi için büyük bir platform verildi ve tavsiyelerinin bağlamından çıkarıldığını iddia etti.¹⁰Yine de uluslararası öfkeye ve birkaç ülkenin kendisini sınır dışı etmek veya vize vermemek için attığı adımlara rağmen Blanc, olaydan sonra pikap endüstrisinde oldukça başarılı bir şekilde faaliyet göstermeye devam etti.

Bununla birlikte, bu tür bir tepki, birçok yüksek profilli pikap blogunun ve web sitesinin pikabın ölümünden ve politik olarak doğru çılgınlığın erkekleri damgaladığı ve sessizliğe ittiği gerçeğinden yakınan makaleler yayınlamasına neden oldu. PUA'lar, tıpkı inceller gibi, kendilerini özgürlük ve mutluluğu reddeden bir dünyanın gerçek kurbanları olarak görüyorlar. Ancak gerçek şu ki, kamuoyunun öfkesine maruz kalan önde gelen PUA'lar bile pratik yapmaya devam ediyor, birçoğu hala karlı şirketler işletiyor ve düzenli olarak pahalı eğitim kampları düzenliyor. İnternette muazzam bir takipçi kitlesine sahipler, çok sayıda başka erkek ve erkeği etkilemeye devam ediyorlar ve hatta çoğu durumda tepkilerin medyaya yansımından faydalanıyorlar. Tecavüzün yasallaştırılmasını savunan makalesine gelen tepkileri anlatan Valizadeh, web sitesinde şunları yazdı: "Nesnel olarak, bir yazar olarak, bu makale büyük bir başarıydı, hayatta bir kez yaşanan mükemmel bir fırtınaydı. Yazarlar ancak bu tür bir teşhiri hayal edebilirler." Valizadeh'in sosyal medyada 100.000'den fazla takipçisi var. Bir kadına yaptığı saldırıyı "öğrencilerine" neşeyle anlatan Cook'un takipçi sayısı ise 400,000'in üzerinde. Bu yazının yazıldığı sırada Cook, Amerika Birleşik Devletleri'nin dört bir yanındaki eğitim kampları ve zirvelerle yaklaşımakta olan bir turun satışını yapıyordu. Yer fiyatları 3,950 dolara kadar çıkıyor.

Bu rakamlar, PUA'ların kendilerini zulüm gören, kahraman bir grup olarak gösterme çabalarıyla komik bir tezat oluşturuyor, feminazi saldırıları tarafından yeraltına ve yıkıma sürükleniyor. Valizadeh birkaç web sitesinden birinde "Eminim birçoğunuz toplumu kasıp kavuracak bir sansür dalgasının ilk aşamalarında olduğumuzu anlıyorsunuzdur" diye yazdı. "Önce benim gibi alçaklar yasaklanacak, sonra da yakında gerçeği paylaşmaya cesaret eden herkesin başına çekiç inecek. Şahsen, bir milyon kesikle öleceğime inanıyorum, ancak o zamana kadar çalışmalarımı buradan takip etmeye devam edebilirsiniz." Sözlerine birçok ana akım site, forum, işitsel mecra, ve sosyal medyayı sıralayarak devam etti

Çalışmalarını öne çıkararak ve mallarını pazarlayarak kariyerine devam etmesini sağlayan platformlar.

Valizadeh'in kelime seçimi çok anlamlı. Kendisinden bir "alçak" olarak bahsederek, çok bilinçli bir şekilde pikapçılığın kabul edilebilir kamusal yüzü olan "büyüleyici haydut" kişiliğinin ticaretini yapıyor. Bu, tecavüzün yasallaştırılmasını savunan biri için uygun bir maske.

Hareketin önde gelenlerinden herhangi birinin sansürlenip sansürlenmeyeceği ya da yasal işlemlere maruz kalıp kalmayacağından bağımsız olarak, tecavüz ve cinsel saldırı savunuculuğu da dahil olmak üzere bu tür şiddetli kadın düşmanı duyguların birkaç sözde guruya özgü olmadığını kabul etmek önemlidir. Aslında bunlar, özel pikap forumları tarafından yansıtılan ve geniş çapta yayılan duygulardır, bu da daha geniş bir topluluğa da yayıldıklarını göstermektedir. Bir forumda bir kullanıcı "Eğer beni reddederlerse, her zaman yaptığım gibi onları taciz ediyorum" diye yazmış. Daha sonra, "onlara saldırıyorum çünkü bunu hak ediyorlar ve benim olanı geri alıyorum ve kendi ihtiyaçlarımdan başka hiçbir şeyi umursamıyorum... 10/10 puan almak istiyorsam ve beni reddederse ona tecavüz ediyorum."

Başka bir forumda, bir kullanıcı "rapor" olarak şunları yazdı: "İçine koymaya başladığımda benimle mücadele etmeye ve yarım yamalak bir şekilde hayır demeye başladı. Bunun bir tecavüz fantezisi olduğunu anlayabiliyordum, bu yüzden kollarını tuttum ve devam ettim."

Böylece, kadınların gizlice tecavüze uğramak istedikleri inancı gibi incel fikirlerinin manosferdeki farklı topluluklar arasında nasıl yayılmaya başladığını ve gerçek insanların hayatlarına nasıl girdiğini görüyoruz. Yukarıda anlatılan sahnede tecavüzçüsünü defetmeye çalışan kadın incelleri veya PUA'ları hiç duymamış olabilir, ancak bunlar onun hayatını hayal edilebilecek en derin şekilde etkilemiştir.

Kendilerini saplantılı bir şekilde tavlama ideolojisi dünyasına kaptıran erkeklerin gerçek hayatta kadınlara saldırabileceğini söylemek abartı gibi gelse de, kanıtlar aksini ortaya koymaktadır. 2016 yılında, kendi kendini PUA ilan eden üç kişi, hedef aldıkları bir kadının onları çevrimiçi olarak takip etmesi ve web sitelerinde kendi tecavüzünü anlatan ayrıntılı "lay raporları" bulmasının ardından hapse atıldı.¹¹ Adamlardan ikisi Efficient Pickup adlı bir şirketin sözde eğitmenleriydi; üçüncüsü ise öğrencileriydi.¹² Adamlardan biri olan Jason Berlin, daha sonra "yakın zamanda konulan otizm spektrum bozukluğu teşhisinin, eylemlerinin yanlış olduğunun farkında olmamasına neden olduğunu" ileri sürerek cezasını iki yıla indirmiştir.¹³ Psikiyatristi duygusal ve sosyal kapasitesinin azaldığını ileri süren adam, aşırılık yanlısı kadın düşmanlığının savunmasız hedefler üzerindeki potansiyel feci etkisinin sembolü olabilir, ancak

iki "eğitmeni", bu topluluklarda yer alan birçok erkek için istismar eylemlerinin kasıtlı ve duygusuz olduğunun kanıtıdır. Gurulardan birini mahkum eden yargıç, on sekiz yıldır bu kadar "kaba ve zalim" başka bir sanık görmediğini söyledi.

Bu vakaların manşetlere taşınması nadir olsa da, pikap forumlarında ortaya çıkmaları alışılmadık bir durum değildir. Bir kullanıcı başka bir başlıkta, bir bakireyi kendisiyle ve arkadaşıyla aynı anda yatmaya ikna etmek için tavsiye istediğinde, başka bir adam basitçe "tecavüz et" önerisinde bulundu. Bir başka başlıkta ise bir adam kız arkadaşının seks havasında olmadığından şikayet ederek "Israr etmemden nefret ettiğini söylüyor... Sinirleniyorum ve azıyorum, muhtemelen ona tecavüz edebilirim" diyordu. Birkaç saat sonra başlığı güncelledi: "Bitti, ağlayana kadar beynini siktim." Topluluğa geri bildirimde bulunma, kalabalığa oynama vurgusu, üyeler birbirlerinin dikkatini ve saygısını çekmek için itişip kakışırken bu tür şiddetin tırmanmasını teşvik ediyor.

Dahası, bu tür içerikler genellikle bu web sitelerinin sahibi olan forumlar veya kuruluşlar tarafından kaldırılmamakta veya ele alınmamaktadır. Hatta bazı durumlarda aktif olarak teşvik ediliyor. Daha önce bahsi geçen *Independent* makalesinde alıntılanan bir örnekte, Real Social Dynamics (RSD) forumundaki bir kullanıcı "Bir Kadının Vajinasının İçinde Yalan Söyleyin" başlıklı bir başlık açarak diğer kullanıcılara bir kadını evlerine çektikten sonra "onu fiziksel olarak bir şey yapmaya zorlamaktan ya da ona hayır demekten veya çenesini kapatmaktan korkmamaları" gerektiğini savunmuştur. "Söylediklerini görmezden gelin ve onu fiziksel olarak zorlayın" diye ekledi. Başka bir kullanıcı ise "evet, ve onunla işiniz bittiğinde, tüm kıyafetlerini alıp ona fırlatın, sonra da defol seni lanet fahişe diye bağırın. Kadınlar bize yaptıklarından dolayı bunu hak ediyor." Makalede, RSD'nin koçlarından birinin konuya yorum yaptığı ve duyguları onaylamak yerine teşvik ettiği belirtildi. "Tepkilere bayılıyorum," diye yazdı.¹⁴

Her ne kadar bazı forumlarda kadınların isimlerinin veya kimliklerinin belirtilmemesi konusunda belirli kurallar olsa da, erkeklerin cinsel fetihlerinin, genellikle soyunmuş, uykuda veya bilinçsiz halde, görünüşe göre kadınların rızası olmadan, topluluğun genel neşeli tüketimi için çekilmiş resimlerine rastlamak hala nadir değildir. Bu görüntüler bazen cinsel başarının "kanıtı" olarak yayınlanmaktadır. Bazı erkekler, kadınların filme alındıklarını bilmelerinin ya da videonun paylaşılmasına rıza göstermelerinin pek mümkün olmadığı müstehcen videolar da yüklüyor.

Tavlama kültürünün özellikle üniversite ve kampüs topluluklarına sızdığını gösteren kanıtlar var. Bir örnekte, Ohio Eyalet Üniversitesi'nde bir öğrenci, kendisini altı kez durduran, klişe tavlama cümleleriyle taciz eden ve hayır cevabını kabul etmeyen bir adam hakkında diğerlerini uyaran bir Reddit başlığı başlattı. Konuşma 359 yanıtla dönuştü ve düzinelerce başka kız öğrenci de aynı tanıma uyan bir adam tarafından yaklaşıldıklarını, yakalandıklarını, ellendiklerini, okşandıklarını, köşeye sıkıştırıldıklarını veya taciz edildiklerini söyledi. (Üniversitede öğrenci olmayan) adamın kampüsten uzaklaştırılmasından önce, kendi kendini PUA ilan eden ve internetteki istismarlarıyla övünen biri olduğu ortaya çıktı; bu istismarlar arasında, kızların bilgisi ya da rızası olmadan "fetihlerinin" videolarını yayınlamak da vardı ve bunların bir kısmı evindeki gizli bir kamera kullanılarak çekilmişti. Reddit başlığına yazan bir öğrenci, adamın aynı zamanda diğer yerel PUA'larla gizli bir Facebook grubu oluşturduğunu ve burada yerel genç kadınların "sürüngen fotoğraflarını" (bir kez daha rızaları olmadan çekilmiş) paylaştıklarını ve daha sonra fotoğraf albümlerine ayırdıklarını ve diğerlerine hangi öğrencileri hedef alacakları ve hangilerinden kaçınacakları konusunda tavsiyelerde bulunduklarını bildirdi.

Sean Larson, kampüsten men edilmesinin ardından Facebook sayfasına yazdığı yanıtta, "LOL siz çocuklar anlamıyor gibisiniz. Bir oyuncuyu durduramazsınız... kampüs orospularının olduğu tek yer değil."¹⁵

Tüm bunlara rağmen - bu adamlardan bazılarının cinsel şiddet uygulayanlar ve bu suçu işlemekle **ö v ü n e n l e r**, çevrimiçi forumlarda yasadışı eylemlerini açıkça anlatmalarına rağmen -UA'lar adli bir boşlukta faaliyet gösteriyor gibi görünüyor. Evet, bir avuç tavlama gurusu, söylemlerine karşı kamuoyunda oluşan büyük tepkinin ardından kendilerini bazı ülkelerde yasaklanmış olarak buldular, ancak bunların büyük bir kısmı "ürünlerini" diğer kıyılarda satmaya neşeyle devam etti. Aslında, bu kitabı araştırırken, yasalara sınırda ya da açıkça aykırı olan yüzlerce davranış örneğini tararken, kolluk kuvvetlerinin tavlama forumları ve bunları cinsel şiddetle övünmek için kullanan erkeklerle etkileşime girdiği yalnızca iki örneğe rastladım.

Genç müritler için ders açıktır: kadınlara cezasız bir şekilde yasadışı davranabilirsiniz. Ve bunu çatılardan haykırabilirsiniz. Kimsenin umurunda olmaz.

Aslında, birçok tavlama sitesi ve şirketi doğrudan genç erkekleri ve öğrencileri hedef almakta, deneyimsiz ve tecrübesiz olanlara bilgi, tavsiye ve güç vaat etmektedir. Bu konuda özellikle üzücü olan şey, PUA topluluğuna iyi niyetlerle sürüklenmesi muhtemel genç erkeklerin sayısıdır.

Kızlarla nasıl tanışılacağına dair ipuçlarını Google'da aramak ya da gergin bir şekilde flört etme konusunda tavsiye almak.

Kadınlar hakkında çok az deneyimi olan biraz beceriksiz bir öğrencinin, Google'da geçici bir arama yaptıktan sonra bu web sitelerinden bazılarına rastladığını hayal etmek kolaydır. Diyelim ki oldukça yaygın birkaç tavlama sitesine göz atıyor ve burada kendisine kesin bir dille şu tavsiye ediliyor: "İlk Buluşma Kuralı #1: Kontrol Erkektedir. Nokta." Ayrıca romantik bir ilişkiyi geliştirmek için bir erkeğin "daha iddialı olması ve kontrolü ele alması" gerektiği; bir kadına "nerede olacağını", "ne giyeceğini" söylemesi ve "yeni cilalanmış" olduğundan emin olması gerektiği söylenir. Bu konuda biraz tedirgin hissetmeye başlayabilecek bir acemiye, "tüm kadınların güçlü bir alfa erkeği istediği" konusunda hızlı bir şekilde güvence verilir ve bir PUA web sitesinin açıkça belirttiği gibi, seksin "aciliyet, endişe ve gerginlikle ilgili olduğu, rahatlık, aşinalık veya uyumla ilgili olmadığı ... Bir kıza rahatlık ve güven hissettirmek için çabalamak [anti] baştan çıkarıcıdır."

Bunlar, birçok insanın onlarca yıl önce ortadan kalktığını düşünmek istediği türden tutumlardır. Oysa bugün yepyeni bir erkek neslinin kadınlara kötü davranma teknikleri konusunda eğitildiğini görüyoruz.

Elbette, gençlere okulda sağlıklı ilişkiler ve cinsel rıza hakkında aktif olarak eğitim veriyor olsaydık, bu tür zayıf tavsiyelerin bu kadar yıkıcı bir etkisi olmayabilirdi: en azından erkeklerin bu önerilere karşı tartacakları başka bir şeyleri olurdu. Ancak şu anda ilişkiler ve cinsel eğitimin sağlanması olağanüstü derecede zayıftır; yakın zamanda yapılan bir araştırma, gençlerin sadece dörtte birinin sc hool'da rıza hakkında öğretildiğini ortaya koymuştur.¹⁶Bu, samimiyetsiz tavsiyeler ve safra toplama ile tehlikeli bir şekilde doldurulabilecek bir boşluk yaratır.

İnternet bu fikirlere yaygın bir erişim sağlıyor ve tıpkı incelosferde, hepsi aynı cinsiyetçi tavlama ideolojisini kusan o kadar çok site, forum ve mesaj panosu var ki, tasvir ettikleri çarpık ilişki portresine karşı hızla duyarsızlaşmak çok kolay.

Son on yıl içinde bu sektörün başarısından yararlanmak için ortaya çıkan çok sayıda marka ve işletme sayesinde, devasa pikap sektörüyle çevrimdışı olarak temas kurmak da kolaydır. Diğer birçok gizli, yeraltı manosfer faaliyetinin aksine, bu markalar ve işletmeler genellikle büyük, g ö r ü n ü ş t e saygın şirketlerdir ve çok açıktadırlar.

RSD, bu tür şirketlerin en büyüklerinden biri (kendisini üstü kapalı bir şekilde "Flört Sektörünün Uluslararası Altın Standardı" olarak tanımlıyor),

142.000 üyesi, 72.000 Facebook beğenisi, 180.000 Twitter takipçisi ve 100.000'den fazla YouTube abonesi olan bir web sitesine sahiptir. RSD'nin tek başına web sitesinde, yazı yazıldığı sırada, fiyatı 1.000 ila 3.000 \$ arasında değişen, rezervasyon için yaklaşık 200 küresel eğitim kampı bulunmaktadır. Şirket, her ikisi de Strauss'un *The Game* adlı kitabında yer alan Nick Kho (PUA adı "Papa") ve yukarıda adı geçen Cook tarafından kurulmuştur. Tavlama gurusu Jeff Allen RSD'de "yönetici koçu" olarak çalışıyor ve web sitesinde "son 12 yıldır neredeyse her hafta sonu Kuzey Amerika, Avustralya, Afrika ve Avrupa'da 100'den fazla şehirde" programlar yürüttüğünü ilan ediyor. Allen, "tecavüz minibüsü" ile övünmesi ve kadınlara adresini reddettiklerinde "bir torba sik" yemelerini söylemesiyle ünlüdür.¹⁷2019 yılına kadar Blanc, RSD'nin "yönetici koçlarından" bir diğerydi ve web sitesi tarafından "Real Social Dynamics'in süper yıldızı" olarak tanımlanıyordu, "kızları nasıl tavlayacağına dair canlı programlar öğretmek için her kıtaya seyahat etti ve başarılarını müşterileriyle paylaşmak için saha içi video görüntülerini başarıyla çekti." Bu, yabancılara cinsel saldırıda bulunurken kendini "Pikachu" diye bağırırken filme alan yetişkin bir adamı tanımlamak için oldukça üstü kapalı bir yol - ama hey, sen "pot-ay-to" diyorsun, ben "pot-ah- to" diyorum.

Seçenekler sonsuz olsa da bu sadece bir site. Dünyanın pek çok büyük şehrinde, neredeyse her hafta sonu, kadınlarla "oyun oynama" "sanatı" üzerine, büyük olasılıkla cinsel şiddeti savunan ya da uygulayan bir erkek tarafından verilen fahiş fiyatlı bir kursa kaydolmak mümkündür. Toronto'da sadece 1.999 dolar "sizi kadınlar konusunda bir ustaya dönüştürmeyi" vaat ediyor. Sidney'de sadece 497 \$, "herhangi bir kadının ayaklarını yerden kesmenin sırlarını, o kadın çalışmak ya da alışveriş yapmak gibi başka bir şeyle meşgulken bile" ortaya çıkaracaktır. Tel Aviv'de 2,500 dolar "hızlı sonuçlar" üretecektir. Londra'da 500 ila 5.000 sterlin arasında değişen kurslar, "okulda ya da işte" toplum içinde kadın tavlama konusunda sizi eğitiyor. PUA'lara "iş bitirmelerine" yardımcı olmak için eşlik eden sözde eküriler de işin içine giriyor; uluslararası alanda kiralanabilen "profesyonel ekürü" hizmetlerinin fiyatları birkaç yüz ila binlerce dolar arasında değişiyor.

Başka bir deyişle, önemli sayıda erkeğin her yıl başkalarına kadınları nasıl daha sık ve etkili bir şekilde taciz edeceklerini öğreterek büyük miktarlarda para kazandığını söyleyebiliriz.

Bir de pikap sanatından faydalanan ve bu sanatı teşvik eden çok sayıda web sitesi, blog ve sosyal medya hesabı var. Bu yazının yazıldığı sırada

"Gelişen erkek için tavlama, komedi ve kişisel gelişim" sunan YouTube kanalı Honest Signalz, yaklaşık on dört milyon izlenme ve 100.000 aboneye sahip. Kanalı videolarından birinde ("How to get sexual with girls") guru, izleyicileri etkileşimlere fiziksel dokunuş ve cinsel sohbet eklemenin yollarını bulmaya teşvik ediyor ve örneğin bir kadına "Çoğu kızın seks sırasında boğulmaktan hoşlandığını hissediyorum, haksız mıyım? Boğulmak, saçının çekilmesi." Bu adamın materyallerinin yaklaşık on dört kez izlendiğini hatırlatmama izin verin. Milyon kez. kez izlendi. Bu, PUA'lara ve kendilerini toplum içinde kadınları taciz ederken filme alan sözde şakacılar adanmış birçok YouTube hesabından sadece biri.

Bunun ötesinde, tek tek erkeklerin guruların bilgeliğinden yararlanmak ve kendi deneyimlerini paylaşmak için bir araya geldiği forumlar var. Sitenin en büyük PUA topluluklarından biri olan "baştan çıkarma" alt dizinin 446.000 abonesi var. Erkeklerin tavsiyeler, teknikler, saha raporları ve ipuçları sunduğu ve gerçek hayatta buluşmalar düzenlediği bir başka forum, 183.000 üyeye ve neredeyse bir milyon gönderiye sahip. "Roosh V" forumunun yaklaşık 20.000 kayıtlı üyesi ve neredeyse iki milyon gönderisi var. Benzer bir sitede yaklaşık 300.000 gönderi ve 20.000 üye var ve ziyaret ettiğim anda 2.700 kişi aynı anda çevrimiçiydi. İngiltere'nin en büyük PUA forumlarından birinin 41.500 üyesi ve 75.000'den fazla gönderisi var.

Tıpkı incellerde olduğu gibi, pikap topluluğu da hayal edebileceğinizden çok daha büyüktür. Bu, birkaç izole ezik tarafından doldurulan küçük bir internet durgun suyu değil. Çok büyük bir topluluk. Hem çevrimiçi hem de çevrimdışı.

Tavlama sanatına dahil olmak, bazı erkekler için muhtemelen medyanın bu topluluğu büyük ölçüde sempatik ve hatta hayranlık uyandırıcı bir şekilde tasvir etmesiyle yağlanan bir karardır. Tavlama gurusunun "büyüleyici bir haydut" ya da "arsız bir çapkın" olarak imajının ne kadar geniş bir alana nüfuz ettiğini görmek için *How I Met Your Mother* adlı hit televizyon dizisindeki Barney Stinson karakterine kadar bakmak yeterlidir. Çok sevilen çekirdek arkadaş grubunun bir parçası olan Stinson, dizinin çıkış karakteri olarak kabul edildi ve eleştirmenler tarafından dizinin başarısının büyük bir kısmı için kredilendirildi. "Oyun kitabı", "kanka kodu" ve kadınları seks yapmaya ikna etme, kandırma ve manipüle etme girişimleriyle ünlü olan Stinson, özellikle savunmasız olduğunu düşündüğü "baba sorunları" olan kadınları kasıtlı olarak hedef alıyor. Bölüm başına on milyonlarca izleyiciye ulaşan ve otuz Emmy adaylığı alan şov, büyük bir kültürel etkiye sahip oldu ve "Barney Stinson Tips to Pick Up" gibi başlıklarla sayısız çevrimiçi makale ortaya çıkardı.

Piliçler: Gerçekten İşe Yarıyorlar mı?" ve "Barney Stinson'dan Her Erkek Kardeşin Bilmesi Gereken 7 Oyun."

İngiltere'nin Barney Stinson'a cevabı, İngiliz komedyen Daniel O'Reilly tarafından yaratılan bir karakter olan Dapper Laughs olarak düşünülebilir. O'Reilly'nin internette ün kazanmasının ardından ITV, *Dapper Laughs* adlı bir dizi hazırladı: *On the Pull* adlı dizide O'Reilly "nasıl çekilir" konusunda ipuçları verirken görülüyor ve "Ona sadece penisini göster. Eğer ağlarsa, sadece elde edilmesi zoru oynuyordur." Pek çok PUA gibi, O'Reilly'nin içeriği de "şaka", "flört", taciz ve saldırı arasında bulanık bir çizgide ilerliyor ve programdan "Bana bakıp saçıyla oynuyorsa, gecenin sonunda tekerlekli sandalyeye ihtiyacı olacak" gibi alıntılar yapıyordu. Ancak O'Reilly'nin söylemi aynı zamanda klasik incel ve daha geniş manosphere argümanlarına da oynadı, örneğin "sadece senden daha çekici ise cinsel tacizdir" şeklindeki tweet'i - kadınların sadece çirkin erkekleri tecavüzle suçladığı şeklindeki sık (ve tamamen yanlış) incel nakaratını yineledi. Her ne kadar O'Reilly'nin programı ikinci sezona alınmamış olsa da, ilk dizinin yüz binlerce izleyiciye ulaşması, bu tür fikirlerin büyük bir ana akım yayıncı platformunda normalleştirilmesine ve çerçevelenmesine yardımcı oldu. Kadınlar programın doğasında var olan kadın düşmanlığını eleştirdiğinde ITV şu yanıtı verdi: "Komedi öznel ve programın içeriğinin herkesin zevkine uygun olmayabileceğinin farkındayız. İzleyicilerimizden herhangi birinin rencide olmasından üzüntü duyuyoruz. Ancak, tüm programlarımızda olduğu gibi, dizinin içeriği dikkatle değerlendirilmiş, derlenmiş ve yayına uygun bulunmuştur." Bu da tam olarak güven verici değil.

Pikabı, çekici erkekler tarafından gerçekleştirilen ve kadınların büyük çoğunluğu tarafından gizlice zevk alınan zararsız ve hatta oldukça arzulanan bir uğraş olarak gösteren bu tasvirler, karanlık gerçekle örtüşmeyen bir kamu imajı yaratılmasına yardımcı olmuştur.

Ancak tıpkı inceller gibi, pikap topluluğunun üyeleri de feministler tarafından kendilerine yönelik haksız ve geniş kapsamlı temsiller olarak gördükleri şeyleri protesto etmeye heveslidir. Ve tıpkı inceller gibi, bu durum, pikap topluluğunun kadınlar söz konusu olduğunda kendi ideolojik bakış açısıyla oldukça ironik bir tezat oluşturmaktadır. PUA'lar aslında kadınların "hepsinin aynı" olduğuna dair inançlarından o kadar emindir ki, büyüleyici sözlüklerinde, herhangi bir kadına özellikle bağlı hissedilen bir erkeğin tedavisi ("oneitis") basitçe GFTOW'dur ("git diğer on kadını becer").

Pikap topluluğunda kadın düşmanlığı ve şiddete karşı çıkan erkeklerin bireysel örnekleri olduğu kesinlikle doğrudur. Bir kullanıcı, bir tavlama forumundaki bir başlığa yanıt olarak "Ayık olmak ve sarhoş kızlardan faydalanmak iğrenç, tecavüze uğramak, sen bir eziksin" diye yazdı.

"Yani sizi reddeden kadınlara saldırıyor musunuz? Berbatsın," diyen bir başka forum katılımcısı, tecavüzü savunuyor gibi görünen bir gönderiye yanıt verdi.

"Gerçekten etrafta dolaşıp senden korkan kızları taciz etmek mi istiyorsun? Yoksa pantolonunu yırtıp sikini yalamak isteyen bir kadını gerçekten cezbetmek mi istiyorsun?" diye soran bir başka kullanıcı da akranlarına sert bir şekilde seslendi.

Ancak bu topluluk, incels gibi, birçoğu sadece kadınlarla ilişkilerini geliştirmek isteyen üzgün ya da gergin erkekler olan geniş bir üye ve sıradan izleyici yelpazesi içerse de, bu tür paylaşımlar çoğunluk, hatta norm olarak tanımlanamaz ve sektörün liderleri tarafından belirlenen daha agresif, kadın düşmanı ve bazen şiddet içeren tonla keskin bir tezat oluşturur. Azınlık oldukları göz önüne alındığında, incel topluluğunda olduğu gibi, bu ılımlı üyelerin radikalleşmesi, topluluk dışına itilmesi veya çevrelerinde normalleştirilen ve sürdürülen kadın düşmanlığının daha aşırı ifadelerine karşı giderek duyarsızlaşması riski devam etmektedir. Elbette bu mesajların tamamen topluluk dışından öfkeli forum gözlemcileri tarafından kaleme alınmış olması da mümkündür.

Ve incellerin aksine, PUA'lar ideolojilerinin çevrimiçi, hicivli konuşmalarla sınırlı olduğu ve çevrimdışı etki riskinin çok az olduğu argümanına pek güvenemezler. PUA'lar, sayısız erkeğe gerçek hayatta kadınları acımasızca nasıl takip edecekleri, taciz edecekleri ve bazı durumlarda onlara nasıl saldıracakları konusunda eğitim ve talimat vermeye adanmış gruplar oluştururlar. Tekniklerini masum kadınlar üzerinde "uygulamak" için erkekleri sokaklara çıkaran eğitim kampları düzenlerler. Erkeklerin yatak odalarına ve çarşafklarının altına girerek onlara hayır cevabını kabul etmemelerini, direnişi aşmalarını, ısrar etmelerini, ikna etmelerini ve cinsel bir fethin gerçekleşmesi için ne gerekiyorsa yapmalarını hatırlatıyorlar.

Diğer kadın düşmanlığı savunucuları gibi, PUA'lar da halkın eleştirilerinden kaçmak ve bir dönüşüm cılası yansıtmak için cinsiyetçiliklerini değiştirme ve yüzeysel olarak yeniden markalaştırma konusunda son derece ustadır. En basit haliyle bu durum, çok sayıda sözde gurunun "sosyal stratejist", "yaşam değiştirici" veya "dönüşümsel şifacı ve düşünür" gibi üstü kapalı yeni unvanlar benimsemesine ve aynı kadın düşmanı fikirleri desteklemeye devam etmesine neden olmuştur.¹⁸Bu sis perdesinin bir kısmı, pikaplarla ilgili dramatik makaleler tarafından yaratılmaktadır

Sanatın yok olduğunu ilan eden web siteleri - endüstri gelişmeye devam ederken eleştirileri saptırmaya yardımcı olan bir el çabukluğu. "Histerik" feministleri alaya almasıyla ünlü böyle bir site, "Bildiğimiz şekliyle tavlama endüstrisi ÖLDÜ... O şişman, kızıl saçlı, hızma takan sürtük yürüyüşçüler, tavlama endüstrisini gevşek kılılı kanatlarının altına aldı ve birkaç yıl içinde bedensizleştirdi" iddiasında bulunuyor. Şimdi kim histerik davranıyor?

Bu kitabın ilk ve son taslakları arasında Julien Blanc, kötü şöhretini başka bir para kazanma yöntemine dönüştüren PUA'lar serisinin sonuncusu oldu. RSD ile yürüttüğü tavlama kamplarını terk eden Blanc, "Dönüşüm Ustalı" adlı yeni bir kurs başlattı. Bunu 2014'te cinsel saldırı videolarına karşı yürütülen feminist kampanyayla açıkça ilişkilendiren Blanc'ın yeni web sitesindeki konuşması ilk başta alçakgönüllü gibi görünüyor; tavlama şöhretinin zirvesindeyken "hala boşlukta hissettiğini" söylüyor ve kamuoyundan gelen tepkiyi "duyguların inişli çıkışlı bir treni" olarak tanımlıyor. Ancak "medya skandalının" aslında "her şeyi bulduğu" an olduğu sonucuna zaferle varıyor ve "meditasyonlar, eğitim ve İNANILMAZ DERECEDE İÇSEL ÇALIŞMA [vurgu Blanc'ın]" yoluyla kendini dönüştürdüğünü iddia ediyor. Uluslararası muhalefetin bile Blanc gibi adamların kariyerleri üzerinde **ç o k** az etkisi olduğunu bir kez ve herkes için teyit ederek, "yeni fırsatların uçmaya başladığını, yazarların, girişimcilerin ve iş liderlerinin bana ulaşmaya başladığını" anlatıyor. Peki ya şimdi? Bu dönüşümsel deneyimi, PUA'nın tüm ayırt edici özellikleri olan "saha içi görüntüler" ve psiko jargon ("bilinçaltınızın derinliklerine ulaşın... kıtlık paradigmasını bırakın") içeren bir paket halinde, her biri yüzlerce dolar fiyatlı çevrimiçi kurslarla başkalarına sunuyor.

En nefes kesici ikiyüzlülükte, eleştiriye saptırma girişimi, bazı önde gelen PUA'ların materyallerini kadınlara karşı saygılı ve olumlu olarak yeniden markalaştırmaya çalışmasına, hatta kendilerini "ürpertici" erkeklere karşı gelişmiş bir "alternatif" olarak teatral bir şekilde kurmalarına neden oldu. (Muhtemelen bunlar daha önce koçluk yaptıkları kişilerdir).

Cook'un eski videoları, kamusal alanlarda kadınları fiziksel olarak yakalamayı ve kendinize doğru çekmeyi ("onu yırtmak" için "özensiz bir hareket") savunuyordu. Cook, taraftarlarının "yapmam gereken davranış bu değil" engelini (aynı zamanda temel insani ne z a k e t duyguları olarak da bilinir) aşmalarına yardımcı olmak için önce çekici olmayan kadınlar üzerinde pratik yapmalarını tavsiye ediyordu. Ve elbette, bir PUA seminerinde, bir kadına tecavüz etmeyi de meşhur bir şekilde tarif etti. Yine de 2019'daki daha yeni videoları erkeklere "kızlara nasıl yaklaşacaklarını" öğretmekle övünüyor

onları ürkütmeden saygılı bir şekilde", "kadınların sokakta sinyallerini okuyamayan erkekler tarafından sık sık DARBEDİLDİĞİ" gerçeğinden cüretkâr bir şekilde yakınıyor! Yararlandığı kadın düşmanlığını değiştirmeden #MeToo çağından faydalanma girişimindeki yüzsüzlük inanılmaz.

Bir de tecavüzü yasal hale getirme şampiyonu Valizadeh var; bir önceki kitabı *Oyun: Çekici Kadınlarla Nasıl Tanışılır, Çekilir ve Çıkılır* (Strauss'un *Oyun* kitabıyla karıştırılmamalıdır), erkeklere "bir kız cinsel teklifinizi reddediyorsa ama siz onun gerçekten seks yapmak istediğini düşünüyorsanız deneyebileceğiniz taktikler" ve "bir kızdan sizi aile içi şiddetle ya da tecavüzle suçlama olasılığını en aza indirecek şekilde nasıl ayrılacağınız" dahil olmak üzere tavlamanın tüm yönlerini öğretmeyi vaat ediyordu.¹⁹ Aynı Valizadeh, bazı çalışmalarına karşı oluşan tepkinin farkında olarak pikapçılığın ölümünü dramatik bir şekilde ilan ettikten sonra yeni bir kitap çıkardı: *Lady: How to Meet and Keep a Good Man for Love and Marriage* (Hanımefendi: Aşk ve Evlilik için İyi Bir Erkekle Nasıl Tanışılır ve Elde Tutulur), "kadınların modern bir ortamda aşkı, uzun süreli ilişkileri ve evliliği bulmalarına" yardımcı olmayı vaat ediyordu, "çoğu erkek sadece sıradan seks istiyor gibi görünüyor."²⁰ Ve 2019'da Valizadeh dramatik bir şekilde dini bir uyanış yaşadığını iddia etti ve kendi adını taşıyan forumunda "gündelik seks ve takılma" hakkındaki tüm konuşmaları yasakladı, bazı kitaplarını satıştan çekti ve "Yayınlanan materyallerimin ve çevrimiçi platformlarımın çoğunun erkekleri günaha sürüklediğini veya günaha katılmalarını sağladığını fark ettim" dedi. Aslında, tıpkı Blanc gibi, Valizadeh de 2019 yılında ABD şehirlerinde "hayat hakkında öğrendiklerimi" anlattığı ve yandaşlarına sadece 250 dolar karşılığında kendisiyle akşam yemeği yeme fırsatı sunduğu yirmi üç etkinlikle konuşma turundan cömertçe kazanmaya devam ediyor.

2000 yılında, *How to Pick Up Girls!* kitabının yeni bir yıldönümü baskısı muzaffer bir şekilde piyasaya sürüldü, tecavüze yapılan atıf sessizce kaldırıldı ve rıza üzerine dokuz üstünlük satır kitabın başına sıkıştırıldı. Ve 2016'da, Strauss'un gazetecilere pişmanlıkla *The Game*'de anlatılan tekniklerin "nesneleştirici ve dehşet verici" olduğunu söylemesinden bir yıl sonra, yayıncıları muhtemelen kendisine iyi bir telif ücreti sağlamaya devam eden yeni bir c i l t s i z baskı yayınladı.

Görünüşe göre PUA'lar için adalet ya da hesaplaşma yok; sadece kârın devam etmesini sağlamak için "yeniden icat" gibi çürük bir kılık var.

Ne ironiktir ki, bu yılan yağı satıcılarının talihsiz Romeo özentilerini işlemek için kullandıkları tekniklerin aynı

Kadınlar üzerinde kullanılacak disiplinler: Hedefinizi tam olarak istediğinizi yapması için kandırmak ve manipüle etmek amacıyla sihirli, dönüştürücü bir sırta sahipmiş gibi davranın.

Ve PUA'lar kandırma ve manipüle etme konusunda çok başarılılar - aslında o kadar ki, yıllarca manosferin en kabul edilebilir yüzü oldular. Bu #MeToo sonrası dönemde, ileriye gittiğimizi, artık kadınlara kötü muameleyi hoş görmediğimizi düşünmek istiyoruz. Ancak bu yavaş yavaş gerçekleşiyor. Gerçekte, elli yıl önce milyonlarca erkek okuyucunun bir kadına istedikleri zaman yaklaşma "haklarını" öğrenmeye hevesli olduğunu gören tutum, gelişen tavlama endüstrisinin de gösterdiği gibi, sonraki yarım yüzyılda neredeyse hiç değişmedi. PUA'lar kadın düşmanı fikirleri alır ve bunları sterilize edilmiş kamu tüketimi için yeniden paketler. Manosferin en karanlık ve karanlık köşelerindeki fikirlerin ne kadar çabuk televizyon ekranlarımızda belirebileceğinin ya da sokakta bizi kuşatabileceğinin kanıtıdırlar.

3

Kadınlardan Kaçan Erkekler

"Bu devrik yaratık olan 'kadın'dan hiç hoşlanmadığımı hiçbir zaman gizlemedim."

MGTOW FORUMUNDA YORUM

"BİR UYANIŞ OLDU. DÜNYAYI DEĞİŞTİRİYOR.

HER SEFERİNDE BİR ERKEK." Bunlar, internetteki en büyük MGTOW.com'topluluklarından biri olan MGTOWun ana sayfasını ziyaret ettiğinizde ekranda beliren dramatik kelimelerdir. Bir aksiyon filminin fragmanına benzeyen bu sözcüklerin hemen ardından, ekranda alev alev yanan beş sözcük daha beliriyor:

ERKEKLER. GİDİYOR. ONLARIN. KENDİ. YOLDA.

MGTOW (tarafatları tarafından "mig-tau" olarak telaffuz edilir) diğér manosfer gruplarıyla aynı "kırmızı hap" felsefesiyle başlasa da, sözde jinokratik komplo ve önyargılı cinsel pazara önerdiği çözüm diğér topluluklardan önemli ölçüde farklıdır. İnkeller şiddetli intikam planları yaparken ve PUA'lar yırtıcı "oyun" taktikleri uygularken, Kendi Yoluna Giden Erkekler kadınlarla ilişkiden tamamen kaçınmayı tercih ediyor. Kelimenin tam anlamıyla kendi yollarına gidiyorlar. Kadınlardan çok ama çok uzağa. Hem de hiç.

Bu kendini çeşitli şekillerde gösterir - bazıları kadınlarla romantik değil platonik ilişkiler sürdürür; bazıları tek gecelik ilişkiler yaşar veya seks işçilerini ziyaret eder; diğérleri ise seksten tamamen uzak durmayı tercih eder.

"keşişe dönuşmek"-ama hareketin genel itkisi bir izolasyonizmdir. Bazıları için bu, toplumsal aforozu da kapsar: bir MGTOW "manifestosu", "erkeklerle erkeklik aşılamak" için savaşmanın yanı sıra, MGTOW'un "sınırlı hükümet için çalışmakla" yükümlü olduğunu ilan eder. (MGTOW çevrelerinde "sınırlı hükümet" kavramı, erkeklerin kendi hayatlarını ve mülklerini, kadınlaşmış ve jinekosentrik olarak algılanan veya kadınların ihtiyaçları ve endişelerine takıntılı bir hükümetin müdahalesinden uzak bir şekilde kontrol edebilmeleri gerektiği anlamına geliyor gibi görünüyor).

Bu kendi kendine dayatılan sürgün, bazı açılardan MGTOW'u kadınlar için incellerden veya PUA'lardan daha az acil bir tehdit haline getirir. Diğeri manöfere topluluklarının aksine, enerjilerinin çoğunluğu dışarıdan ziyade içeriye odaklanmıştır. Seks ve ilişkilerden uzak durmaya takıntılı olduklarından, etraflarındaki kadınlardan ziyade kendilerine zarar verme olasılıkları daha yüksektir. Ancak bu MGTOW ideolojisinin zararsız olduğu anlamına gelmez; daha sonra kadınların yaşamları ve kariyerleri üzerinde gerçek bir olumsuz etkisi olduğunu göreceğimiz, kadınların geri dönüşü olmayan bir şekilde zehirli ve tehlikeli olduğuna dair daha geniş bir **d ü ř ü n c e n i n** temelini oluşturur.

PUA'ların aksine, MGTOW felsefelerini gerçek dünyada bireysel olarak yaşar ve yüz yüze görüşmeleri pek olası değildir, bunun yerine tekniklerini, başarılarını ve başarısızlıklarını geniş bir çevrimiçi toplulukta paylaşırlar. Manöfere boyunca, üyelerin kendilerini ifşa edebilecek normlar hakkında paranoya ifade ettiklerini görmek yaygındır, genellikle çeşitli forum kullanıcılarının birbirlerini köstebek veya casus olmakla suçlayarak parmağını işaret etmesine yol açar. Bu korku hiçbir yerde MGTOW topluluklarında olduğundan daha yaygın değildir, gerçek hayatta buluşma önerisi genellikle hızlı ve küçümseyici bir azarlama alır.

MGTOW web sitelerinde yaygın olarak tekrarlanan bir doktrin, kırmızı hapi almayı temsil eden temel seviye sıfırdan başlayarak dört temel "MGTOW seviyesi" olduğunu belirtir. (Henüz gözlerini manöfere açmamış erkekler "mavi hap" olarak tanımlanır.) Birinci seviye uzun vadeli ilişkilerin reddedilmesi olarak özetlenirken, ikinci seviye kısa vadeli ilişkilerden bile kaçınmak anlamına gelmektedir. Üçüncü seviye ekonomik kopuşu gerektirir ("elit alfalar"dan "bekar anneler"e kadar diğeri grupların desteklenmesi için ödeme yapmaktan kaçınmak amacıyla vergilerin mümkün olduğunca azaltılması). Dördüncü seviye "sosyal reddetme" olarak tanımlanmaktadır. Kendisine "The Observer Watches" adını veren bir MGTOW blog yazarı bu seviyeyi şöyle özetlemektedir:

MGTOW toplumdan tamamen uzaklaşır. Mavi hap dünyasıyla temasını en aza indirir ve kendi amaçlarını kendi şartlarıyla ilerletmeye çalışır. Tüm niyet ve amaçlar için, o var olmaz. Bir şehirli kendi dairesine kapanabilirken, daha uzaktaki biri sadece vahşi doğaya yönelebilir ve şebekeden ayrılabilir.

Bu nihai izolasyona ulaşanlar "hayaletler" olarak bilinir ve topluluk içinde efsane muamelesi görürler. Ancak bunlar azınlıkta gibi görünmektedir ve MGTOW'ların çoğu ikinci seviye civarında bir yerlerde gezinmekten mutlu görünmektedir. Çevrimiçi MGTOW tartışmalarının çoğunluğu, kadınların çeşitli kötülükleri ve "misandry" (erkek düşmanlığı) gibi klasik manosfer şikayetlerine daha fazla odaklanma eğilimindedir. Hepsinden önemlisi, kadınlarla etkileşime girmenin doğasında var olan tehlikeleri tartışır - görünüşe göre o kadar büyük tehlikeler ki, kendini korumanın tek olası yolu tamamen izolasyondur.

Cardiff Üniversitesi öğrencisi ve o zamanlar MGTOW topluluğunun adanmış bir üyesi olan on sekiz yaşındaki David Sherratt, 2015 yılında kadınlarla birlikte olmaktan kaçınmasına neyin neden olduğunu açıklaması istendiğinde "Çok fazla risk var" dedi. "Kaç tane yanlış suçlama olduğunu bilmiyoruz. Çoğunluk olabilirler ya da azınlık olabilirler ." ¹Bunun anlamı iki yönlüdür: bir kadınla tek anlamlı ilişki cinsel ilişki olmalıdır ve tecavüz konusunda yalan söylemeye hazır o kadar çok kadın vardır ki onlarla herhangi bir temas riske atılamayacak kadar tehlikelidir.

Genç bir adamın, bir delikanlının bu kadar ikna olması için ne gerekir? kadınların yalancı engerekler olduğuna inanıyor ki onları hayatından tamamen çıkarmaya karar veriyor? Bu, MGTOW gibi dışarıdan bakanların alaycı bakışlarını üzerine çekebilecek bir topluluk olsa bile, bu toplulukların ne kadar güçlü ve ikna edici olabileceğinin iyi bir göstergesidir.

Sherratt'ın bahsettiği sahte tecavüz suçlamalarıyla ilgili (tamamen doğru olmayan) fikir MGTOW'un temel kaygılarından biridir ve onları incel veya PUA'lardan ziyade başka bir topluluk olan Erkek Hakları Aktivistleri (MRA'lar) ile daha yakından özdeşleştirmektedir. Hem MGTOW hem de MRA'lar kadınların tüm erkekler için acil bir tehdit oluşturduğu bir dünya tasavvur etmektedir. MRA'lar kadınların o kadar sadakatsiz ve yalancı olduklarına inanırlar ki, erkekleri başka erkeklerin çocuklarını büyötmeye zorlarlar, böylece onları finansal olarak "boynuzlarlar". MGTOW, kadınların erkeklere sosyal olarak zarar vermek, paralarını çalmak ve hatta kindarca onları hapse attırmaya çalışmak için cinsel veya aile içi şiddetle ilgili yanlış suçlamalarda bulunma olasılıklarının son derece yüksek olduğuna inanır. Elbette, MGTOW kadınlardan kaçınmayı kutlarken, MRA'lar inatla onlarla savaşı; MGTOW

enseller ve PUA'lar ya yas tutarken ya da her ne pahasına olursa olsun takıntılı bir şekilde seksin peşinden koşarken. Bununla birlikte, bu çevrimiçi manosfer topluluklarının temelini oluşturan çok çeşitli ortak fikirler ve taktikler vardır. Tıpkı inceller ve PUA'lar gibi, kendi yollarına gitmeyi seçen erkekler bunu yalnızca tüm kadınların aynı olduğuna dair temel bir inanç temelinde yaparlar.

Sherratt, özellikle MRA'ları yakından ilgilendiren, ancak herhangi bir kadın düşmanı çevrimiçi toplulukta da ortaya çıkabilecek manosfer endişelerinin bir kontrol listesinden bahsetmeye devam etti: "Erkeklerin randevular için ödeme yapması ve kadınlara boyun eğmesi gerekiyor... ibadetten daha azı nefretir" ve "Evlilik söz konusu olduğunda, sistem erkekler için o kadar yığılmış ki, mantıklı değil." MGTOW ve MRA'lar, kadınların masum erkeklerin paralarını, mülklerini ve bazı durumlarda çocuklarını çalmalarına izin veren son derece tek taraflı bir süreç olarak gördükleri boşanma konusunda özellikle endişelidirler.

[MGTOW MGTOW.com](http://MGTOW.com) felsefesi, "modern insanın kendi egemenliğini her şeyin üstünde tuttuğu ve koruduğu bir öz sahiplik beyanı" olarak özetleyen web sitesinde ayrıntılı ve bombastik bir şekilde ortaya konmuştur. Alıntılardan ve gazete kupürlerinden parçalara yer veren site, MGTOW'un Schopenhauer, Beethoven, Galileo ve "hatta İsa Mesih" gibi büyük adamlara dayandığını iddia etmektedir. (Tanrı'nın oğlunun öncelikle cinsel sapkın kadınlardan kaçınmakla meşgul olduğunu öne sürmek, özellikle Magdalalı Meryem ile yakın arkadaşlığı göz önüne alındığında, biraz zorlama gibi görünüyor, ancak bu başka bir gün için bir tartışma). Sözde MGTOW aydınlarının listesi daha sonra Chopin, Flaubert ve Proust gibi klasik figürlerden, belki de aktörün iyi belgelenmiş ünlü romantizm dizisi nedeniyle adı geçici bir soru işareti ile takip edilen Leonardo DiCaprio'ya yöneliyor.

Kadınlar esasen, tarih boyunca "bilimin, keşfin ve insan çabasının çok daha büyük mucizelerinden" sorumlu olan erkeklerin kuyruğuna takılan parazitler olarak tasvir edilmektedir. Kadınlardan kurtulduklarında, erkeklerin daha yüksek başarıların peşinden koşmakta özgür olacakları açıklanmaktadır.

Kadınların en başta bu alanlardan men edilmelerine neden olan tarihi ayrımcılıktan etkilenmiş olabileceklerini mi düşünüyorsunuz? Yanlış. MGTOW felsefesine göre, gerçek şu ki, kadınlar topluma hiçbir zaman gerçek bir değer katmadılar ve eşitlik talep etme küstahlığında bulunmak yerine, üstün erkeklerin atmaya tenezzül ettiği herhangi bir kısıntı için minnettar olmalı.

MGTOW web siteleri elbette hareketlerinin saygınlığını güçlendirmek için tarihsel soyağaçlarını vurgulamaya heveslidirler. Bir dereceye kadar haklılar: örneğin hareketin, özellikle 1980'ler ve 90'larda Amerika Birleşik Devletleri'nde çeşitli yazarlar ve kuruluşlar tarafından öncülük edilen, kendi kendine yardım faaliyetlerinin oldukça gevşek bir koleksiyonu olan mitopoetik erkek hareketi ile biraz ortak noktası var.

Iron John: A Book About Men adlı kitabı 1990 yılında yayınlanan ve *New York Times*'in en çok satanlar listesinde altmış iki hafta kalan şair Robert Bly ile yakından ilişkili olan bu hareketin genel ilkesi, erkeklerin birbirleriyle ve "derin eril" ile olan bağlantılarını kaybettikleri, bu nedenle erkeklikleriyle olan bağlantılarını geri kazanmak için psikolojik ve ruhsal olarak desteklenmeleri gerektiği idi.

Modern MGTOW hareketi ile örtüşen bazı unsurlar vardı: savunucular evde ve kadınlarla yakın ilişkilerde geçirdikleri zamanın doğuştan gelen erkeklikleriyle olan bağlantılarını bir şekilde aşındırdığını ve tüm erkeklerin bir araya geldiği toplantıların ve ritüellerin bunu geri kazanmanın anahtarı olduğunu iddia ediyorlardı. Ancak bu hareket, modern MGTOW topluluğu kadar şiddet yanlısı ya da açıkça antifeminist değildi.

Peki kadınlardan tamamen kaçınma fikri nereden geliyor? Sahte tecavüz iddiaları korkusunun yanı sıra, MGTOW topluluğu başka bir endişe ile motive olmaktadır: erkek dehalarının kadınsı vasatlıkla kirlenerek tehlikeye girmesi riski.

Eğer buna ikna olmadıysanız, bir kadınla ilişkiye girmenin kendinizi gönüllü olarak para emen, beyin hücrelerini emen bir sülüğe zincirlemek gibi bir şey olduğunun kanıtı olarak sunulan bir avuç geçmiş mucit ve girişimci - hepsi büyük **b a ş a r ı l a r a** imza atmış, hiçbiri evlenmemiş - sizi kesinlikle ikna edecektir. MGTOW.com'un zaferle sonuçlandığı gibi, "Bir maliyet/fayda analizi hiçbir fayda olmadığını ortaya koyduğunda, kendini denklemden çıkarmak için dahi olmak gerekmez." Bir konuda haklılar.

Bu felsefenin, zaten kadın düşmanı eğilimlere yatkın olan ve önyargılarını görkemli bir ideolojik çerçeve içinde doğrulama fırsatını takdir ediyor gibi görünen erkekler tarafından kollarını açarak karşılandığı açıktır.

Görüşler bölümünde bir kullanıcı şöyle yazdı: "Bana gençliği öğrettiğiniz ve beni kadınların ve evliliğin getirdiği yalanlardan koruduğunuz için teşekkür ederim MGTOW. Artık huzur içinde yaşayabilirim."

Bir başkası, "Bu devrik yaratık olan 'kadın'a karşı duyduğum yoğun nefretimi hiçbir zaman gizlemedim," diye yazdı. "Buna bayıldım! Kendimi evrenin sırrını bulmuş gibi hissediyorum" dedi. Bir başkası ise şehrinin o kadar "aşırı kadınsılaştığını" yazdı ki "burada işler... erkekler için, özellikle de heteroseksüel beyaz erkekler için akıl almaz derecede kötü". Neyse ki, "MGTOW topluluğu bana bu PC çılgınlığında yalnız olmadığımı hissettirdi."

MGTOW.com forumları son derece yoğun ve inceleme web sitelerinde yaygın olan aynı aşırı kadın düşmanlığı ile dolup taşıyor, ancak buradaki ton daha iyimser o l m a eğilimindedir, çünkü erkekler cinsel temas kurmadaki başarısızlıklarından dolayı üzölmek yerine açgözlü, tehlikeli kadınların pençelerinden kaçtıkları için kendilerini ve birbirlerini tebrik ederler.

Bir kullanıcı yazdığında genel felsefeyi özetlemiştir,

Kadınlar kontrolden çıktı ve çok uzun zamandır da öyle. Düzgün yetişkinler gibi davranmalarını sağlamak için ciddi bir olay yaşanması gerekecek. Erkekler artık erkek değil ve kadınların onları ezip geçmesine izin verdiler. Geri kalanımıza gelince, şu anda yaptığımız şeyi yapmaktan ve kendi yolumuza gitmekten başka seçeneğimiz yok.

Feminizme ya da her türlü ana akım toplumsal cinsiyet eşitliği savunuculuğuna yönelik genel kin aynı kalmaktadır. (Örneğin tecavüze uğradığını bildiren bir kadınla ilgili bir habere yapılan yorumlar arasında "kimse o iğrenç pislige tecavüz etmez" de yer alıyor.)

Bir başka web sitesi ise boşanmak isteyen erkeklere "yardım etmeye" odaklanmıştır. Modern evliliğin bir tür "yasallaştırılmış kölelik" olduğunu ilan ediyor.

MGTOW forumlarında kadınlarla başarısız ilişkilerin aşırı ve iğneleyici tanımlarını paylaşan, genellikle kendilerini aldatan ya da bir evliliği veya ilişkiyi terk etmeyi seçen eski partnerlerini acı bir şekilde kınayan erkeklere rastlamak yaygındır. Bu bireysel örneklerden hareketle hareket, erkekleri kadınlar hakkında kapsamlı bir dizi basmakalıp varsayım çıkarmaya teşvik etmekte, bir erkeğin kötü deneyimini tüm kadınların kötölüğünün ve kötölüğünün kanıtı olarak g ö s t e r m e k t e d i r - bir sonraki bölümde göreceğimiz gibi, MRA'lar tarafından da bolca kullanılan bir teknik.

Elbette böyle bir çerçevede, bu erkekler ilişkilerindeki çöküşlerin tamamen kötü niyetli kadınlardan kaynaklandığı sonucuna vararak, herhangi bir iç gözlem veya sorumluluktan kaçınırlar ve kendilerini suçsuz kurbanlar olarak algılamalarını sağlarlar. Bunun küskün, yakın zamanda ayrılmış bir erkek için ne kadar çekici bir ortam olduğunu görmek kolaydır.

yaralarını saran ve onaylanma arayışında olan bir adam. Bir kez daha, gerçek mağduru anlayan ve destekleyen bir topluluğa ait olma duygusu, daha geniş, bağnaz toplumun düşmanlığına karşı güçlü bir radikalleştirici kokteyldir.

2015'te temel MGTOW inançlarını kendinden emin bir şekilde açıklayan genç Sherratt'ı düşünmeden edemedim, bu yüzden topluluğa dahil olma deneyimini sormak için onu b u l m a y ı başardım. Şimdi yirmi iki yaşında olan Sherratt bir mühendis çırağı ve MGTOW topluluğunu ve diğer manosfer gruplarını geride bıraktığını söylüyor. E-posta yoluyla iletişim k u r a r a k , başlangıçta kendisini "kendi yolunda giden" bir erkek olarak görmesine yardımcı olan faktörleri açıkladı. İlk başta, manosfer topluluklarının bir parçası olmanın "yasal olarak eğlenceli" olduğunu açıkladı:

Benim için yeni olan çok sayıda arkadaşım, çok sayıda hayranım ve olumlu destekçim vardı ve büyümeye ve inşa etmeye başladıkça, dürüst olmak gerekirse, sonunda olumlu bir değişim yaratmaya başlayacağımızı hissettim. Bu sadece bir topluluk değil, "havalı olmadan önce" içine girdiğim yeni, büyüyen bir hareketti, bu yüzden bir şekilde ilerici bir şeyin parçası olduğumu hissettim.

Sherratt'ın tasvirinde, dışarıdan genellikle son derece karanlık, aşırı ve şiddet yanlısı olarak görülen topluluklar, sınırlı ve kışkırtıcı bir asi grubunu keşfeden genç bir çocuğun perspektifinden görülüyor. *Eğlence* kelimesini manosfer ile ilişkilendirmek hiç aklıma gelmemişti. Sherratt'ın anlatımında aşırılık yanlısı inanç ve toplulukların cazibesini inceleyen akademisyenler tarafından sıklıkla belirtilen diğer faktörler de açıkça mevcut: ortak amaç ve aidiyet duygusu; arkadaşlık, tanınma ve cesaretlendirme; ve önemli veya asil bir amaç gibi hissettiren daha büyük bir şeyin parçası olma.

MGTOW topluluğu içinde hareketin 2000'li yılların ortalarında "Solaris" (Avustralyalı) ve "Ragnar" (İskandinav, kendisini "yaşlı bir adam" ve eski bir pilot olarak tanımlayan) takma adlarını kullanan ve her ikisi de daha önce "çevrimiçi erkek hareketi" olarak tanımladıkları şeyde aktif olan iki adam tarafından başlatıldığı genel olarak kabul edilmektedir. 2012 tarihli bir YouTube röportajında, iki kurucuyla birlikte olduğunu iddia eden Solaris, "Tüm bunların başladığı yer bir yabancılaşıma duygusu... Sadece erkek olduğunuz için, bir erkek olarak görüldüğünüzü fark ediyorsunuz.

Şakaların hedefi olmak ya da sınıf düşmanı olarak görülmek için meşru bir hedef." Kurucular, başlangıçta bu tür şikâyetleri olan erkeklerin Solaris'in moderatörlüğünü yaptığı Nice Guy adlı bir forum etrafında toplandığını, ancak son zamanlarda diğer web siteleri, bloglar ve YouTube kanallarının MGTOW konseptinin popülaritesini artırdığını açıkladı.

Belki de incellerden bile daha büyük bir ölçüde, insanların büyük çoğunluğu MGTOW'u hiç duymamıştır ve ortaya çıktığında yaygın bir varsayım, bunun son derece küçük bir uç grup olması gerektiğidir. Ancak tıpkı diğer manosfer grupları gibi, topluluk tahmin edilebileceğinden çok daha büyük ve aktiftir. "MGTOW" alt dizini 100.000'den fazla aboneye sahip ve Mart 2019'da ziyaret ettiğim anda 1.500'ü çevrimiçi durumdaydı. (2016 yılında 15.000 olduğu bildirilmişti, bu da hareketin büyüme hızı ve artan popülaritesi hakkında bir fikir veriyor). MGTOW.com web sitesinin neredeyse 33.000 üyesi var. Forumlarında ("sadece erkekler için") 50.000'den fazla farklı konuda 750.000'den fazla yanıt içeren konuşmalar yer almaktadır; bu konuşmalar mümkün olduğunca ucuza boşanma tavsiyelerinden kocalarını öldürmek için özellikle yaratıcı yollar bulan kadınlar hakkında korkunç hikayelere kadar uzanmaktadır. Sitede ayrıca MGTOW içeriği üreten yirmi beş video kanalı listelenmektedir; bu kanallar arasında 730.000'den fazla takipçi vardır ve videolar toplam 130 milyon kez izlenmiştir. Bu, herhangi bir manosfer web sitesindeki izleyici kitlesinin gerçek üye sayılarının gösterebileceğinden ne kadar büyük olabileceğinin iyi bir örneğidir. Bir başka popüler MGTOW forumunda 129.000 gönderi ve yoğun dönemlerde sitede aktif olan 4.600 kadar kullanıcı bulunmaktadır. Tek bir MGTOW Facebook grubunun 35,000'den fazla takipçisi vardır.

Ve daha da belirsiz bir topluluk olmasına rağmen, özellikle MGTOW'un çevrimiçi ayak izinin incellerden çok daha fazla olduğu bir alan vardır. MGTOW topluluğunun üyeleri özellikle aktif vlogger'lardır (video blog yazarları). Google'da "MGTOW" için yapılan bir video araması neredeyse iki milyon sonuç verirken, "incels" için bu rakam çeyrek milyondur. YouTube'da en iyi bilinen MGTOW vlogger'larından biri kendini "Bok Fırlatan Maymun" olarak tanımlıyor. Kadın düşmanlığı, yalnızlık ve "dişilerin istilası" gibi konulardaki videoları otuz yedi milyondan fazla izlenme sayısına sahiptir. Videolarına yapılan tipik yorumlar arasında "Kadınlardan nefret etmemeye çalışıyorum, ancak bu gittikçe zorlaşıyor" ve "Toplumun erkekleri sadece ihmal etmekle kalmayıp, düpedüz hor gördüğünün bir başka kanıtı" yer alıyor. "Sandman" takma adını kullanan bir başka büyük MGTOW vlogger'ı altmış yedi milyondan fazla görüntülenmeye sahiptir ve YouTuber Howard Dare'in 70.000 düzenli abonesi vardır. Videoları - örneğin "Top Ten

Kaçınılması Gereken Kadın Tipleri", "İyi Erkekler Neden Bekâr Kalmayı Seçer" ve "Kadınların Söylediği Beş Yalan"- on iki milyondan fazla kez izlendi, sadece "Kadınlara Kötü Davranmak ve Neden Önemli" başlıklı bir tanesi çeyrek milyondan fazla izlendi. Bir başka MGTOW vlogger'ı olan "Thinking Ape" altı milyondan fazla görüntülenmiştir. Bunlar, MGTOW konusunda vlog çeken büyük bir YouTuber topluluğu içindeki en önde gelen isimlerden sadece birkaçı.

Dahası, topluluğun çıktıları yalnızca felsefe ve görüşlerden oluşmuyor; bir MGTOW web sitesinin SSS bölümünden alınan bu örnekte olduğu gibi, genellikle son derece kadın düşmanı tavsiyelerin ağır dozuyla karıştırılıyor:

Kız arkadaşım hamile. Ne yapmalıyım?

Ne yaparsanız yapın, "kutlamak" için onu şampanya ile jakuziye davet ETMEYİN. Bu düşüğe neden olabilir ve bebeğini kaybedebilir! Tekrar ediyorum: Bunu hiçbir koşulda yapmamalısınız... mümkün olduğunca çabuk.

Tıpkı incel topluluğunda olduğu gibi, bu tür bir yorumun ne kadar ciddi ya da alaycı olduğunu bilmek mümkün değildir. Belki de daha da endişe verici olanı, asıl yazarın sadece şok etmeyi mi yoksa eğlendirmeyi mi amaçladığını, hitap ettiği kişi tarafından nasıl yorumlanmış olabileceğini bilmek imkansızdır.

İçerik aşırı. Ama burası küçük, karanlık bir internet çıkmazı değil. Gelişen ve son derece aktif bir topluluktur.

Çoğu incel sitesi gibi, MGTOW topluluğu da kadınları dışlamak için çevrimiçi alanlarını aktif olarak denetleme kararıyla manosferin diğer bazı alanlarından farklıdır. Web sitesi "MGTOW.com" yalnızca *erkeklerin* ilgi alanına giren bir web sitesidir - *yalnızca* erkekler için" diye vurgulamaktadır. Elbette MGTOW felsefesi bu topluluğa kadınları dışlamak için özellikle güçlü bir gerekçe sunmaktadır. Tipik bir sitenin ifade ettiği gibi, "İnternet... erkekler tarafından (diğer erkekler için) yaratılmıştır ve sadece bizim ilahi erkeklik lütfumuzla kadınların onu kullanmasına izin verilmektedir." Bunu Ada Lovelace ve Grace Hopper'a anlatın.

MGTOW ideolojisi aynı zamanda IBMOR (Introspective Black Men of Reform) gibi son derece benzer amaçları olan ancak ek olarak beyaz üstünlüğünü yıkmak isteyen bir dizi yan ve ilgili çevrimiçi hareketi de ortaya çıkarmıştır.

"REFORMUN GİRİŞİMCİ SİYAH ADAMLARI (IBMOR)" ilan ediyor grubun topluluk sayfasında dramatik büyük harflerle "SİYAH

KENDİNİ ÇALIŞMAYA VE KENDİNİ GELİŞTİRMEYE ADAMIŞ ERKEKLER. SİYAH TOPLUMDA HEM BEYAZ ÜSTÜNLÜĞÜNÜN HEM DE SİYAH ANAERKİLİĞİNİN ENİNDE SONUNDA ORTADAN KALDIRILMASINI ARZULUYORUZ. BİZ İNANIYORUZ İÇİNDE GEREKLİLİĞİ BİR SİYAH

PATRİYARŞİ." Sitede hareketin resmi ilkeleri şöyle sıralanıyor: "Heteroseksüel Siyah Erkek Liderliğine inanıyoruz. Kadınların sadece Seks ve Üreme için burada olduğunu anlıyoruz. Kadınlara toplumda ASLA Erkekler üzerinde hiçbir şekilde yetki verilmemelidir. Erkekler ASLA hiçbir şekilde kadınlara hizmet etmemelidir."

Ve bu biraz aşırı görüş hakkında bir tartışmaya girmenin mümkün olabileceğini düşünüyorsanız, fena halde yanılırsınız:

Kadınlara tartışmaya inanmıyoruz. Kadınlar dünyayı "hisseder". Dünyayı "düşünmezler". Dolayısıyla bir kadının fikrini yalvarma veya mantıksal tartışma yoluyla değiştiremezsiniz. Bir kadının fikrini değiştirecek tek eylem Güç'tür. Bir kadını dikkatinizden mahrum bırakmak, Kafkas üstünlüğünün mevcut jinekosentrik sisteminde kadınlarla başa çıkmanın en etkili yoludur.

MGTOW'un kadın düşmanı varsayımlarını desteklerken aynı zamanda beyaz üstünlüğüne karşı çıkan IBMOR, manosfer üyeleri için ilginç ve çoğu zaman istemeden de olsa mizahi bir muamma yaratmaktadır. MGTOW ve IBMOR takipçileri arasındaki konuşmalar, son derece cinsiyetçi ve aynı zamanda sıklıkla ırkçı olan MGTOW topluluğunun üyeleri IBMOR felsefesinin yarısına verdikleri destek ile diğer yarısına gösterdikleri direnci uzlaştırmaya çalıştıklarında ortaya çıkan kafa karışıklığını gözler önüne sermektedir.

"Gerçekten de tipik, hayal kırıklığına uğramış bir siyah erkek gibi konuşuyorsun," diye yazan bir adam, bu ikilemi aşmaya çalışırken, ırk konusunda IBMOR topluluğuna karşı ileri sürdüğü argümanların kendi grubunun toplumsal cinsiyet konusundaki tutumuna da yöneltilebileceğinin farkında değildi. "İşte bu yüzden Siyah topluluklar ciddiye alınmıyor. Her konuşma 'Biz ve Onlar' zihniyetine dönüşüyor. Feminizme karşı argümanınızın yanlış olduğunu söylemiyorum, sadece 'bu beyazların suçu!' havasını takdir etmiyorum." Açıkça görülüyor ki bu onun için bir kayıp.

IBMOR topluluğunun kendi içinde de benzer çelişkiler vardır. Irk temelinde eşitsizliği tanıyıp buna karşı çıkarken, aynı zamanda manosferin geri kalanının çoğu gibi, diğer eşitsizlik biçimlerini de açıkça teşvik etmektedir.

Bağnazlık ve önyargının hakim olduğu sitede örneğin "Homoseksüellik ve lezbiyenliğin insanların ölümü anlamına geldiğine inanıyoruz çünkü bu tür birlikteliklerden çocuk olmuyor ve Biseksüellik toplumda istikrarsızlığa neden oluyor" ifadeleri yer alıyor.

Bununla birlikte, uzmanların manosferin çoğunlukla beyaz bir alan olduğu inancını destekleyen IBMOR alt grubu, MGTOW topluluğunun genelinden çok daha küçüktür; sayfalarının veya çevrimiçi gruplarının çoğu binlerce yerine yüzlerce sayıdadır. Bazı IBMOR YouTube kanalları on binlerce takipçiye ve milyonlarca görüntülenmeye sahip olsa da, bunlar daha ana akım MGTOW vloggerlarının geniş takipçi kitlelerinden çok daha küçük kalmaktadır.

Yine, manosferin diğer birçok alanında olduğu gibi, MGTOW forumlarının ve topluluklarının çoğu kullanıcısının yerini belirlemek zordur, ancak çoğunluk İngilizce iletişim kurar ve bazıları yorumlarında veya kullanıcı adlarında bulundukları yere atıfta bulunur, genellikle Amerika Birleşik Devletleri, Kanada ve İngiltere'nin ortak yerler olduğunu gösterir. Ancak İngiltere'de ikamet eden aktif MGTOW topluluğu üyelerinin tam sayısını bize söyleyecek kesin ve hızlı bir veri yoktur. Bir forum katılımcısı "Birleşik Krallık'tan Merhaba" başlıklı bir gönderi yükledi ve Midlands, Sussex ve Salford dahil olmak üzere ülkenin çeşitli bölgelerinden yazdıklarını iddia eden "İngiliz dostlardan" coşkulu yanıtlar aldı. Ortak konumları kadar ortak ideolojilerinden de keyif alan bu kişiler, katılımcının açılış salvosuna yürekten katılıyorlardı: "lanet olası kadınlar, hepsi t**sli yılanlar."

Ayrıca, özellikle "İngiliz MGTOW "a adanmış ve İngiliz devletinin PC dışı görüşleri susturma ve sansürlemedeki "Nazi benzeri davranışı" olarak tanımladığı şeye karşı çıkan oldukça düzenli olarak güncellenen bir web sitesi de var:

Yanlış bir şey söylerseniz ya da normlara aykırı düşünürseniz tehlikelisiniz demektir... Birleşik Krallık hasta ve iyileşmeye ihtiyacı var. Yasaların umutsuzca yenilenmeye ihtiyacı var ama etrafımda gördüğüm tek şey katliama sürüklenen uysal ve gönüllü insanlar... Kendi yolunuza gidin ve kendinizi koruyun.

Ancak MGTOW'un manosferi oluşturan diğer grupların çoğuyla ortak noktası, belki de en iyi MGTOW'un kendisi tarafından örneklendirilen, neredeyse tamamen kadınlara odaklanan sözde sadece erkeklere adanmış bir grup olma özelliğidir. MGTOW söz konusu olduğunda, bu temel ikilem kaçınılmaz öz-yıkımı özünde inşa eder

hareketin. Bir erkeğin kendisini kadınların ve temsil ettikleri her şeyin zehirli ve zarar verici etkisinden tamamen kurtarması - basit, erkekçe bir hayat yaşamak için kendisini mutlu bir şekilde özgürleştirmesi - ve aynı zamanda ateşli bir şekilde kadınlara takıntılı bir topluluğun içinde kalması çok zordur.

Bu genç Sherratt için bile açtı, bana şöyle dedi: "Evliliğe ve diğer şeylere şüpheyle yaklaşılmasını anlıyordum, ama kadınların etrafında dönmeyen hayatlar yaşamaya çalışmaktan bahseden erkekler için, onlar hakkında çok fazla konuşuyorlardı." Sherratt MGTOW ideolojisinin çeşitli unsurlarıyla olan anlaşmazlıklarını dile getirmeye çalıştığında, kendisini "bir kız tarafından zihni kontrol edilmekle" suçlanırken buldu. Kısa bir süre sonra, (şaşırtıcı olmayan bir şekilde) eleştirilerini paylaşan bir kızla tanıştıktan sonra topluluktan ayrıldı. "Sanırım şaka onların üzerinde," diye düşündü.

Tüm ortak noktalarına rağmen, diğer birçok manosfer topluluğu MGTOW'u derinden küçümsemektedir. Yazıları MRA'lar ve PUA'lar arasındaki uçurumu aşma eğiliminde olan kötü şöhretli bir manosfer blog yazarı olan Matt Forney, "erkeklerin kendi yollarına gitmesinin" "erkekler için gidilecek bir yol olmadığını" yazmış, MGTOW'u alaycı bir şekilde "yalnız bakireler için bir tarikat" olarak tanımlamış ve heteroseksüel ilişkiler ve seks için tanımlayıcı eril ihtiyacı kabul etmemekle erkekleri hadım etme riski taşıdığını iddia etmiştir. Forney, MGTOW'un kendisinin "genel olarak antifeminist düşünceye" ilk giriş noktası olduğunu, ancak o zamandan beri hareketi derinden eleştirdiğini iddia ediyor - bu, erkeklerin bir kanaldan manosfere çekilme ve daha sonra farklı topluluklar arasında hızla ilerleyerek bağlılıklarını başka alanlara yerleştirme yollarına dair bir fikir veren bir itiraf. Ya da, birçok durumda, alternatif sağ ideolojide bir yuva bulmaya devam ediyor - manosfer terimlerinin ve kısaltmalarının beyaz milliyetçilerin ve diğer alternatif sağ toplulukların bloglarına ve web sitelerine yayılmasıyla yansıtılan bir yörünge.

Kendi yollarında gitmeyi seçen erkeklerin reddedilmesi ve alaya alınması sadece manosfer içinde gerçekleşmiyor. Jacob Davey, MGTOW gibi gruplarla ilgili sansasyonel ve yüzeysel haberlerin bu tür toplulukların altında yatan gerçek ve ciddi meselelerle ilgilenmemizi engelleyebileceği endişesini dile getirdi.

Nüanslı bir anlayış eksikliği olduğunu söyleyebilirim... Bu konuda özellikle sorumlu bir habercilik yapıldığını düşünmüyorum - benim deneyime göre, medyanın ilgisinin çoğu bunun oldukça yeni, oldukça sıra dışı olmasından kaynaklanıyor, ilk olarak bir hikaye olarak görülüyor

ve en önemlisi ve aslında bir araştırmacı olarak size gelen sorular şunlardır: "İnsanlar neden bu tuhaf ideolojiye inanıyor?"

MGTOW'un tuhaf bir grup şapşal erkek olarak görülmesi, kısmen erkeklerin kadınlardan "korktuğu" fikriyle otomatik olarak alay eden toplumsal stereotipler nedeniyle özellikle kolaydır. Ancak tıpkı diğer manosfer topluluklarında olduğu gibi, bunun çevrimdışı veya toplumsal etkisi olmayan küçük bir çevrimiçi aykırı grup olduğu yönündeki yaygın varsayım son derece dar görüşlüdür. Aslında, MGTOW felsefesinin son birkaç yıl içinde destek ve üyelik açısından açık ara en büyük ve en önemli artışı yaşadığını iddia etmek mümkündür. MGTOW, adı bu fenomenin kapsamının çoğuna doğrudan eklenmemiş olsa bile, bazı yönlerden ana akım kültüre diğer manosfer topluluklarından daha büyük ölçüde başarılı bir şekilde nüfuz etmiştir.

Dünya çapında milyonlarca kadının kendi hikayelerini paylaşarak cinsel taciz ve saldırıya karşı durduğu #MeToo hareketinin hemen ardından hızlı ve şiddetli bir tepki geldi. İlk olarak, kadınların tanıklıklarının uydurma ya da abartılı olduğu ve kamuya mal olmuş kişiler aleyhinde konuşanların beş dakikalık şöhret **p e ş i n d e** koşan açgözlü para avcıları olduğu iddiaları ortaya atıldı. Sorunun feminist bir grup tarafından abartıldığı suçlamaları yapıldı. Kamusal alanda patlayan bu argümanlar elbette manosfer forumlarında ve topluluklarında daha derin bir düzeyde yankılandı ve desteklendi; burada öfke, #MeToo yalanlarını ve kontrolcü feminazi elitin kadın düşmanlığını teşvik ettiği için sözde "kandırılmış" liberal medyaya yöneltildi.

Tepkiler hızla yoğunlaştı ve tek tek kadınlara yönelik eleştiriler, tüm hareketin bir yaba guruğu olduğu, erkekleri işlerinden ve hayatlarından etmek için tasarlanmış bir "cadı avı" olduğu yönünde daha geniş bir gürültüye dönüştü. Bazı yorumcular, taciz hikayelerini paylaşmaya cesaret eden kadınların peşine düşerek ya da hareketi bir bütün olarak karalayarak iğneleyici yazılar yazmakla yetindi. Ancak yavaş yavaş, manosferin faili kurbana dönüştürme tekniğine oynamak için kasıtlı olarak hesaplanmış başka bir tepki türü ortaya çıktı. Bu, internetten çevrimdışı dünyaya orman yangını gibi yayılan bir tepkiydi ve temel ideolojisini doğrudan MGTOW'dan ödünç aldı: *ne pahasına olursa olsun kadınlardan uzak durmak*.

Dedikodularla başladı: Kadınlar ofislerindeki erkeklerin aniden kendileriyle görüşmeyi reddetmeye başladıklarını veya işten ayrılmakta ısrar ettiklerini bildirdiler.

kapılar açılıyor. Bir insan kaynakları danışmanı, yöneticilerin kendisine artık bir kadınla tek başlarına asansöre binmeyeceklerini söylediklerini bildirdi.²Birdenbire, farklı mesleklerden erkeklerin iş yemeklerini aniden iptal ettikleri veya daha önce danışmanlık yaptıkları kadınlardan kaçındıkları hikayeler çığ gibi büyümeye başladı. Teknik MGTOW'du. Değerli bağlantılardan koparılan, önemli yüz yüze görüşmelerden mahrum bırakılan kadınların kariyerleri üzerindeki etkisi potansiyel olarak felaketti. MGTOW hareketinin, toplumsal cinsiyet önyargısının gerçek mağdurlarının erkekler olduğunu iddia ederek kadınların yapısal baskısını tersine çevirmesi gibi, bu ana akım örnekler de #MeToo hareketinin gerçek mağdurları olarak erkekleri göstermeye çalıştı. Erkeklerin, kendilerini, taciz ya da istismarla ilgili asılsız suçlamalarda bulunan öfkeli ve kindar kadınlardan oluşan güçlü bir çeteden korumaktan başka çareleri olmadığı ileri sürüldü. Çözüm, tamamen izole olmak kadar aşırı olsa bile.

Chicago'da bir ortopedi cerrahı *New York Times*'a verdiği demeçte kadın meslektaşlarıyla yalnız kalmaktan vazgeçtiğini belirterek şunları söyledi: "Bu konuda çok temkinliyim çünkü geçimim söz konusu... Hastanenizden biri bu kadınla uygunsuz bir temasta bulunduğunuzu söylerse, bir soruşturma için açığa alınırsınız ve hayatınız sona erer. Bu sizi hiç terk etmiyor mu?" Bu tür suçlamaların herhangi bir yanlış davranışa dayanmayan rastgele suçlamalar olduğu yönündeki açık iması haberinde tartışılmadı.³

Austin, Teksas'ta bir etkinlik yöneticisi, "evli bir erkeğin bekar bir bayanla öğle yemeği yemesinin uygun olmadığı söylendi" diyerek bir iletişim danışmanıya düzenli toplantılar yapmayı bıraktı. Söz konusu kadının kendisine açıkça "kendisiyle romantik bir ilişki içinde olmadığını ve sadece mentorluk amacıyla öğle yemeği yemek istediğini bildirmesine rağmen, uygunsuz "etkileşim" görüntüsünden kaçınmak için hem kadını hem de başka bir kadını farklı işlere kaydırmayı düşündü."⁴Göz devirmenin boyutunu ancak hayal edebilirsiniz.

Dünya Ekonomik Forumu'nun Davos'taki 2019 toplantısında katılımcılar gazetecilere #MeToo döneminin doğrudan bir sonucu olarak artık kadınlara danışmanlık yapmadıklarını söyledi. Bununla elbette #MeToo hareketinin son derece kadın düşmanı ve kasıtlı olarak yanlış yorumlanmasının doğrudan bir sonucunu kastediyorlardı. Amerikalı bir finans yöneticisi "Artık genç bir kadın meslektaşımınla bire bir zaman geçirirken iki kez düşünüyorum" dedi.⁵Görünüşe göre konu "çok hassas".

Bu erkeklerden hiçbirisi, aynı etkiyi hiçbir kadına cinsel tacizde bulunmayarak ya da saldırmayarak da elde edebileceklerini düşünmemiş gibi görünüyor.

Bu tür vakalar medyada utanç verici bir şekilde, düşmanca bir ortamda endişeli erkekler tarafından alınan endişeli, hatta anlaşılabilir önlemler olarak gösterilirken, tacizde bulunmayan herhangi bir erkeğin işyerindeki kadınlardan kaçınması gerektiğini öne sürmek saçmalaktır. Böyle bir tutumu desteklemenin hiçbir yolu yoktur ve bu da yanlış suçlamaların salgın haline geldiğini ima etmez. Çünkü eğer kadınlar asılsız suçlamalarda bulunmuyorsa, o zaman cinsel şiddet tanıklıklarının artmasına verilecek en açık yanıt, cinsel şiddet uygulamaktan kaçınmaktır. Bunu bildiren kadınlara bulaşıcı, et yiyen bir hastalık taşıyorlarmış gibi davranmak değil.

On binlerce internet hayranı tarafından övülen bu temel manosfer ideolojisinin Beyaz Saray'ın baş döndürücü yüksekliklerine kadar nüfuz ettiğini fark etmek çarpıcıdır. Eski Başkan Yardımcısı Mike Pence gazetecilere verdiği demeçte eşi olmayan bir kadınla asla baş başa yemek yemeyeceğini söyledi; halefi Başkan Yardımcısı Kamala Harris gibi kadın siyasetçilerin dikkat çektiği bu uygulama, yemekli toplantıların yaygın olduğu hızlı siyaset dünyasında kadınların kariyerleri üzerinde büyük bir olumsuz etki yaratabilir.

Pence'in tutumu, manosfer felsefesinin saygınlık ve makul tartışma kılıfına büründürülerek ana akıma nazikçe itildiği birçok yolun oldukça etkili bir örneğidir. Pence'in bu alışkanlığının cinsel taciz iddialarıyla ilgili endişelerden mi yoksa özellikle muhafazakar ya da dini bir bakış açısından mı kaynaklandığını bilmiyoruz. Hristiyan cinsiyet ve cinsel doktrinleri göz önüne alındığında, bu ikisinin muhtemelen iç içe geçmiş olduğunu söylemek mantıksız değil. (Pence kuralı olarak bilinen kural, adını Billy Graham kuralından almıştır; bu kural, eşi dışında bir kadınla yemek yemeyi ya da yalnız görüşmeyi reddeden Hristiyan vaiz Billy Graham tarafından benimsenen benzer bir tutumdur). Sorun şu ki bunun gerçekten bir önemi yok. Pence, MGTOW topluluğunun asılsız tecavüz iddialarına olan kuduz takıntısını açıkça dile getirmemiş olsa da, #MeToo'nun ardından hem erkekler hem de medya kuruluşları tarafından ele geçirilen kadınlarla yalnız yemek yemeyi reddetmesinin anlamı tam olarak budur - Pence'in kendisi de bu yorumu yumuşatmak veya düzeltmek için hiçbir eylemde bulunmamıştır.

Böylesine yüksek profilli bir kişinin böyle bir kuralı benimsemesinin etkisi küçümsenemez ve sağladığı kabul edilebilirlik duygusu kısa sürede

medya manşetlerinde açıkça görülmektedir. *Vanity Fair*, "Wall Street #MeToo Suçlamalarından Kaçınmak İçin Mike Pence'e Başvuruyor" dedi.⁽⁶⁾ "#MeToo Çağı için Wall Street Kuralı: *Bloomberg*, "Bugünlerde bir kadını işe almak bile 'bilinmeyen bir risk'" diyen bir varlık danışmanından alıntı yaparak, "Ne pahasına olursa olsun kadınlardan kaçın" diye haykırdı. Ya söylediği bir şeyi yanlış anlarsa ?"⁽⁷⁾Manosfer ideolojisinin bu göze çarpan desteği ve ardından kitle iletişim araçlarında yer almasıyla ilgili sorun, aslında aşırı kadın düşmanlığını meşrulaştırması ve hatta sempati duymasıdır.

Pence kuralı olarak adlandırılmadan önce, bu tür fikirlerin haberleştirilmesi kışkırtıcı veya önyargılı olarak görülebilir ve karşıt argümanların dikkatli ve sağlam bir şekilde sunulmasını gerektirebilirdi. Ancak bu fikir ABD başkan yardımcısına atfedilir edilmez dokunulmaz hale geldi; geniş çaplı haberler için geçerli ve saygın bir yem oldu. Daha sonra diğer uzmanlar da konuya dahil oldu ve "kural" tartışmalı bir fikir olmaktan çıkarak, kamusal konuşmanın temel dayanaklarından biri olarak kabul edildi ve bazıları tarafından sadece sağduyu olarak değerlendirildi. Diyaloğun bir parçası haline geldi ve bu nedenle erkekler tarafından cinsiyetçi bir gündemi daha da ileri götürmek için hızla kullanıldı. Donald Trump'ın eski yardımcısı Sebastian Gorka "DÜŞÜNÜN" diye tweet attı. "Eğer Weinstein @VP Pence'in karşı cinsle görüşme kurallarına uysaydı, o zavallı kadınların hiçbirisi tacize uğramayacaktı." Elbette Weinstein tacizci bir yırtıcı olmasaydı da aynı sonuç elde edilebilirdi. Sadece bir düşünce.

Aslında, Pence kuralının taciz iddialarının arttığı bir çağda erkeklerin alması gereken makul bir önlem olduğu yönündeki ana akım tartışma, münferit örnekler olmaktan çok, erkeklerin şaşırtıcı derecede yüksek bir yüzdesinin işyerindeki davranışlarına yansımaktadır. Houston Üniversitesi'ndeki araştırmacılar tarafından 2019 yılında yapılan bir çalışmaya göre, erkeklerin yüzde 27'si kadın meslektaşlarıyla bire bir toplantı yapmaktan kaçınıyor ve yüzde 21'i erkeklerle yakın kişilerarası etkileşim içeren işlerde (seyahat içeren işler gibi) kadınları işe alma konusunda isteksiz davranıyor. Yazar ve feminist aktivist Soraya Chemaly'nin de vurguladığı üzere, bu durum Amerikalı erkeklerin dörtte birinden fazlasının işyerinde ayrımcılık yaptığı ve Medeni Haklar Yasası'nın, işyerinde cinsiyete dayalı farklı muameleyi yasaklayan VII. maddesini ihlal ettiği anlamına gelmektedir. Chemaly, Pence kuralının geçerliliğini "tartışan" medya raporlarında bu yasadışılıktan nadiren bahsedildiğine ve dahası, "cinsiyet ayrımı ve dışlamanın kadınların sorunlarına verilen meşru yanıtlar olmadığına" dikkat çekti.

artık toplum olarak işyerinde cinsel ayrımcılığa müsamaha göstermememizi talep etmektedir."⁸

Bu yüzden MGTOW'un temel inancı, belki de en çok kabul edilenlerden biri Manosferin tuhaf fraksiyonları, aslında bugün Amerikan işyerlerinde kadınların zararına olacak şekilde uygulanmaktadır. Manosfer ideolojisinin aşırı ve kadın düşmanı bir unsuru sadece uluslararası konuşmalarımızın bir parçası olmakla kalmıyor, aynı zamanda cinsiyetçi varsayımları da daha kabul edilebilir hale getiriyor.

Bu fikrin daha geniş kitlelerce benimsenmeyeceğinden korkmayalım diye, bu fikrin yaygınlaşmasına yardımcı olacak bir kitap yayınlandı. Randall Bentwick tarafından kaleme alınan *The Pence Principle* adlı kitabın Amazon'daki tanıtımında cesurca şu ifadeler yer alıyor: "Amerika'daki her erkek Başkan Yardımcımızdan bir ya da iki ders öğrenebilir. Akıllı olun. Bu el kitabını satın alın ve 'Pence Prensibi'ni uygulamayı öğrenin. Kendinizi, kariyerinizi, ailenizi ve hayatınızı bugün ve gelecekte kadınların yanlış suçlamalarına karşı koruyun."

Bu durum, kutlamaları Reddit başlıklarında ("Feministler Mike Pence Kuralından Neden Korkuyor") ve YouTube videolarında ("Pence Kuralını Biz İcat Ettik") açıkça görülen çevrimiçi MGTOW topluluğu tarafından fark edilmedi. Bu, aşırı internet uçlarının gölgesi, saçma endişeleri olarak düşünebileceğimiz fikirlerin aslında Beyaz Saray'ın ön bahçesinden burnumuzun dibinde sallandığının doğrudan kanıtıdır.

4

Kadınları Suçlayan Erkekler

"Devlet söz konusu olduğunda, erkekler neredeyse insan altıdır ve erkeklerin hayatlarını mahvetmek için ellerinden gelen her şeyi yaparlar."

**MIKE BUCHANAN, İNGİLİZ SİYASİ PARTİSİ LİDERİ ERKEKLER VE OĞLAN
ÇOCUKLARI (VE ONLARI SEVEN KADINLAR) İÇİN ADALET**

Sözde Erkek Hakları Aktivistleri (MRA'lar) daha doğru bir şekilde Kadın Yanlıları Aktivistleri olarak tanımlanabilir. Bu isim asıl ve önemli bir şeyi çağırıştırıyor: günümüzde erkekleri etkileyen pek çok soruna odaklanmak. Gerçek ise çok farklıdır. MRA'lar erkek haklarına, savunma müteahhitlerinin barışı korumaya yatırım yaptıkları kadar odaklanmış durumdalar. Akıl sağlığı, erkeksi klişeler ve ilişki şiddeti gibi sorunlarla mücadele etmeye odaklanmış bir erkek örgütleri topluluğu *var*. Ama bu öyle değil. Bunun yerine, MRA'lar saplantı derecesinde kadınlara saldırmakla ilgileniyorlar. Ve özel hedefleri feminizmdir.

MRA'lar günümüzde erkekleri etkileyen pek çok gerçek sorunun üstesinden gelmek için yok denecek kadar az şey yapmakla kalmıyor, daha da kötüsü, çabaları aslında pek çok erkek mağdur için ilerlemeyi engelliyor. Erkek hakları gruplarının modası geçmiş toplumsal cinsiyet stereotiplerine sarılma çabaları ve aynı stereotipleri ele almaya çalışan kadınlara karşı verdikleri mücadele, çoğu zaman çözmek istediklerini iddia ettikleri sorunlara kendilerinin de katkıda bulundukları anlamına gelmektedir.

Ancak MRA'ların dünyasını yakından tanımayanlar için, davalarının bir geçerliliği ve saygınlığı vardır. Özellikle babalık hakları, kanser ve işyeri ölümleri gibi konulara belli belirsiz değinildiğinde, erkekleri etkileyen sorunlarla mücadele etmek kulağa olumlu ve önemli bir hareket gibi geliyor. Bu nedenle, MRA'lar genellikle kamuoyu ağından sıyrılabilmektedir

temsilcileri "denge" sağlamakla ilgilenen haber programlarında verimli bir zemin bulmaktadır. Topluluğun sözde amaçları ile gerçek faaliyetleri arasındaki uçurum, daha geniş manosferin bazı kadın düşmanı fikirlerini sahte bir güvenilirlik kalkanının arkasına gizleyerek kamuoyunun gözüne sokan bir kanal gibi hareket etmesini sağlıyor.

Bunlar, manosferin diğer unsurlarıyla (kadınlar hakkında kapsamlı, kadın düşmanı genellemeler; feminist bir komplonun erkeklere karşı yığılmış bir dünya yarattığı varsayımı; eşitsizlik ve istismarın gerçek kurbanlarının erkekler olduğu fikri) pek çok ortak alanı paylaşan erkek gruplarıdır. Bir erkek hakları blogundan hareketin tipik bir özetini alıntılar yapmak gerekirse, "Feminist bir bakış açısıyla 'toplumsal cinsiyet eşitliği' kadın egemenliği ve erkeklerin boyun eğdirilmesi anlamına geldi. Bir zamanlar kadınların marjinalleştirildiği ve hor görülen erkeklerin artık onların yerini aldığı ayrımcılığın tersine dönmesine yol açmıştır." Ancak diğer manosfer gruplarından farklı olarak, MRA'lar bireysel cinsel tatmine odaklanmak ya da kadınlarla etkileşimden tamamen kaçmak yerine, mücadele etmeyi tercih ediyor. Bir başka erkek hakları web sitesinin (Boşanma Endüstrisine Karşı Babalar) sözleriyle, "erkekliğe karşı korkutucu sayıda yasal ve sosyal yaptırım uygulayan büyüyen eğilimlerle" mücadele ediyorlar.

1926 yılında *Harper's* aylık dergisinde yayınlanan bir makalede yazar John Macy, "kadın düşmanlığı sapkınlığının... modern feminist argümanları çarpıttığından" şikayet etmiştir. (Kaderin garip bir cilvesi olarak Macy, Helen Keller'ın öğretmeni ve yoldaşı olarak ünlenen Anne Sullivan ile evliydi ve Helen Keller, engelli insanlara yönelik savunuculuğunun yanı sıra sadık bir feministti). Aynı yıl, "kadının özgürleşmesinden kaynaklanan tüm canavarlıklarla" mücadele etmek amacıyla Avusturya Erkek Hakları Federasyonu kuruldu.¹ Açıkçası, kadınlara haklar vermek için mücadele etmenin erkeklerden bir şeyler almak anlamına gelmesi gerektiği şeklindeki temel fikir pek de yeni değildir.

Ancak üzücü ironi şu ki, bugün bildiğimiz şekliyle erkek hakları hareketi (MRM), olumlu değişim için bir güç ve kadınların özgürleşmesini tamamlayıcı bir çaba olarak başlayan bir girişimden doğmuştur. 1960'ların sonu ve 70'lerin başında güçlü bir ikinci dalga feminizm ivme kazandıkça, bir "erkek kurtuluş hareketi" ortaya çıktı. Erkek özgürlüğü feminist ilkeleri aktif olarak destekledi. Toplumsal olarak dayatılan erkekliğin hem erkeklere zarar verdiği hem de kadınların ezilmesine yol açtığı zararlı yolları yapısöküme uğratmaya çalıştı.

Yeni Sol dergisi *Liberation*'ın 1970 tarihli sayısında Jack Sawyer adlı genç bir psikolog "Erkek Özgürleşmesi Üzerine" başlıklı bir makale yayınladı. Tutkuyla şunları yazıyordu

Erkek özgürleşmesi, "erkek olmayı" ve "kadın olmayı" uygun davranışlarla elde edilmesi gereken statüler olarak gören cinsiyet rolü kalıplarının yok edilmesine yardımcı olmayı amaçlamaktadır... kadınların özgür olma savaşı, baskıcı olarak erkeklere karşı bir savaş olmak zorunda değildir. Erkeklerin düşman olup olmadığına ilişkin seçim erkeklerin kendilerine aittir.

Bu doğrultuda çalışan erkek bilinçlendirme grupları, özellikle Amerika Birleşik Devletleri ve İngiltere'de toplanmaya başladı. Bu gruplar erkeklere deneyimlerini ve duygularını paylaşma ve çözümün bir parçası olma yollarını keşfetme fırsatı verdi. Bu gruplardan birinin bir üyesi 1971 yılında *Life* dergisine verdiği bir röportajda şöyle diyordu: "Düşmanımız kadınlar değil, oynamak zorunda bırakıldığımız rol." İnsanın neşelenmesi için yeterli. Ve bu kavramların bugün hala kulağa ne kadar yeni geldiğini fark etmek insanı ayıltıyor.

Gruplar, kaynaklar ve erkek merkezleri ortaya çıkmaya başladı ve Berkeley Erkek Merkezi 1973'te daha geniş projenin ethosunu yansıtan bir manifesto yayınladı:

Artık imkansız, baskıcı bir erkek imajına uygun yaşamak için zorlanmak ve rekabet etmek istemiyoruz... Kadınlarla eşit olmak ve erkekler arasındaki yıkıcı rekabetçi ilişkileri sona erdirmek istiyoruz... Bizi sadece yarım insan yapan koşullandırmalar tarafından eziliyoruz... Kim olduğumuzu, nasıl bu hale geldiğimizi ve özgür olmak için ne yapmamız gerektiğini anlamak için erkeklerin hayatlarını ve deneyimlerini birbirleriyle paylaşmalarını istiyoruz.

Marc Feigen Fasteau'nun *The Male Machine* ve Jack Nichols'un *Men's Liberation* adlı kitapları da dahil olmak üzere, 1970'lerin ortalarında daha teorik bir çerçeve ekleyen bir dizi kitapla hareket hız kazandı.

Böylece, 1970'lerde, erkekler tarafından yönetilen ve erkeklerle ilgilenen, bu süreçte kadınları şeytanlaştırmadan ve onlara saldırmadan erkeklerin karşılaştığı sorunları ele alabilen gerçek bir hareket başladı. Başka bir deyişle, bu bir erkek feminist hareketiydi. Ancak yıkıcı bir bölünme yaşanacaktı.

1960'ların sonlarında Warren Farrell adında bir doktora öğrencisi hızla erkek özgürlüğü hareketinin yükselen yıldızı haline geliyordu. Feminist çevrelerde giderek daha fazla yer alan Farrell, Ulusal Kadın Örgütü'nün New York City şubesinin yönetim kuruluna katıldı ve ülke çapında bir erkek bilinci grupları ağı kurmakla görevlendirildi. "Rol değiştirme atölyeleri" ile tanınan Farrell, erkekleri bir et parçası muamelesi görme hissini fark etmeye zorlamak amacıyla, erkek gruplarını erkek güzellik yarışmalarında sahneye çıkmaya, seyirciler arasındaki kadınları onları alaya almaya ve nesneleştirmeye teşvik etti. Ekmek parası kazanan erkeklerin karşılaştığı baskıları aktarmak için benzer şekilde ağır bir girişimde bulunan Farrell, kadınları maaşlarına göre sıraladı ve ekonomik yelpazenin alt ucundakilere "kaybedenler" oldukları için bağırdı. Farrell geniş çapta övgüyle karşılandı: *People* dergisinde, karısına kahvaltı hazırlarken çekilmiş fotoğraflarının yer aldığı ve "hükmetmek yerine dinlemeyi öğrenmek... yanılmazlık cepheleri inşa etmek yerine savunmasız olmak" hakkında ağıdalı sözler söylediği dört sayfalık bir profil hazırladı. *Financial Times* da onu "en iyi 100 düşünce lideri" arasında gösterdi. Farrell daha sonra bir gazeteciye "Birçok kadın için Tanrı gibiydim," demişti ki bu söz belki de kırmızı alarm vermeliydi ag.²

Ancak Farrell, kendi yaşam tarzıyla ilgilenmeye başladı. Erkeklerin sistematik olarak dezavantajlı olduğunu düşündü ve 1970'lerin ortalarında Ulusal Kadın Örgütü boşanma davalarında ortak çocuk velayeti varsayımına karşı tavır aldığı anda örgütten ayrıldı. Farrell'in kişisel yolculuğu, erkek özgürlüğü hareketinin dokusundaki çok daha büyük bir yırtılmanın temsilcisiydi ve 1970'lerin sonlarında tamamen ikiye bölünmüştü. Değişen Erkekler Ulusal Örgütü (şimdiki adıyla Cinsiyetçiliğe Karşı Erkekler Ulusal Örgütü) gibi grupların temsil ettiği bir taraf, erkeklerin ataerkil bir toplumdaki rollerine meydan okuyan profeminist, antiseksist girişimlerin seyrine sadık kaldı ve bu olumlu, yapıcı erkek odaklı hareket bugün de sessizce varlığını sürdürüyor. Ancak, Ulusal Özgür Erkekler Koalisyonu ve Erkek Hakları Derneği gibi örgütleri kapsayan, antifeminist erkek gruplarının büyük bir ayrılıkçı fraksiyonu da ortaya çıktı. Böylece daha gürültülü, dikkat çekici MRM doğdu.

1973 yılında sosyolog Steven Goldberg, tıpkı bugünün MRA'ları gibi, biyoloji ve insan doğasının feminizm projesinin kusurlu ve yanlış yönlendirilmiş olduğu anlamına geldiğini savunduğu *Ataerkilliğin Kaçınılmazlığı*'nı yazdı,

erkek egemenliğinin doğal olduğunu ve kadınların özgürleşmesinin tehlikeli bir kültürel istikrarsızlığa yol açacağını savunuyordu.

Erkekler için Ulusal Koalisyon (sloganı: "Erkekleri ayrımcılıktan kurtarmak") 1977 yılında kurulmuştur ve halen Avustralya, Kanada, Kenya, İsrail, İsveç ve Gürcistan Demokratik Cumhuriyeti'nde şubeleri veya irtibat büroları bulunmaktadır. Örgüt, spor takımları, ağ kurma etkinlikleri ve kadınların iş ve teknoloji dünyasına katılımını artırmayı amaçlayan gruplar tarafından ayrımcılık yapıldığı iddiasıyla yalnızca kadınlara yönelik alanlara karşı defalarca dava açmış ve çoğu zaman organizatörlerle büyük miktarlarda para karşılığında anlaşmıştır. Ayrıca, erkekleri kabul etmedikleri takdirde kadınlara yönelik aile içi şiddet sığınma evlerinin fonlarının kesilmesini talep eden davalar da açmıştır.

Yıllar içinde, Birleşik Krallık Erkek Hareketi, Hindistan Ailesini Kurtarın Vakfı ve Avustralya'daki bir dizi kuruluş da dahil olmak üzere başka uluslararası örgütler de ortaya çıkmıştır. Feminist akademisyenler hareketin yükselişinin, 1960'lar sonrası işgücünün hem cinsiyet hem de etnik köken açısından hızla çeşitlendiği, Thatcherizm ve Reaganomics'in işgücü piyasalarında ve sendikal faaliyetlerde sismik değişimlere neden olduğu önemli bir sosyal, siyasi ve ekonomik çalkantı dönemine denk geldiğine dikkat çekmiştir. Dolayısıyla, çağdaş MRM, en azından kısmen, "cisgender beyaz erkeklerin azalan sosyal statüsüne ve feminist ve çok kültürlü aktivizmin ana akım bir siyasi güç olarak ortaya çıkmasına bir tepki" olarak tanımlanmıştır."³

Hareket, feministlere ve çabalarına karşı çıkmaya başladı, erkeklerin gerçek ezilen cinsiyet olduğunu savundu ve sistematik kadın karşıtı önyargıyı ortaya çıkardığını iddia ettiği konulara odaklandı. 1993 yılında Farrell, MRM'nin "incili" olarak bilinen *The Myth of Male Power* adlı kitabı yayınladı. Kitapta erkek intihar oranı, askere alınma, erkeklerin ortalama yaşam süresi, erkeklere özgü kanserler ve MRM'nin temel dayanakları haline gelen diğer konular gibi meseleleri gündeme getiriyor. Ancak bunlar elbette çok gerçek konular olsa da (Birleşik Krallık'ta intihar oranı erkeklerde kadınlardan üç kat daha yüksektir; erkek savaş gazileri yoksulluk ve zihinsel travma ile karşı karşıya kalmaya devam etmektedir; erkek kanserleri etkilenenler için yıkıcıdır), hareket bunlardan etkilenen gerçek mağdurları desteklemek için çalışmak yerine bunları çarpıtarak ve istismar ederek kadınlara ve feminist davalara karşı silah haline getirmiştir.

Farrell kitabında, kadınların aslında erkeklerden daha fazla ekonomik sermayeye sahip olduğunu, çünkü alışveriş yapmaları için kocalarının maaşlarından kendilerine para verildiğini savunmaya çalışmıştır. Farrell, kadınların sadece

eşitsiz ücretten kendilerini sorumlu tuttuğunu ve cinsel taciz karşıtı korumaların şirketlerin kadınları işe almasını cazip olmaktan çıkardığını iddia etti. Farrell, incel ve pickup topluluklarının yanı sıra modern erkek hakları gruplarının da habercisi olan argümanlarında, kadınların "mini etek gücü, dekolte gücü ve flört gücünün" onlara erkeklerden daha fazla sosyal avantaj sağladığını iddia etti ve kadınların hileli cinsel taciz ve tecavüz iddialarında bulunduğunu öne sürerken, "kimse erkeklere kadınlara 'evet', sonra 'hayır', sonra 'evet' dedikleri için cinsel travma davası açmayı öğretmedi" dedi. Ve erkeklerin kadınlara yönelik "cinayet, tecavüz ve eş istismarını" "yıllarca süren güçsüzlüğü telafi etmek için bir dakikalık yüzeysel güç" olarak tanımlamıştır. Bunlar güçsüzler tarafından işlenen umutsuzluk tezahürleridir."⁴

Görüşmelerde Farrell, erkek işsizliği ile kadınların tecavüze uğraması arasında doğrudan bir karşılaştırma yaparak, her ikisinin de aşağılanmaya ve "benlik kavramının" düşmesine yol açtığını öne sürmüştür, çünkü "bir erkek işsizliğe zorlandığında aşağılanır...kendini ihlal edilmiş hisseder, 'un kendisine dayatıldığını hisseder.'"⁵

Farrell'in fikirleri yeni ortaya çıkan MRM'nin temel ilkeleri haline geldikçe Filizlenen yeni örgütler onun savaş çılgınlığını benimsedi, öfkelerini ve enerjilerini ataerkilliğe ve onun zarar verici biçimde kuralcı erkeklik versiyonuna karşı değil, kadınlara ve feminizme yöneltti. Farrell'in kitabı, Amerikan Kadına Yönelik Şiddet Yasası'nı (kadınlara yönelik şiddet suçları için finansmanı ve yasal tazminatı önemli ölçüde artıran) anayasaya aykırı olarak nitelendirerek ve erkekleri bir kenara itip dezavantajlı duruma düşürdüğünü söyleyerek ağır bir şekilde eleştirdi. Erkek hakları grupları daha sonra yasayı sulandırmak için kampanya yürütmüş, yasanın yanlış suçlamaların mağdurlarına odaklanmasını ve cinsiyetten bağımsız hale getirilmesini talep etmiştir.

MRM'nin fikirleri internete yayıldıkça, yeni bir web sitesi, grup ve figür ağı ona yeni bir hayat verdi ve büyük bir yeni dönüşüm dalgasına ulaşmasını sağladı. İnternet erkek hakları söyleminin ilk örnekleri Usenet forumunda bir araya gelme eğilimindeydi. Manosferde dil kullanımı üzerine yapılan bir araştırmada, MRA'ların "feminizmi itibarsızlaştırmak", "feministler hakkında genellemeler yapmak" ve "erkeklere yönelik ayrımcılık ile kadınlara yönelik ayrımcılık arasında bir eşdeğerlik yaratarak her ikisini de eşit derecede geçerli kılmak" için çevrimiçi girişimlere başlamasıyla birlikte, bu tür mesaj panolarında "kadın düşmanlığı" konusunun sıklıkla tartışıldığına dair kanıtlar bulundu. Çalışmanın yazarları, hem orijinal Usenet kullanıcı tabanının hem de

Çağdaş MRM öncelikle "beyaz, eğitilmiş, teknoloji meraklısı" erkeklerden oluşuyordu.⁶

Kadın düşmanlığı teriminin kullanımı ve MRA'ların çevrimiçi varlığı devam etti 90'ların sonu ve 00'ların başında özellikle bu amaca adanmış web siteleri ortaya çıktıkça patladı. Şu anda [bu](#) türden yüzlerce site mevcut olsa da, belki de en iyi bilinen ve en etkili olanı, *The Myth of Male Power*'ı okuyarak derinden etkilendiğini ve Farrell'ın arkadaşı ve çırağı olduğunu iddia eden kamyon şoförü Paul Elam tarafından 2009 yılında kurulan A Voice for Men'dir [07](#)AVFM. Web sitesinin içeriği ve Elam'ın kişisel çıktısı, kadın düşmanlığı ve kadınlara ve feminizme yönelik şiddet içeren söylemleri, kışkırtıcı ve yanıltıcı ifadelerin yanı sıra erkekleri gerçekten etkileyen konularla birleştiren daha geniş MRM'nin oldukça iyi örnekleridir.

Elam yanlış bir şekilde "kadınların giderek daha fazla şiddete başvurduğunu" iddia etmiştir. Aile içi şiddette erkeklerle başa baş gidiyorlar ve evdeki çocukların yaralanma ve ölümlerinde aslan payını onlar alıyor." Aile içi şiddet farkındalık ayı olan Ekim'in adının "Şiddet uygulayan bir kaltağa vurma ayı" olarak değiştirilmesini önermiş ve erkeklerle, sözde fiziksel şiddet uygulayan kadınların "canına okumalarını" tavsiye etmiştir - "ve sonra da pisliği onlara temizletmelerini". Daha sonra bunun hiciv amaçlı olduğunu iddia etti. Ancak "Şiddet y a n l ı s ı kaltak ayını" başlatmak için ilk girişim 2010 yılında gerçekleşmiş olsa da, Elam sonraki yıllarda önerisini tekrar tekrar ikiye katladı.

Elam'ın YouTube kanalı An Ear for Men, 100.000'den fazla aboneye düzenli vloglar ve ses kayıtları yayınlaması için bir platform sağlıyor ve bireysel derslerinin çoğu yarım milyondan fazla görüntüleniyor. 2017 tarihli bir kayıta MRM'nin felsefesini özetlemiştir:

Kuku, kadınların bilebileceği tek gerçek güçtür. Feminist ideolojinin tüm umutsuzca hüsnükuruntularını bir kenara bırakırsak, geriye başarıdan güç alanların, teknolojiyi icat edenlerin, uluslar inşa edenlerin, hastalıkları tedavi edenlerin, imparatorluklar kuranların ve genel olarak medeniyeti ilerletenlerin erkekler olduğu ve neredeyse sadece erkekler olduğu gerçeği kalır.

2010 yılında AVFM'de tecavüzle ilgili bir yazısında Elam, "kışkırtıcı giyinen ve davranan" kadınların tecavüze uğramak için "yalvardıklarını" yazmış ve birçok kadının etrafta dolaşacak kadar "aptal (ve genellikle kibirli)" olduğunu eklemiştir

"boş" ve "narsist" kafalarının üzerinde mecazi bir "LÜTFEN BANA TECAVÜZ ET neon tabelası" ile.

Bir başka blogunda ise, "Bir tecavüz davasında jüri üyesi olmam istenirse, suçlamaların doğru olduğuna dair ezici kanıtlar karşısında bile suçsuz oyu vereceğime alenen yemin ederim" diye övünüyordu. (Yazının yayınlanmaya devam ettiği AVFM'de yer alan editoryal bir notta, bu yazının "kasıtlı olarak kışkırtıcı" olduğu ve okuyucuyu "acımasız gerçeklerle yüzleşmeye" zorlamayı amaçladığı iddia ediliyor.)

Elam'ın kadınları işbirlikçi olarak tasvir etmesi incelleri anımsatıyor ve sahte tecavüz suçlamalarına olan takıntısı onu MGTOW ile aynı hizaya getiriyor, ancak aktivist duruşu ve feministlere saldırmaya ve kadınlar ve hayatta kalanlar için gerçek dünyadaki korumaları baltalamaya yönelik kararlı girişimleri onu erkek hakları kampına sağlam bir şekilde yerleştiriyor.

Bugün bile, erkek hareketinin iki tarafı arasındaki derin ayrılık açıkça görülmektedir. MRM'nin manşetlere taşınan maskaralıkları sayesinde, AVFM gibilerinin benimsediği son derece kadın düşmanı ve çoğu zaman şiddet içeren söylemler, MRM'nin ilgileniyormuş gibi yaptığı sorunlara gerçekten eğilen gerçek erkek örgütlerinin süregelen çalışmalarını tamamen gölgede bırakmaktadır.

Erkekler tarafından ve erkekler için yapılan iyi işler var, bazıları hala erkeklerin kurtuluş hareketi adına yapılıyor. Amerika Birleşik Devletleri'nde Cinsiyetçiliğe Karşı Ulusal Erkekler Örgütü, erkekler ve erkeklikler üzerine yıllık konferanslar düzenlemeye devam etmekte ve babalık, çocuk velayeti, ırkçılığın ortadan kaldırılması ve erkeklerin ruh sağlığı gibi konularda ulusal görev grupları yürütmektedir. Birleşik Krallık'ta Good Lad Initiative okullara ve üniversitelere yenilikçi atölye çalışmaları götürerek genç erkekleri toplumsal cinsiyet rolleri hakkında tartışmalara dahil etmekte, bu tür kalıp yargıların kendilerini ve ruh sağlıklarını nasıl etkilediğini araştırmakta ve onlara daha eşit bir kültürün parçası olmalarına yardımcı olacak beceri ve yaklaşımları öğretmektedir. Ancak bu önemli çabalar, MRA'lar tarafından erkek hareketinin kamusal imajına verilen pervasız ve şiddetli zarar nedeniyle lekelenme veya gömülme riski taşımaktadır.

Bu zarar sadece ikincil bir zarar değildir. 2014 yılında Elam ve AVFM, erkekleri ve erkek çocuklarını kadınlara ve kız çocuklarına yönelik şiddete karşı mücadeleye dahil etmeyi amaçlayan ve erkeklerin öncülük ettiği bir aile içi şiddet karşıtı organizasyon olan White Ribbon'ı kasıtlı olarak hedef aldı. Elam, whiteribbon.org birebir .alan adı altında orijinal White Ribbon sitesini neredeyse kopyalayan ancak içeriğini antifeminist propaganda ve yanlış ya da eksik bilgilerle değiştiren taklit bir web sitesi kurdu

çarpıtılmış "gerçekler". Sahte web sitesi, bir bakışta ziyaretçilerin kolaylıkla gerçek ve son derece saygın Beyaz Kurdele hareketine bağış zannedebilecekleri online bağışlar talep etmiştir. Ancak fonlar doğrudan AV FM'e gitti.⁸

Bu örneklerden bazıları kulağa aşırı gelse de, AVFM hiçbir şekilde uç ya da kenar bir örgüt değildir; aksine, MRM'nin en büyük toplanma noktalarından biridir ve genellikle topluluk içindeki en büyük ve en etkili web sitesi olarak gösterilir. Afrika, Avrupa, Güney Amerika ve Hindistan'da bölgesel alt forumlar içeren forumunun 13.000'den fazla üyesi ve çeyrek milyon gönderisi bulunmaktadır. Ancak okuyucu kitlesi ve takipçileri muhtemelen çok daha fazladır.

Aslında AVFM kesinlikle en şiddet yanlısı ya da kadın düşmanı erkek hakları topluluğu da değildir. Son derece makul görünmesi için özenle cilalanmış ve ifade edilmiş bazı içeriklerin yanı sıra, hareket aynı zamanda ensellerinki kadar şiddet içeren ideolojileri de kapsamaktadır. Örneğin kötü şöhretli blog yazarı "Bardamu" (Matt Forney'in takma adı), pikap sanatçılığı ve MRM unsurlarını bir araya getiren etkili bir blog yönetiyordu. Forney sitenin ayda 50.000 tekil ziyaretçi aldığını iddia etmiştir.⁽⁹⁾ Site şu anda feshedilmiş olsa da Forney manosferin aktif ve üretken bir üyesi olmaya devam etmektedir.

Bardamu aile içi şiddet uygulamanın "gerekliliğini" anlatmış ve o zamanki kız arkadaşını tokatlamanın "şimdiye kadar yaşadığım en yoğun makyajlı sekse" yol açtığını iddia etmiştir. Forney'in web sitesi ayrıca aile içi şiddet mağdurlarını kendi istismarlarından sorumlu tutarak "kendilerini istismar eden erkeklere ilgi duyuyorlar... çünkü bilinçsizce sizi tahrik eden, sizi ıslatan şey bu" ifadesini kullandı. Şiddete teşvik suçlamalarının önüne geçmek için gülünç bir girişim olarak tasarlandığı açıkça belli olan kısa bir sonsözde, gönderi şu şekilde sonlandırılmıştır: "Hapse girmek istemiyorsanız kadınlara VURMAMALISINIZ. Ama prensip hala geçerli. Kadınlar erkekleri tarafından terörize edilmeli; şempanzelerden daha iyi davranmalarını sağlayan tek şey bu."

Her dört kadından birinin aile içi şiddete maruz kaldığı Birleşik Krallık gibi bir ülkede, hatta her üç kadından birinin hayatı boyunca tecavüze uğrayacağı ya da dayak yiyeceği bir dünyada, bu tür argümanların kolayca erişilebilir olması ve internette coşkuyla paylaşılması hiç de azımsanacak bir şey değil. Bu kadar uç fikirlerin bilgisayar ekranından gerçek dünyaya sıçramadığına dair içimizin rahat olmasını isterdik ama sıcıyor.

Bu örnekler, dünya çapında yüz binlerce erkek tarafından ziyaret edilen, abone olunan ve katılım sağlanan sosyal medya grupları, forumlar ve organizasyonlardan oluşan geniş ve birbirine bağlı bir ağın parçasıdır. Örneğin Reddit'teki ana erkek hakları grubu r/MensRights'ın, her gün birkaç yüz, hatta bazen binlerce yeni yorum ve gönderi ile son derece aktif ve motive olma eğiliminde olan neredeyse çeyrek milyon üyesi var. Sayfa çoğunlukla sahte tecavüz suçlamalarıyla ilgili haberlerin altını çizen ve kadın astronotlar tarafından gerçekleştirilen görevlere (vergi mükelleflerinin parasının boşa harcanması) ya da benzer hikayelere duydukları öfkeyi paylaşan erkeklerden oluşuyor.

Hareket aynı zamanda daha çok manosferle ve özellikle de kendilerini "trol" olarak tanımlayan erkeklerle ilişkilendirilen hedefli taciz türüne de başvuruyor. Feminist yazar Jaclyn Friedman AVFM'yi eleştirdiğinde, Elam onun hakkında bir blog yayınlarak, "Bir feminist olarak seni iğrenç, aşağılık bir insan müsveddesi olarak görüyorum. Seni o kadar zararlı ve iğrenç buluyorum ki, seni sikip atma fikri bile beni erekte ediyor." MRM'yi eleştiren diğer kişiler ise kendilerini "doxxing" olarak bilinen ve kişisel iletişim bilgilerinin ortaya çıkarılarak, taciz ve tehdit bombardımanı altında internette geniş bir şekilde yayınlandığı kitlesel bir taciz tekniğinin hedefi olarak buldular. Bir kadın için bu, "anal olarak defile edilmekten zevk alacağını" uman erkeklerden yüzlerce küfürlü mesaj almayı içeriyordu.¹⁰ Diğer kadınlar için bu, çocuklarının okullarıyla ilgili ayrıntıların, çocuklarının izlenebileceği imasıyla yayınlanmasını veya işten atılmalarını amaçlayan yanlış bilgilerle işyerleriyle iletişim kurma kampanyalarını içeriyordu. Kötü şöhretli bir MRA, yıllar boyunca beni o kadar yoğun ve saplantılı bir şekilde hedef aldı ki, bir *Guardian* gazetecisinin yazdığı gibi, davranışı "kolayca stalking ile karıştırılabilir."¹¹ Web sitesinde şu anda hakkımda 164 ayrı makale bulunuyor, tipik olarak "Biri Laura Bates'in Bezini Değiştirecek mi?" gibi başlıklarla beni "lanet olası zavallı" ve "aptal" olarak adlandırıyor. Eşim ve özel hayatım hakkında tekrar tekrar yazıyor ve benimle evlenmenin "korkunç kaderinden" kaçınmak için "anestezi kullanmadan iki ayağını da kemirebileceğini" söylüyor (bu da zamanının ve enerjisinin bu kadar büyük bir kısmını gönüllü olarak romantik seçimlerimi takip etmeye ayırmasını oldukça garip gösteriyor).

MRM ayrıca, feminist fikirleri reddetmeleriyle gurur duyan küçük ama son derece sesli bir grup kadını propaganda için bolca kullanarak imajını aşırı ve şiddetli kadın düşmanlığından kurtarmaya çalışıyor. En büyük grup, kendilerine

Kendileri de "Bal Porsukları" olan bu grup, Kanadalı Karen Straughan gibi YouTube videolarının milyonlarca kez izlenmesini sağlayan üyeleri ve Janet Bloomfield gibi cinsel şiddet mağduru kadınları küçümseyen ve bekâr annelik nedeniyle kadınları aşağılayan son derece popüler bloglar yazan üyeleriyle MRA'lar tarafından internette çılginca alkışlanmaktadır.

Bir örnekte, Bloomfield (blogunun yılda yaklaşık bir milyon hit aldığını iddia etmiştir) İngiliz televizyon yıldızı Jimmy Savile tarafından cinsel istismara uğrayan reşit olmayan kadın kurbanlardan "büyük bir yıldızla takılmanın tüm faydalarını isteyen" ve "bunun bir bedeli olduğunu anlayan ve bunu ödeyen" "hayranlar" olarak bahsetmiştir. Sözlerini şöyle tamamladı: "Şimdi de ERKEKLERİN ONLARI taciz ettiğini mi iddia ediyorlar? Bana öyle geliyor ki tam tersi oldu."¹² İki genç erkeğin reşit olmayan birine tecavüzden hüküm giydiği Steubenville tecavüz davasının ardından Bloomfield bunun "çocuklar için bir trajedi" olduğunu yazdı ve kadın kurbanlarını tecavüz kurbanı olmayan "aptal, sarhoş, kask peşinde koşan bir fahişe" olarak tanımladı.¹³ Straughan, r/TheRedPill alt dizininde çoğunlukla erkek hayranlarla yapılan bir Bana Her Şeyi Sor tartışmasında, "Bir tecavüzcü çok zarar görmüş bir erkektir (genellikle kadınlar tarafından zarar görmüş) ya da gerçekten gerçekten seks isteyen ancak bir kadını ile isteyerek yatmaya ikna edemeyen bir erkektir."¹⁴ demiştir.

Bu tür düşüncelerin neden daha fazla ilgi göreceğini anlamak kolaydır ve kadınlar tarafından dile getirildiklerinde daha az toplumsal tepki çekerler. Gerçekten de MRM, üyelerinin bu çok küçük azınlığını mümkün olduğunca ön plana çıkararak görüşlerinin makul olduğu ve derinlemesine kadın düşmanı olmadığı görüntüsünü vermenin faydalı bir optik olduğunun farkındadır. Kadınlar da onlarla aynı fikirdeyse nasıl olabilirler ki? AVFM'nin eski genel yayın yönetmeni Dean Esmay'ın dediği gibi, "İnsanlar bizim **b i r** grup üzgün, zavallı ezik olduğumuza inanmak istiyor. Hareketin içinde kadınların varlığı bilişsel uyumsuzluk yaratıyor."¹⁵

Diğer manosfer toplulukları gibi, MRA'lar da argümanlarının çoğunu desteklemek için düzensiz bir şekilde uygulanan şüpheli biyolojiye güvenmektedir. Ancak bu, umutsuzca kıvrımlı veya kendi kendini yenilgiye uğratan bir mantığa yol açabilir. Örneğin, avcı-toplayıcı mağara adamlarından geldiğimiz, toplumdaki geleneksel cinsiyet rollerini savunmak için mizahtan uzak bir şekilde sık sık dile getirilir. Pek çok MRA, kadınların profesyonel pozisyonlar için (özellikle de beyinlerimizin pek uygun olmadığı STEM gibi geleneksel olarak erkek egemen alanlarda) yaygara koparmayı bırakmaları ve biyolojik zorunluluğu kabul etmeleri gerektiğine inanıyor.

ev, kocalarımıza bakmak ve çocuklarımızı yetiştirmek. Bu fikirler, aile ve ahlaki değerlerin gerilemesi nedeniyle kadınların (ve özellikle de çalışan kadınların) suçlanmasında yankı buluyor. Ya da güçlü, eve ekmek getiren erkeklerin ve besleyici, destekleyici, kadın eşlerin olduğu günlere özlemle dönülüyor.

Ancak, babaların aile mahkemeleri tarafından rutin olarak ayrımcılığa uğradığını, çocuklarına adil bir şekilde erişimlerinin engellendiğini ve onlardan tek başına sorumlu olmalarının engellendiğini öfkeyle ilan eden hareketin baba hakları ve velayet anlaşmazlıklarına paralel olarak odaklandığı göz önüne alındığında, bu son derece ironiktir.

Dürüst olmak gerekirse, bu olguyu kabul eden yok gibi görünüyor.

-Çocukların velayetinin kadınlara verilmesinin daha yaygın olması (bunun nedenleri MRA'ların öne sürdüğünden çok daha karmaşık olsa da) doğrudan MRA'lar tarafından yayılan aynı modası geçmiş toplumsal cinsiyet klişeleri ve varsayımlarıyla ilgilidir. Yani, çocuk bakımı ve velayetinin eşitsiz dağılımına yol açan şey, tam da toplumun kadının "doğal" rolünün ev içinde olduğu - biyolojik olarak çocuk yetiştirmeye yatkın olduğu ve iş dünyasına uygun olmadığı - konusundaki ısrarıdır. Ancak MRA'lar öfkelerini bu eşitsiz dağılımın kadınların yaşamlarını olumsuz etkileme biçimlerine genişletmiyorlar: annelerin yılda tahmini 54.000 kadın oranında işyerinden atılmasına neden olan annelik ayrımcılığı ya da çalışan babalar buna karşılık gelen bir mali artış görürken kadınların kariyerlerini körelten ve maaşlarını düşüren "annelik cezası".¹⁶ Belki de en ironik olanı, bu klişelerle kararlılıkla mücadele eden, daha iyi ebeveyn izni ve bakım sorumluluklarının paylaşılması için mücadele eden bir grup insan, MRA'ların yorulmak bilmeden mücadele ettiği gruptur: feministler.

"Kadınlar doğuştan daha anaçtır. Ayrıca çocuklarla, yaşlılarla ve güçsüzlerle daha iyi ilgilenirler," diyor Erkek Hakları Ajansı'nın internet sitesi. Başka bir sayfada ise "Hükümet, sanki babalar çocuklarının hayatında önemsizmiş gibi ortak ebeveynlik hükümlerini geri çekmeyi öneriyor ancak tek ebeveynli anaerik hanelerde büyüyen çocukların daha fazla zarar görme riski altında olduğunu biliyoruz" deniyor. Hareket kendisinin en büyük düşmanıdır.

Eski bilimi ve kendisiyle çelişen sözde psikolojiyi kullanmanın yanı sıra ("Bir kadının ortalama bir erkek kadar duygusal olarak dengeli olabilmesi için kadınların %85'inden daha dengeli olması gerekir", Straughan Reddit Ask Me Anything Q&A'da kendinden emin bir şekilde iddia etti), MRA'ların

Davalarını desteklemek için istatistiksel kanıtları seçme, yanlış aktarma veya kasıtlı olarak uydurma eğilimi.

MRA'ların kiraz toplama taktiklerine ilişkin bir tartışma bağlamında Lorena Bobbitt vakası önemlidir. 1993 yılında kocası John'un şiddetli cinsel ve psikolojik tacizine maruz kalan Lorena Bobbitt, kocasının akşam eve dönüp kendisine tecavüz ettiğini söyledikten sonra bıçakla penisini kesmiştir. Duruşmada suçsuz bulunmasına rağmen (yıllar süren tecavüz, taciz ve dehşetten sonra geçici delilik nedeniyle ve hem savcılık hem de savunma avukatları Bobbitt'in istismar geçmişi olduğu konusunda hemfikir oldukları için), MRA'lar bu davayı ele geçirdi ve bugüne kadar kadınların kindar şiddetinin kanıtı olarak kullanmaya devam ettiler. Bu, hareketin bireysel, duygusal ve genellikle son derece olağandışı vakaları öne çıkarma ve bunları çarpıtarak çok daha geniş bir örüntüyü veya cinsiyetten bağımsız bir sorunu ima etmeye çalışma şeklinin tipik bir örneğidir, oysa aksi yönde ezici istatistiksel kanıtlar vardır.

Derinlemesine cinsiyetlendirilmiş konularda sahte eşdeğerlik yaratmaya çalışma stratejisi sadece kasıtlı olarak manipülatif olmakla kalmaz, aynı zamanda yardım, destek ve sempatiyi hak eden gerçek erkek mağdurların davasını da baltalamaktadır. MRA'lar gerçekten erkek mağdurların ihtiyaçlarına ve acılarına odaklanmış olsalardı, çabaları kadın sığınma evlerine saldırmak, kadınların cinsel şiddet kampanyacılarını taciz etmek ve kadınların erkeklerden çok daha fazla şiddet uyguladığını öne sürmek için kasıtlı olarak istatistikleri çarpıtmaya çalışmak yerine, uzman sığınma evleri için savunuculuk yapmak ve bağış toplamak veya erkeklerin istismarı bildirmesini çevreleyen damgalama konusunda farkındalık yaratmak için daha başarılı bir şekilde yönlendirilebilirdi. Cinsel şiddet mağduru erkeklerle ilgili acil ve tabu bir konuda ise son derece sessiz kalmaktadırlar.

Bazı durumlarda ise gruplar bir adım daha ileri giderek, Avustralya Babalar Kardeşliği (ABF) tarafından oluşturulan ve sıkça alıntılanan #21fathers kampanyasında olduğu gibi, istatistikleri tamamen uydurmaktadır. Politikacılar ve gazeteciler tarafından ana akım medyada düzenli olarak alıntılanan kampanya, her hafta yirmi bir Avustralyalı babanın aileye erişim sorunları nedeniyle kendi canına kıydığı iddiasını öne çıkarmaktadır. Bu istatistik, kanıtlanmış hiçbir dayanağı olmamasına rağmen, daha sonra geniş çapta ele alınmış ve tekrarlanmıştır. ABF'nin web sitesinde kampanyayla ilgili sayfanın alt başlığı "İstatistikler gerçekten şok edici!" ancak daha sonra bu rakamın "başlangıçta bir dizi başka kaynakla birlikte... anekdotsal kanıt olarak ortaya çıktığını" açıkça itiraf ediyor. Medya tarafından çok sayıda doğruluk kontrolü

yayın organları ve uzman kuruluşlar bu istatistiğin güvenilir bir kaynağı olmadığını ortaya koymuş olsalar da ABF ve daha geniş anlamda MRM, sistematik aile mahkemesi önyargısının var olduğunu ve erkeklerin hayatlarını mahvettiğini savunmak için bu istatistiği bolca ve duygusal bir şekilde kullanmaya devam etmektedir.¹⁷

Bu tek bir örnek değildir. Hareketin temel argümanları büyük ölçüde hatalı ya da düpedüz yanlış varsayımlara dayanmaktadır.

Amerika Birleşik Devletleri'nde konuyla ilgili bir araştırmada, doğruluk kontrolü yapan feminist yayın organı Skepchick, ulusal verileri ve derinlemesine meta verileri analiz ederek, babaların yarıdan fazlasının velayet talebinde bulunmadığını ve tüm velayet davalarının yalnızca yaklaşık yüzde 5'inin mahkeme tarafından karara bağlanacak kadar tartışmalı olduğunu ortaya koymuştur t.¹⁸Bu davalarda bile, 2013 yılında yapılan bir araştırma, "ebeveynin cinsiyetinin önemli olmadığını, velayetin kazanılmasında en önemli faktörlerin zihinsel istikrar, suç geçmişi ve mali kaynaklar olduğunu ortaya koymuştur."¹⁹Son olarak, Skepchick analizi, " [erkekler] velayeti mahkemeye düşecek kadar takip ettiklerinde, *özellikle de* anne çocuğu babadan uzak tutmaya çalıştıysa, bunu elde etme şanslarının çok yüksek olduğunu" ortaya koymuştur.

Birleşik Krallık'ta aile hukuku avukatları, kanunun annelere karşı herhangi bir önyargı içermediğini, velayet kararlarında çocuğun yüksek menfaatlerinin tek esas olduğunu açıklamıştır. Warwick Üniversitesi tarafından yapılan kapsamlı bir araştırma şu sonuca varmıştır: "İngiltere ve Galler'deki aile mahkemelerinin cinsiyet önyargısı nedeniyle babalara karşı ayrımcılık yaptığına dair hiçbir kanıt yoktur... babalar tarafından yapılan temas başvuruları aslında 'ezici bir çoğunlukla başarılı olmuştur.'⁽²⁰⁾

Erkek hakları camiasının, neredeyse sadece kadınların çocukların velayetini almak için düzenli olarak sahte istismar iddialarında bulunduğu iddiasına odaklanan başarılı bir bölümüne rağmen, gerçekler aksini göstermektedir. Gerçekte, sahte istismar iddiaları üzerine şimdiye kadar yapılmış en kapsamlı araştırmalardan birine göre, bu tür iddiaların ortaya çıktığı nadir durumlarda, bu iddiaları en sık velayet sahibi olmayan ebeveynler (büyük çoğunluğu babalar) yapmakta olup, toplamın yüzde 43'ünü oluşturmakta, onları yüzde 19 ile komşular ve akrabalar izlemektedir. Velayet sahibi ebeveynlerin (büyük çoğunluğu annedir) bu tür iddialarda bulunma olasılığı ise yüzde 14 ile en düşüktür.²¹

Elbette, adalet sistemi içinde babalara karşı yerleşik önyargıların bu şekilde çürütülmesi, belirli davalarda gerçek ya da algılanan adaletsizliğe maruz kalan çok sayıda bireysel erkek vakasının doğruluğunu ortadan kaldırmamaktadır; bunların birçoğu erkek hakları konusunda özenle detaylandırılmıştır

web siteleri. Ancak bu vakaların yaşandığı yerlerde, MRA'ların iddia ettiği gibi sistem içinde erkeklerden nefret eden feminist bir komplonun sonucu olmaktan çok, muhtemelen bunun tam tersi doğrudur. Erkekler, MRA'ların sürdürülmesine yardımcı oldukları stereotiplerin kurbanı oluyorlar.

MRA'lar, erkeklerin maruz kaldığı hastalıkları, genellikle bunları düzeltmek için savaşılmaya en çok yatırım yapan kadınların ayaklarına yıkmak için inatçı ve kasıtlı olarak kalın kafalı bir kararlılık sergiliyorlar ve bu süreçte desteklediklerini iddia ettikleri erkeklere verebilecekleri zararı çok az önemsiyorlar.

Örneğin, intihar ve ruh sağlığı sorunlarının erkekler arasında önemli bir sorun olduğunu biliyoruz ve istatistikler boşanmış ve ayrı yaşayan insanların, özellikle de bu gruptaki erkeklerin intihar riskinin daha yüksek olduğunu gösteriyor. Bu olguyu inceleyen araştırmacılar, "kızgınlık (eşe ve 'sisteme' karşı), acı, endişe ve depresyonun" intihara potansiyel olarak katkıda bulunabileceğini öne sürmüşlerdir risk.²²Dolayısıyla, örneğin #21fathers kampanyası, gerçek ve ciddi bir sorun adına gerçeklerin kaba ve sorumsuzca çarpıtılmasını temsil etmektedir. Yazar Rebecca Watson'ın da belirttiği gibi, eğer araştırmacılar "sisteme" duyulan öfkenin ayrı yaşayan erkekler için intihar riskinde bir faktör olabileceğinden endişe duyuyorlarsa, o zaman erkekleri "sistemin" önyargılı olduğuna ve kendilerine karşı dik bir şekilde yığıldığına ikna etmeye çalışan antifeminist bir komplo teorisini körüklemek en iyi ihtimalle yararsız ve en kötü ihtimalle potansiyel olarak yıkıcıdır.²³Elbette, bir çocuk velayeti sorunu, ruh sağlığı krizi veya cinsel şiddet deneyimi için acil desteğe ihtiyaç duyarak internette arama yapan ve arama sıralamasında üst sıralarda yer alması muhtemel birçok manöfer web sitesinden birine giren herhangi bir erkek, aslında erişebilecekleri birden fazla grup ve yardım hattı varken, hiçbir desteğin mevcut olmadığı izlenimiyle ayrılma riskiyle karşı karşıyadır. Bu, MRM'nin bu tür hizmetlerin (tıpkı kadınlar ve kız çocukları için olduğu gibi) genellikle yetersiz finanse edildiği ve yetersiz olduğu iddiasını reddetmek değildir, ancak erkeklerin var olan hizmetlere erişmesini engelleyecek ölçüde var olmadıkları iddialarını abartmak, ihtiyacı olan erkekleri desteklemeye gerçekten kararlı bir grubun eylemi değildir.

Aksini gösteren tüm bu kanıtlara rağmen, MRM'nin kendisini ahlaki açıdan dürüst bir kampanya gücü olarak çerçeveleme çabaları, daha geniş manöferin bazı daha aşırı fikirleri için bir kanal rolü üstlenmesine, incel veya PUA web sitelerinde yaygın olan aynı ideolojinin çoğunu saygınlık ve doğruluk cılasıyla kaplamasına olanak tanır. Bu şekilde, eğer bu farklı toplulukları bir spektrumun parçası olarak görürsek, MRM bir

Aşırılıkçı alanlarda ortaya çıkan argümanların ve inançların, meşru şikayetlerin ve endişelerin görünürdeki iskelesiyle desteklenerek kamusal alana bir şekilde saygın erişim sağlayabildiği önemli bir geçit. "Erkek hakları hareketi sözde akademik, görünüşte saygın bir balonun içinde yaşıyor" diyen Southern Poverty Law Center, bu hareketi "tüm kadınları genetik olarak aşağı, manipülatif ve aptal olarak yanlış tanıtan ve onları üreme veya cinsel işlevlerine indirgeyen erkek üstünlüğü hareketinin bir parçası olarak sınıflandırıyor."²⁴Yine de ana akım medya kuruluşlarının MRA'lara kadın hakları sözcülerine karşı "tartışma" veya ulusal tanıtım platformlarında davalarını savunma fırsatları sağlama eğilimi yaygındır.

Örneğin, Elam'ın fikirlerine ve alıntılarına geniş yer verilen ve "kadınların hala bir dizi ciddi sorunla karşı karşıya olduğunu" kısaca belirtmek dışında nispeten az çürütme veya inceleme içeren bir BBC makalesini ele alalım. Elam yazısında "Ayrımcılığın çoğu erkekler tarafından yapılıyor" diyor. "İşin gerçeği şu ki erkekler acı çekiyor." 2017'de Dünya Kadınlar Günü'nde yayınlanan makale, film yapımcısı Cassie Jaye'in MRM'yi tarafsız bir şekilde incelediğini iddia eden belgeseli *The Red Pill* için büyük ölçüde sempatik bir tanıtım desteği oldu. BBC muhabiri makalesinde, internetteki bazı erkek hakları içeriklerini "içler acısı" olarak nitelendirerek Elam'ın "Bash a violent bitch month" (Şiddet yanlısı bir kaltağa vurma ayı) gibi örnekler vermiş, ancak hemen ardından Jaye'in "kolaylıkla gücenebildiği" "aydınlanmasını" anlatarak "feminist uçtaki bazı kişiler tarafından da aynı derecede şok edici bir dil kullanıldığını" öne sürmüştür. Bu gibi makalelerin etkisi, şiddet içeren kadın düşmanı erkek hakları topluluğu ile feminist hareket arasında sahte bir eşdeğerlik yaratmak ve ikisi arasındaki anlaşmazlıkların dengeli bir tartışma konusu olduğunu öne sürmektir. Yazar daha sonra "belki de MRA'lar ve feministler arasında bazı benzerlikler" olduğunu öne sürmüş ve makale Jaye'in "bu hareketlerde birçok ayna zıtlığı var" sözünü eleştirmeden aktarmıştır. Makale belgeselinin tanıtımıyla sona ermiştir.²⁵

Ancak makalenin tamamen atladığı şey, Jaye'in filminin Kickstarter kampanyası Elam, AVFM ve alt-sağ, antifeminist provokatör Milo Yiannopoulos'tan büyük destek gördükten sonra neredeyse tamamen MRA'lar tarafından finanse edildi. Alt-sağ, antifeminist medya kuruluşu *Breitbart*, Jaye'in finansman mücadelesiyle ilgili haberinin "binlerce kişi" tarafından paylaşılmasının ardından birkaç saat içinde binlerce MRA'nın filme destek vermesiyle övündü.

kez sosyal medyada."²⁶Spoiler uyarısı: Jaye kırmızı hapı alır, ışığı görür ve kötü feminist yollarını reddeder.

Nefret grupları tarafından finanse edilen erkek hakları propagandasının önemli bir parçasının BBC'den böyle bir destek alabilmesi, MRM'nin kendisini makul ve geçerli bir amaç olarak göstermeyi ne kadar iyi başardığını ve böylece ana akıma maruz kaldığını ve bunun da onu daha da meşrulaştırmaya yardımcı olduğunu gösteren iyi bir örnektir.

Avustralya'nın popüler kahvaltı programı *Weekend Sunrise*'da Elam, "Erkek hareketi zamanı-erkeklerin kadınlardan daha mı az yaşam seçeneği var?" başlığı altında görüşlerini açıklamak üzere davet edildi. Evin geçimini sağlayan kadının yükselişine vurgu yapan program, sempatik bir şekilde "erkeklerin nerede yer aldığı sorusunun her zamankinden daha dokunaklı olduğunu" ilan etti. Programda Elam, kadınların tam zamanlı ya da yarı zamanlı çalışma ya da tam zamanlı anne ve ev kadını olma konusunda özgür seçim hakkına sahip olduğunu, erkeklerin ise sadece tam zamanlı çalışmayı seçebildiğini söyledi. Çocuk bakımıyla ilgilenen babaların sayısındaki artış sorulduğunda, evde kalan annelerden olumlu bir şekilde bahsedildiğini söyledi ve tuhaf bir şekilde evde kalan bir baba için kullanılan tek kelimenin "jigolo" olduğunu iddia etti. "Hmm," diye yanıtladı kadın sunucu, "söylediklerinizde haklılık payı var." AVFM'deki iddialar hakkında soru sorulduğunda, Elam'a daha sonra web sitesinin "tecavüz histerisine bir son vermemiz" gerektiği fikrini genişletmesi için yayın süresi verildi ve akademisyenler ve politikacılar tarafından belirtilen tecavüz istatistiklerinin "basitçe doğru olmadığını" açıkça iddia etmesine izin verildi. Erkek sunucu, jüri üyesi olsaydı bir tecavüzcüyü beraat ettireceği şeklindeki meşhur iddiası gibi bazı noktalarda Elam'a meydan okusa da, bu durum Elam'a "savcılık suiistimali... yasal sürecin eksikliği" ve yanlış iddialar hakkında saçmalama, bir hükümet komplosunu ima etme ve masum olduğuna inandığı hüküm giymiş kişilerin isimlerini verme fırsatı verdi. Elam, iddialarını çürütecek ya da yalanlayacak başka hiçbir konunun yer almadığı bölümün sonunda "Burada olmaktan çok memnunum" dedi.²⁷

Manosferin diğer unsurları gibi MRM de şaşırtıcı bir şekilde geniş çevrimiçi alanlara sahiptir, ancak aynı zamanda toplantılar, protestolar ve konferanslar düzenleyen ve ana akım medya ve siyasi yapılarla incel gibi grupların yaptığından daha doğrudan ilişki kuran baskı grupları, siyasi partiler ve kampanya örgütlerinin varlığı sayesinde diğer birçok kadın düşmanı web topluluğundan daha fazla gerçek dünya alanı kaplamaktadır.

Çevrimiçi nefretin gündelik topluma nüfuz etmesi siyasi faaliyetler tarafından da kolaylaştırılmaktadır. Bunun en iyi örneklerinden biri, Erkekler ve Erkekler için Adalet (ve Onları Seven Kadınlar) adlı bir İngiliz siyasi partisidir.

Şubat 2013'te Seçim Komisyonu'na başvurmuştur. Doğası gereği, bu özel erkek hakları topluluğunun resmi bir siyasi parti olarak yeniden vücut bulması, daha önce kendisini Feminizm Karşıtı Birlik olarak adlandıran ve şimdi J4MB kısaltmasıyla anılan grubun medyada önemli bir yer edinmesini sağladı. *Telegraph*'tan *BuzzFeed*'e ve *Observer*'a kadar, makaleler partinin lideri Mike Buchanan'ın şu sözlerini içeriyordu: "Kadın düşmanlığı hakkında çok şey duyuyoruz, aslında bu çok nadirdir, ancak erkeklerden nefret etmek çok yaygındır... Devlet söz konusu olduğunda, erkekler neredeyse insan altıdır ve erkeklerin hayatlarını yok etmek için ellerinden gelen her şeyi yaparlar." Bir politikacı olarak yeni statüsünde Buchanan'a cam tavan "efsanesi" hakkında tartışmasız fikir beyan etme özgürlüğü de tanınmıştı: "Kadınlar sadece hayatlarında başka şeyler yapmak istiyorlar... Daha az azimliler ve mesleklerinin zirvesine ulaşmaktan daha az kazançları var, bu yüzden doğal olarak bir erkeğin göstereceği çabayı göstermiyorlar."²⁸Haberin büyük bir kısmı eleştirel olsa da, bu tür alıntıların ulusal basında siyasi bir liderin adaylığı bağlamında yer alması, erkek hakları ideolojisine bir meşruiyet ve kabul edilebilirlik duygusu sağlamaya yardımcı olurken, aynı zamanda hareketin daha aşırı çevrimiçi alanlarından bazılarına erişmeye devam edebilecek potansiyel olarak duyarlı dönüşümler için bir geçit görevi görüyor. Bu etki göze çarpmayabilir: örneğin bir gazete makalesi Buchanan'ı üç kitabın yazarı olarak tanımlayarak ona akademik bir güvenilirlik havası vermiş, ancak söz konusu kitapların kendi yayınları olduğu gerçeğinden bahsetmemiştir - bunlardan biri, ön kapağında kanlı gözlerle hırlayan bir vampir kadın resmi bulunan ve bu yazının yazıldığı sırada Amazon listelerinde 602.916 numarada yer alan antifeminist bir kitaptır. Partinin, üyelerinin radyo ve televizyon programlarını kaydetmek için kullandığı YouTube kanalında, neredeyse bir düzine bölgesel BBC radyo istasyonu ve İngiltere'nin önde gelen televizyon haber ve siyaset programları ile yapılan röportajlar da dahil olmak üzere çok sayıda video bulunmaktadır.

Bu, ana akım medyada muazzam bir görünürlük ve yayın süresi demektir Mayıs 2015 genel seçimlerinde iki milletvekili adayı toplam 216 oy alabilen bir parti için. Web sitesinde "Kadınların Tecavüze Uğrama Konusunda Yalan Söylemelerinin 13 Nedeni" ve "Sahte Tecavüz İddialarının Yaygın Olmasının 10 Nedeni" gibi makaleleri tanıtmaya devam eden bir parti. Seçim bildirgesinde 2010 Eşitlik Yasası'nın pek çok unsurunun çöpe atılması çağrısında bulunan ve kadınların yakın ilişkilerde erkekler kadar, hatta daha fazla, fiziksel olarak agresif olduğunu öne süren bir parti. Büyük bölümler

Manifesto ulusal makalelerde eleştirilmeksizin yeniden üretildi - benzer büyüklükteki diğer siyasi oluşumlara kesinlikle tanınmayan bir önem. Burada sorunun bir başka kısmının daha netleştiğini görüyoruz: MRA'lar medyanın "tartışma" açlığından faydalaniyor.

2018 yılında, bu kitabı araştırmaya başladığımda, erkeklerin kadınlara şiddetle tecavüz etme fantezileri kurdukları, onları kandırıp sekse zorlamanın en iyi yollarını tartıştıkları ve oy kullanma ya da kürtaj yaptırma haklarına karşı çıktıkları platformlarda neredeyse sürekli bir izleyici haline geldiğimde, yaklaşan bir erkek hakları konferansının reklamını yapan bir videoya rastladım: Erkekler İçin Mesajlar 2018. Video dikkatimi çekti, çünkü öncelikle benim görüntülerimi içeriyordu. Organizatörlere göre "erkekler için olumlu mesajlar iletmek" konulu bu konferansın reklamını yapmanın en iyi yolu, çoğu şeytani kırmızı gözler veya boynuzlar içerecek şekilde kabaca Photoshop'lanmış yüksek profilli feministlerin görüntülerinden oluşan bir video kullanmaktı. Doğal olarak. Beni de dahil etmek için ne kadar çaba sarf ettiklerini göz önünde bulundurduğumda katılmam adil olacak gibi görünüyordu, bu yüzden internetten bir bilet satın aldım. Etkinlik tam Alex'in sokağına göreymiş, bu yüzden benimkinin alarm zillerini çalması ihtimaline karşı biletimi onun adına ayırttım ve hemen konferansın çok gizli yeri hakkında birkaç mesaj aldım; aksi takdirde öfkeli feminist protestocuların neden olabileceği potansiyel kargaşaya ilişkin endişeler nedeniyle etkinlikten bir gün önce gece yarısından sonra açıklanabilecekti...

Etkinlik sabahı, uzun zamandır beklenen ve gizli konferans mekanının detaylarını içeren e-posta geldi. Bir üniversite mekânı ya da belki de genel bir konferans alanı veya toplantı salonu bekliyordum. Ancak iki kez kontrol ettiğim adres, Londra'nın Çin Mahallesi'ndeki bir O'Neill's pub'ına aitti. E-postada burası nazikçe bir "eğlence mekânı" olarak tanımlanıyordu. Pub'ın web sitesinde yapılan hızlı bir Google araması, özellikle etkinliklere ev sahipliği yapmadıklarını, ancak "iş sonrası içki" düzenlemek isteyen insanlar için barda bir yer ayırmayı teklif ettiklerini ortaya çıkardı. Bu, internette akademisyenleri, aktivistleri ve yazarları ağırlayan büyük bir konferans olarak oldukça görkemli bir şekilde bahsedilen ve MRA'ların biletleri tükenmeden önce kapmaya teşvik edildiği bir etkinliğin gerçek ölçeği hakkında biraz fikir verdi. Yine de Çin Mahallesi'ne doğru yola çıktım.

Mekâna yaklaştığımda uzun bir insan kuyruğunun hevesle ilerlediğini gördüm. Etkileyici bir katılım vardı. Ancak biraz daha yaklaştığımda, çörekler ve hamur işleri satan popüler bir Çin tatlısı dükkanına girmek için beklediklerini fark ettim. Kuyruğun hemen ötesinde, O'Neill's'ın girişi sessizdi ve içindeki pub her zamanki gibi ticaret yapıyordu. Ben birkaç şaşkın personele yaklaştım

Biri "konferansın" nerede yapıldığını bulmaya çalışmak için ortadan kaybolmadan önce, çoğu herhangi bir etkinliğin gerçekleştiğinden haberi yokmuş gibi görünen üyeler. Sonunda yeniden ortaya çıktı ve beni iki hafif yapışkan merdivenden yukarı, içinde derme çatma bir sahneye bakan birkaç sandalyenin yerleştirildiği, koyu gri boyalı duvarları olan, oldukça kasvetli, alçak tavanlı bir odaya yönlendirdi. Bir köşede, ucuz kırmızı ve gümüş süslerle süslenmiş bir Noel ağacı hafifçe yana doğru sarkıyordu.

Kabul edilmeyi bekleyen bir düzine kadar adamın arasına katıldığımda kalbim daha hızlı atmaya başladı. Beni dünyadan damlayan bir zehir gibi yok etmek ya da merhamet dileyene kadar evimin önünde bekleyip bana tecavüz etmekle ilgili grafik e-postalar gönderenlerle şimdiki şirket arasında ne gibi bir örtüşme olabileceğini merak etmekten kendimi alamadım. Sessizce odanın arka tarafındaki bir koltuğa kaydım, her an öfkeli bir elin omzuma yapışacağından ya da bir tanıma çılgılığının duyulacağından emindim. Ama başımı eğmek ve saçlarımın öne doğru salınarak yüzümü kısmen korumasına izin vermek işe yarıyor gibiydi. Kalp atış hızımın dengelenmesi için birkaç dakika bekledikten sonra, çevreme bakmak için gözlerimi kaldırdım. Bir bar odanın büyük bir bölümünü kaplıyordu ve toplanan erkeklerin çoğu içki sipariş ediyor ve tanıdıklarını selamlıyordu.

Etrafta dolaşan belki altmış erkek vardı. Çoğu erkeklerden daha genç olan bir avuç kadın ve yaklaşık yedi beyaz olmayan erkek saydım. Hiç beyaz olmayan kadın yoktu. En büyük demografik grup ellili ya da altmışlı yaşlarının sonlarındaki beyaz erkekler gibi görünüyordu, ancak yirmili ya da otuzlu yaşlarının sonlarında görünen birkaç genç erkek de vardı. Bir tanesi yanında on yaşlarında bir çocuk getirmişti. Erkeklerin çoğu iyi giyimliydi, birkaçı şık takım elbise giymiş ve kravat takmıştı. "ERKEK HAYATI ÖNEMLİDİR" yazılı siyah bir tişört giyen bir adam gördüm. Bir başkası ise "İşte cinsiyet eşitliği aktivisti böyle görünür" sloganını yazıyordu. Annelerinin bodrum katlarında bilgisayar ekranlarına gözlerini kısarak bakan, iç çamaşırı giymiş sivilceli gençler bu saygın görünümlü katılımcılar arasında yoktu. Onlar sokakta yanından geçerken iki kere düşünmeden geçebileceğiniz erkeklerdi. Manosferin diğer sakinleri gibi, onlar da hepimizin sokakta yanından geçtiği erkekler.

Bir tanesi yanıma oturdu ve dostça kendini tanıttı. Geldiği Londra bölgesi hakkında sohbet ettik - hafta sonları ne kadar sakin olduğu ve yoğun bir haftanın ardından rahatlamasına olanak tanıdığı hakkında. Bana kibarca kendi mahallem hakkında sorular sordu ve ben de birkaç soruyu geçiştirdim.

Bugün beni oraya getiren şey, hareket hakkında daha fazla bilgi edinme arzusundan belli belirsiz bahsetmekti. Teknik olarak doğru. Bana Birmingham'daki de dahil olmak üzere daha önceki etkinliklere katıldığını ve Birleşik Krallık'taki "bu tür toplantıların çoğunun" Londra'da yapılmasını uygun bulduğunu söyledi. Sessizliğe gömülmeden önce birkaç hoşbeş daha ettik. Daha sonra, eski Crown Prosecution Service şefi Alison Saunders'a karşı, görevde olduğu süre boyunca cinsel şiddet mağdurlarını destekleme suçundan yasal işlem başlatma konusunda bir konuşma yaptı.

Genç bir kadın sahneye çıkarak katılımcıları konferansa davet etti. Ardından dikkatimizi konferans broşürlerine çekti; broşürlerde sadece peştamal giymiş, metal aletlerle ateşin başında çalışan kaslı bir adam vardı ve etrafı çömelmiş diğer erkek figürleriyle çevriliydi. Görüntülerin homoerotik doğası görünüşe göre kasıtlı değildi. Bu imgenin Prometheus'un tanrılara meydan okuyarak insanlara ateşi getirmek için yaptığı fedakarlığı temsil etmesi gerektiğini; ateşin pek çok önemli erkeksi özelliği temsil ettiğini açıkladı. Pandora'nın insanoğlunun tüm sorunlarını getirdiğine dair bir yorum, takdir edici kıs kıs gülüşlerle karşılandı. Görünüşte zorunlu olan, özgünlük hissi katmak için muğlak bir klasik referans gereksinimi böylece usulüne uygun olarak karşılanmış oldu.

Daha sonra bir MRA tarafından algılandığı şekliyle yılın önemli olayları arasında bir ıslık turuna çıkarıldık. Kavanaugh duruşmaları (Brett Kavanaugh'un cinsel saldırıda bulunduğu iddialarına rağmen Yüksek Mahkeme yargıçlığı onaylandı) kalabalığın büyük beğenisini kazanarak #MeToo hareketinin çöküşü olarak gösterildi. Ancak en büyük tezahürat, Kavanaugh'un onaylanmasının ardından hem Donald Trump'ın hem de eşi Melania'nın "erkekleri ve adaleti" destekleyen açıklamalar yaptıklarının duyurulmasına ayrıldı.

Bu, tanık olduğum en önemli an olarak dikkatimi çekti. Etrafımdaki erkekler alkışlıyor, onaylıyor ve birbirlerini cesaretlendirmek için başlarını sallıyorlardı. Bu, Trump'ın sözlerinin ve eylemlerinin araştırdığım hareketler üzerinde doğrudan müjdeleyici bir etkisi olduğuna dair gördüğüm ilk somut kanıttı. Trump'ın açıklamaları, manövre ve ideolojisi için doğrudan bir onay ve teşvik olarak ele alınıyor ve savunuluyor.

Konferans küçüktü ve katılımcıların argümanları zayıftı. Ancak bardan çıkıp Londra'nın kalabalık caddelerine girmek bana bu toplulukların ne kadar gerçek olduğunu hatırlattı.

Dizüstü bilgisayarımın ekranını kirleten çevrimiçi forumların kolayca kapatılabilen sekmeleri bunu gösteriyor olabilir.

Bu gruplarla alay etmek kolaydır, ancak desteklerinin genişliği, medya ve siyaset sahnesinde edindikleri yer ve diğer manasfer gruplarının inançlarının saygınlık parıltısıyla yağlanmış ana akım anlatıya kayması için sağladıkları geçit, bunun gülüp geçmemiz gereken bir hareket olmadığını göstermektedir.

MRM'yi küçümseyen ve alay eden raporlar, bunun ölmekte olan, 1970'lerin cinsiyetçiliğinin kalıntısı olan ve devam eden feminist ilerleme karşısında sonunda kaybolacak bir gerileme olduğu fikrine dayanma eğilimindedir. Ancak bu, kanıtlar tarafından doğrulanmamaktadır. Aksine, MRM'ye verilen destek, #MeToo hareketine verilen güçlü tepki ve Trump'ın (Kavanaugh ve diğerlerine yönelik cinsel saldırı iddialarının ardından) " Amerika'daki genç erkekler için çok korkutucu bir zaman" şeklindeki kamuoyu önünde dile getirdiği iddiasının yarattığı sosyal kabul edilebilirlikle artıyor gibi görünüyor."²⁹ *Mother Jones*, 2014 yılındaki bir erkek hakları konferansında Elam'ın Farrell'ı sahnede kucakladığını ve onu bir akıl hocası olarak tanımladığını, Farrell'ın ise duygusal bir şekilde kitabına gelen olumlu tepkinin "21 yıl sonra nihayet gerçekleştiğini" ilan ettiğini bildirdi. Avustralya'da 2018 yılında Melbourne'de düzenlenen erkek hakları yürüyüşüne tahminen 500-1.000 kişi katıldı. Yürüyüşte, Men's Rights Sydney (ironik olmayan bir şekilde MRS kısaltmasını kullanan) adlı baskı grubunun kurucularından Adrian Johnson bir gazeteciye gururla şunları söyledi: "İnsanlar bu konuşmaları bir ömür boyu su soğutucularının etrafında yaptılar ve şimdi açık alana çıkıyorlar. "³⁰ Bu düşüşte olan bir hareket değil.

Ne de inceliği karakterize eden şiddetten tamamen yoksundur. Hareket. Roy Den Hollander kendini "anti-feminist" olarak tanımlayan bir avukat ve MRM destekçisiydi. Pek çok MRA gibi o da yıllarını sahte davalar açarak, kadın çalışmaları programları olduğu için üniversitelere dava açarak ya da "Kadın Dolandırıcılığı Yasası" olarak tanımladığı Kadına Karşı Şiddet Yasası'na meydan okuyarak geçirmişti. 2011 yılında, Yüksek Mahkeme'nin gece kulüplerine karşı "kadın geceleri" düzenledikleri için açtığı davayı reddetmesinin ardından Den Hollander *New York Times*'a şunları söyledi "Feministler bu ülkedeki her kurumun kontrolünü ele geçirdiler - erkeklerin kontrolünü ele geçirmek istiyorlar... Onlarla son dolarıma, son nefesime kadar savaşacağım."³¹

En son açtığı davalardan biri olan ve sadece erkeklerin askere alınmasına itiraz eden dava, Den Hollander'ın asılsız bir şekilde davayı geciktirmekle suçladığı Yargıç Esther Salas'ın önüne gelmişti. Temmuz 2020'de, Den Hollander

Yargıç Salas'ın New Jersey'deki evine FedEx teslimat şoförü kılığında girmiş. Kapı açıldığında Den Hollander ateş açtı. Yargıç Salas o sırada bodrum katındaydı ve yaralanmadı, ancak oğlu öldü ve kocası ciddi şekilde yaralandı.³²

Belki de diğer tüm manosfer topluluklarından daha büyük ölçüde, MRA'lar kol işçileri için iş güvenliğinden standartların altında ruh sağlığı hizmetlerine ve ebeveyn haklarına kadar bir dizi gerçek sorun ve şikayet tespit etmişlerdir. Ancak iş suçu atmaya geldiğinde, tam olarak yanlış hedefe nişan almışlardır. Erkekleri sınırlayan, hayal kırıklığına uğratan, küçülten, inciten ve zarar veren kadınlar ya da hatta feministler değil, erkekliğin kendisi ya da daha ziyade toplumumuzun erkek olmanın ne anlama geldiğine dair daraltıcı, zehirli, kendi kendini yenilgiye uğratan versiyonudur. Yine de ne zaman birileri erkekliğin bu özel versiyonuyla mücadelede ilerleme kaydetmeye çalışsa, MRM bu girişimi kınamak ve baltalamak için birleşik bir ses olarak ayağa kalkıyor.

Örneğin Ocak 2019'da Amerikan Psikoloji Derneği (APA), "geleneksel erkekliğin psikolojik olarak zararlı olduğunu ve erkek çocuklarını duygularını bastırmaları için sosyalleştirmenin hasara yol açtığını" açıkça kabul ederek benzeri görülmemiş bir adım attı. Bir önceki yıl erkekler ve erkek çocuklarla çalışan terapistler için yayınladığı kılavuz ilkelere dikkat çeken dernek, erkeklerin "şiddet suçu mağduru olma riski en yüksek demografik grup" olduğunu ve "intihar ederek ölme olasılıklarının kadınlardan 3,5 kat daha fazla olduğunu ve ortalama yaşam sürelerinin kadınlardan 4,9 yıl daha kısa olduğunu" belirterek tam da MRA'ların memnuniyetle karşılaması gereken konuları ele alıyor gibi görünüyordu. Erkek çocuklara dikkat eksikliği ve hiperaktivite bozukluğu teşhisi konma olasılığı kızlardan çok daha yüksektir ve okulunda daha sert cezalarla karşı karşıya kalmaktadırlar."³³Ancak APA tarafından sunulan açık istatistiksel kanıtlara ve doğrudan manosferde her gün gündeme getirilen konulara değinmesine rağmen, MRA'lar ve diğer manosfer topluluklarının üyeleri öfkeleni ve APA'yı çürütmek, reddetmek ve karalamak için birbirlerine düştüler.

Kanadalı bir klinik psikolog ve yazar olan Jordan Peterson, APA'nın "siyasi tipler" ve "sert sol eğilimli siyasi aktivistleri" tarafından domine edildiğini iddia ederek yeni yönergeleri "kılanması gereken, çileden çıkarıcı ve cesaret kırıcı" olarak nitelendirdi."³⁴AVFM bunu "erkekliğe karşı bir savaş" olarak nitelendirdi ve APA'yı "fikirler savaşında silahlı savaşçılar" olarak adlandırdı.

İtirazları mı? Kılavuzun erkekleri hak sahibi olarak kabul etmesi ataerkil bir toplum içinde ayrıcalıklı bir konuma sahip olduğunu ve belirli

erkeklik zararlıydı. Ancak gözden kaçırdıkları şey, bu zararın sadece kadınlara ve kız çocuklarına değil, erkeklere ve erkek çocuklarına da zarar verdiğidir. Erkek intihar oranı, MRA'lar tarafından en sık dile getirilen ciddi endişe alanlarından biridir. Yine de, bu sorunun tedavisi üzerinde muazzam bir potansiyel etkiye sahip büyük bir kuruluş, sorunun temel nedenlerinden bazılarını ele almanın mümkün olabileceğini öne süren bir araştırmayla ortaya çıktığında, bunu öfkeyle reddediyorlar. APA'nın gözlemlerine göre, metanetli, rekabetçi, baskın ve agresif olacak şekilde sosyalleştirilen erkeklerin, önleyici sağlık hizmetlerine erişmek veya kendilerine bakmak gibi sağlıklı davranışlarda bulunma olasılıklarının daha düşük olduğu kanıtlanmıştır - bu eğilim psikolojik yardım aramaya kadar uzanmaktadır. Bununla birlikte, "geleneksel erkeklik kavramlarını benimseyen erkeklerin, daha esnek toplumsal cinsiyet tutumlarına sahip olanlara kıyasla ruh sağlığı hizmetlerine başvurma konusunda daha olumsuz olduklarına" dair güçlü kanıtlar karşısında bile, MRA'lar bunun günümüzde erkeklerin karşı karşıya olduğu en büyük sorunlardan birinin üstesinden gelmeye yönelik büyük bir potansiyel adım olabileceğini kabul etmektense, aynı "geleneksel erkeklik kavramlarını" savunma tepesinde ölmeyi tercih ediyorlar. Başka bir deyişle, tam da ortadan kaldırmak istediklerini iddia ettikleri sorunların en sağlam savunucularından bazılarıdır.

1981 yılında, psikolog Joseph Pleck'in erkek kurtuluş hareketinin son büyük eserlerinden biri olarak nitelendirilebilecek *Erkeklik Miti* adlı kitabında "İnsanların sadece başarısız olabilecekleri değer ve normlara bu kadar hararetle inanmaya devam etmeleri hayranlık uyandıran bir olgudur." cümlesi yer alıyordu. Kırk yıl kadar sonra, bu gözlem MRM'nin doğru bir özeti olmaya devam ediyor ve hala her zamanki kadar trajik -ve bir o kadar da doğru-.

5

Kadınların Peşinden Koşan Erkekler

"Umarım dayak yersin ya da kanser olursun, seni pis erkek düşmanı amcık"

ANONİM E-POSTA, 4 AĞUSTOS 2019 PAZAR GÜNÜ SAAT 15:42'DE ALINDI

"Kapa çeneni sürtük."

Görmezden gel.

"Siktiğimin kadınları hadlerini bilmeli, siktiğimin sürtükleri."

Yaygara yapma.

"Bu gezegene gelmenizin tek sebebi sizi becerebilmemiz. Lütfen öl."

Bu kadar ciddiye alma.

"KENDİNİ ÖLDÜR."

Başa çıkamayacaksınız bilgisayarınızı kapatın.

"Laura Bates yarın akşam 9'da tecavüze uğrayacak... Ciddiyim."

Kişisel bir şey değil.

Mesajı alan kişi siz olmadığınızda insanlara yaygara koparmamalarını söylemek kolaydır. Bu mesajların hepsi yaklaşık yarım saat içinde geldi. Tek bir günün sadece bir kısmı.

Bunları kırk sekizle ve sonra 365'le çarpın ve nasıl bir his olduğunu anlamaya başlayın. Bu mesajları her gün almak, ağır çekimde boğulmak gibidir, ama kimse suyu göremez. Onlara anlatmaya çalışsanız bile anlamıyorlar.

Trol. Çok aptalca bir kelime. Kulağa aptalca bir sorun gibi geliyor. Gülünç, göbekli, parlak saçlı bir 90'lar oyuncağı. Ya da bir köprünün altında sinsice çömelmiş, hantal, aptal, yeşil bir sersem. İkisi de gerçeği yansıtmaya yakın değil. Ancak bu iki stereotip aydınlatıcıdır, çünkü toplumumuzun trolleri algıladığı en yaygın yolları doğru bir şekilde tasvir ederler. Ya zararsız, komik eğlence figürleri olarak görülüyorlar ya da gün ışığından kaçan, insanları ara sıra korkutmanın ötesinde gerçek bir zarar veremeyecek kadar aptal, iğrenç, kaba ama nihayetinde ahmak besleme olarak görülüyorlar. *Trol* kelimesi, tıpkı *manosfer* gibi, çok daha karanlık bir gerçekliğin umutsuzca iyi huylu bir örtmecesidir.

Troller diğer manosfer gruplarından farklıdır, çünkü *trollük* terimini bir kimlikten çok bir eylem olarak düşünmek faydalı olabilir. Bir isimden ziyade bir fiil. Dolayısıyla, herhangi bir manosfer grubunun bir üyesi, bir incel veya bir MRA olarak kimliğini korurken trollük yapabilir. Bazen manosfer topluluklarının üyeleri, özellikle daha deneyimli ve saygın üyelerin yeni üyeleri taciz ve istismar edebildiği çok hiyerarşik forumlarda, trolleme taktiklerini birbirlerine karşı kullanırlar. Bazen tüm manosfer toplulukları, AVFM topluluğu üyelerinin öfkelerini bireysel feminist aktivistlere yönelttiklerinde gördüğümüz gibi, belirli bir hedefe saldırmak veya onu rahatsız etmek için toplu olarak trolleme taktiklerini benimserler. Ancak internette kendilerini diğer topluluklardan farklı olarak yalnızca trol olarak gören büyük gruplar da vardır. Bu tür gruplar manosferle sınırlı değildir. Hatta erkeklerle bile sınırlı değildir. Sınırların zorlandığı ve insani nezaketin sınırlarının test edildiği her yerde troller ortaya çıkacaktır. Ancak çeşitli araştırmalardan biliyoruz ki erkeklerin internette trollük veya zorbalık davranışlarında bulunma olasılığı kadınlara göre daha yüksektir.¹

Trollerin kurbanları ünlülerden politikacılara ve kederli ailelere kadar herkes olabilirken, trollemenin çoğunda özellikle yoğunlaşmış bir kadın düşmanı unsur vardır ve bu da trolleme yapanların çoğunu doğrudan manosferin sınırları içine yerleştirir. Trollere yakından bakmak aynı zamanda manosfer ile aşırı sağ arasındaki örtüşmenin gerçek derinliğini ve karmaşıklığını da ortaya çıkaracaktır, çünkü troller sadece her iki alanda da ortaya çıkmaktadır, aynı zamanda manosferde trolleme tekniklerine öncülük eden ve bu teknikleri keskinleştirenler, yeni keşfettikleri becerilerini ve şöhretlerini aşırı sağ alanına taşımaya devam etmişlerdir.

Klasik internet terminolojisinde *trolleme* terimi 80'lerin sonunda veya 90'ların başında ortaya çıkmıştır ve muhtemelen balıkçılıkla ilgili olarak icat edilmiştir

trolleme (veya trolle avlanma) uygulaması - şüphelenilmeyen bir avı yakalamak için yemlenmiş bir kancayı yavaşça çekmek. Bu terim ilk ortaya atıldığında, belirli bir forumun ya da Usenet grubunun deneyimli ve düzenli kullanıcılarının son derece aptal ya da kafası karışmış gibi davranarak kasıtlı olarak çok basit bir soru sorması anlamına geliyordu. Soruları genellikle forumda zaten kapsamlı bir şekilde tartışılan bir konu hakkında olurdu, bu da gruba yeni gelenleri hemen çekerdi, konuşmaya içtenlikle yanıt verenler sadece onlar olurdu ve daha sonra alay edilebilirlerdi.

İnternet genişledikçe bu terim de yayıldı. Diğer internet kullanıcılarını kasıtlı olarak giderek daha duygusal, öfkeli veya savunmacı tepkiler vermeye teşvik etmeyi içeren her türlü faaliyeti içermeye başladı. Bu genellikle belirli bir forumda konu dışı veya kışkırtıcı mesajlar yayınlayarak başarıyordu. Hedefler ne kadar samimi ve içten olursa o kadar iyiydi. Yanıtları ne kadar tutkulu ve öfkeli olursa, trol o kadar başarılı olur.

Geliştikçe, trollüğün bu özel biçimi - internet tartışmalarını büyük miktarlarda kalitesiz, alakasız veya ironik bilgilerle çürütmek - internet dilinde daha spesifik olarak "shitposting" olarak bilinir hale geldi. Amaç, katılımcıları trolleri ciddiye almaları için k a n d ı r m a k ve onları anlamsız tartışmalar ve tırmanan duygularla dolu bir tavşan deliğine çekmektir.

Bazıları bu suçlamayı tüm manosferin kendisine yöneltebilir. Ancak manosfer toplulukları bundan çok daha fazla bencildir. Evet, kalabalığa oynayan bazı üyeler var. Ancak çok daha fazlası algılanan mağduriyetlerine ve aşırı kadın düşmanlıklarına gerçekten yatırım yapıyor. Sadece sahte provokasyonlarla öfke uyandırmaya çalışan insanlar gerçek hayatta gidip insanları öldürmezler. İnseller yapar.

Trolleme uygulaması, birçok farklı ülke ve dilde varyantları olacak kadar yaygın ve yerleşiktir. Benim *en* sevdiğim örnek Portekizce *pombos enxadristas* (kelimesi kelimesine "satranç oynayan güvercinler" olarak çevrilebilir) deyimidir; bu deyim boş bir tartışmayı güvercinle satranç oynamaya benzeten bir Portekiz atasözüne atıfta bulunur: "Masaya pisler, taşları bırakır ve zafer iddiasıyla uçup gider." Bu karşılaştırma son derece isabetlidir; taraflardan biri gerçekten iyi niyetli bir tartışmaya girmeye hazırken, diğeri mümkün olan en büyük kaosu yaratmaya yatırım yaptığında ortaya çıkan eşitsiz oyun alanını yakalamaktadır. Ancak aynı zamanda trollemenin giderek daha önemli hale gelen bir başka yönüne de işaret ediyor

Terim geliştikçe ve daha karanlık bir anlam kazandıkça: internet trolleri için "zafer" iddia etmenin ve iddia ediyor görünmenin önemi.

Mevcut terminolojimiz çevrimiçi trollerin çalışmalarını örtbas ediyor ve göz ardı ediyor olsa da, trollüğün geliştiğı ve mutasyona uğradığı yollar göz önüne alındığında, *çevrimiçi istismarcılar* veya *tacizciler* terimleri daha doğru olabilir. şu anda bile, medyada ve kamusal söylemde, trollük, oldukça uysal anlaşmazlıklardan tecavüz ve ölüm tehditleri göndermeye veya insanların ölen sevdikleri için anma web sitelerini kasıtlı olarak tahrif etmeye kadar her şeyi tanımlamak için kullanılmaktadır.

Tüm manosfer etiketleri ve kimlikleri arasında trolün kamusal söyleme en yaygın şekilde nüfuz eden terim olması önemlidir. Troller hiçbir zaman sadece manosferle sınırlı kalmamış olsa da, meslekten olmayan pek çok kişi için bu kelime bu kitapta atıfta bulunulan grup ve bireylerden herhangi birini kapsayabilir. Bu, toplumumuzun çevrimiçi kadın düşmanı aşırılığın yarattığı tehdidi, şakalaşan ve teknolojik oyunlar oynayan küçük bir grup olgunlaşmamış, sinir bozucu, bazen de komik genç algısına dönüştürme derecesidir. Bu karikatürün en önemli unsuru, her şeyden önce *zararsız* ya da en azından gerçekten zararlı değılmiş gibi algılanmasıdır.

Kısmen trollerin taktiklerinin artık etiketin önerdiğinden çok daha organize ve sofistike hale gelmesi, kısmen trollüğün çok gerçek ve son derece hafife alınan psikolojik sonuçları ve kısmen de çevrimiçi istismarın artık ölümcül çevrimdışı sonuçlara yol açmaya başlaması nedeniyle gerçek çok farklıdır.

Gamergate'i anlamadan, taktiksel taciz, kitlesel katılım ve ciddi bir rekabet duygusu içeren en modern haliyle trolleri anlamak mümkün değıldir. Büyük trol çeteleri tarafından büyük bir hassasiyet ve etkiyle kullanılan modern taktik ve tekniklerin birçoğı bu kitlesel taciz kampanyası sayesinde bilenmiş ve geliştirilmiştir.

Ağustos 2014'te Eron Gjoni adlı bir programcı eski kız arkadaşı Zoë Quinn hakkında intikam dolu bir blog yazısı yazdı. Gjoni, bağımsız bir oyun geliştiricisi olan Quinn'in kendisini Kotaku web sitesi için video oyunu eleştirmenliğı yapan Nathan Grayson ile aldattığını iddia etti. Okuyucular, özellikle de çevrimiçi oyun topluluğunun erkek üyeleri, Quinn'in 2013 yılında piyasaya sürülen ve oyun medyasından olumlu tepkiler toplayan *Depression Quest* adlı oyununun olumlu eleştirilerini kazanmak için bu ilişkiye girdiğı, ancak oyun medyasından bir tepki aldığı imasında bulundu.

siyaset ve sosyal adaletle aşırı ilgili olduğunu düşünen oyuncular (oyun öncelikle metin tabanlı ve oyuncuları depresyon deneyimini keşfetmeye teşvik ediyordu). Bu olay, niş bir topluluk içindeki en küçük internet patlağından biraz daha fazlası olmalıydı. Kotaku olayı araştırdı ve herhangi bir yanlışlık olduğuna dair bir kanıt bulamadı; hatta Grayson'ın oyunu hiç incelememiş olduğu ortaya çıktı. Ancak hikaye 4chan, Reddit ve diğer web siteleri de dahil olmak üzere trollerin toplandığı platformlarda yer aldı. Quinn aniden tehdit yağmuruna tutulmaya ve çalınan çıplak fotoğrafları dolaşıma sokulmaya başlandı. Arkadaşları ve ailesi aşırı tacize maruz kaldı; taciz edildi ve kendini öldürmeye teşvik edildi; çevrimiçi hesapları hacklendi; ve sonunda, insanlar onu sakat bırakmak, sakatlamak, tecavüz etmek ve öldürmekle tehdit ettikten sonra, güvenliğinden korkarak evini terk etti.

Bu fenomen hızla yayılmaya başladı. Quinn'in taciz edilmeye başlamasından kısa bir süre sonra, önde gelen feminist medya eleştirmeni ve blog yazarı Anita Sarkeesian da benzer bir tehdit dalgası almaya başladı. Sarkeesian çevrimiçi tacize zaten aşinaydı: 2012'de video oyunlarında kadınların genellikle cinsiyetçi tasvirini inceleyen bir video dizisi başlattıktan sonra, yorumlarını sektöre bir saldırı ve onu sterilize etmeye veya "kadınsılaştırmaya" yönelik hoş olmayan bir girişim olarak gören oyuncular tarafından çevrimiçi olarak yoğun bir şekilde taciz edildi. Tacizler arasında bilgisayar korsanlığı, tecavüz ve ölüm tehditleri de vardı ve erkekler Sarkeesian'a çeşitli video oyunu karakterleri tarafından tecavüze uğrarken çizilmiş resimlerini gönderdiler. Bu durum, oyuncuların Sarkeesian'ın yüzünün görüntüsüne tıklayarak sanal olarak "dövebildikleri" bir çevrimiçi "oyunun" yaratılmasıyla sonuçlandı. Sarkeesian'ın maruz kaldığı ve hızla tırmanan tacizin de gösterdiği gibi trollüğün temel özelliklerinden biri, diğer trollere karşı performans sergileme ve onları etkileme ihtiyacıdır. Trolleme eyleminin kendisi, bunu belgeleme ve anonim forumlarda ve mesaj panolarında paylaşma, diğer trollerden övgü ve tavsiye toplama ve tacizin aşırılığı ve müstehcenliği konusunda birbirlerini geçmek için rekabet etme sürecinden daha önemli değildir.

Sarkeesian, *Tropes vs. Women* serisinde yeni bir video yayınladığında, Quinn'e zaten saldıran çete, iki kadını aynı "tehdidin" parçası olarak görerek birbirine bağladı ve troller Sarkeesian'ı da taciz etmeye başladı. Adresinin bulunup internette yayınlanmasının ardından, yenilenen ölüm ve tecavüz tehditlerinin ortasında, Sarkeesian da Quinn gibi evinden kaçmak zorunda kaldı. Tacizlerin artması üzerine Sarkeesian Ekim 2014'te Utah Eyalet Üniversitesi'nde planlanan bir konuşmayı yapmak üzere Utah'a gitti. Ancak isimsiz bir tehdit gönderildi

Sarkeesian'ın konuşmasının iptal edilmemesi halinde katılımcıların yanı sıra yakındaki Kadın Merkezi'ndeki öğrenci ve personele yönelik bir saldırı gerçekleştirileceğini iddia ederek üniversiteye başvurdu:

Elimde yarı otomatik bir tüfek, çok sayıda tabanca ve boru tipi bomba koleksiyonu var... Sarkeesian'ın konuşmasını iptal etmek için 24 saatiniz var... Anita Sarkeesian feminist kadınla ilgili yanlış olan her şeydir ve USU'ya gelmesine izin verirsiniz o küçük korkak fahişe gibi çığlık atarak ölecektir. Manifestomu onun dökülen kanına yazacağım ve hepiniz feminist yalanların ve zehirin Amerika'nın erkeklerine ne yaptığına tanık olacaksınız.²

Sarkeesian, Utah'ın açık taşıma yasaları nedeniyle polisin etkinlik öncesinde ateşli silah araması yapmayı reddetmesi üzerine konuşmasını iptal etmek zorunda kaldı.

Gamergate olarak bilinen tartışma, internette ve sosyal medyada binlerce paylaşıma ulaşarak ve önemli sayıda başka kadını da taciz girdabına çekerek sarmalını sürdürdü. Başkalarının tacizine karşı konuşmaya cesaret eden feminist yazarlar bir anda kendilerini benzer tehditlere maruz kalırken buldular ve diğer kadın oyun geliştiricileri, parçalanmış cesetlerini ve çocuklarının ölümlerini anlatan tehditlerin ardından evlerinden çıkmaya zorlandılar.

Tacizler aylarca devam etti ve kampanya ilerledikçe troller saldırılarını en üst düzeye çıkarmak ve odaklamak için giderek daha iyi hazırlanmış taktikler geliştirmeye ve bilemeye başladı.

Taktiklerden biri ideolojikti: istismarcılar, Gamergate "hareketini" asil ve etik bir duruş olarak gösterip bunu trolleme için bir sis perdesi olarak kullanarak savunabileceklerini ve hatta teşvik edebileceklerini çabucak anladılar. Taraftarlar bunun Sarkeesian ya da Quinn ile hiçbir ilgisi olmadığını anlatmaya başladılar. Bunun yerine, bunun video oyunlarında "etik" üzerine ideolojik bir savaş olduğunu söylediler. Quinn ve Grayson arasındaki (çürütülmüş olsa da) iddia edilen ilişkiye odaklandılar ve sektördeki yolsuzluk ve bazı oyun geliştiricileri ile eleştirmenler arasındaki ilişkilerin yakınlığı konusunda ciddi endişeleri olduğunu iddia ettiler. Diğerleri ise oyun ve oyun topluluğunun saflığının ve özünün tehdit altında olduğunu, Sarkeesian ve onun gibi video oyun kültürünü yüksek kaliteli oyun oynama pahasına boğucu bir şekilde "siyaseten doğru" olmaya zorlayarak yok etmek isteyen diğer (çoğunlukla feminist) eleştirmenler tarafından erozyona uğratılma riski altında olduğunu öne sürdüler.

Ardından, kitlesel olarak koordine edilmiş cinsel tacizde bulunurken bile kendilerini gerçek mağdurlar olarak sunma şeklindeki klasik manosfer stratejisinden yararlandılar. Bunu başarmak için gerçek mağdurların zalimler olarak sunulması gerekiyordu. Troller sosyal medyada ve oyun sitelerinde, kadınların dikkat çekmek ve (sadece kültürlerini korumaya çalışan) erkek oyuncularını kötü göstermek için uğradıkları tacizi uydurduklarını ve abarttıklarını öne süren hikayeler yayınladılar. Bazıları ise ölüm ve bomba tehditlerini bizzat feministlerin göndererek olayı tırmandırdığını iddia etti. İlerici solun "kar taneleri", "sosyal adalet savaşçıları", "feminaziler", "profesyonel kurbanlar" ve "sürekli rencide edilenler" olarak tanımlandığı bir anlatı ortaya çıktı; bunlar önümüzdeki yıllarda manosferde ve ayrıca alt-sağ saldırılarda, özellikle de ana akım gözlemcinin gözünde tacizi haklı çıkarmaya çalışırken giderek daha fazla kullanılacak etiketler ve iddialar haline geldi. Böylece eşgüdümlü taciz, ahlaki bir öz savunma biçimi olarak meşrulaştırıldı. Konuyla ilgili bir araştırma makalesinde şu sonuca varılmıştır: "Mağdur anlatısının ideolojilerindeki merkeziliği göz önüne alındığında, erkek hakları hareketinin silahlandırılmış tacize öncülük etmesi ve bu tür eylemlerde bulunması şaşırtıcı değildir."³

Daha sonra saldırıları koordine etme taktiği ortaya çıktı; troller çevrimiçi mesaj panolarını kullanarak belirli kadınları belirli zamanlarda hedef olarak belirliyor, onları korkutmak ve bunaltarak sessizliğe ya da geri çekilmeye zorlamak amacıyla kitlesel taciz kampanyalarına maruz bırakıyor ve hacmi nedeniyle sosyal medya platformlarındaki tacizi rapor etmelerini veya buna karşı harekete geçmelerini zorlaştırıyordu. Bu teknik o kadar geliştirildi ki özel bir isim aldı: "eşkıyalık". Sadece tartışmanın ilk iki ayında #gamergate hashtag'iyle iki milyon tweet atıldı ve bunların içeriğinin analizi, kampanyanın video oyunlarında etik tartışmasından çok tacize odaklandığını gösterdi.⁴ Aynı dönemde, hashtag'i kullanan 35.188 tweet örneğin Sarkeesian'ı hedef alırken, 10.400'ü Quinn'e yönelikti; buna karşılık (yanlış bir şekilde) etik dışı haber yaptığı iddia edilen Grayson'a gönderilen tweet sayısı sadece 732'ydi.

Bir kampanyayı tam da kendisinin temsil ettiği çıkarlarla asil bir şekilde mücadele ediyormuş gibi sunma retorik hilesi, alt-sağ ve manosferin gelecekteki kampanyalarının merkezi haline gelecektir. Gamergate'in savunucuları etik, şeffaflık ve saflık adına hareket ettiklerini iddia ederken taciz, istismar ve kasıtlı olarak gerçek amaçlarını gizlediler. İçinde

Aynı şekilde, manosfer de aşırı kadın düşmanlığı yaparken cinsiyet eşitliği çağrısında bulunuyor, yanlış gerçekleri yayarken istatistiklerin şeffaflığını talep ediyor ve toplumumuzda zaten en ayrıcalıklı olan grup için daha büyük kazanımlar ve korumalar yaratılmasını savunurken kendisini ezilen mağdurların şampiyonu olarak gösteriyor. Benzer şekilde, alternatif sağ da insanların gözlerini adaletsizlik ve eşitsizliğe açmak gibi asil bir amaca sahip olduğunu iddia ederken, bir yandan da yakın tarihin en derin zarar veren nefret kampanyalarından bazılarını yeniden canlandırmaya çalışmaktadır.

Böylece Gamergate trol orduları fikrini ana akıma tanıttı. Birdenbire, daha önce tek başına bir uğraş olan şey, kitlesel kazanç için kitlesel bir faaliyet olarak kullanılabilir hale geldi. Ve bu durum daha sonra ideolojik liderler tarafından istismar edilecek, masum hedeflerin üzerine salınmayı bekleyen "saldırı köpeklerinden" oluşan büyük ordular kuracaklardı.

Örneğin Milo Yiannopoulos, kadın düşmanlığı, ırkçılık ve transfobiye kullanarak, *Hayalet Avcıları*'nın tamamen kadınlardan oluşan yeniden çevriminde yer alma suçu nedeniyle aktris Leslie Jones'a yönelik büyük bir taciz selinin kışkırtılmasında önemli bir rol oynadığı için (yıllarca süren kışkırtıcı, bağınaz tweetlerin ardından) nihayet 2016 yılında Twitter'dan yasaklanacaktı. Jones, kendisine binlerce mesajın yanı sıra maymunların cinsel organlarının görüntülerinin ve kendi yüzünün spermle kaplı bir resminin gönderildiğini tweetledi.⁵

Beyazların üstünlüğünü savunan web sitesi *Daily Stormer* da benzer şekilde, belirli (genellikle kadın) hedeflere karşı aktif ve kasıtlı olarak kitlesel korkunç taciz kampanyaları çağrısında bulunarak eşkıyalığı dehşet verici bir etkiyle kullanmaya devam etmiştir. "Pis Yahudi Orospu Kampanyası" İngiliz siyasetçi Luciana Berger'in 2.500 tweet ile bombardımana tutulmasına yol açmış, bloglar Berger'i "erkeklerle karşı köklü bir nefreti" olan "şeytani bir para avcısı" olarak nitelendirmiş ve Berger'in yüzünü bir sıçan görüntüsünün üzerine yerleştirmiştir.⁽⁶⁾ *Stormer* daha sonra trollerini Müslümanlara yönelik taciz vakalarını takip eden Islamophobia Register'ı kuran Avustralyalı Müslüman avukat Mariam Veiszadeh'e yöneltmiştir. Yayın organı "trol ordusunu" Veiszadeh'i hakarete boğmaya çağırarak "olabildiğince kötü, incitici, nefret dolu, saldırgan, aşağılayıcı ve 'kötüleyici' olmalarını" talep etti. Bunu hemen yerine getiren bir takipçi Veiszadeh'e "Annenin kafasını kesmeden ve hepinizi domuzlarıyla birlikte gömmeden önce hemen git" dedi."⁷

Manosferdeki pek çok unsur gibi, bu konuda da tartışmak gayet mümkündür. Gamergate furmasına katılanlar arasında dürüst kaygıları olan, oyun etiğini gerçekten tartışmak isteyen ya da oyunlarda taciz ve istismara gerçekten katılmayan kişiler de olabilir.

kadınlar ve azınlıklar. Ancak yine manosfer ile paralel olarak, Gamergate destekçilerinin büyük ölçüde orantısız odaklanması ve hareketle ilişkili muazzam miktarda vitriolik içerik, kadın düşmanı faktörlerin var olmadığı veya azınlık bir endişe olduğu iddiasını yalanladı. Ve aslında, bu tür davranışların üstünde olduklarını iddia edenlerin hareketi savunurken bu tür davranışları küçümseme ya da görmezden gelme girişimleri, kendilerini uzak tutmaya çalıştıkları istismarla bir tür gizli anlaşma anlamına geliyordu.

Sızdırılan sohbet kayıtları, hem alternatif sağ hem de manosferdeki taciz kampanyalarını yıllarca tanımlayacak bir başka taktiği ortaya çıkardı. Bu kayıtlar trollerin "çorap kukla" hesaplar kullandığını gösterdi: sahte isimler ve fotoğraflar kullanan sahte çevrimiçi kimlikler, genellikle çok sayıda kurulur ve daha sonra aslında çok az sayıda kuklacı tarafından koordine edilebilecek bir hareket veya kampanya için yaygın taban desteği izlenimi vermek için kullanılır. Bu, internetteki trollerin sayısının çok az olduğu anlamına gelmez; daha ziyade, sadece birkaç trolün bile bir bombardıman kampanyası için çok daha geniş bir destek tabanı izlenimi yaratarak tahribat yaratabileceği anlamına gelir. Bu teknik daha sonra "astroturfing" olarak bilinir hale gelmiştir: belirli bir siyasi, ideolojik veya reklam mesajının, aslında tasarımı tarafından düzenlendiği halde, genel halktan gelen istenmeyen yorumlar ve destek şeklinde geldiği izlenimini verecek şekilde yayılması.⁸Bu tekniğin troller tarafından kullanıldığı, daha sonra #gamergate hashtag'i kullanılarak atılan tweetlerin analiz edilmesiyle doğrulanmış ve tweetlerin dörtte birinin Twitter'a yeni giren hesaplardan geldiği ve bunların çoğunun tacizcilerini desteklediği görülmüştür.⁹

Sempatik medya kaynakları bulmak bir başka saldırı açısı haline geldi ve en ünlüsü, taciz kampanyalarını tırmandırmak ve doğrulamak için ana akım haberlere aç olan Gamergater'lar ile o zamanlar kendi deyimiyle "muhteşem bir internet süper kötüsü" olarak ününü pekiştirmeye çalışan gelecek vaat eden bir gazeteci olan Yiannopoulos arasındaki kutsal olmayan bir birliktelik yoluyla elde edildi. Bu tartışmayı, kendisini şöhrete ve başarıya taşıyacak olan çevrimiçi trollerin, alternatif sağ destekçilerinin ve manosfer takipçilerinin kaygan dünyasında bir yer edinmek için kullanabileceğini hissetti. Ne yazık ki haklıydı.

Bu yüzden Yiannopoulos, etkili ve çok okunan *Breitbart* sitesinde kasıtlı olarak kışkırtıcı bir makaleyle Gamergate'e girdi ve Gamergate istismarının kurbanlarını "sosyopat bir ordu" olarak tanımladı.

feminist programcılar ve kampanyacılar... tüm toplumu terörize ediyor - yalan söylüyor, zorbalık yapıyor ve kar ve ilgi için internette yollarını manipüle ediyorlar." Yiannopoulos, Quinn'in cinsel yaşamıyla ilgili (zaten büyük ölçüde çürütülmüş) iftiraları yeniden paketledikten ve ona karşı bir dizi başka asılsız iddiada bulunduktan sonra, daha geniş kampanya tarafından zaten oluşturulmuş olan taktiklerin çoğunu taklit etmeye devam etti. "Dürüst olalım," diye yazdı. "Hepimiz, kadın kışkırtıcılara gönderilen 'ölüm tehditlerinin' söylendiği gibi olmadığına dair içimizi kemiren bir şüphe hissetmeye alışkınız."¹⁰

Yiannopoulos, Gamergate'i bir araç olarak kullanan tek kişi değildi kendini tanıtmak için bir sıçrama tahtası. Aslında, tartışmadan internet efsaneleri olarak çıkan manosfer, alt-sağ ve beyaz üstünlükçü lider ışıkların smorgasord'u, bu toplulukların birbirleriyle ne kadar yakından ilişkili olduğunun en açık mikrokozmoslarından biri haline getiriyor. Manosfer forumlarında "gamER'ler ayaklanıyor" gibi provokasyonların sıkça görülmesi, incel'lerin (Elliot Rodger'a atıfta bulunarak) steno ve jargonunu Gamergate çetesine bir şapka çıkarma ile birleştirmesi tesadüf değildir. Ya da forum kullanıcıları her iki harekete de bağlı olanları tanımlamak için sıklıkla *alt-rightcels* terimini kullanmaktadır.

Southern Poverty Law Center tarafından "erkek üstünlükçüsü" ve "Amerika'nın en görünür sağcı provokatörlerinden biri" olarak tanımlanan Mike Cernovich, başlangıçta Gamergate'teki rolüyle öne çıkmış, bu sırada blogunu ve sosyal medya platformlarını tartışmayı büyütme ve tacizcilerini kızdırmak için kullanmıştır.¹¹ Olayı "bu yüzyıldaki kültür savaşının en önemli savaşı" olarak tanımlamış ve Gjoni'ye ücretsiz hukuki danışmanlık vermeyi teklif etmiştir. Ayrıca, iddiaya göre, Quinn'in Gjoni'ye karşı yaptığı yasal şikayeti elde etti ve kendi web sitesinde Quinn'i taciz eden bir yazının temeli olarak kullanan pikap gurusu Daryush Valizadeh'ten başkasına vermedi.

Cernovich daha sonra *New Yorker* tarafından "alternatif sağın mem beyni" olarak tanımlanmıştır.¹² Kendisini bu etiketten uzaklaştırmaya yönelik son derece inandırıcı olmayan girişimlerine rağmen şu anda belki de en çok beyaz milliyetçilikle olan ilişkileri ile tanınsa da, Cernovich'in kötü şöhret yolculuğu onu manosfer kadın düşmanlığı labirentine götürmüştür. Erkeklerle kendilerini teşhir etmelerini ve kadınları taciz ederek seks yapmaya zorlamak amacıyla kadınların önünde mastürbasyon yapmaya başlamalarını tavsiye etmiş ve "How to Choke a Wo man"¹³ gibi başlıklarla blog yazıları yayınlamıştır.

Gamergate fiyaskosu kontrolden çıktıkça, çevrimdışı taciz çevrimiçi ile karışmaya başladı. Tacizciler, mağdurların güvenliklerinden endişe etmelerini sağlamak amacıyla doxxing yöntemini bolca kullandılar. Çevrimiçi çetelerin elinde, doxxing yoluyla ortaya çıkarılan kişisel bilgiler çevrimdışı ortamda sayısız şekilde silah olarak kullanıldı: hedeflerin evlerine binlerce pizza sipariş etmekten, gizlice fotoğraflarını çekmeye ve görüntüleri çevrimiçi olarak yayınlamaya; kurbanların pencerelerine tuğla atmaktan, tekrarlanan tehditkar ve küfürlü telefon görüşmeleri yapmaya kadar. Gamergate, "swatting" olarak bilinen bir taktiğin birkaç hedefe karşı kullanıldığını bile gördü: hedefin evinde bir SWAT ekibinin müdahalesini kışkırtmak için acil servislere sahte bomba tehditleri yapılan bir taciz şekli, bu da onları çok gerçek fiziksel tehlikeye sokma riski taşıyor.

Yine, bu erkekleri küçük azınlıklar olarak düşünmek kolay: birkaç üzgün ve kandırılmış birey, aidiyet hissi duymanın bir yolu olarak belirsiz internet uç gruplarına tutunuyor. Ancak gerçek şu ki, incelediğim tüm manosphere gruplarında olduğu gibi, bunlar yüz binlerce insanın yaşadığı devasa topluluklar ve internet alanları. Örneğin internetteki en kötü şöhretli trolleme platformlarından biri olarak kabul edilen 4chan /b/ panosunu ziyaret ettiğinizde, gönderiler sizin okuyabileceğinizden çok daha hızlı bir şekilde akın ediyor. Ortalama bir Pazartesi sabahı saat 9:30'da ziyaret ettiğimde, birkaç saat içinde yüzlerce sayfa yeni mesaj, fotoğraf ve bağlantı eklenmişti ve bunların önemli bir kısmı aşırı kadın düşmanlığı sergiliyordu. Bu topluluğun büyüklüğüne dair bir ipucu olarak, /b/ 4chan'in en popüler ve en çok ziyaret edilen panosudur ve kurucusu ile [yapılan](#) bir röportaja göre sitenin toplam trafiğinin yüzde 30'unu oluşturmaktadır.¹⁴Sitenin aylık yaklaşık yirmi sekiz milyon tekil ziyaretçisi ve her gün yaklaşık bir milyon yeni gönderisi olduğu iddia edilmektedir. Kullanıcı tabanı, şaşırtıcı olmayan bir şekilde, büyük ölçüde erkek egemenliği altındadır ve en yaygın demografinin, muhtemelen Amerika Birleşik Devletleri, Birleşik Krallık, Kanada, Avustralya veya Avrupa ülkelerinde bulunan on sekiz ila otuz dört yaşındaki üniversite eğitilmiş erkekler olduğunu iddia etmektedir ki bu da daha geniş manosphere hakkında bildiklerimizle tam olarak örtüşmektedir.

Kadınların mahrem fotoğrafları rızaları olmadan paylaşıyor, tecavüz ediliyor fanteziler değiş tokuş ediliyor ve "değerli" trolleme hedefleri hevesle tartışılıyor. Kadınlardan aşağılayıcı ve insanlıktan çıkarıcı terimlerle bahsedilirken, Holokost'la ilgili derin Yahudi karşıtı şakalar ve paylaşımlar da yapılıyor. Bir kullanıcı bir aktrisin resmini paylaştı ve diğerlerini "onu nasıl ölesiye sikecekleri" konusunda yorum yapmaya teşvik etti. Bir saat içinde, kendini şu şekilde tanımlayan erkeklerin paylaşımlarını gördüm

incels ve MGTOW'lar ("Keşke kucaksız bir bakire olarak ölmek zorunda kalmasaydım," diye yazmış biri), ancak katkıda bulunanların çoğu daha genel olarak trollükle ilgileniyordu. Davranışlar çevrimdışına da sıçradı: bir kullanıcı en iyi arkadaşının küçük kız kardeşinden çaldığını iddia ettiği bir çift dantelli külotun fotoğrafını paylaşıırken, diğerleri onu daha fazlasını çalmaya teşvik etti. Bazıları "sürünge kameraları" ya da kız arkadaşları tarafından kendilerine gönderilen fotoğrafları kullanarak kadınların haberi olmadan çektikleri özel fotoğrafları paylaştı. Kullanıcılar kendi aralarında takas yaparak daha fazla ve daha mahrem görüntüleri ifşa etmek için para talep ettiler.

Rahatsız edici gerçek şu ki, çevrimiçi trol toplulukları kamuoyu algısının izin verdiğinden çok daha büyük ve bağlantılıdır. Aslında, çevrimiçi trollüğe **k a t ı l d ı k l a r ı** için yargılanan kişiler hakkında bildiğimiz her şey, bu kişilerin kendi topluluklarımızın üyeleri olduğunu gösteriyor: saygın meslektaşlar, babalar, ortaklar ve toplumun aktif üyeleri.

Örneğin kırk beş yaşındaki Steven King, 2016 yılında İngiliz İşçi Partisi milletvekili Angela Eagle'a parti liderliğine adaylığını açıkladıktan bir gün sonra bir mesaj göndermekten suçlu bulundu. Mesajda, "Öleceksin seni kaltak, her adımını izlemek zorunda kalacaksın... kötü cadı... beni bir daha gördüğünde gerçek bir silah ya da bıçakla hayatına son veriyor olacağım... İngiltere'yi terk et... ya da öl." yazıyordu. İşsiz bir münzevi olmaktan çok uzak olan ve on iki ay tecilli sekiz haftalık hapis cezasına çarptırılan King'in mesajı cep telefonundan işine hazırlanırken gelişigüzel gönderdiği kısa süre içinde ortaya çıktı.¹⁵

2013'te ölü çocuklar ve toplu ölümler hakkında kadın düşmanı, İslamofobik ve saldırgan tweetler atan kötü şöhretli bir trolleme hesabının arkasında olduğu ortaya çıkan Robert Ambridge, orta yaşlı, altı çocuk babası ve işe alım danışmanıydı.¹⁶

2018'de The *Sun*, 3.000'den fazla cinsiyetçi, ırkçı ve homofobik mesaj (Yahudi aktris Sarah Silverman'a gaz odalarına dikkat etmesini söylemek ve manken Katie Price'a "Kafan kokmuş amın kadar sıkık mı?" diye sormak da dahil) gönderen bir başka trolün tasarım alanında çalışan bir futbol koçu ve iki çocuk babası olduğunu ortaya çıkardı. Hiçbir suçla karşılaşmadı ges.¹⁷

Fransa'da görülen Ligue du LOL davası da trolleme fikirlerinin saygın mesleklerin içine yerleştirilebilmesi ve bu alanlardaki kadınların kariyerleri üzerinde yaratabilecekleri muazzam etki. Ligue du LOL, üyeleri arasında otuz kadar son derece başarılı, etkili genç gazeteci ve medya profesyonelinin bulunduğu özel bir Facebook grubunun adıydı. Bu grubun kadınları örgütlemek için kullanıldığı söyleniyordu.

2009-2012 yılları arasında diğer sosyal medya kullanıcılarına (çoğunlukla gazetecilik yapan kadınların yanı sıra feminist ve LGBTQ aktivistleri ve beyaz olmayan kişiler) yönelik taciz ve çevrimiçi taciz kampanyaları. O dönemde çok sayıda mağdur grubun varlığını ve tacizin şiddetini hem medyaya hem de ilgili kişilerin işverenlerine bildirmeye çalışmış ancak başarılı olamamıştır. 2019 yılında bir gazetenin grup hakkında bir makale yayınlamasının ardından, WhatsApp gibi hizmetlerde cinsiyetçi ve homofobik mesajların yayılması için kullanılan benzer özel ağ grupları hakkında hikayeler ortaya çıkmaya başladı. Bu olay, çevrimiçi trollerin taktiklerinin, tipik trol bölgesi olarak düşündüğümüzden çok farklı durumlarda internet meraklısı genç profesyoneller tarafından ne ölçüde benimsenebileceğini gösterdi.

Bu arada, internet anonimliğinin karmaşıklığı, ifade özgürlüğünün önemi, trol nüfusunun uluslararası niteliği ve trollerin konumlarını ve kimliklerini maskeleyen konusundaki teknik becerileri, sorunun yaygın olarak neredeyse çözülemez olarak görülmesine katkıda bulundu. Bu durum, birçoğu yenilgiyi kabul eden ya da omuz silkerek "ne yapabiliriz ki?" yaklaşımını benimseyen teknoloji şirketleri ve web platformları için elverişli bir durum.

Troller ve trolleme taktiklerini kullananlar, nefret ettikleri her şeyi temsil ettiğini düşündükleri herkese ve katılmadıkları görüşleri ifade eden herkese saldırabilirler. Ancak belki de en şiddetli öfkeleri, kendi taşlarının altına bakmaya cesaret edenlere yöneliktir.

2014 yılında Avustralyalı yazar Brydie Lee-Kennedy'den bir haber ve eğlence sitesi tarafından enseller ve MRA'lar hakkında "dürüstçe, ama gönülsüz bir şekilde" bir yazı yazması istenmiştir.

Lee-Kennedy birkaç gününü MRA'ları ve Rodger'ın çok zaman geçirdiği siteleri araştırarak, kırmızı hap hakkında bilgi edinerek, alt dizinleri tarayarak ve bazı manöfer topluluklarının bağlantılarını takip ederek geçirdi ve "Bu şey çok saçma ama ciddiye almalıyız" şeklinde özetlediği bir makale hazırladı.

Lee-Kennedy'nin haberi olmadan, yazı işleri zincirinin daha üstündeki birileri yazıya "Hadi Hepimiz Erkek Hakları Hareketine Gülelim" başlığını atmaya karar verdi.

Yayından birkaç saat sonra Lee-Kennedy'nin Twitter hesabı, manöferin öfkeli üyelerinden gelen mesajlarla taciz yağmuruna tutuldu. Olaylar hızla tırmandı. Eleştiriler çeşitli manöfer alt dizinlerine taşındı ve bana söylediğine göre kullanıcılar onun eski fotoğraflarını bulmayı başarmışlardı:

Tüm vücut fotoğraflarımı buldular ve ne kadar şişman olduğumdan bahsettiler; sonra biseksüel olduğum için kadınlarla yatmaktan bahsettiğim eski köşe yazılarımı buldular ve şöyle dediler: "Oh, şimdi her şey anlaşıldı, çünkü o -buraya lezbiyen için aşağılayıcı bir terim girin." Beni korkutan şey araştırma yapmış olmalarıydı: internette benimle ilgili bulabildikleri her şeyi araştırdılar ve doğru olsun ya da olmasın bunları kullandılar.

Hızla örgütlenen MRA'lar Lee-Kennedy'nin işverenini eleştiri ve şikayet bombardımanına tutmaya başladılar ve iş yerinde başını belaya sokmaya, hatta kovulmasına neden olmaya çalıştılar. Ardından hikaye AVFM'de yer aldı ve Facebook tacizleri başladı. Lee-Kennedy, manosferin gazabını, iyi bilenmiş kitlesel trolleme taktikleri aracılığıyla ilk elden hissetti:

Erkek Hakları Aktivistlerinin bu kadar farkına varmayı hiç istememiştim - sanırım kafamda Erkek Hakları Aktivistlerinin adil velayet düzenlemelerine sahip olmadıklarını düşünen babalar olduğu vardı, ama sonra diğer tüm şeyleri ve ne kadar hızlı harekete geçebildiklerini öğrendim.

O yılın ilerleyen günlerinde Lee-Kennedy başka bir online dergi için bir makale yazmayı kabul etti - cinsiyetçilik üzerine bir yıllık bir değerlendirme. Görevi komik bir yazı olması şartıyla kabul etti ve yıla neşeli bir bakış yazdı. Ancak editör yazıyı yeniden şekillendirdi ve yeni bir başlık verdi: "Cinsiyetçiliğin Gözden Geçirildiği Bir Yıl" yerine, birdenbire "Erkeklerin 2014'te Benim İçin Mahvettiği Beş Şey" oldu. "Tabii ki," diye iç geçirdi, "bu çok dikkat çekti."

İnternetteki taciz makinesi yeniden harekete g e ç i p yazı viral hale gelince Lee-Kennedy, menajerinin "Bu harika, çok fazla geri bildirim alıyoruz! Tanrım, insanlar senden gerçekten nefret ediyor!"

Sonunda taciz tekrar azaldı. Ancak dört yıl sonra, ağır hamile olan Lee-Kennedy kendini işe giderken, yoğun bir Londra otobüsünde ayakta dururken buldu, bir adam oturması için çantasını boş bir koltuktan kaldırmayı reddetti. Fazla düşünmeden olayla ilgili hızlı bir tweet attı. "Sonunda hamileliğimin 8. ayında oldu, bir adamın elini ve çantasını çekmeyince üzerine oturdum

otobüsteki son boş koltuğa oturdum. Şimdi çok sessiz bir yolculuğu paylaşıyoruz." Sonra işe geldi ve telefonunu kaldırdı.

Birkaç saat sonra telefonuna baktığında tweet'inin viral olduğunu ve yaklaşık 20.000 kişi tarafından beğenildiğini ya da retweet edildiğini öğrendi. Lee-Kennedy içeriğinin kullanılmasını onaylamamasına rağmen "hikaye" *Daily Mail* ve *Sun*'ın web siteleri tarafından alınmıştı. Batan bir hisle, istismarın yeniden başladığını fark etti - bu kez ulusal basının ilgisiyle turbo şarj edilmişti.

Daily Mail makalesi yaklaşık 3.000 yorum aldı, bunların çoğu Lee-Kennedy'nin görünüşüne hakaret ediyor ya da karakterini yerden yere vuruyor, diğerleri onu olayı sahnelemekle ya da dikkat çekmek için tamamen uydurmakla suçluyor, ancak çoğu, MRA **r e t o r i ğ i** kokan feminizm ve eşitlik hakkında daha geniş noktalara değinmek için çantasını taşımayı reddeden bir adam hakkındaki özel şikayetinden çıkarım yapıyordu.¹⁸Manosferde bir yerlerde, kitlesel bir trol yığını düzenlenmiş gibi görünüyordu. Aşağıdaki yorumların hiçbirisi *Daily Mail* tarafından kaldırılmadı - Lee-Kennedy'nin adını Google'da arayan herkes tarafından bugüne kadar tamamen görülebilir durum d a l a r :

"Birinin onu hamile bırakması gerçekten bir başarıdır."

"Bugünlerde kadınlar eşitlik istiyor ve haklı olarak da öyle, ancak kendilerine erkek gibi davranıldığında ilk şikayet edenler onlar oluyor. Hem pastayı alıp hem de yiyemezsiniz, bilirsiniz."

"Kadınlar bunu ekti ve şimdi biçiyor. Zor." "Ne yaparsak

yapalım erkeklerin başı dertte."

"Özgürlük istediler. Bunun anlamı bu."

"Bize hepimizin kadın düşmanı ve ataerkil zorbalığın timsali olduğumuzu söylemeye devam edin, biz de size inanmaya başlayalım."

Lee-Kennedy bana hikâyesini anlatmaya devam etti:

Sonra Facebook mesajları almaya başladım. Bir tanesi şöyle diyordu: "Seni sokakta görsem yumruklardım, döverdim." Her halükarda duyması korkunç bir şey ama hamileyken, bence bu ekstra fiziksel savunmasızlığı hissediyorsunuz, çünkü bir tür

iki kişiyi korumaya çalışırken... Dedi ki: "Sizi bulacağım." Bir kez daha kazıyorlardı.

İşlerin daha da kötüye gidemeyeceğini düşündüğü anda, troller Lee-Kennedy'nin doğmamış çocuğuna odaklanmaya başladı ve erkek bir çocuğa uygun olmayan bir anne olacağını ne sürdü. Lee-Kennedy Twitter'daki tacizci hesapları engelledi ve Facebook gizlilik ayarlarını yükseltti, ancak troller yine de onu bulmayı ve onunla iletişime geçmeyi başardı. Hastane bekleme odasında otururken aniden Instagram hesabına bir mesaj geldi. Mesajda "Bebeğini aldırmalıydın, yapılacak en doğru şey bu, feministlerin çocuğu olmamalı" yazıyordu.

Lee-Kennedy için bu bardağı taşıran son damla oldu. Gazeteciliği tamamen bıraktı.

Ne yazık ki, trollerin hakaretler yağdıran münferit şakacılar olduğu yönündeki yaygın kanı, mağdurların nasıl tepki vermesi gerektiğine dair toplumsal yargıları renklendirecek kadar yaygın. Bir adamın vücudumu parçalara ayırıp cesedimi taciz etmeyi hayal ettiği korkunç ve kanlı yöntemleri detaylandıran bir başka e-postadan sonra yüzlerce kişi bana "Sadece seni korkutmaya çalışıyorlar" dedi.

"Gerçek bir tehlike içinde olmadığını biliyorsun, değil mi?"

"İnternete ara vermeyi düşündünüz m?"

Ancak binlerce benzer hikayeden sadece biri olan Lee-Kennedy'nin vakası, bu kitlesel koordineli kampanyaların bir mağdurun kariyerini sona erdirmek ya da ciddi şekilde etkilemek için nasıl yeterli etkiye sahip olabileceğini gösteriyor. Bir yaratıcı, bir yazar, bir sanatçı, bir yapımcı ve diğer yüzlerce sektör için sosyal medyaya erişim kelimenin tam anlamıyla bir kariyerin yaşamı ya da ölümü anlamına gelebilir, çünkü profesyonel tanıtım ve görünürlükte çok önemli bir rol oynamaktadır.

Dolayısıyla, kadınlara sadece kendilerini kapatmalarını, internette daha az zaman geçirmelerini veya belirli web sitelerini ziyaret etmeyi bırakmalarını söylediğimizde, aslında tacizcilerinin değil kendilerinin trollüğün olumsuz sonuçlarına katlanmaları gerektiğini söylemiş oluyoruz. Troller değil, onlar düşmanca alanlardan dışlanmalıdır. Lee-Kennedy'nin yapmak zorunda kaldığı gibi, biz de kadınların evrimii tacizden kurtulmanın bedeli olarak kariyerlerini feda etmelerini öneriyoruz.

Ayrıca, fiziksel zarar olmasa bile, bu tür istismarın yaratabileceği psikolojik etki konusunda kamuoyunda gerçek bir anlayış eksikliği vardır.

Lee-Kennedy, doğmamış çocuğunu aldırarak ilgili taciz ve mesaj bombardımanı sırasında insanların kendisine "boş ver gitsin... Dşnmen gereken bir sürü başka şey var" dediklerini hatırlıyor. "Evet ama ben onları düşünmüyorum, bunu düşünmüyorum" diye cevap verirdi. Verdiğimiz tavsiyeler

"trolleri beslememek", sorunun kaçınılmaz olduğu anlamına gelir: erkekler kadınları her zaman taciz edecek, istismar edecek ve aşığılayacaktır, bu nedenle sorunu kökünden çözmeye çalışmak yerine kaçınılmaz olarak kadınları korumak için adımlar atmalıyız. Bir sonraki varsayım ise, eğer bu kökleşmiş ve kaçınılmaz bir sorunsa, kendi güvenlikleri için topluca hapsedilmesi gerekenlerin - özgürlüklerinden ödün verilmesi, seçimlerinin kısıtlanması gerekenlerin- mağdurlar ve potansiyel mağdurlar olduğudur. Ancak erkekleri toplu halde tedavi etmeyi ya da onların serbest dolaşım keyfi üzerinde benzer bir etkiye sahip olacak önleyici çözümler uygulamayı önermek kaçınılmaz olarak hızlı ve öfkeli bir tepkiye yol açmaktadır.

Çevrimiçi tacizin kadınların internette konuşmaları ve katılımları üzerindeki tüyler ürpertici etkisi sadece anekdotlardan ibaret değildir; sekiz ülkede 4.000 kadınıla yapılan bir araştırma, on sekiz ila elli beş yaş arasındaki kadınların neredeyse dörtte birinin çevrimiçi taciz veya istismara maruz kaldığını ortaya koymuştur; bu rakam ABD'deki kadınlar için yüzde 33'tür. Bu tür bir istismara maruz kalanların dörtte birinden fazlası fiziksel veya cinsel saldırı tehditleri almış ve altıda biri doxxed edilmiştir (bu sayı Amerika Birleşik Devletleri'nde çevrimiçi tacize uğrayan kadınlar için neredeyse üçte bire yükselmektedir). Katılımcılar, sansürün etkin bir şekilde cinsiyetlendirilmiş biçiminin bir sonucu olarak stres, endişe ve panik atak dahil olmak üzere muazzam bir psikolojik etki bildirmiştir. Sosyal medyada taciz veya istismara maruz kalan kadınların dörtte üçünden fazlası bu tür platformları kullanma şekillerinde değişiklik yapmış, üçte biri ise belirli konularında görüşlerini ifade eden içerikler paylaşmayı bırakmıştır.¹⁹

Çevrimiçi istismarın kamusal alanın ayrılmaz bir parçası olduğunu kabul edersek, bütün bir genç kadın neslini yarının tam vatandaşları olmak için ihtiyaç duydukları alanlardan uzaklaştırma riskiyle karşı karşıya kalırız. Onları, gençlerin siyasi olarak örgütlenmek ve tartışmalara katılmak için kullandıkları çevrimiçi arenalardan dışlamış oluruz. Bu, etkilerini çok geç olana kadar göremeyeceğimiz sessiz bir saatli bombadır.

Bunun gelecekte yaratabileceği potansiyel yıkıcı sonuçlara tanık olmak için beklemeye gerek kalmadan, kamuya dönük roller üstlenen kadınların, beyaz olmayanların ve LGBTQ bireylerin çevrimiçi taciz ve istismar tufanına maruz kalmasıyla birlikte, hizmet veren politikacılarımızı nasıl etkilediğini ortaya koyan kanıtlara zaten sahibiz. Siyasette kadınlara yönelik şiddet konusuna ilişkin 2017 tarihli bir kanıt belgesi şu sonuca varmıştır: "Çevrimiçi istismar, gözdağı ve taciz, kadınların otosansür uygulamasına ve kamusal söylem ve yazışmalardan geri çekilmesine yol açmakta ve kadınların siyasete katılımının önünde doğrudan bir engel teşkil etmektedir.

ifade özgürlüğü, demokrasinin tüm temel unsurlarının altını oymak."²⁰2016 yılında Parlamentolar Arası Birlik (IPU)tarafından beş bölgedeki otuz dokuz ülkeden elli beş kadın parlamenterle yapılan bir anket, yüzde 80'inden fazlasının bir tür psikolojik şiddete maruz kaldığını ortaya koymuştur. Yüzde 45'i ise tecavüz, dayak, ölüm ya da kaçırılma tehditleri almıştır.²¹Uluslararası Af Örgütü tarafından yapılan bir başka araştırma ise bu tür tacizlerin kesişimsel doğasını açıkça ortaya koymuş ve Diane Abbott'un 2017 genel seçimleri öncesinde Birleşik Krallık'taki kadın parlamento üyelerine gönderilen taciz içerikli tweetlerin neredeyse yarısını tek başına aldığını ortaya koymuştur. Abbott toplamdan çıkarıldığında bile, araştırma yine de Siyah ve Asyalı kadın milletvekillerinin beyaz meslektaşlarından yüzde 35 daha fazla küfürlü tweet aldığını göstererek, kamusal konuşmalarda ve siyasette zaten en az temsil edilen seslerin aynı zamanda çevrimiçi taciziyle susturulma riski en yüksek olanlar olduğunu ortaya koydu.²²Amerika Birleşik Devletleri'nde de benzer şekilde, Alexandria Ocasio-Cortez ve Ilhan Omar gibi politikacılar yüzlerce ölüm tehdidi bombardımanına tutuldu.²³

Psikolojik zarar, mesleki bozulma ve siyasi hasarın ötesinde, çevrimiçi istismarın gerçek, çevrimdışı bir etkisi de vardır.

2013 yılında bir erkek hakları grubu, sahte bir tecavüz iddiasında bulunduğunu iddia ettiği bir üniversite öğrencisinin görüntülerini ve kimlik bilgilerini internete yükledi. İddia tamamen gerçek dışıydı, ancak kısa sürede ailesine, arkadaşlarına ve sosyal yaşamına ilişkin ayrıntıların troller tarafından sosyal medyada bir yangın gibi yayılmasına neden oldu. Genç kadının çevrimiçi hesaplarına taciz yağmaya başladı, bu durum onu dehşete düşürdü ve ailesini yıkıma uğrattı. Sonunda üniversite e-posta adresini verdi, tüm sosyal medya hesaplarını sildi ve derslere katılmayı bıraktı.

Kadınların adresleri şiddet yanlısı çetelere sızdırıldığında veya bomba tehditleri onları etkinlikleri iptal etmeye zorladığında, çevrimiçi taciz çevrimdışı zararlarla birleşir. Kasıtlı kitlesel taciz ve yanlış bilgilendirme kampanyaları nedeniyle eğitimleri tehlikeye girdiğinde veya tamamen durdurulduğunda, etki internetin çok ötesine geçer. Yüksek silahlı polis ekipleri bir terör tehdidiyle karşı karşıya oldukları izlenimiyle hedeflerin evlerine yönlendirildiğinde veya trollerin swatting kullanımı gerçek hayatta ölümlere yol açtığında, artık "sopalardan ve taşlardan" bahsetmiyoruz. "²⁴

Birleşik Krallık'ta kadın milletvekillerinin ezici çoğunluğu çevrimiçi ve sözlü tacize uğramıştır ve görüşlerini çevrimiçi olarak dile getirmeye cesaret eden kadınların çeteler tarafından aşağılandığını ve taciz edilerek susturulmaya çalışıldığını görmek normaldir. Bunlar

çevrimiçi normlar güçlü bir emsal oluşturmaktadır. Bir kadının siyasi bir görüşe sahip olmaya cüret etmesinin dayanılmaz olduğunu ve haddini aşan fikirlere sahip olanlarla başa çıkmanın en iyi yolunun onları susturmak olduğunu öne sürüyorlar. Ve bunu şiddetle yapmak. Tecavüz ve ölüm tehditlerinin sosyal medyada bu kadar yüksek sayılarda dolaştığını gördüğümüzde, sosyal medya şirketlerinin tehditleri gönderenlerin hesaplarını askıya almayı aktif olarak reddettiğini izlediğimizde ve not aldığımızda, bu davranışın, bu söylemin kabul edilebilir olduğu mesajını alıyoruz. Bunun ardından, çok sayıda kadın milletvekili sokakta bağırılmaktan camlarının kırılmasına kadar gerçek hayatta tacize maruz kalmaya başlamıştır. 2017 seçim kampanyası sırasında, bir kadın milletvekili seçim kampanyası için dışarıdayken, bir adam seçim ofisine girmiş ve çalışanlara onu öldürmek için orada olduğunu söylemiştir.⁽²⁵⁾

Aralık 2019 Birleşik Krallık genel seçimleri öncesinde, on dokuz kadın milletvekili siyasetten çekileceğini açıklamıştır ki bu rakam²⁶un beklediğinden daha yüksektir. Bu milletvekillerinin önemli bir kısmı, ayrılma nedenlerinin bir parçası olarak özellikle tacizi göstermiştir.

İşçi Partisi milletvekili Jo Cox, parlamentoda Suriyeli mülteci krizi, göç ve kadın sorunları hakkında konuşan ve İşçi Partisi Kadın Ağı'nın başkanlığını yapan tutkulu bir feminist ve insani yardımseverdi. Ölümünden önceki dönemde Cox, küfürlü mesajlar ve taciz dalgasının hedefi olmuş, evinde ve ofisinde ek güvenlik önlemleri alınmasına ve bir adamın kendisine "kötü niyetli iletileri" gönderdiği için polis tarafından uyarılmasına neden olmuştu.²⁷ Başka bir deyişle, seçim bölgesindeki bir toplantıdan çıkarken vurularak ve bıçaklanarak öldürülmesinden aylar önce trollerin kurbanı olmuştu. Onu öldüren elli üç yaşındaki beyaz adam Thomas Mair, polisin daha önce Cox'a internette taciz mesajları gönderdiği için uyardığı kişi değildi, ancak aşırı sağcı örgütlerin sadık bir takipçisiydi ve neo-Nazi ideolojisine takıntılıydı.⁽²⁸⁾ İnternet geçmişi, beyaz üstünlüğüne ve "anne katili" aramalarına takıntılı olduğunu ortaya koydu. Ayrıca Mair'in "ABD'deki ırkçı sözde 'alternatif sağ' hareketlerle doğrudan temas kurduğu da bildirilmiştir."²⁹ Yargıç Mair'i mahkum ederken şöyle demiştir: "Bu cinayetin siyasi, ırksal ve ideolojik bir davayı, yani en çok Nazizm ve onun modern biçimleriyle ilişkilendirilen şiddetli beyaz üstünlükçülüğü ve dışlayıcı milliyetçiliği ilerletmek amacıyla işlendiğine şüphe yoktur."³⁰ Ancak az sayıda feminist yazarın yazılarının ötesinde, Cox'un ölümünün basında yer almasının, kadın ve beyaz olmayan milletvekillerine yönelik terör, sindirme ve şiddet kültürüyle herhangi bir bağlantı kurduğunu görmek nadirdi.

yaygın olarak internette. Beyaz erkekler tarafından işlenen diğer pek çok suç gibi, bu olay da aniden ortaya çıkan korkunç bir şok, dengesiz bir yalnız kurdun işi olarak tasvir edildi.

Tüm bunlara rağmen, gerçek hayattaki etkilerine ve mağdurlar üzerindeki çok gerçek susturucu ve zararlı etkilerine rağmen, çevrimiçi trolleri savunmak için kullanılan en yaygın argümanlardan biri en ironik olanıdır: *ifade özgürlüğünün* asil çılgılığı!

Belki de sorun, manosferdeki ve daha da ötesindeki pek çok kişinin ifade özgürlüğünü duyulma, dinleyici kitlesine sahip olma, asla anlaşmazlıkla karşılaşmama ve şiddet yanlısı, kadın düşmanı, ırkçı bir yobaz olarak adlandırılmama hakkı ile karıştırıyor gibi görünmesidir? Örneğin Reddit'in önde gelen manosfer topluluklarından biri, katılımın ilk kuralı olarak kırmızı hap ideolojisini tamamen kabul etmeyi açıkça listeliyor: "Kırmızı hapla aynı fikirde olmayanlarla deneyimlerimizi tartışmak ya da savunmakla ilgilenmiyoruz, ne de seçimlerimizin ahlakiliğini savunarak konu başlıklarımızı tıkamak istiyoruz."

İfade özgürlüğü, çevrimiçi istismar ve trolleme ile başa çıkmak söz konusu olduğunda birçok yönden kırmızı bir ringa balığıdır, çünkü Twitter ve Facebook gibi özel platformlarda geçerli değildir, bu platformlar zaten sitelerinde hangi içerik ve davranışa izin verecekleri konusunda karar verme hakkına ve ırkçılık, anti-Semitizm ve diğer nefret söylemi biçimlerini yasaklayan davranış kuralları veya topluluk standartlarına sahiptir (bunların her zaman etkili olduğu veya tam olarak uygulandığı söylenemez). Sorunun bir kısmı, nefret söylemi hakkında konuştuğumuzda, tanımlarımızın (ve dolayısıyla bu tür şirketler tarafından alınan kararların) doğal olarak farklı önyargı biçimlerinin çeşitli zararlarına ilişkin toplumsal algılar tarafından renklendirilmesidir. Ve cinsiyetçilik özellikle toplumsal olarak kabul edilebilir bir önyargı biçimidir.

Dr. Lisa Sugiura, manosfer söylemlerinin çoğunun "kesinlikle" bir nefret söylemi oluşturduğunu, ancak sosyal medya şirketleri tarafından ciddiye alınmadığını, çünkü "kadın düşmanlığının bir bütün olarak ciddiye alındığını düşünmüyorum" dedi.

Reddit'teki görev süresi boyunca ifade özgürlüğü ile aşırılık yanlısı hareketlerin çevrimiçi ortamda kuluçkaya yatması ve kışkırtılması arasındaki dengeyi kurmanın zorluğu konusunda eşi benzeri görülmemiş bir kavrayışa sahip olan Ellen Pao ise şunları yazmıştır:

Birçok büyük teknoloji şirketi, sınırsız tartışma ve "ifade özgürlüğü" adına bu grupları farkında olmadan teşvik etmiştir. Yanlış yönlendirilmiş savunucular, merhum ABD Yüksek Mahkemesi Yargıcı

Louis Brandeis - "Güneş ışığı en iyi dezenfektandır"- açık platformların nefret ve terörizmin yanlışlığını ortaya çıkaracağını ve göstereceğini savunmaktadır. Ancak bunun yerine, Reddit ve Twitter'dan GoDaddy ve Cloudflare'e kadar çeşitli platformlardan öğrendiğimiz şey, kamuya açıklığın bu inançları sürekli olarak normalleştirdiği, teşvik ettiği ve güçlendirdiğidir.³¹

Yine de dünyanın en büyük sosyal medya platformlarından bazıları sürekli olarak ellerini havaya kaldırıp sorunun çözülmesinin çok zor olduğunu ima ediyor, tacize karşı kapsamlı önlemler aldıklarını iddia ediyor ama aynı zamanda kayıtlarının ayrıntılı raporlarını veya bununla mücadele prosedürlerini açıklamayı reddediyor. Tecavüz ve ölüm tehditlerini ya da cinsel şiddetin grafik görüntülerini bildiren kadınlar, içeriğin "topluluk standartlarımızı ihlal etmediğini" söyleyen otomatik yanıtlar alırken bile, herkesi çevrimiçi ortamda güvende tutmak için çok çalıştıklarına dair cilalı PR basmakalıpları yayınlıyorlar. Bunlar bazı küçük ülkelere eşdeğer geliri olan şirketler. İsteseler bu sorunu sağlam bir şekilde çözemeyecekleri ya da çok hızlı bir şekilde muazzam iyileştirmeler yapamayacakları fikri gülünçtür. Algoritmaların düzensiz ve hatalı olduğu yerlerde, binlerce insan moderatör işe alabilir ve uzman kuruluşlardan aldıkları girdilerle onları düzgün bir şekilde eğitmek için yatırım yaparak en savunmasız kullanıcılarının çevrimiçi deneyimini dönüştürebilirler.

Mağdurlar, trollemeye karşı çevrimiçi tepkileri iyileştirmek için defalarca sağduyulu yöntemler önermişlerdir. Örneğin Twitter'da, toplu bir taciz olayı bildirildiğinde, platformun mağdurun hesabından bahseden tüm tweetleri kontrol ederek ve şartlarını ihlal edenleri askıya alarak harekete geçebileceği, böylece mağdurun tacizi bildirmek için binlerce taciz mesajı arasında dolaşmak zorunda kalmayacağı önerilmiştir. Bu özellikle trol taktiği olan "brigading"e karşı uygun olacaktır. Ancak bu gibi pratik öneriler sunulduğunda bile sosyal medya platformları dirençli ve inatçı davranmaya devam ediyor, çoğu zaman herhangi bir değişiklik yapmayı reddediyor ya da görünüşe göre tacizci kullanıcılara minimum kesinti sağlarken maksimum olumlu tanıtım yapmak için tasarlanmış zayıf, etkisiz önlemler getiriyor.

Belirli grupların ekstra kırılganlığı, sosyal medya platformlarının çevrimiçi trollemeye karşı en iyi ihtimalle düzensiz, en kötü ihtimalle de kasıtlı ve aldatıcı bir şekilde korkunç olarak tanımlanabilecek tepkileriyle daha da artmaktadır. Araştırmalar, özellikle kadınların, beyaz olmayanların, engellilerin ve LGBTQ topluluğu üyelerinin çok büyük trollere karşı karşıya kaldığını tekrar tekrar ortaya koymaktadır.

çevrimiçi taciz ve istismar seviyeleri. Yüksek profilli bir kadın (özellikle de ayrıcalıklı, beyaz, orta sınıftan ve halihazırda bir platforma sahip bir kadın) internette tacize uğradığında, vakasının medya tarafından ele alınması orantısız bir şekilde muhtemeldir; medya genellikle kadının fotoğraflarını haberin her yerine serpiştirme ve "çilesini" iç gıcıklayıcı veya cinselleştirilmiş terimlerle tanımlama fırsatını sonuna kadar kullanır. Sosyal medya siteleri istismarla başa çıkma konusunda çok kötü olduğundan, söz konusu kadın gazeteciler arayıp yorum isteyeneye kadar çok az destek almış olabilir ve bu noktada halkla ilişkiler makinesi devreye girer. Birdenbire ve mucizevi bir şekilde, mağduru taciz bombardımanına tutan hesapların görünürde cezasız kalmaması için sıkı önlemler alınır. Bu kadınlar için (aralarında ben de varım) kamuoyundan destek ve sempati yağıyor ve en azından geçici olarak engellenen tacizle birlikte platforma geri dönebiliyorlar. Bunun anlamı, sosyal medya şirketlerinin cansız ve dengesiz tepkilerinin, medyanın "ideal" ya da fotojenik kurbanlara olan özel ilgisiyle birleştiğinde, çevrimiçi ortamda daha ayrıcalıklı kişileri hedef alan istismar vakalarında doğrudan daha fazla destek ve eylemle sonuçlandığıdır. Bu arada, daha da kötü, kesişimsel istismara maruz kalan en az ayrıcalığa sahip olanların da, buna bağlı olarak, herhangi bir eylemde bulunulduğunu görme veya çok fazla ilgi veya destek alma olasılığı daha düşüktür. Dolayısıyla, duymaya en çok ihtiyaç duyduğumuz sesler - taciz ve hoşgörüsüzlük dalgasıyla mücadele etmek istiyorsak bu tür platformlarda katılımlarına en çok ihtiyaç duyduğumuz insanlar - aynı zamanda tahammül edilemez ve kontrolsüz istismar nedeniyle en sık çevrimdışı olanlardır.

Seyi Akiwowo yirmi iki yaşındayken, "olumlu bir değişim yaratmak" amacıyla yaklaşan yerel meclis seçimlerinde aday olmaya karar verdi. Akiwowo henüz on dört yaşındayken bir okul arkadaşının bir ev partisinde öldürülmesinin ardından sayılmak için ayağa kalkmak onun için önemliydi. Kendisiyle konuştuğumda "Toplumum hakkında, gençler hakkında pek çok karar alındığını ama [bizim] karar alma sürecinin bir parçası olmadığımızı çabucak fark ettim" dedi. Henüz yirmi üç yaşındayken Londra'nın en genç siyahi kadın meclis üyesi seçildi ve kısa bir süre sonra gençlerin siyasete katılımı hakkında konuşmak üzere Avrupa Parlamentosu'na davet edildi.

Etkinlikte Suriyeli bir mülteci konuşmacının yuhalandığını gören ve diğer delegelerin göçmen ve mültecilerin evlerine dönmesi gerektiğini haykırdığını duyan Akiwowo, dengeyi yeniden sağlamaya çalıştı. Heyecanla, doğaçlama bir konuşma yaparak tazminat talebinde bulundu. Aylarca hiçbir şey olmadı. Sonra, Şubat 2017'de bir gün spor salonundaydı ve Spotify çalma listesi

kesilip duruyordu. Koşu bandını durdurup telefonuna baktığında, müziğinin yüzlerce mesaj ve bildirimle sürekli kesintiye uğradığını gördü. Tamamen hazırlıksız olan Akiwowo bir anda kendini "n*gger", "n*ggerress", "negro" gibi ırkçı taciz ve hakaretlerin yanı sıra linç ve asılma göndermeleri, "maymun", "maymun", "cinsel yolla bulaşan bir hastalıktan ölmesi" ve "siyahların yok edileceği" tehditleriyle karşı karşıya buldu. Avrupa Parlamentosu'nda yaptığı konuşmanın videosu bir neo-Nazi web sitesinde yayınlanmıştı. Takip eden günler ve haftalarda Akiwowo, sosyal medyada ırkçı ve kadın düşmanı bir taciz dalgasıyla mücadele etti. YouTube ve Twitter'daki tehditleri rapor etmek için üzücü saatler geçirdi ancak "geri bildirim ya da onay almadığını" söyledi. Hikayenin yerel basın tarafından geç fark edilmesinin ardından sosyal medya platformları yanıt vermeye ve harekete geçmeye başladı. "Savaşçı moduna geçip medyada boy göstermeseydim ve halkın desteğini kazanmasaydım, Twitter'dan herhangi bir eylem geleceğinden çok şüpheliyim."

Dolayısıyla, sosyal medyanın çevrimiçi tacizle mücadeledeki başarısızlıkları, yalnızca bunu üreten çevrimiçi yankı odalarını daha da radikallemeye ve homojenleştirmeye hizmet ediyor.

Ana akım organların çevrimiçi trollere bilerek ya da bilmeyerek yardım ve yataklık etmesinin tek yolu bu değildir. Aslında troller ve medya arasındaki ilişki son derece sorunlu ve karşılıklı asalak bir ilişkidir. Troller hikayeler icat etmekten ve kitle iletişim araçlarını bu hikayeleri ele almaları için yemlemekten zevk alırlar; böylece ya tanıtım ve saygınlık yoluyla davalarına fayda sağlarlar ya da kaotik sahtekarlıklarının ulusal basın tarafından ciddiye alındığını görmekten arzuladıkları "lulz "u (muzaffer mizah) sağlarlar. Bu arada, rekabetin giderek arttığı ve çevrimiçi içeriğin katlanarak büyüdüğü, yayın organlarının tıklanma, göz ve reklamveren geliri için umutsuzca yarıştığı bir medya ortamında, trollerin üretebileceği en çirkin ve şok edici içeriğin haberleştirilmesinden elde edilecek büyük faydalar vardır. Tartışma ve tıklama tuzağının getirileri, ahlaki açıdan sorgulanabilir ve hatta düpedüz yanlış içeriklere yer vererek itibar zedelenmesi riskinden daha ağır basmaktadır.

Medyanın feminizmi kasıtlı olarak küçümseyici bir şekilde sunması, en önemsiz görünen ve kasıtlı olarak tartışmalı konulara odaklanması sorunu daha da kötüleştirmektedir. Editörler ve programcılar bu konuların internette öfke yaratma, trolleri cezbetme ve yaygın paylaşıma neden olma olasılığının yüksek olduğunun farkındadır.

Bu uygulama, bana gelen günlük medya taleplerinde açıkça görülüyor: tek bir olağandışı sahte tecavüz iddiası manşetlere çıktığında telefonum susmuyor, ancak n saflarda yer alan cinsel şiddet hizmetlerine yönelik fonlar bir kez daha kesilirken inatla sessiz kalıyorum. Gazetecileri, dönemsel yoksulluk ya da mülteci kadınların gözaltına alınması gibi konuları ele almaları için defalarca ve yorucu bir şekilde ikna etmeye çalışıyorum. Bunun yerine, gelen kutum bu gerçek örnekler gibi taleplerle dolup taşıyor:

"Merhaba Laura, yarın kurt ışlığı tartışmasına katılmak ister misin?"

"#MeToo hareketinin 'çok ileri' gidip gitmediği konusunda bir tartışma başlatmak istiyoruz"

"'Erkekler alışıyor' yazan bir tabelanın cinsiyetçi olduğunu düşünüyor musunuz? EĞer yleyse, bu görüşünüzü tartışmada ortaya koymak ister misiniz?"

"Kleenex'in kutularından 'mansize' markasını çıkarmasıyla ilgili olarak... markanın neden cinsiyetçi olduğu konusunda sizden bir yorum bekliyorum"

"Tartışacağız: Kadınlar feminizmi yok mu ediyor?" "Feminizm

Çok mu ileri gitti? TV röportajı"

"Sizi insan gribi: gerçek mi kurgu mu konusunu tartışmaya ikna edebilir miyiz?"

Bu zararsız görünebilir ve elbette bir medya kuruluşunun istediği herhangi bir konuyu tartışmasını engelleyecek hiçbir şey yoktur, ancak haber dengesinin feministlerin gerçekten mücadele ettiği sayısız daha acil ve acil m e s e l e n i n haberleştirilmesi pahasına bu gibi konular lehine bu kadar ağır bir şekilde çarpıtılması son derece sinir bozucudur. Gerçekte bu eğilim, manosferin kasıtlı olarak yanlış yorumlama, saman feminist argümanlar yaratma ve önemsiz konular hakkında bir tür sızlanan, ayrıcalıklı feminist histeriyi ima etme taktiklerini ödünç alıyor. Editörler ayrıca, Lee Kennedy'nin de keşfettiği gibi, bu konuların tartışmaya çekilecek kadar şanssız ya da cesur kadınları taciz etmek için trol ordularını kışkırtma olasılığı en yüksek konular olduğu gerçeğini de pek dikkate almıyor. Gerçekten de, bazı durumlarda, trollerin getirdiği ekstra trafik, medya kuruluşlarının yazarlarının bedel ödemesine izin vermekten mutlu oldukları bir ödül gibi görünüyor. Feminist yazar Jessica Valenti'nin bir zamanlar güçlü bir şekilde işaret ettiği gibi, hiçbir işveren çalışanlarının işlerini yapmaya çalışırken kendilerine kişisel tacizde bulunan öfkeli insanların yaylım ateşine katlanmasını beklemez. Yine de

Pek çok modern yazarın, özellikle de kadınların ve beyaz olmayan insanların içinde bulunduğu çıkmaz tam da budur. Tek fark, tacizcilerin çevrimiçi olması.

Lee-Kennedy editörleri tarafından korunduğunu ya da desteklendiğini hissetmedi. Küfürler yazısına yoğun trafik çekmeye başladığında, kendisine hevesle "Bir daha böyle bir şey yazmak istersen, çok isteriz" dendiğini bile hatırlıyor. O da basitçe "İstemiyorum" diye yanıtlamış.

Başka bir açıdan bakıldığında, hikayesi etrafındaki magazin çılgınlığı da trollemeye büyük katkıda bulundu: "The *Sun* ve *Daily Mail* tam olarak ne yaptıklarını ve bunun ne tür insanları çekeceğini biliyorlardı." İlk kez "tıklanma ekonomisi" ile bunun arkasındaki "korkunç" insanlar arasında bağlantı kurarak, bir şey tıklanmaya neden oluyorsa, medyanın bunun nereden geldiğini gerçekten umursamadığına işaret etti.

Çevrimiçi istismarın gerçek hayatınıza dokunmayan ayrı bir balonda gerçekleşen zararsız bir şey olduğu fikrine ancak böyle bir istismara maruz kalmadıysanız gerçekten katılabilirsiniz. Ne yazık ki bu, sorunu haberleştiren gazetecilerin heteroseksüel, beyaz, erkek, orta sınıf çoğunluğu, istismarın gerçekleştiği platformları inşa etmekten ve denetlemekten sorumlu teknoloji kardeşleri ve çevrimiçi istismara karşı yasa çıkaran (ya da çıkarmayan) erkek politikacılar ve kanun koyucular için mantıklı b i r fikir o l d u ğ u anlamına geliyor. Sorunun temel bir parçası, hayatları bu durumdan derin ve sonsuz bir şekilde etkilenenlerin, genel olarak, bunu durdurma gücüne sahip kişiler olmamasıdır. Ve bazı durumlarda, bunu durdurma gücüne sahip olanlar, aslında bunu sürdürenlerle aynı kişilerdir. Kadın milletvekillerinin büyük bir çoğunluğunun internet üzerinden ve halktan sözlü tacize uğramış olması son derece endişe verici olmakla birlikte, BBC anketine katılanların neredeyse üçte ikisinin aynı zamanda iş arkadaşlarından veya erkek milletvekillerinden de cinsiyetçi yorumlar almış olması bir o kadar endişe vericidir. Bu erkeklerin sorunu çözmek için ciddi tedbirler alacağına nasıl güvenebiliriz?

Çevrimiçi trolleri araştırmak için harcadığım zaman, ilk aldığım da bana anlaşılmaz gelen tacizleri anlamlandırmaya başladı. Manosfer ve beyaz üstünlüğü arasındaki karmaşık bağlantıların izini sürmek, tehditlerin arasına serpiştirilen ırkçı sıfatları açıklıyor. Bana defalarca "seks yapma seçeneğin var, sana tecavüz etme seçeneğim var" diyen tuhaf mesajlar, manosfer forumlarının çok sevdiği cinsel şiddetle ilgili yanlış eşdeğerlikler bağlamında daha net görünüyor. Bu sadece tecavüz tehditleriyle ilgili değil; doğrudan tecavüz tehditleriyle ilgili

kadın cinsel özerkliğini savunmaya cesaret etmenin bir sonucudur. Bu ikisi birbirinden ayrılamaz.

Yaşadığım ilk tugay saldırısına, saatler içinde yağın yüzlerce mesaja dönüp baktığımda, 4chan ve 9gag "çimleri "ne yapılan dolaylı göndermeleri - trol orduları ve puanlama imalarını - şimdi anlıyorum. Yaşadığım deneyimin, dehşetin, her biri farklı bir foruma sadık, oyunlarının oyun taşlarını temsil eden bedenimi yok etmenin artan fantezileriyle zafer kazanan, nihai hedefi internetten ve işimden çekilerek yok edilmem olan, her ne pahasına olursa olsun, onur ve eğlence için zafer arayan iki savaşı çevrimiçi tacizci grubu arasındaki oyun tahtası olduğunu anlıyorum.

Her şeyden önce bu kalıpları ayırt etmeliyiz. Bu suçları teşvik eden temel ideolojiler ve aktif çevrimiçi kışkırtmalarla yüzleşmeye ve bunları adlandırmaya hazır değilseniz, bu suçları durduramayız. Ve ne yaptıklarını bile anlamazsak trollerle etkili bir şekilde başa çıkamayız.

Ancak mesele mevcut trol memlerinin, shitpost'ların ve gizli sembollerin inceliklerini anlamak değildir. Mesele bunları tanımak ve böylece asıl sorunu görebilmek. Bu gerçekten çevrimiçi kısımla ilgili değil. Çevrimiçi olmayan kısımla ilgili.

15 Mart 2019 tarihinde, yirmi sekiz yaşında Avustralyalı bir beyaz üstünlükçü Yeni Zelanda'nın Christchurch kentindeki Al Noor Camii'ne girdi ve ateş etmeye başladı. On beş dakika sonra da Linwood İslam Merkezi'nde katliamına devam etti. Toplamda, çoğu üç ila yetmiş yedi yaşları arasında değişen ibadet eden elli bir kişi öldürüldü ve kırk dokuz kişi yaralandı.

Katliamı gerçekleştiren Brenton Tarrant aşırı sağcı, beyaz üstünlükçü, kadın düşmanı, İslamofobik bir aşırılık yanlısıydı. Trol kültürüyle, alternatif sağla ve manofosferle bağlantısı olduğunu söylemek çok da ileri gitmek sayılmaz. Tüm nefret eylemi bu dünya içinde planlanmış, çerçevenilmiş ve gerçekleştirilmiştir. Tarrant için katliam gerçek hayatta olduğu kadar internette de gerçekleşti. Toplu bir cinayet işliyordu ama aynı zamanda trollük de yapıyordu. Katliamdan iki gün önce cinayet silahlarının görüntülerini Twitter'da paylaştı. Saldırıdan kısa bir süre önce 8chan /pol mesaj panosunda niyetini açıkladı ve Facebook sayfasına bir link verdi. Facebook'tan katliamı gerçek zamanlı olarak on yedi dakikalık dehşet verici bir video ile canlı yayınladı. Görünüşe göre kafasına bir kamera takan Tarrant, çevrimiçi hayranlarının eğlenmesi için cinayetlerin birinci şahıs perspektifini yarattı,

Aslında onlara gerçek kurbanların olduğu bir birinci şahıs nişancı video oyunu hediye ediyor.

Tarrant canlı yayının başında, saldırısına başlamadan önce izleyicilerine "Unutmayın çocuklar, PewDiePie'a abone olun!" dedi. Bu, YouTube yıldızı PewDiePie'ın yakın zamanda daha fazla takipçi için başlattığı kampanyaya bir göndermeydi ve Tarrant'ın belli bir kitleyi bu videonun onlar için olduğu konusunda uyarma yöntemiydi. Bu bir şakaydı, yalnızca günlük internet olaylarının ayrıntılarına derinlemesine dahil olan ve sohbet odası retoriğini akıcı bir şekilde kullananlar - "aşırı çevrimiçi" olarak adlandırılan insanlar - tarafından anlaşılabilir bir sözdü. Ancak bu aynı zamanda başlı başına bir trolleme tekniğiydi. Saldırının ardından, tıpkı Tarrant'ın da bildiğı gibi, ana akım medya hikayeyi ele almak için çabaladı, bazıları Tarrant'ın YouTuber'ın gerçek bir hayranı olduğuna inandı ve onun çıktısı hakkında uzun, alakasız açıklamalar sundu. *Daily Mail*, katliam videosundan alıntılarını web sitesinde yayınladı ve Tarrant'ın manifestosunun tamamını indirilebilir hale getirerek dünyanın en büyük haber platformlarından birine yükseltti ve Tarrant'ın hayallerinin ötesinde bir erişim sağladı. (*The Mail*, yaygın eleştirilerin ardından üç gün içinde manifestoyu ve video klipleri kaldırdı).

Tarrant'ın aşırılık yanlısı çevrimiçi akranları hızlı ve karakterli bir şekilde yanıt verdi. Tarrant'ın ne yapmak üzere olduğuna dair açıklamasına bir başka 8chan "anon" posterinden gelen ilk yanıt, onu cesaretlendirdi ve "yüksek skor elde etmeye" teşvik etti; bu dil, oynanmak üzere olan video oyunu tarzı montaja korkunç derecede uygundu. Tarrant 8chan'daki son paylaşımında "delikanlılardan" ve "en iyi adamlardan" "mesajımı yayarak, memler yaparak ve her zaman yaptığınız gibi shitpost yaparak üzerinize düşeni yapmanızı" istedi. Katliamın ardından aşırılık yanlısı arkadaşları, troller ve trolleyen aşırılık yanlıları Tarrant'ın videosunu Facebook, YouTube ve diğeri platformlarda viral olarak paylaşarak sosyal medya şirketlerinin videoyu kaldırma girişimlerini günlerce boşa çıkardı. (Tarrant'ın /pol panosundaki arkadaşları, mesajını daha da yaymak için manifestosunu mümkün olduğuunca çok dile çevirmek için acele ettiler. Artık mesajlarında ondan sürekli olarak "Aziz Tarrant" olarak bahsediyorlar ve "İşgalcilerle savaştı. /pol kahramanlarını onurlandırıyor!"

Manifesto başlı başına bir trollük biçimiydi. Tarrant'ın gerçek, iğrenç, şiddet içeren aşırılıkçı inançlarını tipik shitposting örnekleriyle karıştırdı, parlayan referanslar muhafazakar uzmanlar ve

çocuk video oyunlarından, diş ipi gibi viral dans trendlerinden ve 4chan memlerinden bahsediyor. Tüm bunlar, terör eylemini çevrimiçi dünyasıyla o kadar kusursuz bir şekilde harmanlama niyetini güçlendirdi ki, dışarıdan bakanlar farkı nasıl anlayacaklarını bilemeyeceklerdi. Ve içeridekiler de her kelimedenden zevk alacaktı.

Medya Tarrant'ın manifestosunu beyazların üstünlüğünü savunan, ırkçı ve İslamofobik olarak nitelendirdiğinde elbette kesinlikle haklıydı. Katliam yıkıcı bir nefret suçuydu; odağında dinleri ve derilerinin rengi nedeniyle hedef alınan masum insanlar vardı. Haberlerde kadın düşmanlığına nadiren de olsa değinildi. Birleşik Krallık Kadın Eşitliği Partisi'nin eski lideri Sophie Walker saldırı hakkında bir tweet atarak olayı İslamofobik terörizm olarak tanımladı ve aynı zamanda erkek şiddeti tehdidinin farkına varılması gerektiğinin altını çizdi. Kendisine öfke ve taciz yağdı ve aşırı feminist gündemini dayatmak için tamamen ilgisiz bir olayı fırsatçı bir şekilde kaçırmakla suçlandı.

Ama Walker haklıydı. ABD Kongresi kitlesel silahlı saldırıları üç veya daha fazla kişinin öldürüldüğü tek bir olay olarak tanımlamaktadır. Bu tanıma göre 1982 ile Mayıs 2019 arasında ABD'de gerçekleşen 114 kitlesel silahlı saldırının 110'u erkekler tarafından gerçekleştirilmiştir.³² Erkekler bundan bahsettiğimizde alınıyor diye bu son derece açık istatistiği görmezden gelmeye devam etmeli miyiz? Bu, sorunu anlamak için çok önemli bir fırsatı kaçırmak anlamına gelse bile mi? Dahası, toplu katliamlar her zaman kolayca kadın düşmanı veya beyaz üstünlükçü nefret suçları olarak farklı kategorilere ayrılamaz. Kendilerini öncelikle inceldom veya manosphere ideolojisiyle motive olmuş olarak tanımlayan katiller, manifestolarında her zaman derin ırkçı ve homofobik söylemlere yer vermektedir. Beyaz üstünlüğüne atfedilen suçlar, göçmenlerin beyaz kadınları "çaldığı" ya da beyaz saflık ve cinsel kölelik çağına geri dönme özlemiyle ilgili kökleşmiş kadın düşmanı kavramları içeren bir nefret ve korku tarafından motive edilmektedir. Bunlar birbirinden ayrı sorunlar değildir. Bunlar, çevrimiçi aşırı sağcılığın dokusuyla silinmez bir şekilde iç içe geçmiştir. Bu karmaşıklığın farkına varmak, aşırı sağın herhangi bir biçiminin dehşetini azaltmak anlamına gelmez.

Önyargı.

Tarrant'ın manifestosunun ilk üç cümlesi şöyleydi: "Sorun doğum oranları. Doğum oranları. Doğum oranları." Bu geniş kapsamlı belgenin ana teması, beyazların üstünlüğünü savunan web sitelerinin vazgeçilmezi olan "ikame teorisi" saplantısıdır. Bu teori, bazı uluslarda doğum oranları düştükçe göçün üstün beyaz soyları kirletme riski taşıdığı ve "işgalcilerin" beyaz erkeklerin haklı yerini alacağı düşüncesini ifade etmektedir.

beyaz kadınları hamile bırakarak, nihayetinde saçma bir şekilde beyaz erkek soykırımını olarak konumlandırılan şeye yol açmaktadır. Bu sadece korkunç derecede ırkçı ve yabancı düşmanı bir teori değildir; temelleri kadın düşmanlığının en derin, en insanlıktan çıkarıcı seviyelerine dayanmaktadır. Manifesto, bir dizi incel ve manosfer ideolojisinin yanı sıra "aşırı çevrimiçi" beyaz üstünlükçülerin "mantığı" ile doludur. Tarrant, "Güçlü erkekler etnik olarak değiştirilmez," diye haykırıyor. "Güçlü erkekler kültürlerinin aşağılanması, güçlü erkekler halklarının ölmesine izin vermezler. Bu durumu zayıf erkekler yarattı ve bunu düzeltmek için güçlü erkeklere ihtiyaç var."

Tarrant'ın Norveçli katliamcı Anders Behring Breivik'i başlıca ilham kaynağı olarak göstermesi tesadüf değildir. Breivik de, Müslüman göçünü mümkün kılan "siyaseten doğru" liberallere karşı bir saldırı olarak tanımladığı eyleminde çoğu genç yetmiş yedi kişiyi katletmiş bir beyaz üstünlükçü olarak tanınıyor. Ancak manifestosu aynı zamanda baba haklarını İslamofobi ile karıştırmış, politik doğruculuğa, feminist düşünceye ve "ırk karışımına" karşı çıkmış ve baştan sona kökleşmiş kadın düşmanı inançlara dayanmıştır. "Ataerkilliği anaerkilliğe dönüştüren" her şeye gücü yeten feminaziler hakkındaki incel ve MRA paranoyasını yineledi. PC delisi kültürümüzün "yerli Hristiyan Avrupalı heteroseksüel erkeklerin içsel değerini" aşağılamak ve bu süreçte onları hadım etmek konusunda takıntılı olduğuna dair klasik MGTOW inancını dile getirdi. Kadınların sözde karışıklığı ile alay etti ve PUA'nın kadınların erkeklere göre daha avantajlı kullanabilecekleri daha büyük "erotik sermayeye" sahip oldukları inancına atıfta bulundu. Breivik'in giriş yazısı şu acil uyarıyla sona eriyordu: "Avrupa uygarlığının kaderi, Avrupalı erkeklerin Politik Olarak Doğru feminizme kararlılıkla direnmesine bağlıdır." Ancak Breivik'in motivasyonunun ve aşırılıkçı kimliğinin bu temel kadın düşmanı yönlerinden hiçbir yerde bahsedilmiyor veya tartışılmıyor. Kendisi yalnızca bir beyaz üstünlükçüsü olarak görülüyor ki elbette öyle de.

Şubat 2020'de Hanau kentinde dokuz kişiyi öldüren Alman silahlı saldırgan Tobias Rathjen, arkasında belirli ırk ve kültürlerin yok edilmesini isteyen ırkçı bir manifesto bırakan aşırı sağcı bir teröristti. Ayrıca kendisini incel olarak tanımlamıştır.³³

Troller biraz virüs gibidir. Tek bir virüs gibi davranırlar ama sayısız parçacıktan oluşurlar. Konakçılarına bulaşarak kaosa neden olurlar. En endişe verici olanı da baş döndürücü bir hızla çoğalmalarıdır.

27 Nisan 2019'da, Christchurch camii saldırılarından bir aydan biraz fazla bir süre sonra, Yahudi Hamursuz Bayramı'nın son gününde, on dokuz yaşındaki John T. Earnest, Chabad of Poway sinagoguna girerek AR-15 tüfeğiyle ateş açmış, bir kadını öldürmüş ve sinagogun hahamı da dâhil olmak üzere üç kişiyi yaralamıştır.

Terör eylemini gerçekleştirmeden önce Earnest, Tarrant ile aynı 8chan forumunda bir Facebook canlı yayınına bağlantı ve 4.300 kelimelik bir manifesto içeren bir veda yazısı bıraktı.

Bu bir tesadüf değildi.

Earnest'in manifestosu Christchurch saldırganını övüyor ve bu katliamın kendi saldırısını gerçekleştirmesi için bir "katalizör" olduğunu söylüyordu. Tarrant'ın söylemini yakından takip ederek benzer şekilde "aşırı çevrimiçi" memleri ve içeriği azalan beyaz doğum oranları takıntısıyla karıştırdı. Ve o da PewDiePie'a atıfta bulunarak, yanlış bir şekilde YouTuber'ın "operasyonunu" finanse ettiğini iddia etti. Başka bir deyişle, her iki katil de trolldü. Ve işledikleri suçlar, trol topluluğu için performans göstermekten çok daha fazlasını amaçlıyordu.

Tıpkı Tarrant gibi Earnest de manşetlerde Yahudi karşıtı ve beyazların üstünlüğünü savunan biri olarak tanımlandı. İşlediği suçların ardındaki motivasyonun bunlar olduğu açıktı. Ancak, niyetini açıkladığı 8chan paylaşımında erkek üstünlükçü kırmızı hap hareketine atıfta bulunmasına rağmen, kadın düşmanlığı haberlerde neredeyse hiç yer almadı.

Çalışmalarında toplumsal cinsiyet, cinsellik ve aşırı sağ arasındaki kesişim noktalarını araştıran gazeteci Casey Quinlan, "Sinagog saldırganının 'kırmızı hap' hareketi hakkında paylaşımında bulunması tesadüf değil" diye yazarak bağlantıyı fark eden tek yazar gibi görünüyordu. Southern Poverty Law Center'da araştırma analisti olan Keegan Hanks, Quinlan'a MRM'nin " aşırıcılığa giden yolda oynadığı rol bakımından hak ettiği değeri görmediğini" söyledi."³⁴

Bunlar kendilerini video oyunları olarak gören cani terör saldırılarıydı. Kurallar, motifler, tarihler ve yabancılar için aşılmaz sözlüklerle doluydular ve işaret ettikleri topluluklar için bir kimlik, aidiyet ve kendini önemseme duygusunu güçlendiriyorlardı. Uzun zamandır bizi bu çevrimiçi toplulukları reddetmeye ve küçümsemeye teşvik eden tam da bu özellikler şimdi çevrimdışı olarak ortaya çıkıyor.

En korkutucu olanı ise bunun, kazanmanın her şey olduğu ve kazanmanın tek bir yolu olduğu bir toplum için ne anlama geldiğidir: tırmanma.

Bir keresinde cevap yazdım. Bana "mızımız küçük orospu" diyen ve içime mobilya sokulmasını öneren bir adama cevap yazdım ve ona şunu sordum: "Seni bu kadar mutsuz hissettiren şeyin ne olduğunu bana söyleyebilir misin?" Trolleri beslememelisiniz, biliyorum, biliyorum. Ama iyi bir gün geçiriyordum, güçlü bir gün ve gerçekten merak ediyordum. Bir insanı hiç tanımadığı bir kadına böyle bir mesaj atma noktasına getiren şeyin ne olduğunu anlamaya çalışmak istedim. Ve cevap yazdığında, kim olduğunu öğrenmeye başladım. Adam eski bir askerdi, hava indirme piyadesi. Kadınların orduda hizmet etmesine izin verilmesine ya da kendi deyimiyle "o küçük amcık kıçlarını birliğime sokmalarına" çok kızmıştı. Dindar biriydi. Şuna inanıyordu: "Geleneksel erkekler ve geleneksel kadınlar için rulolar vardır. Tanrı bizi böyle yarattı." Ama onun bu rolleri tanımlaması büyük bir güç dengesizliğine dayanıyordu. "Erkekler fiziksel ve zihinsel olarak daha güçlüdür. Kadınlar stres altında erkeklerden çok daha fazla kırılırlar" diye yazıyordu. Bir şekilde, bir yerlerde, bu fikirler feminist harekete karşı öfkeli bir saplantıya dönüşmüştü. Hareketin "tüm batı dünyasındaki toplumlara BÜYÜK zarar verdiğini" söyledi. Orijinal e-postası kadınlardan çok Müslümanlara odaklanmış olsa da, konuşmaya başladığımızda aslında kadın düşmanlığına odaklandı 1 ortaya çıktı. Feministlere "genç erkek nüfusunu kadınlaştırdıkları" için öfkeliydi ve "kitlese katliam" yarattığımız konusunda uyardı.

Söylediği her şey doğrudan manosferden alınmaydı: İngiltere Savunma Bakanlığı'nın kadınları kabul ederek liberal PC savaşçılara boyun eğmek için standartları düşürdüğüne dair komplolar; geleneksel toplumu korumakta başarısız olan "şeker kıçlı erkeklere" duyulan öfke.

Ama hepsinden önemlisi, o bir aile babasıydı. Bana "Tanrı erkekleri eşlerine bakmaları ve onlarla ilgilenmeleri için yarattı" dedi.

Kadınlar bebek sahibi olur ve o çocuklara bakarlar. Onlar sevgi ve uyum içinde yaşayan bir aile birimidir. Günümüz toplumunda bu birim neredeyse yok. Gördüğüm kadarıyla tüm feminist hareketin ezilmesi ve yok edilmesi gerekiyor. Toplumdan yok edilmeli ki çekirdek aile yeniden inşa edilebilsin.

Troller manosferin haçlı orduları olabilir - tehdit olarak gördükleri herkesi alaşağı edecek kiralık vitriolik silahlar. Ancak aynı zamanda en zayıf kanattırlar, çünkü hareketin gerçekte ne olduğu konusundaki mutlak ikiyüzlülüğünü ortaya çıkarırlar.

Mektup arkadaşım, kadınların ne pahasına olursa olsun korunması gerektiğine hararetle inanıyor gibiydi. Sadece benim gibi kadınlar değil. Ben de ona cevap yazdım ve kendi ailesi hakkında sorular sordum, çünkü aile çok önemliydi. Ve ona, hiç tanımadığı biri kızına e-posta gönderip ona kaltak ve amcık dese ne hissedeceğini sordum. Ondan sonra hiç cevap vermedi.

6

Kadınlara Zarar Veren Erkekler

"O senden daha zayıf, senden daha aşağı ve eğer sana bir daha karşı gelirse, onu hastaneye yatıracağsın."

MATT FORNEY, MANOSFER BLOG YAZARI, "AİLE İÇİ ŞİDDETİN GEREKLİLİĞİ" BAŞLIKLİ YAZISINDA

Incelleri, PUA'ları, MGTOW'ları, çevrimiçi trolleri ve MRA'ları farklı ve özellikle çevrimiçi topluluklar olarak düşünebiliriz. Bunları, kadınları, çoğunlukla da kendi eşlerini, kız arkadaşlarını ve aile üyelerini istismar eden, terörize eden, takip eden, taciz eden ve öldüren çevrimdışı, sıradan veya bahçe erkeklerinden ayrı düşünebiliriz. Bu erkekleri, kitlesel şiddet ve cinayet eylemlerinde bulunmak için silah kullanan erkeklerden yine tamamen farklı olarak algılayabiliriz. Bu bir hatadır. Bu iki mesele birbirini yakından beslemekte ve kökleri ayrılmaz bir şekilde iç içe geçmektedir.

Erkekler kadınları incitir. Bu bir gerçek. Bu bir salgındır. Bir halk sağlığı felaketidir. Normaldir.

Dünya genelindeki kadınların üçte birinden fazlası hayatlarının bir döneminde fiziksel ve/veya cinsel şiddete (cinsel taciz hariç) maruz kalmıştır. Dünya genelinde her gün yüz otuz yedi kadın kendi ailesinin bir üyesi tarafından öldürülmektedir.[\(1\)](#)

Şiddet içeren kadın düşmanı aşırılığı ve erkek üstünlüğünü, kadınlara yönelik şiddetin stratosferik seviyelerde olduğu bir dünyada bağlamsallaştırmadan tartışamayız. Erkekosfer hem bu eşitsizliğin bir belirtisi hem de bunu azaltma girişimlerine karşı öfkeli bir tepkidir.

Incellerin, PUA'ların ve MRA'ların söylemlerinden şimdiye kadar gördüğümüz her şey, bu gerici grupların birincil hedefinin, çoğu gibi

ve diğerk çevrimiçi üstünlükçü grupların idealize ettiğı beyaz, heteronormatif erkek kontrolü ve gücü durumuna gerilemektir. Kadınları, öncelikle erkeklerin cinsel hazzı ve üremesi için kullanılacak nesneler, uysal, itaatkâr ve köle olarak boyun eğdirilmiş görmek istiyorlar. Bu aşırı, ataerkil ütopyaya ulaşma amacı, hileden tacize, saldırıdan kitlesel şiddete kadar her şeyi içerebilen araçlardan sonsuz derecede daha önemli kabul edilir.

Gerçekte bu temel manosfer ideolojisi, heteronormatif erkek iktidarını ve kadınlar üzerindeki kontrolünü şiddet veya istismar yoluyla tesis etme yöntemleri olan heteroseksüel erkek aile içi istismarı veya tecavüzü tanımlamaktan uzak değildir. Birleşik Krallık'ın ulusal aile içi şiddet yardım kuruluşu Women's Aid, aile içi şiddeti "kökleri kadınlarla erkekler arasındaki toplumsal eşitsizliğe dayanan cinsiyete dayalı bir suç" olarak tanımlamakta ve "aile içi şiddetin köklerinin güç, kontrol ve eşitsizlik meselelerine dayandığını" belirtmektedir. Aile içi şiddet uygulayanların bunu "istediklerini elde etmek ve kontrolü ele geçirmek için" yaptıklarını açıklamaktadır. Tüm bunlar, Elliot Rodger gibi güç ve eşitsizliğe kafayı takmış ve kendilerine haksızlık ettiklerini düşündükleri kadınlar üzerinde kontrol sahibi olmak için şiddet kullanan erkekler bağlamında da kullanılabilecek doğru tanımlamalardır.

Aile içi şiddeti sona erdirmek için çalışan ve erkek faillerle çalışmaya odaklanan bir Birleşik Krallık yardım kuruluşu olan Respect, bir partnere yönelik şiddet veya istismar konusunda endişe duyan kişiler için gizli ve anonim bir yardım hattı ve web sohbeti sunmaktadır. Onları bilgilendiriyor "İstismar öylece gerçekleşmez. Pek çok insanın düşündüğü gibi kontrol kaybı ile ilgili olmaktan ziyade, çoğu zaman kontrolün sizde olmaya çalışmasıyla ilgilidir."

Eğer terörizm korku yaratarak kontrol sağlamaya ve güç kullanmaya çalışmanın bir yoluysa, o zaman mikro ya da bireysel düzeyde tam olarak aile içi istismarı tanımlar.

Kanadalı yazar, eğitimci, teorisyen ve Beyaz Kurdele Kampanyası'nın kurucularından Michael Kaufman bana aile içi şiddeti "iktidar kurmak ve sürdürmek için bir silah, aynı zamanda gerçek bir erkek olamama korkusuyla başa çıkmak için bir mekanizma olarak anlamının önemli olduğunu söyledi. Bu bir an için bile mazur görülecek bir şey değil." Kaufman aile içi ve toplumsal terörizm arasındaki bağlantıyı herkesten daha iyi anlıyor. Kampanyası 1991 yılında Marc Lépine'in École Polytechnique'de gerçekleştirdiğı antifeminist terör saldırısına doğrudan bir yanıt olarak kuruldu.

Marc L  pine, 6 Aralık 1989 günü öğleden sonra Kanada'nın Montreal kentindeki   cole Polytechnique'e geldi ve makine mühendisliği sınıfına girerek kadın ve erkekleri odanın karşı taraflarında toplanmaya zorladı. Erkeklerle odadan çıkmalarını emrettikten sonra, L  pine kalan dokuz kadına " feminizmle savaştığını" söyledi.⁽²⁾Ardından, bir tanığa göre, "Siz kadınsınız, mühendis olacaksınız. Hepiniz lanet olası bir grup feministsiniz. feministlerden nefret ediyorum."³Daha sonra onlara ateş açarak altı kişiyi öldürdü ve üç kişiyi yaraladı, ardından okulun içinde ilerleyerek öğrencilere ve personele ateş e t t i ve sonunda silahı kendisine doğrulttu. L  pine toplamda on dört kişiyi   ld  rm    ve on dört kişiyi de yaralamıştır.

L  pine örneğinin yanı sıra, akademik çalışmalar da Kaufman'ın erkek şiddeti ile toplumsal cinsiyet kalıpları arasında bir bağlantı olduğu yönündeki önerisini desteklemektedir. Örneğin, 2018 yılında kadına yönelik şiddet üzerine yapılan bir araştırma, "evlilik, aile ve toplumsal cinsiyet rollerine ilişkin geleneksel fikirlerin erkek egemenliğini desteklediğini" ve "bu ataerkil kalıp yargılara sahip erkeklerin, kendilerinden beklenen itaatkâr davranışları yerine getirmediikleri için kadınları ve çocukları suçlama eğiliminde olduklarını ve böylece şiddeti meşru bir sosyal kontrol biçimi olarak onayladıklarını" belirtmektedir.

Aile içi şiddetin ataerkil kontrol ve sahiplenmenin bir aracı olarak konumlandırılması, "kontrolcü ve manipülatif" eski erkek arkadaşı Seth Fleury'nin kendisinden ayrıldıktan sonra yüzünü ısıırıp alt dudağının yarısını kopardığı on dokuz yaşındaki    renci Kayla Hayes'inki gibi vakalarla canlı bir şekilde hayata geçirilen bir teoridir, çünkü Hayes'e göre "bir sonraki erkek arkadaşım için üzerimde iz bırakmak istiyordu nd."⁵Bu durum aynı zamanda, erkeklerin kendi çocuklarını   ld  rd   u ve faillerin birçok vakada, kadın partnerleri ilişkiyi terk etmekle tehdit ettiğinde ya da gerçekten terk ettiğinde aileleri üzerindeki kontrollerini yeniden kazanma çabası olarak   er  veledi  i önemli sayıdaki vakayla da yakından örtüşmektedir.

Manosfer   yeleri, ev i  i alanda yapı ve disiplin oluşturmak amacıyla kadın partnerlere yönelik fiziksel ve psikolojik şiddeti açıkça savunmaktadır.

Örneğin Matt Forney, "Aile I  i   iddetin Gerekliliği" başlıklı bir blog yazısında şunları iddia etmiştir:

Bir kızın suratına tokat atmak sadece canını yakmak değildir, bu bir tür olumsuzlamadır. "Seni bir böcek gibi ezebilirim ama bu çabaya de  mezsin" der. Bu onun daha zayıf olduğunun zımni bir kabulüdür.

ve bir daha sana karşı gelirse onu hastanelik edeceksin. Ona öfke nöbeti geçiren bir çocukmuş gibi davranıyorsunuz, eşitiniz değilmiş gibi.

Aile içi istismar failleri, erkekosfer üyelerinin kadınların yerini bildiği ve erkek üstünlükçü düzenin şiddet yoluyla yeniden tesis edildiği bir topluma özlem duyarken hem doğrudan hem de dolaylı olarak atıfta bulundukları erkek kontrolü ve gücü saplantısının aynısını sergilemektedir. Esasen şiddet ve korkuyu, erkek üstünlükçülerin bu tür rollerin kitlesel ölçekte dayatılmasını arzuladıkları şekilde, kendi ilişkilerinde geleneksel, basmakalıp toplumsal cinsiyet rollerini dayatmaya çalışmak için kullanılmaktadırlar. Başka bir *deyişle*, aile içi şiddet bir tür terörizmdir, sadece sessiz, kabul edilmeyen, günlük bir terörizm.

Ancak bu paralellik, nefes kesici bir dereceye kadar diğer yönde de işlemektedir. Terörist saldırganların ve kitlesel katliamcılarının önemli bir yüzdesinin daha önce aile içi şiddet veya istismar geçmişine sahip olduğu uzun zamandır kabul edilmeyen ancak nihayet ve geç de olsa ana akımda tartışılmaya başlanan çarpıcı bir gerçektir.

Londra Köprüsü 2017 terör saldırısının arkasındaki saldırganlardan biri olan Rachid Redouane'nin eşini fiziksel ve duygusal olarak istismar ettiği bildirilmiştir.⁶

Polis memuru Keith Palmer'ı bıçaklayarak öldürmeden önce 2017 yılında Parlamento Binası'nın dışında yayaların üzerine araba süren Khalid Masood, bir kadının yüzüne yumruk atmış ve eski bir kız arkadaşına fiili yaralama suçundan yargılanmıştı.⁷

2016'daki Nice terör saldırısını gerçekleştiren Mohamed Lahouaiej-Bouhlel, yetkililer tarafından adresindeki eşine saldırması ve tacizde bulunmasıyla tanınıyordu.⁸

Omar Mateen, kırk dokuz kişiyi öldüren terörist saldırgan ve 2016'da Orlando'daki eşcinsel gece kulübü Pulse'da elli üç kişinin yaralanmasına neden olan saldırgan, eşini defalarca dövmüş, mali durumunu kontrol etmiş ve onu ailesinden izole etmiştir.⁹

2014 yılında Man Monis, Sidney'de düzenlenen bir etkinlik sırasında on sekiz kişiyi rehin aldı.

Kuşatma, iki rehinenin öldürüldüğü ve dört kişinin de yaralandığı bir çatışmaya ve baskına yol açtı. Kırk üç cinsel saldırı suçlaması ve aile içi şiddet ve taciz geçmişiyi vardı.¹⁰

Devin Patrick Kelley, bir saldırıda yirmi altı kişiyi öldürdü ve yirmi kişiyi yaraladı.

Sutherland Springs, Teksas'taki İlk Baptist Kilisesi'nde toplu katliam

2017, aile içi şiddetten hüküm giymiş ve eşini dövmüş, tekmelemiş ve boğazını sıkıştır.¹¹

Esteban Santiago-Ruiz tutuklanmış ve saldırı ile suçlanmıştı. 2016 yılında kız arkadaşının kapısını kırıp onu boğduktan sonra, Florida'daki Fort Lauderdale-Hollywood Uluslararası Havalimanı'nda beş kişinin ölümüne ve altı kişinin yaralanmasına neden olan toplu katliamı gerçekleştirmesinden bir yıldan kısa bir süre önce¹².

Bu hiçbir şekilde kapsamlı bir liste değildir - hiçbirini içermez ensellerle ilgili bölümde adı geçen kitlesel katillerin birçoğunun zaten kadınlara yönelik şiddet geçmişi vardır- ancak bu tür bir geçmişin, saldırının veya motivasyonunun medyada yer almadığı durumlarda bile, diğer kitlesel katiller ve teröristler arasında çarpıcı bir şekilde yaygın olduğunu ortaya koymaktadır. Ve bunlar münferit örnekler de değil. 2019 yılında yapılan bir araştırma, 2011 yılından bu yana en az yirmi iki toplu katliamda failerin aile içi şiddet geçmişi olduğunu, özellikle kadınları hedef aldıklarını ya da kadınları takip ve taciz ettiklerini ortaya koymuştur. Bu yirmi iki silahlı saldırı, söz konusu sekiz yıllık dönemde gerçekleşen toplu silahlı saldırıların üçte birinden fazlasını oluşturmaktadır.¹³

Silah kontrol kampanyası grubu Everytown for Gun Safety, 2009-2018 yılları arasında ABD'de meydana gelen kitlesel silahlı saldırılara ilişkin FBI verilerini analiz ettiğinde, kitlesel silahlı saldırıların en az yüzde 54'ünde kurbanların failin yakın bir partneri veya aile üyesi olduğunu tespit etmiştir.¹⁴

Terör eylemleri ile aile içi şiddet arasındaki bağlantı, feminist akademisyenlerin ve aktivistlerin uzun zamandır uyardığı bir konudur ve bu bağlantıya defalarca dikkat çekilmiştir. Newcastle Üniversitesi'nde beşeri coğrafya profesörü olan Rachel Pain'in yazdığı gibi, "Gündelik terörizm (aile içi şiddet) ve küresel terörizm, korku yoluyla siyasi kontrol sağlamaya y ö n e l i k birbirleriyle bağlantılı girişimlerdir . "¹⁵

Yıllar boyunca, terörist saldırganların olası nedenleri ve saikleri hakkındaki hararetli spekülasyonlar arasında, en bariz bağlantı faktörleri (FBI verilerine göre teröristlerin yüzde 96'sından fazlasının erkek olduğu gerçeği) titizlikle görmezden gelindi.¹⁶2010'ların ortalarından sonlarına kadar, kitlesel katiller ve geçmiş aile içi istismar geçmişleri arasındaki bağlantı ana akım medyada gerçekten ortaya çıkmaya başlamadı. Ve şimdi bile, beyaz erkek şiddeti suçları kaçınılmaz "yalnız kurt" ve akıl sağlığı anlatıları kullanılarak mazur görülmekte, küçümsenmekte ve izole edilmekte, medya kuruluşları da bu suçları haklı gösterecek makul "nedenler" bulmak için geriye doğru eğilmektedir

ve diğ er fail türlerinin (özellikle de Müslümanların) tam tersi muameleye maruz kalmasına rağmen bu tür eylemleri açıklamaktadır.

Bu durum ilk olarak hangi saldırıların haberlerde yer aldığı nda ortaya çı kmaktadır. Amerika Birleş ik Devletleri'nde 2006-2015 yılları arasında meydana gelen tüm terör saldırılarına ilişkin verileri ve haber kapsamını inceleyen 2017 tarihli bir çalışma, hedef türü, ölümler ve tutuklamalar kontrol edildiğ inde, Müslüman failler tarafından gerçekleştirilen saldırıların gayrimüslimler tarafından gerçekleştirilen saldırılara kıyasla ortalama yüzde 357 daha fazla yer aldığı nı ortaya koymuştur.¹⁷2015 yılında yapılan bir başka çalışmada ise 2008-2012 yılları arasında ABD'de yayınlanan 146 haber programı incelenmiş ve haberlere konu olan terör ş üphelilerinin yüzde 81'inin Müslüman olduğu ve bu oranın döneminde ABD'de Müslümanlar tarafından gerçekleştirilen terör saldırılarının oranından çok daha yüksek olduğu tespit edilmiştir.¹⁸

Bir de haberin niteliğ i var. 2011 yılında ABD'de yapılan bir medya araştırması "uluslararası terörizm korkusunun baskın olduğu, özellikle Müslümanların/Arapların/İslam'ın 'Hristiyan Amerika'ya karşı organize terörist hücreler halinde birlikte çalış tığı, yerel terörizmin ise sorunlu bireyler tarafından münferit olaylarda ortaya çıkan küçük bir tehdit olarak görüldüğü tematik bir terörizm haber modeli" ortaya koymuştur.¹⁹

Dylann Roof'un 2015 yılında Güney Carolina'nın Charleston kentindeki bir Afro-Amerikan kilisesinde gerçekleşt iştiğ i katliam ile Mateen'in Orlando katliamının medyada yer alış biçimleri karşılaştırıldığında, ilkinde ruh sağ lığ ının üç buçuk kat daha fazla ele alındığı, ikincisinde ise *terörist* ya da *terörizm* terimlerinin yaklaşık üç kat daha fazla kullanıldığı ortaya çı kmıştır.⁽²⁰⁾

Dolayısıyla, haber medyasının halihazırda belirli saldırgan tiplerini çok farklı şekillerde tasvir etme eğilimindedirler ve *terörist* terimini Müslüman saldırganlara uyguladıkları hazırlıkla beyaz erkeklere uygulamakta isteksizdirler. Tüm bunlar, kadın düşmanı aş ırılıkçılığ a dayanan suçların, beyazların üstünlüğü ya da aş ırı sağ ideolojiler adına iş lenenlere kıyasla bile "terör" olayları olarak ciddiye alınma ihtimalinin belirgin bir şekilde daha düşük olduğu gerçeğ inden bahsetmeye başlamadan önce.

Bu tür haberler, adalet sisteminin ş iddet yanlısı aş ırılık yanlısı saldırganlara nasıl davrandığını yansıtmaktadır. Protestocu kalabalığ ın arasına dalan James Alex Fields Jr. terörist olarak suçlanmadı. Bunun yerine federal nefret suçu suçlamasıyla karşı karşıya kaldı ges.²¹FBI ajanlarının Cole Carini'nin evinde bomba yapım malzemeleri ve "ateşli ponpon kızlara" yönelik "kahramanca" bir katliamdan bahseden bir not bulmasının ardından, bu yazının yazıldığı sırada yalnızca FBI ajanlarına yalan söylemekle suçlanıyordu.²²11 Eylül'den bu yana ABD federal kovuşturmalara ilişkin 2019 tarihli bir analiz, "Adalet Bakanlığı'nın rutin olarak

İşledikleri iddia edilen suçlar yerel terörizmin yasal tanımına uysa bile, aşırı sağcılara karşı terör suçlamaları: insan hayatına zarar veren ve sivilleri korkutmayı, politikayı etkilemeyi veya hükümeti değiştirmeyi amaçlayan ideolojik olarak motive edilmiş eylemler davranış."(²³) Eleştirmenler bu göze batan ihmalin, yerel terörizmi kapsayan herhangi bir ABD yasasının olmamasından kaynaklandığına dikkat çekmiştir. Ancak kimin terörist olarak nitelendirilip nitelendirilmeyeceğine dair kamuoyu fikrimizi etkileyen tek şey yasal engeller değildir. Örneğin Donald Trump 2020 yılında eyalet valileriyle yaptığı bir telefon görüşmesinde George Floyd'un ölümünün ardından Amerika'yı kasıp kavuran Black Lives Matter protestolarına katılanları "terörist" olarak nitelendirmiştir.

Kitlesel şiddet olaylarının medyada yer alması da benzer şekilde sorunludur. Brenton Tarrant Christchurch saldırılarını gerçekleştirdikten sonra *Daily Mirror* gazetesinin ön sayfasında Tarrant'ın pembe yanaklı bir anaokulu çocuğu olarak çekilmiş bir fotoğrafı "Aşırı Sağcı Şeytani Bir Katile Dönüşen Melek Gibi Çocuk" başlığıyla yer almış ve ardından Tarrant'ı " çocukları için ücretsiz atletizm programları düzenleyen sempatik ve kendini işine adanmış bir kişisel antrenör"²⁵olarak tanımlayan bir makale yayınlanmıştır: "Ben sıradan bir aileden gelen sıradan bir beyazım. halkımın geleceğini garanti altına almak için bir duruş sergilemeye karar verdim." ²⁶

Daily Mail'in adresindeki bir haberinde "Christchurch teröristinin büyükannesi onun 'iyi bir çocuk' olduğunu söylüyor" ifadesi yer almaktadır.²⁷

Manşetler, *Daily Express*'in "İnanılmaz Kötülük" manşetini attığı Manchester Arena bombalaması gibi Müslümanlar tarafından gerçekleştirilen terör saldırılarına ilişkin İngiliz tabloid haberleriyle tam bir tezat oluştuyordu. Bir Cihatçı Barbar Güzel ve Masum Çocuklarımızı Nasıl Öldürebilir?" *The Sun* ise "Saf Kötülük" manşetini attı.

Bunu, Darren Osborne'un 2017 yılında Finsbury Park Camii önünde ibadet edenlere yönelik gerçekleştirdiği ve bir kişinin öldüğü, en az dokuz kişinin de yaralandığı terör saldırısının ardından çıkan manşetlerle karşılaştıran. *The Times*'ın manşeti "İşsiz 'Yalnız Kurt' Darren Osborne Finsbury Park Camiine Saldırıdan Tutuklandı" şeklindeydi. *The Sun*, saldırının gerçekten gerçekleştiğine ikna olmadığını ima edencesine "Cami 'Saldırısı'" başlığını attı. *Daily Mail*'in manşeti, terör saldırısını haberleştirirken bile camiyi İslamcı aşırıcılıkla ilişkilendirmeye çalıştı: "Beyaz Minibüs Sürücüsü, Müslümanlar Akşam Namazlarını Bitirirken Nefret Din Adamı Ebu Hamza'nın Bir Zamanlar Vaaz Verdiği Londra'daki Finsbury Park Camii Dışındaki Kalabalığa Dalınca En Az 10 Kişiyi Yaraladı."

Özellikle de kadın düşmanı aşırıcılık adına cinayet işleyen erkekler söz konusu olduğunda, bu cinayetlerin nedeni çok az dikkat çekmekte ve manşetlerde nadiren yer almaktadır. Kaufman, "Şiddete dönüştüklerinde eylemlerini tanımlamak için kesinlikle 'terörizm' kelimesini kullanmıyoruz" dedi.

Örneğin, incel ve erkek üstünlükçü ideoloji adına hareket eden belki de en tanınmış kitle katili olan Elliot Rodger'ın medyada yer alışını düşünün. *New York Times*'ın dört erkek tarafından kaleme alınan ve kadın düşmanı katliamından bir haftadan biraz fazla bir süre sonra yayınlanan kapsamlı bir profili "Kısa, Ölümcül Çılgınlıktan Önce, 8 Yaşından Beri Başı Belada" başlığını taşıyor ve Rodger'ın beşinci sınıftayken çekilmiş melek görünümlü sepya bir fotoğrafıyla resmediliyor.²⁸ Onu tanıyan kişilerden yapılan bir dizi alıntıda Rodger çeşitli şekillerde "yalnız", "içe dönük", "duygusal olarak sorunlu", "zeki", "sevilen" ve "çok masum, çok yumuşak sözlü" olarak tanımlanıyor. Eski müdürünün "Sesini bile yükseltmezdi" dediği aktarılıyor. Öğretmenlerin ondan defalarca sevgiyle "bizim Elliot" diye bahsettikleri belirtiliyor; bu ifade haberde üç kez tekrarlanıyor. Makale, Rodger'ın zorbalık deneyimine yoğun bir şekilde odaklanıyor ve onu bir kurban olarak sunuyor. Ailesinin onun "kolayca istismar edilebileceği" ya da "bir tür dolandırıcılık için kolay bir hedef olabileceği" yönündeki endişelerini aktarıyor ve Rodger'ın manifestosunun okulda kendisine yemek atıldığını anlattığı ve "Ne tür korkunç, ahlaksız insanlar kendilerinden daha genç ve liseye yeni başlamış bir çocukla dalga geçer?" diye sorduğu bölümlerini yeniden yayınlıyor.

Rodger'ın manifestosundan, özellikle de okulda kendi algıladığı mağduriyeti anlatırken, kapsamlı alıntılar yapılmasına rağmen, manifestonun içerdiği son derece ayrıntılı kadın düşmanı içeriğe sadece sınırlı atıfta bulunulmuştur; kadınları "canavar", "sapkın ve yanlış", "nihai kötülük" olarak tanımladığı bölümlerden ya da kadınların tüm haklarının ellerinden alınması gerektiğini, "kiminle çiftleşeceklerine ya da üreyeceklerine" erkeklerin karar vermesi gerektiğini ilan ettiği bölümlerden hiçbir alıntı yoktur. "İnsan dışısından daha kötü ve ahlaksız bir yaratık olmadığı" yönündeki inancına yer verilmemiştir.

Makale Rodger'ın çeşitli manöfere web siteleriyle olan ilişkisini ele alıyor, ancak bu kadın düşmanı radikalleşme dönemini üstü kapalı bir şekilde "internete çekilme" olarak tanımlıyor ve ziyaret ettiği aşırılık yanlısı web sitelerini "cinsel olarak hayal kırıklığına uğramış genç erkekler" için merkezler olarak etiketliyor. İnternetteki paylaşımlarından bazılarını yeniden yayınlıyor ancak doğrudan ve açıkça kadınlara hitap ettiği ve şunları yapma niyetini beyan ettiği video hakkında hiçbir şey söylemiyor

"Gördüğüm her şımarık, kendini beğenmiş sarışın sürtüğü katledin... Hepinizi katletmekten büyük zevk alıyorum."

Terörizm, aşırıcılık, kadın düşmanlığı veya cinsiyetçilik kelimelerini hiç kullanmayan makale, gelecekteki manosfer katilleri için bir kahraman ve toplanma noktası haline gelecek olan kitle katilinin çok özel bir resmini çiziyor.

New York Times'ın Pennsylvania'lı katil George Sodini hakkındaki bir haberi üstü kapalı bir şekilde "Blog Details Shooter's Frustration" başlığını taşıyor ve Sodini'yi "yalnızlıktan işkence gören" biri olarak tanımlayarak başlıyor. Makalede adı geçen ölü kadınlar hakkında hiçbir ayrıntı verilmese de, erkek yazar bir komşusunun Sodini'nin "arkadaş canlısı... ve fena görünmediğini" söylediğini aktarıyor.²⁹

Bu ve diğer sayısız medya makalesini karşılaştırmak bilgilendirici olacaktır. İncel ve erkek üstünlükçü katiller hakkında, bu tür saldırıların gerçekleştirildiği ülkelerdeki terörizm tanımları ile aşırılık yanlısı veya terörist demeden haber yapan bir rapor.

Amerika Birleşik Devletleri'nde terörizm, Başlık 22 Bölüm 38 USC § 2656f'de "Ulus-altı gruplar veya gizli ajanlar tarafından muharip olmayan hedeflere karşı işlenen önceden tasarlanmış, siyasi amaçlı şiddet" olarak tanımlanmaktadır.

Birleşik Krallık'ta terörizmin yasal tanımı 2000 tarihli Terörizm Yasası'nın 1. bölümünde yer almaktadır. Bu tanıma göre terörizm, hükümeti ya da uluslararası bir hükümet kuruluşunu etkilemek ya da halkı ya da halkın bir kesimini korkutmak için tasarlanmış ve siyasi, dini ya da ideolojik bir davayı ilerletmek amacıyla yapılan eylem ya da eylem tehdididir. Kullanılan veya tehdit edilen eylem, bir kişiye karşı ciddi şiddet, mala ciddi zarar verme, bir kişinin hayatını tehlikeye atma, kamu sağlığı veya güvenliği için ciddi bir risk oluşturma veya bir elektronik sisteme müdahale etme veya ciddi şekilde bozma niyeti içermelidir.

Kanada'da "terörist faaliyet" tanımı, iki temel kasıtlı unsurla işlenen eylemleri veya ihmalleri içerir. İlk olarak, sanık "siyasi, dini veya ideolojik bir amaç, hedef veya dava" ile hareket etmiş olmalıdır. İkinci olarak, "halkı veya halkın bir kesimini kendi güvenliği ile ilgili olarak" korkutmayı veya bir hükümeti veya kuruluşu "herhangi bir eylemi yapmaya veya yapmaktan kaçınmaya" zorlamayı amaçlamış olmalıdırlar. Söz konusu faaliyet ayrıca şiddet kullanarak ölüme veya ciddi yaralanmaya neden olmalı, yaşamı tehlikeye atmalı veya kamu güvenliği (halkın bir kesimi dahil) için ciddi bir riskle sonuçlanmalıdır.

Terörizm etiketi ve bunun faydaları ve kısıtlamaları hakkında yapılması gereken karmaşık ve incelikli bir konuşma olsa da

Bu kitapta anlatılan failler ve eylemler, bu tanımlara göre terörist ve terörizm olarak nitelendirilme eşiğini karşılamaktadır. Ancak, Ashley Noell Arzaga'nın öldürülmesi olayında olduğu gibi, yetkililer incel motivasyonlu bir saldırı ya da cinayetle ilgili terör suçlamasında bulunmuşlardır. Bunun sürekli olarak gerçekleşmemesi üç şeyin yadsınamaz kanıtıdır: birincisi, toplumumuzun kadın düşmanlığı motivasyonlu şiddet içeren aşırıcılığa verdiği ciddiye eksikliği; ikincisi, kadınlara yönelik şiddete karşı yaygın bir duyarsızlaşma; ve üçüncüsü, çevrimiçi erkek üstünlükçü topluluğun kapsamı konusunda farkındalık eksikliği.

Bazıları erkek üstünlükçü eylemlerin terörizm kategorisine girme eşiğini karşılamadığını iddia etse de, genellikle siyasi, ideolojik, dini veya sosyal hedeflere ulaşmak için şiddet eylemlerini desteklemek veya işlemek olarak tanımlanan, yakından ilişkili ancak ayrı bir kategori olan şiddet içeren aşırıcılığı dikkate almakta fayda vardır. Bu terim, bu tür pek çok olayı tam olarak kapsamasına rağmen, kadın düşmanı aşırıcılık adına hareket eden erkeklere de nadiren uygulanmaktadır.

Medyanın bu olayları çerçeveleme biçimi son derece önemlidir. Saldırıların terörizm olarak çerçevelenmesinin kamuoyu üzerinde etkili olduğunu, bireylerin terörle mücadele faaliyetlerine fon sağlanması ve çeşitli hükümet eylemlerine ve politikalarına destek gibi konulardaki siyasi duruşlarını etkilediğini gösteren tekrarlanan kanıtlar vardır.³⁰Kamuoyunun bu şekilde yönlendirilmesi, politikacıların önceliklerini ve eylemlerini etkileyebilir veya belirli grupların algısını etkileyebilir. Dolayısıyla, haber medyasının beyaz erkek teröristleri küçümseyip yumuşatması, aşırılık yanlısı kadın düşmanı saldırıları asla bu şekilde tanımlamaması ve şiddet içeren kadın düşmanlığına asla bir terörizm biçimi olarak atıfta bulunmaması, bu tür ideolojileri ve bu tür şiddeti toplumsal olarak normalleştirmemize katkıda bulunmakta ve hükümetimizin ve politikamızın soruna verdiği yanıtın zayıflığını pekiştirmektedir.

İncel kitle cinayetlerine ilişkin haberlerin diğer benzer suçlara kıyasla çarpıcı biçimde farklı olduğuna tanık olduğumuzda gördüğümüz şey, iki büyük medya kör noktasının örtüşmesinden kaynaklanmaktadır. Bunlardan ilki, beyaz katilleri, Müslüman ya da beyaz olmayan faillerle aynı hevesle terörist olarak sınıflandırmadaki isteksizliğidir. İkincisi ise, aile içi ortamlar da dahil olmak üzere (ve özellikle) genel olarak kadınlara karşı şiddet uygulayan erkekleri küçümseme, mazur görme ve insanlaştırma eğilimidir.

Bu etki genellikle aile içi istismarcıların eylemleri için sempatik nedenler öne süren ve genellikle dolaylı olarak suçlayan haberler yoluyla elde edilir

kurbanlarının bir şekilde kendi saldırılarına neden olduklarını veya onları kışkırttıklarını öne sürerek.

Tipik bir manşet şöyledir: "Barbekü Babası 'Karısının İlişkisi Yüzünden 6 Kişiyi Öldürdü.'" Bu hem "barbekücü babayı" hemen insanlaştırıyor hem de toplu cinayeti doğrudan karısının sözde sadakatsizliğine bağlıyor. Bir diğerinde "Karısının Penis Boyuyla İlgili İğnelemeleri ve Lezbiyen Denemesi 'Kocasını Cinayete Sürükledi'" yazıyor. Üçüncüsünde ise "Kıskançlığın Çifte Cinayete Sürüklediği Koca İçin Hayat" yazıyor. Santa Fe, Teksas'ta bir okulda meydana gelen silahlı saldırının ardından bir manşet "Kurbanın Annesi, Teksas'taki Okul Saldırısını Reddedilen Avansların Kışkırttığını Söyledi" şeklindeydi. (Aslında bu başlı başına bir incel okuyucusunun ideolojisine uygun bir medya anlatısıdır). Ve ben bu bölümü yazarken Twitter akışında bir haber belirdi: "Kılıbık Koca, Ereksiyon Bozukluğu Nedeniyle Kendisine 'Topal ve İşe yaramaz' Diyen Karısını Öldürdü."

İki çocuğunu bıçaklayarak öldüren bir adamla ilgili bir makalede adam "terk edilmiş bir baba", "yıkılmış" ve karısı onu terk ettikten sonra "kalbi kırılmış" olarak tanımlanmıştır - MRA bloglarının ağzının suyunu akıttığı türden bir içerik.⁽³¹⁾

Karısını döven ve bıçaklayan Galli bir adam hakkında 2019 yılında yayınlanan bir makale

İki çocuğu öldüren katilin kız kardeşi, kardeşinin "karısının telefonunda başka erkeklerden gelen mesajları görene kadar şiddet yanlısı bir adam olmadığını" söylemiştir. Gerçekte ise, makalenin kendisi katilin 2013'te karısına yönelik uzun süreli bir saldırı nedeniyle hapis cezasına çarptırıldığını itiraf ediyordu.³² Adli tabip, katilin "aklında şeytanlar" olduğunu (herhangi bir akıl hastalığından bahsedilmiyordu) ve daha önce aile içi şiddet nedeniyle hapis yatmış olmasına rağmen, "hiç kimse olacakları önceden göremedi. Birilerinin bu trajediyi önlemek için müdahale etmesini sağlayacak açık tehditler yoktu."

Temmuz 2016'da Lance Hart adlı bir adam Lincolnshire, Spalding'de karısı Claire ve on dokuz yaşındaki kızları Charlotte'u öldürdü. Olayla ilgili olarak medyada çıkan haberlerin ötesinde kişisel bilgisi olmayan bir erkek yazar tarafından kaleme alınan bir makalede şu ifadeler yer alıyordu

Elbette bu tür erkekler genellikle öfke ve eşlerini cezalandırma arzusuyla hareket ederler. Ancak, eşini bir intikam eylemi olarak öldürmek anlaşılabilir olsa da, bir erkeğin çocuklarını öldürmesi (ki bunlar evlilik çöküşünde masum seyircilerdir) çok farklı bir konudur. Ben bunun genellikle çarpıtılmış bir sevgi eylemi olduğuna inanıyorum.

hayatlarındaki krizin o kadar büyük olduğuna inanmaktadır ki, çocukların ölmesi daha iyi olacaktır.³³

Bir adamın karısını öldürmesini tanımlamak için *anlaşılabilir* kelimesinin ve kendi çocuğunu öldürmesini tanımlamak için *sevgi eylemi* ifadesinin kullanılması, aile içi şiddetle ilgili haberlerimizin kurbanı suçlama konusunda ne kadar ileri gittiğinin bir göstergesidir. "Masum" çocukların öldürülmesinin eş cinayetinden "çok farklı bir mesele" olarak tanımlanması, Claire'in kısmen suçlu olduğunu ve cinayetin gri bir alan olduğunu ortaya koymuştur. Diğer İngiliz gazeteleri ise Hart'ın sempatik bir resmini çizerek, evlilik çöküşüyle başa çıkmak için verdiği "mücadeleye" odaklandı. *Daily Mirror*, Hart'ın "her zaman *s e v e c e n*" olduğunu söyleyen tanıdıklarından alıntı yaptı.³⁴*Telegraph*, Hart'ı "çok, çok iyi bir adam" olarak tanımlayan komşularının referanslarını yayınladı ve DIY becerileri hakkında alakasız ayrıntılara yer verdi.³⁵Raporlar, Hart'ı karısını ve kızını öldürmeye "neyin ittiği" konusunda spekülasyon yaptı.

Charlotte'un saldırı sırasında yurtdışında bulunan kardeşleri Luke ve Ryan Hart, o zamandan beri verdikleri röportajlarda kız kardeşlerini ve annelerini "köpeklerle takıntılı", "özverili, şefkatli" hayvanseverler olarak tanımladılar. Sportif Charlotte ata binmeyi seviyor ve yaşlılara yardım etmek için gönüllü oluyordu. Claire çocuklarına hayrandı ve kendi sebzelerini yetiştirmeyi severdi.³⁶Bu ayrıntıların hiçbiri Hart'ın kendin yap becerilerini ve iyi doğasını ballandıra ballandıra anlatan ana akım medya makalelerinde yer almadı.

Annelerinin ve kız kardeşlerinin ölümünün ardından Luke ve Ryan çok önemli bir bağlantı kurdular. Basının babalarına *g ö s t e r d i ğ i* sıradan sempati karşısında şoke olan ikili, yavaş yavaş medyanın aile içi şiddeti tasvir ediş biçiminin, babalarının bu kadar uzun süre paçayı sıyırmasını sağlayan şey olduğunu fark etmeye başladılar. Luke ve Ryan bana, "Medyanın aile içi şiddet hakkında ortaya koyduğu yanlış imaj, bunun ne olduğunu hiçbir zaman anlayamadığımız anlamına geliyordu" dediler. Babalarının davranışlarının normalleştirilmesiyle boğulan çocuklar, aile içi istismarı hiçbir zaman etiketleyemediklerini hissetmişler ve bu da kendilerini yalnız ve çaresiz hissetmelerine neden olmuş.

Çocukluklarına ve babalarıyla olan ilişkilerine dair anlattıkları, aile içi istismar ile erkek üstünlükçü manöfre ideolojisi arasındaki örtüşmeyi de çarpıcı bir şekilde ortaya koyuyor:

Babamız katı kalıplara sıkı sıkıya bağlıydı. Hepimizin ona boyun eğmesini ve hizmet etmesini beklerdi. Onun inancına göre bir erkek

Aile birimi içinde iktidar hakkına sahiptir; ailenin sahip olduğu her şey ona aittir ve orada kalmamıza izin verdiği için cömertliğine minnettar olmalıyız.

Kardeşler babalarının ataerkil inanç sistemine ilişkin derin ve dokunaklı bir anlayış ortaya koyarak Ryan'ın Cumartesi gecelerini barda diğer erkeklerle geçirmek yerine evde annesi ve kız kardeşiyle geçirmeyi tercih etmesine duyduğu öfke ve şaşkınlığı anlattılar. Babalarını güçlü, kendine güvenen ve inatçı Charlotte'un yanında "rahatsız" olarak tanımladılar ve Charlotte'un itaatkâr olmadığı saygılı bir erkek arkadaşıyla olan sevgi dolu ilişkisinden dolayı "kafasının karıştığını" belirttiler. Luke ve Ryan, karısı ya da çocukları ona itaat etmediğinde babalarının "aşağılanmış, iğdiş edilmiş ya da hadım edilmiş" gibi hissettiğini söyledi - öz-değer duygusu ayrılmaz ve tehlikeli bir şekilde ailesi üzerindeki hakimiyetine bağlıydı.

Luke ve Ryan ayrıca, faillerin akıl hastası ya da kontrolden çıkmış olması gerektiğini ima eden (babalarının cinayetlerden yirmi dakika önce bir park bileti satın aldığını ve geride bırakacağı notu haftalar öncesinden yazmaya başladığını belirtiyorlar) ve periferideki figürlerden sempatik alıntılar toplamaya yönelik yanıltıcı uygulama gibi son derece zarar verici medya mecazlarını da dokunaklı bir şekilde eleştirdiler:

Babamız kendi kontrolünü kaybetmedi, biz ondan kaçtığımızda bizim üzerimizdeki kontrolünü tamamen kaybetmişti. Kontrolü yeniden kazanmak için bizi öldürmek zorunda kaldı. Babamızın komşular ve dışarıdakiler tarafından "iyi bir adam" olarak görülmesi, istismar ettiği kişiler üzerinde ne kadar kontrol sahibi olduğunu gösteriyordu. Bizim üzerimizdeki kontrol onun dünya görüşünün merkezinde yer alıyordu.

Yukarıda bahsedilen bazı örneklerde adli tabiplerden yapılan alıntıların da ortaya koyduğu gibi, bu yalnızca medyayla sınırlı bir sorun değildir. Haklı ya da "işkence görmüş" istismarcılar kavramı, ceza adaleti sistemi içinde ve başka yerlerde tekrar tekrar ortaya çıkmaktadır. 2019 yılında, kız arkadaşının yüzüne yumruk atan, onu ısıran ve parmaklarını geriye doğru bükten yirmi dört yaşındaki Alexander Heavens, yakın bir ilişkide kontrol edici ve zorlayıcı davranışlarda bulunduğunu itiraf ettikten sonra hapse girmekten kurtuldu. Yargıç Heavens'a "herkes ikinci bir şans hak eder" dedi ve "onu arkada bırak, denizinde daha bir sürü balık var" tavsiyesinde bulundu."³⁷Aile içi istismarcıların son derece yüksek oranda tekrar suç işlemeye devam ettiği göz önüne alındığında, aslında Heavens'ın başka bir "balık" yakalamaması tercih edilebilir.

Dolayısıyla ana akım medyanın erkek şiddetini tasviri ve bu konudaki toplumsal yanlış algılarımız yıkıcı bir etki yaratma riski taşıyor. Aile içi şiddet uygulayan erkeklere sempati duyduğumuzda, bunu normalleştirir ve göz yumarız, bu da aşırılık yanlısı çevrimiçi toplulukların ateşine yakıt sağlar. Ve kitlesel terör saldırıları ile geçmişte aile içi şiddetten mahkumiyet arasındaki bağlantıyı kasıtlı olarak görmezden geldiğimiz sürece, hayati bir tehlike işaretini gözden kaçırmaya devam ederiz.

Katiller açık bir kadın düşmanlığı adına cinayet işlediklerinde, bunu manifestolarında dile getirdiklerinde ya da kurbanlarının yüzüne haykırdıklarında bile, yine de açıklama için bir yerlere -herhangi bir yere- bakacağız. Eski bir deniz tüccarı olan George Hennard'ın 1991 yılında gerçekleştirdiği katliamın ardından *People* dergisinde sıra dışı bir makale yayınlandı. Makalenin ikinci paragrafı şöyleydi:

Soğukkanlılıkla restorana girdi ve ölecek olanları seçti; bunların çoğu kadındı. "Killeen ve Belton'daki tüm kadınlar engerektir! Bana ve aileme ne yaptığınızı görün!" diye bağırarak Hennard, genellikle yakın mesafeden kafaya tek bir atışla gerçekleştirdiği infazlarını sakince yerine getiriyordu.

Daha sonra makale, Hennard'ın "kadınlara karşı nefretiyle tanındığını" gözlemlemiştir. Haberde Hennard'ın bir iş arkadaşına cinayetleri işlemeyi "yüksek sesle düşündüğü" anlatılıyordu. İş arkadaşı Bubba Hawkins, "Belton'daki bazı insanlar ve kendisine sorun çıkaran bazı kadınlar hakkında konuşmaya başladı" dedi. "Sürekli 'İzle ve gör, izle ve gör' diyordu."

Makalede, takip ettiği iki genç kadına gönderdiği mektupta, "Lütfen bana bir gün tüm o çoğunlukla beyaz, muazzam dişli engereklerin yüzüne gülmenin memnuniyetini verin" dediği anlatılıyor. Eski oda arkadaşının şu sözlerini aktarıyor: "Kadınların yılan olduğunu söylerdi... Kadınlar hakkında her zaman aşağılayıcı sözler söylerdi, özellikle de annesiyle kavga ettikten sonra." Haberde Hennard'ın vurulmadan önceki gece bir restoranda yediği son akşam yemeği anlatılırken, görgü tanıklarının televizyonda Anita Hill ile yapılan bir röportajın yayınlanması üzerine "bağırmaya başladı: 'Seni aptal orospu! Siz piçler tüm kadınlara kapıyı açtınız!'"

Ardından makale, "George Hennard Jr. hakkındaki gizem hala devam ediyor," şeklinde son buluyor. Sağ kurtulanlardan birinin şu sözleriyle sona eriyor: "Kimse bunun neden olduğunu bilmiyor ve hiçbir zaman da cevapları bulamayacaklar."³⁸

Aile içi istismarı ciddiye aldığımızı hayal edin. Bu tür erkekleri kovuşturmak, sokaklardan uzaklaştırmak ya da en azından bazı ülkelerde ateşli silahlara erişimlerini engellemek için daha iyi yasal önlemler almak için harekete geçtiğimizi hayal edin. Kadınlar her zaman kömür madenlerinde sessizce öten kanaryalar olmuştur. Ancak erkeklerin ellerinde ölmelerine o kadar alıştık, bunu normal ya da "anlaşılabilir" olarak görmeye ve mazur göstermeye o kadar alıştık ki, bunu alarm vermek için yeterli bir sapkınlık olarak değerlendirmek aklımıza gelmedi. Ve böylece kadınlar sessizce acı çekmeye ve ölmeye devam ediyor. Ve bazen günler, bazen haftalar, bazen aylar sonra, erkekler (ya da daha doğrusu, görüldükleri gibi "insanlar") da ölüyor. O zaman nasıl da bağılıyor ve tepki gösteriyoruz.

Diğer Erkekleri Sömüren Erkekler

"Kahretsin... git de kendi sorunlarınla başkasını rahatsız et."

**PAUL ELAM, MRA, "SORUNLU ERKEKLERE AÇIK BİR YANIT" BAŞLIKLİ
YAZISINDA**

Bu gölgeli çevrimiçi toplulukların ana akım bilince nüfuz etmeyi nasıl başardıklarıyla ilgileniyorsak, internet ile gerçeklik arasındaki boşluğu doldurmayı başaran, bir ayağı forumların, subredditlerin ve chan'lerin karanlıklarında, diğer ayağı ise medya platformlarının, siyasi etkinin ve prime-time televizyonun sağlam zemininde sağlam bir şekilde dikilmiş olan bireysel figürlere dikkat etmeliyiz.

Stratejik Diyalog Enstitüsü'nden Jacob Davey bana söyledi,

Bu ana akımlaştırma bileşeni, aşırı sağda gördüğümüz bir şeydir - bir ideolojinin biraz daha sterilize edilmiş bir versiyonunu kolayca tüketilebilir ve biraz daha kabul edilebilir [görünen] bir şekilde sunabilen daha merkezi figürlere sahip olmak, daha uç üyelerin [bu] ideolojiyi ilerletmesi için kapıyı büyük ölçüde açar.

Ancak bölücülük, korku ve nefret tacirliği yüklerini başarılı bir şekilde kaçırabilmeleri için hassas bir dengeleme hareketi gereklidir. İnternet aşırıcılığının uç noktalarındaki akımların yayın organlarımıza ve oturma odalarımıza taşınmasına yardımcı olan bu kişiler, aynı zamanda çevrimiçi toplulukların sakinlerine de hitap etmeye devam etmeli ve bu toplulukların ideolojik

Troller ve manosfer üyeleri, aynı zamanda mesajlarını "makul" bir tartışma ve halkın tüketimi için saygın (popüler olmasa da) bir görüş cilası arkasında paketliyorlar. Kısacası, ıslıklı retorik, şifreli dil ve bazen düpedüz kendi kendisiyle çelişme gereklidir.

Bu erkeklerden bazıları, belki de kime hitap ettiklerinin farkında bile olmadan, manosfer toplulukları tarafından yönlendirilen trendlerden para kazanıyor. Diğerleri içinse belirli gruplara hitap etme kararı daha bilinçli gibi görünüyor. Donald Trump gibi siyasi figürler ve eski baş stratejisti Steve Bannon gibi danışmanları için alternatif sağ ve manosfer topluluklarına ıslık çalarak elde edilecek kazançlar vardır. Trump'ın dört Demokrat Kongre üyesi beyaz olmayan kadına ve Amerikan vatandaşlarına geldikleri ülkelere "geri dönmeleri" yönündeki alaycı tavsiyesi gibi söylemler, aşırılık yanlısı web sitelerini ziyaret eden kitleler arasında çılgınca alkışlarla karşılanıyor.¹Ancak daha ana akım bir tabanı yabancılaştırmaktan kaçınmak için makul bir inkar edilebilirlik tamponu da önemlidir: kendi ifadeleri çok farklı bir mesajı gönderiyor gibi görünse bile ırkçılığı ve beyaz üstünlüğünü alenen reddederek elde edilen bir başarı.²

tarafından idolleştirilen, alıntılanan ve desteklenen diğer birçok şahsiyet için manosferin piyadeleri, bu toplulukların sempatisini ve sadakatini sürdürürken aslında onları (gerçekten ya da edimsel olarak) küçümsemek de son derece kârlıdır.

"Şu anda kendimi PUA olarak tanımlamıyorum" diyen Daryush Valizadeh, 2019'da dini uyanışıyla ilgili bir konuşma turuna çıktı ve aynı zamanda *Day Bang: How to Casually Pick Up Girls during the Day*, *Game: How to Meet, Attract, and Date Attractive Women* ve *The Best of Roosh* ("yoğun gündelik seks arayışından öğrendiğim tüm dersleri içeren") kitaplarından para kazandı. Valizadeh belki de oluşabilecek tepkilerin farkında olarak kitapları satıştan kaldırdı. Alternatif sağın sevgilisi Milo Yiannopoulos'un sızdırılan e-postaları, *Breitbart*'taki çalışmaları hakkında fikir ve geri bildirim almak için alternatif sağdaki neo-Nazi ve beyaz üstünlükçü figürlerden defalarca talepte bulunduğunu ortaya koysa da, "Bugün kullanıldığı şekliyle alternatif sağ... Onunla hiçbir ilgim yok, ondan hoşlanmıyorum ve ile ilişkilendirilmekle ilgilenmiyorum."³deBirpikap sanatının kurucularından Ross Jeffries var, web sitesinin başlığı "Daha Ateşli, Seksi Kadınlarla Tanışın ve Yatın", gazetecilere içtenlikle şöyle diyor: "Bir insan, bir erkek olarak seviye atladım. Kendimi aştım

Kendi pazarlamam... Bu tür mesajlar bir süredir insan olarak kim olduğumla örtüşmüyor."⁴

Yalanlamaları, Yiannopoulos'un şu iddiası kadar inandırıcıdır 2016'da bir gece Dallas'ta bir karaoke barda "America the Beautiful" şarkısını söylerken "şiddetli miyopluğu" nedeniyle ünlü beyaz milliyetçi Richard B. Spencer ve diğerlerinin sadece birkaç metre ötede Nazi selamı vererek kollarını kaldırdıklarını göremedi.⁽⁵⁾

Kendilerini manosfer topluluklarına ve forumlarına gelmiş bulan erkeklerin çoğu savunmasızdır ve genellikle zor koşullarda destek aramaktadır. Toplulukların önde gelen erkekleri, bu "idoller", onlara kurtuluş, başarı, en çılgın hayallerinin ötesinde zafer vaat ediyor. Ancak gerçek şu ki, bu adamlar takipçilerinin gerçek ihtiyaçlarından ve hatta davalarının başarısından ziyade kendi itibarları ve kazançlarıyla çok daha yakından ilgileniyorlar.

Örneğin AVFM'nin kurucusu Paul Elam'ı ele alalım. Elam'ın yazıları düzenli olarak okuyucu kitlesini, "milyonları kapsaması gereken bir dava" olarak tanımladığı şeye yeterince mali destek vermedikleri için azarlıyor ve eleştiriyor. Web sitesi ziyaretçilerini utandırarak para ödemeye zorlama taktiklerinden biri, yetersiz işsizlik çeklerinin 100 dolarını bu asil amaca bağışlayan takipçilerinin bağlılığıyla övünmek. Daha önce sadık takipçileri tarafından AVFM'ye bağışlanan paranın teknik platformlara, sunuculara ve lisans ücretlerine harcanacağını öne süren Elam'ın sonunda sitenin tahmini 120.000 dolarlık yıllık gelirinin belirtilmeyen bir kısmının doğrudan kendi cebine girdiğini itiraf etmek zorunda kalması ne kadar garip.⁶Hiçbir şeffaflık ya da şeffaflık ihtimali olmadığı için ("AVFM bir hayır kurumu değildir ve mali kayıtlar kamuya açık bir kayıt konusu değildir ve olmayacaktır," diye yazmıştı Elam bir blog yazısında), destekçilerin Elam'ın "elbette kişisel mali kazancım burada hiçbir zaman amaç olmamıştır" şeklindeki şüpheli ısrarıyla rahatlamaları gerekiyordu.

Bunlar, bir yandan yoksul ve işsiz erkekleri asıl ezenlerin başkaları olduğunu vaaz ederken, diğer yandan da en savunmasız destekçilerinin parasıyla ceplerini dolduracak türden adamlardır.

Öte yandan, Elam gibi adamların sadık destekçilerinden para kazanmaktan mutlu olmaları ve aynı zamanda onları yeterince fedakarlık yapmadıkları için azarlamaları, aynı destekçilerle ve onlar hakkında konuşmaya nasıl hazırlandıkları düşünüldüğünde daha az şaşırtıcı hale geliyor. 2015 yılında Elam, YouTube'da on beş kişilik bir grubun sarhoşken çekilmiş gibi görünen bir videosunu yayınladı.

Bira içen ve yüksek profilli feministler hakkında son derece kadın düşmanı ve şiddet içeren terimlerle konuşan erkekler. Ancak erkek hakları destekçilerinden bazıları videonun hareketin karşıtları tarafından cephane olarak kullanılabileceğine dair endişelerini dile getirince Elam YouTube'a girerek bu erkekleri kınadı ve onlarla alay etti, onları inciye sarılmakla suçladı ve kendisini eleştirenleri "özellikle işe yaramaz, külfetli ve enerji tüketen bir tür uydurma aktivist" olarak tanımladı. Erkek hakları karşıtlarına "ne omurgaları ne de zekaları olduğunu" ve açıklamasını alıp "kışınıza sokabileceklerini" söyledi. Bu bölüm, Elam'ın kendi kendini beğenmiş, kadın düşmanı gösterişçiliğinin, çok önemseydiğini iddia ettiği hareketin itibarından ne kadar öncelikli olduğunu gösterdi.

Elam'ın kişisel şöhretini sırtlarına inşa ettiği erkeklere karşı tavrına dair bir başka ipucu da "Sorunlu Erkeklere Açık Bir Yanıt" başlıklı bir blog yazısı şeklinde geldi; bu yazıda "kazıklandıktan" ya da "çamurda sürüklendikten" sonra ya da hayatlarının "korkunç derecede yozlaşmış" kadın karşıtı bir toplum tarafından "mahvedildiğini" gördükten sonra düzenli olarak kendisiyle iletişime geçtiğini iddia ettiği "yüzlerce" erkeğe hitap ediyordu. Elam'ın, tam da tiksindiğini iddia ettiği hastalıklardan muzdarip olan ve hayatını yardım etmeye adanmış olduğunu söylediği "kurbanları" temsil eden bu erkeklere yanıtı ne oluyor? "Siktirin gidin... zor iş... gidin sorunlarınızla başkalarını rahatsız edin." Elam, "bize yardım etmek için beş dolar vermeye hazır olmadıkları sürece" kendisinden yardım beklememeleri gerektiğini yazdı. Durumlarının umutsuz olduğunu, "mahvolduklarını ve yardım alamayacaklarını" da sözlerine ekleyen Elam'ın bu mesajı, sorunu çözmek için asil bir savaşçı olarak kendisine katılmaları gerektiği iddiasıyla hemen çelişiyor.

Ancak bu yanıt, Elam ve onun gibi erkeklerin, erkeklere karşı adaletsiz bir şekilde yığılmış sert ve korkunç bir dünyanın grafik resmini yaratabildikleri, takipçilerini mahkum olduklarına ikna edebildikleri ve kendilerini kurtuluş için tek umut olarak gösterebildikleri takdirde elde edebilecekleri faydalar bağlamında daha anlamlıdır. Bu erkekler sorunlarından kaçamaz ya da ileriye dönük yapıcı yollar bulamazlarsa, manosferin acı saflarında kalmaya, Elam'ın içeriğini daha fazla tüketmeye ve tıklamalar, beğeniler ve bağışlarla profilini oluşturmaya devam etmeye indirgenirler. Elam gibi erkeklerin takipçilerinin ilerlemelerine ya da sorunlarını çözmelerine yardımcı olmaları için hiçbir teşvik yoktur, çünkü bu tür kanaat önderleri, kendilerine karşı sistematik ayrımcılığın var olduğuna ve kaçınılmaz olduğuna inanan erkeklerin kölece desteğine bağımlıdır.

PUA'lar, web sitelerine rastlayan utangaç gençlere, romantik deneyim eksikliklerinin karmaşık bir psikolojik tekniği bilmemekten kaynaklanmadığını, sadece yaş ve olgunlukla geçmesi muhtemel normal bir geçiş ayını olduğunu kabul etselerdi, artık bu PUA'lar kadınları yatağa atmanın "sırlarını" vermek için binlerce dolar kazanamazlardı. J4MB'den Mike Buchanan ve diğer manosfer kahramanları gibi erkekler, karşı çıktıkları pek çok sorunun kökenindeki asıl meselenin katı toplumsal erkeklik klişesi olduğunu kabul etselerdi, sıkışıp kalırlardı. Kendilerine hayranlık duyan takipçilerinin özgürleşmesi, kendilerini susturan sorunlarla yapıcı bir şekilde mücadele edebilmesi ya da gerçek bir destek için onlara ulaşabilmesi riski ortaya çıkacaktır. Daha da kötüsü, bu forum idolleri ve sahte peygamberler toplumsal cinsiyet kalıplarını yıkmak için gerçekten bir şeyler yapmak zorunda kalabilirler. Bunun yerine, takipçilerine en çok zarar veren sorunu ikiye katlıyorlar. Erkekleri modası geçmiş erkeklik kalıplarına daha sıkı tutunmaya teşvik ederek, bu yorgun ve katı yapılara bağlı kalmanın aslında birçok erkeği yüzeyin altına sürükleyen akıntı olduğu halde bir cankurtaran salı olduğunu öne sürüyorlar.

PUA'ların seksi bir meta, kadınları da nesne olarak lanse eden sahte vaatlerine karşı savunmasız olan aynı erkekler, kişisel dönüşümle ilgili yarı ruhani gevezelikler için de aynı derecede kolay hedeflerdir. Bu bağlamda, Valizadeh ve Julien Blanc gibi PUA'ların oyun eğitim kamplarından "kendi kendine yardım" seminerlerine geçişini anlamak kolaydır. Bu onların aynı kitleyi yeni bir yolla sömürmeye devam etmelerini sağlıyor.

Geleneksel eril değerlere dönüşü müjdelemek ve MRA'ların modası geçmiş toplumsal cinsiyet rollerinin olduğu hayali ütöpik bir çağa geri dönmelerini sağlamak Jordan Peterson'ın (ki kendisi pek çok saygıdeğer manosfer başlığının sevgilisidir) işine yaramaktadır, çünkü erkekleri kitleler halinde bu kişilerin web sitelerine ve seminerlerine yönlendiren şey tam da bu değerler ve rollerdir. Erkek hakları idolleri, giderek daha fazla erkeği performatif erkekliğin zehirli ideallerine uygun yaşamaya teşvik ederek, kısır döngüyü ilerletiyor, hoşnutsuz, kırılmış, utanmış erkeklerden oluşan bir başka dalgayı doğrudan kadın düşmanlığı, suçlama ve acı ağlarına sürüklüyor. Süreç kendine hizmet ettiği kadar ustaca da işliyor. *New York Review of Books*'taki bir makalede belirtildiği gibi, Peterson "tedavi vaat ettiği rahatsızlığın rahatsız edici bir semptomudur."⁷

Manosferin vitriolünde dönen aynı fikirlerin daha sterilize edilmiş bir versiyonundan yararlanan erkekler son derece dikkatli ve anlayışlı

ne söyledikleri hakkında. Doğrudan aşırılık yanlısı kadın düşmanlarına hitap eden ideolojilerle dans edebilirler, ancak teorilerini uyarılar ve önleyici savunmalarla süsleyerek, sözlerinin bağlamından çıkarıldığını veya yanlış yorumlandığını iddia etmeye her zaman hazır olarak, kabul edilebilir konuşma çizgisinin tam sağ tarafında çok hassas bir şekilde yürürler.

Ayrıca, gerçek inançları olabilecek şeyleri maskeleyerek ve meşrulaştırmak için ironi ve sözde "hiciv" kullanmakta da son derece ustadırlar. Bunun inanılmaz derecede güçlü bir etkisi vardır. İfade özgürlüğü kılıfı sayesinde muhaliflerini etkisiz hale getiriyor. Onları, mizahı gördüklerinde tanıyamayan onaylamayan ilericilere karşı havalı, kavgacı savaşçılar olarak konumlandırıyor. Mizahı olduğu gibi kabul eden aşırı sağcılara hitap ediyor. Ve radikalleşme sürecinde henüz o kadar ilerlememiş olanlar için de bir geçit görevi görüyor; onlar için mizahi bir "ironi" olarak başlayan şey yavaş yavaş gerçek bir inanca dönüşebiliyor.

Dr. Lisa Sugiura'nın dediği gibi,

İnanılmaz derecede zekiler. Kendilerini sinirli, havalı ve -Karşı kültürün cazibesi. Ve bu yeni bir şey değil... Her zaman izleyicileri çeken, normlara meydan okuyan, politik doğruculuğun yanlış gittiğini söyleyen ama sonra geri çekilip ellerini havaya kaldırarak "Biz hiçbir zaman insanları bu konuda harekete geçmeye teşvik etmedik!" diyen bir şey. Ya da Milo Yiannopoulos gibi insanlar - her zaman "Hayır, siyasetle ilgilenmiyorum" gibi şeyler söylüyor. Yani kendilerini bu gruplarla, bu hareketlerle tamamen ilişkilendirmemek konusunda çok akıllılar ama aynı zamanda ideolojilerine de oynuyorlar çünkü izleyici istiyorlar, ilgi istiyorlar, destek istiyorlar.

Nefret dolu bir mesajı gizlemek için bu kasıtlı "ironi" kullanımı hakkında spekülasyon yapmamıza gerek yok. Yaklaşımını açıkça "ironik Nazizm kılıfına bürünmüş ironik olmayan Nazizm"⁸olarak tanımlayan kadın düşmanı, beyaz üstünlükçü Andrew Anglin'in kendisi tarafından açıkça açıklanmıştır. Aslında, kadın düşmanı ve ırkçı çevrimiçi aşırılıkçılar tarafından bizim için siyah beyaz yazılmıştır. Eylül 2017'de, hızla büyüyen web siteleri için yeni yazarlar bulmaya çalışan *Daily Stormer*'ın sahipleri, makale göndermek isteyen kişiler için bir "stil rehberi" ya da bir dizi yönerge yayınladı. *HuffPost* on yedi sayfalık belgenin tamamını ele geçirerek yayınladı ve daha önce benzeri görülmemiş bir fikir verdi

nefret söylemi tanımının etrafından dolanırken, çevrimiçi aşırılık yanlılarının yeni üyeleri cezbetmek ve telkin etmek için acımasızca ve kasıtlı olarak kullandıkları taktiklere odaklanıyor. *HuffPost* yazarı Ashley Feinberg'in de belirttiği gibi, bu sadece bir stil rehberi değil, "alt-right için bir oyun kitabıdır."⁹

Açıklanan teknikler arasında, nefret söylemini mizahla harmanlayarak yeni okuyucuların ilgisini çekmeye çalışmak da yer alıyor ("Hedef kitlenin bu tür düşüncelerin yeni farkına varan insanlar olduğu her zaman göz önünde bulundurulmalıdır," diyor kılavuz). Önerilen ırkçı, kadın düşmanı ve homofobik hakaretlerin bir listesi sunuluyor ve bu tür hakaretleri kullanırken "yarı şaka gibi gelmeli, herkesin doğru olduğu için güldüğü ırkçı bir şaka gibi... Gerçekten öfkeli bir kezzap gibi gelmemeli. Bu, insanların ezici çoğunluğu için itici bir unsurdur."

Ardından, açıkça şiddeti teşvik ettiği görülmeden şiddetin nasıl teşvik edileceğine dair özel talimatlar vardır:

Ben son derece dikkatliyim hakkında asla şiddet önermem... Ancak, birisi şiddet içeren bir şey yaptığında, bu hafifletilmeli, gülünmelidir. Örneğin Anders Breivik sonsuza kadar kahraman bir özgürlük savaşçısı olarak anılmalıdır. Bu harika bir şey çünkü insanlar şaka yaptığınızı düşünüyor. Ancak beyinlerinin bir kısmı böyle düşünüyor.

Hesaplanmış öz farkındalık tüyler ürpertici. Anglin ne yaptığını çok iyi biliyor ve bu işte çok da başarılı. Gençleri devşirmenin amaç, "ironi" ve mizahın ise araç olduğu çıplak bir şekilde itiraf ediliyor. "Okuyucu ilk başta merak ya da muzip mizahın cazibesine kapılır ve aynı noktaları tekrar tekrar okuyarak yavaş yavaş gerçekliğe uyanır... Şaka yapıp yapmadığınızı anlaması mümkün olmamalı."

Manosfer liderlerinin feministlerin aileleri ve özel hayatlarıyla ilgili gizli bilgileri hacklemeye, çalmaya ve ifşa etmeye ne kadar hazır oldukları düşünüldüğünde, birçoğunun kendi geçmişlerinin gerçekleri konusunda bu kadar çekingen davranmaları da ironiktir. Elam ve Buchanan gibi erkekler mahkeme sistemine ve kadınların kötülüğüne karşı duydukları antipatiyi saf, ideolojik güdülerle verilen asil bir mücadele olarak sunmaya çalışmaktadır. Bu yüzden kendi çoklu boşanmaları hakkında şaşırtıcı bir şekilde sessiz kalmaları ya da medyada eski eşleri ve biyolojik çocuklarıyla olan gergin ilişkilerinden bahsedildiğinde öfkeyle karşılık vermeleri gariptir. (Gerçi belki de kullanarak terimi *biyolojik*

Elam'ın çocuğa nafaka ödemekten kaçınmak için kendi kızının babalığını reddetme girişimleri göz önüne alındığında, zor bir nokta)¹⁰

Erkek çevrimiçi kitlelerin liderleri ve evangelistlerinin ötesinde manosfer ve alternatif sağ üyeleri tarafından sıklıkla kutlanan bir başka grup. Manosferin görüşlerini, sakinlerinin umduğundan daha fazla ana akıma kaydıran bir grup. Politikacılar.

Ve bu politikacıların sahip olduğu ilgi ve etki, manosfer topluluklarının silik ve önemsiz kaldığı iddiasını güçlü bir şekilde yalanlıyor.

Başarısıyla hem erkek dünyasını hem de alternatif sağı cesaretlendiren ilk ve en belirgin siyasetçi Trump'tır. Kadınları "şişko domuzlar" ve "köpekler" olarak tanımlamasından, eşini çalıştırmanın "tehlikeli" olduğunu iddia etmesine; kadınları "amlarından" yakaladığını itiraf etmesinden, regl dönemindeki kadınların dengesiz olduğunu ima etmesine; Meksikalı göçmenleri tecavüzcü olarak tanımlamasından, dört etnik azınlık ABD kongre üyesine "geri dönüp geldikleri tamamen bozuk ve suçla dolu Başkan, erkek üstünlükçülerinin ve alt-right'ın dünya görüşüne tam olarak uyan fikirleri ve son derece kadın düşmanı, ırkçı ifadeleri defalarca dile getirdi.¹¹ Onlar da seçilmesinden duydukları memnuniyeti dile getirdiler ve birçoğu onun davalarını desteklediğini ve ana akıma itilmesine yardımcı olduğunu düşündükleri etkisinden keyif almaya devam ediyor.

Valizadeh, Trump'ın zaferini ilk kutlayanlardan biriydi ve seçim sırasında başkanı desteklediğini iddia eden manosferde yalnız değildi. "Kutlamalar sona erdi ve hepimiz Donald Trump'ın bir sonraki başkanımız olduğu gerçeğini özümsemeye başladık; bu, birçoğumuzun son birkaç aydır agresif bir şekilde uğruna çalıştığı bir sonuçtu" diye yazdı. Sözlerine şöyle devam etti:

Trump'ın başkanlığı konumumuzu iyileştirecek... Artık çirkin kadınlara "şişko domuzlar" diye hakaret eden ve tüm erkeksi erkeklerin yaptığı gibi özel maço konuşmaları basın tarafından acımasızca saldırıya uğrayan ancak seçmen kabininde cezalandırılmayan bir başkanımız var... Bu, Trump gibi konuştuğunuzda dinleyicinizin aklına gelecek ilk düşüncenin "Birleşik Devletler Başkanı gibi konuşuyor" olacağı anlamına geliyor."¹²

Valizadeh'in düşünceleri incel forumlarında da yankı bulmuş, o dönemdeki tipik bir paylaşımda taciz, kadınlara sürtünme ve zorla öpmeye atıfta bulunularak "Trump bunları tutuklanmadan yapabiliyorsa, bir incel erkeğinin de yapamaması için hiçbir neden yoktur" denilmiştir. Bir diğ erinde ise "Amerika konuştu sürtükler, Trump başkan oldu. Artık kimse senin amcık ağı lamalarını umursamıyor. Ve şimdi onlara bu gerçe ğ i gösterme zamanı."

Melbourne'da kısa süre önce düzenlenen ve yürüyüş lerin *mansplaining* ve *man flu* gibi kelimelerin anlamsızlı ğ ından yakınırken karşı protestoculara "mangina" ve "soyboy" diye bağı rdıkları Erkekler için Yürüyüş 'te bir "Trump 2020" pankartı gururla dalgalanı yordu.

"Ne zaman kimsenin bizi sevmediğ ini hissetsem, dünyanın en güç l insanları tarafından savunulduğ umuzu fark ediyorum. Trumplar enselleri destekliyor, Trump bizi seviyor ve bize saygı duyuyor," diye yazan bir incel forum yesi 2018'de şöyle devam etti: "AleK Minassian olayından sonra hiçbir şey söylemedi, tıpkı ş imdiye kadarki tüm Müslüman saldırılarında yaptığ ı gibi."

Trump'ın görevdeyken belirli olaylar hakkında ne zaman yorum yapıp yapmayacağ ı konusunda yaptığ ı seçimler, gerçek manosferin kendisinden birkaç adım uzakta bir fiğ uran olarak, yine de açıkça onlara atıfta bulunduğ u görülmeden üyelerini nasıl harekete geirebildiğ inin açık bir rneğ iydi. Mesele sadece Trump'ın politikalarının -kürtajı kısıtlama girişimlerinden göçmenlik üzerindeki baskılarına kadar- onların hedefleriyle yakından örtüş mesi değ ildi. Aynı zamanda, bu tür grupların belirli takıntılarına ve ideolojilerine defalarca ıslık alarak atıfta bulunarak onları haklı çıkarma ve savunma şekliydi. Meksikalı göçmenleri dışarıda tutmak için bir duvara ihtiyaç [duyulduğ unu](#) savunması ve bu göçmenlerin çoğ unun tecavüzcü olduğ u yönündeki ırkçı iddiası.¹³Gmenleri tanımlarken kullandığ ı "Bunlar insan değ il. Bunlar hayvanlar."¹⁴Orta Amerika'dan Amerika Birleşik Devletleri'ne seyahat eden mlteç ilerinin "karavanlarına" ilişkin korkutucu açıklamaları ve "kadınların daha önce hiç görülmemiş seviyelerde tecavüze uğ radığ ını" iddia [etmesi](#).¹⁵Bu tür söylemleri, küçük çocukları ailelerinden ayırmak ve kafeslerde tutmak gibi insanlık dışı politikaları mazur göstermek için kullanması. Bunlar sadece aşırı sağ ı politikalar değ ildi. Alt-sağ ve manosferden kaynaklanan gerekelerdi.

Elbette MRA'lar gibi Trump'ın da cinsel şiddet mağ duru kadınlara yönelik kaygısı, ilginç bir şekilde, bunun göçmenlere ve azınlıklara karşı silah olarak kullanılabileceğ i durumlarla sınırlı görünüyor. Dönemin Yüksek Mahkeme Yargıç adayı Brett Kavanaugh'u cinsel istismarla suçlayan Profesör Christine Blasey Ford'la alay ederken manosferin mesajına dikkat çekiyordu

cinsel saldırıda bulunduğunu iddia etti. Trump bir mitingde Profesör Ford'un kaba bir şekilde taklidini yaparak kalabalığın tezahüratını çekmiş, ardından da ifadesinin partizan bir komplonun parçası olarak uydurulduğunu öne sürmüştür. "İnsanları mahvediyorlar, bunlar gerçekten kötü insanlar" diyerek doğrudan erkeklerin hayatlarını ve kariyerlerini mahvetmek için kullanılan sahte tecavüz iddialarına ilişkin manosfer anlatısına oynadı.⁽¹⁶⁾

Çeşitli manosfer topluluklarını bir zincir olarak düşünürsek Birbiriyle bağlantılı ancak farklı gruplar, incellerin en uç noktasından başlayıp daha ana akım kadın düşmanlığına doğru ilerledikçe, söylem ve fikirlerin zincir boyunca nasıl aktarılabilceğini ve ilerledikçe yavaş yavaş normalleşme örtüsü kazanabileceğini görebiliriz. Her bir topluluk, zincirde doğrudan üstünde ya da altında yer alanlarla etkileşime girebilir, böylece fikirlerin genel hareketliliğini korur, ancak üst halkaları alttakilerle ilişkili kamusal kınama ve eleştirilerden izole eder. Yani Trump gibi biri incelleri ve beyaz üstünlükçüleri doğrudan desteklemeyebilir, ancak onların argümanlarını ödünç alabilir, ancak alternatif sağ gibi toplulukları desteklediklerini daha açık bir şekilde ifade eden Bannon gibi araçlarla etkileşime girerek görünürdeki desteğini iletebilir, böylece Trump'ın kendi ellerini kirletmeden araçlar vasıtasıyla bu tür topluluklarla doğrudan bir bağlantı olduğunu ima etmesini sağlar.

Anglin'in *Daily Stormer* oyun kitabına aşına olan herhangi bir gözlemci için bu taktikler şeffaftır: kınanmaktan kaçınmak için ne gerekiyorsa söyleyin ama yine de gerçek mesajınızı satmaya devam edin.

Trump'ın zımnî desteği, tweetlerinin ve eylemlerinin aşırılık yanlısı toplulukların sevgililerini etkileyen belirli olaylarla ilişkili olma biçiminde ortaya çıkıyor. 2017 yılında, Yiannopoulos'un konuşmasının iptal edilmesine yol açan protestoların ardından Berkeley'deki Kaliforniya Üniversitesi'ni federal fonları iptal etmekle açıkça tehdit etti. Trump, "Eğer U.C. Berkeley ifade özgürlüğüne izin vermiyor ve farklı bakış açısına sahip masum insanlara şiddet uyguluyorsa-FEDERAL FON YOK MU?" şeklinde tweet attı. Facebook'un aralarında Yiannopoulos'un da bulunduğu bir dizi ırkçı, kadın düşmanı aşırı sağcı figürün hesaplarını kapatmasının hemen ardından Trump, "sosyal medya platformlarında AMERİKAN VATANDAŞLARINA yönelik sansürü izleyeceği" uyarısında bulunmuştur."⁽¹⁷⁾

Dr. Sugiura, Trump'ın aşırılık yanlısı çevrimiçi toplulukların görüşlerini hem cesaretlendirdiğini hem de onayladığını öne sürdü: "Evet, kesinlikle, bu bir onaylama. Gezegendeki en güçlü adam açık bir şekilde cinsiyetçi olduğunda - aslında bundan da öte, kadın düşmanı olduğunda - bu konu hakkında açıkça konuşabildiğinde

kadınlara karşı bu şekilde davranması, başkalarına kendi görüşleri için açıkça haklılık payı vermektedir."

Ve manosferin kutlama yapmak için her türlü nedeni var, çünkü görüşlerinin gerçekten de onaylandığına dair bol miktarda kanıt var.

Tufts Üniversitesi'nden siyaset bilimci Brian F. Schaffner tarafından yapılan araştırmaya göre, Trump'ın 2016 seçimleri sırasındaki söylemi, cinsiyetçiliği Cumhuriyetçiler arasında sosyal olarak daha kabul edilebilir hale getirdi. Schaffner'in araştırması Cumhuriyetçilerin hem "cinsiyetçi söylemler başka bir kaynaktan değil de Trump'tan geldiğinde hoşgörü göstermeye daha istekli olduklarını" hem de "2016 seçimlerinden sonra, muhtemelen Trump'ın zaferinin Amerikan toplumundaki cinsiyetçi tutumların yaygınlığına ilişkin algılarını değiştirmesi nedeniyle, cinsiyetçi ifadeleri onaylamaya daha istekli olduklarını" ortaya koymuştur. Profesör Schaffner ayrıca "ifade edilen cinsiyetçilikteki bu artışın 2018'de de devam ettiğini" gözlemlemiştir."¹⁸

Kadınlar da Trump'ın başkanlığının sosyal olarak kabul edilebilir görülen şeyler üzerindeki etkisini hissetmiştir: 2017 yılında ankete katılan her altı ABD'li kadından biri, Trump'ın *Access Hollywood* kasetindeki (kadınları "amlarından" yakalamakla övündüğü) yorumlarının kendilerini fiziksel olarak daha güvensiz hissetmelerine neden olduğunu söylemiştir.¹⁹

Dolayısıyla Trump, aşırı uçların fikirlerinin siyasi ana akımda geniş yer bulmasının belki de en büyük örneğidir, ancak manosfer ideolojisinin hükümet koridorlarına nüfuz etmesine öncülük etme konusunda yalnız değildir.

Birçok durumda, büyük partilerin üyesi olan seçilmiş politikacılar, kadınlara ve kız çocuklarına yönelik şiddetle mücadele tedbirlerine defalarca karşı oy kullanan ve Cinsiyet Ayrımcılığı Yasası'nın yürürlükten kaldırılması için özel bir yasa tasarısı sunan Birleşik Krallık Muhafazakar Milletvekili Philip Davies örneğinde olduğu gibi, bu tür fikirler için bir kanal sağlarlar.²⁰ Benzer görüşlere sahip birçok politikacı olsa da, Davies iki nedenden ötürü daha yakından ilgilenilmeyi hak ediyor: taktiklerinin manosfer trollerinin taktiklerini yansıttığı yakınlık ve manosfer üyeleriyle kendi kişisel ilişkisi.

Davies, 2016 yılında erkek hakları konusunda düzenlenen bir konferansta konuşmuştur.

Birleşik Krallık siyasi partisi ve MRM'nin dayanak noktası J4MB. Aktivist Malala Yousafzai'yi Usame bin Ladin'e benzeten ve bir "Aptal Orospu Sicili" oluşturulması çağrısında bulunan erkek hakları blogcularının da yer aldığı konferansta konuşan Davies (o dönemde Avam Kamarası Adalet Komitesi'nde yer alıyordu) katılımcılara Birleşik Krallık adalet sisteminin erkeklere karşı ayrımcılık yaptığını ve kadınlar lehine önyargılı olduğunu söyledi.

Davies'in kullandığı dil, "feminist bağnazların gerçekten de kadınların pastalarını alıp yemelerini istediklerini" ilan ederken, "siyaseten doğrucu gündeme" karşı çıkarken ve "kadınların erkeklere kıyasla sahip oldukları tüm avantajlardan" yakınırken klasik erkek hakları söylemini yakından yansıtıyordu. Davies, konuşmasının doğrudan bir baba hakları web sitesinden alınmış olabilecek bir bölümünde şunları söyledi: "Birçok kadın, ya başarısız ilişkiden dolayı acı çektikleri için, ya maddi nedenlerle ya da hayatlarına devam ettikleri ve yeni partnerlerinin çocuklarının babası rolünü üstlenmesi onlar için daha kolay olduğu için çocuklarını babaya vurmak için bir sopa olarak kullanıyor." *Guardian*'a verdiği demeçte, konferansa katılmasının J4MB'nin onaylanması anlamına gelmediğini söyledi.²¹

Ağustos 2019'da Davies, AVFM tarafından kurulan ve AVFM'ye bağlı olarak düzenlenen Chicago'daki Uluslararası Erkek Sorunları Konferansı'nda bir konuşma yapmıştır. Elam ve Karen Straughan'ın da aralarında bulunduğu MRA'lar da konferansında konuşma yapmıştır.²²

Çoğu MRA gibi Davies de erkeklerin ve erkek çocuklarının sorunlarını ele almak için gerçek bir eylemde bulunma konusunda belirgin bir başarısızlık sergilemektedir. Bir mülakatçı Davies'in savunduğunu iddia ettiği erkek sorunlarını ele almak için kendi yasa tasarısını sunmayı düşünüp düşünmediğini sorduğunda, Davies aniden " kelimeleri tükenmiş gibi görünüyordu."²³ Ve 2016'da Davies, toplumsal cinsiyeti "önemsiz" hale getirmek için çalışmak amacıyla açıkça belirtilen Kadın ve Eşitlik Komitesi'ne katıldı. Bu atamayla ilgili medyada yer alan haberlerde Davies, aile içi şiddet mağdurlarının üçte birinin erkek olduğunu iddia ederek bir başka yaygın MRA taktiği olan yanlış ve yanıltıcı istatistikleri tekrarladi.²⁴ Ancak manöfre web sitelerinde sınırlı kalan aşırılık yanlısı söylemlerin aksine, bu iddialar Davies tarafından tekrarlandığında hemen çok daha büyük bir dolaşıma girdi ve BBC gibi büyük kuruluşlar tarafından itiraz edilmeden rapor edildi.

Davies gibi erkeklerin maskaralıkları en iyi ihtimalle MRA'ların manipülatif antifeministler olarak algılanmasına katkıda bulunur. En kötüsü de, kadınların ilerlemesine karşı agresif bir muhalefet içinde konumlandırarak yasama meclislerinde erkek haklarını aktif olarak **b a l t a l a m a** riskini taşırlar. Davies, çok önemsedliğini iddia ettiği erkeklerin başına beladır.

Özellikle dikkat çekici olan, demokratik tartışmadan ziyade gündemini ilerletmek için gerçek hayattaki trolleme veya bok postalama biçimini kullanan manöfre taktiklerini ne ölçüde benimsemiş görüldüğüdür. Aile içi şiddet karşıtı bir yasa tasarısına itiraz ettiğinde, bunu bir saatten uzun bir süre boyunca filibusting yaparak yaptı ve kadın milletvekillerini tasarının tamamen öldürülmesini önlemek için kendi konuşmalarını kısa kesmeye zorladı.⁽²⁵⁾ Ve bir yasa tasarısına karşı çıktığında

LGBTQ kapsayıcı cinsel eğitim ve ilişkiler eğitimi konusunda karşı argüman geliştirerek ya da görüşünü destekleyecek herhangi bir kanıt sunarak değil, bunun yerine bir deniz taşımacılığı yasa tasarısı hakkında bir saatten fazla konuşarak, seks eğitimi konusunda bir oylama yapılması artık mümkün olmayana kadar süreyi kısaltarak yaptı.²⁶Dolayısıyla, güçsüz internet yalnızları olarak gördüğümüz troller tarafından kullanılan aynı stratejiler, aslında parlamentomuzun yasama gündeminin kontrolünü kadın düşmanı amaçlar doğrultusunda ele geçirmek için kullanılmaktadır.

Bu kişiler seçilmiş makamlarda azınlıkta olsalar da, hiçbir şekilde yalnız değiller. Diğer yüksek profilli ve güçlü politikacılar da iktidar koridorlarında manosfer ideolojisine ses vererek onu ulusal önem seviyesine yükseltmişlerdir.

Avustralya'da popülist One Nation partisinden Senatör Pauline Hanson, kadınların mahkemede avantaj elde etmek için rutin olarak istismar konusunda yalan söylediğini iddia ederek (kanıt sunmadan) aile mahkemesi sistemi hakkında başarılı bir soruşturma çağrısında bulundu proceedings.²⁷Ana akım bir politikacı tarafından sağlanan saygınlık görüntüsü ile, manosferdeki MRA'lar tarafından yayılan düpedüz yalanların kamu bilincine nasıl geniş ölçüde nüfuz edebileceğini görmek kolaydır. 2017 yılında yapılan bir araştırmada, Avustralyalıların yüzde 37'si "kadınların velayet savaşlarında avantaj sağlamak için şiddet iddialarını uydurduklarına veya abarttıklarına "²⁸inandıklarını söylemiştir.

Bu bağlantılar siyasi retorikle sınırlı değildir; politikayı da etkileyebilirler. Nisan 2017'de One Nation temsilcileri Blokes Advice adlı Avustralyalı bir Facebook grubunun üyeleriyle bir araya geldi. Sadece erkeklerin üye olduğu bu özel grup yarım milyondan fazla üyeye sahipti ve 2016 yılında kadınlara yönelik tecavüz ve şiddeti yücelttiği gerekçesiyle Facebook tarafından geçici olarak kapatılmıştı.²⁹Toplantıdan altı ay sonra One Nation yeni bir aile içi şiddet politikası açıkladı. Ulusal basına konuşan parti lideri Steve Dickson, "bu ülkede her hafta yirmi bir babanın kendini öldürdüğü ve insanların bunun farkında olması gerektiği" şeklindeki tamamen çürütülmüş manosfer istatistiğini tekrarladı.³⁰Birdenbire, MRA'lar tarafından yerleştirilen sahte bir gerçek, ulusal medya aracılığıyla yüksek profilli bir politikacı tarafından milyonlarca vatandaşa ulaştırıldı.

Betsy DeVos, ABD Eğitim Bakanlığı'nın başına getirildikten sonra, kadın düşmanı görüşleri ve cinsel şiddetten kurtulanlara yönelik saldırılarıyla tanınan erkek hakları gruplarıyla kampüs cinsel saldırılarını tartışmak üzere toplantılar düzenlemiştir.³¹DeVos'un istişareye davet ettiği gruplardan biri olan Stop Abusive and Violent Environments (SAVE)

Güney Yoksulluk Hukuk Merkezini kadın düşmanlığını teşvik etmek ve "aile içi istismar mağdurlarına yönelik hizmetleri ve işkencecilere yönelik cezaları geri çekmek için lobi yapmakla" suçlamıştır. SAVE web sitesi "temel bir gerçek" olarak "partner şiddetinin kadın tarafından başlatılmasının, kadının daha sonra şiddet mağduru olmasının önde gelen nedeni olduğunu" belirtmektedir."³²DeVos ayrıca Erkekler için Ulusal Koalisyon ile de temasa geçmiştir.

Ertesi yıl DeVos, cinsel taciz tanımının daraltılması ve suiistimalle suçlanan öğrenciler için korumaların artırılması da dahil olmak üzere, kolej ve üniversitelerin cinsel suiistimal prosedürlerinde büyük bir revizyon önerdi.

Yani seçilmiş politikacılar ile manosfer grupları arasındaki bağlantı sadece bir varsayım meselesi değil. Somut bir etkisi var.

İngiltere başbakanı Boris Johnson da düzenli olarak manosfer, alternatif sağ ideolojiye açık imalarda bulunmuş, bir keresinde kadın milletvekillerinin "kamuya açık yerlerde içki içme hakkının sona erdirilmesi gibi erkek özgürlüğünün planlı bir şekilde aşındırılması" nedeniyle İşçi Partisine akın ettiğini iddia etmiş ve kadın seçmenlerin "cinsiyetlerinin döneği" nedeniyle partiye yöneldiğini öne sürmüştür."³³Bir köşe yazısında ayrıca Müslüman kadınları "posta kutularına" ve "banka soyguncularına" benzetmiştir."³⁴Johnson daha sonra bu köşe yazısının "kadınların burka giyme hakkının güçlü ve liberal bir savunusu" olduğunu iddia etmiştir."³⁵Bu tür kadın düşmanı, Müslüman karşıtı söylemler Anglin'in oyun kitabından çıkmıştır: insanların şakaya gülmesini sağlayın ve onlar da şakanın özündeki kadın düşmanlığı ve İslamofobinin kabul edilebilir olduğunu düşünmeye başlasınlar.

Ama ne düşündüğünüzü biliyorum. Johnson'ın manosfer düşüncesiyle uyumlu argümanlar dile getirmiş olması, ikisi arasında doğrudan bir bağlantı olduğunu kanıtlamaz. Bu, son derece kadın düşmanı, sadece erkeklerden oluşan bir çevrimiçi topluluğun üyeleriyle bir araya gelen One Nation temsilcilerinin durumu gibi değil. Bağlantı nerede?

Daha önce, Trump ile manosfer ve alternatif sağ dünyaları arasındaki zincirin bir halkasını oluşturan Steve Bannon'dan bahsetmiştim. Bannon *Breitbart*'ın kurucu üyelerinden biriydi ve 2012 yılında ana şirketin yönetim kurulu başkanı oldu. Bannon'ın liderliği altında yayın organı, özellikle Bannon'ın kariyerini etkin bir şekilde başlattığı aşırı sağcı, kadın düşmanı provokatör Yiannopoulos'un çalışmalarını ön plana çıkararak, son derece kadın düşmanı ve beyaz milliyetçi içeriklere ev sahipliği yaptı. Bannon'un görev süresi boyunca *Breitbart*, "İşte bu yüzden bilim okuyan kadınlara sınırlama getirilmeli", "Çocuğunuzun feminizm mi yoksa kanser mi olmasını tercih edersiniz?" ve

"Siyasi Doğruculuk Müslüman Tecavüz Kültürünü Koruyor." İslamofobik duygularıyla tanınan Bannon, Müslüman karşıtı aşırılık yanlısı yazarlara bir platform sağlamanın yanı sıra Yiannopoulos'u "Feminizm Kadınları Çirkinleştiriyor mu?"⁽³⁶⁾ gibi manosferi memnun eden yazılar kaleme almaya teşvik etmiştir. 2016 yılında Bannon bir muhabire gururla *Breitbart*'ın "alt- sağın platformu"³⁷ olduğunu söylemiştir.

Kasım 2016'da başkan seçilen Trump, Bannon'u baş stratejisti olarak atadı. Bannon, Trump ile alternatif sağ arasında hem tampon hem de kanal oldu ve Müslüman ülkelere yönelik göç yasağı gibi doğrudan beyaz milliyetçi ve manosfer topluluklarından koparılmış olabilecek politikaların başlatılmasına yardımcı oldu. Bannon'ın atamasının Spencer'dan eski Ku Klux Klan büyük büyücüsü David Duke'a ve Amerikan Nazi Partisi başkanına kadar ünlü beyaz üstünlükçüler ve kadın düşmanları tarafından sevinçle karşılanması sürpriz olmadı. Alternatif sağ ve beyaz milliyetçi toplulukların üyeleri, "Bannon Beyaz Saray'daki *adamımız*" ve "Lanet olası Başkanından bir ya da iki derece uzaktayız."³⁸ gibi yorumlarla haberleri internet üzerinden duyurdular.

İki derecelik ayrılık aslında çok doğru bir tanımlamaydı. Bannon, Trump'ın ulusal politika düzeyinde alternatif sağın en çılgın hayallerini hayata geçirirken bile, düpedüz ırkçılık suçlamalarının etrafında dans edebilecek kadar bu tür topluluklardan uzak kalmasına izin veren uygun bir bariyer sağladı. Trump'ı bu tür gruplarla doğrudan ilişki kurmaktan korurken, Bannon aynı zamanda Trump'ın seçim kampanyasını bu grupların taraftarlarına hesaplanmış bir hassasiyetle hitap edecek şekilde yönlendirdi. "Sahtekar Hillary "ye yönelik aralıksız saldırıların planlayıcısı olduğu" söylenen Bannon, Trump'ın kampanyasının resmi olarak bir parçası olmadan önce bile, Trump'ın kadınlara yönelik muamelesine karşı çıkma cüretini gösteren gazeteci Megyn Kelly'yi üç gün içinde yirmi beş kadın düşmanı ve saldırgan *Breitbart* makalesi ile bombardımana tutmuştu.

Tüm bunların Johnson ile ne ilgisi var? Her şeyle. Çünkü Trump'ta olduğu gibi Bannon da Johnson'ın manosfer ve alternatif sağ ile bağlantısı.

Eylül 2018'de gazeteci Matthew d'Ancona, Johnson'ın Bannon ile temas halinde olduğunu ve Bannon'ın Johnson'ın mesajını etkileyerek popülizme kaymasına neden olduğunu belirten bir makale kaleme aldı. Özellikle d'Ancona, Bannon'ın görünürdeki stratejik katkısı ile Johnson'ın İslamofobik ve kadın düşmanı gazete yazısı arasında doğrudan bir bağlantı olduğunu öne sürdü. Kısa bir süre sonra, d'Ancona'nın daha sonra açıkladığına göre

Johnson'dan öfkeli telefonlar. "15'te saymayı bıraktım ama aramalar devam etti," diye yazdı *Tortoise* haber kaynağı için yazdığı bir makalede.⁽³⁹⁾ "Boris Johnson, Steve Bannon ile teması hakkında yazdığım için bana çok kızdı." Özellikle d'Ancona'ya göre Johnson, gazetecinin Bannon'un tavsiyelerini köşesine taşımasına çok kızmıştı. Başka bir deyişle, Bannon'ın katkısının kendisini ana akım basında klasik manosfer ve alternatif sağ retoriğini dillendirmeye yönelttiği çıkarımından kaçınmak için çaresiz görünüyordu.

Kendi gazete köşesinde yazan Johnson, Bannon ile arasında herhangi bir ilişki olduğu iddialarının bir komplo teorisi ve "solcuların hezeyanı"⁴⁰ olduğunu söylemekten çekinmedi. Johnson, "Elbette Bay Bannon ile ben dışişleri bakanıyken ve o Trump'ın özel kalem müdürüyken birkaç kez görüştüm," diye yazdı, "ama o zamandan beri görüşmedim." Takip eden aylarda Johnson, Bannon ile hiçbir iletişim kurmadığı konusunda ısrar etmeye devam etti ve ekibi gazetecilere kurdukları tek temasın "bir mesaj - Johnson'ın reddettiği bir buluşma daveti"⁴¹ olduğunu söyledi.

Ancak Haziran 2019'da dumanı tüten bir silah ortaya çıktı. Bir belgesel için aylardır Bannon'ı takip eden Amerikalı film yapımcısı Alison Klayman, *Observer*'a Bannon'ın Johnson ile olan ilişkisinden bahsettiğini ve önemli bir konuşmanın hazırlanmasına yardımcı olarak ona doğrudan danışmanlık yaptığını övünerek anlattığını gösteren görüntüler yayınladı. "Tüm hafta sonu boyunca onunla bu konuşma hakkında konuştum" diyen Bannon, Johnson'la hem telefon hem de kısa mesaj yoluyla "gidip geldiğini" söyledi. Klayman, Bannon'ın Johnson ile teması konusunda "açık ve net" olduğunu söyledi. Görüntüler meşhur "mektup kutuları" köşe yazısından sadece üç hafta önce çekilmişti. Johnson'ın bir sözcüsü şunları söyledi: "Boris'in Bay Bannon ya da Nigel Farage ile işbirliği yaptığı ya da onlardan tavsiye aldığı yönündeki her türlü iddia komplo noktasına varacak kadar mantıksızdır."⁴² Ancak Johnson'ın ekibi ikilinin temas halinde olduğunu inkar etmeyi aniden bıraktı.

Dolayısıyla Birleşik Krallık'ta, tıpkı Amerika Birleşik Devletleri'nde olduğu gibi, silik ve güçsüz olduğunu düşündüğümüz manosfer toplulukları aslında ülkedeki en güçlü erkeklerden bazılarının kulağını yakalamak için kaygan araçlardan faydalanabilir.

Ve köpek düdüklerine cevap veriliyor. Brexit ile ilgili gerginliklerin tırmandığı 2019 yılında Avam Kamarasında konuşan İşçi Partisi Milletvekili Paula Sherriff, Jo Cox'u anmak için salonda bulunan plakete işaret etti. Sherriff şunları söyledi: "Burada bulunan birçoğumuz her gün ölüm tehditlerine ve tacizlere maruz kalıyoruz ve başbakana şunu söylememe izin verin ki bunlar genellikle

'teslimiyet eylemi', 'ihamet', 'hain' gibi sözlerini alıntılıyor ve ben kendi adıma bundan bıktım. Dilimize hakim olmalıyız." Johnson'ın yanıtı? " hayatımda hiç bu kadar saçmalık duymamıştım."⁴³Bu görüşmeyi takip eden günlerde Sherriff ITV'ye, aldığı ölüm ve tecavüz tehditlerinin sayısında "önemli bir artış" gördüğünü söyledi. Başka bir deyişle, başbakanın kullandığı ıslık söylemi ile bir kadın milletvekilini hedef alan çevrimiçi kadın düşmanı aşırılıkçıların tacizleri arasında açık bir bağlantı vardı. Ve bu münferit bir olay da değildi. Bir başka İşçi Partili milletvekili Jess Phillips, sadece başbakandan alıntı yapmakla kalmayıp aynı zamanda ismen de bahseden bir ölüm tehdidi aldığını açıkladı. Johnson'ın kadın milletvekillerinin güvenlik kaygılarını "saçmalık" olarak nitelemesinden bir gün sonra da Phillips'in seçim bürosunun önünde küfürler savuran, kapıları ve pencerelerini kıran bir adam tutuklandı.⁴⁴

Politikacıların, ideolojilerinden yararlandıklarında aşırılık yanlısı topluluklardan alacakları muazzam desteğin farkında olabileceklerine dair ipuçları da vardır. Bu tür göstergelerin en açıklarından biri, siyasetçilerin daha sonra söylemleri için özür dilemeyi reddetmeleri ya da meydan okunduğunda bile aynı topluluklara hitap edecek mesajlarla ikiye katlamalarıdır. Trump'ın ölümcül, beyazların üstünlüğünü savunan Charlottesville mitingine "her iki tarafta da çok iyi insanlar" olduğunu söyleyerek yanıt verdiğinde bunu gördük. (Daha sonra özür dilemeyi reddederek bu ifadenin "mükemmel bir şekilde sarf edildiğini" iddia etti.)⁴⁵Ve Johnson'ın söylemi gündeme oturduktan sonra da bunu gördük. Takip eden günlerde, çok sayıda kadın milletvekili ölüm ve tecavüz tehditleri ve artan tacizler bildirirken, Johnson'ın baş özel danışmanı Dominic Cummings, milletvekillerine yöneltilen öfkenin "şaşırtıcı olmadığını" söyleyen bir röportaj verdi. "Ciddi şiddet tehditlerinin" ciddiye alınması gerektiğini söyleyen Cummings, siyasetçiler Brexit referandumunun sonucuna saygı göstermezlerse "ne olmasını bekliyorsunuz?" diye de ekledi. Son olarak, "bu durum ancak parlamentonun sonucuna saygı gösterme sözünü yerine getirmesiyle çözülebilir."⁴⁶Başka bir deyişle, kadın milletvekillerinin eşi benzeri görülmemiş bir ölüm tehdidi ve taciz bombardımanı ile karşı karşıya olduğu gerçeğine, bunun sona ermesini istiyorlarsa Brexit'i gerçekleştirmeleri gerektiği şeklinde üstü kapalı bir uyarıyla karşılık verdi. Ölüm tehditleriyle ürpertici derecede benzer bir mantıkla hareket eden bir duygu.

Başka yerlerde, belki de Trump etkisinden cesaret alan aşırılık yanlısı şahsiyetlerin seçimle işbaşına gelmelerinde bir artış olmuş, bu da daha önce yayınlanamayacak kadar aşırı olduğu düşünülen fikirlerin, sonuçları ne olursa olsun, ana akım medyada yer almasını garanti altına almıştır.

kampanyalar. Ne kadar aşırı olursa olsun, herhangi bir argümanın aday bir siyasetçinin manifestosunda yer alması, anında saygınlık ve normalleşme yaratır.

Bu kitap için yaptığım araştırma sırasında sürekli karşıma çıkan, "Akadlı Sargon" takma adıyla bilinen, Gamergate sırasında YouTube'da antifeminist komplo teorilerini destekleyerek öne çıkan ve Anita Sarkeesian'a karşı hedefli taciz kampanyasında yer alan, tanınmış ve son derece kadın düşmanı bir manosfer figürü oldu. 2018'de "ırkçı ve homofobik hakaretler" kullandığı için Patreon kitlesel fonlama platformundan men edildi ve 2016'da Phillips'in çevrimiçi taciz hakkında konuşmasının ardından ona "Sana tecavüz bile etmem" şeklinde bir tweet attı. Bu tweet'in ardından (ve belki de bir milyondan az YouTube abonesi ve 280 milyondan fazla video görüntülemesiyle posterinin çevrimiçi takipçisinin ağırlığını kanıtlarcasına), Phillips daha sonra tek bir gecesinde 600 tecavüz tehdidi aldığını açıkladı.⁴⁷

Elliot Rodger katliamının ardından Sargon of Akkad, Rodger'ın eylemlerinden kadınları ve feministleri sorumlu tuttuğu bir YouTube videosu yayınladı:

Hiçbir seçeneği kalmayan bu zavallı erkekleri haklarından mahrum bırakarak bunu sürdürmekten siz sorumlusunuz... Sizin ve tüm aptal feminist tarikatçılarınızın sorması gereken soru şu: Bu erkekler neden kadın düşmanı oluyor? Feministlerin yönettiği bu toplum onlara ne yapıyor da delirmelerine neden oluyor? "⁴⁸

Bu yüzden 2019 baharında akşam haberlerinde Akkad ismini duymak şok etkisi yarattı. Kafamı kaldırdığımda, gerçek adı Carl Benjamin olan Sargon'un Avrupa seçimlerinde Birleşik Krallık Bağımsızlık Partisi'nin (UKIP) Güney Batı İngiltere adayı olarak açıklanmasını şaşkınlıkla izledim. Benjamin'in ulusal siyasete girmesi, aşırı kadın düşmanı manosfer taktiklerinin ve ideolojisinin siyasi yollarla ana akıma nüfuz etmesinin belki de en açık örneği idi. Birdenbire tanınan bir isim haline gelen Benjamin, hemen tecavüzle ilgili yorumlarını pekiştirerek Phillips'e tecavüz etmeyi "tartıştığı" ve "yeterince baskı görürsem pes edebilirim" dediği yeni bir video yayınladı ve bu video ulusal haberlerinde alıntılındı.⁴⁹ Yiannopoulos, Benjamin'i⁵⁰ desteklemek için kampanya yoluna çıkma planlarını hızla açıkladı. Bu arada Phillips de hemen

Siyasi meşruiyet Benjamin'in hayran kitlesini cesaretlendirip genişlettikçe gerçek dünyadaki sonuçları da arttı. Bir gün iş çıkışı Westminster'dan ayrılırken, "Carl Benjamin'in neden [kendi] tecavüzü hakkında şaka yapamaması gerektiğini" soran bir adam tarafından sokakta kovalandı.

Aşırı sağcı ve popülist partilerin sandalye kazandığı, hükümet koalisyonlarına girdiği veya siyasi kontrolü ele geçirdiği bazı ülkelerde, çevrimiçi aşırı sağ ve manosfer topluluklarının ideolojisinin vatandaşlar üzerinde nasıl çevrimdışı bir etkiye sahip olabileceği açıkça görülmektedir. Örneğin İspanya'da aşırı sağcı parti Vox, Endülüs'te sağcı bir koalisyona girerek aile içi şiddet yasalarının yürürlükten kaldırılması çağrısında bulunan ve "psikopat feminazilere" saldıran bir gruba gerçek bir siyasi güç verdi."⁽⁵¹⁾

Seçilmemiş olsa bile, ne kadar küçük olursa olsun, kayıtlı bir siyasi partinin platformunun sağladığı saygınlık cılası, Buchanan'ın popüler haber kanallarında tekrar tekrar görünmesinin gösterdiği gibi, aşırılık yanlısı fikirler için ana akım söyleme bir giriş noktası sağlayabilir.

Dr. Sugiura, manosfer topluluklarının siyasi makamlarla olan bu ilişkilerden yararlanma konusunda hızlı davrandıklarını açıkladı:

Bu saygınlığın yüzü. Bu gruplar içinde gördüğüm kadarıyla bunu yapmaya çok hevesliler. Akademiden alıntılar yapıyorlar, teoriden alıntılar yapıyorlar, dolayısıyla son derece etkili bir konumda olan, politikalar üzerinde doğrudan etkisi olabilecek birine sahip olmak, bu kesinlikle gündemlerinin bir parçası. Örneğin MRA'lar değişimi etkilemek istiyorlar, bu nedenle politika ve mevzuatla doğrudan bağlantısı olan birine sahipseniz, bu çok büyük bir şey.

Ve elbette, Valizadeh'in Trump'a yönelik cömert övgüsünün de ortaya koyduğu gibi, manosferin geniş çevrimiçi alanlarından gelen övgü ve övgülerin hızlı alıcıları haline gelen politikacıların kendileri tarafından elde edilecek faydalar da vardır. Avustralyalı senatör David Leyonhjelm senatoda bir senatör arkadaşının cinsel yaşamı hakkında kaba yorumlar yaptığı ve "kadın düşmanlığı" ve "bireysel suçluların eylemleri için erkeklerin suçlanması" hakkında kamuoyu önünde konuşmaya başladığında, AVFM tarafından "yeni bir kahraman" olarak selamlandı ve bir tweet onu "sessiz çoğunluğun sınırsız zevkini" kışkırttığını ilan etti. Bu sessiz çoğunluk, pek çok siyasetçinin gelecekte oy desteği için hesaplı bir şekilde güvendiği bir çoğunluktur.

Politikacıların kasıtlı olarak manosfer oylarına kur yapma fikri şaşırtıcı değil kadar kulağa gelebilir bir kez faktörü son derece

Bu çevrimiçi toplulukların küçümsenen büyüklüğü ve yol boyunca daha da büyük, hafif cinsiyetçi, incel olmayan bloğu vakumlama olasılığı.

Aslında Ekim 2019'da Cambridge Analytica'nın muhbiri Christopher Wylie (şirketin elli milyon Facebook kullanıcısının bilgilerini topladığını ve bu verileri Trump'ın 2016 başkanlık kampanyası için uç seçmenlerin kazanılmasına yardımcı olmak üzere kullandığını ortaya çıkarmıştı), şirketin hizmetlerinden yararlanan Bannon'ın kasıtlı olarak ve özellikle enselleri hedef aldığını açıkladı. Wylie, Bannon'un bu tür gruplarla etkileşime geçmenin eyaletlerinde büyük bir etki yaratabileceğinin altını çizdiğini söyledi.⁵²

Ben Hurst, yukarıda bahsi geçen Good Lad Initiative'de proje koordinatörü ve baş kolaylaştırıcı olarak görev yapıyor; bu kuruluş toplumsal cinsiyet eşitsizliği üzerine programlar ve atölyeler düzenliyor, özellikle de erkek çocuklarla konuşmaya odaklanıyor. "Bunu yapmak için güçlü bir neden olduğunu düşünmeme rağmen," dedi bana alaycı bir şekilde, "bu çalışmayı asla Erkek Hakları Aktivist hareketleri açısından radikalleşmeye karşı önleyici bir çalışma olarak çerçevelemeyiz." İlgimi çekmişti ve hazır bir açıklaması vardı. "Çünkü ülkeyi yöneten insanlar bu hareketlerin içinde olan insanlar, bu yüzden bu adamlardan bunun için fon alamazsınız!" Bunun tartışmalı bir argüman olduğunu bildiği için güldü. Ancak bu hareketlerin argüman ve fikirlerinin Birleşik Krallık parlamentosundan Beyaz Saray'a kadar uluslararası gücün her kademesine ne ölçüde başarılı bir şekilde sızdığını düşünün. Hurst'ün haklı olduğu bir nokta var. Mesele sadece söylemin siyasi güvenilirlik yoluyla normalleştirilmesi ve yayılması değil. Bu fikirlerin ve onları temsil eden kişilerin siyasetimiz, politikalarımız ve hayatlarımız üzerindeki etkilerinin farkına varmakla ilgili.

Özellikle aktif ve şiddetle kadın düşmanı bir erkekosfer forumu olan r/TheRedPill'i ele alalım. 2017 yılında, bu forumun yaratıcısı ve baş moderatörünün Cumhuriyetçi New Hampshire eyalet temsilcisi Robert Fisher'dan başkası olmadığı ortaya çıktı.⁵³ Çevrimdışı olarak, saygın, ana akım bir politikacıydı. İnternette, tecavüzün o kadar da kötü olmadığını, çünkü en azından tecavüzcünün bundan zevk aldığını yazmıştı. Bir başka yazısında şöyle diyordu: "Feministler tecavüze takıntılıdır çünkü biz feministlerin tecavüz edilebilir olacak kadar seksi olmayı diledikleri bir tecavüz fantezi kültüründe yaşıyoruz."⁵⁴ Bir soruşturma r/TheRedPill alan adı kayıtlarını Fisher ile ilişkilendirdiğinde, Fisher başlangıçta istifa etmeyi reddetti ve bir kamu soruşturmasına ifade vererek, ortaya çıkan kanıtlarla doğrudan çelişmesine rağmen, yemin altında yıllardır r/TheRedPill forumunda aktif olmadığını iddia etti. Fisher sonunda kamuoyunun baskısı altında istifa etti.⁵⁵

Elbette siyaset, aşırılık yanlısı fikirlere saygınlık, normalleştirme ve zımni onay duygusu kazandırma yeteneğine sahip tek alan değildir. Manosfer ideolojisi akademi dünyasında da giderek daha fazla yer ediniyor. Burada geleneksel taktığı olan hatalı istatistikler ve bilimsel kaynaklar, kulağa etkileyici gelen unvan ve pozisyonlarla ilişkilendirilerek yeni bir nüfuz kazanıyor.

Örneğin, İncil'den "Marksist beyaz ayrıcalık yalanı "na kadar her konuda YouTube videoları ile uluslararası üne kavuşan Kanadalı psikoloji profesörü Jordan Peterson'ı ele alalım. Peterson'dan yapılan birkaç alıntı, felsefesinin geleneksel toplumsal cinsiyet kalıplarını nasıl beslediğini gözler önüne seriyor. Uluslararası çok satan kitabı *Yaşam İçin 12 Kural*'da "Erkekler sertleşmeli" diye yazmıştı: *Kaosa Karşı Bir Panzehir*. "Erkekler bunu talep eder ve kadınlar da bunu ister, her ne kadar sertliği teşvik eden ve sonra da uygulayan sosyal olarak talepkar sürecin bir parçası olan sert ve aşağılayıcı tutumu onaylamasalar da."⁵⁶

Peterson'ın kitabına göre "sağlıklı" kadınlar zeka, gelir ve statü bakımından kendilerinden "üstün" olan erkekleri ararlar."⁽⁵⁷⁾ "Sizinle hiçbir koşulda kavga etmeyecek bir erkekle konuşuyorsanız, o zaman kesinlikle saygı duymadığınız biriyle konuşuyorsunuz demektir."⁵⁸

Söylediklerinin bir kısmı basitçe modası geçmiş biyolojik özcülüktür. Bir *New York Review of Books*'ta yayınlanan bir makalede Peterson, yaşam için on iki kuralını "bazı kendine özgü yarı-dinsel görüşleri ampirik bilim olarak sunmak" olarak tanımlamıştır. Peterson, erkeklerin ve kadınların biyolojik olarak farklı rollere daha uygun olduğu konusunda defalarca ısrar ediyor. "Erkekleri ve kadınları kendi hallerine bırakırsanız kendilerini aynı kategorilere sokmazlar" diyerek erkeklerin mühendis kadınların ise hemşire olmaya daha yatkın olduğunu savunmaktadır.⁵⁹

Mesajları daha gerici olamazken Peterson gibi adamların "keskin" ve karşı-kültürel olarak görülmesi özellikle ironiktir.

Kraliçe Victoria 29 Mayıs 1870 tarihli bir mektubunda, "Kraliçe, konuşabilen ya da yazabilen herkesi, zavallı zayıf cinsiyetinin her türlü kadınsı duyguyu ve adabı unutarak yöneldiği bu çılgın, kötü 'Kadın Hakları' çılgınlığını, tüm eşlik eden dehşetleriyle birlikte kontrol etmeye katılmaya çağırıyor" diye yazdı. "Bu konu Kraliçe'yi öylesine öfkeliyor ki kendini tutamıyor. Tanrı erkekleri ve kadınları farklı yaratmıştır - o halde bırakın her biri kendi konumunda kalsın." Peterson'dan 150 yıl önce de alıntı yapıyor olabilirdi.

Peterson'ın söylediklerinden bazıları klasik ana akım antifeminist söylemler. *Financial Times*'a verdiği demeçte, toplumun "19 yaşındaki kızlara birincil kaderlerinin kariyer olduğunu öğretmeyi bırakması" gerektiğini söyledi. On dokuz yaşındaki erkek çocuklarına birincil kaderlerinin sertleşmek ve hükmetmek olduğunu öğretmekle yoğun bir şekilde ilgilenen birinden g e l e n bu söz biraz zengin görünüyor. Bu, onlara yarardan çok zarar getirmesi muhtemel bir mesajdır.

Peterson'ın kitabında söylediklerinin bir kısmı kulağa kapsamlı ve belirsiz bir şekilde akademik geliyor, ancak o kadar belirsiz ki, çürütmek veya daha da önemlisi tartışmak neredeyse imkansız. "Bilinç sembolik olarak erildir ve zamanın başlangıcından beri öyledir." "Kültür sembolik, arketipik ve mitik olarak erkektir." Aslında insan Peterson'ın kitabında oldukça iyi olan her şeyin bir şekilde belli belirsiz erkek olduğundan şüphelenmeye başlıyor, ancak bunun tam olarak nedenine ya da kimin karar vereceğine dair bir açıklama istediğinizde, hemen önleyici bir saptırma ile geri çevriliyorsunuz: bu *sembolik*, tamam mı? Peki *sembolik olarak* dışı olan nedir diye sorabilirsiniz? Peterson kaosu dışı ile ilişkili olduğunu iddia ediyor.⁶⁰Bunun için teşekkürler, Jordan. (Peterson kaosu "ne bildiğimiz ne de anladığımız tüm o şeyler ve durumlar" olarak tanımlıyor, dolayısıyla kişisel olarak bunun neden kadınlar için oldukça iyi bir tanımlama olabileceğini görebilirsiniz).

Evrin ve toplumsal değişimin bir şeyleri sarsabileceğini düşünüyorsanız, tekrar düşünebilirsiniz. Peterson, cinsiyete dayalı bazı meselelerin değişmez olduğunu ve değişmesinin mümkün olmadığını savunarak, incinç ideolojisinin bozguncu kaderciliğini yakından yansıtan bir tür sözde entelektüel biyolojik özcülüğü teşvik etmektedir:

"Kaosun dışı tarafından temsil edilmesi talihsizlik değil mi?" diyebilirsiniz - evet, talihsizlik olabilir ama önemli değil çünkü bu şekilde temsil ediliyor. Sonsuza dek böyle temsil edilmiştir. Ve bunun sebepleri var. Bunu değiştiremezsiniz. Bu mümkün değil. Her şeyin altında bu vardır. Eğer bu temel kategorileri değiştirirseniz, insanlar artık insan olmaz.⁶¹

Peterson'ın modern yaşamlarımızın "kadim bilgelik" ve "geçmişin büyük mitleri ve dini hikayeleri" merceğinden derinlemesine ve doğru bir şekilde görülebileceği konusunda ısrar etmesi, günümüze ulaşan bu mitlerin veya dini hikayelerin çok azının kadınlar tarafından yazıldığı veya onları meta veya seks rollerinin ötesinde çok fazla öne çıkardığı gerçeği göz önüne alındığında, biraz uyarı işareti olmalıdır

köle ya da her ikisi de.⁶²(Peterson'ın argümanlarını desteklemek için sürekli olarak *Küçük Deniz Kızı*'na başvurduğu gerçeğinden bahsetmiyorum bile).

Üslubu ve yaklaşımı ölçülü ve naziktir ve takipçilerinin kişisel olmaktan ziyade yapısal olarak çerçevelediği argümanlardan bağınaz varsayımlar çıkarmasını sağlayan bir tür entelektüel el çabukluğu kullanır. Örneğin, 2016 yılında Kanada'da cinsiyet kimliği veya ifadesi temelinde ayrımcılığı yasaklayan bir yasa tasarısını defalarca protesto ettikten sonra, trans öğrencilere tercih ettikleri zamirlerle hitap etmeyi reddedeceğini söyleyerek ilk kez öne çıktı. "Başkalarının benden kullanmamı istediği kelimeleri kullanmıyorum. Özellikle de radikal sol ideologlar tarafından uydurulmuşlarsa," dedi Peterson bir röportajında.⁶³

İfade özgürlüğünü bu kadar destekleyen biri için Peterson'ın bunu göstermek için komik bir yolu var. 2017 yılında, "kadın çalışmaları ve tüm etnik çalışmalar ve ırk çalışmaları grupları" da dahil olmak üzere "endoktrinasyon kültürleri" olarak gördüğü üniversite derslerine kayıtları yüzde 75 oranında azaltmayı amaçlayan bir kampanya oluşturma planlarını açıkladı.⁶⁴Peterson projesinden bir tür "şiddetsiz savaş" olarak bahsetti (ancak o zamandan beri "ara verdi" olarak tanımladı). Ve kendi eleştirmenleri ve aleyhtarları için geçerli olduğunda ifade özgürlüğü ilkesinin pek de hayranı değil gibi görünüyor. Düzenli olarak görüşlerini yanlış nitelendirdiğini düşündüğü yazarları dava etmekle tehdit ediyor ya da kişisel blogunda öfkeli yazılar kaleme alarak sözlerinin "bağlamından koparılmasına" karşı çıkıyor. Yani makul, mantıklı tartışmaların sis perdesi, insanların altındaki gerici, bazen de son derece önyargılı içeriğe göz atmasına neden olacak kadar kayma riski taşıdığına savunmaya geçiyor. Trump gibi o da iki yönlü bir tanıtım yaklaşımından faydalaniyor. Her iki adam da devasa bir çevrimiçi takipçi kitlesinin gücüne sahip ve ana akım medyayı atlatarak takipçilerine doğrudan seslenmek için internet platformlarını kullanıyor. Her ikisi de haber kuruluşları tarafından dışlandıklarını ve dışlandıklarını iddia ederken, aslında şok değeri ve tıklamaya değer tartışmaları için çıktılarını haberleştirmeye umutsuzca hevesli bir medya tarafından kendilerine bahşedilen muazzam profilden faydalaniyorlar.

New York Review of Books'ta yayınlanan bir makale Peterson'ı şöyle tanımlıyor "çağdaş önyargılarla son derece uyumlu" ve gerçekten de argümanlarının çoğu, belirgin bir şekilde tanınabilir manöfer nakaratlarının sterilize edilmiş bir versiyonunu sunuyor gibi görünüyor. "Eril ruh saldırısı altında."⁶⁵Bir tweet'e göre feminizm (Kadın Yürüyüşü tarafından temsil edildiği şekliyle) "öldürücü bir eşitlik doktrini". "Genç erkekleri yabancılaştırıyoruz. Söylüyoruz

ataerkil baskıcılar ve tecavüz kültürü sakinleri olduklarını... Bu korkunç. Çok yıkıcı. Bu çok gereksiz. Ve çok üzücü."⁶⁶

Tüm bunlar MRA'lar tarafından sevilen argümanlardır: erkekler saldırı altındadır; femînizm erkekleri tam anlamıyla öldürebilen şeytani, kindar bir harekettir; tüm erkeklere karşı bir cadî avinin ortasındayız.

Bir de aşırı sağcı düşünceyle kesişen noktalar var. YouTube'daki bir konuşmasında "beyaz ayrıcalığı"nın "Marksist bir yalan" olduğunu söylüyor ve bir tweet'inde feministlerin Müslüman haklarını desteklediğini çünkü "vahşî erkek egemenliği için bilinçsiz bir istek" duyduklarını yazıyor. Bu argüman, doğum oranları ve işgalci erkekler tarafından kirletilen beyaz kadınlarla ilgili derin kadın düşmanı, beyaz üstünlükçü takıttan bir fiske uzakta. Ancak Peterson bu çizginin tam sağ tarafında nasıl dans edeceğini çok iyi biliyor gibi görünüyor.

"İnsan dışisinin seçiciliği, şempanze kuzenlerimizle paylaştığımız ortak atamızdan çok farklı olmamızın da nedenidir" diye yazmıştı *Yaşam İçin 12 Kural'da*. "Kadınların hayır deme eğilimi, diğer tüm güçlerden daha fazla, evrimimizi şekillendirmiştir." Başka bir deyişle, tıpkı inceller gibi Peterson da cinsel pazarın, romantik seçimler yapma konusunda üstünlüğü elinde bulunduran kadınlar tarafından domine edildiği fikrine büyük bir ağırlık ve güç atfetmektedir. Ve yine onlar gibi, kadınlar erkeklerle çıkmayı reddettiğinde reddedilmenin "yıkıcı gücünü" tanımlıyor.

Hayvan biyolojisi ve insan davranışı arasında kurduğu bağlantılar, erkek egemenliğinin kaçınılmazlığı hakkındaki manosferik argümanlara düzgün bir akademik ciddiyet duygusu sağlıyor. Peterson Facebook'ta "Derimiz, ellerimiz, akciğerlerimiz ya da kemiklerimiz olmadan önce de pozisyon için mücadele ediyorduk" diye yazdı. "Baskınlık hiyerarşileri ağaçlardan daha eskidir." Biyoloji elbette Peterson'ın akademik uzmanlık alanı değil, ancak milyonlarca çevrimiçi hayranı için bunun pek bir önemi yok gibi görünüyor. Aslına bakılırsa, Peterson genellikle kendi akademik odak alanından en uzak olduğu zamanlarda, aslında uzmanlık bilgisinin çok az olduğu ya da hiç olmadığı alanlarla ilgili argümanlara ağırlık kazandırmak için akademik kimlik bilgilerinden sansasyonel bir şekilde yararlanıyor.

Bunun riskleri apaçık ortadadır. Peterson'ın "kadın deliliğinden" bahsettiği ve "deli kadınları kontrol etmenin" imkansız olduğunu, çünkü erkeklerin onlarla fiziksel ilişkiye girmesine toplumsal kurallar gereği izin verilmediğini öne sürdüğü bir röportajda, bir erkek okuyucu kadınların itirazlarını şu yorumla geçiştirmiştir: "Adamın doktorası var. Bence ne hakkında konuştuğunu biliyor ."⁶⁷

Bazen, belirsizlikler ve dikkatli mesafenin ortasında, perde kısa bir süreliğine kalkıyor ve Peterson'ın söylemi ile erkekosfer vatandaşlarının söylemi arasındaki benzerlikler çok daha net bir şekilde görülebiliyor. Bu durum özellikle Peterson kadın düşmanı kitle katliamcılarını tartışırken ortaya çıkıyor. Yakın zamanda *New York Times*'a verdiği bir röportajda, devlet tarafından onaylanan "cinsiyetin yeniden dağıtımı" hakkındaki incel tutumlarını yineleyerek, katliamcı Alek Minassian'ın kadınlar tarafından reddedilmeseydi pasifize edilebileceğini ima eder gibi göründü.⁶⁸

Peterson, "Tanrı'ya kızgındı, çünkü kadınlar onu reddediyordu," dedi. "Bunun tedavisi zorunlu tek eşliliktir. Aslında tek eşlilik bu yüzden ortaya çıkıyor." Röportajı yapan kişi sözlerine şöyle devam etti: "Peterson bunu söylerken duraksamıyor. Zorunlu tekeşlilik ona göre basitçe rasyonel bir çözüm. Aksi takdirde kadınların yalnızca en yüksek statülü erkeklerle yöneleceğini ve bunun da sonuçta her iki cinsi de mutlu edemeyeceğini açıklıyor."

"Erkeklerin yarısı başarısız olur," diye ekledi Peterson. "Ve kimse başarısız olan erkekleri umursamıyor." Eş seçiminin çok fazla olduğu durumlarda, "erkeklerin küçük bir yüzdesi kadınlara aşırı erişime sahiptir." Bu saf incel ideolojisi. 80'e 20 teorisinin büyük hali.

Gelen tepkiler üzerine Peterson kendi web sitesinde yorumlarını savunmakta gecikmedi ve "zorla tek eşliliğin" antropolojik ve bilimsel olarak iyi bilinen bir kavram olduğunu ve "genç kızların ensellere keyfi olarak dağıtılmasından" değil "sosyal olarak teşvik edilen, kültürel olarak telkin edilen tek eşlilikten" bahsettiğini iddia etti. Ancak bu, ölümlerin sorumlusunun Minassian'ın canice niyeti ve eylemleri değil, kadınların cinsel özerkliği olduğu imasını ortadan kaldırmıyor. Ayrıca, incel topluluklarının kendi mantıklarını akademik titizlik kisvesi altında böylesine ana akım bir platformda dile getirmelerinin yaratacağı kaçınılmaz haklı çıkma duygusunu da ortadan kaldırmıyor.

Elbette Peterson'ın manosfer toplulukları hakkında tamamen cahil, hatta eleştirel olabileceğini ve bu toplulukların bazı temel ilkelerine oksijen verme eğiliminin tamamen tesadüfi olabileceğini söylemek önemlidir.

Peterson bir konuşmasında MGTOW'ları acınası gelincikler olarak nitelendirdi ve küskün genç erkekler üzerinde sahip oldukları aşırı etkiden yakındı - sonra alışılmadık bir şekilde eleştirilerini geri aldı, onlara karşı çok sert davrandığını ve "haklı olduklarını" iddia etti.

Ancak kadın düşmanı, sağcı çevrimiçi çetelerin dinamikleri konusunda keskin bir anlayışa sahip olduğu kesinlikle açık. "Bunu söylememeliyim ama söyleyeceğim, çünkü o kadar komik ki söylemeden edemiyorum: Ben

Sosyal adalet savaşçılarından nasıl para kazanılacağını buldum," diyor Peterson bir podcast röportajında. "Eğer konuşmama izin verirlerse, konuşabiliyorum ve Patreon'dan daha fazla para kazanıyorum... eğer beni protesto ederlerse, o zaman bu YouTube'da yükseliyor ve Patreon hesabım ÇOK yükseliyor." Patreon, bir içerik yaratıcısının çalışmalarının hayranlarının, o yaratıcının sanatsal veya entelektüel çıktılarına erişmek için düzenli olarak para ödeyerek abone olmalarını sağlayan bir platformdur. Peterson'ın YouTube'da iki milyondan fazla takipçisi var ve bu grubun yüzde 80'inin erkek olduğunu kendisi de kabul ediyor.

Ancak Peterson ve hayranları, kendisinin aşırı sağcı fikirler için bir kanal olduğu yönündeki suçlamalara karşı çıkmakta gecikmedi. Kitabında aşırı sağcı siyasi partilerin yükselişini "uğursuz" olarak nitelendiriyor. Hatta genç erkeklerin siyasi görüşlerinin ılımlılaştırılmasında rol oynadığını iddia ederek onları aşırılıktan uzaklaştırdığını söylüyor, ancak buna ilişkin kanıtları tamamen anekdot niteliğinde görünüyor.⁶⁹Yine de erkek üstünlükçüler ve manosferin trolleri arasında hevesli bir takipçi kitlesi olduğuna dair, açıklaması biraz daha zor olan bazı öneriler var. Peterson'ın YouTube videoları, feministlerin veya transseksüellerin acımasızca alaşağı edilmesi olarak çerçevelendiklerinde çığınca yüksek bir izlenme sayısı çekmektedir. Peterson aktif olarak onlara kur yapsa da yapmasa da binlerce tartışma başlığı, Reddit'in r/TheRedPill'i gibi erkek üstünlükçü topluluklarda geniş bir hayran kitlesine sahip olduğunu ortaya koyuyor. Peterson'ı "kar tanelerini erittiği" için öven tipik bir gönderide şöyle deniyor: "TRP'deki [TheRedPill] çoğu insanın bu noktada onu tanımıyor olması beni gerçekten şaşırtıyor." Daha da önemlisi, Kanal 4 Haber sunucusu Cathy Newman'ın bir röportajda Peterson'ın görüşlerine karşı çıkma cüretini göstermesinin ardından maruz kaldığı tehdit yağmuru. Newman, "kelimenin tam anlamıyla binlerce küfürlü tweet içeren bir "taciz seli" tanımladı - bu yarı organize bir kampanyaydı. Her zamanki 'amcık, kaltak, aptal sarışın'dan 'nerede yaşadığını öğreneceğim ve seni infaz edeceğim'e kadar uzanıyordu."⁷⁰İşverenleri güvenlik uzmanları tutmak zorunda kaldı ve polis olaya dahil oldu. Bu durum, Peterson ile online troller arasında, tamamen tek taraflı olsa bile, tamamen tarafsız bir ilişkiden daha fazlası olduğunu göstermektedir.

Newman'ın tacizi manşetlere çıktığında Peterson'ın kendisi de "Onu tehdit ediyorsan dur" şeklinde bir tweet attı. Ancak kısa bir süre sonra verdiği bir röportajda tacizle ilgili yaptığı yorumlar ışığında tweet'i ince bir şekilde farklı bir anlam kazandı: "Eleştirilerin tehdit oluşturduğuna dair hiçbir kanıt sunmadılar. İnternette bazı çirkin eleştiriler var, ancak bunun bir şekilde

Temel bir kadın düşmanlığını yansıtan ve bunu yönlendiren şey gülünçtür."⁷¹

It is significant that Peterson has become such a symbol of antifeminism, gerçek kişisel üretiminin büyük bir kısmının özellikle toplumsal cinsiyet konularına ayrılmadığı gerçeği göz önüne alındığında. *Yaşam için 12 Kural*'ı, gün batımında bir plaj resmiyle süslenmiş bir kişisel gelişim posterinden alınmış gibi okunan, biraz sıradan, neredeyse halktan alıntılarla dolu. "Dünyanın gelişen kaderinde oynayacak hayati bir rolünüz var." "Kendinizi dün olduğunuz kişiyle kıyaslayın, bugün başkasının olduğu kişiyle değil." En ünlü tavsiyelerinden bazıları okuyucularını odalarını toplamaya ve dik durmaya teşvik eder.

Antifeminist felsefesinin en iyi bilinen felsefesi haline gelmesi, belki de medyanın tık tuzağı tartışmalar yaratma takıntısının bir kanıtıdır. Medya kasıtlı olarak feministleri (örneğin tecavüz kriz merkezleri için sürdürülebilir finansmanın nasıl sağlanacağını tartışmayı tercih eden), kendilerine ataerkilliğin var olmadığını anlatmak için yirmi dakikalarını harcayacak olan erkeklerle karşı karşıya getiriyor. Bu da manosenin klasik "Jordan Peterson Burun Halkalı Feminist Domuzu Yok Ediyor" videosuna (Peterson'ın kendisinin hiçbir ilgisi yoktur) yol açar ve bu video da YouTube algoritması tarafından desteklenerek birkaç milyon beğeni, tıklama ve reklam görüntülemesi elde eder.

Ancak Peterson'ın kendisi de, cinsiyet zamirleriyle ilgili tartışmaya alenen dahil olduktan sonra şöhrete kavuştuğu göz önünde bulundurulduğunda, tartışmaya yol açmanın kamusal faydalarının tamamen farkında olmayabilir.

Bunu yapmak da son derece kazançlı. Elam dönüşümlü olarak takipçilerini azarlamak ve kişisel cebine birkaç dolar bağışlamaları için onlara yalvarmak zorunda kalırken, Peterson'ın bir noktada kazandığı bildirildi Patreon aracılığıyla hayran bağışlarından ayda 80.000 dolar ve kitabı milyonlarca kopya sattı.⁷²

Peterson gibi adamlar, akademik bir cilaya bürünme konusunda yalnız değiller. Kasıtlı olarak ya da olmayarak, erkekosenin sevdiği türden kadın düşmanı argümanlara özgünlük. Bazı durumlarda, bir yazarın akademik kimlik bilgileri, argümanlarını destekleyecek hiçbir bilimsel kanıt sunulmasa bile, argümanlarının sağlam olduğunu ima etmek için kullanılmaktadır. Örneğin, *Daily Mail*'de yayınlanan bir makaleyi ele alalım; bu makalede bu teknik o kadar bariz bir şekilde kullanılıyor ki başlıktan bile anlaşılıyor: "Kocalarını Seksten Mahrum Bırakan Kadınların Toplumu Mahvettiğini Söyleyen Akademisyen."⁷³Yalnızca başlıktan bile, adı verilmeyen "akademisyenin"

araştırmasının perspektifinden bakarak, bazı bilimsel çalışmaların bu iddiayı doğruladığı sonucuna varmaktadır. Ancak makale, yazarı Dr. Catherine Hakim'in sansasyonel ve son derece kadın düşmanı iddialarını içermekle birlikte, Dr. Hakim'in kitabına yapılan bazı atıflar dışında, bu iddiaları destekleyen hiçbir bilimsel araştırma sunmamaktadır. Dr. Hakim, incel ideolojisini hatırlatarak şunları yazmıştır,

Cinsel açlık çeken erkeklerin fahişeleri ziyaret etme, pornografi izleme ve hatta en kötü durumlarda diğer kadınları taciz etme olasılığı daha yüksektir... Erkekler, kalbimizin derinliklerinde bildiğimiz gibi, cinsel açlık ve bunun neden olduğu kaçınılmaz kızgınlıkla karşı karşıya kaldıklarında ilişkiler yaşayacak, belki de daha kötüsünü yapacaklardır.

Kocalarıyla yeterince seks yapmadıkları takdirde "ihmalkâr eşleri" "hayatlarını kaosa sürüklemekle" suçladığı gibi, başka kadınların tecavüze uğramasından da onları sorumlu tutuyor: "Daha da endişe verici olanı, bana göre, cinsel hayal kırıklığının kadınlara yönelik saldırılara yol açabileceğine dair çok az şüphe var, ancak bu davranışı hiçbir şekilde mazur görmüyorum."

Dr. Hakim, incels mantığını tam da incels'in arzuladığı saygın akademik cephenin ardında sunmak için sürekli olarak bilimsel bir dil kullanmaktadır. Elindeki konuyla belli belirsiz bağlantılı gibi görünen ama aslında argümanıya hiçbir ilgisi olmayan istatistiklere atıfta bulunuyor. "İngiltere'de yapılan bir seks anketi, yaşları 45 ila 59 arasında değişen kadınların beşte birinin bir yıldan uzun süredir bekar olduğunu ortaya koymuştur." "Aslında, bir ankete katılan erkeklerin dörtte biri, fırsat verildiğinde her gün seks yapmak istediklerini söylemiştir." "Belki de ilk kez, dünyada kadınlardan yüzde 6 daha fazla erkek var." Bunların hiçbirinin Dr. Hakim'in, istediklerinden daha az seks yapan erkeklerin saldırıya uğrama ihtimalinin daha yüksek olduğu iddiasıyla ve bu cinsel şiddet eylemleri için diğer kadınların cinsel özerkliğini suçlayan nedensel bağlantısıyla hiçbir ilgisi yoktur.

Toplumsal cinsiyet adaleti STK'sı Promundo'nun kurucusu ve CEO'su Gary Barker, bu tür görüşlerin akademi ile görkemli bir şekilde ilişkilendirilerek normalleştirilmesinin, incellerin kendisinden bile daha büyük bir tehdit olduğunu düşünüyor. "Muhtemelen Jordan Peterson'ın söylemini nasıl normalleştirdiği konusunda uykularım daha çok kaçıyor" dedi.

Ve bunu nasıl giydirdiğini ve onun gibi bunu sahte bilimle giydiren diğerlerini. Bu yüzden evrimsel bilimden (ve onun durumunda Yahudi-Hıristiyan geleneğinden) yararlanıyormuş gibi hissettiriyor.

bilim). Bunun ne kadar yaygınlaştığı konusunda endişeliyim, enseller ve birkaçının yapabilecekleri hakkında endişelenmediğimden değil, ama beni daha çok endişelendiren şey... arkadaşlarımızın erkek kardeşlerine benzeyen, kibar ve toplum içinde kadın düşmanı görünmeyen erkeklerin, onları "Evet, bu feminist her neyse onunla uğraşmak zorunda değilim" diyen bir alana doğru ittiğini fark etmeleri. Bu söylem beni daha çok endişelendiriyor.

Hayatımızda sorguladığımız şeyler vardır. Ve sadece kabul ettiğimiz şeyler de vardır. Gazetelerde yazılanları gerçek olarak kabul etmeye teşvik edildiğimiz bir toplumda yaşıyoruz. Herhangi bir konuda akademisyenlerin otorite olduğunu varsayıyoruz. Birçok insan, frijit eşlerin erkeklerin diğer kadınlara tecavüz etmesine neden olduğu yönündeki kadın düşmanı fikri sorgulamıyor, çünkü bu fikir güvenmeyi öğrendiğimiz bir kaynaktan geliyor. Ve bundan sarmal olarak yayılan, söylenmemiş çok daha fazlası var. Tecavüzün erkeklerin elinde olmayan bir şey olduğu fikri. Bu olduğunda suçlanması gerekenlerin kadınlar olduğu. Tecavüzcüleri anlamamanın ve onlara sempati duymamanın yollarını aramamız gerektiği.

Bu herkesi etkileyebilir. Peterson'ı ya da manöfer toplulukları için idol olan diğer erkeklerden herhangi birini duymamış olan insanları bile. Hepimize inanmamız öğretilen ağızlardan dikkatlice süzülen aynı fikirler onlara da damlatılıyor. Ve tüm yaşamlarımızın arka planını oluşturan en alt düzeydeki cinsiyetçilik, bizi bu fikirleri meydan okumadan kabul etmeye kesinlikle hazırlıyor. Cinsiyetlendirilmiş oyuncak r e y o n l a r ı n d a n *itfaiyeci* gibi kelimelere kadar küçük şeyler. Kadınların bunları tartışmaya cesaret ettikleri için "azgın feminaziler" olarak etiketlenmelerine neden olan meseleler. Tüm bunlar, ulusal bir gazete ya da akademik unvana sahip bir kişi son derece cinsiyetçi bir şey söylediğinde, bunun muhtemelen rahatsız edici bir gerçek olduğuna güvenmemizi biraz daha kolaylaştırıyor. Çoğu zaman aynı gazeteler, eleştirilere karşı önleyici bir saldırı başlatıyor, bizi feminazi olarak adlandırıyor ve bu tür fikirlerin kabul edilmesinin önünü açıyor.

Barker ayrıca, Peterson gibi bir akademisyenin argümanlarını kadın düşmanı tacizlere eğilimli birkaç milyonluk bir çevrimiçi hayran kitlesinin gücüyle destekleyebilmesinin ifade özgürlüğü üzerindeki potansiyel caydırıcı etkisine ilişkin endişelerini de dile getirdi. Newman'ın maruz kaldığı tecavüz ve ölüm tehditlerine tanık olduktan sonra kaç kadın gazeteci Peterson'a meydan okumayı reddetmeyi ciddi olarak düşünebilir? Ve bu durum, aksi takdirde bu konuyu kamuoyuna açıklamak isteyebilecek diğer akademisyenler üzerinde ne tür bir etki yaratabilir?

Peterson'ın ideolojisine meydan okumak mı? Barker, yakın zamanda *Washington Post*'a Peterson hakkında bir yazı için verdiği röportaja işaret etti. "Haberı yapan muhabir, 'Onu ismiyle birlikte eleştirmek isteyen başka birini bulamadım' dedi."

Son olarak, hem programlarına kimi konuk edecekleri ve onlarla nasıl röportaj yapacakları konusunda yaptıkları seçimlerle hem de kendi söylemleriyle bu konuları sterilize eden ve ana akıma taşıyan medya yorumcuları var. Piers Morgan yaptığım görüşmelerde sürekli karşıma çıkan bir isim. Kendisi her iki konuya da örnek teşkil ediyor: birincisi Trump'la yaptığı yaltaklanan televizyon röportajıyla; ikincisi ise sosyal medyada ve canlı yayında kadınlar, feminizm ve erkeklik hakkında tekrarladığı yorumlarla. Bir televizyon sunucusunun geleneksel olarak erkek dünyasıyla sınırlı olan bu tür argümanları dile getirmesi, bu argümanlara yeni bir kabul edilebilirlik ve yeni bir yaşam alanı kazandırıyor.

"Söylediğim ya da yazdığım her şeyden korkunç derecede rahatsız olacak mızımız PC delisi kar tanesi embesiller" bir Morgan tweet'inden çok tipik bir alıntıdır. Yedi milyondan fazla takipçisine gönderdiği mesajlarda "kırılgan kar taneleri" ve "erkekleşmek" gibi ifadelerle yer vermesi ve öfkesini orantısız bir şekilde feministlere yöneltmesi muhtemeldir. Kadın Yürüyüşü günü 163 kez tweet atmıştır. Tweetlerinin genel özeti bunu takip ediyordu: "Cinsiyetimin kuduz feministleri tarafından küresel çapta iğdiş edilmesini protesto etmek için bir 'Erkekler Yürüyüşü' planlıyorum."⁷⁴

Morgan'ın sosyal medya çalışmaları, düzenli olarak yayınlanan bir magazin köşesi ile destekleniyor,

"İkiyüzlü Radikal Feministlerin Erkekleri Bir Grup Kısırlaştırılmış, Sürünen, Zırlayan Paspaslara Dönüştürmesine İzin Vermeyin" ya da "Erkekliğe Açılan Bu Savaşta Bıktım ve Yalnız Değilim" gibi konulara ayırma eğiliminde. Bir de ITV'nin kahvaltı programı *Good Morning Britain*'da sunuculuk yaptığı platform var ki Morgan bu rolü Twitter'da kasıtlı olarak yarattığı "tartışmaları" ve atışmaları tırmandırmak ve kamuoyuna duyurmak için ustalıkla kullanıyor. Başka bir deyişle Morgan, makul tartışma ve ahlaki üstünlük gibi önleyici bir şekilde savunmacı bir retorikle dikkatlice ifade edilmiş, gerici, "PC'nin çıldırdığı", antifeminist atıp tutmalara yönelik zengin çevrimiçi talebe doğrudan oynuyor.

Morgan ve işverenleri için, döngünün kalıplaşmış doğasından da anlaşılacağı üzere, elde edilecek faydalar karşılıklı. Morgan milyonlarca takipçisine kışkırtıcı ve cinsiyetçi bir tweet atıyor, yemi kimin yutacağını görmek için bekliyor ve ardından tartışmayı mümkün olan en yüksek seviyeye çıkarıyor. Ertesi sabah, Twitter tartışması programında "haber değeri" olarak çerçeveleniyor,

feminizmi ve diğerk sosyal adalet hareketlerini gülünç ve aşırı göstermek için kasıtlı olarak en sıradan ve önemsiz konuları vurgulamaktadır. Program, insanları web sitelerini ziyaret etmeye ve daha fazlasını izlemeye ikna etmek için en kışkırtıcı klipleri tweetleyerek, sonraki bölümün tıklama tuzağı öfkesinden yararlanıyor. Yıka. Durulayın. Tekrarla.

Bu verimli bir zemin ve Morgan bu bölgeyi avucunun içi gibi biliyor. Tipik odak alanları arasında kurt ıslıkları, feminist olduğunu iddia eden ancak vücutlarının fotoğrafını çektmeye cesaret eden bireysel kadınlara yönelik eleştiriler ve ebeveynlik gibi korkunç suçlar nedeniyle bireysel erkeklere yönelik bombastik saldırılar yer alıyor: Daniel Craig'i bebeğini askıda taşımaya cesaret ettiği için eleştirerek James Bond'un "hadım edildiğini" tweetledi.

Oyun çok şeffaf ve acı verici; Morgan sahte düşmanlıkları daha geniş kitlelere ulaştıkça sık sık sevinç çığlıkları atıyor: "Önce *Washington Post*, şimdi de BBC News. Papoose-Gate, Watergate'ten daha büyük hale geliyor," diye tweet attı Craig tartışması sırasında.

Ancak, her zaman içerikten yoksun olan bu öfkenin yüzeyinin altında, daha sinsi bir takipçi kitlesini harekete geçiren ıslık sesleri vardır.

Morgan Ocak 2019'daki köşesinde "Erkekliğe karşı açılan bu savaştan bıktım" diye yazdı. Morgan, tıraş bıçağı şirketi Gillette tarafından yayınlanan ve erkekleri cinsiyetçi davranış veya cinsel taciz gördüklerinde müdahale etmeye teşvik eden bir reklamdan yakınıyordu. Morgan, reklamı hadım edici olarak nitelendirerek, "TÜM erkeklerin kötü, utanç verici insanlar olduğunu" öne sürdüğünü söyledi.⁷⁶Kısa bir süre sonra, reklamın yaratılmasının arkasındaki kadınlardan biri, özellikle Morgan'ın makalesinin yayınlanmasından bu yana korkunç bir taciz yağmuru aldığını açıkladı. Alıntılarını yayınladığı bazı mesajların tonu, Morgan'ın köşesi tarafından görünüşte silahlanmaya çağrılanların klasik manosfer sakinleri olduğunu düşündürüyordu. "Biz pis fahişeleri zorlamaya devam edin, sizi ve sizin gibileri (cin merkezli erkek düşmanı feministleri) cehennem avı yapacağım," diyen bir mesaj, açıkça çevrimiçi aşırılıkçılık söylemiyle doluydu. Mesaj şöyle devam ediyordu: "Biz beyaz erkekler kadınlara dünyanın en iyi muamelesini yapıyoruz ama siz bize bok gibi davranıyorsunuz... 'Toksik erkeklik' mi görmek istiyorsunuz? Sadece kaltağa sorun (geri dönüşü olmayacak)."

Morgan'ın söylemi zaman zaman manosferdeki konuşmaları ürkütücü bir doğrulukla yankıladı; örneğin, bir "insan hakları kampanyası" başlattığını iddia etti.

Ülkelerini geri almak için", "insanlığın geleceğinin 'a bağlı olduğunu" söyledi.⁷⁷
Good Lad Initiative'den Ben Hurst şu gözlemde bulundu:

Bence Piers Morgan gibi insanlar... ne söylediklerine ve nasıl söylediklerine gerçekten dikkat ediyorlar... Bu adamlar [aynı zamanda] diğer erkeklerin başarılı olarak algılayacağı kişiler. Bu da söylediklerinin agresif ya da saldırgan olarak görülmediği anlamına geliyor. [Toplumda sahip oldukları konum ve güç seviyesi, bu mesajların erkekler için kabul edilebilir olduğu anlamına geliyor. Piers Morgan'ın söylediklerine gerçekten dikkat eden bazı çocuklar var - muhtemelen Birleşik Krallık'ta erkek hakları aktivizminin en kabul edilebilir yüzü, kendisini [bu şekilde] tanımlayacağını bile sanmıyorum, ancak kesinlikle bu duyguları paylaşıyor ve bu tür fikir ve görüşleri yansıtıyor.

Kadın düşmanlığıyla suçlandığında Morgan, "kadınları sevdiğini" ve sadece "kuduz feministlerin büyük bir hayranı olmadığını" protesto eden tweetler atma eğilimindedir.

Böylece manosfer ideolojisi, küçümsenen evrimii kitleleri hatırlayan ve onlara işaret veren politikacılar, akademisyenler ve medya fiğrleri tarafından ana akım tartışmalara yönlendiriliyor. Bu karşılıklı fayda sağlayan bir ilişkidir. Bu gayri resmi sözcüler için manosfer, seçmen katılımını, kitap satışlarını veya izlenme rakamlarını artıran güçlü bir gücü temsil ediyor. Manosfer toplulukları içinse, söylemlerini evrimii yankı odalarının çok ötesine taşıyarak daha geniş bir sohbet ortamına sokuyor.

Davey, "U forumlara bakarsanız," diyor, "insanlar 'O aslında oldukça faydalı, çünkü insanları devamıza daha da yaklaştırabilir' diyorlar... Kesinlikle bu [insanları] parametreleri zorlamak ve pencereyi daha da amak için kullanabileceğinize dair bir farkındalık var."

Morgan'ın *pencere* terimini kullanması bir tesadüf değil-manosfer ve beyaz üstünlükçü forumlar, kamusal söylemde tolere edilen fikirlerin aralığını tanımlayan bir terim olan "Overton penceresi" kavramına takıntılıdır. Morgan gibi fiğrler daha önce radikal ya da kabul edilemez olarak değerlendirilebilecek söylemler kullandığında ya da Trump gibi politikacılar eski bir başkanın dile getirmesi düşünülemeyecek fikirleri ifade ettiğinde, alternatif sağ ve incel forumları Overton penceresinin değiştiği ve daha da ařırđ fikirlerinin ana akıma girmesi için daha geniş bir aralık aıldığı algısıyla neşeleniyor.

Böylece en uç çevrimiçi forumlarda başlayan bir zincir ortaya çıkıyor: Matt Forney gibi erkekler kadınları dövmeyi açıkça savunuyor ve inceller kadınları seks kölesi olarak tutmayı tartışıyor. Bir de bu toplulukların doğrudan liderleri var: Valizadeh gibi takipçilerini kışkırtan adamlar ve "Şiddet yanlısı bir kaltağa vurma ayı" ile Elam. Sonra, Yiannopoulos gibi, etraflarına Nazi selamları yağarken şarkı söyleyen ama yakalandıklarında masumiyetlerini koruyan; çevrimiçi güruhun en çirkin ideallerinden bazılarını tekrarlayan ama her zaman "sadece ironi yaptıklarını" iddia eden; çevrimiçi ikon ile çevrimdışı provokatör arasındaki çizgide yürüyen ve bazen ayak parmakları yanan adamlar. Bir de Bannon gibi bu bölgeye ve zincirde arkasındaki gruplara aşina olan -hatta belki de onlarla doğrudan ve yakın stratejik iletişim içinde olan- ancak daha sessiz bir söylem kullanarak kendilerini daha da uzaklaştıran arabulucular var. Ya da Peterson gibi çok benzer fikirlerin sterilize edilmiş versiyonlarını üreten adamlar. Son olarak, zincirin en tepesine ulaşırsınız: politikacılar ve güçlü medya yorumcuları, bir adım daha uzaklaşmışlardır ve bu uzaklaşmayı her ne pahasına olursa olsun makul inkar edilebilirliği korumak için kullanacaklardır, ancak söylemleri ve sulandırılmış politikaları aynı mesajların sosyal olarak kabul edilebilir versiyonlarıdır. Ortadaki adamlar, zincirin daha da aşağısındaki desteği uyarabilir ve harekete geçirebilir ve aynı zamanda, kendi keşif yolculuklarına başlamak için yeni, daha ılımlı düşünürleri çekecek kadar saygındırlar. Ve zincirin tepesindeki insanların alttan gelen ideolojiyi kelimesi kelimesine tekrar etmesine gerek yoktur. Aslında bunu yaparlarsa her şey mahvolur: mevcut yapının kendilerini akıllıca koruduğu eleştirilere maruz kalırlar, yeni katılanları radikalleşmeye vakit bulamadan bezdirirler.

Zincirin tepesindeki adamların balığın içini boşaltmasına gerek yok. Sadece yemi uzatmaları ve küçük bir ısırık için beklemleri gerekir. Oltayı yutacak kadar ilgisini çeken insanlar, hattın geri kalanında kendi yollarını bulacaklardır. Oltayı elinde tutanlar da paralarının, internetteki hayranlıklarının ya da oylarının semeresini cömertçe toplayabilirler. Overton penceresi, manosferi yeni keşfedenlerin, çok geç olana kadar yaptıklarında çok çirkin bir şey olmadığına kendilerini ikna etmeleri için yeterince kaymıştır. Ta ki çirkin olmanın tam da amaç olduğu noktaya ulaşana kadar. Ve nihai radikalleşme noktasına ulaşamayanlar bile kaybedilmiş davalar değildir. Biraz daha sağa kayan ılımlılar, sadece biraz daha

Kadın düşmanlığı ya da ırkçılığa biraz daha fazla hoşgörü (çünkü ne de olsa başkan söylüyorsa çok da yanlış olamaz), yine de zincirin en altından yukarıya doğru aktarılan inanç ve politikalar için daha fazla etki ve yaygın etki sağlayan sosyal kabul edilebilirlik dalgasının bir parçasıdır. İncel ideolojisinin ana akım haline gelmesi, ilgili herkes için oyunun sonu anlamına gelmiyor. Kampanyalarını, siyasi doğruculuğun sürünen dalgası olarak gördükleri şeye karşı aşılacak için yeterli desteği sağlamak, bazıları için yeterince büyük bir kazanç olabilir. Aşırılık yanlısı fikirlerin kamusal söylemin içine sessizce sızması kabul edilebilir bir yan etkidir.

Çevrimiçi aşırılık yanlısı toplulukların liderlerinin bu zincirin farkında oldukları ve bu zincirden kasıtlı olarak yararlandıkları tartışılmaz. Daha yukarıdaki erkeklerin rollerini kasıtlı olarak mı yoksa tamamen bilmeden mi oynadıkları çok daha az nettir. Ancak asıl kurbanlar, idollerinin kişisel çıkarları için ticaretini yaptığı kin ve katı, modası geçmiş stereotiplere kapılan erkeklerdir.

Sonuç, *New Yorker*'ın erkek üstünlükçüsü Mike Cernovich ile yaptığı röportajda dehşet verici bir netlikle ortaya çıkıyor. Gazetecinin tanık olduğu ve Cernovich'in askeri bir hassasiyetle planladığı olayda, Cernovich sosyal medya platformu Periscope'ta bir video kullanarak binlerce takipçisini #HillarysHacker hashtag'ini kullanarak Hillary Clinton'ın e-postaları hakkında oluşturduğu bir anlatıya yönlendirdi. Cernovich çekimleri bitirmeden önce bu etiket Twitter'da trend olmuştu. Bir gün içinde bu etiketle 42.000'den fazla tweet atıldı. Konu Reddit'te geniş bir şekilde tartışıldı, bu da medya uzmanları tarafından haber yapılmasına neden oldu ve ardından bir kongre üyesi Washington'daki savcılarını soruşturmaları için uyardı. Zincir tamamlanmıştı.⁷⁸ Ancak en önemlisi, ana akıma nüfuz etmeden önce, sıradan medya tüketicisine gerçeklere dayalı bir sağlamlık havası taşıyacak kadar çok sayıda yarı saygın el tarafından dokunulmuştu. Ve Washington savcılarının nüfuzlu kapalı kapılarına ulaştığında, kadın düşmanı Cernovich'in mutfak masasının üzerinde duran iPad'in kökenine dair neredeyse hiçbir iz kalmamıştı.

8

Kadınlardan Korkan Erkekler

"Bu bir 'cadı avı' mı?"

JOHN HUMPHRYS #METOO ÜZERİNE, BUGÜN, BBC RADIO 4

Günümüz erkekleri dehşet içinde. Zulüm gördükleri ve tehdit edildikleri bir dünyada yaşıyorlar. İçlerinden herhangi biri, geçmişteki eylemleri ya da ilişkileri ne olursa olsun, mutluluğunun yok edildiğini, kariyerinin bir anda yok olduğunu görme riski altında.

Öfkeli, hilekâr, manipülatif kadınlar savaş yolundadır ve hiçbir erkek güvende değildir. Hiçbir kafa derisi sınır dışı değildir, hiçbir tarih kasıtlı çarpıtma ve yıkımdan korunacak kadar lekesiz değildir.

Tamamen masum etkileşimleri iğrenç istismar eylemleri olarak gösteren histerik aşırı tepkiler var. Dikkat çekmek, tazminat almak ve "beş dakikalık şöhret" için utanmadan otuz yıl sonra bir el fırçasını rahatlıkla "hatırlayacak" para avcısı profesyonel kurbanlar var.

Ve bu, sırf yapabildikleri için masum bir adamın tüm itibarını ve geçim kaynağını torpilleyerek yoktan bir hikaye uyduracak ahlaki açıdan iflas etmiş kadınlara başlamadan önce bile.

"Peki ya 'suçluluğu kanıtlanana kadar masumdur'?" Ağladığınızı duyuyorum. Oh, hayır. Feminazi Twitchfork çetelerinin ve PC kar tanesi histerisinin çıldırdığı günümüz dünyasında değil. MeToo'nun şirketlerin en kıdemli çalışanlarını işten ç ı k a r a c a k kadar güçlendiği bu ortamda değil,

İnternette dolaşan bir söylentinin fısıltısından biraz daha fazlasına dayanarak, hiçbir yasal süreç olmaksızın sağa ve merkeze.

Bu bir cadı avı, hiç şüpheniz olmasın. Ve sıradaki herhangi bir erkek olabilir... Bu, son zamanlarda yaşanan tepkilerin yanlış olmayan bir özetidir. #MeToo hareketi, 2006 yılında Tarana Burke tarafından başlatılan ve 2017 yılında Hollywood yapımcısı Harvey Weinstein'a yönelik cinsel istismar suçlamalarının ardından sosyal medyada yaygınlaşan bir kampanya. Kampanya, dünyanın dört bir yanındaki milyonlarca kadının, başta işyerinde olmak üzere daha başka yerlerde de cinsel taciz ve saldırı hikayelerini paylaşmasına yol açtı.

Yukarıdaki ifadeler size abartı gibi geliyorsa, #MeToo hareketi hakkında dünyanın en önde gelen ve en saygın medya platformlarından bazılarında alınan aşağıdaki başlıkları ve alıntıları göz önünde bulundurun:

"#MeToo Run Amok" -*The Week*

"#MeToo Çok İleri Gittiğinde" -*New York Times*

"Bu Bir 'Cadı Avı' mı?" -*Today*

"Y Kuşağı Kadınları Erkekleri Utançlandırmakta Çok Hızlı" -*The Times*

"Akşam Yemeğinde Beceriksizce Pas Vermek Cinsel Taciz Değildir" -*Daily Mail*

"Kadınlar Seks Zararlıları Hakkındaki Tüm Bu Cıyaklamalardan Ne Kazanacak? Bir Niqab" -*Mail on Sunday*

O halde, manosphere topluluğuna üye erkekler tarafından internette yapılan aşağıdaki yorumları göz önünde bulundurun:

"Bence erkekler için korkutucu. Her şeyden korkmanın hikayesi bu. Yapmadığınız bir şey için cezalandırıldığınız yer." -Erik von Markovik ("Mystery"), #MeToo hakkında BuzzFeed'e yaptığı yorum¹

"Bu gezegendeki her kadın, eğitimi ya da geçmişi ne olursa olsun, bir kaltak, bir amcık, bir sürtük, bir servet avcısı, bir çapkın, bir aldatan, bir arkadan bıçaklayan, bir narsist ve dışarı çıkmak için can atan bir ilgi fahişesidir... korkarım ki bu, kadınların gerçek doğasıdır. Toplum bir kadının davranışlarına ve seçimlerine kısıtlama veya sınırlama getirmese ortaya çıkacak olan gerçek doğa budur." -

Daryush Valizadeh ("Roosh V"), "Kadınların Gerçek Doğası" başlıklı bir blog yazısında

"#MeToo ortaya çıktığından ve tüm bu taciz ve tecavüz iddialarından beri bir kadına yaklaşılmaya bile korkuyorum... taciz iddiaları ödümü koparıyor. Ayrıca, bir kadının elde edilmesi zoru oynaması fikri ile Hayır, Hayır Demektir fikri... Baştan beri kızlarla aram pek iyi olmadığı için tüm bunlar çok kafa karıştırıcı oldu." -Manosphere forum kullanıcısı, "MeToo [Erkekleri] Zayıflatıyor mu?" başlıklı bir başlıkta

Benzerlikleri fark ettiniz mi?

Manosferin en ücra köşelerinde yaratılan histeri ve panik, forumlar, bloglar, web siteleri ve platformlar aracılığıyla o kadar hızlı ve etkili bir şekilde yayıldı ki, incellerin, MRA'ların ve PUA'ların bireysel alanlarının çok ötesine uzandı. Aslında o kadar kapsamlı bir şekilde yayıldı ki, ana akım bilinçte ortaya çıktı ve neredeyse "ortak bilgi" haline geldi. Aksini gösteren tüm kanıtlara rağmen: Yasal süreç olmaksızın asılsız bir suçlamaya dayanarak ani bir çöküş yaşayan yüksek profilli erkekleri saymakta zorlanacağınız gerçeğine rağmen; adaleti hiç görmeden istismar deneyimlerini anlatan milyonlarca kadına kıyasla nispeten az sayıda yüksek profilli erkeğin hiçbir sonuçla karşılaşmadığı gerçeğine rağmen; düzinelerce kadın tarafından cinsel şiddetle suçlanan birçok yüksek profilli erkeğin serbest dolaşmaya devam ettiği gerçeğine rağmen... Yine de bunun sahte haber olduğu fikri kabul gören ve kabul edilebilir bir anlatı haline geldi. Ve bu artık uç ya da aşırı bir söylem değil. Norm haline geldi.

Bunlar erkekosferin fikirleri. Radarın altında, tartışılmadan, incelenmeden ve kontrol edilmeden gelişen kadın düşmanı uçların fikirleri. Fikirleri yeniden paketlenip kitlesel bir izleyici kitlesine sunulduğunda - insan kanalları olarak hareket eden saygın figürler aracılığıyla, içeriklerine gereğinden fazla önem veren ve daha geniş kabul görmüş görünmelerini sağlayan sosyal medya algoritmaları aracılığıyla, tartışma, tıklama tuzağı ve "denge" görüntüsü arayan medya kuruluşları aracılığıyla - ana akım diyaloga dikkatlice eklendiğinde, tam olarak aynı görünmüyorlar. Nefret olarak başlayan şey başka bir şeye dönüşür: korku. Kadınlardan nefret eden erkekler diğer erkeklerin kadınlardan korkmasına neden olur.

Bununla birlikte, manosfer mantığı ve argümanının taktikleri ve ayırt edici özellikleri açıkça görülmeye devam etmektedir. Geçerli argümanlardan dikkati dağıtmak için "ne var ne yok" kullanımını söz konusudur. Farklı bir gerçekliği öne sürmek için sözde bilim ya da düpedüz yalanlar kullanarak gerçek istatistiklerin altını oymak. Yanlış bir eşdeğerlik yaratmak ya da daha geniş bir eğilimi ima etmek için bireysel, duygusal vakalara odaklanması. Ve en ayrıcalıklı ve istismar eylemlerinde bulunma olasılığı en yüksek olan kişilerin en büyük mağdurlar olarak gösterilmesi.

Bu kadın düşmanı anlatının gerçeklere dayanmadığını baştan belirtelim.

Örneğin, defalarca bir cadı avı olarak tasvir edilen #MeToo hareketini çevreleyen rakamları ele alalım. *New York Times*'in bir analizine göre, Amerika Birleşik Devletleri'nde yaklaşık 200 "önde gelen" erkeğin cinsel taciz iddialarının ardından işlerini, rollerini, profesyonel bağlarını veya projelerini kaybettiği ve sadece "birkaçının" cezai yaptırımla karşı karşıya kaldığı tahmin edilmektedir.²Bunu, hikayelerini paylaşmak için diğer sosyal medya platformlarını kullanan milyonlarca kadını dahil etmeden, yalnızca ilk dört ayında #MeToo etiketi kullanılarak on iki milyondan fazla tweet gönderildiği gerçeğiyle karşılaştırın. Hashtag'i kullananların önemli bir kısmının kişisel hikayelerini paylaşmak yerine hareketi eleştirdiğini veya yorumladığını ve hashtag kullanımının bir kısmının Amerika Birleşik Devletleri dışında gerçekleştiğini varsaysak bile, cinsel taciz veya saldırıyı bildiren kadınlar ile adaletle yüzleştiği görülen erkekler arasındaki eşitsizliğin hala keskin olduğu ve kesinlikle erkeklerin aleyhine olmadığı açıktır.

Dramatik bir şekilde iddia edildiği gibi, hareketin "çok ileri gitmesi" ve toplumsal cinsiyet güç dengesini ters yöne çevirmesiyle "dengelerin değiştiği" fikri tamamen saçmalıktır. Henüz bir kırılma bile görmedik. Bir de tek bir kadının sahte suçlamasının masum bir adamın hayatını mahvetmek için yeterli olduğu düşüncesi var. Gerçek ise yine çok farklıdır. Donald Trump ve Brett Kavanaugh gibi yüksek profilli erkeklerin gidişatlarının açıkça gösterdiği gibi, tekrar tekrar gördüğümüz şey, birden fazla suçlayıcı veya düzinelerce birbiriyle ilişkili suçlamanın bile güçlü erkeklerin kariyerlerini raydan çıkarmak için genellikle yeterli olmadığıdır.³

Aslında *New York Times* soruşturması, en az 920 kişinin soruşturma kapsamındaki 200 erkekle ilgili cinsel suiistimal iddialarıyla ortaya çıktığını ve her bir vaka için ortalama 4,5 suçlayıcı olduğunu ortaya koymuştur. Ayrıca, "görevden alınan erkeklerin yüzde 10'undan fazlasının geri dönmeye çalıştığına ya da geri dönme arzusunu dile getirdiğine ve birçoğunun

mali güçlerini hiç kaybetmediler." Dolayısıyla, gerçekten herhangi bir tepkiyle karşılaşan az sayıdaki erkek arasında bile, birçoğu ne olursa olsun kariyerlerini ve mali durumlarını kurtardı.

Son olarak, erkeklerin "yargılanmadan infaz edilmeleri" ile ilgili dramatik medya haberleri, itibar veya bireysel rol kaybını hapis ve hatta ölümle eşdeğer olarak göstermeye çalışsa da, gerçek şu ki, bu erkeklerin çoğu kamuoyunun gözünden uzakta sessizce rehabilite edilmeye devam edecektir. En yüksek profilli faillerden biri olan komedyen Louis CK'nin hızlı bir şekilde işine dönmesinin de gösterdiği gibi, bu kişiler genellikle kariyerlerine yeni pozisyonlarda devam edebilmektedir. Benzer şekilde, Uber genel müdürü Eyal Gutentag, bir kadın meslektaşına cinsel saldırıda bulunurken görüldükten sonra işinden ayrıldı, ancak kısa süre içinde başka bir araç çağırma hizmetinde operasyon müdürü ve ardından milyar dolarlık bir şirkette pazarlama müdürü oldu. Ve onunki alışılmadık bir durum değil: özellikle teknoloji sektöründe, "cinsel suiistimalle suçlanan ve bunu kabul eden bir dizi erkeğin sahneye yeniden çıktığı -bazen iddiaların kamuoyuna yansımalarından sonraki aylar içinde- bildirilmiştir. Birçoğu, geçmişteki davranışlarının farkında olan yatırımcılar tarafından desteklenen yeni girişimler veya girişim fonlarıyla geri döndü ."⁴

Cezai suçlamalar söz konusu olduğunda, adalet uçurumu daha da genişliyor. Bazı erkekler kısa vadeli mesleki sonuçlarla karşı karşıya kalıyor. Büyük çoğunluk ise uzun vadeli cezalar ya da ceza adaleti ile karşılaşmıyor. Bunun açıklaması, zaman aşımı, mağdurun utandırılması ve adalet sistemlerimizin başarısızlıklarından oluşan karmaşık bir kokteyldir. Ancak cinsel şiddet mağduru pek çok kadın için, psikolojik, fiziksel veya mesleki etkinin gerçekten bir ömür boyu hapis cezası olduğunu söylemek abartı olmaz.

Yine de tüm bu somut kanıtlara rağmen, ana akım medyada #MeToo'yu çevreleyen anlatı, gerçeklerden ziyade manöfer histerisine çok daha yakındı.

MeToo (Ben de) hareketinin yükselişi sırasında, radyo ve televizyonda bu konu hakkında konuşmam için çok sayıda talep aldım. Davetlerin bir kısmı iyi niyetle, kadınların deneyimlerini vurgulama ve cinsel taciz ve saldırı konusunu irdeleme arzusuyla yapılmış gibi görünüyordu. Ancak o dönemde kabul ettiğim tüm basın talepleri arasında sadece bir röportajda, gazeteciler kadınların tanıklıklarına şüpheyle yaklaşmaktan, asılsız suçlamaları sormaktan veya genel olarak tüm meselenin erkekler ve kadınlar arasında dengeli bir "tartışma" olduğunu öne sürmekten tamamen uzak durdular.

Bu nasıl oluyor? Sayısız manosfer forumunun antifeminist komplo teorileri cinsel saldırı hakkındaki ulusal anlatımıza nasıl giriyor? Gerçek şu ki bu birkaç şekilde gerçekleşiyor. Manosfer fikirleri forumlardan Twitter gibi popüler sosyal medya sitelerine sızıyor, genellikle troller tarafından kasıtlı olarak organize ediliyor ve #HimToo gibi hashtaglerin dünya çapında trend olmasına neden oluyor. Bu da gazetecilere bir Twitter trendini yakalamak ve bunu sert bir haber olarak tanımlamak için bir bahane veriyor ve metinlerine "kanıt" olarak alıntılanmış tweetler serpiştiriyor. Konuyu, bir grup aşırılık yanlısı tarafından kontrol edilen birkaç yüz sahte çorap kuklası hesap tarafından takip edilen meşru bir hareketten ziyade "öfkeli bir çevrimiçi tartışma" olarak tasvir eden makaleler yazıyorlar. Ulusal basında bir kez yer aldıktan sonra, hikaye ana akım radyo ve televizyon programlarında tartışılmak için adil bir oyun haline gelir ve bu programlarda "denge" kavramı genellikle yanlış yorumlanarak iklim değişikliği (ya da bu durumda cinsel saldırı) gibi acil konular gerçek bir tartışmanın bir tarafı olarak gösterilir.

Birçok yorumcu, manosfer kalabalığına oynamanın ödülleri yakaladı ve bu "aşırı çevrimiçi" kitlenin, söylemlerini ve dünya görüşlerini tekrarlayan parçaları paylaşmak ve yorumlamak için çok sayıda ortaya çıkacağını keşfetti. Böylece ulusal gazetelerimizde, erkek hakları veya MGTOW forumlarında bulunan yorumların zar zor sterilize edilmiş bir versiyonunu sunan kasıtlı olarak aşırı ve kafa karıştırıcı makaleler görüyoruz.

Times gazetesi, köşe yazarı Giles Coren'in "Bir Çift XX Muhteşem Kariyerimi Bitirebilir" başlıklı yazısını yayımlayarak, mevcut ortamda bir kısa mesajın sonuna masum bir öpücük koymanın bir erkeğin geçim kaynağını yok etmeye yetebileceğini öne sürdü. Çevrimiçi kitlelerin mırıltı ve korkularına yüksek profilli, platformlu bir ses veren Coren (doğrulama veya örnek olmadan) yazdı,

Son birkaç yıl içinde, kamuoyunun gözünün önündeki her erkek, bir kadının ortaya çıkıp kendisine karşı şu ya da bu türden cinsel saldırganlık iddialarında bulunmasıyla çöküşüyle tanıştı... Ve sonra hikayelerle ilgili herhangi bir çapraz sorgulama yapılmadan, adamın işi bitti. Duruşma ya da ikinci şans yok... Garson kızlara karşı "çekici" olmayı bırakma zamanı. Kadınları güldürmeye çalışmaktan vazgeçme zamanı... Tek bir yanlış flörtten sonra işimden olabilirim, toplumdan dışlanabilirim, hapse girebilirim. Bunu gerçekleştirebilecek kadınlar dışarıda. Gerçek ya da hayali tarihi suçlar, tek bir yanlış hareketle devrilmeyi bekliyor.⁽⁵⁾

Coren'in bu köşe yazısını ironik olarak savunmaya çalışması elbette mümkündür. Ancak, #MeToo hareketine hem çevrimiçi hem de çevrimdışı olarak benzer duygularla yanıt veren büyük bir erkek kitlesinin endişelerini ve tutumlarını ne kadar yakından yansıttığı göz önüne alındığında, yorumlarının gerçekte saçma olmasına rağmen birçok okuyucu tarafından görünüş değerinde alınması muhtemeldir. Tamamen masum erkeklerin, işyerinde suiistimal iddialarını doğrulamak için hiçbir girişimde bulunmayan işverenler tarafından ister istemez işten çıkarıldığı fikri kesinlikle yanlıştır. Bildiğimiz şey -sağlam ve istatistiksel kanıtlar sayesinde- binlerce kadının işyerinde cinsel taciz ve saldırıya maruz kaldığı, işverenlerinin bu konuda düzenli olarak herhangi bir adım atmadığı ve büyük çoğunluğun (medya tarafından yaratılan işbirlikçi, manipülatif suçlayıcılar hayaletinden uzak olarak) olanları hiçbir zaman bildirmediğidir. Çoğu, kendilerine inanılmayacağından, kara listeye alınacaklarından ya da "baş belası" olarak görüleceklerinden veya bunun sonucunda kariyerlerinin zarar göreceğinden çok korkuyor, dehşete düşüyor.

Bu korkuların temelleri sağlamdır. 2016 yılında Birleşik Krallık'ta Sendika Kongresi ve Everyday Sexism Project için YouGov tarafından 1.500'den fazla kadınla yapılan bir anket, tüm kadınların yarısından fazlasının ve genç kadınların neredeyse üçte ikisinin işyerinde cinsel tacize maruz kaldığını ve yüzde 80'inin bunu işverenlerine bildiremediğini ortaya koymuştur. Bildirenlerin ise yaklaşık dörtte üçü herhangi bir değişiklik olmadığını, yüzde 16'sı ise daha kötü muamele gördüklerini söylemiştir⁶.

Coren'in argümanının manosfer taktiği olan kurban ve fail konumlarını tersine çevirme yöntemini kullanması, kendisinin bir incel ya da MRA grubunun gizli bir üyesi olduğu anlamına gelmez. Hatta bu tür topluluklardan haberdar olduğu anlamına da gelmez.

Ancak manosfer mantığının cinsel taciz ve şiddete ilişkin ana akım söylemle ne kadar yakın bir ilişki içinde olduğunu ortaya koymaktadır. Ana akım medyadaki bu tür söylemlerin çevrimiçi aşırılık yanlılarını cesaretlendirme ve teşvik etme riski taşıdığı ve aşırılık yanlısı toplulukların coşkulu tepkilerinin editörleri tıklama ve paylaşımlarla ödüllendirdiği simbiyotik bir ilişkiyi ortaya koyuyor.

BBC Radio 4'te yayınlanan *The Moral Maze* programında 2017 yılında ortaya çıkan cinsel şiddet iddialarını tartışmak üzere davet edildiğimde, kendimi son derece saygın bir ulusal medya platformunda, istismar hikayeleriyle öne çıkan mağdurları -bu durumda Weinstein'ı suçlayan kadınları- açıkça suçlamaya ve zayıflatmaya çalışan argümanlarla karşı karşıya buldum

cinsel saldırı suçundan hüküm giydi. Bana sorulan sorular arasında şunlar da vardı:

"Hollywood söz konusu olduğunda, kariyerlerini ilerletmek için bir fırsat gören bazı aktrislerin bu işe dahil olduğunu varsaymak mantıklı değil mi?"

"Sizce de genç oyuncular muhtemelen buna ayak uydurmamış mıdır? Hollywood'a gelen en alttaki insanlar tarafından bile... anladıkları bir duruma girdikleri anlaşılıyor."

"Sence Tinseltown'a geldikten sonra buna şaşırırlar mı?"

İnanıyorum ki bu anlatılara dönüp baktığımızda, mahkemede bir cinsel saldırgan tarafından tecavüze uğradıklarına dair tüyler ürpertici kanıtlar sunan kadınların hikayelerine ulusal tepkimizin bu şekilde olmasından dolayı şok olacak ve dehşete düşeceğiz.⁽⁷⁾ Ve bunu yaptığımızda kendimize bir soru soracağız: bu tutumlar nereden geldi?

Erkekler (özellikle manosferden veya onun ideolojisinden etkilenenler) sadece cinsel saldırı iddiasında bulunan kadınlardan korkmuyorlar. Kadınların işyerinde ilerlemelerinden de korkuyorlar. Özellikle de kadınların kazanımlarının ancak kendi zararlarına olabileceğine inandırılmış durumdalar. 2017 yılında Google mühendisi James Damore, medyada yer almadan önce şirket içi bir e-posta listesinde paylaştığı ünlü bir not yazdı. Notta Damore, Google'ın çeşitlilik ve kapsayıcılık programını "teknolojiyi hem erkeklerin hem de kadınların eşit b ö l ü m l e r i n e cazip hale getirmek için keyfi bir sosyal mühendislik" olarak eleştiriyordu. Damore'un on sayfalık notu, kadınlar ve erkekler (ve beyinleri) arasındaki "biyolojik" farklılıklara odaklanıyor ve erkeklerin yazılım mühendisliği gibi teknoloji rolleriyle ilgilenmeye doğal olarak daha yatkın olduğunu iddia ediyordu. Şirkette kadınlar ve etnik azınlıklar için mentorluk ya da programların varlığını "ayrımcı uygulamalar" olarak nitelendiren Damore, "çeşitlilik adayları" için işe alımlarda çitanın düşürüldüğünü öne sürdü ve şirketi telafisi mümkün olmayan "zarara" neden olabilecek "örtülü sol ideolojiyi" teşvik etmekle suçladı."⁸

Damore'un notunu manosfer ile ilişkilendiren birkaç önemli faktör vardı. Komünizme ve "Marksist... sınıf savaşına" abuk sabuk atıflar içeriyor ve "beyaz, heteroseksüel, cis-cinsiyetli ataerkilliği" "ezen" olarak göstermeye yönelik bir komploya karşı çıkıyordu. Sonunda kovulduktan sonra Damore, fikirleri ve Google'ın beyaz bir adam olarak kendisine karşı ayrımcılık yaptığı inancı hakkında geniş çapta konuşmaya devam etti. Reddit'e ve YouTube kanallarına ya da platformlarına verdiği röportajlar

Daha sonra bir rapor tarafından gerici, genellikle kadın düşmanı, sol karşıtı veya alternatif sağ görüşleri destekleyen, yüksek profilli figürlerden oluşan güçlü ve etkili bir ağın parçası olarak tanımlanacak olan erkekler.

Damore, kovulmasından b i r k a ç gün sonra şirket merkezinin dışında, üzerinde *gulag* (yirminci yüzyılda bir Sovyet zorunlu çalışma kampı) kelimesinin bir oyunu olan Google logosunun yazı tipi ve renklerinde "Goolag" yazan bir tişört giyerek bir fotoğraf çekimi için poz vermişti. Fotoğrafçı, Milo Yiannopoulos ve Mike Cernovich gibi adamların fotoğraflarını çekmesiyle ünlü, *New York Times* tarafından "Alt-Sağ'ın Annie Leibovitz'i" olarak adlandırılan Peter Duke idi.⁹Damore'un trolleme konusunda bilgili kişilerden destek almış olabileceğini düşündüren bir şekilde, Google'ın Los Angeles ofislerinin çevresinde aniden "Goolag" kelime oyununu da içeren sahte anti-Google reklamları ortaya çıktı.

Damore'un manosfer ideolojisini kasıtlı olarak destekleyip desteklemediği ya da kendi alanının ötesinde yarattığı genel terörden etkilenip etkilenmediği, bunu takip eden beslenme çılgınlığında büyük ölçüde önemsiz hale geldi. Medya, beyaz erkeklerin işyerinde uğradıkları zulmü tartışmak için bir fırsat olarak kullanarak, intikam hırsıyla davaya sarıldı. Bu tür kesimler, tek tek erkeklerin anekdot niteliğindeki deneyimleri ile kadınlar ve beyaz olmayan insanlar gibi diğer grupların karşılaştığı sistematik, kanıtlanmış ayrımcılık ve dezavantajlar arasında meşru bir ilişki olduğunu ima etti. Bu, manosfer fikirlerinin ana akıma sızması için bir başka ideal fırsattı.

Damore'un işten çıkarılması, iktidara karşı gerçeği söylemek gibi cesur bir seçim yaptığı için siyaseten doğru bir ceza olarak tasvir edildi. (Kadınların işlerinde erkeklerden daha az iyi olduklarına ilişkin kapsamlı ve cinsiyetçi ifadelerinin işverenin işyeri politikalarına açıkça aykırı olduğu gerçeğinden ziyade). Damore'un modası geçmiş sahte bilimini ve kadın düşmanlığını bir kez daha olduğu gibi kabul eden ve iyi niyetle tartışan medya girdabının genel sonucu, kadınların her yerde PC delisi patronlar tarafından desteklenerek işyerlerine hücum ettiği ve daha nitelikli erkeklerin işlerini çaldığı izlenimini yaratmak oldu.

Bu süregelen bir modeldir. Bunu 2012'de Steubenville'deki davada iki genç erkek reşit olmayan birine tecavüz etmekten suçlu b u l u n d u ğ u n d a gördük: ¹⁰Medya kamuoyunun öfkesini, çektiği çile filme alınan ve sosyal medyada viral olarak yayılan kurbanın harap o l m u ş hayatına değil, bir CNN muhabiri tarafından "yıldız futbolcular, çok iyi öğrenciler" olarak tanımlanan faillerin "mahvolmuş" hayatlarına odaklanmaya yönlendirdi. Canlı yayında bize nasıl

Saldırganlar, "o cümle 'a düştüğünde... hayatlarının parçalanmasını" izlemek zorunda kaldılar."¹¹

Bunu 2014 yılında *Washington Post* köşe yazarı George Will'in Obama yönetiminin kampüslerdeki cinsel saldırılara ilişkin önemli bir raporuna, verileri önemsiz göstermeye çalışarak ve bunu masum genç erkeklere yönelik bir saldırı olarak göstererek yanıt verdi. C-SPAN'a verdiği bir mülakatta Will, "Genç erkekleri disipline vereceksiniz, hayatları genellikle bu yüzden kalıcı ve ciddi bir şekilde karartılacak - tıp fakültesine giremeyecekler, hukuk fakültesine giremeyecekler ve tüm bunlar olacak" dedi. Ancak Will'in verileri abartılı ve yanlış olduğunu öne sürerek "yeniden yorumlama" girişiminin, kampüs tecavüzü sorununa ilişkin kamuoyu algısını zayıflatmaya çalışan uzun bir geçmişe sahip sağcı bir grubun şüpheli bir analizine dayandığı gösterilmiştir.¹²

Bunu 2016 yılında, BBC'nin Siyah, Asyalı ve azınlık etnik kökenli adaylar için açtığı küçük bir stajın "BBC Beyazları İşten Yasaklıyor" gibi öfkeli manşetlere yol açarak, kısa bir süre önce önemli bir cinsiyet ve ırk temelli ücret eşitsizliği ile mücadele ettiği ortaya çıkan bir kurumu beyaz erkeklere karşı derin bir ayrımcılık yapıyor gibi gösterdiğinde gördük. Ya da Jeremy Clarkson'ın "erkekler artık [BBC'de] hiç iş bulamıyor" şeklindeki yorumu haberlerde geniş yer bulduğunda.⁽¹³⁾Eşitliğe yönelik en mütevazı çabalar, öfkeli beyaz erkekler tarafından kendi geçim kaynaklarına yönelik potansiyel bir tehdit olarak yeniden konumlandırılıyor. Böylece diğer erkekler ilerlemeyi kutlamak yerine korkmaya teşvik edilmektedir.

Bunu, medyanın nadir görülen sahte tecavüz iddialarını öne çıkararak tartışmaları körüklemeye ve çevrimiçi çetelerin öfkelerini çekme istekliliğinde ve iki sorunun doğrudan eşdeğer olduğunu öne sürmek amacıyla sahte suçlayıcıların cezalandırılmasını cinsel istismarcıların cezalarıyla karşılaştırma eğiliminde tekrar tekrar görüyoruz ve bu da suçların benzer yaygınlık oranlarına sahip olduğu yanılgısını yaratıyor. Bu yanlış eşdeğerlik Temmuz 2019'da DJ Paul Gambaccini ve müzisyen Sir Cliff Richard'ın cinsel suç şüphelilerinin isimlerinin gizli tutulması çağrısında bulunan bir imza kampanyası başlatmasıyla nefes kesici bir şekilde yaygınlaştı. *Today* programına konuşan Gambaccini, "Bu, kimin daha çok zarar gördüğüne dair bir yarışma değil. Aslında iki kriz var; biri cinsel istismar krizi, diğeri ise asılsız suçlama krizi."¹⁴Cinsel şiddet suçlamasında bulunanların isimlerinin gizli tutulması, "ne yazık ki yalancılardan delilere kadar herkesi asılsız suçlamalarda bulunmaya ve eyleme katılmaya teşvik ediyor" dedi. Bu, gerçeği tamamen yalanlayan son derece zarar verici bir iddiaydı. Birleşik Krallık'ta bir erkek 230 kat daha fazla

Kendisinin tecavüze uğrama olasılığı, yanlışlıkla tecavüzle suçlanma olasılığından daha yüksektir, bu nedenle yanlış iddiaların sayısı çok düşüktür.¹⁵Bu arada, Birleşik Krallık'ta her yıl 85.000 kadın tecavüze veya tecavüz girişimine maruz kalmaktadır.¹⁶Ve suçlayanlar lehine umutsuzca önyargılı olmak bir yana, polise bildirilen tüm tecavüz vakalarının utanç verici derecede düşük olan yüzde 1,5'inin bir çar ile sonuçlandığını gören bir adalet sistemimiz var ge.¹⁷Peki medya Gambaccini'nin iddialarını sağlam bir şekilde inceledi mi? Hayır. Yayın organları daha cazip "tartışmalar" için fırsat kolladı. Ve manşet üstüne manşet, sıradan bir gözlemciye, gerçekten de mağdurmuş gibi davranan yalancı kadın salgını olduğunu öne sürdü; "Paul Gambaccini 'Sahte İddia Krizi' Konusunda Uyardı" şeklinde başlayan çok sayıda örnek de buna dahildi.

Sadece 1 Nisan 2013 tarihinde sona eren yılda *Daily Mail* gazetesi elli dört ayrı manşette "ağlayarak tecavüz" ifadesini kullanmıştır ki bu da sorununun boyutunun dramatik ve manofervari bir şekilde yanlış yansıtılması anlamına gelmektedir.¹⁸2011 ve 2013 yılları arasında on yedi ay boyunca yürütülen bir Crown Prosecution Service incelemesi, bu dönemde sahte tecavüz iddialarında bulunulması nedeniyle sadece otuz beş kovuşturma açıldığını ortaya koymuştur.¹⁹Başka bir deyişle, *Daily Mail*'in sahte tecavüz iddialarına ilişkin haberleri, bu tür olayların gerçek oranını neredeyse iki kat aşmıştır. "Yatakta Üçlü Fotoğraflarla Tuzağa Düşen Tecavüz Ağlayan Kötü Kadınlar" bu tür haberlerin iç gıcıklayıcı ve aşağılayıcı tonu hakkında fikir veren standart bir örnektir.

Bir kez daha, tüm bunlar manofere mecazları ve taktikleridir.

Büyük ölçekli, temsili istatistikleri alıp sistemik bir sorunu ortaya koymak ve kadınlar "bunu istedikleri" için sorunun gerçekten var olmadığını öne sürmeye çalışmak, ardından failleri toplumsal önyargı ve baskının gerçek kurbanları olarak göstererek anlatıyı tersine çevirmek: klasik incel ideolojisi.

Münferit, nadir görülen adalet yanlışlıklarını kullanarak tüm sistemin adaletsiz bir şekilde erkeklere karşı yığıldığını ve kadınların manipölasyon ve yalanlarının yaygın olduğunu öne sürmek: MRA'lar tarafından sevilen bir taktik.

Ortamin artık erkeklere karşı o kadar düşmanca olduğunu öne sürüyor ki, sadece kadınlarla birlikte hayatlarının tadını çıkaranlar bile kariyerlerinin ve beklentilerinin yok olduğunu görme riskiyle karşı karşıya: MGTOW felsefesi.

Takıntılı bir şekilde sahte tecavüz iddialarına odaklanmak ve korku iklimini körüklemek ve mağdurları zayıflatmak için kasıtlı olarak sahte istatistikler yaymak: Valizadeh gibi PUA'ların ortak bir uğrak yeri.

Bu yazının yazıldığı sırada Valizadeh'in web sitesinde sahte tecavüz iddialarıyla ilgili yüzden fazla makale bulunuyordu. Bunlar arasında "Tüm Kamusal Tecavüz İddiaları Sahtedir" başlıklı yazılar ve "Oyun sizi sahte tecavüz suçlamalarından koruyabilir" argümanı ile PUA topluluğunun tanıtımına sorunsuz bir şekilde geçmeden önce erkeklere sahte tecavüz iddialarının oranının yüzde 90 kadar yüksek olabileceğini tavsiye eden bloglar yer alıyor.

Neil Strauss *The Game*'de "PUA'lar kadınlardan nefret etmez," diye yazdı. "Onlardan korkuyorlar."

Her yerdeki erkeklerin bu kadar korkmuş olması şaşırtıcı mı?

Bazen ana akım medya manoferdeki fikirleri daha az dolambaçlı bir yoldan ele alır; incel topluluklarında ortaya çıkan argümanları alır ve bunları ulusal platformlarda geçerli önermeler olarak doğrudan tartışarak normalleşmelerine yardımcı olur. Bunun son örneklerinden biri, incellerin kitlesel şiddete başvurmasını engellemek için manoferde ortaya çıkan bir kavram olan sözde cinsiyetin yeniden dağıtılması hakkındaki uzun ve yüksek profilli tartışmaydı.

Manofere web siteleri ve bloglarında uzun süredir tekrarlanan ve incel forumlarında durmaksızın tartışılan argümanın itici gücü, Valizadeh'in web sitesindeki bir yazısında büyük ölçüde özetlenmiştir. Makale

"-Incellerin İnsanları Öldürmesi Nasıl Engellenir?"- Toronto minibüs saldırısının ardından incellere yönelik eleştirilere doğrudan yanıt olarak yazılmıştır. Valizadeh, Alek Minassian gibi incel katillerini sorumluluktan tamamen muaf tutarak, toplu katliam eylemlerini toplum tarafından "tamamen terk edilmiş" erkeklerin basit bir ilgi çekme çabası olarak rasyonalize ediyor ve "inceller yalnızca kadınlarla romantik veya cinsel bağ kuramadıkları için öldürüyorlar... bildikleri tek yolla ilgi çekmeye başvuruyorlar: öldürmek" diye yazıyor.

Valizadeh ve diğer manofere topluluğu üyeleri, devletin incellere "hizmet" etmeleri için seks işçileri sağlama gerektiğini savunarak bu durumu genişletti. ("Bu programın bir parçası olan fahişelere, ensellere 'yakışıklı', 'güçlü' ve 'kendinden emin' diyerek kendilerini özel hissetmelerini sağlamak için özel eğitim verilecektir.") Bekâr kadınların, doğum kontrol ürünlerinden alınacak bir vergi yoluyla bu programın bedelini ödemeye zorlanması gerektiği savunuluyor. Eğer böyle bir program uygulanmazsa ve halkın tutumu ensellere daha fazla sempati duyacak şekilde değişmezse, "gelecekte çok daha fazla ensel vurulacak" diye kayıtsızca tehdit ediyor.

Bu açıkça saçma ve kadın düşmanı bir yaklaşımdır. Manoferde ortaya çıktığı şekliyle cinsiyetin yeniden dağıtılması fikri bir dizi temele dayanmaktadır

Son derece cinsiyetçi ve zararlı önermelerin her biri, ana akım medya platformlarının bu kavramı büyütmeden veya geçerliliğini ima etmeden önce duraksamasına neden olmalıydı. Yine de bu argüman, manosferden çok daha geniş bir kitleye ulaşarak ve bu platformların sağladığı tüm saygınlık ve zımni geçerlilikle daha geniş bir kitleye iletilerek büyük uluslararası yayın organlarında geniş çapta tartışıldı. *New York Times*'ta köşe yazarı Ross Douthat, incel forumlarını yineleyerek şunları yazdı: "Cinsel devrim yeni kazananlar ve kaybedenler, eskilerinin yerini alacak yeni hiyerarşiler yarattı; güzel, zengin ve sosyal açıdan becerikli olanları yeni şekillerde ayrıcalıklı kılarken, diğerlerini yeni yalnızlık biçimlerine ve hayal kırıklığına mahkum etti."²⁰

Douthat, kırılganlık ve sıkıntı nedeniyle incel topluluklarına yönelen erkekler ile şiddet eğilimi olanlar arasındaki farkı kabul etmekte, ancak daha sonra hepsine aynı muamelenin yapılması gerektiğini öne sürmektedir. Bu durum, Minassian gibi katillerin gerçek nedeninin cinsel yoksunluk olduğu fikrini güçlendirmekte ve kadınlara yönelik şiddetin önemsiz olduğunu ima etmektedir. "Ticaret ve teknoloji mantığının, pornografide olduğu gibi, ister öfkeli ve tehlikeli isterse sadece depresif ve umutsuz olsun, ensellerin mutsuzluğunu gidermek için bilinçli olarak kullanılmasını bekliyorum."

"Belli bir noktada," diyor Douthat, hepimiz bu mantıklı incel planına boyun eğeceğiz. "Hiç kimse seks hakkı fikrini resmi olarak tartışmadan, doğru düşünen insanlar böyle bir hakkın var olduğu ve bunu yerine getirmek için değişen yasalar, yeni teknolojiler ve evrimleşmiş adetlerin bir kombinasyonuna bakmanın mantıklı olduğu konusunda hemfikir olacaklar."

Muhafazakar bir blog yazarı ve George Mason Üniversitesi'nde profesör olan Robin Hanson, blogundaki bir yazıda şunları yazdı

Sekse çok daha az erişimi olanların, düşük gelirli olanlarla benzer derecede acı çektiği ve benzer şekilde bu kimlik etrafında örgütlenmekten, bu eksende yeniden dağıtım için lobi yapmaktan ve talepleri karşılanmazsa en azından dolaylı olarak şiddet tehdidinde bulunmaktan kazanç elde etmeyi umabilecekleri makul bir şekilde iddia edilebilir⁽²¹⁾.

"Seks doğrudan yeniden dağıtılabılır ya da tazminat olarak nakit para dağıtılabılır" diye ekleyerek olası pratik uygulamalar hakkında düşünmeye devam etti. Böylece kadınlar, incel kültüründe olduğu gibi, sahip olunacak ve ticareti yapılacak cansız mallarla sorunsuz bir şekilde bir tutulmaktadır.

The *Spectator*, Toby Young tarafından kaleme alınan "İşte Her İncel'in İhtiyacı Olan Şey" başlıklı bir makale yayınladı: A Sex Robot" başlıklı makalesinde, "Cinsiyetin eşitsiz dağılımı söz konusu olduğunda 'sahip olmayanlar' için neden bu kadar az merhamet var? Bunun nedeni, bu tür ayrımcılığın 'kurbanlarının' neredeyse tamamının erkek olması ve bu nedenle ezilen değil ezen olarak sınıflandırılmaları olmalıdır."²²

Bu ana akım medya kuruluşları ve yüksek profilli yorumcular, kasıtlı ya da kasıtsız olarak, incel ideolojisini olduğu gibi kabul ederek ve milyonlarca okuyucusunu da aynı şeyi yapmaya teşvik ederek güçlendirdiler. Etkisi kasıtsız olmuş olabilir, ancak bu onu daha az zararlı yapmaz. Incellerin kadınlara yönelik nefretinin kökeninde yatan gerçek kadın düşmanlığı ve güç dinamiklerini incelemek yerine, manosferin kendi argümanlarının derinlemesine kusurlu öncülleri benimsenmekte ve tartışılmaktadır.

İncel inançları ve cinsiyetin yeniden dağıtılması argümanı aslında terörizmle ilgilidir. Valizadeh ve onun gibi pek çok Manosfer figürü, incellerin cinsel taleplerinin karşılanmaması halinde daha fazlasının öleceğini iddia ederek kadınları fiilen rehin tutmaktadır. Ancak her nasılsa, görünüşe göre, söz konusu olan "sadece" kadınlar olduğunda, teröristlerle pazarlık yapmamaya ilişkin tüm toplumsal normlarımız pencereden uçup gidiyor. Birdenbire, birkaç kadını (özellikle de "sadece seks işçisi" iseler) otobüsün altına atmanın oldukça iyi bir değiş tokuş gibi görünmesi olasılığını düşünmeye oldukça istekli görünüyoruz. Tartışmaya girmek, bunu bir düşünce deneyi olarak alaya almak ve kamuoyuna duyurmak bile, fikirleri köşe yazılarında ve bloglarda çürütülse de çürütülme de, bu teröristlerin müzakereye değer olduğu mesajını veriyor.

Bu sadece belirsiz bir karşılaştırma değildir. Minassian, Elliot Rodger ve onlar gibi diğer incel katilleri teröristlere "benzemiyorlardı". Onlar teröristti. Dolayısıyla ana akım medyanın, cinsiyetin yeniden dağıtılmasıyla ilgili "tartışmayı" ele alarak, terörist katillerin sempatizanları ve özür dileyenleriyle ilişki kurduğu söylenebilir. Ve tıpkı bu cinayetlerin terör eylemi olarak tanımlanmasında başarısız olan ilk medya tasviri gibi, bu tepkiler de soruna ilişkin toplumsal algımız üzerinde derin ve kalıcı bir etkiye sahiptir.

Bu bilgiler ışığında, Douthat'ın köşe yazısının yayınlanmış olması, özellikle de açılış cümleleri göz önüne alındığında, akıllara durgunluk vermektedir. "Yakın batı tarihinden çıkarılacak bir ders şu olabilir: bazen aşırılık yanlıları, radikaller ve ucubeler dünyayı saygıdeğer, ılımlı ve akli başında olanlardan daha net görürler."²³ Bunu (ya da benzer bir *National Post* makalesinin başlığını) hayal edin:

"Tehlikeli 'İnseller' Hakkında Ne Yapmalıyız? Belki Onlara Yardım Ederiz") başka herhangi bir terörist olayı bağlamında yeniden tasarlandı.²⁴

Burada önemli olan, anlatının çok ikna edici hale gelmesi ve Sonunda o kadar güvenilir kaynaklar tarafından tekrarlanır ki, olağanüstü derecede ikna edici olur. Ve böylece iyi erkekleri de ikna etmeye başlar. Manosfer topluluklarını hiç duymamış olan ve eşitliğe gerçekten inanan nazik, makul erkeklere içlerini kemiren bir endişe bulaşmaya başlar. Cinsel şiddetten gerçekten üzüntü duyan ve kadınların işyerinde eşit şansa sahip olmasını isteyen erkekler, sarkacın ters yönde biraz fazla sallanıyor olabileceğine dair karanlık bir korkuyla yüzleşmeye başlar. Bir şüphe **t o h u m u** ekilir ve kadınların ilerlemesi için belki de fark ettiklerinden daha yüksek bir bedel ödediklerini fısıldar. *Bir dakika bekleyin, düşünmeye başlayabilirler. Eşitlikten yanayım ama burada olan şey gerçekten de bu mu?*

Bunlar cinsel şiddet uygulamamış ama yine de #MeToo tartışmasından rahatsızlık duyan erkekler. Bunlar, basın haberlerinde tekrar tekrar ortaya çıkan ve "Artık cadı avı olmadan hiçbir şey hakkında ne düşündüğünüzü söyleyemiyorsunuz gibi görünüyor" diyen düzgün, normal insanlar. Ya da "Bu iş biraz fazla ileri gitti." Bu tür erkekler geçmiş ilişkilerine ve cinsel karşılaşmalarına dönüp bakıyor ve uygunsuz bir davranışta bulunup bulunmadıklarını mideleri bulanarak merak ediyor olabilirler. Bazıları da böyle davranmış olabilir. Ancak Coren ve benzerleri tarafından, ironik olsun ya da olmasın, bunun üzerine faydalı ve rahatsız edici bir şekilde düşünmek yerine, kendilerini zulüm gören potansiyel kurbanlar olarak görmeye teşvik ediliyorlar. Coren'in makalesinin açık ara en açıklayıcı satırı şuydu: "*Gerçek ya da hayali tarihsel suçlar, tek bir yanlış hareketle devrilmeyi bekliyor [vurgu benim].*"²⁵

Kadınlardan korkan erkekler aslında diğer erkeklerden korkarlar. Diğer erkeklerin yarattığı ve kendilerinin de sorgulamadan kabul ettikleri mitlerden korkarlar. Bir gerçeklikten ziyade bir fikirden korkuyorlar. Çok akıllıca üretilmiş, dikkatle yayılmış, dışarıda bir yerlerde onları tuzağa düşürmek için bekleyen karanlık bir tehlike olduğu fikrinden korkuyorlar. Konumlarının, haklarının ve hatta kimliklerinin gizemli ve güçlü yollarla tehdit altında olduğu. İhlaller için adalet arayan bir kadın hareketinin tüm "masum" erkekleri riske attığını. Her nasılsa, farkına varmadan, ayrıcalık tablosunun tersine döndüğünü ve erkeklerin zulüm gören bir azınlık haline geldiğini, ilericiliğe karşı giderek daha kötü suçlarla itham edilmeden kendilerini savunamadıklarını

değerler. Ancak kadınların istediği bu değil. Biz haysiyet istiyoruz, adalet istiyoruz, cezasızlığa son verilmesini istiyoruz. Kısacası, pek çok insan gerçekte var olmayan bir tehdit korkusuna kapıldı.

Bu durum belki de en açık şekilde, Amerikalı bir kadının iyi ve masum oğlunun durup dururken ortaya atılan yanlış bir suçlamayla hayatının mahvolmasından duyduğu dehşeti tweet atarak dile getirmesi ve bunun sonucunda oğlunu her karşılaşmasını videoya çekmeye ve çevrimiçi etkileşimleri izleyip kaydetmek için teknoloji ve yazılıma yatırım yapmaya teşvik etmesiyle özetlendi. Bir başka Twitter kullanıcısı ise, özellikle de anne oğluna kadınlara saldırmamayı öğreterek aynı sonuca ulaşabilecekken, bunun çok fazla çaba ve masraf anlamına geldiğini söyledi.

Bu, kadın düşmanlığının nefret suçu olarak kaydedilmesi fikri ortaya atıldığında medya tarafından körüklenen histerinin aynısıdır. Gazeteler, masum erkeklerin bir kadına iltifat etme cüretini gösterdikleri için hapse atılacağını öne sürdü. Kurt düdükleri aniden suç haline gelecekti. Dünya çıldırmıştı. Oysa gerçekte bunun tam tersi doğrudur. Kesin olarak bildiğimiz bir şey varsa o da kadınların "küçük" sorunları polise bildirmek için birbirlerini ezmedikleridir. Elimizdeki tüm istatistikler bunun aksini kanıtıyor: kadınlar en büyük ve yıkıcı suçları bile ihbar etmekten çekiniyor. Tecavüze uğradıklarını bildirme ihtimalleri son derece düşük. Birdenbire kurt düdüklerini şikayet etmek için sıraya gireceklerinden korkmamıza sebep olan nedir?

Tüm bu durumla ilgili ilginç olan şey, en ufak bir incelemenin her şeyi paramparça edeceği kadar hassas bir yalan dokusu üzerine inşa edilmiş olmasıdır. Sonuçta argümanın temel dayanağı, masum erkeklerin kadınlara gerçekten cinsel ya da uygunsuz olmayan, ancak feminist grup tarafından öyle algılanan şekillerde yaklaştıkları, dokundukları ya da başka şekillerde etkileşimde bulundukları fikrine dayanıyor. Ancak, bu davranışların cinsel ya da uygunsuz olduğu konusunda hiçbir fikri olmadığını iddia eden bu erkeklerin yine de diğer erkeklere karşı bu şekilde davranmadıkları gibi ilginç bir gerçeğe işaret ettiğinizde bu argüman bir duman bulutu içinde kaybolur.

Bir başka örneği ele alalım: "tüm erkekler değil" çılgınlıkları ve aynı kalabalıktan tekrarlanan argümanlar, bu kar tanesi histerisi anının, cinsel taciz suçlamasını tetiklemeden bir kadının yanında hapsiirmek gibi bir şey yapamayan modern erkekler için bir PC mayın tarlası yarattığını söylüyor. İş arkadaşının zararsız bir "iltifatı" kendisinden çok farklı yorumlamasının bir erkeğin suçu olmadığını. Erkeklerin

Bir kadının "cinsel saldırı" sınırının diğerinin dostça dizini okşaması olduğu bir dünyada çaresizce yol almak.

Ancak... bu iki paralel iddia - "tüm erkekler değil" ve "hepsi tesadüfi" - doğrudan çelişkilidir. Ya "tüm erkekler değil", bu durumda sadece küçük, belirli bir grup erkeğin kasıtlı olarak taciz ve saldırı eylemlerinde bulunduğu sonucunu çıkarmalıyız (genel olarak katıldığım bir sonuç). Ya da bu tamamen zavallı, hata yapan erkeklerle ilgilidir, tamamen saygın davranmanın kişinin kontrolü dışında yanlış yorumlanma riski taşıdığı bir dünyada masum yanlış adımlar atarlar, bu durumda muhtemelen tüm erkeklerden bahsediyoruz, çünkü spesifik ima *herkesin* başına gelebileceğidir. Yani bir kez daha mantık çöküyor.

Çünkü bu argümanlar iyi niyetle ortaya atılmamaktadır. Bunlar sadece kadınların şikayetlerinin geçerliliğini ortadan kaldırmaya ve zayıflatmaya yönelik girişimlerdir. Elbette işin ironik yanı, bu tür tepkilerin birkaç erkekten daha fazlasını aynı kefeye koyma riski taşımasıdır. Evet, işyerinde ve ötesinde cinsel taciz veya saldırı suçlarını kasıtlı olarak işleyenler sadece küçük bir grup erkek olabilir, ancak birçok erkeğin bunu duyduğunda verdiği tepki hemen kendi cinsiyetlerini savunmaya geçmek ve mağdurların ifadelerinin geçerliliğine şüphe düşürmeye çalışmaksa, bu, soruna tüm erkeklerin dahil olmadığı argümanını tam olarak ilerletmez. Hayır, elbette tüm erkekler bu eylemleri gerçekleştiriyor. Ancak bu hesap verebilirlik anına hayatta kalanları itibarsızlaştırmaya çalışarak karşılık vermeyi seçen erkekler, mağdurları susturmak ve ayrıcalıklı statükoyu korumak için çalışan ve her zaman çalışmış olan daha geniş bir sistemin suç ortağı olmaya devam etmektedir.

Erkekler kadınlardan korkmaya teşvik edildiğinde, sonuç genellikle en savunmasız olan kadınlar için yıkıcı olmaktadır. Sorunun, asılsız suçlamalara karşı savunmasız olan veya önemli rollerini kaybeden bireylerden biri olarak çerçevelenmesi, sorunun sistemik doğasını büyük ölçüde göz ardı etmekte ve kadınların işyeri hakları ve güvenliği üzerinde çok daha geniş bir etkiye sahip olacak çözümlerin ve reformların önemini anlatıdan silmektedir. Öne çıkan vakalara sansasyonel bir şekilde odaklanması, aslında işyerinde cinsel taciz mağdurlarının büyük çoğunluğunu oluşturan kadınları görünmez kılmaktadır: kamuya dönük, düşük ücretli hizmet rollerinde çalışanlar. Mağduriyet . Kadınlar içinde dengesiz işler ile Hayır insan kaynakları departmanına şikâyetle bulunabilirler. Sıfır-saatlik sözleşmelerle çalışanlar

Esnaf Birliği Kongresi araştırmasına göre "belirli taciz türlerine maruz kalma olasılığı daha yüksek görünen ve bunu bildirme olasılığı daha düşük olan bir gruptur."²⁶

Medyanın anlatısı bu kadar sıkı bir şekilde hükümetin elinden alındığında Ciddi ve karmaşık bir sorunu tartışmaya çalışan kadınlar olarak, yangın söndürmeye indirgeniyoruz: değerli sütün inlerini veya ekran zamanını işyerinde cinsel tacizin var olduğu önermesini savunmak veya iddiaların çoğunun yanlış olduğu iddiasını reddetmek için harcıyoruz. Böylece, sorunun gerçekten önemli yönleri resmin tamamen dışına itilmiş oluyor. Örneğin, işyerinde şok edici düzeyde cinsel tacize maruz kalan ve yetkililere başvurmaları halinde tepkilerden korunamadıkları için bunu bildirmeleri fiilen engellenen göçmen ve mülteci kadınları hiç tartışmıyoruz.

Konuşma yine erkeklerin ihtiyaçları, korkuları ve hakları üzerine odaklanır.

Tüm bunlar bir araya geldiğinde, internet, sosyal medya, ana akım medya, yorumcular ve politikacıların hepsi, bilerek ya da bilmeyerek, manoser ideolojisinin temel ilkelerini şişiren ve güçlendiren bir senfonide rol oynayarak aynı amaçla sonuçlanan mükemmel bir fırtına görüyoruz: korkuyu yaymak. Kadın korkusu, feminizm korkusu, #MeToo korkusu, ilerleme korkusu, değerim korkusu. Eşitliğin ilerlemesine karşı çıkanlar için, başkalarını bundan korkutmak, mantık veya argüman kullanarak açıkça karşı çıkmaktan çok daha etkilidir. İnsanlar korku ile motive olurlar. Ve saldırı altında olma korkusu, varlığından bile haberdar olmadıkları bir tehdide karşı savunmasız olma korkusu, başkalarına karşı nefret ve öfkeye yenik düşmelerini en olası hale getiren şeydir. Bu korku, ister mülteci ister işyerinde çalışan kadın olsun, başkalarına sempati duymalarını engeller, çünkü bu tür bir destek aniden kendi çıkarlarına doğrudan karşıt olarak konumlanır.

Dolayısıyla erkeklerin -iyi, ılımlı erkeklerin bile- kadınlara inanma olasılığı azalıyor ve kötü niyetli olduklarından şüphelenme olasılıkları artıyor. 2017'de Cumhuriyeti erkeklerin yüzde 47'si "oğu kadının masum söz ve davranışları cinsiyetçi olarak yorumladığı" görüşüne katılıyordu. Bir yıl sonra, Profesör Christine Blasey Ford'un Brett Kavanaugh'a yönelik suçlamaları manosferde alaya alındıktan, medyada masum bir adamı devirmek için manipülatif bir partizan komplosu olarak resmedildikten ve bizzat başkan tarafından alay edildikten sonra, bu sayı yüzde 68'e sıçramıştır. Bu arada, cinsiyetçiliğin toplumumuzda bir sorun olduğuna inanan Cumhuriyeti erkeklerin sayısı dşmiştir.²⁷

Gerçekte bizi etkileme olasılığı son derece düşük olan sorunlardan korkar ve bunlarla meşgul oluruz. Örneğin, sahte tecavüz iddialarıyla ilgili toplumsal saplantımız ışığında aşağıdakileri düşünün. Ekim 2018'de Channel 4, sağlam ulusal istatistikler kullanarak detaylı bir araştırma yaptı ve İngiltere ve Galler'deki ortalama bir yetişkin erkeğin bir yıl içinde yanlışlıkla tecavüzle suçlanma olasılığının yüzde 0.0002 olduğunu ortaya çıkardı.⁽²⁸⁾Çoğu insan, onlarla bu konuyu tartıştığımda, bu istatistiği kesinlikle şok edici buluyor. Gerçek rakamın çok daha yüksek olduğuna inanıyorlar. Bu durum, yalancı kadınlara ve cadı avına ilişkin varsayımların kolektif bilincimize ne kadar sinsice sızdığını açıkça göstermektedir.

Yani kadınlardan yavaş yavaş korkmaya başlayan erkekler sadece inceller ya da nefretle beslenen çevrimiçi aşırılık yanlıları değil, sosyal olarak kabul edilebilirliğin hemen sağ tarafında duran kışkırtıcı cinsiyetçilikten geçimini sağlayan ana akım yorumcular da değil. Onlar, günlük hayatlarına devam eden, dünyada kendi yollarını çizmeye çalışan, kadınların kendilerinden bir şeyler almak istediklerini ve dikkatli olmaları gerektiğini söyleyen binlerce küçük ipucuyla boğulmuş iyi, terbiyeli, sıradan erkeklerdir. Bu erkekler, kadın düşmanı olmakla suçlandıklarında yıkılacak, kendilerini hemen toplumsal cinsiyet eşitliğinden yana tanımlayacak, eşleri ve kızları için gerçekten en iyisini isteyen erkeklerdir. Cinsel saldırıda bulunacak ya da sokakta kadınlara bağırarak erkekler değiller. Ancak kadın düşmanı olmamak, bazen cinsiyetçi davranışlarda bulunamayacağınız anlamına gelmez. Bunu hepimiz yapıyoruz. Birinin belirli bir rol için uygunluğu hakkında sözsüz, düşünmeden varsayımlarda bulunduğumuzda. Kızlarımızı görünüşleri, oğullarımızı ise güçleri için övdüğümüzde. Hoşumuza gitmeyen bir şekilde davranan bir kadını tanımlamak için otomatik olarak *kaltak* kelimesine başvurduğumuzda. Bu aşırı bir kadın düşmanlığı değildir, ancak yine de vardır ve bir etkisi vardır. Erkeklerin yüzde ellisi aşırı kadın düşmanı değildir. Ancak yakın zamanda yapılan bir anket, Amerikalı erkeklerin neredeyse yarısının cinsiyetler arası ücret farkının "siyasi bir amaca hizmet etmek için uydurulduğuna" inandığını ortaya koymuştur.⁽²⁹⁾ İşte son derece başarılı korku tacirliği böyle bir şeydir.

Ve böylece kendinizi bir edebiyat festivalinde bir panelde otururken buluyorsunuz. Çok hoş ve iyi niyetli görünen bir erkek izleyici size yarı özür dileyerek, binlerce masum erkeğin sebepsiz yere işlerini kaybettiğine dair "kanıtlar" varken erkeklerin #MeToo gibi hareketleri nasıl desteklemesi gerektiğini soruyor. Ve siz de ona sormak istiyorsunuz: "Ne k a n ı t ı ? Bu fikre nereden kapıldın? Nereden ç ı k t ı bu fikir?

Nereden biliyorsun?" Ama bu sadece onun bildiği bir şey. Nefretten doğan bir fikir, yavaşça, yavaşça topluluklar, web siteleri, muhataplar ve yorumcular zinciri boyunca aktarılıyor, ta ki anlaşılması ya da şürütölmesi kolay olmayan ama kamusal bilincimizi saran gölgeli bir korkuya dönüşene kadar. Ve o bilmeseyse bile siz bunun nereden geldiğini zaten biliyorsunuz.

Kadınlardan Nefret Ettiğini Bilmeyen Erkekler

"Duyduğum bir sürü insan, kadınlar artık bizim işlerimizi alıyor; çok geçmeden bizden daha fazla hakka sahip olacaklar gibi şeylerden bahsediyor."

TOM, ON BEŞ YAŞINDAKİ OKUL ÇOCUĞU GÖRÜŞMECİ

"Ama doğruyu söylediğini nereden bileceğim?"

Gözlerimi kırpıştırdım ve bana bakan son derece kibar gencin gözlerinin içine baktım.

"Neden bu işe karışayım ki?" diye devam etti, "Her şeyi uydurmuş olma ihtimalin oldukça yüksekken?"

Ona ne diyeceğimi bilemedim.

Az önce bir grup erkek çocukla toplumsal cinsiyet eşitsizliği hakkında konuşarak bir saat geçirmiştım; medyada cinsiyetçilikten sokak tacizine, akıl sağlığından rol modellere, siyasi temsilden daha fazlasına kadar her şeyi tartışmıştık. Ancak oturuma, gecenin oldukça geç bir saatinde bir otobüste gerçekleşen ve ne olduğunu yüksek sesle söylediğimde bile etrafımızdaki herkes tarafından görmezden gelinen kendi cinsel saldırımı anlatarak başlamıştım. Ve konuşmanın sonunda, hikayeye geri dönerek, dinleyen öğrencilerden bazılarının gelecekte böyle bir şeye tanık olmaları halinde seslerini çıkarabileceklerini umduğumu belirttim.

Bazen gençlerle aktif seyirci olmak veya sokak tacizi gibi şeylere karşı çıkmak hakkında konuştuğumda, güvenlik ve müdahale etmenin her zaman mantıklı olup olmadığı hakkında çok anlaşılır ve geçerli sorular soruyorlar. Cevabım, her zaman değil, güvenliklerinin sağlanması gerektiği yönünde oluyor.

Her zaman önce gelir ve harekete geçmenin, daha sonra olanları rapor etmek veya faille etkileşime girmeden bir mağduru desteklemek gibi başka, çatışmacı olmayan yolları da vardır.

Ama bu farklıydı. Bu çocuk cinsel saldırıya uğramış bir kadına neden destek olması gerektiğini bilmek istiyordu, çünkü ilk varsayımı kadının muhtemelen yalan söylediği idi. Ve bu herhangi bir varsayımsal kadın değildi. Tam karşısında duruyordum. Onunla bir saat boyunca konuşmuş, bu deneyimin cinsel şiddete karşı harekete geçmem için bana nasıl ilham verdiğini ve üzerimde bıraktığı kalıcı etkiyi anlatmıştım. Sakin ve kibar cevabı ise muhtemelen yalan söylediğim yönündeydi. Bu çok acı vericiydi. Bu varsayımın nereden çıktığını merak etmeme neden oldu. Ve fikrini nasıl değiştireceğimi bilmiyordum.

Her zaman böyle değildi. Everyday Sexism Project'e 2012'de başladığımdan beri, haftada yaklaşık bir veya iki okulu ziyaret ettim, her seferinde tipik olarak birkaç yüz öğrenciyle ya küçük gruplar halinde ya da tüm okul meclislerinde konuştum, konuşmalar yaptım, atölye çalışmaları yürüttüm ve gayri resmi sohbetler yaptım. İlk birkaç yıl, tepkiler çeşitli ve bazen zorlayıcıydı, ancak yavaş yavaş bir öngörülebilirlik modeline yerleştiler. Birçok öğrenci için ilk defa birisi onlarla cinsiyetçilik veya toplumsal cinsiyet eşitsizliği hakkında konuşuyordu. Bazen öğrenciler şok oldu ya da şaşırdı; genellikle başlangıçta utandılar ve garip davrandılar, medyanın nesneleştirmesini göstermek için kullandığım bikinili kadın resimlerine kıkırdadılar, *sürtük* ya da *cüruf* gibi kelimeler hakkında düşüncelerini istediğimde nefes nefese kaldılar.

Yetişkinler, belirli bir okul "türünde" belirli bir tepki kalıbı bulacağımı bekliyor gibiydi. Örneğin, cinsiyetçiliğin devlet okullarında daha açık olacağı ya da kız okullarında hiç olmayacağı gibi bir varsayım vardı. Bunun yerine, sorun evrensel görünüyordu; sorunlar özel okullarda da diğer yerlerde olduğu kadar (bazen daha fazla) belirgindi, karma ve tek cinsiyetli okullar benzer sorunlarla mücadele ediyordu ve öğretmenler genellikle cinsiyetçilikle mücadele etmek için gerçek bir istek ile bunu yapmalarını sağlayacak eğitim ve kaynak eksikliği arasında sıkışıp kalıyordu.

Yavaş yavaş, öğrencilerden gelen anlık tepkilerin herhangi bir okuldaki genel atmosferin oldukça güçlü göstergeleri olduğunu fark ettim. Cinsiyetçilikle başa çıkmak için çaba sarf edilen ve öğrencilerin bunun kabul edilemez olduğunu hissettiği bir okulda, genellikle daha açık bir konuşma olurdu, erkekler ve kızlar eşit şekilde sorular sorar ve tartışmaya katılırdı. Cinsiyetçiliğin yaygın olduğu bir okulda, erkeklerin kızlarla alay ettiğini gördüm.

kadın öğretmenlere saldırıyor, ardından erkek personel içeri girdiğinde dikkat kesiliyordu. Özellikle acı verici bir örnekte, genç erkekler cinsel saldırı mağdurları hakkında inanmaz bir şekilde şakalaşırken bir kadın personel gözyaşları içinde odayı terk etti.

Belirli bir cinsiyet eşitsizliği sorununun olduğu okullarda, kızlar tek cinsiyetli oturumlarda taciz veya saldırı deneyimlerini anlatarak çiçek açarlardı, ancak karma bir grupta tamamen susarlardı veya feminizmi kınamak için *her yere* düşerlerdi, sorunun var olduğunu inkar ederlerdi (tüm bunlar bana özür dileyen bakışlar atarken). Bu tür okullarda erkekler bazen oturumları bozmak için oldukça kasıtlı yollar bulurlardı: bir keresinde yüzlerce öğrencinin önünde sahneye çıktım ve önceden organize olmuş tüm erkekler hep bir ağızdan kurt ıslığı çalmaya başladılar.

Ancak zamanla, bu direnç seviyesinin bile dürüst konuşmalar ve saygılı diyalog yoluyla başarıyla aşılabileceğini keşfettim. Sahnede biri bana kurt ıslığı çaldığında, diğer öğrencilerden bize tartışacak mükemmel bir cinsiyetçilik örneği verdikleri için onları alkışlamalarını istedim ve neden kızların kurt ıslığına maruz kalma olasılığının daha yüksek olduğu ve erkeklerin bunu yapmak için baskı hissettikleri hakkında konuşurduk. Çevrimiçi pornografi konusu gündeme geldiğinde, bunu izleyen erkekleri "kötü" veya cinsiyetçi olarak çerçevelemek yerine, cinsel zevk ve pornoda gördüğümüz birçok tekniğin kadınlar için gerçek hayatta uyarılma ile sonuçlanmasının nasıl olası olmadığı hakkında konuşurdum. Nasıl iyi bir aşık olunacağını öğrenme isteğinin, birçok erkeğin internette porno izlemesinin açık bir kadın düşmanlığından daha olası bir nedeni olduğu gerçeğini kabul ederdim.

Bir oturumun başında dirençli bir şekilde tepki veren erkek çocuklar genellikle bunu utandıkları, her şeyin biraz şaka olduğunu düşündükleri veya *cinsiyetçilik* kelimesinin azarlanacakları anlamına geldiğinden endişe ettikleri için yaptılar. Toplumsal cinsiyet klişelerinin erkekleri ve erkek çocukları etkilediği birçok yolu tartışır, ruh sağlığı ve erkek rol modelleri hakkında konuşurduk ve çocuklar bunun kendilerine yönelik bir saldırı olmadığını anladıkça sohbete daha fazla ve daha eksiksiz katılırlardı.

Bu olgu en açık şekilde, komşu erkek okulundan öğrencilerin de konuşma için bize katıldığı, tamamı kızlardan oluşan bir okulu ziyaret ettiğimde ortaya çıktı. İki okul sık sık ortak etkinliklere katılıyordu, dolayısıyla öğrenciler birbirlerini oldukça iyi tanıyorlardı. Geleceğim sabah, kızlar erkeklerin sosyal medya hesaplarında kavgacı yorumların yer aldığını fark etmeye başladılar. Neden cinsiyetçilikle ilgili aptalca bir konferansa katılmaya zorlandıklarını öğrenmek istediler ve etkinlik boyunca alay edeceklerine ve kıs kıs güleceklerine söz vererek mümkün olduğunca yıkıcı olmayı planlamaya başladılar. Bunun yerine

Mesajları bildiren kızlar öğretmenlerine sabahki son derslerinden birkaç dakika erken çıkıp çıkamayacaklarını sordular, böylece erkekler gelmeden önce toplantı salonuna ulaşabileceklerdi. Dağınık bir şekilde salondaki diğer tüm koltuklara oturdular. Oğlanlar geldiğinde zor durumda kaldılar. Her biri iki kızın arasında oturmak zorunda kaldı ve böylece yıkıcı bir bloğun kabadayılığından sıyrılarak kızların yapmak istediği konuşmayı gerçekten dinlemek zorunda kaldılar. Ve sonuç dönüştürücü oldu. Gerçek konular gündeme geldi ve tartışıldı. Yanlış anlamalar nazikçe düzeltildi. Saygılı bir tartışma ortamı oluştu. Sohbet işe yarar.

Elbette bazen yine de zorluklar çıkıyordu. İkna olmamakta kararlı olan çocuklar, "Suudi Arabistan'daki kadınların araba kullanmasına izin verilmemesi daha iyi, çünkü daha az araba kazasına karışıyor olmalı" demeye çalışan öğrenci gibi, konuşmayı baltalamaya çalışmak için zaman zaman giderek daha çılgın yorumlar yapıyorlardı. Ancak bunlar genellikle, kadın düşmanlığının derinlere inen ifadelerinden ziyade, şok etme ve rahatsız etme amaçlı münferit kabadayılık eylemleriydi.

Ancak geçtiğimiz on sekiz ay içinde bir şeyler değişti.

Özellikle eski ve prestijli bir okulda başladı; yıpranmış ahşap plakette geçmiş yüzyıllardaki erkek Oxbridge adaylarının altın harflerle yazılmış isimlerinin inlediği ve yemek salonunda geçmiş müdürlerin (müdirelerin değil) sade portrelerinin sıralandığı türden bir okul.

Konuşma için geldiğimde, ön sırada bir çocuk, cetvelle çizilmiş bir defterin üzerinde kalem tutmuş bekliyordu. Konuşma boyunca dikkatle bana baktı ve hararetle bir şeyler karaladı. Konuşmamı bitirdikten sonra ön sayfaya geri dönerek hazırladığı ve yanında getirdiği bir soruyu okudu. Tecavüzle ilgili yanlış istatistiklerden bahsediyor, erkeklerin mağdur olma olasılığının çok daha yüksek olduğunu iddia ediyor ve neden onların kötü durumunu görmezden gelmeyi seçtiğimi soruyordu. Gergin ama heyecanlı görünüyordu, beni bir yalanın içinde yakaladığından emindi ve tüm öğrenci arkadaşlarının önünde maskemi zaferle düşürmüş gibi bir havası vardı. Üzerinde beyaz yazılar olan kırmızı bir şapka takıyordu: *Amerika'yı Yeniden Büyük Yap*.

Sonraki birkaç ay boyunca, garip bir şey fark etmeye başladım. Her zaman bir çocuk vardı. Bazen iki ya da üç. Dikkatle izliyorlardı, gözleri heyecanla parlıyordu. Sonra aynı soruları sordular. Aynı istatistikleri verdiler. Çoğu zaman birbirlerini kelimesi kelimesine tekrarladılar. Bu, Suudi Arabistan'daki sürücüler hakkında beceriksizce söylenmiş, kötü düşünülmüş laflardan çok farklıydı. Koordineli, kendinden emin ve pürüzsüzdü.

Belirli temalar tekrar tekrar ortaya çıkmaya başladı. Kadınlar tecavüz konusunda yalan söylerken neden sizi dinleyelim? Feminizm, günümüz toplumunda cinsiyet eşitsizliğinin gerçek mağdurları erkeklerken, kadınların dünyayı ele geçirmesine izin vermek için tasarlanmış erkek düşmanı bir komplodur. Erkeklerin aile içi şiddet mağduru olma olasılığı kadınlardan daha yüksektir. Cinsiyetler arası ücret farkı bir efsanedir.

Ses tonu nefes nefese ve meydan okurcaydı; takınılan poz, iktidara karşı gerçeği söyleyen haçlılardan biriydi. Beni sakın bir şekilde kendi cinsel saldırım hakkında yalan söylemekle suçlayan çocuk aykırı biri değildi. O daha büyük bir şeyin parçasıydı.

Şimdi, manosferde aylarca vakit geçirdikten sonra, argümanlar ve ifadeleri hemen tanınabilir hale geldi. Ancak o zamanlar, bu duyguların nereden kaynaklandığına şaşırmıştım. Genç erkekler doğaları gereği kadın düşmanı ya da kötü değildir. Onlarla bir süre konuştuğunuzda, çok geçmeden sevdikleri ve saygı duydukları anneleri, kız kardeşleri ve kadın arkadaşları olduğunu öğrenirsiniz. Kadınlardan nefret etmek için yaratılmamışlardır. Bunu dışarıdan bir şey yönlendiriyor.

Sonunda, bir çocuk "jinekokrasi "den bahsetti ve bir diğeri Milo Yiannopoulos'tan doğrudan isim vererek alıntı yaptığı bir soru sordu. Her şey yerli yerine oturmaya başladı. Sadece çocukların sorularını yanıtlamak ve nazikçe sağlam istatistikler sunmak yerine, onlara tekrarladıkları alıntıları nereden duyduklarını sormaya başladım. Cevap hep aynıydı: internet.

Pew Araştırma Merkezi'nin 2018 yılında yaptığı bir araştırmaya göre, ABD'li gençlerin yüzde 95'inin bir akıllı telefona erişimi var ve yüzde 89'u "neredeyse sürekli" ya da günde en az birkaç kez çevrimiçi olduklarını söylüyor.⁽¹⁾ Birleşik Krallık'ta, İngiliz iletişim düzenleyicisi Ofcom'un 2018 raporu, on iki ila on beş yaş arasındaki 450.000'den fazla çocuğun hafta sonları günde altı ila sekiz saatini çevrimiçi olarak geçirdiğini ortaya koydu. Beş ila on beş yaş arasındaki tüm çocukların internette geçirdiği ortalama süre hafta sonu günde üç saatin biraz altında ve hafta içi günde iki saatin biraz altındadır (on yıl öncesinin neredeyse iki katıdır).⁽²⁾

Birkaç yıl öncesine kadar, Türkiye'de yaşayan insanların çoğunun Erkek çocukların ve ergenlik çağındaki genç erkeklerin feminizm hakkında pek bir şey duymamış olmaları muhtemeldi; bu varsayım okullardaki ilk deneyimlerimden kaynaklanıyordu. Ancak geçtiğimiz birkaç ay boyunca erkek çocuklarla konuştukça, bu durum benim için giderek daha açık hale geldi

çevrimiçi dünyalarının onlara kadınlar, cinsel şiddet, feminizm ve cinsiyetçilik hakkında çok net (ve çok yanıltıcı) mesajlar verdiğini fark ettim. Bu kitabı yazmaya başladığımda, ebeveynlere ergenlik çağındaki oğullarının internetteki deneyimleri ve özellikle de feminizm algıları hakkında benimle konuşmak isteyip istemeyeceklerini sormak için bir görüşme çağrısı yaptım. Bir anne hemen benimle temasa geçerek on iki yaşındaki oğluyla konuşmamı önerdi. Oğlu video oyunları oynarken, diğer oyuncuların ona şunları söylediğini duymuştu "feminizm kanserdir" dedi.

Oğlu Alex benimle konuşmayı kabul etti. "Evet," dedi, "feminizm hakkında kesinlikle çok şey duydum. Okulumdaki erkeklerin çoğu genellikle kendilerini feminist olarak sınıflandırmazlar, çünkü feminizmin her zaman erkek düşmanı olduğunu düşünürler." Ona bu bilgilerin nereden geldiğini sorduğumda hiç tereddüt etmedi. "Çoğunlukla YouTube'dan, kesinlikle." Akranları feminist faaliyetleri öğrendikçe, "Bence [bunun] kendilerini bir şekilde etkilemeye başlayabileceğinden endişelenebilirler" dedi.

Alex'in arkadaşlarından belirgin şekilde farklı bir bakış açısı var. Büyürken annesi onunla küçük yaşlardan itibaren feminizm ve eşitsizlik hakkında konuşmuş. Dolayısıyla aynı çevrimiçi propagandayla karşılaştığında, bunun onun üzerinde arkadaşlarının üzerinde yarattığı etkiyi yaratmamış.

Görüşülen bir diğer kişi olan on beş yaşındaki Tom ise şunları söyledi

Bence [antifeminizm] sosyal medyanın hemen her yerinden geliyor... çoğunlukla YouTube, Instagram ve Twitter'dan, belki Snapchat'ten de... Sadece şaka amaçlı olan ama aslında düşündüğünüzde oldukça çirkin olan pek çok meme ve video var.

Okulda erkek çocukların feminizm hakkında konuştuklarını düzenli olarak duyduğunu ve "genellikle kendilerini tehdit altında hissettiklerini" de sözlerine ekledi. Akran baskısı ve "nefret" nedeniyle onun yaşındaki bir erkek çocuğunun kendisini alenen feminist olarak adlandırması "kesinlikle" çok zor olacaktır:

Bir sürü insanın, kadınlar artık bizim işlerimizi alıyor; çok geçmeden bizden daha fazla hakka sahip olacaklar (okulda bunu çok duyuyorum) gibi şeyler söylediğini duyuyorum... Çok geçmeden, kadınlar gerçekten bir şeylerde daha fazla söz sahibi oluyor ve bu çok daha eşit hale geliyor ve bence bu sadece tehdit edici... Bir sürü insan

Artık şaka yapamayacakları için endişeleniyorlar... daha önce hoşlarına giden hiçbir şey yapamıyorlar ve bunun değişmesini istemiyorlar.

Bunlar çoğu insanın geçmiş yıllarla ilişkilendireceği türden yorumlar. Yine de burada, modern gençlerin ağzından çıkıyorlar.

Yirmi yaşında bir öğrenci olan Adam da bana bu tutum ve korkuların - çevrimiçi forumlardan ve sosyal medyadaki memlerden alınan mesajlar-akranları arasında yaygın olduğunu söyledi:

Bunu çok duyuyorum - hatta bir kadın cinsel saldırıya uğradıysa yalan söylüyordur gibi şeyler. Tüm bu #MeToo hareketiyle birlikte... İnsanların kadınların sadece on beş dakikalık şöhret peşinde olduklarını ya da bunu neden şimdi söylediklerini söylediklerini görüyorum. Ya da neden yaşlı bir adamı hayatının sonuna kadar hapse göndermek istiyorlar? Mantıklı olduğunu düşündükleri şeyler ama bir adım geri çekilip baktığınızda inanılmaz derecede zehirli olduğunu görüyorsunuz.

Tüm bunlar aynı zamanda gençlerin günlük yaşamlarını sürdürdükleri dünya bağlamında da anlaşılmalıdır - büyük ölçüde çevrimiçi olan ve ana akım medya mesajlarının, erkekosfer ideolojisinin üzerine kolayca inşa edilebileceği gevşek bir şekilde cinsiyetçi ve basmakalıp bir temel oluşturduğu bir dünya. Bu aynı zamanda gençlerin çoğunun çevrimiçi pornografi gördüğü bir dünyadır. BBC için yapılan bir anket, yüzde 60'ının on altı yaşına kadar çevrimiçi porno izlediğini ve ilk gördüklerinde dörtte birinin on iki yaşında veya daha genç olduğunu ortaya koydu it.⁽³⁾ Bu, gördükleri hazır videoların, seksin saldırgan, şiddetli, aşağılayıcı, genellikle ırkçı bir egemenlik eylemi olduğu, erkekler tarafından başlatıldığı ve kontrol edildiği, kadınların ise genellikle acı içinde boyun eğdiği fikrine katkıda bulunduğu bir dünyadır. Bu kulağa aşırı geliyorsa, Google'a *porno* kelimesini yazın ve karşınıza çıkan en üstteki bağlantıya tıklayın - bulabileceğiniz en kolay erişilebilir, sıradan, ücretsiz site.

Size bir fikir vermek için, tam olarak bu süreci takip ettiğimde, sunulan ilk videolar arasında "amında bıçak olan" bir "genç" hakkında bir video, "küçük bir **g e n c i n**" vajinasına mümkün olan en büyük nesneleri sokmakla ilgili bir video, ensest hakkında bir video, bir adam eliyle ağzını kapatıp onu zorlarken dehşete düşmüş görünen bir kadını gösteren bir video, acı içinde yüzü mahvolmuş genç bir kadını gösteren "minyon genç kaba anal sikiş ve boşalma" adlı bir video, yüzü kapalı ağlayan bir kadını gösteren bir video vardı.

meni, başlığında "boğazlanan" bir kadın, "5'e 1 toplu tecavüz" ve "siyahi genç hizmetçi arkadaşıyla beyaz adamı beceriyor" etiketli bir tanesi.

Okulları ziyaret ettiğimde, kulağa sıra dışı gelse de, gençlerin sık sık "tecavüzün aslında bir iltifat olduğunu" veya "ağlamanın ön sevişmenin bir parçası olduğunu" söylediklerini duyuyorum. On dört yaşında bir erkek çocuğunun tecavüze uğradığı bir okulda, öğretmenlerden biri "Kız ağlarken neden durmadınız?" diye sordu. Çocuk şaşkınlıkla öğretmene baktı ve "Çünkü kızların seks sırasında ağlaması normaldir" dedi.

Bu, manosfer ideolojisinin yerleşme riski taşıdığı bir zemindir.

Bu, çevrimiçi ve çevrimdışı arasındaki sınırın neredeyse hiç olmadığı ve cinsel şiddetin, büyük ölçüde gençlerin yaşadığı çevrimiçi dünyayı doldurma şekli nedeniyle yıkıcı bir şekilde normalleştiği bir nesildir. Manosfer söyleminin ergen erkekler arasında ne kadar güçlü bir yankı uyandırabileceğini anlamak için bunu anlamak önemlidir. Gençlerin akran gruplarında, okullarında ve topluluklarında şiddet ve istismar alanında özel uzmanlığa sahip bir İngiliz sosyal araştırmacı olan Dr. Carlene Firmin, MBE ile konuştum. Kendisi "gençler genellikle internette olup bitenleri akran gruplarının ve topluluklarının bir parçası olarak tanımlayacaklardır, dolayısıyla onlar için bu çok bütünleşik bir durumdur" dedi.

Cinsel şiddetin çevrimiçi tasvirlerinin çevrimdışı davranışları nasıl etkilediğini vurgulamıştır:

Okulda, öğrenci topluluğu arasında dolaşan daha geniş zararlı fikirleri içermeyen bir cinsel saldırı vakasını incelediğimi sanmıyorum ve bu fikirler, çevrimdışı gördüklerinin yanı sıra çevrimiçi gördükleri tarafından bilgilendirilen fikirlerdir. Bu saldırı durup dururken gerçekleşmemiştir.

Dr. Firmin özellikle internette "genç kadınların insanlıktan çıkarılmasından" ve "yaşananların ciddiyetinin farkına varılmamasından" endişe duyuyor:

Davaları incelediğimde beni her zaman etkileyen şeyin bu olduğunu düşünüyorum: bu davalardaki cinsel saldırının sıradan doğası ve neredeyse genç insanların sadece bir fincan çay içiyormuş gibi hissettirmesi.

Çok ciddi bir şey y a p ı y o r l a r d ı , ancak bu ciddiyet hesaplarda tamamen eksikti.

Başka bir deyişle, gençler internette cinsel şiddeti en aza indiren ve hatta yücelten materyallerle karşılaştıklarında, bu durum gerçek dünyada da bu şiddete nasıl tepki verecekleri üzerinde büyük bir çevrimdışı etkiye sahiptir.

Kafa karışıklığı ve taciz okullar tarafından da her zaman iyi bir şekilde ele alınmamaktadır. Okulda tacize ve hatta saldırıya uğrayan kızların, öğretmenlerinin kendilerine "bunu bir iltifat olarak kabul etmelerini" söylediğini duymak yaygındır - bu sadece "erkeklerin erkeklik halidir". Bu şekilde, bazı öğretmenler farkında olmadan tam da erkek çocukların internette maruz kalmaya başladığı türden cinsiyetçi fikirleri normalleştirmekte ve yinelemektedir.

Ziyaret ettiğim bir okulda, okul müdürü bölücü, gereksiz ve potansiyel olarak cinsiyetçi bulduğu için kızların feminist bir topluluk kurması yasaklanmıştı. Kızlar yine de gizlice toplanmaya başladılar; ancak müdürün kızı bir protesto eylemi olarak katıldıktan sonra topluluk gizemli bir şekilde resmi onay aldı.

Ve böylece kadın nefreti, genç erkeklerin inanç sistemlerine, onlar bunun ne olduğunun farkına bile varmadan yerleştiriliyor. Bu kadınlardan nefret etmek değil; erkekleri savunmaktır. Kadınlardan nefret etmek değildir; "gerçek" eşitlik istemektir. Kadınlardan nefret etmek değildir; biyolojik farklılığı kabul etmektir. Herkes internette buna gülüyorsa kadınlardan nefret ediyor olamaz.

Bu gibi mesajlar ve konuşmalar radarıma giderek daha fazla takıldıkça, manöfer ideolojisiyle temas eden gençlerin sayısında kademeli bir artış varmış gibi görünmeye başladı.

Birleşik Krallık'taki okullarda kendilerini feminist olarak tanımlayan kızların bildirdiği düşmanlık muazzam boyutlarda olup, kadın düşmanı sloganlarla bölünen toplantılar, posterlerin üzerine karalanmış küfürlü sloganlar ve kızları yıkıma uğratan ve hatta okul değiştirmek zorunda bırakan uzun süreli sözlü taciz hikayeleri tekrarlanmaktadır.

"Bazen birileri bir öğretmenin feminist olduğunu söylemeye başlıyor ve ardından öğretmen hakkında kötü şeyler söylüyor," diye gözlemde bulunan Tom, personelin de bu durumdan muaf olmadığını belirtiyor. Katıldığım bir okul tartışmasında kendini feminist olarak tanımlayan genç bir kadın, bunun sonucunda erkek akranlarının taciz kampanyasına maruz kaldıktan sonra bana e-posta gönderdi. Bana sınıfındaki erkeklerden aldığı ve içeriği gençlerin mesajlaşmasından çok bir erkek forumuna benzeyen kısa mesajları gösterdi. Ona feminizmin "cinsiyetçi" olduğunu, erkeklerin biyolojik olarak üstün olduğunu ve onlara daha iyi işler vermenin insan ırkını ilerletmenin en iyi yolu olduğunu bildirmişler.

Bu onların suçu değil, diye yazmışlar. "Kötü" olmaya çalışmıyorlar; sadece işler böyle yürüyor. Mesajlarını okuyunca buna gerçekten inandıklarını düşünüyorum. Bunlar, yüz yıl önce değil, bugün genç kızların erkek akranlarından duydukları argümanlar. Sınıf arkadaşlarınız arasında bu görüşlerle yüzleşmeye çalışmak zorunda kaldığınızı düşünün. Okula gittiğinizi ve genetik olarak sizden üstün olduklarına gerçekten inanan erkeklerle birlikte eğitim aldığınızı düşünün. Bunun akademik çabalarınız üzerindeki etkisini bir düşünün. Ve bu fikirleri derin tartışmalara yol açan görüşler olarak değil, basit gerçekler olarak özümsemiş bir genç olduğunuzu hayal edin.

Kendi gözlemlerimin daha geniş bir olgunun parçası olup olmadığını bilmediğimden, erkek çocuklarının farklı bir kesitin fikir ve deneyimlerinin barometresi olarak ideal bir konumda bulunan Good Lad Initiative'den Ben Hurst ile konuşmaya karar verdim.

Görünüşe göre Hurst'ün deneyimleri benimkilere çarpıcı bir şekilde benziyor. O da benim gibi, okullarda her şeyden önce sahte tecavüz iddialarını tartışmaya hevesli erkek çocuklarla defalarca karşılaşmış. Ve benim gibi o da bu konuşmalarda son zamanlarda önemli bir artış olduğunu fark etmiş.

"Şu anda YouTube'da gerçekten aktif olan ve çok sayıda orta sağdan aşırı sağa erkek hakları materyali tüketen çok sayıda çocuk var" dedi. Reddit, 4chan ve Instagram'dan da söz ederek, "Herhangi bir araştırma yapmak ya da dünya görüşlerini herhangi bir şekilde genişletmek zorunda kalmadan gerçekten kolayca erişebilecekleri bir sürü şey var" diye ekledi.

Hurst'e birlikte çalıştığı gençler arasında manosfer fikirlerinden etkilenmiş olabileceklerin oranını tahmin etmesini istediğimde, net bir yanıt verdi: "Sanırım bu durum hiç olmadığı kadar yaygın - muhtemelen iletişimde olduğumuz gençlerin yaklaşık yüzde 70'i bir şekilde bu tür materyallerle temas etmiş ve bence bu durum onların düşünme biçimlerini farklı derecelerde etkiliyor."

Hurst'ün birlikte çalıştığı gençlerin çoğu en uç manosfer forumlarının üyesi gibi görünmüyor. Daha ziyade, manosfer fikirlerine zincirin daha yukarılarından erişiyorlar. Aramızda, manosfer ideolojisinin diğer platformlara nasıl tercüme edildiğini ve seyreldiğini saptamaya çalıştık ve temas kurduğumuz gençlerin farklı düzeylerde maruz kaldıkları, bazılarının onları bir platformdan diğerine götüren ideolojik bir yolculuğa çıktıkları konusunda hemfikir olduk.

"Bazı okullara gittiğinizde çocuklar şöyle diyecektir: 'Jordan Peterson'ı seviyorum'...ve bu sınıflarda hakkında konuşmalar yaparsınız.

'feminaziler' ya da erkek hakları aktivizmiyle ilgili şu anda gündemde olan konu her neyse." Ancak "bunun belki bir ya da iki adım gerisinde olan daha büyük bir çocuk grubu olduğuna" inanıyor. Bu çocukların belirli manosfer topluluklarından haberdar olmaları bile gerekmiyor, ancak yine de ideolojilerinin kolayca sindirilebilir ve son derece akılda kalıcı memler ve şakalarla paketlenmiş veya önde gelen medya figürleri tarafından ana akım tüketim için lezzetli ve saygın hale getirilmiş yönlerini özömsüyorlar.

Hurst, en azından okul düzeyinde, incel veya diğer toplulukların onaylanmış üyelerinden çok daha fazla gencin bu kategoriye girdiğini tahmin ediyor. "[İnseller hakkında] bilgileri var. Ama incellerle ilgili olan şey [şu ki] inceller havalı değil - incel olmalarının nedenlerinden biri de bu, değil mi?" Güldü.

İstemedenden bekâr kalıyorlar. Ve bence gençler... çoğu, bu materyalin kendileriyle alakalı olduğu noktaya henüz ulaşmadılar - üniversitelerde bu tür şeylerle daha çok karşılaşılıyor. Ama hala çok değil. Hala daha düşük seviyeli olması daha yaygın - insanlar Piers Morgan dinliyor ya da Jordan Peterson videoları izliyor... Daha çok şöyle oluyor: "Bir kızla seks yaparsam ona tecavüz ettiğimi düşünmesinden korkuyorum."

Durakladı. "Sesleri öyle çıkmasın diye çok kabadayılık yapıyorlar," ama erkek çocukların sahte tecavüz iddialarına gösterdikleri ilginin temelinde bu korku yatıyor.

Erkeklerin incel veya PUA web sitelerinin "daha yukarısında" düşünerek manosfere **e r i ş t i ğ i** fikri, görüştüğüm genç kişiler tarafından da doğrulandı. Ne Alex ne de Tom incel ya da Yiannopoulos'u hiç duymamıştı (onlara imreniyorum). Okullardaki kendi deneyimlerim de bunu destekliyor: konuştuğüm çocukların küçük ama önemli bir kısmı açıkça manosfer mesaj panolarına derinlemesine dalmış durumda, ancak çoğunluk kasıtlı olarak bu materyali aramıyor ya da farkında bile değil. Bunun yerine, anonim hesaplar ve meme fabrikaları aracılığıyla filtrelenen fikirler onlara geliyor.

Bir okulda, genç bir çocuk akranları arasında en popüler olduğunu söylediği Instagram meme hesaplarından bazılarını bana göstermeyi kabul etti. Hiçbirinin başlığında feminizm ya da manosferle ilgili bir şey yazmıyor; hesapların isimleri büyük olasılıkla *memes* ve *lols* kelimelerini içeriyor. Ancak üzerlerine tıkladığınız anda içerik hemen tanıdık geliyor. Şakalar ve görseller, kadınları fazla hırpaladıklarında dövme gönderme yapıyor.

Eşit haklar konusunda "kibirli" olmak, feminist ikiyüzlülük ve sahte tecavüz suçlamaları en yaygın konular arasında yer alıyor. Hashtag'ler belki de bu hesapların en açıklayıcı yönü - içeriğin gerçekliğini dağıtım sisteminin sıradanlığıyla birleştiriyorlar: #freshmemes #funniestmemes

#schoolshootermemes

#feminizmkanser

#edgymemesforedgyteens.

Bu hesapların genellikle görünür bir yüzü ya da kişiliği yok ve her görselin altında bitmek bilmeyen yorum dizileriyle yüz binlerce takipçi çekme eğilimindeler. Tecavüz ve aile içi şiddetle ilgili şakalar transfobi ve İslamofobi ile karışıyor. Irkçılık çok yaygın; baktığım her dört gönderiden birinde n- kelimesine rastladım. *İncel* ya da *erkek hakları* gibi açık terimlere rastlanmasa da, materyal manosferden tanınabilir nitelikte. Kullanıcılardan Hillary Clinton'ın hapse girmesini istiyorlarsa "beğen "e tıklamalarını talep eden bir meme (10.434 beğeni), Anita Sarkeesian'ın kafasına silah dayanmış, üzerinde oynanmış bir görüntüsüyle yer kapma yarışına giriyor. Bu memleri tüketen çocuklar Gamergate'i duymamış olabilirler ve Sarkeesian'ın kim olduğunu bile bilmiyor olabilirler, ancak farkında olma dan kadın düşmanı güruhun ortak bilgisine ve grup düşüncesine aşılanıyorlar.

Kadın düşmanlığının gençler için bu kadar erişilebilir olduğu fikri şaşırtıcı geliyorsa, bunun nedeni muhtemelen pek çok yetişkinin özellikle YouTube'un gençlerin hayatındaki yaygınlığı ve merkeziliği hakkında çok az fikir sahibi olmasıdır.

Öncelikle, neredeyse yüzde 90'ının günde birden fazla kez çevrimiçi olduğunu bildirdiği gençleri düşünün. Ardından Ofcom'un on altı ila yirmi dört yaş arasındaki gençlerin beşte birinin haftanın her günü günde yedi saatten fazla internette vakit geçirdiğini ortaya çıkardığı gerçeğini ekleyin.⁴ Şimdi de internette geçirdikleri bu muazzam süre boyunca ne yaptıklarını düşünün. İşe gidip gelirken kullandıkları telefon alışkanlıklarının analizine göre, bu sürenin neredeyse yarısı sosyal medyada geçiyor. Peki en çok hangi platformları kullanıyorlar? Pew Araştırma Merkezi'nin çalışmasına göre, ABD'li gençlerin yüzde 85'i YouTube kullandığını söylerken, bu oran Instagram'ı kullanan yüzde 72, Facebook'u kullanan yüzde 51 ve Twitter'ı kullanan yüzde 32 ile karşılaştırılıyor.⁵ Dünyada 1,5 milyardan fazla YouTube kullanıcısı var; bu rakam televizyonuna sahip hane sayısından daha fazla.⁶

Bu nedenle, birçok yetişkin için şok edici olsa da, yakın tarihli bir raporun YouTube'un tüm mobil internet trafiğinin yüzde 38'inden sorumlu olduğunu ortaya koyduğunu öğrenmek muhtemelen gençleri şaşırtmayacaktır

internationally.⁽⁷⁾(Karşılaştırmak gerekirse, Netflix yayınları sadece yüzde 2,4'lük bir orana sahiptir.) Bu durum, genç demografinin internete akıllı telefon üzerinden erişme olasılığının önemli ölçüde daha yüksek olduğu düşünüldüğünde, amaçlarımız açısından özellikle önemlidir.

Bu durum, gençlerin YouTube'da geçirdikleri sonsuz saatlerin ne ölçüde farkında olmadığımızı ortaya koyduğu ölçüde resmi biraz daha netleştirmeye başlıyor. Peki konu alt-sağ ve manosfer ideolojisi olduğunda bu durum neden özellikle önemlidir?

YouTube'u huysuz kedi videoları ve film fragmanlarının evi olarak düşünen yetişkinler için, platformun aşırı sağcı düşünce tarafından yoğun bir şekilde sömürgeleştirildiğini, beyaz üstünlükçü, kadın düşmanı sunuculara sahip çok sayıda kanal tarafından temsil edildiğini ve dünya görüşlerini desteklemek için binlerce saatlik içerik pompalandığını öğrenmek sinir bozucu.

"YouTube'da sayısız başka siyasi ifade biçimi var, ancak hiçbir blok YouTube s a ğ ı ve onun düzinelerce inatçı vlogger'ı kadar organize veya iddialı değil," diye yazan John Herrman, YouTube'u talk radio ile karşılaştıran anlayışlı bir *New York Times* makalesinde, her iki platformun da aşırı, gerici aşırı sağcı düşünürlere meydan okuması olmadan derin bir dinleyici kitlesine saatlerce konuşma fırsatı sunduğunu öne sürdü⁸.

Ancak New York merkezli araştırma enstitüsü Data & Society tarafından 2018'de yayınlanan bir rapor, YouTube'daki alternatif sağ ve manosfer etkilerinin farkında olanlar için bile şok dalgaları yarattı. Araştırmacı Rebecca Lewis tarafından kaleme alınan rapor, seksen kanalda altmıştan fazla akademisyen, medya uzmanı ve internet figüründen oluşan bir "alternatif etki ağı" ortaya çıkardı. Bu kişiler daha ana akım, kendini özgürlükçü ve muhafazakâr ilan eden yorumculardan aşırı kadın düşmanlarına, beyazların üstünlüğünü savunanlara ve ırkçılara kadar çeşitlilik göstermektedir. Lewis raporunda, "Bu YouTuber'ların çoğu tek bir ideolojiden ziyade 'gerici' bir pozisyonla tanımlanıyor: feminizme, sosyal adalete ya da sol politikalara genel bir karşıtlık" diye yazdı.⁹

Keşfettiği şey, platformun "aşırı sağcı influencer'lardan oluşan geniş bir ağın genç izleyicilere propaganda yayını yaparak kazanç sağladığı tek ve en önemli merkez" haline geldiğiydi. Lewis, özellikle bu sağcı yorumcuların benzer markalama, arama motoru optimizasyonu ve diğer teknoloji meraklısı teknikleri kullanarak güçlü bir influencer ağı oluşturduklarını, bu ağın daha popüler ve sosyal olarak

daha uç figürlerin güvenilirliğini artırmak için kabul edilebilir kişilikler ve bunun karşılığında çapraz tozlaşmadan ve izleyicilerinin genişlemesinden yararlanma.

Başka bir deyişle, "Etkileyiciler arasındaki sosyal ağlar, izleyicilerin giderek daha aşırılık yanlısı siyasi görüşlere maruz kalmasını ve bunlara güvenmesini kolaylaştırıyor" diye yazdı. Ve "internetin karanlık köşelerinden" çok uzakta, "birçok aşırılık yanlısı içerik, YouTube gibi platformlarda kolayca erişilebilen, iyi kaynaklara sahip bireyler tarafından alenen desteklenen ve doğrudan ana akım kültürle etkileşime giren ön ve merkezde gerçekleşiyor" uyarısında bulundu. Jordan Peterson gibi figürler raporda özetlenen yelpazenin sosyal olarak daha kabul edilebilir ucunu temsil ederken, diğer uçta Richard B. Spencer ve Mike Cernovich gibi web'in en aşırı beyaz üstünlüğü ve kadın düşmanlığı topluluklarından tanınmış isimler yer aldı. Ayrıca kullanıcı adlarında "red pill" (kırmızı hap) geçen influencer'ları da içeriyordu. Görüşlerine açıkça katılmasalar bile, daha radikal düşünürlerden bazılarının ev sahipliği yaparak ve onlarla platform paylaşarak, daha ana akım kişilikler "açıkça ırkçı" veya kadın düşmanı fikirleri "tamamen normalmiş gibi" ele alarak güçlendirmeye yardımcı oluyorlar.

Bu videoların gençlerin dünya görüşleri üzerindeki potansiyel etkisi, sadece kitlesel olarak maruz kalmaları nedeniyle değil, aynı zamanda özellikle tekrarlanan araştırmaların artık daha fazla gencin "haberlerini" televizyondan veya başka herhangi bir kaynaktan ziyade sosyal medyadan aldığını öne sürdüğü gerçeği ışığında çok büyüktür. Bu durum, herhangi bir alternatif ya da titizlikle doğruluğu kontrol edilmiş bilginin dengeleyici etkisi olmaksızın, giderek daha aşırı hale gelen YouTube içeriği tarafından doldurulmaya hazır, son derece rahatsız edici bir boşluk bırakma riski taşımaktadır.

Ancak en kötüsü henüz gelmemişti. 2018 yılında sosyologlar ve eski YouTube çalışanları, YouTube kullanıcılarına önerilen videoları sunan ve onları ilk izledikleri video bittikten sonra daha fazla içerik izlemeye ikna etmeye çalışan gizli algoritmalar hakkında konuşmaya başladı. Bu algoritmalar özellikle önemli görünmeyebilir, ta ki şunları öğrenene kadar İzlenen tüm YouTube videolarının yüzde 70'i platformun algoritması tarafından öneriliyor.⁽¹⁰⁾ Yani insanlar kendilerine sunulan içeriği izlemek için, gerçekten aradıkları videolardan çok daha fazla zaman harcıyor.

Tüm mobil internet trafiğinin yüzde 38'inin aşağıdakilerden oluştuğunu unutmayın YouTube tarafından mı? Bu iki istatistik bir araya geldiğinde, dünyadaki tüm mobil internet trafiğinin yaklaşık dörtte birinin YouTube'un izlemeleri için seçtiği videoları izleyen insanlardan oluştuğu anlamına geliyor.

bir dakika bile sürmüyor. Bu bağlamda, YouTube'un algoritmasının bizi yönlendirdiği içerik türü birdenbire yepyeni bir önem kazanıyor. Eski YouTube mühendisi Guillaume Chaslot'un algoritma ve algoritmanın işleyişi hakkında söylediklerini öğrendiğinizde bu kötü bir haber.

YouTube parasını reklamlardan kazandığından, en büyük amacı kullanıcıların videoları mümkün olduğunca uzun süre izlemesini sağlamak ve böylece reklam sunmak için mümkün olan en fazla sayıda gözbebeği elde etmektir. Chaslot'un 2018'de birçok medya kuruluşuna endişelerini dile getirdiğinde kamuoyunda oluşan önemli bir yanlış kanı, algoritmanın insanlara en alakalı veya en kaliteli içeriği sunmayı amaçladığı varsayımıdır. Chaslot, durumun kesinlikle böyle olmadığını söyledi. Bunun yerine, tamamen "izlenme süresine" odaklanıyor. Ve araştırmalar, insanların izlemeye devam etmesini ve daha fazlası için tıklamasını sağlayan şeyin giderek daha uç içerikler olduğunu gösteriyor.

Akademisyenler bu örüntünün önemini kısa sürede kavradı. *New York Times*'da yazan sosyolog Zeynep Tüfekçi, ortalama hangi videoyla başlarsa başlasın, YouTube algoritmasının onu hızla ilişkili ama çok daha sert içeriklerden oluşan bir tavşan deliğine gönderdiğini anlattı. "Vejetaryenlikle ilgili videolar veganlıkla ilgili videolara yol açtı. Koşu hakkındaki videolar ultramaraton koşusu hakkındaki videolara yol açtı."¹¹Bir *Wall Street Journal* araştırması da aynı fenomenini ortaya çıkardı.¹²Elbette, örneğin eğlenceli dans hareketleri veya yemek pişirme teknikleri hakkında videolar arayanlar için bu nispeten zararsız bir modeldir. Ancak oldukça ana akım siyasi içeriklere bakmaya başlayan etkilenebilir gençler için bunun çok daha ciddi sonuçları vardır. Chaslot, *Daily Beast*'e verdiği demeçte, "YouTube'un önerilerinin insanları filtre baloncuklarına soktuğunu çok çabuk fark ettiğini... Çıkış yolu olmadığını" söyledi.

2019 yılında *New York Times*'a verdiği bir röportajda YouTube'un baş ürün sorumlusu, Neal Mohan, platformun bir "tavşan deliği" etkisi yarattığını reddederek, tam bir içerik ve görüş yelpazesi sunduğunu ve sitenin öneri sistemleri tarafından kullanılan tek özelliğin izleme süresi olmadığını söyledi. Algoritmanın daha uç videoları sıraya koyabileceğini kabul etti, ancak aynı zamanda "tam tersi yönünde eğimli başka videolar" da sunabileceğini iddia etti."¹³Ancak kendi deneyimlerimde veya bu fenomeni belgeleyen diğer yazarların deneylerinde durum böyle görünmüyordu.

Bu, YouTube'un kasıtlı olarak bu aşırı ırkçı ve kadın düşmanı bakış açılarını teşvik etmek ve desteklemek için yola çıktığı anlamına gelmiyor. Ancak bu, sitenin çalışma şeklinin kasıtsız ve güçlü bir yan etkisi gibi görünüyor. Bu

Bu kalıpların ana akım sosyal medya platformlarının DNA'sına kasıtlı veya kötü niyetli olarak yazılmış olması olası değildir, ancak bu tür platformları tasarlama, yönetme, kontrol etme ve bunlardan kar elde etme eğiliminde olan kişilerin demografik özellikleri göz önüne alındığında, bu sorunların hiçbirinin öngörülmemiş olması da tamamen tesadüf değildir. YouTube'un sahibi olan Google'ın en son yıllık çeşitlilik raporu, küresel işgücünün yüzde 68'inin erkek olduğunu ve Amerika Birleşik Devletleri'nde işgücünün sadece yüzde 3,7'sinin Siyah olduğunu ortaya koydu.¹⁴

Sosyal medya platformlarının barındırdıkları içerik konusunda çok daha fazla sorumluluk almaları gerektiğine inanan Dr. Lisa Sugiura, başlangıçta bir tür "seksi ya da değil" platformu olarak kurulan ve Harvard öğrencilerinin kadın akranlarının resimlerini derecelendirip karşılaştırmalarına olanak tanıyan Facebook'un kökenine işaret etti. Dr. Sugiura bıkkın bir kahkaha attı. "Cinsiyetçilik Facebook gibi bir şeyin teknolojisine gömülüdür - nereden geldiğini, nasıl başladığını bir düşünün! Yani pikap sanatçılarına ve gündemlerine bakın - kullandıkları araçla en başından beri onaylanmış durumdalar."

Manosfer topluluklarının ve ürettikleri video türlerinin YouTube'un algoritmasıyla özellikle iyi oynayan birkaç özelliği vardır. Videolar uzun olma eğilimindedir, bu da özellikle izleyiciler tamamını izlerse otomatik olarak daha uzun izleme süresi elde edecekleri anlamına gelir ki bu da manosfer gibi kendini adanmış ve yatırım yapmış bir topluluk için daha olasıdır. Güncel ve trend haberleri (örneğin, herhangi bir sahte tecavüz iddiası olayını kendi mağduriyetçi dünya görüşlerinin anında doğrulanması olarak kabul ederler) hızla alırlar ve genellikle doğruluk kontrolü veya dengeli raporlama gibi külfetli görevlerden bağımsız olarak çok hızlı bir şekilde içerik üretebilirler. Ve alternatif sağ ile inceller, beyaz üstünlükçüler ile MGTOW, PUA'lar ve MRA'lar gibi grupların ideolojik takıntıları arasında muazzam bir örtüşme vardır. Bu ırkçı, anti-Semitik, İslamofobik, göçmen karşıtı, kadın düşmanı ya da homofobik kesişme, onları "ilgili" kanallar ve içerikler arasında bağlantı kurmanın yollarını arayan bir algoritma için rüya gibi bir olasılık haline getiriyor.

Jacob Davey, kendisiyle konuştuğumda, aşırılık yanlısı görüşlerin yayılmasına olanak sağlayan "[internet] platformlarının işlevselliği" ile ilgili özel endişelerini dile getirdi: "YouTube'da algoritmik olarak desteklenen bir tavşan deliğine düşebilirsiniz, bu da sizi çok hızlı bir şekilde önerilen tek şeyin kadın düşmanı vloggerlar olduğu bir duruma sokabilir... [Bunun] ele alınması gerekiyor."

Bu pratikte nasıl görünüyor? Bunu öğrenmek için internet geçmişimi temizledim, çerezlerimi sildim ve "tarafsız" bir noktadan başladığımdan emin olmak için özel bir tarama penceresi açtım.

YouTube'u açtım, arama çubuğuna *feminizm nedir* yazdım ve karşıma çıkan ilk linklerden birine tıkladım (oyuncu Emma Watson'ın profeminist bir konuşması). Oradan sonra algoritmanın beni istediği yere götürmesine izin verdim. İlk video bittikten sonra bir sonraki video otomatik olarak oynamaya başladı. Bu, kendisini "ifade özgürlüğü ve büyük fikirler" hakkında bir talk show olarak tanımlayan *The Rubin Report*'tan bir videoydu. Programın sunucusu Dave Rubin, Data & Society raporunda YouTube'daki aşırı sağcı etki ağıyla ilgili olarak özellikle atıfta bulunulan isimlerden biri. Video, Yiannopoulos'un "erkeklerin kötü, bozuk ve yanlış olduğuna dair sürekli bir mesaj" yayan "öncelikle erkek düşmanlığı... çok öfkeli, acı, küfürlü, lezbiyen bir tür feminizm" olarak tanımladığı modern feminizm hakkında konuşması için neredeyse hiç itiraz edilmeden serbest bırakıldığı bir röportajdı. Kampüs tecavüz istatistiklerini "saçmalık" olarak nitelendirdi ve Barack Obama'nın cinsel şiddetle ilgili verdiği rakamların "doğru olmadığını" söyledi. Video iki milyondan fazla izlendi.

Bir sonraki otomatik oynatılan video Peterson'ı içeriyordu. Takip eden on önerilen video arasında Peterson (listede üç kez yer aldı) ve Yiannopoulos (dört kez yer aldı) vardı. İlginç olan, bu videoların tam da Lewis'in dile getirdiği endişeleri ortaya koymaya yaraması. Videoların hiçbiri doğrudan daha tartışmalı figürlerin kanallarından gelmiyor; hepsi Channel 4 News dahil olmak üzere daha ana akım, "saygın" sunucuların kanallarındaki yorumcularla yapılan röportajlar. Çok basit, giriş seviyesinde bir sorudan yola çıkan genç bir kız için bunlar "feminizm nedir?" sorusuna verilen çok spesifik ve uç cevaplar. Ve dengeli bir görüş yelpazesi sunmak bir yana, hepsi de kadın haklarına ilişkin aynı kadın düşmanı yanlış kanıları şiddetle tekrarlıyor.

Ancak yeni giriş yapmış ve konu hakkında fazla bilgisi olmayan genç bir kişi olduğunuzu düşünün. Sunulan videoların hepsi yüksek prodüksiyon değerlerine sahip. Sunucuları kibar ve tanınmış, tartışma programları popüler. Tüm bunlar, konuya yabancı izleyiciye bunların uç ya da aşırı fikirler değil, yaygın ve geçerli görüşler olduğunu düşündürüyor. YouTube'un algoritmasının feminizm hakkında kesinlikle hiçbir olumlu veya alternatif içerik sunmaması, bunun ezici bir çoğunlukla popüler fikir birliği olduğu izlenimini veriyor. Önerilen sonraki beş videonun otuz altı milyon kez görüntülenmiş olması da bunun

YouTube makinesi tarafından önerilen yem olarak sunulmaları alışılmadık bir durum değil.

Konuştuğum gençler bu korkuları güçlü bir şekilde destekleyen ifadeler verdi. YouTube ve antifeminizm konusunda Alex, "ok fazla takipçisi olan birçok insan [antifeminizm] hakkında konuşuyor" dedi. Bu antifeminist videoların genellikle YouTube tarafından arkadaşlarına tavsiye edildiğini söyledi. "Ve rnek aldıkları [evrimii fenomenler], kafalarında dünyanın bu şekilde işlediğine dair bir tür fikir yaratıyor."

Adam kabul etti.

Bence, herkesin herkesin görüşünü onayladığı bir topluluk içindeyseniz, dışarıdan herhangi bir alternatif etki almıyorlar ve açıkçası diğer herkesin bir kar tanesi, bir feminazi ya da onlara ne demek istiyorlarsa onu varsayma eğiliminde olacaklar, bu yüzden kendi görüşlerinin tek doğru görüş olduğunu düşünüyorlar, çünkü onaylanıyorlar.

Lewis'e göre bu durum esasen evrimii telkin için bir alan yaratmaya başlıyor ki bu da potansiyel olarak savunmasız bir yaş grubu için özellikle ciddi bir sorun: "YouTube çok genç bir demografiye hitap ediyor... Gençler siyasi ideallerini şekillendirmeye daha yatkın. Hayatınızın bu döneminde kim olduğunuzu ve politikanızın ne olduğunu bulmaya çalışıyorsunuz." ¹⁵

Bu korkular, Londra'da karma bir okulda on dört ila on sekiz yaşlarındaki öğrencilerin öğretmenliğini yapan ve ğrencilerinin kimliklerini korumak amacıyla adının açıklanmaması koşuluyla kendisiyle görüşmeyi kabul eden bir ğretmen tarafından da doğrulanmıştır. Bana şunları söyledi: "Birçok gencin (oğunlukla erkek ama her zaman değil) kadınlar ve toplumsal cinsiyet hakkında çok radikal ifadeler kullandığını duydum ve bunları sorguladığımda YouTube'da MRA videoları izlediklerini öğrendim." ğrencilerin konuşmalarına kulak misafiri olduğunda, bu aşırılık yanlısı videolara başlangıçta komik veya aptalca olan bir YouTube video dizisinin sonunda rastladıklarını tahmin ettiğini söyledi. Başka bir deyişle, bu tür videoları aramaya gittiklerini düşünmüyor, ancak videolar bunun yerine YouTube tarafından sunuldu.

Lisede Margaret Atwood'un *Damızlık Kızın yks*'n öğrenirken, bazı öğrencileri "erkekler için bir *Damızlık Kızın yks*" olması gerektiğini söyleyerek şikayet etmişti. (Atwood'un distopik romanı, kadınların tamamen boyunduruk altına alındığı hayali totaliter bir Birleşik Devletler'de geçiyor.

gerçek dünyadaki baskılardan esinlendiği bilinmektedir. Atwood şöyle demiştir: "Kurallarımdan biri, daha önce yaşanmamış hiçbir olayı kitaba koymayacak olmamdı.") "Onlara bunu sorduğumda," dedi öğretmen bana, "erkeklerin artık kadınlardan daha az hakka sahip olduğunu ve kadınların her zaman şikayet ettiğini, ancak şimdi işlerin erkekler için daha zor olduğunu söyleyen bir YouTube videosuna atıfta bulundular."

Tıpkı benimki gibi, onun da şüpheleri ilk olarak öğrencilerinin internette manosfer kaynaklarında rastladığı antifeminist safsataları papağan gibi tekrarladıklarını fark ettiğinde uyandı: "Birkaç öğrencim feminizmin çok ileri gittiğine dair yorumlar yaptı ve sorgulandıklarında, savaşlarda daha fazla erkeğin ölmesi ve çocuk velayet yasalarının kadınların lehine olması gibi erkek hakları aktivizminden tanıdığım argümanları kullandılar."

Müdahale etme ve bu tür görüşlere karşı çıkma çabalarına rağmen öğrencilerini etkilediğine şahit olduktan sonra, çevrimiçi radikalleşme sürecini aldatıcı bir şekilde kaygan bir yokuş olarak tanımladı: "Bence ilk videolar empatiden vazgeçirebilir ve kadınların 'ötekileştirilmesini' teşvik edebilir ve daha sonra bu daha aşırı bir hal alır... 'Sinirli mizah', 'başarısız' videolar, komplo teorileri ve erkek hakları aktivizmi arasında bir bağlantı olduğundan şüpheleniyorum."

Elbette bu tür nazik ve görünüşe göre rastgele bir şekilde giderek daha aşırı içeriklere doğru "dürtme "den etkilenebilecek olanlar sadece gençler değil. Chaslot ve diğerlerinin 2016 Amerikan başkanlık seçimleri öncesinde YouTube algoritması tarafından önerilen videolara ilişkin analizleri, tamamen tarafsız bir noktadan başlansa bile, **Y o u T u b e**'un Clinton karşıtı videoları önerme olasılığının Trump karşıtı videolardan altı kat daha fazla olduğunu ortaya koymuştur; bu videolar arasında Clinton'ın gizli ağır hastalıkları ya da satanist tarikatlarıyla bağlantıları olduğunu öne süren birçok aşırı komplo teorisi de yer almaktadır.¹⁶

Yine de YouTube'u potansiyel siyasi bilgi ve etki kaynağı olarak sürekli olarak hafife aldık ve görmezden geldik. Kamuoyunun bu konudaki ilgisi neredeyse yalnızca Facebook'a odaklandı, ancak *Guardian*'ın da belirttiği gibi, Donald Trump'ın seçimleri yalnızca 80.000 oyla kazandığı ve Chaslot'un YouTube tarafından önerilen seçim yemekleri veritabanındaki videoların seçim gününden önce toplamda üç milyardan fazla kez izlendiği gerçeği ışığında bu bulgular endişe vericidir.⁽¹⁷⁾ Ve elbette algoritma, Clinton'ın sağlığı hakkındaki komplo teorileri böylesine güçlü bir dalgalanma etkisi yaratan Cernovich gibi troller tarafından kasıtlı manipülasyonun eline doğrudan oynuyor.

Peki bunun gençler üzerinde ciddi bir etkisi olabileceğinden endişe etmek için somut bir neden var mı? Bu içeriğe maruz kalmanın gerçekten bir etkisi olduğundan emin miyiz? Tek kelimeyle: evet. 2018 yılında araştırmacı gazetecilik kolektifi Bellingcat, yetmiş beş faşist aktivistin radikalleşme yollarını araştıran derinlemesine bir analizin sonuçlarını yayınladı. Araştırmada yüz binlerce Discord sunucusu gönderisinden oluşan bir veri tabanı kullanıldı. (Discord, öncelikle oyuncular için tasarlanmış bir sohbet platformudur, ancak genellikle alternatif sağ ve manosfer üyeleri tarafından kullanılır). Soruşturma, faşistler ve beyaz milliyetçiler arasında aşırıcılığa geçişlerini tartışan konuşmaları ortaya çıkardı. Poster gönderenlerin çoğunluğunun çevrimiçi içerikle radikalleştiklerine i n a n d ı k l a r ı ve "YouTube'un en sık tartışılan web sitesi olduğu görülmüştür. "[18](#)

Bireysel sohbetler, aşırı beyaz üstünlüğü ve faşizme giden yolculuğun manosfer ve alternatif sağın karışık ağları arasında nasıl dolandığını ortaya koydu; klasik bir örnek, bir blogda "Feminizm konusunda kırmızı çizgiler" ile başlayıp "İslam konusunda kırmızı çizgiler" ile devam etti..."youtube yorum bölümünde", sonra "GG [Gamergate] hakkında kırmızı bültenle bilgilendirilerek", "tecavüze uğrayanlar" hakkında bilgiye ulaşarak ve nihayet "ırksal IQ "ya (beyazların beyaz olmayanlardan daha büyük beyinlere sahip olduğuna dair yanlış beyaz üstünlükçü inanç) ve "halkımızın varlığını ve beyaz çocuklar için bir geleceği güvence altına almalıyız" fikrine inanmaya başlayarak." (Bu son cümle ünlü bir beyaz üstünlükçü, terörist sloganıdır.) Sohbetlerde, din değiştirenlerin ideolojiye "alıştırılma" yolları olarak memlerden ve şakalardan açıkça bahsedilmektedir

-İlk başta ironik olarak görürken "birdenbire meme olmaktan çıktı". Aşırılık yanlış manosfer söylemini benimsemeye başladığında ergenlik çağındaki olan David Sherratt bana şunları söyledi: "Dürüst olmak gerekirse bu tür şeyleri aramaya hiç gitmedim... Kesinlikle çoğunlukla YouTube'un tavsiyeleriyle Bunları buldum."

Eğer hiçbir zaman aşırı bir ideoloji bulmak için yola çıkmadıysanız, bunun ne olduğunun farkında bile değilseniz, o zaman gerçekten farkında bile olmadan giderek daha radikal görüşler edinmek çok kolaydır. İnternette gördüğünüz her şey genel olarak aynı bakış açısını güçlendiriyorsa, YouTube gibi saygın bir platform tarafından size öneriliyorsa, elbette bu *nefret* olarak tanımlanamaz, gerçekten değil.

2019'da nadir görülen bir iyi haber manşetlere çıktı: bilim insanları ilk kez bir kara deliğin fotoğrafını çekmeyi başarmıştı. Haber büyük bir tantana ile karşılandı ve dikkatler hızla Katie Bouman'ın üzerinde toplandı.

Tarihi başarıyı mümkün kılan ekibe liderlik eden yirmi dokuz yaşındaki MIT yüksek lisans öğrencisi. Ancak birkaç saat içinde manosfer harekete geçti. Reddit gibi tipik sıcak noktalar da dahil olmak üzere birçok web sitesinde, Bouman'ın aşırı kadın düşmanlığı, komplo teorileri, sahte haberler ve düpedüz yalanlarla övülmesini kınayan binlerce yorum, gönderi ve başlık ortaya çıktı.

Tipik bir başlığın başlığı "Merhaba Benim Adım Katie Bouman ve Ben Bir Sahtekârım" şeklindeydi ve altındaki yorumlar Bouman'ın dış görünüşü hakkında hakaretler ve "feminaziler" ve "SJW'ler" (manosferdeki aşağılayıcı "sosyal adalet savaşçıları" teriminin kısaltması) hakkında kin kusan bir lağım çukuruna dönüştü. Her zamanki gibi bu saplantı hızla yayıldı ve Bouman'ı eleştiren ve (yanlış bir şekilde) Bouman'ın övüldüğü işlerin çoğunu aslında erkek meslektaşlarının yaptığı iddia eden YouTube videoları ortaya çıktı. Bu, pek çok kişinin uç, azınlık bir faaliyet olarak düşüneceği türden aşırı, son derece kadın düşmanı bir tepkinin iyi bir örneği idi.

Ancak YouTube'un algoritmasının başka fikirleri vardı. Kısa bir süre içinde, Bouman'ın adı platformda aratıldığında çıkan en iyi sonuç, "Kadın İşin %6'sını Yapıyor Ama Övgünün %100'ünü Alıyor: Kara Delik Fotoğrafı" başlıklı son derece kadın düşmanı ve gerçekleri yansıtmayan bir video oldu. Güvenilir medya kuruluşlarından gelen gerçek haberlerden daha belirgin bir şekilde görünen video, nispeten bilinmeyen, az takip edilen bir hesaptan gelmesine ve hikayeye ilgili diğer gerçek haber videolarından daha az görüntülenmesine rağmen algoritma tarafından hikayeye ilgili en iyi kaynak olarak önerildi. Peki algoritmanın izleyicilere daha sonra izlemeleri için önerdiği (ve otomatik olarak oynattığı) "ilgili" videolar? Peterson'ın cinsiyetler arası ücret farkını "ç ü r ü t t ü ğ ü " videolar elbette!

YouTube, tasarımı gereği radikalleştirici ve aşırılık yanlısı ideolojileri güçlendirmek, normalleştirmek ve yayılmasını sağlamak konusunda yalnız değildir. Instagram'da, gençlere mizah ve "şaka" perdesi altında ırkçılık ve kadın düşmanlığının sulandırılmış, sindirilebilir, meme dostu versiyonlarını sunan binlerce hesap, herhangi bir kınama beklentisiyle kendilerini yeniden başlatma veya yedek hesaplar oluşturma yeteneği sayesinde nispeten cezasız bir şekilde çalışabilmektedir.

New Media & Society dergisinde yayınlanan bir makalede, iletişim profesörü Adrienne Massanari, "Reddit'in karma puan sistemi, materyallerin altdizinler arasında toplanması, altdizin ve kullanıcı hesabı oluşturma kolaylığı, yönetim yapısı ve politikalarının

saldırgan içerikler, anti-feminist ve kadın düşmanı aktivizmi için verimli bir zemin oluşturmaktadır. "[19](#)

Yazar Aja Romano, Twitter'ın sürekli kitlesel taciz kampanyaları için kullanmak isteyenler tarafından manipüle edilmesinin ne kadar kolay olduğunu gözlemledi:

Herkesin bir hesap açabilmesi ve doğrulanmış kullanıcılara doğrudan tweet atmaya başlayabilmesi Twitter için bir satış noktası olabilir, ancak aynı zamanda "çorap kuklaları" doldurmayı (yani, hepsi farklı kişiler gibi davranan bağlantısız internet hesapları oluşturmayı) ve sitesinde tacizi yaygınlaştırmayı son derece kolay hale getirir.[20](#)

Kısacası, sosyal medyanın DNA'sında nefret ve taciz için bir araç olma kapasitesi var.

Tüm bu platformların nefret dolu davranışlara karşı politikaları var ve hepsi nefrete ve zarara teşvik için polis girişimlerinde bulunuyor. Ancak mevcut halleriyle, belirli ideolojilerin milyonlarca genç insana ulaşması için paratoner görevi görmeye devam ediyorlar.

Tüm bunlar, ergenlik çağındaki bir çocuğun oldukça iyi huylu fikirlerle başlayabileceği anlamına gelir - "Tanrım, feministler her şeyi biraz ciddiye alıyor gibi görünüyor" - ve daha sonra şakalardan ve memlerden komedi video derlemelerine ve daha da aşırı fikirlere ve içeriğe doğru kaygan eğimin farkına varmadan çok nazıkçe itilebilir. Sonunda, tam önünde dursa bile bir kadının cinsel saldırıya uğradığı konusunda yalan söylediğini varsayar. Öyle bir noktaya gelir ki, farkında bile olmadan kadınlardan nefret etmeye başlayabilir.

Sosyal medya şirketlerinin bu radikalleşme sürecine yardım ve yataklık etme yolları tamamen kasıtsız olsa da, sürecin dişlileri, yeni katılımları en üst düzeye çıkarmak için kendilerine sunulan sosyal araçları bilerek kullanan çevrimiçi aşırılık yanlıları tarafından ustalıkla yağlanmaktadır. Ve kasıtlı olarak ve özellikle genç erkeklere odaklanmaktadır.

Lewis'in gözlemlediği gibi, gençler dünyalarını keşfetmeye ve nerededir olduklarını anlamaya başladıklarında siyasi ve ideolojik sömürüye karşı özellikle savunmasızdırlar. Manosferin ve alternatif sağın erkekleri bunu anlıyor. Genç, şekillendirilebilir zihinlerin sunduğu fırsatın farkındadırlar ve onları mümkün olan en geniş ölçüde sömürmeye hazırdırlar.

Nisan 2019'da Mike Buchanan AVFM'de bir makale yayınlarak "J4MB için, özellikle Siyaset ve Tarih gibi misyonumuza yakın konuları okuyan veya öğreten üniversite öğrencileri ve akademisyenlerle etkileşim kuran yeni bir strateji" açıkladı. Birkaç ay içinde, Cambridge Üniversitesi'nde konuşmak için bir yer ayırtmış, ardından öğrenciler protesto edince ana akım basında yer almıştır.

Büyük bir PUA eğitim organizasyonu, web sitesinde, organizasyonun "muazzam güvenilirliğini" daha da güçlendirmek için "Yale, Harvard, Wharton ve daha fazlası gibi prestijli üniversitelerde konuşmalar yaptığını" övünüyor.

Daily Stormer'dan Andrew Anglin şunları yazdı:

Hedef kitlemiz 10 ila 30 yaş arasındaki beyaz erkekler... On yaşından küçük çocukları da dahil ediyorum çünkü bunun bir unsuru da süper kahramanlar gibi görünmek istememiz. Erkek çocukların bir parçası olmayı hayal ettikleri bir şey olmak istiyoruz. Bu, bunun temel unsurlarından biri. Buna 30 yaş üstü erkekleri dahil etmiyorum, çünkü o noktadan sonra düşünceleriniz büyük ölçüde sabitleniyor. Kesinlikle bazı yaşlı erkeklere ulaşacağız ama odak noktamız onlar olmamalı.

Bu ruhla, popüler manöfer web siteleri, özellikle gençleri davaya çekmek için propaganda olarak tasarlanmış kaynakları barındırmakta ve paylaşmaktadır. Örneklerden biri olan "The Red Pill Primer for Boys" şöyle tanımlanıyor:

Yoğun talep üzerine Red Pill Society temsilcileri, Red Pill kavram ve uygulamalarına ilgi duyan genç erkek ve erkekler için anlaşılması kolay bir rehber hazırladı. Bunlar Google Sunum formatında olup, her yerdeki genç erkeklerin iyiliği için ücretsiz olarak sunulmaktadır.

On üç bölümden oluşan sunumda "Feminizm sizden neden nefret ediyor" (erkek hakları kuluçka makinesi) ve yeni başlayan PUA'lar için "Oyun oynayan kızlar" gibi kategoriler yer alıyor: Bir giriş." Akılda kalıcı başlıklar ve resimlerle kaygan bir slayt gösterisi şeklini alıyor. Erkek çocuklara feministlerin tüm seksin tecavüz olduğuna inandıklarını söylüyor ve onlara kendilerinin ("genç beyaz erkekler") feministlerin birincil "hedefleri" olduğunu öğretiyor. Ve tabii ki incel ideolojisi de yer alıyor: "Bu mücadelenin merkezinde seks yapmak isteyen genç erkekler meselesi var. Yani... siz... Penisiniz onların düşmanıdır."

Bu neye benziyor, bu ne, radikalleşme. Aşırı, ideolojik radikalleşme, kasıtlı olarak savunmasız genç insanları hedef alıyor. Ve biz bunun etkisini gördük. Anglin, 2011'den önce beyaz milliyetçilik konusunda hiçbir geçmişi olmadığını ve "esas olarak 4chan'de" siyasallaştığını yazdı. Kendi radikalleşme yolculuğu, bir "kamu hizmeti duyurusu" olarak yazdığı ve diğer beyaz milliyetçilere yeni üyeleri nasıl kazanacakları konusunda talimat verdiği çevrimiçi manifestoda acı bir şekilde açıkça görülüyor. Anglin, gençleri hedeflemenin önemini vurgulamanın yanı sıra, "Kendinizi ana akım kültürden soyutlamayın... başarılı olmak için genel kültürle bağlantı kurabilmeniz gerekir" diye yazdı. Bir sonraki talimatı ise

Hedeflediğiniz insanlara bir şeyler sunun... Benim deneyimlerime göre en çok yankı uyandıran şey, feminizmin bir sonucu olarak ortaya çıkan beyaz erkeğin yerinden edilmesi ve haklarından mahrum bırakılmasıyla ilgili konular. Bu, ırk meselesinden çok daha fazla, tüm bunlara açılan bir kapı. Dolayısıyla feminizm karşıtlığı, eşcinsellik karşıtlığı ve erkek kimliğinin ve erkeğin toplumdaki rolünün korunması her zaman markanın temel odak noktalarından biri olmalıdır.

Başka bir deyişle, erkek üstünlükçü topluluklar sadece genç erkekleri radikalleşmeleri için doğrudan hedef almakla kalmıyor, aynı zamanda ideolojilerini daha fazla beyaz üstünlükçü radikalleşmeye açılan bir kapı olarak görüyorlar.

Kökleri ırkçı ve kadın düşmanı aşırılıkçılığa dayanan bu grupların nihai amacı, şiddetlerini ve kendilerine katılanları da yanlarına alarak internetten sokaklara taşınmaktır. İnternet, gelecekteki fiziksel eylemler için eleman toplama alanı olarak görülüyor. Anglin 9 Ağustos 2017'de "Bu tüplerde yaptığımız tüm çalışmalar meyvesini veriyor ve Alt-Right internetten gerçek dünyaya taşınmaya hazır" diye yazdı. Üç gün sonra, Charlottesville'deki kitlesel miting, beyaz üstünlükçü duyguların ABD topraklarında on yıllardır en büyük fiziksel tezahürüne sahne oldu ve bir kadın öldü.

Elliot Rodger'ın manifestosu, interneti ilk kez düzenli olarak kullanmaya başladığı on bir yaşından itibaren internetin ve çevrimiçi kültürün kendisi üzerindeki büyük etkisinden bahsediyor. İnançlarını şekillendiren ve radikalleştiiren manöfer forumlarına katılımını anlatırken "Kendimi tamamen kaptırdığımda, beni gerçekten büyüledi" diye yazdı.

O zamandan beri hareketten ayrılmış olan eski inel Jack Peterson ile konuştuğumda bana "inel topluluğu kendiliğinden karşılaştığım bir şey değildi" dedi. Peterson 2010 yılında 4chan'de gezinmeye başlayarak

"benzer kültüre sahip çok sayıda farklı web sitesiyle" karşılaşarak altı yıl boyunca yavaş yavaş kadın düşmanı söylemlere daldı, ta ki 2016'da Reddit'te ensellere rastlayana kadar. O zamana kadar, görüşlerinin şok edici olmaktan çok tanıdık olduğunu söyledi.

Elbette bu, bu tür söylemlerle karşılaşan her gencin radikalleşeceği veya şiddet eylemleri gerçekleştireceği anlamına gelmiyor. Alex'in arkadaşları tarafından benimsense bile manosfer düşüncesinden kolayca sıyrılabilmesi beni bir kez daha şaşırttı, çünkü annesiyle bu konular hakkında sık sık konuşmuştu. Ancak bunların çoğu radarın altından uçup gidiyor. Çoğumuz enselleri hiç duymadık bile. Ebeveynler internette erkek çocuklarına neler olduğunu bilmezlerse bu hayati, potansiyel olarak hayat kurtarıcı konuşmaları yapmaya nasıl başlayabilirler?

Bu durum, dışarıdan bakıldığında oldukça masum görünebilecek platformlarda erkek çocukların aşırılık yanlısı fikirlerle hedef alındığı durumlarda özellikle sorun teşkil etmektedir.

Rodger, inceldom ve pikap sanatıyla ilgili forumların yanı sıra bodybuilding.com gibi web sitelerini de sık sık ziyaret etmiştir. Görünüşte fitness ve güce adanmış topluluklar olan bu vücut geliştirme forumlarının manosfer ve erkek hakları topluluklarıyla çok az ilgisi var ya da hiç yok gibi görünüyor. Ancak Rodger burada çekici kadınları daha az çekici erkeklerle birlikte görmekten bahsediyor ve katliamını gerçekleştirmeden bir hafta önce başka bir kullanıcı şaka yollu onu potansiyel bir tetikçi olarak tanımlıyordu.

İncel web sitelerini araştırmaya başladığımda, manosfer ile görünüşte alakasız olan vücut geliştirme forumları, web siteleri ve sosyal medya grupları arasında ne kadar çok kesişme olduğunu fark etmek başlangıçta şaşırtıcıydı. Ancak incel ideolojisinin dokunaçlarının izini sürmeye başladığımda, kas tonusu ve göğüs ölçüleriyle ilgilenenlerin dikkatini çekmek için uzandığında, bu durum giderek daha anlamlı hale gelmeye başladı. Vücut geliştirme dünyası genç erkeklerle dolu. Genellikle savunmasız ya da güvensizdirler. Genellikle klişeleşmiş erkeksi bir fiziğe kavuşmak için tavsiye arıyorlar - gerçek erkek olmak için belirli bir şekilde görünmeleri gerektiğine inanan türden çocuklar. Bu durum, doktrini geleneksel erkeklik modelleriyle zaten **i l g i l i** olan insanlar üzerinde en büyük etkiye sahip olması muhtemel olan manosfer için verimli bir zemindir. Büyük pazulara sahip olmayı bu kadar önemseyen ve bunu nasıl başaracağına dair tavsiyeler almak için internette gezinen bir gencin, modası geçmiş toplumsal cinsiyet stereotipleriyle dolu manosfer ideolojisinin kurbanı olma ihtimali belki de diğerlerinden daha yüksektir.

Yavaş yavaş, vücut geliştirme topluluğunun çevrimiçi ağının, erkek üstünlükçü ve beyaz üstünlükçü aşırılık yanlıları için, hesaplı bir şekilde genç erkekleri hedef alan bir ezme ve üye toplama alanı olarak kullanıldığını anladım.

Bodybuilding.com'un çevrimiçi tartışma forumunda, genç vücut geliştirme, bir sonraki en yaygın alt bölümden neredeyse on kat daha fazla gönderi ile açık ara en aktif ve popüler bölümdür. Bunlar genç, etkilenebilir kullanıcılar. Forumun oyun, ilişkiler ve politika konularını içeren çeşitli bölümünde 93 milyondan fazla gönderi bulunurken, spor eğitimi kategorisinde bu sayı 382.600'dür. Vücut geliştirmenin aslında vücut geliştirme forumundaki en popüler konu olmadığı, önemli bir farkla ortaya çıkmaya başlıyor.

Politika bölümündeki ortalama paylaşımlar bir incel, erkek hakları ya da alternatif sağ web sitesinde de rahatlıkla görülebilir. Forumu ziyaret ettiğim gün, bu bölümdeki en son gönderide ABD'li siyasetçi Ilhan Omar'a yönelik İslamofobi, anti-Semitizm, kadın düşmanlığı ve ırkçılık da dahil olmak üzere altı sayfalık taciz ve saldırılar yer alıyordu. Kullanıcılar ona "bok çukuru [sic]" ülkesine geri dönmesini önerirken, diğerleri ona tecavüz edip etmeyeceklerini tartıştı. "Yalan söylemeyeceğim, onu parçalardım, başörtüsü ve her şeyiyle." Trump'ın hakkında tweet attığı ve geldiği yere "geri dönmesini" söylediği kongre kadınlarından biri olması küçük bir tesadüf.

Tecavüzle ilgili başlıklarda "Tecavüz diye bir şey yoktur, tecavüz kadın zihninin bir uydurmasıdır" diyenler vardı. Bir kullanıcı, tipik olarak kadın düşmanlığını ve cinsel şiddeti normalleştirmesini zararsız bir şaka olarak gizleyerek "Sadece kloroformun etkisi geçtiğinde tecavüz olur" diye yazdı. Başka bir kullanıcı ise "Lanet olası feminist hükümet. Tecavüz ne zaman suç oldu? Erkekler her zaman kızlara tecavüz ederdi."

Aşırı kadın düşmanı topluluklarla görünürde hiçbir bağlantısı olmayan bir web sitesi için bu tür içerikler başlangıçta şok etkisi yarattı. Ancak oraya mesaj gönderen hiç kimseyi şaşırtmamış gibi görünüyordu. Forumda kırmızı hap hakkında doksan dört, inceller hakkında doksan dört, "sahte tecavüz" hakkında seksen dört, MGTOW hakkında yetmiş bir ve PUA'lar hakkında doksan dört ayrı tartışma (binlerce yorumla birlikte) yer alıyordu. Sadece Rodger hakkında seksen yedi konu başlığı vardı. Ortalama bir tartışma başlığı yirmi ya da kırk gönderi içerebilirken, Chad'lerin tanımlayıcı özellikleri hakkındaki bir başlık 5.000'den fazla yanıt almıştır. İlişkiler forumunda, tek bir tavlama başlığı bir milyondan fazla kez görüntülenmiştir.

Gençlerin tımar edilmeye açık olduğu bir başka yer de son derece popüler olan çevrimiçi oyun dünyasıdır. ABD'de yapılan bir araştırmaya göre, genç erkeklerin yüzde 97'si ve genç kızların yüzde 83'ü video oyunları oynamaktadır; bu durum, üye kazanma stratejilerini genişletmek isteyen aşırılık yanlısı çevrimiçi toplulukların gözünden kaçmamıştır.²¹Bazı oyunlar bilgisayardan çevrimiçi olarak oynanabilse de, evde bir konsoldan oynananlar bile artık genellikle birbirine bağlı çok oyunculu oyunlardır; burada oyuncular, arkadaşlarıyla veya yabancılarla internet bağlantısı kullanarak takımlar oluşturmaya teşvik edilmektedir. Düzenli olarak oyun oynamak isteyen ve arkadaşlarıyla aynı anda çevrimiçi olmak zorunda olmayan pek çok genç için bu durum, hiç tanımadıkları yabancılarla oyun oynayarak uzun zaman geçirmelerine yol açmaktadır. Takım etkileşimi, kulaklık veya metin üzerinden veya herkesin kolayca özel bir sohbet oluşturabileceği özel sohbet odalarında gerçekleşebilen oyun içi sohbet ile kolaylaştırılır. Genç erkeklerle bağlantı kurmak gibi art niyetleri olanlar için bundan daha verimli bir ortam olamazdı. Ve birçok ebeveyn bu özelliğin varlığından bile haberdar değil.

Data & Society'de medya manipülasyonu araştırma lideri olan Joan Donovan, bir röportajında çevrimiçi aşırılık yanlılarının "oyun kültürünü" "eleman kazanma alanlarından" biri olarak kullandıklarını söyledi. Eski bir neo-Nazi olan ve daha sonra aşırıcılığı önlemeye yönelik küresel bir ağ olan Free Radicals Project'i kuran Christian Picciolini de aynı röportajı yapan kişiye aşırıcıların oyun kulaklıkları aracılığıyla gençlere ulaşabildiğini söyledi: "Tipik olarak farklı ırklar veya dinler hakkında hakaretler savurarak başlarlar ve bir nevi suları test ederler... Kancalarını taktıklarını hissettiklerinde, bunu hızlandırırlar ve sonra propaganda, diğer sitelerine bağlantılar göndermeye başlarlar."²²Alex'in annesinin, çılgınca popüler video oyunu *Fortnite*'i oynarken oğluna "feminizm kanserdir" diye bağırarak diğer oyunculara kulak misafiri olduğunda yaşadığı dehşeti hatırlıyorum.

Oyunların bir işe alım aracı olarak kullanılması, genç oyuncuları doğrudan işgal etmelerini istediğiniz ayakkabılara yerleştirmek, kelimenin tam anlamıyla bakış açılarını yönlendirmek için sağladığı eşsiz fırsatı fark eden bazıları tarafından bir adım daha ileri götürüldü. 2018'de Richard La Ruina adlı bir PUA, parklarda, barlarda ve gece kulüplerinde kadınlarla sohbet ederken La Ruina karakterini oynamanıza olanak tanıyan *Super Seducer* adlı bir video oyunu yarattı. (Bir incelemede "dünyanın en ahlaksız oyunu" olarak adlandırıldı.) İnternette yaygın olarak bulunan oyun, bütçesi on kat artan iki devam oyunu üretecek kadar başarılı oldu ve *Super Seducer 2: Advanced Seduction Tactics* described by massive gaming

platformu Steam'de "süper büyük bir hit" olarak yer aldı. Kendi maceranın kendin seç formatındaki oyun, oyunculara sürekli olarak taciz ya da saldırıya varan seçenekler sunuyor ("kendini tanı" mı yoksa "eteğine bak" mı?). Bir kadın onu reddettiğinde karakter öfkeyle "Seni götünden sikmeye çalışmıyorum" diye bağırıyor. Bağlam, klasik manövre savunmasına tam anlamıyla izin veriyor: hepsi sadece biraz eğlence.

Dolayısıyla grooming ve online radikalleşmenin tüm özelliklerini taşıyan bir durumla karşı karşıyayız. Genç erkeklerin kasıtlı olarak aşırılık yanlısı, nefret dolu ideolojilere dönüştürülmek üzere ayrıldığı milyonlarca insandan oluşan topluluklar. Kitle katliamcılarının aslanlaştırıldığı ve diğerlerinin onların izinden gitmeleri için aktif olarak teşvik edildiği, çoğu zaman bunu nasıl yapmaları gerektiğine dair ayrıntılı ve özel tavsiyelerin verildiği topluluklar. Bu toplulukların liderleri genç erkekleri hedef almakla aktif olarak övünüyor.

Daily Stormer stil kılavuzu "Her gönderide mutlaka memlere, komik giflere, Twitter yerleştirmelerine ve YouTube videolarına yer verin" diyor. "Bu çok önemlidir." Ayrıca, "Mesajımızı mevcut kültürel memlerin ve mizahın içine yerleştirmek bir dağıtım yöntemi olarak görülebilir. Çocuk ilaçlarına vişne aroması eklemek gibi bir şey." Memlerin gerçek çocukları radikalleştirmek için kullanıldığı düşünüldüğünde, buradaki benzetme mide bulandırıcı derecede doğrudur.

Dr. Sugiura'nın dediği gibi,

Bu konuda çok çekici olan şey kelime dağarcığı, yenilik, videolar, bloglar... Memler ve sembolizm gibi şeyler kullanıyorlar, insanların bir bağ kurabileceği şeyler, anında tanınabilir bir kimlik ve hepsi bu topluluğun bir parçası olmaya geri dönüyor... Mümkün olduğunca çok insanın kendi düşünce tarzlarına gelmesini istiyorlar ve teknoloji insanlara nasıl hitap edebilecekleri konusunda önemli bir rol oynuyor. Ve tabii ki gençler söz konusu olduğunda, onların da hayatlarını yaşadıkları yer burası, dolayısıyla hitap edecekleri kitle hazır.

Tüm bunlara rağmen, kadın düşmanı aşırılık hakkında konuşmuyoruz. Bırakın kadın düşmanlığını, beyazların üstünlüğü ve neo-Naziler açısından radikalleşmeden bile neredeyse hiç bahsetmiyoruz. Genç erkekleri internet üzerinden radikalleştiren terörist grupları düşündüğümüzde, gerçekten İslami terörizmi kastediyoruz. Cihatçılığı kastediyoruz. Bunun belki de en açık örneği, Birleşik Krallık hükümetinin okullar da dahil olmak üzere bazı kurumlara görev yükleyen tartışmalı "Önleme" stratejisidir,

"insanların terörizme sürüklenmesini önleme ihtiyacını göz önünde bulundurmak". Ancak Önleme kılavuzu "Birleşik Krallık'a yönelik her türlü terör tehdidiyle başa çıkmayı amaçladığını" iddia etse de, açıkça Müslümanları merkeze alacak şekilde çerçevelenmiştir. Aşırı sağdan da birkaç kez üstünkörü bahsediliyor, ancak incels ve manosfer hiç görünmüyor. İslamcı aşırılık yanlıları ayrıntılı olarak ele alınmakta ve stratejide özellikle "Suriye ve Irak'taki terör örgütleri ile El Kaide bağlantılı gruplardan" kaynaklanan tehditlere değinilmektedir. *Toplumsal cinsiyet, erkek çocuklar, kız çocukları, kadınlar ve erkekler* kelimeleri hiç yer almamakta, bu da sorunun cinsiyete dayalı analizinin tamamen eksik olduğunu göstermektedir. Prevent tarafından yerel makamlara yüklenen beklentilere bir örnek olarak "çocukların okulda internete erişirken, uygun filtreleme seviyeleri oluşturmak da dahil olmak üzere, terörist ve aşırılık yanlısı materyallere karşı güvende olmalarını sağlayacakları" belirtilmektedir. Ancak belgenin geri kalanından, bunu okuyan hiç kimsenin aklına bunun kadın düşmanı aşırıcılığı filtrelemeyi de içermesi gerektiği gelmeyeceği açıktır.

Önleme kılavuzu "radikalleşmeyi" "bir kişinin terörizmi ve terörist gruplarla ilişkili aşırılık yanlısı ideolojileri desteklemeye başladığı süreç" olarak tanımlamaktadır. Ayrıca, daha önce de gördüğümüz gibi, "bir kişiyi/insanları tehlikeye atan veya ciddi şiddete neden olan bir eylem" ve "hükümeti etkilemek veya halkı korkutmak için tasarlanmış olmalı ve siyasi, dini veya ideolojik bir davayı ilerletmek amacıyla yapılmış olmalıdır" ifadelerini içeren Birleşik Krallık'taki mevcut "terörizm" tanımına da atıfta bulunmaktadır. Bu tanımların, incels ve manosferin diğer fraksiyonları gibi aşırılık yanlısı kadın düşmanı gruplar tarafından uygulanan şiddet eylemlerini ve radikalleştirme yöntemlerini tam olarak tanımladığını söylemek hiçbir şekilde abartı olmaz. Ancak bunların hükümetin radarının yakınında bile olmadığı çok açıktır. Diğer aşırıcılık türleri gençler arasında o kadar sıkı bir şekilde izlenirken, bunlar neredeyse hiç duyulmamıştır, öyle ki ülkedeki her öğretmene bunlara karşı tetikte olma emri verilmiştir.

Nitekim 2016 yılında, on yaşındaki Müslüman bir çocuk ve ailesi, okul ödevindeki bir yazım hatasının ardından polis tarafından sorgulanmıştır. Çocuk "teraslı ev" yerine "terörist evi"nde yaşadığını yazmıştı. Yetkililer daha sonra durumun bir yazım hatasından kaynaklandığını reddetti ve başka bir işlem yapılmadığını söyledi. Bu olay, mühendisliğe meraklı Amerikalı Müslüman bir genç olan ve kelepçelenerek polise götürülen on üç yaşındaki Ahmed Mohamed'in olayını hatırlattı

öğretmenlerine göstermek için okula kendi yaptığı bir çalar saati getirdiğinde ve saatin bir bombaya benzediğinden şüphelendiklerinde gözaltına alındı.

İşte terörizmin bazı türleri konusunda bu kadar aşırı tetikteyiz. Ancak yüz binlerce erkeğin internette silahlaştırılmış, şiddet içeren kadın nefreti ve genç erkeklerin bu fikirleri sindirmek ve normalleştirmek üzere yetiştirilme süreci gündemde bile değil. Genç erkeklere zamanında müdahale ederek yardımcı ve destek olabilecek yetişkinler sorunun varlığından bile haberdar değil.

Good Lad Initiative'den Ben Hurst, "Neredeyse tamamen radarın altında. Öğretmenler farkında değil. Okullardaki personel erkek çocukların ne tür materyallere eriştiğinin ya da bunu yaptıklarının farkında değil."

Görüşüğüm Londralı öğretmen de benzer korkuları dile getirdi:

Bence ebeveynler ve öğretmenler arasında önemli ve tehlikeli bir farkındalık eksikliği var. Eğer gençler yatak odalarında telefonlarından video izliyorlarsa, ebeveynlerinin onların neyle meşgul olduklarına dair hiçbir fikri yoktur. Öğrencilerimizin YouTube videolarına ve komplo teorilerine herhangi bir yetişkin arabuluculuğu olmadan katılmalarından endişe duyuyorum. Gördüğüm videoların tonu otorite figürlerine karşı güvensizliği teşvik ediyor ve bir öğretmen olarak buna karşı koymak özellikle zor.

Bu, çok az sayıda erkek çocuğu etkileyen niş bir endişe değildir. Genç nesillerin bir şekilde doğal olarak daha ilerici tutumlar geliştireceğini, eski moda olduğunu düşündüğümüz önyargıların yeterince uzun süre sabredersek eninde sonunda ortadan kalkacağını varsayma eğilimi vardır. Gerçekler durumun böyle olmadığını göstermektedir. Britanya Tutum Anketi her yıl halka, saldırıdan önce sarhoş olan ya da "yoğun bir şekilde flört eden" kadınların tecavüz ya da cinsel saldırıya uğramalarında tamamen mi yoksa kısmen mi suçlu olduklarını düşündüklerini sormaktadır. Ve her yıl sonuçlar son derece iç karartıcı olmaktadır. Sadece halkın dörtte biri sarhoş kurbanların suçlu olduğuna inandığı ya da üçte biri flört edenlerin sorumluluk taşıdığını düşündüğü için değil. Ancak, on altı ila on dokuz yaşındakiler arasında bu rakamlar dramatik bir şekilde yükseliyor. Üçte birinden fazlası sarhoş bir kurbanın kendi tecavüz veya saldırılarının sorumluluğunu taşıdığına inanmaktadır ve yoğun flört edenler için bu sayı neredeyse yarısına yükselmektedir.²³ Belki de yoğun çevrimiçi maruziyetin etkisiyle, bu tür tutumlar genç nesillerde azalmak yerine daha da artıyor gibi görünmektedir.

Okullarda tanıştığım çocuklar kadınlardan nefret ettiklerinin farkında bile değiller. Yumuşak huylu ve geniş gözlüler. Feministler tarafından tekrarlanan gerçek yanlışlıklara ve yalanlara dikkat çekmenin sadece kibarlık olduğunu düşünüyorlar. Kadın düşmanlığını internette o kadar sık görüyor ve o kadar ikna edici bir şekilde desteklendiğini duyuyorlar ki, bunun bir nefret biçimi olduğunu bile fark etmiyorlar.

Radikalleşmenin bu biçimi ve bazı gençler üzerindeki muazzam etkisi hakkında tam bir farkındalık eksikliği, kontrolden çıkmadan önce sorunun üstesinden gelmek için kaçırılmış bir fırsattır. Ancak bu aynı zamanda genç erkekler için de bir travmadır. Çevrimiçi ortamda hedef alındıkları son derece zarar verici ve kasıtlı olarak manipüle edici mesajları kabul etmezsek erkek çocuklarımızı hayal kırıklığına uğratmış oluruz. Kendilerini desteklenmiş hissettikleri, korkularını ve endişelerini ifade edebildikleri güvenli bir forumda bu konular hakkında açık ve sağlam tartışmalar yapma fırsatı vermezsek onları hayal kırıklığına uğratmış oluruz. Çoğu durumda onları anlamlı konuşmalar yapmadan ya da gerçeklere dayalı doğru bilgilerle baş başa bırakarak, etraflarında dolaşan çevrimiçi köpekbalıklarına karşı son derece savunmasız bırakıyoruz. Ve tabii ki, bir önceki bölümde anlatılan yaygın korku tellallığı, onları doğrudan internet aşırılıkçılarının bekleyen, açık kollarına itiyor.

Manosferi ne kadar hafife alırsak, genç erkeklerimizi ona bir tabakta sunma riskimiz de o kadar artar.

10

Kadınlardan Nefret Eden Erkeklerden Nefret Eden Erkekler

"Erkeklerin ve erkek çocuklarının iyileşmesine yardımcı olmazsak, onları olabilecekleri müttefikler haline getiremeyiz."

GARY BARKER, PROMUNDO'NUN KURUCUSU VE CEO'SU

Gine kurdu adı verilen ve larvalarını suya bırakan bir parazit vardır. Larvalar su pireleri tarafından yenir ve bir kişi pire içeren su içtiğinde larvalarla enfekte olur. Başlangıçta hiçbir belirti görülmez. Ancak yaklaşık bir yıl sonra, genellikle alt bacakta ağrılı bir kabarcık oluşmaya başlar. Kabarcık yanma hissine neden olur ve genellikle enfekte kişinin bacağına tatlı suya daldırmasına yol açar, bu noktada solucan yüz binlerce larvayı suya bırakarak döngüyü yeniden başlatır. Önümüzdeki birkaç hafta boyunca solucan kabarcıktan çıkmaya başlar.

Manosferi Gine solucanı gibi düşünün. Diğer konakçılar aracılığıyla içeri sokulan ideolojisi, siz farkına bile varmadan sizi enfekte edebilir. İçeri girdikten sonra yayılır ve büyür, sonunda büyük acılara neden olur. Bu acıyı hafifletmek için konakçılar başkalarına zarar verir ve daha geniş bir istilayı hızlandırır. Ve sorunun yalnızca küçük bir kısmı görünür olsa da, çok daha büyük bir kısmı yüzeyin altında gizlenmektedir.

Gine solucanını bacağınızdan çekip çıkarmak mümkün değildir. Sadece ucu çıkıntı yapsa da solucanın gövdesi bir metre uzunluğunda olabilir ve kolaylıkla dışarı kaymayacaktır. Çok sert veya çok hızlı çekmek solucanı kırma riskini taşır, bu da felakete neden olabilir.

çürüme. Solucanı çıkarmanın tek yolu, küçük bir çubuğun etrafına sarmak ve çubuğu her gün biraz çevirerek solucanı haftalar içinde yavaş yavaş çıkarmaktır.

Aynı şey manosfer için de geçerlidir. Sadece görünen ucunu kesip atmaya çalışmak işe yaramayacaktır. Tek seferde çekip çıkarmaya çalışmak ya da sorunun sadece bir kısmına odaklanmak yeterli değildir. Hızlı çözümler işe yaramayacaktır. İşe yarayacak tek yöntem yavaş ve sürekli, sabırlı ve kapsamlı olmalıdır. Solucanın tamamını ele geçirmeliyiz.

Bu kitabın önceki bölümlerinde özetlenen karmaşık sorunun tek ve basit bir çözümü yoktur. Ancak bu sorunla etkili bir şekilde mücadele etmenin yollarını bulmak istiyorsak, belki de işe nerede harekete geçilmediğini kabul ederek başlamalıyız. Boşlukların nerede olduğunu.

Beyazların üstünlüğü, beyaz milliyetçiliği ve alternatif sağın çevrimiçi aşırılıkçılık biçimleri olduğu gerçeğine nihayet uyanmaya başlamış olsak da, kadın düşmanlığının aşırılıkçı türlerini tanımak konusunda hala geride kalıyoruz. *New York Times*'ın 2017 tarihli "Çevrimiçi Radikalleşmeyle Mücadele Yolları Arayışı" başlıklı makalesi, internetin genç Müslüman erkekleri radikalleştirmek için kullanımı ile beyaz üstünlükçüler tarafından bir tımar aracı olarak kullanılması arasında uzun süredir göz ardı edilen paralellikleri inceledi. Makalenin tamamı, bazı aşırıcılık ve çevrimiçi tımar biçimlerinin kamusal söylemde orantısız bir şekilde temsil edilirken diğerlerinin göz ardı edilmesine açıkça odaklanmıştır. Yine de bu bağlamda bile makale, konuyu İslamcılar ve beyaz milliyetçiler arasındaki ikili bir anlatı olarak tekrar tekrar çerçeveledi; bu perspektif, aşırıcılık karşıtı düşünce kuruluşlarının ve hükümet görev güçlerinin gündemlerinde de tekrarlandı. Gerçekten de makale bu ikilik duygusunu açıkça vurgulamaktadır:

Amerika Birleşik Devletleri ve Avrupa'daki bazı araştırma grupları artık beyaz üstünlükçü ve cihatçı tehditleri aynı madalyonun iki yüzü olarak görüyor. Her ikisiyle birlikte mücadele etmek için yöntemler üzerinde çalışıyorlar ve yavaş yavaş bu grupların davalarına yeni üyeler kazandırma yöntemlerini sınırlandırmaya yönelik fikirler geliştiriyorlar.¹

Kadınlara yönelik çevrimiçi nefretin öldürücü ve kasıtlı bir şekilde yayılmasından ve onlara tecavüz etmeye ve zarar vermeye yönelik yaygın kışkırtmalardan hiçbir yerde bahsedilmemektedir.

Ne yazık ki kanıtlar, çevrimiçi kadın düşmanlığı ve aşırıcılığa karşı belki de en zayıf tepki alanının, kasıtlı dahil olmak üzere olduğunu göstermektedir.

Erkek çocuklarının ve erkeklerin tımar edilmesi en tepeden gelmektedir. Aşırıçılık, terörizm ve radikalleşmeyle mücadele etmekle görevli başlıca kuruluşlara ve hükümet gruplarına bakıldığında, kadın düşmanı toplulukların oluşturduğu tehdidin ciddiye alınmadığı açıkça görülmektedir.

Ekim 2015'te yayınlanan Birleşik Krallık hükümetinin "Aşırıçılıkla Mücadele Stratejisi" yaklaşık 15.000 kelime uzunluğundadır. *İslam* kökü içeren kelime ve ifadeler (örneğin *İslami aşırıçılık* veya *İslamcı aşırıçılık* dahil) elli iki kez, *Müslüman* kelimesi ise otuz üç kez geçmektedir. *Neo-Nazi* veya *neo-Nazizm* kelimeleri on dört kez geçmektedir. *Beyaz üstünlüğü*, *beyaz milliyetçiliği* ve *antisemitizme* atıfta bulunmaktadır. *Aşırı sağ kanat* ifadesi on kez geçmektedir. *Kadın düşmanlığı* veya *kadın düşmanı*, *incel* ve *erkeklik* kelimeleri belgede hiç geçmemektedir. Aslında, özellikle ve kasıtlı olarak kadınları hedef alan şiddet yanlısı aşırıçılıktan hiç bahsedilmiyor.

Belgenin giriş bölümüne kısa bir göz atıldığında, hükümetin aşırıçılığın bileşenleri olarak neleri gördüğü oldukça açık bir şekilde ortaya konmaktadır: ırk ve inançtan bahsedilmekte, doğrudan İŞİD'e atıfta bulunulmakta, "İslamcı aşırıçılığa karşı mücadele" "neslimizin en büyük mücadelelerinden biri" olarak tanımlanmakta ve anti-Semitizm ve neo-Nazi aşırıçılığına atıfta bulunmaktadır. İnanç topluluklarına ve Britanyalı Müslümanlara atıfta bulunmakta ve aşırıçılığı engelleme ve "daha uyumlu topluluklar" inşa etme amacının ana merkezlerinin bunlar olduğunu ima etmektedir. Cinsiyete kesinlikle hiçbir şekilde atıfta bulunmuyor. Bu sadece aşırılık yanlısı kadın düşmanlığının olması gereken boşluk ile ilgili değildir. Aynı zamanda diğer terörizm türlerinin arkasındakilerin ezici bir çoğunlukla erkek olduğu gerçeğini kabul etmede tam bir kör noktayı ortaya koymaktadır. Meselenin toplumsal cinsiyete dayalı yönünü ve dolayısıyla sorunun üstesinden gelinmesi için önemli unsurlardan birini tamamen gözden kaçırmaktadır.

Başbakanın radikalleşme ve aşırıçılıkla mücadele görev gücünün 2013 tarihli raporu olan "Birleşik Krallık'ta Aşırıçılıkla Mücadele" belgesi de benzer bir tablo çizmekte, "her türlü aşırıçılıktan" bahsetmeden ve özellikle İslamofobi ve neo-Nazizme atıfta bulunmadan önce İslamcı aşırıçılığı Birleşik Krallık'a yönelik birincil terör tehdidi olarak ön plana çıkarmaktadır. Erkek üstünlüğü ya da kadın düşmanı aşırılıktan hiç söz edilmemektedir.

Amerika Birleşik Devletleri'nde de benzer bir tablo söz konusudur. Örneğin, ABD Hükümeti Hesap Verebilirlik Ofisi'nin şiddet içeren aşırıçılıkla mücadeleye ilişkin 2017 raporu şu ifadelerle başlamaktadır: "Genel olarak ideolojik, dini veya siyasi motivasyonlu şiddet eylemleri olarak tanımlanan şiddet içeren aşırıçılık

Amerika Birleşik Devletleri'nde beyazların üstünlüğünü savunanlar, hükümet karşıtı gruplar ve radikal İslamcı oluşumlar tarafından gerçekleştirilen katliamlar diğerleri arasında yer almaktadır."⁽²⁾Bu "diğerleri" arasında "kürtaj, hayvan hakları, çevre ve kamu arazilerinin federal mülkiyeti konularında aşırı görüşlere sahip gruplar" da yer almaktadır. Raporun 2001-16 tarihlerini kapsadığı (George Sodini, Elliot Rodger ve Chris Harper-Mercer tarafından açıkça erkek üstünlüğü ve incel ideolojileri adına gerçekleştirilen katliamları da içeren bir dönem) göz önüne alındığında, şiddet içeren aşırıcılığın kadın düşmanı herhangi bir biçiminden bahsedilmemesi bile oldukça sıra dışıdır. Bu arada, belgede "Bu dönemde, Amerika Birleşik Devletleri'nde aşırılık yanlısı çevresel inançlar [veya] aşırılık yanlısı 'hayvan özgürlüğü' inançları tarafından motive edildiğine inanılan kişiler tarafından gerçekleştirilen saldırılarda hiçbir kişi öldürülmemiştir" denmesine rağmen, çevre ve hayvan hakları aşırılıkları da dahil edilmiştir.

Belgede "12 Eylül 2001'den 31 Aralık 2016'ya kadar Amerika Birleşik Devletleri'nde Ölümle Sonuçlanan Şiddet İçeren Aşırılıkçı Saldırıları "ı aşırı sağ ve radikal İslamcı olmak üzere iki kategoriye ayırarak gösteren bir tablo yer alıyor. İki ideoloji arasındaki geniş örtüşme göz önüne alındığında, bu dönemde gerçekleştirilen erkek üstünlükçü cinayetlerin aşırı sağ kategorisine dahil edilip edilemeyeceğini merak ediyorum. Ancak ne Sodini ne de Rodger'ın katliamları tabloda yer alıyor ve Harper-Mercer'den de bahsedilmiyor. Aşırı sağcı şiddet yanlısı saldırganların özelliklerinin ayrıntılı bir dökümü de yer almaktadır, ancak milliyetçilik, komplo teorilerine inanç, beyaz üstünlüğü ve kişinin yaşam tarzının saldırı altında olduğu inancı gibi faktörleri içerirken, kadın düşmanlığına hiç atıfta bulunulmamaktadır.

Rapor, şiddet yanlısı aşırılıkçı saldırılar listesinin ABD Aşırılıkçı Suç Veritabanı (ECDB) verilerine dayandığını belirtiyor. Daha fazla araştırma yaptım. ECDB'ye dahil edilme kriterleri, bir olayın iki aşamalı bir testi karşılama gerektiriyor: "İlk olarak, yasadışı bir şiddet olayı veya yasadışı bir mali plan Amerika Birleşik Devletleri içinde işlenmelidir. İkinci olarak, yasadışı eylemi gerçekleştiren şüphelilerden en az biri aşırılık yanlısı bir inanç sistemine mensup olmalıdır."⁽³⁾

Sodini, Rodger ve Harper-Mercer tarafından gerçekleştirilen üç saldırının, bu basit testin onları kesinlikle uygun hale getireceği gerçeği göz önüne alındığında, dahil edilmemesi kafa karıştırıcı görünüyor. Ama sonra küçük yazılara ulaştım. Herhangi bir gerekçe ya da açıklama olmaksızın basitçe şöyle deniyor: "ECDB yalnızca bir ya da daha fazla şüpheli tarafından işlenen şiddet ve mali suçları kapsamaktadır

aşırı sağcı, El Kaide'den esinlenen veya aşırı hayvan/çevre hakları inanç sistemine bağlı olan kişiler."

İşte siyah ve beyaz. Sodini, Rodger ve Harper-Mercer tarafından atıfta bulunulan aşırılık yanlısı ideoloji, bu kişilerin ulusal hükümetin aşırılık yanlısı suçlar veri tabanına dahil edilmelerini gerektirmemektedir. Oysa sadece bu üç adam, açıkça şiddet içeren kadın düşmanı aşırılık adına hareket ederek on sekiz kişiyi öldürmüş ve otuz bir kişiyi de yaralamıştır. Bu arada, hayvan hakları ve çevreci aşırılık yanlısı ideolojiler, aynı dönemde bu inanç sistemleri adına hiçbir cinayet işlenmemiş olmasına rağmen, dahil edilecek kadar ciddi kabul edilmektedir.

Bu kurumdan elde edilen veriler, hükümetin şiddet içeren aşırıcılığa verdiği tepkiyi inceleyen Hükümet Sorumluluk Ofisi'nin bir raporuna dahil edildiğinde bunun zincirleme etkisi açıkça görülmektedir. Bu, ABD'nin bu tür aşırılıklara verdiği yanıt değerlendirildiğinde ve iyileştirme için tavsiyelerde bulunulduğunda, erkek üstünlüğü ve incel katillerinin gündemde bile olmadığı anlamına geliyor. Daha en başta varlığından bile haberdar olmadığımız büyük bir tehdide verdiğimiz tepkiyi nasıl geliştirebiliriz ya da bu tehdide karşı bir tepki oluşturmaya nasıl başlayabiliriz?

Organize bir kitle hareketi ve binlerce taraftardan oluşan çevrimiçi topluluklar tarafından desteklenen ve düzinelerce gerçek hayat kurbanı ve ölümüne yol açan şiddetli aşırılık yanlısı kadın nefreti sayılmaz. Yine de terörizm ve aşırıcılığın neredeyse her tanımına göre, manosfer ideolojisi adına vahşet işleyenler her iki kategoriye de girmektedir.

Bu tanımın doğruluğu, bu kitapta anlatılan aşırılık yanlısı kadın düşmanı toplulukların sadece tesadüfen bireysel saldırganlar ortaya çıkarmamış olmaları gerçeğiyle de doğrulanmaktadır: bu topluluklar tekrar tekrar ve kasıtlı olarak diğer üyeleri de benzer şiddet eylemleri gerçekleştirmeye teşvik etmektedir. Bu sadece sayıları bazı kitlesel saldırganları içeren bir topluluk değil; bu erkekleri cinayet eylemlerini gerçekleştirmeleri için aktif olarak yönlendiren ve motive eden bir topluluktur. Toronto minibüs katili Alek Minassian, tutuklanmasının hemen ardından yapılan polis sorgusunda, incel forumlarındaki kendi deneyimini tanımlamak için *radikalleşmiş* kelimesini kullandı, Rodger'ı "kurucu ata" olarak tanımladı ve memurlara hem Rodger hem de Harper-Mercer ile doğrudan temas halinde olduğunu söyledi. Tıpkı kendisini motive ettikleri gibi, "Gelecekteki kitlelere de ayaklanmamda bana katılmaları için ilham vereceğimi düşünüyordum iyi."⁴Minassian, katliamından önce 4chan'de "Yarın bir beta ayaklanması olacak, başkalarını da aynı şeyi yapmaya teşvik ediyorum" diye yazdı. Minassian polise "oldukça

birkaç kişi" onu tebrik etti: "Muhtemelen söylediklerimle ne demek istediğimi bildiklerinden şüpheleniyorum." Videonun ve Minassian'ın davasıyla ilgili diğer belgelerin yayınlanmasıyla birlikte Kanada'nın Ontario eyaletinde başkalarını ölümle tehdit eden bir kişinin daha tutuklandığı ortaya çıktı. Bu kişinin Minassian'ın saldırısından esinlenmiş olabileceği düşünülüyordu.⁵

Ve tüm bunlara rağmen, bu kitap için yaptığım her röportajda Ulusal hükümetlerin en üst düzeylerinde terörle mücadelede yer alan kişilerle yaptığım tüm arka plan görüşmelerinde, şiddet içeren kadın düşmanı aşırılık radarda görünmüyor. Birleşik Krallık'ta aşırıcılıkla mücadeleyle ilgilenen büyük bir devlet kurumuyla kayıt dışı konuştuğumda, her zamanki gibi hemen İslamcı ve aşırı sağcı aşırıcılıktan bahsedildi ve sözcü ayrıca hayvan hakları aşırıcı gruplarına da atıfta bulundu. İnseller hakkında soru sorduğumda, kendimi tekrar etmem istenmeden önce telefonun diğer ucunda uzun bir duraklama oldu. Sözcünün onları hiç duymadığı gibi güçlü bir izlenim edindim. Konuyu araştırıp beni geri arayacaklarını söylediler. Birkaç hafta sonra, kısa bir telefon görüşmesi bu alanda henüz ellerinde hiçbir veri ya da kanıt olmadığını doğruladı.

İslamcı ve beyaz üstünlükçü aşırıcılık, antisemitizm, neo-Nazizm, İslamofobi ve terörizmin her türünün araştırılmasının büyük önem taşıdığını söylemeye gerek yok. Bu tutarsızlıkların altını çizirken diğer aşırıcılık türlerinin acilen ele alınmaması gerektiğini söylemiyorum. Ancak, bizi aşırılık yanlısı terörist tehditlerden korumak için özel olarak kurulmuş organlar söz konusu olduğunda, cinsiyete dayalı nefret, ezici çoğunlukla erkek saldırganlar ve şiddet içeren aşırılıkçılığın bir biçimi olarak kadın düşmanlığı kavramlarının konuşmada tamamen eksik olması dikkat çekicidir.

Konuştuğum uzmanların hepsi durumun böyle olduğu konusunda hemfikir. Dr. Lisa Sugiura dedi,

İnsanlar bu konuda konuşmaya başladılar, ancak ne yazık ki terörizmle aynı tür söylemlerde konuşulmuyor... [Tehditlerin] henüz olması gerektiği kadar ciddiye alındığını hissetmiyorum ve kesinlikle örneğin İslami aşırıcılıkla aynı türde bir değerlendirmeye tabi tutulmuyor.

Aynı durum, hükümetin kendi Önleme stratejisindeki ihmallerin de ortaya koyduğu gibi, gençlerin manosfer toplulukları tarafından çevrimiçi ortamda tımar edilmesi ve radikalleşmesinin izlenmesi veya önlenmesine yönelik herhangi bir çaba söz konusu olduğunda da geçerlidir. Dr. Carlene Firmin ile konuştuğumda şunları söyledi: "Bu

gerçekten tartışıldı. Çok sayıda çok kurumlu toplantıyı gözlemliyorum ve daha önce gözlemlediğim çok kurumlu toplantılarda bu konunun gündeme geldiğini hiç duymadım. Ancak çevrimiçi tacizin diğer biçimleri hakkında tartışmalar olurdu."

Gri bir bahar öğleden sonrasında, şiddet içeren aşırıcılığa karşı politika ve operasyonel müdahalelere öncülük eden Londra merkezli bir "düşün ve yap tankı" olan Stratejik Diyalog Enstitüsü'nün gizli yerini ziyaret ettim. Kuruluş, araştırma ve analizleri hükümet danışmanlık çalışmaları ve dağıtım programlarıyla birleştiriyor ve bu nedenle aşırıcılık ve terörizme verdiğimiz yanıtın ön saflarında yer alıyor. Hareketli bir açık plan ofise bakan cam duvarlı bir konferans odasında, Stratejik Diyalog Enstitüsü'nde teknoloji, iletişim ve eğitim alanında çalışan ve iletişim koordinatörü olan Jacob Davey ile bir araya geldim.

Davey, aşırıcılıkla mücadele alanında kadın düşmanı aşırıcılık konusuna odaklanılmadığını hemen teyit etti: "Radikalleşme, aşırıcılık ve toksik erkekliğin rolü açısından, sektör olarak bu konuya yeterince yer verilmediğini düşünüyorum."

Stratejik Diyalog Enstitüsü bünyesinde Davey en çok erkekosfer ve kadın düşmanı aşırılıkçılık üzerine çalışmaktadır; bazı meslektaşları da "aşırılıkçı hareketlerde kadınların rolü" üzerine ayrı çalışmalar yürütmektedir. Ancak son derece bilgili olmasına rağmen, özellikle erkek üstünlükçü topluluklar konusundaki uzmanlığının, "aşırı sağ kanat" olan "ana odağı" ile kesiştiğinde "teğet geçtiğim" bir şey olduğunu itiraf etmekte gecikmedi. Stratejik Diyalog Enstitüsü'nde yalnızca kadın düşmanı aşırılığa odaklanmakla görevli bir personel **o l u p** olmadığını sorduğumda, bana olmadığını söyledi, ancak kuruluşun web sitesinde elli altı personel listeleniyor. "Erkeklere özgü araştırmaların ve erkek hareketi araştırmalarının büyük kısmını ben yapıyorum, ancak kuruluş içinde bu özel portföye sahip kimse yok."

Stratejik Diyalog Enstitüsü bu konuda olağandışı olmaktan çok uzaktır - aslında Davey'in kendisinin de aşırı sağ hareketler üzerine yaptığı çalışmalarda manosfer ile kesişim noktalarını göz önünde bulundurması, onu birçok açıdan diğer benzer kuruluşların önüne geçirmektedir. Davey bunun, alanın şu anda yakalamaya çalıştığı bir alan olduğuna inanıyor. "Geçişi gördüğünü - bir boşluk olduğunu - perde arkasında, bunun kendine özgü bir şey olduğuna dair artan bir farkındalık olduğunu... gelişen bir tanıma olduğunu" söyledi. Güney Yoksullukla Mücadele Merkezi'nin erkekleri ve kadınları sadece kayıt altına almaya başladığına işaret etti.

2018'de operasyonel nefret grupları listesinde üstünlükçü gruplara da yer verdi. O dönemde Güney Yoksulluk Hukuk Merkezi şunları kaydetmişti: "Bu grupların kadınları aşağılaması, onları LGBTQ topluluğu, Müslümanlar veya Yahudiler gibi tüm nüfusları doğuştan gelen özelliklerine dayanarak aşağılayan diğer gruplardan farklı kılmamaktadır."⁶Ancak aşırıcilik veya terörizmin "her türüyle" mücadele ettiğini iddia eden çoğu uluslararası kuruluşa veya görev gücüne bakıldığında, bu geçişin, eğer gerçekleşiyorsa, henüz çok erken aşamalarında olduğu açıktır.

Bu durumun birkaç nedeni olabilir. Bunlardan biri aşırıcilığın bu özel biçimi adına gerçekleştirilen kitlesel çevrimdışı şiddet eylemleri nispeten daha az olmuştur. Ancak bu, erkek üstünlüğünü, aşırılık karşıtı örgütler tarafından araştırılan, izlenen ve mücadele edilen aşırılık yanlısı ideolojiler yelpazesinden çıkarmak için yeterince iyi bir neden değildir. Özellikle de hayvan hakları ve çevreci aşırıcilığın sıklıkla dahil edildiği ve son zamanlarda çok daha düşük bir ölü sayısına sahip olduğu düşünüldüğünde. Uluslararası incel topluluğu tarafından işlenen cinayet ve yaralanmaların sayısı, özellikle de tutarlı, çevrimiçi bir hareket olarak nispeten yeni bir fenomen olduğu ve hızla büyüdüğünü, çok sayıda yeni üye çektiğini ve artan sayıda şiddet içeren nefret suçunu aktif olarak kışkırttığını gösteren kanıtlar ışığında, hiçbir şekilde önemsiz değildir. Beyazların üstünlüğü ve neo-Nazizm de dahil olmak üzere aşırı sağ ideolojiler adına yürütülen ve kadın düşmanı aşırılıkçılıkla dolu olduğunu ve hatta büyük ölçüde buna dayandığını gördüğümüz terörist şiddetten anlamlı bir şekilde ayrılamaz. Ancak bu gruplar, haklı olarak ve nispeten yeni bir şekilde, aşırılık yanlısı ve terörist tehditlere yönelik analizlere ve politika tepkilerine dahil edildiklerinde bile bahsedilmemekte veya dikkate alınmamaktadır.

Ayrıca, kitlesel şiddet eylemleri aşırılık yanlısı tehditlerin ve ideolojilerin kendilerini gösterdikleri tek yol değildir ve kadın düşmanı aşırılığın ve erkek üstünlüğünün çevrimiçi ortamda muazzam bir şekilde yayılmasının, kontrol edilmeden devam etmesine izin verilmesi halinde, toplumumuzda zaten büyük ölçüde fark edilmeyen ve üzerinde durulmayan ilişki istismarı ve tecavüz gibi kadınlara yönelik şiddet biçimlerinde daha **i n c e** bir çevrimdışı etkiye sahip olabileceği yönünde çok ciddi bir risk vardır.

Bu durum, erkek üstünlüğü söz konusu olduğunda kör noktamızın bir başka önemli nedeni olabilir; kadın düşmanlığının ve kadınlara yönelik şiddetin bu kadar yaygın olduğu ve normalleştirildiği bir toplumda, bunları "aşırı" veya "radikal" olarak değerlendirmemiz zordur, çünkü bunlar basitçe dışarıda değildir

sıradan bir şey. Kadınlara yönelik bir terör tehdidiyle başa çıkmak için sıçrama yapmıyoruz, çünkü erkekler tarafından terörize edilen, ihlal edilen ve öldürülen kadınların gerçekliği zaten duvar kağıdının bir parçası.

Dolayısıyla görmemiz gereken ilk büyük değişim, erkek üstünlüğü ve kadın düşmanı aşırıcılığın, örgütler veya hükümetler diğer terörizm türlerini izlerken, yasalar çıkarırken ve bunlarla mücadele ederken dahil edilmesidir. (Örneğin ülke içi terörizm yasaları, bu suçların aşırılıkçı nefretten kaynaklanan diğer şiddet eylemleriyle aynı ciddiyetle ele alınmasını sağlayacak şekilde değiştirilmeli ya da düzenlenmelidir). Kanada makamları tarafından incel bağlantılı bir cinayetle ilgili olarak sadece bir kez terör suçlamasında bulunulmuş olması şok edicidir ve diğer ülkeler de bu saldırıların açıkça terörizm tanımı kapsamına girdiği durumlarda aynı şeyi yapmalıdır. Görmemiz gereken ikinci önemli değişim ise, terörizmin dehşet verici derecede normal, gündelik bir biçimi olan aile içi istismarın da aynı derecede ciddiye alınmasıdır.

Sırf en güçlü toplumsal grup olan heteroseksüel, beyaz erkeklerden kaynaklanan bir sorunu tanımlamaktan duyduğumuz tiksinti nedeniyle aşırılık yanlısı kadın düşmanlığının varlığıyla yüzleşmekten caydırılmamıza artık izin veremeyiz. Bu grubun üyelerine şüpheden yararlanma, onlara kadınların ve azınlıkların çok ötesinde bir bireysellik ve statü sağlama eğilimimiz, aşırılık yanlılarını eleştirel bir merceğe altında incelenmekten çok uzun süre korudu.

"Kadın düşmanı" ya da "erkek düşmanı" olarak etiketlenmekten, geleneksel "her erkek değil" çılgılığıyla karşılaşmaktan çok korkuyoruz. Oysa bu gülünç derecede aşırı basitleştirici bir yaklaşımdır. Elbette bu tehdidin gerçekliğiyle ve bu hareketin varlığıyla, bunun bir şekilde tüm erkekleri kapsadığını öne sürmeden yüzleşmek mümkündür. Aslında, daha önce de gördüğümüz gibi, bu hareketin oluşturduğu en büyük tehditlerden biri erkeklerin kendisidir.

Manosferin en güçlü panzehirlerinden biri, erkekler için oluşturduğu tehditlere karşı gerçek ve uyumlu bir şekilde harekete geçmektir. En sadık takipçilerini dumura uğratıp boğsalar bile körü körüne sarıldıkları katı, aşırı maskülen klişelere meydan okumak. MRA'ların nefretlerini haklı çıkarmak için istismar etmeyi sevdikleri ama aslında ele almaya çalışmadıkları sorunlara çözümler ve pratik destek sunmak. Çocuk bakımının büyük kısmını kimin üstlenmesi gerektiğine dair varsayımlara yol açan toplumsal cinsiyet kalıp yargılarıyla yüzleşmek. Çalışan ebeveynler için daha fazla esneklik talep etmek. Daha iyi ebeveyn izni hakları için kampanya yürütmek. Cinsel şiddet ve aile içi istismardan kurtulan erkeklerin karşılaştığı damgalanmayla mücadele etmek ve uzman destek hizmetleri sağlamak

Kadın mağdurlara saldırmak ya da bu süreçte onların hizmetlerini baltalamak zorunda kalmadan bu hizmetlere erişebilmelerini sağlamak. Ruh sağlığı hizmetlerini finanse etmek ve öne çıkarmak ve bunları erkekler, özellikle de genç erkekler için daha erişilebilir kılmamanın yollarını bulmak. (BBC'nin yakın zamanda yaptığı bir Bilgi Edinme Özgürlüğü talebi, üniversite danışmanlık hizmetlerine erişenlerin sadece yüzde 31'inin erkek olduğunu ortaya koymuştur)⁷Bunu başarmanın yenilikçi ve etkili yolları vardır. Ancak bunlar ortak bir çaba ve finansman gerektirmektedir. Örneğin CALM (İngiltere merkezli Campaign Against Living Miserably) intihara karşı güçlü bir hareket yaratmış, özellikle de erkekleri ve erkek çocukları desteklemeye odaklanmıştır. Gizli yardım hattı ve web sohbeti gibi ön cephe hizmetleri sunmakta, ancak aynı zamanda işyerlerinde, üniversitelerde, barlarda, kulüplerde ve hapishanelerde destekleyici alanlar oluşturarak toplum katılımını teşvik etmektedir. Erkek stereotipleriyle mücadele etmek ve "sanat, müzik, spor ve komedi gibi kültürel temas noktalarını kullanarak yardım arama davranışını" teşvik etmek için ünlü komedyenler gibi popüler figürlerle kampanyalar yürütüyor. Başka bir deyişle, tam olarak manosferin taktiklerini benimsiyor, kültürel alanlara ve topluluklara sızıyor, ancak olumlu bir yaklaşımla

ve yapıcı bir amaç.

Bu direnişe halihazırda en etkili şekilde liderlik edenlerin çoğu erkeklerin ta kendisidir. Kadınlardan nefret eden erkeklerden nefret eden erkekler.

1970'lerdeki erkek özgürlüğü hareketi, erkeklerin kadın düşmanlığıyla mücadele ettiği güçlü ve olumlu bir gelenek başlattı ve bu gelenek bugün de devam ediyor. Katı stereotiplerin ve ataerkil yapıların kendi cinsiyetlerine verdiği aşırı zararın farkında olan erkekler, cinsiyetçilik dalgasını durdurmak için mücadele etmeyi bırakmadılar ve bunu çok önemli bir şekilde feminist bir çerçeve içinde yapıyorlar.

Bu çalışmalar, erkek odaklı müdahaleler gerçekleştiren uluslararası yardım kuruluşlarını, okullarda erkek çocuklara atölye çalışmaları sunan küçük kuruluşları ve kadın düşmanlığı ve toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin her türlü süne karşı durmak ve konuşmak için kendi platformlarını kullanan bireyleri kapsayacak kadar geniş bir yelpazede gerçekleşmektedir. Bu tür kuruluşların en büyük ve en saygın olanlarından ikisi, 1997 yılında Brezilya'da kurulan ve erkekleri ve erkek çocukları dahil ederek toplumsal cinsiyet adaletini teşvik eden ve şiddeti önleyen önde gelen küresel bir STK olan Promundo ve dünya çapında kadına yönelik şiddeti sona erdirmek için çalışan en büyük erkek ağı olan Beyaz Kurdele Kampanyası'dır.

Promundo'nun kurucusu ve CEO'su Gary Barker ile kadın düşmanı aşırıçılık tehdidiyle nasıl mücadele edilebileceği konusunda ne gibi dersler verebileceğini öğrenmek için konuştum. Kendi kendini seçen bir kitleye dayanmayan müdahalelerin önemini vurguladı. "Bir poster, bir el ilanı ya da bir e-bülten asın ve 'Gelin

Erkekler olarak kadın düşmanlığının üstesinden nasıl geldiğimiz hakkında konuşacağız. İki buçuk adam bulursunuz!" Bunun yerine, "yaptıklarımızı genç erkeklerin ve yetişkin erkeklerin olduğu yere götürmeliyiz" dedi:

Bunu okul döneminin bir parçası haline getirin, katıldıkları spor grubunun bir parçası haline getirin, işverenlerinin onlara verdiği iş güvenliği kursunun bir parçası haline getirin. Erkekler kapıdan içeri girip "Hey, kadın düşmanlığı ve toplumsal cinsiyet eşitliği hakkında konuşmama izin verin!" demeyeceklerdir. Buna en çok ihtiyacı olan erkekler odaya girmeyecektir, odayı onlara götürmeliyiz.

Nihayetinde, en kolay ulaşılabilir ve ölçeklendirilebilir haliyle, bu konuların ana akım eğitime dahil edilmesi anlamına gelmektedir. Eğitim, kadın düşmanı aşırıcılıkla mücadelede hayati bir rol oynamaktadır; tercihen bu mücadeleye yanıt veren bir önlem olarak değil, önleyici bir önlem olarak: erkek çocukları çevrimiçi tımarın ikna edici etkisine karşı aşılacak ve onları zaten yapışkan iplerle bağlı olan bir ağdan kurtarmaya çalışmak yerine, manosferin ideolojisiyle karşılaşmadan *önce yüzleşmeleri* için güvenilir araçlarla donatmak. Bu, manosfer gruplarından beyaz üstünlükçülere kadar aşırı sağın yanlış bilgilendirmeye ve saygın bilgi kaynaklarına karşı güvensizlik tohumları ekmeye ne kadar bel bağladığı göz önünde bulundurulduğunda özellikle önemlidir.

Görüştüğüm Londralı öğretmen, öğrencilerinin manosfer içeriği tarafından radikalleştirilmesi konusundaki endişelerini paylaştı,

Öğrencilere Cinsel Şiddet Piramidi'ni (cinsiyetçi şakalarla başlayıp şiddetle biten) göstererek 'b u sadece şaka' argümanına karşı koymaya çalıştım, ancak bir kadın öğretmen olarak, zaten erkek hakları argümanlarıyla ilgilenen öğrenciler tarafından ciddiye alınmanın zor olabileceğinin farkındayım. Öğrencilerin kadın düşmanı görüşlerini bastırmaya çalıştığımda, bu görüşleri pekiştirebileceğimden endişe duyuyorum.

Sorunun üstesinden gelmeye çalışan ön saflarda yer alan biri olarak, "bu konularda öğrencilerle nasıl iletişim kurulacağı konusunda daha fazla öğretmen eğitimi verilmesi gerektiğine" inanıyor.

O halde eğitim -ulusal olarak zorunlu kılınmış, uygun şekilde finanse edilmiş ve etkili eğitimlerle desteklenmiş- çözümün bir diğer önemli parçasıdır. Bu sadece gençleri aşırı kadın düşmanlığı konusunda doğrudan eğitmek anlamına gelmez. Aynı zamanda onlara toplumsal cinsiyet kalıpları ve sağlıklı ilişkiler, cinsel rıza ve saygı gibi konularda temel araçlar ve bilgi sağlamak anlamına da gelir.

-Gençleri daha sonra çevrimiçi ortamda karşılaşılabilecekleri bazı zehirli yanlış anlamalara karşı güçlendirmeye yardımcı olacak temel fikirler.

Good Lad Initiative'den Ben Hurst, gençlere haber kaynaklarını analiz etmeyi ve değerlendirmeyi öğretmenin etkili müdahaleler listesinde üst sıralarda yer alması gerektiğini vurguladı. "Bunu gerçekten tehlikeli kılan şey, özellikle okulda çocuklara kaynak materyalleri eleştirmenin öğretilmemesidir - fen bilimlerinde olmaya, bir fen ders kitabından öğrenmeye ve öğrendiklerini sorgulamamaya alışmışlardır." Manosfere maruz kaldıktan sonra, birlikte çalıştığı genç erkeklerin birçoğunun sağlam kaynaklardan gelen gerçekleri kabul etmeye son derece dirençli hale gelmelerindeki ironiye dikkat çekti, çünkü aslında çarpıtılmış veya düpedüz uydurulmuş bilgiler manosferin kendisinden gelse bile, bunları "sahte haber" olarak görmeye hazırlandılar.

Hurst'ün uzun yıllar boyunca doğrudan genç erkeklerle bu konuşmaları kolaylaştırması, bu tür bir eğitimin en etkili şekilde nasıl verilmesi gerektiği konusunda tavsiyelerde bulunurken yararlanabileceği zengin bir deneyim birikimi sağlamıştır. Erkeklik konusunun şu anda müdahalelerde, özellikle de okul düzeyinde çok az tartışıldığını ve insanların "[bu] konuşmaları nasıl yönlendireceklerini bilmekte gerçekten zorlandıklarını" ifade etti. Dedi,

Ebeveynler çocuklarla nasıl konuşacaklarını bilmiyor, öğretmenler çocuklarla nasıl konuşacaklarını bilmiyor, kimse çocuklarla nasıl konuşacağını bilmiyor, ama aynı zamanda insanlar birbirleriyle erkek deneyimi hakkında nasıl konuşacaklarını da bilmiyor. Bunu bir saldırı gibi hissetmeden sorunsallaştırmak zor, bu da insanların gerçekten hızlı bir şekilde kapanması anlamına geliyor.

Bu nedenle ebeveynleri ve öğretmenleri gençlerin internette karşılaştıkları gerçekler konusunda eğitmek hayati bir ilk adımdır. 2014 yılında yapılan bir araştırma, on üç ila on sekiz yaş arasındaki Amerikalılar arasında en etkili beş kişinin YouTube yıldızları olduğunu ortaya koymuştur.⁸PewDiePie ve Logan Paul gibi figürler, yüz milyonlarca takipçisiyle ergen dünyasının önemli ünlüleridir. Gençlerin hayatlarını şekillendiriyor ve etkiliyorlar, ancak yetişkinler tarafından o kadar bilinmiyorlar ki, ebeveynler bile onları tanımayabiliyor

isimler. Bu da gençlerin içinde yaşadıkları dünya ile ebeveynlerinin algıları arasında büyük bir kopukluk olduğunu gösteriyor. Dolayısıyla ebeveynlerin internete girmesi, gençlerin maruz kaldığı bazı içerikleri keşfetmesi ve çocuklarıyla konuşmaya başlamak için kendilerine bir temel oluşturması gerekiyor.

Nereden başlamalı? Elbette YouTube'dan. Gençlerin rastladığı bazı içeriklere bir göz atın, bitmek bilmeyen "angry feminazi destroyed by..." derlemeleri gibi. Tavlama ipuçları ve MGTOW atıp tutmaları gibi bazı manosfer videolarına göz atın. Algoritmanın sizi giderek artan kadın düşmanı "gerçeklerin" tavşan deliğine çekmesine izin verin. Kendinizi yorumlara kaptırarak yarım saat geçirin; aydınlatıcı olacaklarına söz veriyorum. Bazı vücut geliştirme forumlarını ziyaret edin veya Reddit'teki daha ana akım "kırmızı hap" içeriklerinden bazılarına göz atın. Instagram'daki en büyük meme hesaplarından bazılarında kaydolun ve zaman tüneline neler aktığını görün. Tüm bunlar size gençlerin her gün duydukları arka plan gürültüsü hakkında temel bir bilgi verecektir.

Gençlerin konuşmalarında ortaya çıkan manosfer diline dikkat edin: "blue pill" veya "cucked" olmaktan bahsedilmesi, manosfere yeni başlayanlara yönelik bir alay işaretidir. *Tetiklenmiş* ya da *küskün* gibi kelimeler, bağnazlığa karşı **ç ı k a n** herkesle alay etmeyi çoktan öğrendiklerini gösteriyor. *Feminazi*, *kar tanesi* ya da *SJW* de dikkat edilmesi gereken terimlerdir.

Kırmızı bir bayrak ortaya çıktığında, ona meydan okuyun. Tekrar tekrar meydan okuyun. Manosfer bir yankı odasıdır. Bu kadar ikna edici olmasının nedeni, kapalı topluluklarının doğası ve algoritmik olarak desteklenen video döngülerinin tamamen telkin edici olmasıdır. Hiçbir karşıt görüş paylaşılmaz. Öyleyse paylaşın. Gençleri başka fikirlere, başka seçeneklere maruz bırakın. Manosfer varsayımlarına meydan okuyun ve sorgulayın. Gençlere "kanıt" olarak sunulmuş olabilecek yanlış gerçeklerin ve kalitesiz bilimin sınırlarını keşfedin. Gençlere mümkün olduğunca çok güvenilir bilgi vermek ve kendi sonuçlarını çıkarmalarına izin vermek, onları yabancılaştırmadan veya küçük görmeden bu sorunun üstesinden gelmenin en iyi yoludur.

Hurst, gençlere internette eriştikleri bilginin sahte olduğunu söylemek yerine, bunu bir başlangıç noktası olarak kabul etmenin ve ardından bu tür ideolojilerin sınırlarını kendilerinin fark etmelerini sağlayacak bir inceleme sürecine girmelerine yardımcı olmanın daha verimli olabileceğini söyledi. "Bir odaya girdiğimde amacım onlara dinledikleri kişinin saçmaladığını söylemek değil, daha çok 'Tamam, bunu birlikte keşfedelim' demek.

-Nereden geliyor? Bu dünya görüşünü veya fikri mantıksal sonucuna kadar takip etmenin sonuçları nelerdir?" Bunun olumlu sonuçlar doğurma olasılığının daha yüksek olduğunu, çünkü kendilerini trajik Cassandra figürleri olarak çerçeveleyen ve dünyayı onları sahte peygamberler olarak reddetmeye cesaretlendiren manosfer ideologlarının eline geçmediğini öne sürdü.

Son derece başarılı ContraPoints kanalını yöneten YouTube yıldızı Natalie Parrott, nam-ı diğer "Contra", bu konuşmalara nasıl yaklaşılmaması gerektiğine dair harika bir örnek. Parrott, aşırı sağcılar kendi sahalarında karşılıyor, onların tuhaf, komik, dublör odaklı taktiklerini alıp kendi videolarında tekrarlıyor. ContraPoints, manosferin "alfa erkek" fikrinden feministlerin "sosyal adalet savaşçıları" olarak tasvir edilmesine kadar her şeye karşı çıkan sağlam ama eğlenceli videolar yayınlıyor. Ve işe yarıyor: Bireysel eğitimciler haftada birkaç okulu ziyaret edip her seferinde birkaç yüz öğrenciyle konuşabilirken, Parrott her videoyla yarım milyondan fazla aboneye ulaşıyor ve bunların çoğu milyonlarca kez izleniyor. Onun yaklaşımı, çevrimiçi aşırılık yanlılarının mükemmelleştirdiği teknoloji meraklısı iletişimin aksine, çoğu durumda modası geçmiş ve vaaz niteliğinde olan taktiklerimizi ve mesaj vermek için kullandığımız araçları güncelleme ihtiyacının hayati bir örneğidir.

Erkek çocukları (ve dolayısıyla gelecekteki potansiyel kurbanları) manosfer bataklığından korumaya çalışacak olsak, onları ilk etapta neyin çektiğini anlamalıyız. Mevcut toplumsal erkeklik versiyonumuzun onları başarısızlığa uğrattığını kabul etmeliyiz. Bu onları yalnız bırakıyor, nasıl hissettikleri hakkında konuşmalarını veya karşılıklı destekleyici ilişkiler kurmalarını engelleyen kabadayı bir kabadayılık benimsemeye zorluyor.

Enseller için bir "kurtuluş" anlatısı ile özellikle ilgilenmiyorum. Bu, o bireylerin düşünmesi gereken bir soru. Diğer terörizm türlerinin kurbanlarından, kendilerine eziyet edenleri aklamaları ve eğitmeleri için yalvarmıyoruz. Ne de diğer aşırılık yanlılarının bir tür yaralı, yanlış anlaşılmış kurbanlar olarak kabul edilmesini talep ediyoruz. Incels'in kadınlara göstermeyi reddettiği nezaket tam da bu iken, yanılabilir erkeklerin insanlığına ve bireyselliğine izin vermeleri için kadınlara bu kadar baskı yapılması ironiktir.

Ama ben aradaki erkeklerle ilgileniyorum. Çatlaklardan düşen çocuklar. Korkmuş hisseden "iyi" erkekler. Korktukları, üzüldükleri ya da yalnız hissettikleri için yardım aramaya gidenler ve kendilerini çözemeyenler. Bunların hiçbirini duymamış olanlar.

Henüz. Otobüste diğer tarafa bakanlar. Çünkü o adamlar olmadan hiçbir şeyi değiştiremeyiz. Peki onlara nasıl ulaşacağız?

Hurst, "Benim anladığım kadarıyla, bu hareketlere katılan erkeklerin çoğu, acı çektikleri, incindikleri ve neden olmaları gerektiğini düşündükleri kişi olmadıklarını anlayamadıkları bir yerden geliyorlar" dedi. Manosfer hareketlerinin keşfini bu tür erkekler için büyük bir rahatlama ya da yatıştırıcı merhem olarak tanımlıyor. "Bu onlara gerçekten kolay bir çıkış yolu sunuyor, çünkü sistemi ya da kadınları suçlayıp 'Bu kişinin suçu, çünkü bana hak ettiğimi vermiyorlar' diyebiliyorlar."

Beyaz Kurdele Kampanyası'nın kurucularından Michael Kaufman, "Erkekliğin talepleri ve katı kuralları her erkeğin yerine getirmesi zor olan şeylerdir," diye ekledi. "Her zaman kontrollü olun, asla geri adım atmayın, korkusuz olun, acıya katlanın."

Barker, fiziksel şiddete maruz kalan erkek çocuklarının oranının yüksekliğine işaret ederek bu görüşe katılmıştır:

Travma var, diğer erkeklerden korkma var, şiddet v a r , teşhis edilmemiş depresyon var - çocukluk döneminde bir tür şiddetin kurbanı olmanın ne anlama geldiğine dair liste uzayıp gidiyor. Buna yer açmazsak, erkeklerin ve erkek çocukların iyileşmesine yardımcı olamayız, onları olabilecekleri müttefikler haline getiremeyiz.

Hurst, erkekler sahte tecavüz iddiaları gibi manosfer takıntılarını gündeme getirdiğinde,

[Bu konular hakkında sadece zor olmak için konuşmuyorlar. Korktukları için konuşuyorlar ve erkekliğin büyük bir parçası korku göstermemektir. Yani "Biriyle seks yapmaya çalışırsam ona tecavüz ettiğimi söyleyeceklerinden çok korkuyorum" demeyeceklerdir. "Kadınlar sahte tecavüz konusunda yalan söylerler" demeleri daha olasıdır. Ama aslında bu aynı konuşma.

Duygular utançla bir tutulur ve çocuklar **duygularını** saklamaya teşvik edilir. İzolasyon topluluk özlemini doğurur. Utanç, prestij, saygı ve bir amaç duygusu için çaresizlik doğurur. Kısmen erkek çocukların şiddet içeren suçların kurbanı olma riski altında olmalarından kaynaklanan bir savunmasızlık duygusu, doğal olarak bir gruba bağlılığın güvenliğini arzulamaya yol açmaktadır. Tüm bu arzular, erkekosfer toplulukları tarafından sevinçle karşılanmaktadır.

haklarından mahrum bırakılmış, öfkeli genç erkekleri ele geçiriyor ve onların boşluklarını sahte vaatler, çarpık mantık ve nefretle dolduruyor.

Peki genç erkeklerin izole olmalarını en başta nasıl önleyebiliriz? Cevap hem sosyal hem de politiktir. Yerel yönetim kesintileri ve toplum merkezlerinin kapatılmasıyla ekilen meyveleri topluyoruz: erkeklerin takılıp sosyalleşebileceği gerçek hayattaki mekanların kademeli ve sistematik olarak ortadan kalkması. Bunun yerine internette takılmaya yöneliyorlar. Kendilerine ait olabilecekleri anlamlı, tatmin edici çevrimdışı alanlar sağlamamız gerekiyor.

Ancak aynı zamanda damgalama, önyargı ve saçma stereotipler tarafından yönlendirilen sosyal bölünmeleri de ele almamız gerekiyor. Beyaz erkek çocuklarının kendilerine benzemeyen erkek çocuklarının farklı, tehditkâr ve işgalci olduklarını düşünerek büyümelerine neden olan düşük seviyeli ırkçılık. Karma cinsiyetli çocukluk arkadaşlıklarını utandıran ve cinselleştiren ve ilk gençlik yıllarında neredeyse tamamen cinsiyet ayrımına yol açan cinsiyetçilik. Kulağa ne kadar basit gelse de, eğer genç erkekler farklı topluluklardan başka insanları tanısaydı, kendi yaşlarındaki kızlarla anlamlı arkadaşlıkları olsaydı, bu "diğer" grupların neyi temsil ettiğine dair korkunç çarpıtmalara inanmaları için kandırılmaları bu kadar kolay olmazdı. Geri adım atarlardı, çünkü daha iyi bilirlerdi. Aklıma, kendisiyle konuşan bir kızla tanışarak manosferden çıkış yolculuğu çok basit bir şekilde kolaylaşan David Sherratt geliyor.

Gençleri manosferin aşırılık yanlısı unsurları tarafından istismar edilmekten ve tımar edilmekten korumaya çalışmakla ilgili sorunun bir kısmı, istismar ve bununla nasıl mücadele edileceği konusundaki anlayışımızın hala umutsuzca temassız olmasıdır. Dr. Firmin, genç erkekleri bu çevrimiçi topluluklara en çok çeken ergenlik dönemi özelliklerinin aynı zamanda geleneksel destek mekanizmaları tarafından en az anlaşılan özellikler olduğunu açıkladı. Ergenlik döneminde gençler aidiyet, özerklik ve bağımsızlığa öncelik verirler. Bu dönem, gençlerin yoğun duygularla mücadele ettiği bir dönemdir: "risk almaya daha meyillidirler" ve "uzun vadeli sonuçları" düşünmeleri pek olası değildir. Bu nedenle, geleneksel destek hizmetleri bu dönem için çok uygun değildir, çünkü "risk almayı sevmeyen ve davranışlarının uzun vadeli sonuçlarını düşünecek ve genellikle duygusal olarak istikrarlı olacak bireyleri hedefleme" eğilimindedirler.

Dr. Firmin, destek yapıları bu tipik ergen davranışlarına karşı mücadele ederken, gençleri istismar edenlerin "onlarla *birlikte* çalışma eğiliminde olacaklarını" ve çocuklara

risk duygusu ya da aykırı davranma, kısa vadeli kazanımlara, şimdi ve burada ne anlama geldiğine odaklanma ve uzun vadedeki olası olumsuz sonuçları bir kenara itme... Duygusal olarak çok istekli ve tutkulu olabileceğiniz ve diğer yetişkinler "Bu kadar heyecanlanma" dediğinde bu duyguların gerçek olduğunu doğrulayabileceğiniz araçlar sağlayacaktır.

Tüm bunlar manosferin taktikleriyle güçlü bir şekilde örtüşmektedir. Gençlere son derece duygusal bir anlatı ve derin bir aidiyet ve topluluk duygusu sunuluyor. Örneğin incel forumlarında, sonuçlarını çok fazla düşünmeden kendilerini karşı kültürün yıkıcıları olarak konumlandırarak şiddet eylemlerinde bulunmaları için defalarca teşvik ediliyorlar. Dr. Firmin, "normlara karşı çıkmakla" övünen bir toplulukta "bu fikirleri satmak çok kolay" diye ekledi. Manosfer söz konusu olduğunda, bunun "yeni erkeklik fikrine karşı çıkmak... ya da erkeklerin ebeveynlikte artan rolü... Bu anlatı tüm bunlara karşı çıkacaktır, #MeToo'ya karşı çıkacaktır, bu yüzden bunu bir risk olarak satmak ve bir benlik duygusu, bir kişisel kimlik duygusu isteme fikrine satmak çok kolaydır" dedi. Bazı açılardan, mevcut iklim göz önüne alındığında, manosferin genç erkekler için çekiciliğinin "hiç de şaşırtıcı olmadığını" söyledi.

Ergenler söz konusu olduğunda geleneksel müdahale modellerinin etkisizliğine yanıt olarak Dr. Firmin "bağlamsal koruma" olarak bilinen bir modele öncülük etmiştir. Bu teori, gençlere sadece kendi evlerinde zarar verildiğini varsaymak yerine, gençlerin zamanlarını geçirdikleri ortamlara müdahale ve destek götürmenin önemini vurgulamaktadır. Web sitesinde, "Bireyler belirli ortamlarda zaman geçirdiklerinde bu ortamların kurallarını benimserler ve bu ortamlarda gezinmek ve statü elde etmek için bu ortamlarda geçerli olan kurallarla ilişki kurarlar" deniyor. Bu çerçevede şimdiye kadar alışveriş bölgeleri ve halka açık parklar gibi yerlere uygulandı ve dükkan sahiplerinden park yetkililerine kadar normalde koruma çalışmalarında yer almayan kişilerle işbirliği kavramına öncülük etti. Ancak bana öyle geliyor ki bu kavramın çevrimiçi ortamda da kökten dönüştürücü bir etkisi olabilir. Sonuçta, sosyal medyanın sıradan cinsiyetçiliğinden manosfer forumlarının ikna edici kadın düşmanlığına kadar çevrimiçi dünya, geleneksel olarak gençlerin zarar görme riski altında olduğunu düşünmediğimiz ve etkili müdahalenin son derece değerli olabileceği bir arenanın mükemmel bir örneğidir.

Dr. Firmin, çevrimiçi dünyada bağlamsal korumanın olumlu uygulamaları olabileceğini kabul etmekle birlikte, uygulamada yaygın olarak kullanılabilmesi için çok daha fazla araştırma ve stratejiye ihtiyaç duyulacağını vurgulamaktadır. Bir koruma ilişkisinde rızanın önemine dikkat çekmiştir. ("Ana cadde ile çevrimiçi bir yer arasındaki fark, ana caddede gençlerin gençlik çalışanının orada olduğunu bilmesidir.") Dr. Firmin'in gördüğü en etkili müdahalelerden bazılarının müstakil gençlik çalışanlarını içerdiğini söyledi: gençlerle resmi bir oturum veya ofis alanı yerine kendi ortamlarında etkileşime girenler. Dr. Firmin'e göre bu, güvene dayalı bir ilişkinin kademeli olarak kurulmasını içeriyor ve kadın düşmanı varsayımların ve aşırılık yanlısı mesajların bozulması için anlamlı fırsatlar sunuyor. Uygulama henüz emekleme aşamasında olsa da, Dr. Firmin bazı İskandinav ülkelerinde internette müstakil gençlik çalışanlarının kullanıldığını duymuş ve internet kadın düşmanlığını bozmak için benzer fırsatlar yaratmak amacıyla gençlerin etkileşime girmesi için internet alanları yaratmaya başlayan gençlik merkezlerini anlatmıştır. Pratik engeller var, evet. Ancak bunlar aşılamaz değil.

Gençlerle bu konular hakkında konuşma konusundaki kendi deneyimlerime dayanarak, Dr. Firmin'in sözleri hemen yankı buldu. Gençlerle daha küçük gruplar halinde, kendi alanlarında yaptığım konuşmalar, neredeyse evrensel olarak, tüm okulun katıldığı bir toplantı veya öğretmenlerin gözlemlediği bir tartışma oturumu gibi ortamlardan daha verimli ve açıklayıcı oldu. Dr. Firmin ile müstakil gençlik çalışmaları hakkında konuşurken, aşırılık yanlısı kadın düşmanlığının ergen topluluklarına sinsice sızmasına karşı potansiyel bir çözümün nihayet burada olduğu yönündeki heyecan verici beklenti beni harekete geçirdi.

Ancak belki de diğer kamu hizmetlerinden bile daha büyük ölçüde, müstakil gençlik çalışmaları için finansman son on yılda yok edildi. 2012 ile 2016 yılları arasında Birleşik Krallık genelinde 600'den fazla gençlik merkezi kapatıldı ve 2009 ile 2017 yılları arasında gençlik hizmetleri için belediye fonları yüzde 62 oranında azaldı. Ulusal Gençlik Ajansı İcra Kurulu Başkanı Leigh Middleton gibi uzmanlar, kesintilerin özellikle "yalnız, izole gençleri" etkileyeceğini öne sürmektedir - bu tanım, manasız topluluklarının çekimine karşı savunmasız olmaya en yatkın olanlarla tam olarak örtüşmektedir. Yıkıcı bir şekilde, müstakil gençlik çalışması (bire bir destek içeren uzun vadeli bir proje) tam olarak kesinti için ilk sırada olma eğiliminde olan hizmet türüdür. Ve Dr. Firmin'in kısa ve öz bir şekilde açıkladığı gibi, "kestiğinizde

İnsanların bu anlatıyı bozması için fırsatlar yaratır, bu da anlatının üremesi için alan yaratır."

Yine de manosferin etkisiyle proaktif ve önleyici bir şekilde mücadele etmek istiyorsak yatırım yapmamız gereken hizmetler tam da bunlardır. Yaptığım yüzlerce okul ziyareti bana çarpıcı ve net bir ders verdiyse, o da erken müdahalenin, zaten radikalleşmiş olanların zihinlerini daha sonra değiştirmeye çalışmaktan çok daha basit ve etkili olduğudur.

Bununla birlikte, halihazırda manosferin pençesinde olanlar için de duyarlı bir çözüme ihtiyacımız var. Dolayısıyla, kökü aşırı kadın düşmanlığına dayanan mevcut suçlarla mücadele etmek için kolluk kuvvetlerine güvenebilmeliyiz. Halihazırda yasadışı olan bir şeyin polis tarafından denetlenmesi kulağa basit bir talep gibi gelse de, manosfer trolllerinin halihazırda mutlak bir cezasızlıkla gerçekleştirdiği geniş çaplı yasadışı faaliyetler bunun aksini düşündürmektedir. Geleneksel polislik ile online suç arasındaki kopukluk büyük bir engeldir. Birleşik Krallık'ta, tıpkı gerçek hayatta olduğu gibi internette de birini tecavüz etmekle ya da öldürmekle tehdit etmek yasa dışıdır. Yine de her gün yüzlerce, hatta binlerce erkek bu tür eylemlerden hiçbir ceza almadan kurtuluyor.

Kurumsallaşmış önyargının polis teşkilatı içinde bir sorun olduğunu biliyoruz. Kadınların ve belirli grupların - özellikle beyaz olmayan kadınlar ve LGBTQ bireyler - polise ihbarda bulunduklarında her zaman olumlu yanıt alamadıklarını biliyoruz. Sistem genelinde antibias eğitimi, mağdurun suçlanması ve bu suçların genellikle ciddiye alınmaması ile ilgili sorunların üstesinden gelinmesine yardımcı olacaktır. Ancak bu sadece bireysel başarısızlıklarla ilgili bir mesele değildir. Gerçekten de pek çok memur ve kuvvet mağdurları savunmakta ve desteklemektedir, ancak yaygın finansman ve eğitim eksikliği ilerlemeyi engellemektedir. Uzman internet suçları birimlerinin dışında, memurları bu suçlarla mücadelede destekleyecek anlayış ya da uzmanlık bilgisi genellikle çok azdır; bu da benim kendi deneyimlerime göre, defalarca davaların çıkmaza girmesine ve kapanmasına yol açmıştır.

Bir dizi ölüm ve tecavüz tehdidini polise ilk bildirdiğimde, ifademi almak üzere gönderilen yerel memurlar tehlikeli bir köpek olayından yeni çıkmış bir halde, ellerinde kalem ve defterlerle geldiler ve kibarca Twitter hesabının ne olduğunu sormak için sözümü kesip durdular. Verdiğim yüzlerce IP adresinden hiçbirinin izini süremeyince ya da bir çetenin beni hedefli taciz bombardımanına tutması için internet üzerinden kışkırtılmasına karşı herhangi bir işlem yapamayınca (çünkü saldırının koordine edildiği forum yurtdışında kayıtlıydı), dosya hiçbir işlem yapılmadan kapatıldı.

Elimde kalın bir tomar halinde basılmış ölüm tehditleriyle karakola ilk kez gittiğimde, masadaki memura gösterdiğimde şaşkın bir bakışla karşılaştım ve "Sizi takip edeceklerini düşünüyor musunuz?" diye sordum.

Çevrimiçi kadın düşmanı aşırıcılığın ciddiyetinin ve gerçek hayattaki etkisinin anlaşılabilmesi, polisliğin diğer alanlarında da vahim bir etki yaratıyor olabilir. Ben bu satırları yazarken, Birleşik Krallık polisi tecavüz ihbarında bulunan mağdurlardan cep telefonlarını polise teslim etmelerini istemeyi ya da kovuşturmaların devam etmemesi riskini göze almayı planladığını duyurdu. Mağdurlara kendilerini yargılanıyormuş gibi hissettiren bir politika, kadınların tecavüz konusunda yalan söylediği fikrini pekiştirme riski taşıyor. Gerçekte, Birleşik Krallık'ta tecavüz suçundan 5.651 kovuşturmanın yapıldığı on yedi aylık bir dönemde, tecavüzle ilgili yanlış iddialarda bulunmaktan sadece 35 kovuşturma yapıldığını bilmemize rağmen.²

Ancak polis, kadın düşmanı çevrimiçi suçlar konusundaki sınırlı farkındalığıyla, geçtiğimiz yıl girip çıktığım manosfer forumlarında, erkekleri cinsel saldırıdan sonraki sabah kadınları manipüle etmeye çağıran, yaygın sahte tecavüz iddialarıyla ilgili komplo teorilerine bağlı binlerce başlık olduğunu nereden bilebilir? Bu mesajlar özellikle erkeklere ertesi gün, tecavüz iddiasında bulunmaya çalışan bir kadının davasını zayıflatacak yanıtlar istemek üzere tasarlanmış kısa mesajlar göndermeleri talimatını veriyor. Bir önceki gece hakkında cevap vermesi için baskı yapmak, herkesin harika vakit geçirdiğinden bahsetmek, travma geçirmiş bir mağduru yatıştırıcı veya kararsız bir yanıtla zorlayabilecek her şeyi yapmak. Elbette, bu çevrimiçi toplulukları incelemeye odaklanmış herhangi bir polis çabası olsaydı, polis bunu bilirdi. Ancak tüm araştırmalarıma rağmen böyle bir şeye rastlamadım.

Bir de küçümsenen ve tekrar tekrar aşagılanan çevrimiçi istismarın çevrimdışı istismara dönüşme yolları var. Bu, yetkililerin verdiği tepkilerde sürekli olarak göz ardı edilen bir gerçektir. Kadın siyasetçilere yönelik çevrimiçi tehditlere verilen cılız tepki. Siber tacizin, çevrimiçi şiddetten çevrimdışı şiddete tırmanış ölümcül hale gelene ve müdahale için çok geç olana kadar, zorba eski partnerler tarafından kullanılan bir araç olarak görmezden gelinmesi. Polisin, kadınlar tacizcileri tarafından öldürülmeden önce müdahale etme fırsatlarını kaçırdığını ve sıklıkla birden fazla olay ve taciz biçimi arasındaki noktaları birleştiremediğini ortaya koyan vaka üstüne vaka olduğu için, bunlar çok gerçek endişelerdir.

Davey, kadın düşmanlığının bir nefret suçu kategorisi olarak kabul edilmesinin, kamusal ve kurumsal erkek algısının değişmesine yardımcı olacağına inanmaktadır

toplumsal cinsiyete dayalı nefretin, ırk ve din gibi halihazırda var olan diğer unsurlar kadar güçlü bir şekilde suç eylemlerinin itici gücü olabileceğini kabul etmenin önemini vurgulayarak, üstünlük ve aşırıcılık. Davey önerisini nefret suçlarıyla ilgili İçişleri Seçilmiş Komitesine sunmuş ve feminist aktivistler bu kategorinin uygulamaya konması için yoğun bir kampanya yürütmüşlerdir ancak öneriye hem polis kaynaklarından hem de medyadan güçlü ve öngörülebilir bir tepki gelmiş, polisin kurt ıslığı raporlarıyla dolup taşacağını öne süren magazin manşetleri ve konunun ana akım polisliğin önemli "ekmek ve tereyağı" işinden önemsiz bir dikkat dağıtıcı olacağını öne süren üst düzey polis figürleri ortaya çıkmıştır.

Bu sorunlarla anlamlı bir şekilde mücadele etmek istiyorsak bakmamız gereken bir sonraki kaynak sosyal medya platformlarının kendisidir. Bu kitap, bu şirketlerin ve algoritmalarının aşırı sağcılara alan ve ikna edici üye kazanma araçları sunma, milyonlarca erkeğe ulaşmalarını ve savunmasız gençleri yetiştirmelerini ve radikalleştirmelerini sağlama, finansal değerinden yararlanmak için içeriklerini ödüllendirme ve aktif olarak teşvik etme, gelir akışları ve propaganda platformları sağlama, kitlesel saldırıları ve siber tacizleri kolaylaştırma, mağdurları korumada başarısız olma ve mümkün olduğunda hesap verebilirlikten kaçınma gibi birçok yolu araştırmıştır.

Bir süre için bu şirketler inandırıcı bir cehalet sergilemeyi başardılar. Artık böyle bir durum söz konusu değil. Evet, teknolojilerinin çevrimiçi aşırılık yanlılarına yardım ve yataklık etmesinin başlangıçta kasıtsız olması mümkündür. Ancak bu, sorun açıkça ortaya çıktıktan sonra bunu düzeltmek için harekete geçmemek için hiçbir mazeret değildir. Yine ve yeniden, sorumluluk yerine kâra öncelik veriliyor. 2019'da gazeteciler YouTube'u son derece rahatsız edici bir eğilim konusunda uyardı: Algoritması, otomatik olarak kısmen giyinik, ergenlik öncesi çocukların görüntüleri olarak tanımladığı videoları bir araya getiriyor ve benzer içerikleri izleyen izleyicilere tavsiye ediyordu. Platform, istemeden de olsa, pedofillere uzun ve kesintisiz yem zincirleri sunuyordu. Yüzlercesi videolara yorum yapıyor, diğer kullanıcılara belirli zaman damgalarını öneriyor, mayosuyla oynayan masum bir çocuğun kasıklarının ya da göğüs uçlarının yanlışlıkla ne zaman ortaya çıktığını tam olarak bilmelerini sağlıyordu. Algoritma o kadar isabetliydi ki, tamamen zararsız ev filmlerini defalarca bu trendin içine çekti. Havuzda oynayan küçük kızlarının klipleri birkaç gün içinde yüz binlerce kez izlendiğinde aileler aniden alarma geçti.

Tıpkı platformda manosfer radikalleşmesinin kolaylaştırılması gibi, sorun tamamen kasıtsız olabilir, ancak sonuç dehşet vericiydi. Önemli olan, YouTube'un sorundan haberdar edilmesinin ardından net bir çözüm sunulmuş olması. Araştırmacılar, platformun çocuk videolarına ilişkin öneri sistemini kapatmasını önerdi. Bu, otomatik olarak ve kolaylıkla uygulanabilecek bir değişiklikti. Ve istismarı olduğu yerde durdurabilirdi. Ancak YouTube bunu uygulamaya koymayı reddetti. Neden mi? Çünkü *New York Times*'a verdiği demeçte, tavsiyelerin en büyük trafik itici gücü olduğunu ve bu nedenle onları kapatmanın "bu tıklamalara güvenen 'içerik oluşturuculara' zarar vereceğini" söyledi. Başka bir deyişle, YouTube'un en alttaki satırını vuracaktı.¹⁰

Sosyal medya platformlarının en savunmasız kullanıcılarının mağduriyetini ve istismarını önlemek için zaten ellerinden geleni yaptıklarını düşünüyorsanız, tekrar düşünmeniz gerekir. YouTube'un gençler üzerinde nefes kesici bir etkiye sahip olduğunu biliyoruz. Her saat dünya çapında milyonlarca insana sunulan içeriği tek taraflı olarak kontrol ettiğini biliyoruz. Zeynep Tüfekçi'nin dediği gibi, "21. yüzyılın en güçlü radikalleştirme araçlarından biri" olarak tanımlamak abartı olmaz.¹¹ Dolayısıyla, izleyicilerin kasıtlı olarak aşırıcılığın tavşan deliğine itilmesini önlemek için algoritmasında yapılacak değişiklikler dönüştürücü olabilir.

Kanıtlar, medya ve hükümet gibi sosyal medya platformlarının da farklı aşırıcılık ve radikalleşme biçimlerine dramatik biçimde farklı şekillerde yaklaştığını göstermektedir. Beyaz milliyetçi ve IŞİD bağlantılı sosyal medya ağlarını karşılaştıran 2016 tarihli bir çalışma, Twitter'da veri toplama döneminde üç beyaz milliyetçi hesap ve dört Nazi hesabının askıya alındığını, buna karşılık yaklaşık 1100 IŞİD hesabının askıya alındığını ortaya koymuştur.¹² Buna rağmen aynı çalışma Amerikalı beyaz milliyetçi hareketlerin "takipçi sayılarından günlük tweet sayısına kadar neredeyse her sosyal metrikte IŞİD'den daha iyi performans gösterdiğini" ortaya koymuştur.

Bu alanda iyileştirme için öneriler eksik değildir. Ancak bunları uygulama iradesi eksik. Örneğin Data & Society raporu, YouTube'un moderasyon kararlarını verirken sadece kanalın kendi içeriğini değil, platform tarafından ağırlanan influencer'ları da dikkate almasını önerdi.

Evet, ifade özgürlüğü hayati ve değerlidir. Ancak bu sınırsız ve sonsuz değildir. Bu platformların erkek üstünlükçü hareketler tarafından kullanımının ifade özgürlüğünün sınırlarını çoktan aştığı sayısız örnek var

Şiddete yönelik aktif kışkırtma, hedefli, kışkırtıcı taciz ve doxxing ile bölünme ve nefreti kasıtlı olarak beslemesi. Bu çıtaya ulaşıldığında, sosyal medya platformları barındırdıkları içerikten sorumlu tutulmalı ve kullanıcılarının güvenliğiyle ilgilenmeye zorlanmalıdır. Eşiğe ulaşılmadığında ise, tıpkı "gerçek yaşam" alanlarında sıklıkla savunduğumuz gibi, çevrimiçi dünyamızın atmosferi ve tartışmaların gidişatı konusunda kolektif sorumluluk almak, daha az platforma sahip olanları desteklemek, çevrimiçi taciz kültürünü normalleştirmek ve sokağın diğer tarafına geçmek yerine araya girmenin çevrimiçi eşdeğerini teşvik etmek için çevrimiçi ortamda kitlesel bir seyirci eylemi seferberliği görmemiz gerekiyor. İşte yine, kendilerini hevesli müttefikler olarak ilan eden erkeklerin devreye girip önemli bir rol oynamaları i ç i n bir fırsat.

Bu durumun karmaşık olduğu açıktır. Çevrimiçi istismar faillerini kovuşturmak için sosyal medya sitelerini ve diğer platformları, kullanıcıların IP adreslerini ifşa etmeye zorlamak gerekir; bu adresler daha sonra yasal kimliklerine erişmek için kullanılır. Bu tür bir zorlama çevrimiçi anonimliğe bağlıdır ve ihbarcıların, muhaliflerin ve diğerlerinin hakları ile dengelenmelidir. Ağır mevzuatın hükümetler ve uluslararası aktörler tarafından suiistimal edilme riski vardır. Yine de karmaşık sorunlarla başa çıkmak için karmaşık mevzuat oluşturmak mümkündür. Bu durum harekete geçmemek için yeterli bir mazeret değildir.

Bir de platformsuzlaştırma (bir kişiyi belirli bir platformdan ya da sosyal medya sitesinden yasaklayarak megafonunu etkin bir şekilde ortadan kaldırma kararı) meselesi var. Uzmanlar, özellikle de kullanıcılarına "yaygın kurumsal sansürü"¹³olarak tanımladığı her türlü sansürü aşma imkanı vermekle övünen ve genellikle aşırı sağın sosyal ağı olarak algılanan Gab gibi platformların varlığı ışığında, aşırılık yanlısı toplulukların tamamını kapatmanın onları daha da yeraltına itme riski taşıdığı yönündeki endişelerini dile getirme eğilimindedirler. Davey bu platformu "neredeyse hiçbir düzenleme ya da denetleme olmaksızın aşırılık yanlılarına ev sahipliği yapan" bir platform olarak tanımlamıştır. Aynı şey 4chan ve 8chan gibi platformlar için de söylenebilir.

Elbette, bu konuşmaları meydan okuma ve tartışma alanından giderek daha da uzaklaştırma ve tüm grupları aynı aşırılık yanlısı fırçayla katran gibi göstererek bu toplulukların mağduriyet ve zulüm anlatılarına oynama riski vardır. Ancak yapıcı bir yaklaşım da pek mümkün değildir.

Şu anda incel forumlarında ve subredditlerde diyalog yaşıyor. Ellen Pao'nun oksijenin bu toplulukların çoğalmasına izin verdiği yönündeki tespiti aklıma geldi. Ve bireyler söz konusu olduğunda, özellikle de bu grupların yüksek profilli liderleri ve sözcüleri söz konusu olduğunda, kendilerini şehit olarak resmetmeler ve daha sonra daha uç forumlara sığınsalar bile, ana akım çevrimiçi alanlardan çıkmaya zorlandıklarında izleyici kitleleri kaçınılmaz olarak daralan platformsuzluğun etkili bir şekilde işe yaradığını gösteren güçlü kanıtlar var.

Christian Picciolini, aşırılık yanlılarının platformlarının kapatılmaması ve finansmanlarının kesilmesi için güçlü bir argüman daha sundu:

Bu gruplar, örneğin bazı propaganda videolarında reklam yayınlayarak gelir elde ediyorlar. Eğer videolarında reklam yayınlıyorlarsa, kaç kez görüntülendiklerine bağlı olarak, Google, Facebook ve YouTube'un içeriklerine karşı reklam yayınlamasından gelir elde etme ihtimalleri yüksek. Dolayısıyla, bu anlamda, de-platforming iyi bir şey. Onları oldukça yavaşlatıyor biraz.¹⁴

Sosyal medya şirketleri bu adımları atacak kadar cesur olduklarında, etkileri önemli olmuştur: Milo Yiannopoulos, Twitter'dan yasaklanmasının ardından etkisinin ve platformunun büyük ölçüde azaldığını gördü; mali durumunun düştüğü ve turlarının iptal edildiği bildirildi. "Örneğin [aşırı sağcı komplo teorisyeni] Alex Jones'a bakarsanız," diyor Davey, "platformdan çıkarıldığında, düzenli izlenme rakamlarından bir sıfır kaybetti." Ben bu bölümü yazarken, Twitter'ın gösterdiği cesareti göstermesi aylar süren Facebook'un, Yiannopoulos ve Jones'un yanı sıra diğer beş yüksek profilli aşırılıkçı figürü de kalıcı olarak yasaklama kararı aldığı haberi geldi. Ardından Facebook ve Instagram'da "beyaz milliyetçiliği ve ayrılıkçılığı övmeyi, desteklemeyi ve temsil etmeyi" yasaklamayı planladığını duyurdu.¹⁵ Çok yakın geçmişte, alan adı kayıt şirketi GoDaddy, Richard B. Spencer'ın aşırı sağcı web sitesi ve Patreon gibi bağış toplama sayfaları, aşırı sağcıların bunları bir gelir kaynağı olarak kullanmasını engellemeye başladı (Jordan Peterson ve Dave Rubin de dahil olmak üzere bir dizi tartışmalı figür hemen alternatif bir kitlesel fonlama platformu başlatma planlarını açıkladı ve çevrimiçi bir köstebek oyununa dönüşebilecek sorunu örnekledi). Bununla birlikte, sosyal medya platformları tarafından önde gelen nefret figürlerine karşı alınan önlemler, yalnızca ana akım erişimlerini kısıtlamakla kalmıyor, aynı zamanda neyi normalleştirdiğimiz ve neyi dikkate aldığımız konusunda hayati bir toplumsal mesaj gönderiyor

kamusal "tartışma" için kabul edilebilir yem. Bu son faaliyet, en azından bu alanda nihayet ilerleme kaydedilmeye başlandığını göstermektedir.

Yine de hükümetler sosyal medya şirketlerinden anlamlı bir şekilde hesap sorma konusunda oldukça isteksiz davranmaya devam ediyor. Ve bu isteksizlik, cezasız bir şekilde faaliyet göstermeye devam edebileceklerinin farkında olan aşırılık yanlıları ve troller tarafından da fark edilmiyor değil. Bunun nefes kesici netlikteki bir örneği 2019 yılında ABD Temsilciler Meclisi Yargı Komitesi'nin nefret suçları ve beyaz milliyetçiliğin yükselişiyle ilgili oturumunda yaşandı. Oturum, Kongre'ye Facebook ve Google (YouTube'un sahibi) gibi büyük teknoloji platformlarının temsilcilerini bu tür aşırılıkların yayılmasına izin vermedeki rolleri konusunda sorgulama fırsatı vermeyi amaçlıyordu. Ancak daha oturumlar başlarken, etkinliğin YouTube canlı yayınının altındaki yorumlar bölümü hızla beyaz milliyetçi memler, anti-semitik hakaretler, kadın düşmanı yorumlar ve "beyaz soykırım" şikayetleriyle doldu. Bir saat içinde YouTube moderatörleri videoya yapılan yorumları tamamen devre dışı bırakmak zorunda kaldı. Gözlemciler, hazır bulunan teknoloji şirketi temsilcilerinin "çoğunlukla arkalarına yaslanıp Facebook'un insanların nefret bildirmesine izin verip vermediği ya da YouTube'un politikalarını ihlal eden videoları nasıl tespit ettiği gibi son derece basit sorular yönelttiklerini", komite üyelerinin ise onları sıkıştırmayı ya da 'a hesap vermelerini sağlamayı başaramadıklarını bildirdi.¹⁶

Avrupa Parlamentosu'nda yaptığı konuşmanın viral olmasının ardından internette ırkçı ve kadın düşmanı tacizlere maruz kalan Seyi Akiwowo, bu tacizleri sona erdirmeyi amaçlayan, kesişimsel bir bakış açısına sahip, kâr amacı gütmeyen iddialı bir kuruluş olan Glitch'i kurarak karşılık vermeyi seçti. Sonuçlar etkileyici oldu. Kuruluşun dijital vatandaşlık atölyesi, yalnızca iki yıl içinde 3.500'den fazla gence çevrimiçi dünyada gezinme ve zorbalık ve istismar gibi çevrimiçi zararlarla yüzleşmede aktif bir rol oynama araçları sağladı. Ayrıca, siyasetçiler de dahil olmak üzere kamusal alanda varlık gösteren kadınlara dijital öz savunma eğitimi vererek, katılımcıların kendilerini çevrimiçi ortamda ifade etme konusunda güvende hissetmelerinde yüzde 55'lik bir artış sağladı.

Ancak Akiwowo, "zehirli çevrimiçi alanlar" atmosferinde gerçek bir değişim sağlamak için sosyal medya şirketlerinin kendilerinin de sorumluluk alması g e r e k t i ğ i n i vurguluyor. Kendisiyle görüştüğümde, "kalıpları belirlemek ve her türlü çevrimiçi istismar ile 'gerçek hayattaki' saldırılar arasındaki noktaları birleştirmek için veri toplamaya yatırım yapmamız gerektiğini", ayrıca dijital vatandaşlık eğitime ve marjinal toplulukların ve seslerin ve karar alma tartışmalarına dahil edilmesine yatırım yapmamız gerektiğini söyledi. 'yi 'ye işaret ediyor.

Siyah ve azınlık etnik kökenli kadınların çevrimiçi ortamda maruz kaldıkları istismar düzeylerinin arttığını belirterek, sosyal medya şirketlerinin bu konularda birlikte çalıştıkları uzman havuzunu genişletmelerini önerdi. "Çevrimiçi zararları ele almak için sadece kesişimsel bir yaklaşım değil, aynı zamanda çevrimiçi zararlar üzerinde çalışan çok çeşitli sivil toplum gruplarının dahil edilmesi de gereklidir." Ona göre çevrimiçi kullanıcılar "çevrimiçi alanlarının nasıl yönetileceği konusunda daha fazla pay ve söz sahibi olmalıdır."

Bu aynı zamanda bu tür grupların finansmanına da genişletilebilir ki bu konuya genellikle yeterince önem verilmemektedir. Birleşik Krallık'ın aşırıcılıkla mücadelede sorumlu baş komiseri Sara Khan bana şunları söyledi

Her ne kadar yeterince kabul görmese de, kadınlar hem yerel hem de ulusal düzeyde aşırıcılıkla mücadelede ve barış ve güvenliğin tesis edilmesine yönelik çalışmalarda kritik bir rol oynamaya devam etmektedir. Ancak kadın sivil toplum grupları genellikle kısıtlı imkanlarla faaliyet göstermektedir. Aşırıcılıkla mücadelemizi güçlendirmek istiyorsak bu durum değişmelidir.

Glitch ayrıca, teknoloji devlerinin çevrimiçi istismara yönelik eylemleri finanse etmelerini önererek cesur bir adım attı ve Birleşik Krallık hükümetinin yeni dijital hizmetler vergisinin yüzde 1'inin özellikle bu sorunla mücadele için ayrılması için kampanya yürüttü.

Sosyal medya milyar dolarlık bir endüstri haline gelip muazzam bir etki yaratırken, Akiwowo gibi kadınlar kömür madenindeki -genellikle duyulmayan- kanaryalar olarak hareket etmeye devam ettiler, ancak çoğu zaman çevrimiçi istismar gibi konularda gerçek bir fark yaratacak değişiklikleri önermek için en iyi konumda olan kişiler onlardı.

Kısa süre önce yayınlanan bir makale, 2014 yılında anonim 4chan trolleri tarafından Siyah feministlerin itibarını sarsmak ve onlara zarar vermek amacıyla başlatılan kitlesel bir taciz ve yanlış bilgilendirme kampanyasına dikkat çekti.¹⁷Babalar Günü'nden kısa bir süre önce troller, Siyah feministlere ait olduğunu iddia ettikleri sahte hesaplar ve çorap kuklalar kullanarak #EndFathersDay adlı bir Twitter hashtag'i başlattılar ve öfkeli Siyah kadınlar hakkında saldırgan, abartılı basmakalıp bir dil ve mecazlar kullandılar. Bu hashtag kısa sürede dünya çapında trend olmaya başladı ve değişim için çalışan gerçek Siyah kadınları karalamak için kullanmaya hazır muhafazakârlar tarafından medyada geniş yer buldu.

Vitriolün odağında marjinal bir grubun yer aldığı pek çok hikaye gibi bu hikaye de, özellikle Gamergate gibi daha büyük bir kampanyaya verilen daha büyük ağırlık ve analizle karşılaştırıldığında, büyük ölçüde unutuldu.

Ve bunun yanı sıra, Siyah feminist hareketin buna karşılık olarak başlattığı akıllı, koordineli ve teknolojiden anlayan direniş kampanyasını da unuttuk. Shafiqah Hudson ve I'Nasah Crockett gibi kadınlar kısa sürede hashtag'in kaynağını ortaya çıkararak, bunun ırkçı dil, tecavüz şakaları ve "her 2 anneden 1'i çocuklarını istismar edecek" iddiası gibi sahte istatistiklerle dolu bir forum başlığında ("#EndFathersDay Straw Feminist!" başlıklı) başlatan MRA'lar tarafından kasıtlı bir aldatmaca olduğunu ortaya çıkardılar.

Hudson daha sonra #YourSlipIsShowing adlı yeni bir hashtag başlatarak Siyah feminist Twitter dünyası üyelerinin Siyah kadınları temsil ettiğini iddia eden çorap kuklaları ve sahte hesapları işaretlemek ve bildirmek için kullanabileceği, kasıtlı olarak nefreti körükleyenleri ifşa eden ve gerçek Siyah kadınların fotoğraflarının troller tarafından rızaları olmadan kullanıldığı olayları vurgulayan yeni bir hashtag başlattı. Taciz karşıtı kampanya önemliydi çünkü kitlesel bir trol saldırısının kurbanlarının faillere misilleme yapmak için benzer elektronik taktikler ve çevrimiçi koordinasyon kullandığını gördü. Büyük platformlara sahip siyah kadınlar, takipçilerine duyurulmasına yardımcı oldular ve aktivistler trol olduğu ortaya çıkan kullanıcıları engellediler ve engelleme listelerini başkalarıyla paylaştılar, bu da yüzlerce fail hesabı Twitter'a toplu olarak bildirmelerini sağlayarak harekete geçme şansını artırdı (ancak kampanyanın ön saflarında yer alan kadınlar *Slate*'e sorunun üstesinden gelmek için çok az şey yapıldığını söyledi). Bu kadınlar kitlesel taciz kampanyalarının köklerini, troller tarafından silah haline getirilmiş yanlış bilgilerin koordinasyonunu ve ana akım medyanın sorunu fark etmesinden çok önce taktik planlamak için forumların kullanımını ortaya çıkardılar. Ve sosyal medya şirketlerinin ve diğer aktörlerin Gamergate felaketinden önce değerli dersler çıkarabilecekleri hedefli, çok yönlü, ölçeklenebilir bir yanıt ortaya koydular, eğer birileri dinlemiş olsaydı.

O halde sosyal medya platformlarından talep edebileceğimiz acil eylemlerin yanı sıra, bu konularda öncülük eden sivil toplum gruplarına, özellikle de marjinal grupları temsil edenlere daha uzun vadeli yatırım yapılmasını ve kadınların ve azınlıkların sistematik tacize maruz kaldığı, ancak bu tacize yanıt vermek için tasarlanan süreçlerde çok az rol oynadığı bir alanın dinamiklerini değiştirmek için STEM alanlarında çeşitliliğin artırılmasına yatırım yapılmasını teşvik edebiliriz. 2018 yılında yayınlanan bir rapor, İngiliz teknoloji sektöründe üst düzey liderlerin yalnızca yüzde 8,5'inin azınlık kökenli olduğunu ve kadınların yönetim kurullarının yalnızca yüzde 12,6'sını oluşturduğunu ortaya koymuştur.

üyelerdir. Sektördeki yönetim kurullarının neredeyse üçte ikisi ve üst düzey liderlik ekiplerinin yüzde 40'ından fazlası adresinde hiç kadın temsiline sahip değildir.¹⁸

Değişim görmemiz gereken bir sonraki alan, eğer başarmak istiyorsak anlamlı ilerlemeyi engelleyen ana akım medyadır. Medya, tartışma ve tıklama tuzaklarının hizmetinde nefret tacirliği yapanların mesajlarını güçlendirerek ve yayarak, çevrimiçi safraya hayati önem taşıyan çevrimdışı oksijen sağlamıştır. Nefret söylemini "dengeli tartışmanın" bir tarafı olarak çerçeveleyerek, aşırı ve kabul edilemez olarak kabul edilmesi gereken şeyleri normalleştirdi ve meşrulaştırdı. Tartışmalı öfkeyi körüklemek için feminizmin önemsizleştirilmiş ve abartılmış bir versiyonunu sunarak, kadın düşmanı komplo teorisyenlerinin ve tacizci çetelerin ateşini körüklemeye yardımcı olmuştur. Kadınlara yönelik şiddet içeren saldırıların aşırılıkçı doğasını tanımakta başarısız olarak, kadın düşmanı terörizmi gerçekte olduğu gibi tanımamızı ve onunla mücadele etmemizi engellemiştir. Bu nedenle, bazen istemeden de olsa, bir zamanlar aşırı uçlarda yer alan çevrimiçi toplulukların kabul edilebilir söylemin merkezine yayılmasına yardım ve yataklık etmiştir.

Yine de medya, sorunu daha da kötüleştirmek yerine çözmemize yardımcı olacak en büyük fırsatlardan birine sahiptir. Medya, sorumlu habercilik ve göz değil etik odaklı editoryal kararlar yoluyla, nefretle beslenen aşırılık yanlısı ideolojileri daha fazla ön plana çıkarmak yerine onları genel sohbet ortamından uzaklaştırarak gayrimeşrulaştırmaya ve zayıflatmaya yardımcı olma kapasitesine sahiptir.

2018 tarihli bir raporda, 2016 ABD başkanlık seçimleriyle ilgili olarak "gazetecilik ile zararlı, kirli veya yanlış bilginin yayılması arasındaki ilişki" ve çevrimiçi aşırılık yanlılarının manipülatif tekniklerle gazetecileri kasıtlı olarak hedef alma becerisi, "şiddet içeren bağnazlıkların ana akım söyleme filtrelenmesi" ve "alternatif sağ manipülatörlerinin görünürlüğünün katalize edilmesi" riskine yol açacak şekilde keskin bir şekilde tanımlanmıştır."¹⁹

Raporun başyazarı Whitney Phillips, medyanın bu tür karşıt görüşlü kişileri kölece ve tekrar tekrar haber yapmasının bile büyük bir etkisi olduğunu yazdı:

Ne kadar eleştirel bir çerçeveye oturtulmuş olursa olsun, ifşa edilmesi ne kadar gerekli olursa olsun, milliyetçi ve üstünlükçü ideoloji sadece birkaç ay içinde kültürel olarak çevresel olmaktan çıkıp kültürel olarak asli hale gelirken, bu aşırılık yanlılarının ve manipülatörlerin haberleştirilmesi kötü aktörlere kendilerinin bile inanmakta güçlük çekeceği bir görünürlük ve meşruiyet düzeyi kazandırdı.

Phillips, düzinelerce muhabir ve haber merkezi çalışanıyla görüşükten sonra, "kötü niyetli aktörler tarafından anlatının ele geçirilmesini en aza indirmek için" tasarlanmış, yanlış bir eşdeğerlik yaratmadan nesnel olarak yanlış bilgileri haberleştirmek de dahil olmak üzere, editoryal en iyi uygulamalar için bir dizi öneri belirledi. Ayrıca, bağnazlar ve istismarcılarla ilgili haberlerde kişisel ayrıntılardan kaçınılmasını, *trol* teriminin mümkün olduğunca idareli kullanılmasını, mağdurlar hakkında tanımlayıcı bilgilere en az yer verilmesini ve üstü kapalı alıntılarının yayınlanmasından kaçınılmasını tavsiye etti.

Ancak en temel düzeyde bile medya, manifestoları birbiriyle örtüşen ve birbirini yankılayan, çoğu zaman uluslararası basında büyük bir platforma sahip olan son dönem kitle katliamcılarının taklitçi doğasından mutlaka ders almalıdır. *New York Times*, Rodger'ın manifestosunu ve video açıklamasını yayınladı ve ulusal editörü Alison Mitchell o dönemde bu kararı savundu: "Bu vakada, video ve manifesto suçların motivasyonunu anlamanın o kadar ayrılmaz bir parçasıydı ki [bunları yayınlamamış olsaydık], çok bilinçli bir şekilde hikayenin büyük bir bölümünü anlatmamış olacaktık."²⁰Yine de bir IŞİD katliamının ardından cihatçı bir teröristin manifestosunun yayınlanması için böyle bir gerekçenin kullanıldığını hayal etmek zor. Ve bu kitabın da detaylandığı gibi, o zamandan bu yana geçen yıllarda, seri katiller Rodger'ı defalarca ilham kaynağı olarak göstermişlerdir. Medyanın bu adamların suçlarını, onların öğretici, propagandacı çıkışıklarını güçlendirmeden haberleştirmesi gayet mümkündür.

Nihayetinde, çevrimiçi kadın düşmanı aşırııcılık tehdidini etkili bir şekilde analiz etmek ve buna yanıt vermek istiyorsak, hükümetten teknoloji şirketlerine, medyadan eğitime kadar çok çeşitli sektörlerde gerçekleşmesi gereken büyük değişiklikler var. Ancak Kaufman, Hurst ve Barker gibi erkeklerin -kadınlardan nefret eden erkeklerden nefret eden erkeklerin- önerdiği gibi, bu değişimin ana akım, tutumsal bir düzeyde gerçekleşmesini istiyorsak, belki de erkeklik fikrine yaklaşımımızda temel bir değişime ihtiyaç vardır. Bu, manosferin kendisinin doğrudan meydan okumalarından birkaç seviye uzak görünebilir, ancak erkek üstünlükçüleri ideolojilerini çevrimiçi ve çevrimdışı arasındaki sınırlara akışkan bir şekilde nüfuz edecek şekilde optimize etmede şaşırtıcı derecede ustalaştıkları gibi, erkeklik hakkında diğer yöne akabilecek eşit derecede güçlü anlatılar yaratmaya çalışmalıyız. En azından, erişilebilir alternatiflerin yokluğunda genç erkekleri manosferin mesajlarına karşı bu kadar savunmasız bırakma riski taşıyan boşluğu doldurmaya çalışmak i ç i n önleyici bir tedbir olarak.

Toplumumuz değiştikçe ve dönüştükçe, erkekler erkekliklerini ortaya koymak için geleneksel, basmakalıp olarak belirlenmiş araçlarını kaybettiler. Ancak bunu fark etme, geleneksel erkeklik gerekliliklerini ve bunların potansiyel olarak toksik etkilerini eleştirme konusunda iyi olduğumuz yerlerde, bu eleştiriyi iletme veya alternatif, gerçekçi, olumlu erkeklik vizyonları sunma konusunda her zaman etkili olmadık.

Feministler "toksik erkeklik" hakkında konuştuklarında, erkek olmanın ne anlama geldiğinin modası geçmiş bir versiyonunun yarattığı muazzam potansiyel zararı kastediyoruz: g göstermek ve zayıflığı gizlemek. Tüm kişisel ilişkilerde hükmetmek ve kontrolü elinde tutmak. Kırılğanlığı veya duyguları asla kabul etmemek. Korku veya sıkıntıyı soğukkanlılıkla bastırmak ve her ne pahasına olursa o l s u n destek veya iletişimden kaçınmak. Evin reisi, sağlayıcısı ve koruyucusu rolünü üstlenmek. Kadın eşlere ve çocuklara eşit ortaklar ve destek kaynakları yerine savunmasız ikincil bağımlılar, benliğin veya mülkün uzantıları olarak davranmak. G, fiziksel hüner ve cinsel zaferi akıl, duygusal zeka ve dostluktan üstün tutmak. Başarısızlığın kabul yerine gizlice kendini kırbaçlama ve kendi kendini tedavi etme. İş tatmini yerine para ve statü. Ebeveyn katılımı yerine kariyer. Benlik yerine toplum.

Bütün bunlar doğrudur. Ancak çoğu zaman vurguladığımız potansiyel zararın yalnızca kadınlara ve çocuklara verilen zarar olduğu varsayılıyor, oysa gerçek şu ki toksik erkekliğin erkeklere ve erkek çocuklarına verdiği zarar da çok büyük. Erkek ocuklar, erkekler ve aktivistler tarafından defalarca dile getirilen sorun, "toksik erkeklik" dediğimizde insanların "toksik erkekler" duymasıdır.

Bu durum hiçbir yerde, yukarıda bahsi geçen Gillette reklamına verilen ve aşırı rahatsızlığa neden olan patlayıcı tepkide olduğu kadar acı verici bir şekilde belirgin değildi. Reklam, toksik erkeklik biçimleriyle mücadele etmeyi ve erkekleri sorunu ele almada aktif bir rol oynamaya teşvik etmeyi amaçlıyordu. Aslında oldukça uysal bir videoydu; erkekleri tacizi önlemek için müdahale ederken gösteriyor ve "Erkeklerin içindeki en iyiye inanıyoruz" gibi cümleler içeriyordu. Bununla birlikte, manosfer topluluklarını, aşırı sağcı YouTuber'ları ve ana akım medyayı birleştiren muazzam bir nefret dalgasına yol açtı ve video anında YouTube tarihinin en beğenilmeyen videosu haline geldi (1,4 milyon "aşağı oy" ile). İnternetin dört bir yanındaki erkekler kendilerini Gillette tıraş makinelerini ikiye bölerken ve şirket tarafından üretilen diğer ürünleri yakarken videoya çekti. ("Altı kesik aldım ama buna değdi!" diyen bir incel forum yesi tıraş bıçağını parçaladıktan sonra coştu. "Gillette'i sikeyim!")

Her ne kadar bunlar, dördüncü dalga feminizmin son dönemdeki patlaması ve #MeToo hareketinin bir şekilde "erkekliği" kriminalize etmesine duyulan kızgınlıktan kaynaklanan cinsiyetçi gerilimden doğan çok modern huzursuzluk biçimleri gibi görünse de (ve genellikle öyle tasvir edilse de), gerçek şu ki bu konuşmalar onlarca yıldır devam ediyor. Kasım 1958'de *Esquire* dergisindeki bir makalesinde tarihçi Arthur Schlesinger Jr,

Amerikan erkeğine ne oldu? Uzun bir süre boyunca erkekliğinden son derece emin, toplumdaki eril rolünden emin, cinsel kimlik duygusunda kolay ve kesin görünüyordu. Bugün erkekler erkekliğin bir olgu değil, bir sorun olduğunun giderek daha fazla bilincine varıyor. Amerikalı erkeklerin erkekliklerini onaylama yolları belirsiz ve muğlaktır. Gerçekten de, Amerikalı erkeğin kendisini algılayışında bir şeylerin fena halde ters gittiğine dair işaretler çoğalmaktadır.²¹

Peki bu rol modelleri nasıl sağlayacağız ve erkek olmanın ne anlama geldiğine dair olumlu yeni fikirleri nasıl yaratacağız? Hurst, okullarda erkek çocuklara vermek üzere erkeklikle ilgili kurslar tasarlamaya ilk başladığında kendisine verilen tavsiyeleri hatırlayınca güldü. "Şöyle diyen bir sürü insan vardı: 'Erkekleri ormana götürmeli ve ağaç kesmelerini sağlamalısınız, bu şekilde erkeklikleriyle temasa geçeceklerdir' diyorlardı. Ama ben asla öyle bir çocuk olmadım; sanatı, müziği ve dramayı severdim."

Londra'da kalabalık bir kafede masanın karşısında otururken, Hurst'ün tam da ihtiyacımız olan türden bir rol model olduğunu fark ettim. Genç, karizmatik, atletik bir adam olan, kapüşonlu bir tişörtle gelen ve birkaç mücevher parçasını zahmetsizce çıkaran Hurst, ergenlik çağındaki erkek çocukların cinsiyetçilik konusunda kendilerini azarlamasını bekleyebilecekleri sinirli feminist cadalozlardan olabildiğince uzak. Sanırım onların etkileri ve fikirleri konusunda benden çok daha samimi bir içgörüye sahip. Ve bana toplumsal cinsiyet eşitliği çalışmalarına dahil olma yolculuğunu anlatırken, erkek çocuklarını istemsiz bekarlığın cazibesinden uzaklaştırmak için, kelimenin tam anlamıyla tam tersini temsil eden onun gibi bir adamdan daha güçlü bir konuma sahip kimsenin olamayacağı aklıma geldi. Müdahale çalışmalarındaki kariyeri, bekar olması **g e r e k i r k e n** seks yaptığı için ilahiyat fakültesinden atıldıktan sonra başlamış.

Hurst, erkek olmanın ne anlama geldiğine ilişkin yeni fikirlerimizde çeşitliliğin -bir klişenin yerine başka bir klişe koymamanın- önemini vurguladı:

Erkeklikle ilgili gerçekten boktan şeylerden biri de çok kuralcı olması, bu yüzden bir odaya girip "Bu liste bitti ve şimdi size ne olmanız gerektiğine dair yeni bir liste veriyoruz" demek istemiyorum. Çünkü bu kaçınılmaz olarak başarısız olmak, standartları karşılayamadığını düşünmek, sonra da buna isyan etmek ya da bunu diğer insanlara karşı silah olarak kullanmak gibi aynı şeylere yol açacaktır. Ancak insanlara kendi alternatiflerini bulmaları için alan tanımak gerçekten önemlidir.

Erkek olmanın ne anlama geldiğinin farklı ve karmaşık bir versiyonunu sessizce modelleyen erkekler var. Barack Obama, herkesin önünde ağlamaya istekli olması ve kampüslerdeki cinsel şiddeti başkanlığının ana odak noktası haline getirme kararıyla. Williams kardeşler gibi kadın tenisçiler tarafından kırılmış rekorları kendisine atfettiklerinde gazetecileri sık sık, gösterişsiz bir şekilde düzelden Andy Murray. Hip-hop ikilisi Rizzle Kicks'ten Jordan Stephens gibi erkekler... *Newsnight*'ta #MeToo konulu bir panelde saçında çiçekten bir çelenkle yanımda oturdu ve erkeklerin kısıtlayıcı kalıpları aşmalarına ve hem kendileriyle hem de başkalarıyla yakınlık kurmalarına izin verilmesi gerektiğinden açıkça bahsetti.

Erkekliğin bu farklı ve görünüşte "alışılmadık" versiyonları gençler üzerinde muazzam bir etkiye sahip olabilir. Bana pek çok arkadaşının aşırı çevrimiçi kadın düşmanlığından nasıl etkilendiğini anlatan yirmi yaşındaki öğrenci Adam, ciddi ruh sağlığı sorunlarından kurtulmasını en sevdiği gruplardan birine bağlıyor. Her zaman toplumsal baskıyla mücadele ettiğini, "hiçbir zaman özellikle dışa dönük erkeksi bir insan olmadığını", bunun da okulda alay edilmesine ve isim takılmasına yol açtığını söyledi. Üniversitede panseksüel olduğunu açıkladıktan ve "kim olduğumu anlamaya çalıştıktan" sonra depresyon ve anksiyete yaşamaya başladı ve sonunda evden zar zor çıkabildiği bir noktaya ulaştı. Ancak Adam teselliye beklenmedik bir yerde bulmuş. Erkek ünlüler için daha tipik olan "performatif maço palavraları" reddeden İngiliz rock grubu IDLES'in büyük bir hayranı. Adam'ın depresyonunun zirvesindeyken yayınladıkları "Samaritans" single'ı, "erkeklik maskesi "ne atıfta bulunarak, erkekler üzerindeki "erkek ol... çene yukarı... ağlama... sadece yalan söyle" baskılarını anlatıyor ve "Ben gerçek bir çocuğum/Boy, and I cry" sözlerini içeriyor. Adam, BRITs'de İngiliz Çığır Açan Grup ödülüne aday gösterilen böylesine önemli bir grubun bu konuları bu kadar açık bir şekilde tartışmayı seçmesinin, özellikle de binlerce dinleyicisi için çok büyük bir potansiyel etkisi olduğunu söyledi

hayranları. "Başka çevrelerde ya da tarihin başka zamanlarında belki de yapılamayacak bir sohbeti başlatmamızı sağlıyor."

Kulağa basit gelebilir, ancak rol modellerin daha geniş bir tartışma ortamı yaratma üzerindeki etkisi, özellikle de tartışmanın bu kadar derin bir şekilde damgalanabildiği bir alanda çok önemlidir. Ve zehirli çevrimiçi söylem tarafından ele geçirilen ve kıskançlıkla korunan konular hakkında konuşmak için alternatif alanlar sunmak kritik hale geliyor. Eski bir incel olan Jack Peterson'a bu tür forumların cazibesini sorduğumda şöyle dedi,

Sorunun bir kısmı, anonim bir internet forumu dışında bu tür şeyler hakkında konuşmanın bir tür tabu olması... Bence sorun, toplumumuzda ne hakkında konuşabileceğimiz konusunda engeller olması ve bence erkek yalnızlığı kesinlikle bunlardan biri. Çoğu insanın bu tür şeyleri duymak istemediği bir engel var ve bu yüzden bu adamlar ya sessiz kalmak ya da bu çevrimiçi forumlardan bazılarına gitmek zorunda kalıyorlar. Bence toplum olarak bu konuları tartışmaya daha istekli olabilirsek, bu büyük bir gelişme olacaktır.

Adam, bu tür konuşmaların gerçekleşmesi için fiziksel alan bulmanın duygusal alan kadar önemli olduğuna dikkat çekti. Gençlik kulüpleri için ayrılan fonların kesilmesine atıfta bulunarak, bu fonlar olmadan

[Çocukların öfkeleri ve enerjileri için bir çıkış noktaları yok, o halde internette başka nereye gidecekler? İşte alevler burada ortaya çıkmaya başlıyor, çünkü yapacak başka bir şeyleri yok, bu yüzden internete girecekler, enerjileri için bir çıkış noktası bulacaklar, kendilerine hitap eden bir YouTube ya da sağcı bir yorumcu bulacaklar ve sonra oradan tırmanacak.

Aynı uyarı, *The Atlantic*'e konuşan Picciolini tarafından da yineleniyor,

Otuz yıl önce, ötekileştirilmiş, kırılmış, öfkeli gençlerin bir harekete dahil olabilmeleri için yüz yüze görüşmeleri gerekiyordu. Günümüzde, bu milyonlarca ve milyonlarca genç insan, eğer gerçek dünya bağlantıları yoksa, hayatlarının çoğunu çevrimiçi olarak yaşıyor. Ve gerçek dünya yerine çevrimiçi bir topluluk buluyorlar ve şiddeti teşvik etmekle ilgili konuşmalar yapıyorlar.²²

Tek tek erkekler, erkek üstünlükçü aşırılıkçılığın mesajlarını çevrimiçi ve çevrimdışı olarak eleştirmek, meydan okumak ve zayıflatmak için genellikle güçlü bir konuma sahiptir. "Ben ne yapabilirim?" diye soran her iyi erkek için bu koroya katılma, etrafındaki erkeklere seslenme ve daha geniş bir dalga etkisine katkıda bulunma fırsatı vardır.

Örneğin, manosferin Katie Bouman hakkındaki komplo teorileri, Bouman'ın bir kara deliğin ilk görüntüsünü yakalamak için yaptığı çalışmayı gölgelemeye başladığında, direnişin başını, MRA'ların Bouman'ın başarısını kendisine mal etmeye çalıştığı aynı beyaz erkek bilim insanı Andrew Chael çekti. Chael CNN'e verdiği demeçte, "Birçok çevrimiçi yorumcunun ismimi ve imajımı kullanarak Katie'nin küresel ekibimizdeki lider rolünün icat edildiğini iddia eden cinsiyetçi bir gündemi ilerlettiğini fark ettiğimde, bu görüşü reddettiğimi açıkça belirtmek için bir şeyler söylemem gerektiğini hissettim" dedi. Failler tarafından kullanılan aynı forumda mesajını güçlendirmek için hemen Twitter'a giren Chael, meslektaşına yönelik kadın düşmanı saldırıları "korkunç ve cinsiyetçi" olarak tanımladı, manosfer tarafından yayılan yanlış istatistikleri düzeltti ve şöyle yazdı: "Yıllardır üzerinde çok çalıştığım bir sonuç için tebriklerinizi takdir etsem de, Katie'ye karşı cinsiyetçi bir kan davanız olduğu için beni tebrik ediyorsanız, lütfen gidin ve hayattaki önceliklerinizi yeniden gözden geçirin."

Matt McGorry, Patrick Stewart, Barack Obama, David Schwimmer ve daha pek çok erkek kişisel platformlarını kullanarak kuralcı erkeklik sorunu hakkında konuşmaya, yazmaya ve şarkı söylemeye devam ediyor, erkek olmayı incelemenin incelikli ve yeni yollarını keşfediyor. Bu çalışmaların büyük bir kısmının erkeklerden gelmesine ihtiyacımız var. Eğer sorun erkeklikse, erkekliğin yeni biçimlerini icat etmesi ve yönlendirmesi gerekenler de erkeklerdir. Herkesin hemfikir olduğu tek şey, feministlerin erkeklere erkek olmanın doğru yolunu anlatıyor gibi görünmelerinin oldukça sonuçsuz olduğudur. Bu, erkekliği yeniden biçimlendirme projesinin başarısız olduğu anlamına gelmiyor. Bu, toplumumuzda eşitlik arayışının pek çok ağır işinde olduğu gibi, bu zor işin de yanlış insanlara yüklendiği anlamına geliyor.

Diğer erkeklerin yalanları ve kışkırtıcı söylemleri tarafından yanlış yönlendirildikleri için kadınlardan korkan erkeklerin enerjilerini kullanmamız gerekiyor. Kendilerine kadınlardan korkmaları gerektiği yalanı satılan erkekler, çünkü istismarı bildiren kadınlar tüm erkekleri aynı kefeye koyma riski taşıyor. Gerçek şu ki, tüm erkekleri aynı kefeye koyma riskini alanlar istismarcı erkeklerdir. Yani bunlar aslında kadınlardan korkan erkekler değildir. Onlar kadınlardan nefret eden erkeklerden nefret eden erkeklerdir. Sadece henüz bunu bilmiyorlar.

Daha da önemlisi, sorunun gerçekte ne olduğunu görmediğimiz ve ciddiye almadığımız sürece bu müdahalelerin hiçbiri işe yaramayacaktır. Bakana kadar dışarıda ne olduğunu bilemezsiniz. Kadınlara yönelik şiddetli nefreti teşvik eden kitlesel bir hareket hakkında konuşmak istemiyoruz. Bununla yüzleşmemeyi tercih ediyoruz. Cinsiyetçiliği belirsiz, faili olmayan, havada süzülen ve kadınları etkilemeyi bekleyen bir mesele olarak resmetmek çok daha kolay. Manosfer topluluklarını reddetmek ya da küçümsemek, onlarla mücadele etmekten çok daha kolaydır. Ancak ne kadar gözümüzü kaçırırsak, durum o kadar kötüye gidiyor.

Bu kitabı yazmak için manosferi araştırmaya başladığımda, özellikle bana tecavüz etme ve öldürme fantezilerine adanmış giderek artan sayıda sıradan forum tartışmalarına ve sohbet odası konularına rastlamaya başladım. Farklı manosfer topluluklarında ilerledikçe, onlar hakkında yazmaya ya da sosyal medyada onlar hakkında en kısa yorumları yapmaya bile cesaret eden kadınlara nasıl davrandıklarını gördüm. Cihatçı terörizmin üslubunu ödünç alan bir incel mesaj panosu, incel mesaj panoları hakkında tek bir YouTube videosu yapan bir kadın gazeteci hakkında bir duyuru içeriyordu: "bu kancığa fetva. tüm inceller onu gördüklerinde ona zarar vermekle görevlidir. İNCELU AKBAR!!!!"

Bu kitabın yayınlanmasından korkuyorum. Görüştüğüm bazı trolleme kurbanlarının aksine, başıma gelecekleri önceden biliyorum. Bunu öngörmek ve hafifletmek için elimden gelen her şeyi yaptım. Ölüm tehditlerinin başlamasından bu yana geçen yıllar içinde birkaç kez taşındım ve kişisel bilgilerimi sosyal medyadan giderek daha fazla kısıtladım, ailem veya arkadaşlarım hakkında özel bir şey paylaşmamaya özen gösterdim. Kişisel konular hakkında yazmayı bıraktım. Evimde bir röportaj ya da fotoğraf çekilecekse, gazeteciden bölgeden bahsetmemesini rica ediyorum, fotoğrafçıyı sokağın fotoğrafta yer almaması için ikna ediyorum. Yaşamak için yorucu bir yol. Bir sonraki adımda ne olacağını bilmiyorum. Ama bir bakıma elimi taşın altına koyuyorum. Tarif ettiğim gruplardaki erkekler, eğer bu kitaptan haberdar olurlarsa, bir ikilemle karşı karşıya kalacaklar. Kitabın kendi toplumlarını yanlış temsil ettiğini ve kötü gösterdiğini iddia edecekler. Ancak daha önce sayısız kez yaptıkları gibi beni tehdit ve taciz yağmuruna tutmayı seçerlerse, beni haklı çıkarmış olacaklar. Bunun onlar için kafa karıştırıcı bir an olacağını düşünmek istiyorum.

Bu yüzden bu kitabı yazmak korkutucu ama aynı zamanda bir direniş eylemi. İnsanlar varlığından bile haberdar değilse bir sorunun üstesinden gelemeyiz. Ve bir kez öğrendiğimizde,

hepimizin basit bir soruya cevap verme sorumluluğu var: Bu konuda ne yapacağız?

Görmemiz gereken değişim başarılabilir. Biliyorum, çünkü bunu ilk elden gördüm.

Deneyimlerime göre, bir okul toplumun çok açıklayıcı bir mikrokozmosu olabilir. Klikleri ve toplulukları, liderleri ve vatandaşları, kültürü ve normları vardır. Bu nedenle, farklı okulların aşırı kadın düşmanlığının sızmasıyla başa çıkmaya çalışmasını gözlemlemek son derece aydınlatıcı oldu. Okulların, sorunu tek bir okul toplantısı ile çözmenin mümkün olduğunu düşünerek, kutuyu işaretleyip yollarına devam etmek için solucanı çok hızlı bir şekilde çekip çıkarmaya çalıştıklarını izledim. Sorunun daha derin unsurlarını sihirli bir şekilde tedavi edeceği umuduyla tek bir elebaşına tek bir ceza vererek başını kestiklerini gördüm. Önyargılar daha da kökleştikçe, mağdurlar tepkiyle karşılaştıkça, normalleşme değişmedikçe ve döngü devam ettikçe ortaya çıkan çürümeyi gördüm.

Ama işleri farklı şekilde yapan bir okul da gördüm. Büyük bir sorunları vardı ve bunu biliyorlardı. İlk ziyaretimde karşılaştığım tutumların son derece kadın düşmanı olduğunu söylemek hafif kalır. Kızlar ölüm sessizliğindeydi. Erkekler klasik manosfer haberlerini paylaşıyordu. Ortam zehirliydi. Ancak küçük ama kararlı bir grup öğretmen tarafından harekete geçirilen okul, hayati bir ilk adım atmıştı: sorunu kabul etmişlerdi. Bundan sonra yaptıkları çığır açıcı oldu.

Sorunu çözmek için pek çok farklı olası yaklaşım üzerinde düşündüler. Ve sonra hepsini uygulamaya koydular. Bir öğrenci konseyi topladılar, böylece öğrencilerin kendileri sorunların ne olduğunu bulabilir ve bunları düzeltmek için önerilerde bulunabilirlerdi. Büyük toplantılar düzenlediler, evet, ama bu toplantılar erkek personel tarafından yönetildi ve tüm üst düzey liderlik ekibi tarafından gözle görülür bir şekilde desteklendi. Bu konunun her düzeyde ciddiye alındığı mesajını verdiler. İş bu bununla da bırakmadılar. Toplantıları, çok çeşitli konuları ele alan ve toplumsal cinsiyet klişeleri ve ruh sağlığı gibi konulara derinlemesine eğilen, genç erkeklerin yanı sıra kadın akranlarının da nasıl etkilendiğini inceleyen öğretmen grubu tartışmalarıyla takip ettiler. Öğrencilere sorunu keşfetmeleri ve tartışmaları için güvenli bir alan sağladılar. Gençlerin internette yanıltıcı bilgilerle karşılaşabilecekleri yerlerde gerçekleri sundular. Ve bu sadece bir konuşma değildi. Okul da cinsel tacizle mücadele etmek ve bunun kabul edilemez olduğu mesajını vermek için harekete geçti. Cinsel tacizle mücadele etmek ve bunun kabul edilemez olduğu mesajını vermek için bir danışman atadılar.

ruh sağlığı desteği. Ebeveynlerle birlikte çalışarak, onları çocuklarının karşı karşıya olduğu sorunlar ve farkında olmayabilecekleri evrimii içerikler hakkında eğitmek için bir konuşmaya davet ettiler. Ebeveynlerin gençleriyle hayati önem taşıyan konuşmaları başlatabilmeleri için gerekli araçları, bilgileri ve güveni sağladılar.

Zaman geçtikçe okul beni tekrar tekrar davet etti. Her yıl, yeni bir birinci sınıf öğrencisine aynı konuşmayı yapmamı istediler. Ve böylece her şeyin değiştiğini gördüm.

Ziyaret ettiğim ikinci yıl, kadran biraz daha hareketlenmişti. Küçük, cesur bir grup ğrenci feminist bir topluluk kurmuştu. Sayıları ondan azdı ve akranlarından oldukça sert bir direnişle karşılaşmışlardı ama mücadeleye devam etmeye kararlıydılar. Atmosfer düşmanca olmaya devam etti, ancak benim oturumumda erkeklerden gelen açık küfürlü yorumlar daha azdı. Kadın düşmanlığı artık boğucu bir etkiye sahip değildi. Hatta bir ya da iki kız ellerini kaldırdı.

Ertesi yıl feminist topluluk iki katına çıkmıştı. Tartışmaya açık bir ortam vardı. Hâlâ çok sayıda kadın düşmanı fikir ve önemli miktarda yanlış bilgi vardı, ancak bunlar artık tamamen tartışmasız değildi. Kadın personel artık soru-cevap oturumları sırasında harap olmuş gibi görünmüyordu.

O ilk zor günün üzerinden beş yıl geçtikten sonra son ziyaretimi gerekleştirdiğimde, okul tanınmaz haldeydi. Aynı sınıflarda oturduk, aynı toplantı salonunda konuştum ama atmosfer değişmişti. Grup düşüncesi yoktu. Öğrencilerin hala farklı görüşleri vardı ve elbette herkes sihirli bir şekilde ikna olmamıştı. Hâlâ rahatsız edici çocuklar ve zor sorular vardı. Ancak kritik bir ğrenci kitlesi arasında bir şeyler değişmişti. Kızlar ellerini kaldırdı. Ortam artık enfekte olmuş gibi hissetmiyordu.

Bu bir gecede gerçekleşmez, ancak yeterli çabayla, yeterince farklı cephede ve erkek rol modellerinin iş için sorumluluk almaya yeterince istekli olmasıyla mümkündür.

Bütün solucanı bu şekilde elde ederiz.

Okuma Grubu Rehberi

1. Giriş bölümünde Laura Bates şöyle diyor: "Siz zaten [kadın düşmanı dünyada] yaşıyorsunuz. Ama belki de bilmiyordunuz, çünkü bunun hakkında konuşmayı sevmiyoruz." Okumadan önce kitaptaki malzemenin ne kadarına aşinaydınız? Öğrendiğiniz en şaşırtıcı şey neydi?
2. Bazıları, bu sorunun dikkat çekmesi ve tartışılması halinde daha da büyüyeceğini savunuyor. Bates aynı fikirde değil. Siz ne düşünüyorsunuz?
3. "Biz onlara karşı" zihniyeti çevrimiçi toplulukları nasıl besliyor ve endoktrinasyona nasıl katkıda bulunuyor?
4. Manosferin homojen bir grup olmadığı açık. Sizce ağ, üyeleri arasındaki birçok farklılık noktasına rağmen nasıl bir arada duruyor?
5. Manosfer hakkında konuşma kabiliyetimizi azaltan şeylerden biri, çevrimiçi dünya ile "gerçek" dünyanın tamamen farklı olduğu fikridir. Çevrimiçi tartışmaların gerçek hayattaki sonuçlarını nasıl daha iyi anlayabiliriz?
6. Manosferdeki pek çok yorumcu "PC çılgınlığı"ndan üstü kapalı bir şekilde bahsediyor. Neye atıfta bulunuyorlar ve buna duydukları nefret aşırı kadın düşmanlıklarıyla nasıl örtüşüyor?
7. Bates pek çok çevrimiçi grubun açmazına dikkat çekiyor: "Sözde sadece erkeklere adanmış bir grup olmanın özel niteliği, neredeyse tamamen kadınlara odaklanmasıdır." Üyeler bu çelişkiyi nasıl uzlaştırıyor? Odak noktaları gerçekten erkekleri desteklemek olsaydı nasıl farklı olurlardı?

8. Karen Straughan ve Janet Bloomfield gibi kadın MRA'ların hareketin geneli üzerinde nasıl bir etkisi var? Straughan ve Bloomfield bu görüşleri benimsemekten ne gibi faydalar elde ediyor?
9. Troller - hatta şiddet içeren tehditler gönderenler - rapor edildiğinde, insanlara genellikle bir platformun topluluk kurallarının açıkça ihlal edilmediği söylenir. Sosyal medya platformlarını sitelerinde güvenliği sağlama konusunda nasıl sorumlu tutabiliriz?
10. Bates'in terörizm ve aile içi istismar arasında kurduğu paralellik hakkında ne hissettiniz? Bu karşılaştırma bize her iki soruna nasıl yaklaşmamız gerektiği konusunda ne söylüyor?
11. Medyada yer almanın etkileri kitabın birçok bölümünde ele alınıyor. Medyanın aşırı kadın düşmanlığı üzerindeki etkilerine dair en önemli çıkarımınız neydi?
12. "[Kadınlardan Nefret Ettiğini Bilmeyen Erkekler](#)" bölümündeki hikayelere dayanarak, müdahalenin işe yaradığını düşünüyor musunuz? en etkili Gençleri eğitmek ve zehirli manosfer söylemini ayıklamalarına yardımcı olmak için yöntemler nelerdir?
13. Bates, aşırılık yanlısı kadın düşmanlığının diğer terörist hareketlerle aynı şekilde soruşturulmadığını vurguluyor. Sizce bu ihmal nasıl devam etti?
14. Özellikle genç erkekler için yardımcı olabilecek bir şey, olumlu rol modellerinin görünürlüğünün artmasıdır. Toksik olmayan erkekliği temsil eden erkekleri düşündüğünüzde aklınıza kimler geliyor? Sizce onları örnek alan insanlara ne gibi nitelikler sunuyorlar?
15. Kitabın sonunda kendinizi nasıl hissettiniz? Cesaretlendiniz mi yoksa hayal kırıklığına mı uğradınız?

Notlar

Tim Squirrell'den yapılan tüm alıntılar yazara 20 Aralık 2018 tarihinde gönderilen e-postadan alınmıştır. Dr. Lisa Sugiura'dan yapılan tüm alıntılar yazarla 1 Nisan 2019 tarihinde gerçekleştirilen bir mülakattan alınmıştır. Jacob Davey'den yapılan tüm alıntılar yazarla 4 Nisan 2019 tarihinde gerçekleştirilen mülakattan alınmıştır. Jack Peterson'dan yapılan tüm alıntılar (bireysel alıntılar hariç) yazarla 12 Aralık 2018 tarihinde yapılan görüşmeden alınmıştır. Brydie Lee-Kennedy'den yapılan tüm alıntılar yazarla 17 Nisan 2019 tarihinde gerçekleştirilen mülakattan alınmıştır. Seyi Akiwowo'dan yapılan tüm alıntılar yazara 24 Nisan 2019 tarihinde gönderilen bir e-posta mesajından alınmıştır. Michael Kaufman'dan yapılan tüm alıntılar yazarla 11 Nisan 2019 tarihinde yapılan röportajdan alınmıştır. Ben Hurst'ten yapılan tüm alıntılar yazarla 27 Mart 2019 tarihinde yapılan röportajdan alınmıştır. Gary Barker'dan yapılan tüm alıntılar yazarla 21 Mart 2019 tarihinde yapılan röportajdan alınmıştır. Alex'ten yapılan tüm alıntılar yazarla 31 Mart 2019 tarihinde yapılan röportajdan alınmıştır. Tom'dan yapılan tüm alıntılar yazarla 31 Mart 2019 tarihinde yapılan röportajdan alınmıştır. Adam'dan yapılan tüm alıntılar yazarla 4 Nisan 2019 tarihinde yapılan röportajdan alınmıştır. Dr. Carlene Firmin, MBE'den yapılan tüm alıntılar, yazarla 23 Eylül 2019 tarihinde yapılan röportajdan alınmıştır. Bölüm 9'da adı verilmeyen kadın öğretmenden yapılan tüm alıntılar 10 Kasım 2019 tarihinde yazara gönderilen bir e-postadan alınmıştır. Sara Khan'dan yapılan tüm alıntılar yazara 13 Mayıs 2019 tarihinde gönderilen bir e-postadan alınmıştır. Manosfer forumları ve gruplarından yapılan tüm alıntılara 10 Kasım 2018 ile 9 Haziran 2020 tarihleri arasında erişilmiştir. Tüm alıntılar imla, dilbilgisi ve noktalama işaretleri değiştirilmeden aslına sadık kalınarak yeniden üretilmiştir, ancak aşırılık yanlısı kişi ve platformları teşvik etmekten kaçınmak için alıntılara yer verilmemiştir.

GİRİŞ

[1Chris](https://www.thetimes.co.uk/article/nearly-half-of-girls-have-self-harmed-rjp50vww6) Smyth, "Nearly Half of Girls Have Self-Harmed," *Times* (Londra), 1 Mart 2018, <https://www.thetimes.co.uk/article/nearly-half-of-girls-have-self-harmed-rjp50vww6>; Chris Smyth, "Quarter of Girls Are Depressed at 14 in Mental Health Crisis," *Times* (Londra), 20 Eylül 2017, <https://www.thetimes.co.uk/article/quarter-of-girls-are-depressed-at-14-in-mental-health-crisis-ptmdsdzlr>.

BÖLÜM 1: KADINLARDAN NEFRET EDEN ERKEKLER

1Ashifa Kassam, "Woman behind 'Incel' Says Angry Men Hijacked Her Word as 'Weapon of War'," *Guardian*, 25 Nisan 2018, <https://www.theguardian.com/world/2018/apr/25/woman-who-invented-incele-movement-interview-toronto-attack>.

2Luke O'Brien, "The Making of an American Nazi," *The Atlantic*, Aralık 2017, <https://www.theatlantic.com/magazine/archive/2017/12/the-making-of-an-american-nazi/544119/>.

3Erin Corbett, "Inside the Alt-Right's Violent Obsession with White Sharia," 3 Nisan 2018, https://www.vice.com/en_ca/article/d35z5a/inside-the-alt-rights-violent-obsession-with-white-sharia-war-brides. 'ia War Brides,'" *Vice*

4 "Teenage Neo-Nazis Jailed over Terror Offenses," BBC, 18 Haziran 2019, <https://www.bbc.com/news/uk-48672929>.

5Jesselyn Cook ve Andy Campbell, "Virginia'daki Kongre Adayı Pedofil," *HuffPost*, 31 Mayıs 2018, https://www.huffingtonpost.ca/entry/nathan-larson-congressional-candidate-pedophile_n_5b10916de4b0d5e89e1e4824?ri18n=true. Olduğunu Kabul Ediyor

6Ellen Pao, "The Perverse Incentives That Help Incels Thrive in Tech," *Wired*, 19 Haziran 2018, <https://www.wired.com/story/ellen-pao-the-perverse-incentives-that-help-incels-thrive-in-tech/>. 7Nicky Woolf, "Chilling Report Details How Elliot Rodger Executed Murderous Rampage," *Guardian*, Şubat 20, 2015, <https://www.theguardian.com/us-news/2015/feb/20/mass-shooter-elliott-rodger-isla-vista-killings-report>.

8Megan Garvey, "Rahatsız Edici Videonun Transkripti 'Elliot Rodger's Retribution'," *Los Angeles Times*, 24 Mayıs 2014, <https://www.latimes.com/local/lanow/la-me-ln-transcript-ucsb-shootings-video-20140524-story.html>.

9Sean D. Hamill, "Blog Details Shooter's Frustration," *New York Times*, 5 Ağustos 2009, <https://www.nytimes.com/2009/08/06/us/06shoot.html>.

10Lee Ferran, Chris Cuomo, Sarah Netter ve Lindsay Goldwert, "Pa. Gunman 'Hell-Bent' on Killings, Had 4 Guns," ABC, 5 Ağustos 2009, <http://www.source.ly/10lnO#.Xxbqr pKjI U>.

11 "Full Text of Gym Killer's Blog," *New York Post*, 5 Ağustos 2009, <https://nypost.com/2009/08/05/full-text-of-gym-killers-blog/>.

12 "Virgin Teenager Ben Moynihan 'Stabbed Women in Revenge,'" BBC, 13 Ocak 2015, <https://www.bbc.com/news/uk-england-hampshire-30803039>.

13Heather Saul, "Teenager Ben Moynihan Sentenced to 21 Years for Attempted Murder of Three Women Because He Could not 10091277.htmlhttps://www.independent.co.uk/news/uk/crime/teenager-ben-moynihan-sentenced-to-21-years-for-attempted-murder-of-three-women-because-he-could-not-10091277.html.", *Independent*, 6 Mart 2015,

14Kevin Johnson, Trevor Hughes ve Amer Madhani, "Oregon Community College Shooter Was Bitter," *ABD Bugün*, Ekim 2, 2015,

<https://www.usatoday.com/story/news/2015/10/02/oregon-community-college-shooter-christopher-harper-mercier/73206986/>.

15Allison Tierney, "Edmonton Man Uses 'Involuntary Celibacy' as Excuse in Stomping Death," *Vice*, 30 Ağustos 2018, https://www.vice.com/en_ca/article/ev8ekp/edmonton-man-uses-involuntary-celibacy-as-excuse-in-stomping-death.

16Keegan Hanks ve Alex Amend, "The Alt Right Is Killing People," Southern Poverty Law Center, 5 Şubat 2018, <https://www.splcenter.org/20180205/alt-right-killing-people>.

17Ben Collins ve Brandy Zadrozny, "After Toronto Attack, Online Misogynists Praise as 'New Saint,'" NBC, 24 Nisan 2018, <https://www.nbcnews.com/news/us-news/after-toronto-attack-online-misogynists-praise-suspect-new-saint-n868821>.Suspect

18Audra D. S. Burch ve Patricia Mazzei, "Death Toll Is at 17 and Could Rise in Florida School Shooting," *New York Times*, Şubat 14, 2018, <https://www.nytimes.com/2018/02/14/us/parkland-school-shooting.html>.

19Gabrielle Fonrouge ve Ruth Brown, "İddia Edilen Okul Saldırmanı Eski Kız Arkadaşına Tacizde Bulunmuş: Sınıf arkadaşı," *Yeni York Gönder*, Şubat 15, 2018, <https://nypost.com/2018/02/15/alleged-school-shooter-was-abusive-to-ex-girlfriend-classmate/>.

20Madeleine Aggeler, "Inside the Misogynistic Philosophy Behind the Toronto Killer's Attack," *The Cut*, 25 Nisan 2018, <https://www.thecut.com/2018/04/what-is-incel-rebellion-toronto-van-attack-alex-minassian.html>.

21Leyland Cecco, "Toronto Van Saldırısı Şüphelisi İnternette 'Incels' Tarafından 'Radikalleştirildiğini' Söyledi," *Guardian*, Eylül 27, 2019, <https://www.theguardian.com/world/2019/sep/27/alek-minassian-toronto-van-attack-interview-incels>.

22Madeline Holcombe, Nicole Chavez ve Marlena Baldacci, "Florida Yoga Studio Shooter Planned Attack for Months and Had 'Lifetime of Misogynistic Attitudes,' Police Say," CNN, 13 Şubat 2019, <https://www.cnn.com/2019/02/13/us/tallahassee-yoga-studio-shooting/index.html>.

23Orion Donovan-Smith, "Toplu Saldırıda 'Gördüğüm Kadar Çok Kızı' Öldürmeye Söz Verdi. İkinci Şanslardan Sonra Hapse Girecek," *Washington Post*, 24 Mayıs 2019, <https://www.washingtonpost.com/crime-law/2019/05/24/he-pledged-kill-many-girls-i-see-mass-shooting-after-second-chances-hes-going-prison/>.

24Harold Carmichael, "Troubled Sudbury Man to Undergo Psychiatric Assessment," *Sudbury Star*, 17 Ağustos 2020, <https://www.thesudburystar.com/news/local-news/troubled-sudbury-man-to-undergo-psychiatric-assessment>.

25Elisha Fieldstadt, Brandy Zadrozny ve Ben Collins, "Gunman Dead after Shootout with Police Outside Dallas Court Building," NBC, June 17, 2019,

<https://www.nbcnews.com/news/us-news/suspected-gunman-shot-after-opening-fire-outside-dallas-mahkeme-binasi-n1018251>.

26 "Güncellenmiş Suçlama, Birinci Derece Cinayet ve Cinayete Teşebbüsle Suçlanan Genç, Birinci Derece Cinayet - Terörist Faaliyet ve Cinayete Teşebbüs - Terörist Faaliyet olarak güncellendi, Cinayet #12/2020, Dufferin ve Wilson Caddesi," 19 Mayıs 2020, Kanada Kraliyet Atlı Polisi. <https://www.newswire.ca/news-releases/updated-charge-young-person-charged-with-first-degree-murder-and-attempted-murder-updated-to-first-degree-murder-terrorist-activity-and-attempted-murder-terrorist-activity-homicide-12-2020-dufferin-and-wilson-avenue-867108947.html>.

27 "FBI, Bir Adamın Elini Bombayla Havaya Uçurduğunu Söylüyor Muhtemelen 'Sıcak' Saldırı İçin Planlanmış Amigolar," *BuzzFeed*, Haziran 6, 2020. <https://www.buzzfeednews.com/article/davidmack/ince-bomber-blows-hand-off-cheerleaders>. 28Tim Walker, "Kaliforniya'da Arabayla Ateş Açma Olayları: Elliot Rodger Santa Barbara Üniversitesi Yakınlarında Altı Kişiyi Öldürdü," *Bağımsız*, Mayıs 24, 2014, <https://www.independent.co.uk/news/world/americas/california-drive-by-shootings-seven-dead-after-gunman-goes-on-rampage-in-santa-barbara-9430598.html>.

29Martin Pengelly ve Martin Williams, "Seven Dead Including Gunman in 'Mass Murder' California Atış," *Guardian*, Mayıs 24, 2014, <https://www.theguardian.com/world/2014/may/24/drive-by-shooting-near-uc-santa-barbara-leaves-seven-dead>.

30Gavon Laessig ve Jim Dalrymple II, "'Mass Murder' in California, 7 Killed by 'Disturbed' Man," *BuzzFeed*, 24 Mayıs 2014, <https://www.buzzfeednews.com/article/gavon/mass-murder-in-california-7-dead-in-drive-by-rampage>.

31Walker, "California Drive-By Shootings."

32Pengelly ve Williams, "Silahlı Adam Dahil Yedi Ölü."

33Kashmir Hill, "The Disturbing Internet Footprint *Forbes*, 24 Mayıs 2014, <https://www.forbes.com/sites/kashmirhill/2014/05/24/the-disturbing-internet-footprint-of-santa-barbara-shooter-elliott-rodger/#286fb10477c3>.of Santa Barbara Shooter Elliot Rodger,"

34Chris Ferguson, "Misogyny Didn't Turn Elliot Rodger into a Killer," *Time*, 25 Mayıs 2014, <https://time.com/114354/elliott-rodger-ucsb-misogyny/>.

35Bill Brown, "Isla Vista Toplu Cinayeti 23 Mayıs 2014: Araştırma Özeti," Santa Barbara İlçesi Şerif'in Ofis, Şubat 18, 2015, <https://web.archive.org/web/20150220034256/http://www.sbsheriff.us/documents/ISLAVISTAINVESTIGATIVESUMMARY.pdf>.

36Ian Austen ve Liam Stack, "Toronto Van Driver Kills at Least 10 People in 'Pure Carnage,'" *New York Times*, 23 Nisan 2018, <https://www.nytimes.com/2018/04/23/world/toronto-van.html>. 37Cecco, "Toronto Minibüs Saldırısı Şüphelisi."

38Marni Soupcoff, "Tehlikeli 'İnseller' Hakkında Ne Yapmalıyız? Belki Onlara Yardım Ederiz," *National Post*, 24 Nisan 2018, <https://nationalpost.com/opinion/marni-soupcoff-what-should-we-do-about-dangerous-incels-maybe-help-them>.

39 "So-Called 'Incels' Celebrate Toronto Van Attack Praise *Global News*, 25 Nisan 2018, <https://globalnews.ca/news/4167272/incels-celebrate-toronto-van-attack-praise-alek-minassian/>, Alleged Driver Alek Minassian,"

40David Lawler ve Rob Crilly, "Oregon'da Silahlı Saldırı: Silahlı Saldırgan Dokuz Kişiyi Öldürdü," *Daily Telegraph*, Ekim 1, 2015, <https://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/northamerica/usa/11906116/Oregon-shooting-Gunman-kills-nine-as-it-happened-on-Thursday-October.html>.

41Adam Nagourney, Michael Cieply, Alan Feuer ve Ian Lovett, "Before Brief, Deadly Spree, Trouble O zamandan beri Yaş 8," *Yeni York Times*, Haziran 1, 2014, <https://www.nytimes.com/2014/06/02/us/elliott-rodger-killings-in-california-followed-years-of-withdrawal.html>.

BÖLÜM 2: KADINLARI AVLAYAN ERKEKLER

1Myles Bonnar, "Inside Britain's 'SeductionPick Women,'" *Daily Telegraph*, 7 Ekim 2019, <https://www.telegraph.co.uk/women/life/inside-britains-seduction-bootcamps-teaching-men-pick-women/>. Boot Camps' Teaching Men How to Up

2Neil Strauss, *Oyun: Penetrating the Secret Society of Pickup Artists* (New York: ReganBooks, 2005), 398.

3James Bloodworth, "The Game and Real Social Dynamics: Is the Seduction Community Pushing the Idea that Just Means <https://www.independent.co.uk/voices/comment/the-game-and-real-social-dynamics-is-the-seduction-community-pushing-the-idea-that-no-just-means-not-8463333.html>.'No' 'Not Yet'?" *Independent*, 24 Ocak 2013,

4Brandy Zadrozny, "The Secret World of Pickup Artist Julien Blanc," *Daily Beast*, 1 Aralık 2014, <https://www.thedailybeast.com/the-secret-world-of-pickup-artist-julien-blanc>.

5Eric Weber, *Kızlar Nasıl Tavlânır! Resmi Bir Tanışma Olmadan Kadınlarla Tanışmak İçin Aptalca Bir Rehber* (New York: Symphony Press, 1970).

6Glenn Whipp, "395: James Toback'a Karşı Cinsel Taciz İddiasıyla *Times*'a Başvuran Kadın Sayısı," *Los Angeles Times*, 7 Ocak 2018, <https://www.latimes.com/entertainment/la-et-mn-james-toback-women-sexual-harassment-breaking-silence-20180107-story.html>.

7Duncan Campbell, "Flört Oyun Dönüşler Çirkin." *Guardian*, Ocak 16, 2000, <https://www.theguardian.com/world/2000/jan/16/uk.duncancampbell>.

8Kathy Gilsinan, "The Game at 10: Reflections from a Recovering Pickup Artist," *The Atlantic*, 13 Ekim 2015, <https://www.theatlantic.com/entertainment/archive/2015/10/neil-strauss-the-game/409789/>.

9Patrick McGuire, "This Canadian Pick-Up Artist Bragged about Forcing Sex On a Whore," *Vice*, 12 Kasım 2014, https://www.vice.com/en_ca/article/av4xea/this-canadian-pick-up-artist-bragged-about-forcing-sex-on-a-slut-whore-bitch-297. 'Slut

10Antonia Molloy, "Julien Blanc CNN Röportajında 'Özür Diliyor': 'Dünyanın En Nefret Edilen Adamıyım ve Dünya,'" *Bağımsız*, Kasım 18, 2014, <https://www.independent.co.uk/news/people/julien-blanc-apologises-in-cnn-interview-im-the-most-hated-man-in-the-world-9867780.html>.

11Tareq Haddad, "California Pick-Up Artist Who Raped Woman and Blogged about It Jailed for 8 Yıllar," *Uluslararası İş Dünyası Times*, Aralık 14, 2016, <https://www.ibtimes.co.uk/california-pick-artist-who-raped-woman-blogged-about-it-jailed-8-years-1596379>.

12Brandy Zadrozny, "The Pickup Artist Rape Ring," *Daily Beast*, 21 Eylül 2016, <https://www.thedailybeast.com/pickup-artists-preyed-on-drunk-women-brought-them-home-and-raped-them>.

13Brandy Zadrozny, "Pickup Artist: I'm Autistic and Didn't Know Rape Was Bad," *Daily Beast*, 6 Ekim 2017, <https://www.thedailybeast.com/pickup-artist-rapist-has-a-new-champion-the-unabombers-lawyer>.

14Bloodworth, "Oyun ve Gerçek Sosyal Dinamikler".

15Peter Jacobs, "Ohio Eyalet Üniversitesi Öğrencileri Ürkütücülüğüyle Nam Salmış Bir Üniversiteyi Utandırmak İçin Bir Araya Geldi 'Pick-Up Sanatçı,'" *İş Dünyası İçeriden*, Ekim 31, 2013, <https://www.businessinsider.in/ohio-state-university-students-have-come-together-to-shame-a-notoriously-creepy-pick-up-artist/articleshow/25013609.cms>.

16 "Shh...No Talking: Birleşik Krallık'ta LGBT Kapsayıcı Seks ve İlişkiler Eğitimi," Terrence Higgins Trust, Temmuz 2016, <https://www.tht.org.uk/sites/default/files/2018-07/Shh%20No%20talking%20LGBT%20inclusive%20SRE%20in%20the%20UK.pdf>. [URL etkin değil]

17Katie J. M. Baker, "Prominent Pick-Up Artist Drives a 'RapeHarasses OkCupid," *Jezebel*, 1 Şubat 2013, <https://jezebel.com/prominent-pick-up-artist-drives-a-rape-van-and-harasses-5980600>. Van' and Women on

18Jon Levine, "The Sonbahar . ve Pikap Sanatçı," *Mikrofon*, Nisan 7, 2016, <https://www.mic.com/articles/135918/the-fall-of-the-pickup-artist-inside-the-world-of-the-dünyanın-en-yanlış-anlaşılan-adamları>.

19Roosh Valizadeh, *Game: How to Meet, Attract, and Date Attractive Women* (n.p.: Kings Media, 2018).

20Roosh Valizadeh, *Lady: How to Meet and Keep a Good Man for Love and Marriage* (n.p.: Kings Media, 2019).

BÖLÜM 3: KADINLARDAN KAÇAN ERKEKLER

1James McCarthy, "David Sherratt, 18, Yanlışlıkla Tecavüzle Suçlanması Durumunda Gündelik Seks Yapmayacak Bir Erkek Hakları Aktivisti," *WalesOnline*, 22 Kasım 2015, <https://www.walesonline.co.uk/news/wales-news/david-sherratt-18-mens-rights-10480411>.

2Rebecca Greenfield, "Powerful Men Have Changed Their Behavior at Bloomberg, 4 Ekim 2018, <https://www.bloomberg.com/news/articles/2018-10-04/powerful-men-have-changed-their-behavior-at-work-since-metoo>. Work Since #MeToo,"

3Claire Cain Miller, "Unintended Consequences of Sexual Harassment Scandals *Times*, 9 Ekim 2017, <https://www.nytimes.com/2017/10/09/upshot/as-sexual-harassment-scandals-spook-men-it-can-backfire-for-women.html>," *New York*

4Maggie Astor, "Austin Yetkilisi Kadınlarla Toplantı Yapmaktan Kaçındığı İçin Azarlandı," *New York Times*, 15 Eylül 2017, <https://www.nytimes.com/2017/09/15/us/austin-william-manno-sxsw.html>.

5Katrín Bennhold, "Another Side of #MeToo: Erkek Yöneticiler Kadınlara Mentorluk Yapmaktan Korkuyor," *New York Times*, 27 Ocak 2019, <https://www.nytimes.com/2019/01/27/world/europe/metoo-backlash-gender-equality-davos-men.html>.

6Bess Levin, "Wall Street Goes Full Mike Pence to Avoid, 3 Aralık 2018, <https://www.vanityfair.com/news/2018/12/wall-street-goes-full-mike-pence-to-avoid-metoo-accusations>. #MeToo Accusations," *Vanity Fair*

7Gillian Tan ve Katia Porzecanski, "#MeToo Dönemi için Wall Street Kuralı: Avoidat All Cost," *Bloomberg*, 3 Aralık 2018, <https://www.bloomberg.com/news/articles/2018-12-03/a-wall-street-rule-for-the-metoo-era-avoid-women-at-all-cost>. Women

8Soraya Chemaly, "Do People Understand That the Pence Rule Is Illegal at," 18 Kasım 2019, <https://medium.com/swlh/do-people-understand-that-the-pence-rule-is-illegal-at-work-a99c4c4362b5>. Work?", *Medium*

BÖLÜM 4: KADINLARI SUÇLAYAN ERKEKLER

1 "Erkek Hakları Hareketi: Neden Bu Kadar Tartışmalı?", *The Week*, 19 Şubat 2015, <https://www.theweek.co.uk/people/62607/mens-rights-movement-why-it-is-so-controversial>.

2Ruth Picardie, "Champions of the Downtrodden Male," *Independent*, 28 Ocak 1994, <https://www.independent.co.uk/life-style/champions-of-the-downtrodden-male-1403072.html>. 3Alice E. Marwick ve Robyn Caplan, "Drinking Male Tears: Language, the Manosphere, and Networked Harassment," *Feminist Medya Çalışmaları* 18, no. 4 (26 Mart 2018): 543–559, <https://doi.org/10.1080/14680777.2018.1450568>.

4Warren Farrell, *Erkek Gücü Efsanesi: Neden Erkekler Tek Kullanımlık Cinsiyettir* (New York: Simon & Schuster, 1993).

5Picardie, "Champions of the Downtrodden Male."

6Marwick ve Caplan, "Erkek Gözyaşları İçmek."

- 7Mariah Blake, "Mad Men: Inside the Men's Rights Movement-and the Army of Misogynists and Troller Bu Spawned," *Anne Jones*, Ocak 2015, <https://www.motherjones.com/politics/2015/01/warren-farrell-mens-rights-movement-feminism-misogyny-trolls/>.
- 8Jill Filipovic, "Anti-Feminist Bir Web Sitesi Neden Aile İçi Şiddet Örgütünü Taklit Ediyor?" *Cosmopolitan*, Ekim 24, 2014, <https://www.cosmopolitan.com/politics/news/a32452/antifeminist-site-white-ribbon/>.
- 9Brett Stevens, "Matt Forney ile Röportaj," *Amerika*, 3 Kasım 2017, <http://www.amerika.org/politics/interview-with-matt-forney/>.
- 10Jaclyn Friedman, "A Look Inside the 'Men's Rights' Movement That Helped Fuel California Alleged Katil Elliot Rodger," *Amerikan Prospect*, Ekim 24, 2013, <https://prospect.org/power/look-inside-men-s-rights-movement-helped-fuel-california-alleged-killer-elliott-rodger/>.
- 11Catherine Bennett, "Erkekler ve Erkekler için Adaletin Feminizmden Nefreti Yardım Görevini Gölgeyor Erkekler," *Guardian*, Ocak 18, 2015, <https://www.theguardian.com/commentisfree/2015/jan/18/justice-for-men-and-boys-feminists-tepkisi>.
- 12Amanda Marcotte, "A Fond Salute to 'Honey Badgers,' the Ladies' Auxiliary of Anti-Feminism," *Slate*, 23 Eylül 2015, <https://slate.com/human-interest/2015/09/honey-badgers-misogyny-the-ladies-wing-of-online-anti-feminism.html>.Online
- 13Alex Brook Lynn, "The Women of the Men's Rights Movement," *Vice*, 4 Ağustos 2014, https://www.vice.com/en_ca/article/znwwva/the-women-of-the-mens-rights-movement-751.
- 14Marcotte, "A Fond Salute."
- 15Mariah Blake, "The Men's Rights Movement and the Women Who Love", 11 Ağustos 2014, <https://www.motherjones.com/politics/2014/08/mens-rights-movement-women-who-love-it/>.It," *Mother Jones*
- 16Alexandra Topping, "Maternity Leave Discrimination Means 54,000 Women Lose Their Jobs Each Yıl," *Guardian*, Temmuz 24, 2015, <https://www.theguardian.com/money/2015/jul/24/maternity-leave-discrimination-54000-women-lose-jobs-each-year-ehrc-report>.
- 17Samara McPhedran, "FactCheck: Are 'Up to 21 Fathers' Dying by Suicide Everyy-weekThe Conversation, 14 Kasım 2017, <https://theconversation.com/factcheck-are-up-to-21-fathers-dying-by-suicide-every-week-87308>?",
- 18Rebecca Watson, "Do 21 Fathers Commit Suicide Each Week Over CIssuesSkepchick, 21 Şubat 2019, <https://skepchick.org/2019/02/do-21-fathers-commit-suicide-each-week-over-custody-issues/>.ustody ?",

- [19Jonathan](#) M. Raub, Nicholas J. Carson, Benjamin L. Cook, Grace Wyshak ve Barbara B. Hauser, "Predictors of Custody and Visitation Decisions by a Family Court Clinic," *Journal of the American Academy of Psychiatry and the Law* 41, no. 2 (2013): 206-218, <http://jaapl.org/content/jaapl/41/2/206.full.pdf>.
- [20](#) "Study Finds English and Welsh Family Courts Not Discriminating against Fathers," University Warwick, https://warwick.ac.uk/newsandevents/pressreleases/study_finds_english/.
- [21Nico](#) Trocmé ve Nicholas Bala, "False Allegations of Abuse and Neglect When Parents Separate," *International Journal of Child Abuse & Neglect* 29, no. 12 (Aralık 2005): 1333- 1345, <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2004.06.016>.
- [22A](#). J. Kposowa, "Divorce and Suicide Risk," *Journal of Epidemiology and Community Health* 57, no. 12 (2003): 993–995, <http://dx.doi.org/10.1136/jech.57.12.993>.
- [23Watson](#), "21 Baba İntihar Eder mi?"
- [24](#) "Male Supremacy," Southern Poverty Law Center, <https://www.splcenter.org/fighting-hate/extremist-files/ideology/male-supremacy>.
- [25Nick](#) Arnold, "How This Feminist Found Herself Sympathising with the Men's Rights Movement," BBC, 8 Mart 2017, <https://www.bbc.co.uk/bbcthree/article/55285fcb-81a4-424b-92ab-6c10278b5ab5>. [URL etkin değil]
- [26Milo](#) Yiannopoulos, "Dear Cassie Jaye, Sorry [for Manspreading](#) *Breitbart*, 29 Ekim 2015, <https://www.breitbart.com/tech/2015/10/29/dear-cassie-jaye-sorry-for-manspreading-your-red-pill-kickstarter/>. Your 'Red Pill' Kickstarter,"
- [27Paul](#) Elam, Monique Wright ve Andrew O'Keefe tarafından verilen mülakat, *Morning Sunrise*, 5 Temmuz 2014, <https://www.youtube.com/watch?v=dxclIdIFsbQ>.
- 28Jamie Ross, "An Anti-Feminist Party Is Standing in [the General](#)," 14 Ocak 2015, <https://www.buzzfeed.com/jamieross/an-anti-feminist-party-is-standing-in-the-general-election>. Election," *BuzzFeed*
- [29](#) "Donald Trump: 'It's a Very Scary [Time for Young in](#)," 2 Ekim 2018, <https://www.theguardian.com/us-news/video/2018/oct/02/donald-trump-its-a-very-scary-time-for-young-men-in-america-video>. Men America'-video," *Guardian*
- [30Ben](#) Graham, "Inside Men's Rights Meeting: 'There's Going to Be Civil War,'" *New Zealand Herald*, 1 Eylül 2018, https://www.nzherald.co.nz/lifestyle/news/article.cfm?c_id=6&objectid=12117547.
- [31Corey](#) Kilgannon, "One Man's Losing Fight Against Ladies' Nights," *New York Times*, 13 Ocak 2011, <https://cityroom.blogs.nytimes.com/2011/01/13/one-mans-odd-fight-against-ladies-nights/>.
- [32Eric](#) Levenson, Paul P. Murphy, and Katelyn Polantz, "Suspect in Fatal Shooting at Home of Judge Esterh Salas Described Himself as an 'Anti-Feminist' Lawyer, Once Argued a Case

Yargıçtan Önce," CNN, 21 Temmuz 2020, <https://edition.cnn.com/2020/07/20/us/suspect-shooting-at-judge-salas-home/index.html>.

33Stephanie Pappas, "APA Issues First-Ever Guidelines for Practice with Men and Boys," *Monitor on Psychology* 50, no. 1 (2019), 34, <https://www.apa.org/monitor/2019/01/ce-corner>.

34Jordan Peterson, "It's Ideology vs. Science in Psychology's War on Boys and Men," *National Post*, Şubat 1, 2019, <https://nationalpost.com/opinion/jordan-peterson-its-ideology-vs-science-in-psychologys-war-on-boys-and-men/wcm/4ae1f32d-5c4d-4781-8e44-c527bb985e13/>.
[URL inactive]

BÖLÜM 5: KADINLARIN PEŞİNDEN KOŞAN ERKEKLER

1Nelli Ferenczia, Tara C. Marshall ve Kathrine Bejanyan, "Are Sex Differences in Antisocial and Prosocial Facebook Use Explained by Narcissism and Relational Self-Construal?", *Computers in Human Behavior* 77, no. C (2017): 25–31, <https://doi.org/10.1016/j.chb.2017.08.033>.

2Alex Hern, "Feminist Games Critic Cancels Talk after Terror Threat," *Guardian*, 15 Ekim 2014, <https://www.theguardian.com/technology/2014/oct/15/anita-sarkeesian-feminist-games-critic-cancels-talk>.

3Marwick ve Caplan, "Erkek Gözyaşları İçmek".

4Taylor Taciz Wofford, "GamerGate Medya Etiği mi Yoksa Kadınları Etmekle mi İlgili? HarassmentData Shows," *Newsweek*, 25 Ekim 2014, <https://www.newsweek.com/gamergate-about-media-ethics-or-harassing-women-harassment-data-show-279736>, the

5Aja Romano, "Milo Yiannopoulos's Twitter Ban, Explained," *Vox*, 20 Temmuz 2016, <https://www.vox.com/2016/7/20/12226070/milo-yiannopoulos-twitter-ban-explained>.

6Damien Gayle, "Man Who Harassed Two Years," *Guardian*, 8 Aralık 2016, <https://www.theguardian.com/uk-news/2016/dec/08/man-joshua-bonehill-paine-harassed-mp-luciana-berger-online-jailed-two-years>.MP Luciana Berger Online Is Jailed for ,"

7Hilary Whiteman, "I Will Not Be Silenced: Avustralyalı Müslüman Twitter 'Troll Ordusu' ile Savaşıyor," CNN, 27 Şubat 2015, <https://www.cnn.com/2015/02/27/asia/australia-muslim-twitter-campaign/index.html>.

8Casey Johnston, "Chat Logs Show How 4chan Users Created #GamerGate Controversy," *Ars Technica*, 9 Eylül 2014, <https://arstechnica.com/gaming/2014/09/new-chat-logs-show-how-4chan-users-pushed-gamergate-into-the-national-spotlight/>.

9Ainsley Harris, "Visualizing the Two Sides of #Gamergate's Twitter Debate," 28 Ekim 2014, <https://www.fastcompany.com/3037713/analyzing-gamergate-on-twitter-polarized-debate-anonymous-voices>," *Fast Company*

10Milo Yiannopoulos, "Feminist Bullies Tearing the Video Game Industry Apart," *Breitbart*, 1 Eylül 2014, <https://www.breitbart.com/europe/2014/09/01/lying-greedy-promiscuous-feminist-bullies-are-tearing-the-video-game-industry-apart/>.

- 11 Sarah Jeong, "'Gamergate' Tacizini Ciddiye Alsaydık, 'Pizzagate' Hiç Olmayabilirdi," *Washington Gönder*, Aralık 14, 2016, [https://www.washingtonpost.com/posteverything/wp/2016/12/14/if-we-took-gamergate-harassment-seriously-pizzagate-might-never-happened/](https://www.washingtonpost.com/posteverything/wp/2016/12/14/if-we-took-gamergate-harassment-seriously-pizzagate-might-never-have-happened/).
- 12 Andrew Marantz, "Troller için Trump," *Yeni Yorker*, Ekim 24, 2016, <https://www.newyorker.com/magazine/2016/10/31/trolls-for-trump>.
- 13 Mike Cernovich, "When in Doubt, Whip It Out," *Danger & Play*, 27 Şubat 2012, <https://web.archive.org/web/20160318163008/http://www.dangerandplay.com/2012/02/27/when-masturbation-leads-to-a-close/>.
- 14 Rex Sorgatz, "Macroanonymous Is the New Microfamous," *Fimoculous*, 18 Şubat 2009, <http://fimoculous.com/archive/post-5738.cfm>.
- 15 Lorna Hughes, "Man Admits Sending Sickening Liverpool Echo," 19 Ekim 2016, <https://www.liverpoolecho.co.uk/news/liverpool-news/man-admits-sending-sickening-death-12048741>. Death Threats to MP Angela Eagle,"
- 16 Martin Daubney, "Britain's Vilest Troll: 'I'm Here to Expose Hypocrisy,'" *Daily Telegraph*, 5 Şubat 2015, <https://www.telegraph.co.uk/men/thinking-man/11390745/Britains-vilest-troll-Im-here-to-expose-hypocrisy.html>.
- 17 Jacob Dirnhammer ve Paul Sims, "İngiltere'nin En Kötü Troll'ü: Katie Price Dahil Ünlüleri Hedef Alan İngiltere'nin En Hasta Troll'ü Olarak Çifte Hayat Yaşayan İki Babalı Gençlik Futbolu Koçunu İfşa Ediyoruz ile Baraj . Aşağılık Irkçı Tweetler," *Güneş* (İNGİLTERE), Şubat 21, 2018, <https://www.thesun.co.uk/news/5631052/uk-worst-troll-josh-maddison-katie-price-harvey-celebrities-victims/>.
- 18 Cindy Tran, "Ağır Hamile Kadının Otobüste Oturmasına İzin Vermeyen Adama Verdiği Cesur Yanıt İnternette Fırtına Yaratmış," *Daily Mail*, 10 Eylül 2018, <https://www.dailymail.co.uk/femail/article-6150059/Eight-months-pregnant-Brydie-Lee-Kennedy-sits-mans-HAND-bus-refuses-it.html>.
- 19 "Çevrimiçi İstismar ve Taciz," Ipsos MORI, Kasım 20, 2017, <https://www.ipsos.com/ipsos-mori/en-uk/online-abuse-and-harassment>.
- 20 "Kamusal Yaşamda Standartlar Komitesi'nin Milletvekili Adaylarına Gözdağı Verilmesine İlişkin İncelemesi," Uluslararası İlişkiler Ulusal Demokratik Enstitüsü, 8 Eylül 2017, <https://www.ndi.org/publications/review-committee-standards-public-life-intimidation-parliamentary-candidates>.
- 21 "Kadın Parlamenterlere Yönelik Cinsiyetçilik, Taciz ve Şiddet," Parlamentolar Arası Birlik, Ekim 2016, <http://archive.ipu.org/pdf/publications/issuesbrief-e.pdf>.
- 22 Jessica Elgot, "Diane Abbott Seçim Sırasında Diğer Tüm Kadın Milletvekillerinden Daha Fazla Suistimal Edildi," *Guardian*, 5 Eylül 2017, <https://www.theguardian.com/politics/2017/sep/05/diane-abbott-more-abused-than-any-other-mps-during-election>.

23Susan Devaney, "Alexandria Ocasio-Cortez Opens Up about the Online Death Threats Receives from Men," *Vogue*, 30 Mayıs 2019, <https://www.vogue.co.uk/article/alexandria-ocasio-cortez-death-threats-video-twitter>; Michael Brice-Saddler, "He Easily Found Hundreds of Death Threats She against Rep. Ilhan Omar. Twitter'ın Bunları Durdurmasını İstiyor," *Washington Post*, 16 Nisan 2019, <https://www.washingtonpost.com/technology/2019/04/16/he-easily-found-hundreds-death-threats-against-rep-ilhan-omar-he-wants-twitter-stop-them/>.

24Brendan I. Koerner, "Çevrimiçi Bir Oyun Şakası Olarak Başladı. Sonra Ölümcül Oldu," *Wired*, 23 Ekim 2018, <https://www.wired.com/story/swatting-deadly-online-gaming-prank/>.

25Delyth Jewell, "Siyasette Kadına Yönelik Şiddet Vaka Çalışması: Birleşik Krallık," Westminster Vakıf için Demokrasi, Ağustos 6, 2018, <https://www.wfd.org/2018/08/06/violence-against-women-in-politics-case-study-united-kingdom/>.

26Frances Perraudin ve Simon Murphy, "Alarm over Number of Female MPs Stepping Down after İstismar," *Guardian*, Ekim 31, 2019, <https://www.theguardian.com/politics/2019/oct/31/alarm-over-number-female-mps-stepping-istismar-sonrası>.

27Lizzie Dearden, "Jo Cox'un Ölümü: İşçi Partisi Milletvekili Daha Önce Polise 'Kötü Niyetli İletişim' İhbarında Bulunmuş Saldırı OrtadaEndişeler için Güvenlik," *Bağımsız*, Haziran 17, 2016, <https://www.independent.co.uk/news/uk/crime/jo-cox-death-killing-labour-mp-malicious-communications-police-attack-concerns-for-security-a7086921.html>.

28Ian Cobain ve Matthew Taylor, "Far-Right Terrorist Thomas Mair Jailed for Life for Jo Cox Murder," *Guardian*, 23 Kasım 2016, <https://www.theguardian.com/uk-news/2016/nov/23/thomas-mair-found-guilty-of-jo-cox-murder>.

29 "Jo Cox Cinayet Davası hakkında The *Guardian* görüşü: A Killing of Our Times," *Guardian*, 23 Kasım 2016, <https://www.theguardian.com/commentisfree/2016/nov/23/the-guardian-view-on-the-jo-cox-trial-a-killing-of-our-times>.

30 "Jo Cox Cinayeti: Yargıcin Thomas Mair'e Verdiği Ceza Sözleri," BBC, 23 Kasım 2016, <https://www.bbc.com/news/uk-38076755>.

31Pao, "Perverse Incentives".

32Rebecca Taylor, "Neden Beyaz Erkekler Daha Fazla Kitleli Silahlı Saldırı Gerçekleştiriyor?", *Sky*, 6 Ağustos 2019, <https://news.sky.com/story/why-are-white-men-more-likely-to-carry-out-mass-shootings-11252808>.

11252808.

33 "Klasik Bir Neo-Nazi Değil": What We Know About , 21 Şubat 2020. <https://www.vice.com/en/article/n7jdak/race-hate-mind-control-and-incel-ideology-what-we-know-about-the-german-hookah-bar-shooter>.the German Hookah Bar Terrorist', *Vice*

34Casey Quinlan, "Sinagog Saldırganının 'Kırmızı Hap' Hareketi , " *ThinkProgress*, 30 Nisan 2019, <https://archive.thinkprogress.org/no-coincidence-Hakkında-Paylaşım-Yapması-Tesadüf-Değil>

[california-synagogue-shooter-john-earnest-posted-about-the-red-pill-movement-aa46b31c01ad/](https://www.unodc.org/documents/data-and-analysis/GSH2018/GSH18_Gender-related_killing_of_women_and_girls.pdf).

BÖLÜM 6: KADINLARA ZARAR VEREN ERKEKLER

1 "Cinayet Üzerine Küresel Çalışma: Toplumsal Cinsiyete Bağlı Kadın ve Kız Çocuklarının Öldürülmesi," Birleşmiş Milletler Uyuşturucu ve Suç Ofisi, 2018, https://www.unodc.org/documents/data-and-analysis/GSH2018/GSH18_Gender-related_killing_of_women_and_girls.pdf.

2Teresa K. Sourour, "Coroner's Investigation Raporu," 10 Mayıs 1991, https://web.archive.org/web/20160303180531/http://www.diarmani.com/Montreal_Coroners_Report.pdf.

3Donna Riley ve Gina-Louise Sciarra, "'You're All a Bunch of Fucking Feminists': Toplumsal Cinsiyet ve Profesyonel Kimlikler Arasındaki Algılanan Çatışmanın Montreal Katliamı Üzerinden Ele Alınması," (konferans bildirisi, 36. Yıllık Eğitimde Sınırlar Konferansı, San Diego, CA, Aralık 2006), <https://doi.org/10.1109/FIE.2006.322741>.

4Bianca Dekel, Naeemah Abrahams ve Michelle Andipatin, "Exploring the Intersection between Violence against Women and Children from the Perspective of Parents Convicted of Child Homicide," *Journal of Family Violence* 34, no. 2 (2018): 9–20, <https://doi.org/10.1007/s10896-018-9964-5>.

5Anna Duff, "Öğrencinin Dudağı Eski Sevgilisi Tarafından Isırıldı... Çünkü Bir Sonraki Erkek Arkadaşına 'İzini Bırakmak' İstiyordu," *Sun* (UK), 8 Nisan 2019, <https://www.thesun.co.uk/fabulous/7594201/students-lip-bitten-off-ex-leave-his-mark/>.

6Lizzie Dearden, "Londra Saldırısı: Rachid Redouane'nin Eşi, Eşinin Eylemleri Nedeniyle 'Uyuşturucu' Söyledi Ortada Raporlar . Yurtiçi İstismar," *Bağımsız*, Haziran 7, 2017, <https://www.independent.co.uk/news/uk/home-news/london-attack-rachid-redouane-wife-domestic-abuse-numbed-response-bridge-borough-market-isis-a7778041.html>.

7Lizzie Dearden, "Westminster Saldırısı Soruşturması: Khalid Masood's Mother 'Feared He Will Kill' Because of Extreme Violence <https://www.independent.co.uk/news/uk/crime/westminster-attack-khalid-masood-mother-terrorism-extreme-violence-crime-a8545436.html> and Crime," *Independent*, 19 Eylül 2018,

8Erin Marie Saltman, "Orlando ve Nice Saldırıları: Aile İçi Şiddet Radikalleşmeyle Bağlantılı," BBC, 22 Temmuz 2016, <https://www.bbc.com/news/world-36861840>.

9Jack Healy, "Sitara Yusufiy, Ex-Wife of Orlando Suspect, Describes Abusive Marriage," *New York Times*, 13 Haziran 2016, <https://www.nytimes.com/2016/06/14/us/sitara-yusufiy-omar-mateen-orlando-shooting.html>.

10Melissa Davey, "Man Haron Monis 'Would Not Have Been on Bail If Domestic Violence Was Alındı olarak Ciddi bir şekilde olarak Terörizm,'" *Guardian*, Aralık 17, 2014, <https://www.theguardian.com/australia-news/2014/dec/17/man-haron-monis-bail-domestic-violence-taken-seriously-terrorism>.

11Alan Blinder, Dave Philipps ve Richard A. Oppel Jr, "In 2012 Assault, Texas Gunman Broke Skull of Infant Stepson," *New York Times*, 6 Kasım 2017, <https://www.nytimes.com/2017/11/06/us/devin-patrick-kelley-texas.html>.

12Phil McCausland, "Havaalanında Vurulan Şüphelinin Kullandığı Silah Daha Önce Elinden Alınmış -Then Returned," NBC, 8 Ocak 2017, <https://www.nbcnews.com/news/us-news/gun-used-airport-shooting-suspect-was-once-taken-away-him-n704501>.

13Mark Follman, "Armed and Misogynist: How Toxic Masculinity Fuels Mass Shootings" *Mother Jones*, Mayıs/Haziran 2019, <https://www.motherjones.com/crime-justice/2019/06/domestic-violence-misogyny-incels-mass-shootings/>."

14 "Ten Years of Mass Shootings in United States," Everytown for Gun Safety, 21 Kasım 2019, <https://everytownresearch.org/massshootingsreports/mass-shootings-in-america-2009-2019/>. [URL inactive]

15Rachel Pain, "Everyday Terrorism: Connecting Domestic Violence and Global Terrorism," *Progress in Human Geography* 38, no. 4 (1 Ağustos 2014): 531–550, <https://doi.org/10.1177/0309132513512231>.

16J. Pete Blair ve Katherine W. Schweit, "2000-2013 Yılları Arasında Amerika Birleşik Devletleri'nde Aktif Nişancı Olayları Üzerine Bir Çalışma," Texas Eyalet Üniversitesi ve Federal Soruşturma Bürosu,

ABD Adalet Bakanlığı, 2014, <https://www.fbi.gov/file-repository/active-shooter-study-2000-2013-1.pdf/view>.

17Erin M. Kearns, Allison E. Betus ve Anthony F. Lemieux, "Why Do Some Terrorist Attacks Receive More Media Attention Than Others?", *Justice Quarterly* 36, no. 6 (2019): 985-1022, <https://doi.org/10.1080/07418825.2018.1524507>.

18Travis L. Dixon ve Charlotte L. Williams, "The Changing Misrepresentation of Race and Crime on Network and Cable News," *Journal of Communication* 65, no. 1 (Şubat 2015): 24-39, <https://doi.org/10.1111/jcom.12133>.

19Kimberly A. Powell, "Framing Islam: An Analysis of U.S. Media Coverage of Terrorism Since 9/11," *Communication Studies* 62, no. 1 (2011): 90–112, <https://doi.org/10.1080/10510974.2011.533599>.

20Bryan Arva, Muhammed Idris ve Fouad Pervez, "Almost All News Coverage of the Barcelona Attack Mentioned Terrorism. Charlottesville'e Çok Az Yer Verildi," *Washington Gönder*, Ağustos 31, 2017, <https://www.washingtonpost.com/news/monkey-cage/wp/2017/08/31/almost-all-news-coverage-of-the-barcelona-attack-mentioned-terrorism-very-little-coverage-of-charlottesville-did/>.

21Jennifer Calfas, "Charlottesville Saldırısı Sürücüsü James Fields Müebbet Hapis Cezasına Çarptırıldı," *Wall Street Journal*, 28 Haziran 2019, <https://www.wsj.com/articles/charlottesville-attack-driver-sentenced-to-life-in-prison-11561748867>.

[22](#) "FBI, Bir Adamın Muhtemelen 'Sıcak Hava' Saldırısı İçin Planladığı Bombayla Elini Havaya Uçurduğunu Söyledi Amigolar," *BuzzFeed*, Haziran 6, 2020.

<https://www.buzzfeednews.com/article/davidmack/incel-bomber-blows-hand-off-cheerleaders>.

23 Trevor Aaronson, "Terrorism's Double Standard," *The Intercept*, 23 Mart 2019,

<https://theintercept.com/2019/03/23/domestic-terrorism-fbi-prosecutions/>.

[24](#) Katie Rogers, Jonathan Martin ve Maggie Haberman, "As Trump Calls Protesters 'Terrorists,' Tear Gas Clears a Path for His Walk to a Church," *New York Times*, 1 Haziran 2020, <https://www.nytimes.com/2020/06/01/us/politics/trump-governors.html>.

[25](#) "Western Tabloids Condemned for 'Humanizing' NZ Mosque Attacker," *Al Jazeera*, 17 Mart 2019, <https://www.aljazeera.com/news/2019/03/zealand-tabloids-condemned-humanising-mosque-attacker-190316081740694.html>. Mart

[26](#) Matthew Young, "Boy Who Grew into Evil Far-Right Mass Killer as 49 Murdered at Prayers," *Daily Mirror*, 15 Mart 2019, <https://www.mirror.co.uk/news/world-news/new-zealand-shooting-brenton-tarrant-14142703>.

[27](#) "Melek' Terörist mi? Tabloid Treatment of Christchurch Shooter Slammed on Social Media," *RT*, 16 Mart 2019, <https://www.rt.com/news/454013-media-criticized-christchurch-coverage-killer/>.

[28](#) Nagourney ve diğerleri, "Before Brief, Deadly Spree." [29](#) Hamill, "Blog Tetikçinin Hayal Kırıklığını Anlatıyor."

[30](#) Dennis Chong ve James N. Druckman, "Dynamic Public Opinion: Communication Effects over Time," *American Political Science Review* 104, no. 4 (2010): 663–680, <https://doi.org/10.1017/S0003055410000493>.

[31](#) Mike Sullivan, Alex West, Gary O'Shea ve Caroline Grant, "'I've Killed the Kids,'" *Sun*, 15 Şubat 2011, <https://www.thesun.co.uk/archives/news/372289/ive-killed-the-kids>.

[32](#) Amy Murphy, "Man Killed Wife and Kids before Proposed to Her," *North Wales Live*, 5 Mart 2019, <https://www.dailypost.co.uk/news/north-wales-news/man-killed-wife-kids-before-15920753>. Jumping from Anglesey Cliff Where He'd

[33](#) Laura Bates, "A Cycle of Violence: Bir Kadın Cinayetine 'Anlaşılabilir' Denildiğinde," *Guardian*, 26 Temmuz 2016, <https://www.theguardian.com/lifeandstyle/womens-blog/2016/jul/26/womans-murder-called-understandable-lance-hart>.

[34](#) John Shammass ve Gemma Mullin, "Spalding Shooting: Adamın Karısını ve Kızını Av Tüfeğiyle Öldürdükten Sonra Yüzme Havuzunun Dışında Kendini Öldürmesinin Özeti," *Mirror*, 20 Temmuz 2016, <https://www.mirror.co.uk/news/uk-news/spalding-shooting-live-updates-three-8446975>.

[35](#) Martin Evans, "Builder Shoots Wife and Daughter before Turning the Gun on Himself in Spalding," *Telegraph*, 19 Temmuz 2016, <https://www.telegraph.co.uk/news/2016/07/19/three-people-killed-in-shooting-at-swimming-pool/>.

36Rossalyn Warren, "'Onun Tehlikeli Olduğunu Fark Etmedik': Babamız Annemizi Öldürdü ve Kardeşim," *Guardian*, Haziran 17, 2017, <https://www.theguardian.com/society/2017/jun/17/we-didnt-recognise-that-he-was-dangerous-babamız-annemizi-ve-kızkardeşimizi-öldürdü>.

37Sarah Shaffi, "UK Judge Tells Convicted Abuser That There Are 'Lots More Fishes in the Sea'," *Stylist*, 8 Mayıs 2019, <https://www.stylist.co.uk/life/uk-judge-tells-convicted-abuser-that-there-are-lots-more-fishes-in-the-sea/265667>.

38Paula Chin, "A Texas Massacre," *People*, 4 Kasım 1991, <https://people.com/archive/a-texas-massacre-vol-36-no-17/>.

BÖLÜM 7: DİĞER ERKEKLERİ SÖMÜREN ERKEKLER

1Michael A. Cohen, "Trump Has Turned the Racial Dog Whistle Whistle*Globe*, 19 Temmuz 2019, <https://www.bostonglobe.com/opinion/2019/07/19/trump-has-turned-racial-dog-whistle-into-steam-whistle/oxjxnNaShQmLg71sHCsSK/story.html>.into a Steam," *Boston*

2Kevin Breuninger, "Trump Condemns 'Racism, Bigotry and White Supremacy' in Speech after Mass Shootings Kill 31," *CNBC*, 5 Ağustos 2019, <https://www.cnbc.com/2019/08/05/trump-condemns-racism-bigotry-and-white-supremacy.html>. 3Joseph Bernstein, "Here's How *Breitbart* and Milo Smuggled White Nationalism into the Mainstream," *BuzzFeed*, Ekim 5, 2017, <https://www.buzzfeednews.com/article/josephbernstein/heres-how-breitbart-and-milo-smuggled-white-nationalism>;

Tina Nguyen, "The Movement Formerly Known as the Alt-Right Tries to Evolve," *Vanity Fair*, 20 Nisan 2017, <https://www.vanityfair.com/news/2017/04/alt-right-movement-evolution>.

4Scaachi Koul, "Tavlama Sanatçıları Hâlâ Bir Şey. Ve Evrimleştiklerini Bilmenizi İstiyorlar," *BuzzFeed*, Eylül 22, 2018, <https://www.buzzfeednews.com/article/scaachikoul/pickup-artists-manosphere-incels-the-game-mras>.

5Bernstein, "*Breitbart* ve Milo."

6Adam Serwer ve Katie J. M. Baker, "How Men's Rights Leader Paul Elam Turned Being a Deadbeat Baba içine a Para Kazanma Hareketi," *BuzzFeed*, Şubat 6, 2015, <https://www.buzzfeed.com/adamserwer/how-mens-rights-leader-paul-elam-turned-being-a-deadbeat-dad>.

7Pankaj Mishra, "Jordan Peterson & Fascist Mysticism," *New York Review of Books*, 19 Mart 2018, <https://www.nybooks.com/daily/2018/03/19/jordan-peterson-and-fascist-mysticism/>.

8O'Brien, "Making of an American Nazi."

9Ashley Feinberg, "This Is the Daily Stormer's Playbook," *HuffPost*, 13 Aralık 2017, https://www.huffingtonpost.ca/entry/daily-stormer-nazi-style-guide_n_5a2ece19e4b0ce3b344492f2?ri18n=true.

10Serwer ve Baker, "Deadbeat Dad."

11Philip Bump, "Trump'ın Kadınlara 'Köpek' Deme Gerekçesi Kampanyasını Tanımlamaya Yardımcı Oldu," *Washington Gönder*, Ağustos 14, 2018,

<https://www.washingtonpost.com/news/politics/wp/2018/08/14/trumps-rationalization-for-calling-women-dogs-helped-define-his-campaign/>.

12Andrew Buncombe, "Controversial Pick-Up Artist Roosh V Celebrates Donald Trump's Victory: 'If Can <https://www.independent.co.uk/news/people/controversial-pick-up-artist-roosh-v-celebrates-donald-trump-s-victory-if-the-president-can-say-it-a7421161.html>.the President Can Say It Then You Say It,'" *Independent*, 16 Kasım 2016,

13Michelle Ye Hee Lee, "Donald Trump's [False](https://www.washingtonpost.com/news/fact-checker/wp/2015/07/08/donald-trumps-false-comments-connecting-mexican-immigrants-and-crime/)and Crime," *Washington Post*, 8 Temmuz 2015, <https://www.washingtonpost.com/news/fact-checker/wp/2015/07/08/donald-trumps-false-comments-connecting-mexican-immigrants-and-crime/>. Comments Connecting Mexican Immigrants

14Gregory Korte ve Alan Gomez, "Trump Ramps Up Rhetoric on Undocumented Immigrants: 'These Değil mi? İnsanlar. Bunlar Öyle mi Hayvanlar.'" *ABD Bugün*, Mayıs 16, 2018, <https://www.usatoday.com/story/news/politics/2018/05/16/trump-immigrants-animals-mexico-democrats-sanctuary-cities/617252002/>.

15Vivian Salama, "Trump Claims [Women RapedLevels Never Seen](https://www.nbcnews.com/politics/white-house/trump-claims-women-immigrant-caravan-being-raped-levels-never-seen-n863061) Immigrant [Caravan](https://www.nbcnews.com/politics/white-house/trump-claims-women-immigrant-caravan-being-raped-levels-never-seen-n863061)," NBC, 5 Nisan 2018, <https://www.nbcnews.com/politics/white-house/trump-claims-women-immigrant-caravan-being-raped-levels-never-seen-n863061>. 'Are at Before' during

16Tom McCarthy, "Trump [MocksMississippi Rally](https://www.theguardian.com/us-news/2018/oct/02/trump-mocks-christine-blasey-ford-at-mississippi-rally) Cheer," *Guardian*, 2 Ekim 2018, <https://www.theguardian.com/us-news/2018/oct/02/trump-mocks-christine-blasey-ford-at-mississippi-rally>. Christine Blasey Ford at as Supporters

17Tony Romm, "Trump Jr. Facebook'u Bazılarını Yasakladıktan Bir Gün Sonra Muhafazakarları Susturmakla Suçladı Uzak Doğru. Kullanıcılar," *Washington Gönder*, Mayıs 3, 2019,

<https://www.washingtonpost.com/technology/2019/05/03/trump-jr-accuses-facebook-silencing-conservatives-day-after-it-bans-some-far-right-users/>.

18Brian F. Schaffner, "Trump, the 2016 Election, and Expressions of Sexism" (Amerikan Siyaset Bilimi Derneği Yıllık Toplantısı'nda sunum, Boston, MA, 30 Ağustos-2 Eylül 2018), <https://tufts.app.box.com/s/wrth10sv6yv7gls8o7q3i61tanoqkss4>.

19 "Cinsiyet Eşitliği, Cinsiyetçilik ve Kadın Hakları Konusunda Birliğin Durumu," Planned Parenthood, Ocak 17, 2017, https://www.plannedparenthoodaction.org/uploads/filer_public/c9/ba/c9ba8d51-2719-4267-8784-ada24f047adc/perryundem_gender_equality_report_1.pdf.

20Eşitlik ve Çeşitlilik (Reform) Bill 2010-12, BİRLEŞİK KRALLIK Parlamento, 2011, <https://services.parliament.uk/Bills/2010-12/equalityanddiversityreform.html>.

- 21Jamie Grierson, "Feminist Zealots Want [Women](#) MP," *Guardian*, 12 Ağustos 2016, <https://www.theguardian.com/politics/2016/aug/12/tory-mp-philip-davies-claims-uk-legal-system-favours-women-at-mens-rights-event> to Have Their Cake and Eat It, Says Tory
- 22Peter Walker, "Tory Milletvekili Philip Davies ABD Erkek Hakları Konferansında Konuşacak," *Guardian*, 26 Nisan 2019, <https://www.theguardian.com/politics/2019/apr/26/tory-mp-philip-davies-to-speak-at-us-mens-rights-conference>.
- 23Katy Balls, "Philip Davies Röportajı: Zorbalığa Maruz Kalmaktan Hoşlanmıyorum," *Spectator*, 6 Ocak 2017, <https://www.spectator.co.uk/article/philip-davies-interview-i-don-t-like-being-bullied>.
- 24 "Men's Rights MP Philip Davies: Gender Must Be Irrelevant," BBC, 14 Aralık 2016, <https://www.bbc.com/news/uk-politics-38313555>.
- 25Rowena Mason, "Conservative MP Tries to Derail Bill Protecting Women against Violence" *Guardian*, 16 Aralık 2016, <https://www.theguardian.com/politics/2016/dec/16/philip-davies-anti-feminist-tory-mp-filibuster-women-violence-bill>."
- 26Nick Duffy, "Tory MPs Filibuster Plans for LGBT-Inclusive [Sex Education](#)," 23 Ocak 2017, <https://www.pinknews.co.uk/2017/01/23/tory-mps-filibuster-plans-for-lgbt-inclusive-sex-education/>," *Pink News*
- 27Sarah Martin, "Pauline Hanson Aile İçi Şiddet Mağdurlarının Yalan Söylediğini İddia Ederek Öfke Uyandırdı için Aile Mahkeme," *Guardian*, Eylül 18, 2019, <https://www.theguardian.com/australia-news/2019/sep/18/pauline-hanson-sparks-fury-with-claims-domestic-violence-victims-are-lying-to-family-court>.
- 28Melissa Davey, "One [in Young Justified If Women Change Their Mind](#), Study Finds," *Guardian*, 21 Mayıs 2019, <https://www.theguardian.com/australia-news/2019/may/22/one-in-seven-young-australians-say-justified-if-women-change-their-mind-study-finds>. Seven Australians Say Rape
- 29James Purtill ve Shalailah Medhora, "Brothers & Blokes: Bir Ulusun İç İşlerinin Arkasındaki Adamlar Şiddet Politika," ABC, Kasım 24, 2017, <https://www.abc.net.au/triplej/programs/hack/queensland-election-men-behind-one-nation-policy/9190984>.
- 30McPhedran', "21 Babaya Kadar' Ölüyor mu?"
- 31Christina Cauterucci, "Betsy DeVos Plans to Consult Men's Rights Trolls about Campus Sexual Assault," *Slate*, 11 Temmuz 2017, <https://slate.com/human-interest/2017/07/betsy-devos-is-asking-mens-rights-trolls-to-advise-her-on-campus-sexual-assault.html>.
- 32 "Kadın Düşmanlığı: The Sites," Southern Poverty Law Center, 1 Mart 2012, <https://www.splcenter.org/fighting-hate/intelligence-report/2012/misogyny-sites>.
- 33Adam Bienkov, "Boris Johnson Called Gay Men 'Tank-Topped Bumboys' and Black People 'Piccaninnies' with 'Watermelon Smiles'," *Business Insider*, June 9, 2020,

<https://www.businessinsider.com/boris-johnson-record-sexist-homophobic-and-racist-comments-bumboys-piccaninnies-2019-6?r=US&IR=T>. [URL etkin değil]

[34Boris](#) Johnson, "Danimarka Yanlış Anladı. Evet, Burka Baskıcı ve Saçma- ama İşte bu. Hala Hayır Sebep için Ban O," *Telegraph*, Ağustos 5, 2018, <https://www.telegraph.co.uk/news/2018/08/05/denmark-has-got-wrong-yes-burka-oppressive-ridiculous-still/>.

[35](#) "Boris Johnson: 'Burka Giyme Haklarını Savunmak' İçin Müslüman Kadınları Mektup Kutularına Benzettim," *Guardian*, Temmuz 6, 2019, <https://www.theguardian.com/politics/video/2019/jul/06/boris-johnson-i-compared-muslim-women-to-letterboxes-to-defend-their-right-to-wear-burqas-video>.

[36](#) "Steve Bannon: Beş Şeyler için Biliyorum." ADL, <https://www.adl.org/resources/backgrounders/steve-bannon-five-things-to-know>.

[37](#) Sarah Posner, "How Donald Trump's New Campaign Chief Created an Online Haven for White Milliyetçiler," *Anne Jones*, Ağustos 22, 2016, <https://www.motherjones.com/politics/2016/08/stephen-bannon-donald-trump-alt-right-breitbart-news/>.

[38](#) Stephen Piggott, "White Nationalists Rejoice at Trump's Appointment of Breitbart's Stephen Bannon," *Southern Poverty Law Center*, 14 Kasım 2016, <https://www.splcenter.org/hatewatch/2016/11/14/white-nationalists-rejoice-trumps-randevu-breitbart-stephen-bannon>.

[39](#) Matthew d'Ancona, "The Horror, the Horror," *Tortoise*, 3 Nisan 2019, <https://members.tortoisemedia.com/2019/04/03/boris-johnson/content.html>.

[40](#) Boris Johnson, "Only a Proper Brexit Can Spare Us from This Toxic Polarisation," *Daily Telegraph*, 15 Nisan 2019, <https://www.telegraph.co.uk/politics/2019/04/14/proper-brexit-can-spare-us-toxic-polarisation/>.

[41](#) Carole Cadwalladr, "Steve Bannon: 'We Went Back and Forth' on the Themes of Johnson's Big Konuşma," *Guardian*, Haziran 22, 2019, <https://www.theguardian.com/politics/2019/jun/22/boris-johnson-steve-bannon-texts-foreign-secretary-resignation-speech>.

[42](#) Cadwalladr, "Steve Bannon."

[43](#) "MPs' Fury at Boris Johnson's 'Dangerous Language,'" BBC, 25 Eylül 2019, <https://www.bbc.com/news/uk-politics-49833804>.

[44](#) Jamie Grierson, "Man Arrested outside Office of Labour MP Jess Phillips," *Guardian*, 26 Eylül 2019, <https://www.theguardian.com/politics/2019/sep/26/man-arrested-outside-office-of-labour-mp-jess-phillips>.

[45](#) David Jackson, "Trump Defends Response to Charlottesville Violence, Says He Put It 'Perfectly' with 'Both Sides' Remark," *USA Today*, April 26, 2019,

<https://www.usatoday.com/story/news/politics/2019/04/26/trump-says-both-sides-charlottesville-remark-said-perfectly/3586024002/>.

46 "Dominic Cummings: Anger at MPs 'Not Surprising,' PM's Adviser Says," BBC, 27 Eylül 2019, <https://www.bbc.com/news/uk-politics-49847304>.

47 Kevin Rawlinson, "Labour MP Calls for End to Anonymity Threats," *Guardian*, 11 Haziran 2018, <https://www.theguardian.com/society/2018/jun/11/labour-mp-jess-phillips-calls-for-end-to-online-anonymity-after-600-threats>. Online after '600 Rape

48 Peter Walker, "UKIP MEP Candidate Blamed Rise in _____," 22 Nisan 2019, <https://www.theguardian.com/politics/2019/apr/22/ukip-mep-candidate-carl-benjamin-blamed-feminists-for-rise-in-male-violence>. Feminists for Misogyny," *Guardian*

49 Rajeev Syal, "Police Investigate UKIP Candidate _____," 7 Mayıs 2019, <https://www.theguardian.com/politics/2019/may/07/police-investigating-ukip-candidate-youtube-carl-benjamin-jess-phillips-comments>. over Jess Phillips Rape Comments,"

50 Alex Spence ve Mark Di Stefano, "Under Siege for His Comments about Rape, UKIP's Star Candidate Carl Benjamin Has Recruited Milo Yiannopoulos to Join His Campaign," *BuzzFeed*, 8 Mayıs 2019, <https://www.buzzfeed.com/alexspence/ukips-european-election-campaign-has-a-new-recruit-milo>.

51 Sam Jones, "Far Right Breakthrough in Andalucía Send Shockwave Politics," *Guardian*, 9 Aralık 2018, <https://www.theguardian.com/world/2018/dec/09/far-right-andalucia-seville-vox-party-shockwave-spanish-politics>. through Spanish

52 Tareq Haddad, "Steve Bannon Targeted 'Incels' Because They Are 'Easy to Manipulate,' Cambridge Analytica İhbarı Diyor ki," *Newsweek*, Ekim 29, 2019, <https://www.newsweek.com/steve-bannon-targeted-incels-manipulate-cambridge-analytica-whistleblower-christopher-wylie-1468399>.

53 Aja Romano, "Reddit'in Kadın Düşmanlığıyla Ünlü TheRedPill'i Bir New Hampshire'lı Tarafından Kuruldu Eyalet Yasa Koyucu," *Vox*, Nisan 28, 2017, <https://www.vox.com/culture/2017/4/28/15434770/red-pill-founded-by-robert-fisher-new-hampshire>.

54 Bonnie Bacarisse ve Brandy Zadrozny, "Red Pill Boss: All Feminists Want to Be Raped," *Daily Beast*, 29 Kasım 2017, <https://www.thedailybeast.com/red-pill-boss-all-feminists-want-to-be-raped>.

55 Brandy Zadrozny ve Bonnie Bacarisse, "New Hampshire State 'Red Pill' Resigns," *Daily Beast*, 22 Mayıs 2017, <https://www.thedailybeast.com/new-hampshire-state-rep-who-created-reddits-red-pill-resigns>. Rep Who Created Reddit's

56 Mishra, "Jordan Peterson ve Faşist Mistisizm."

57 Cathy Young, "Op-Ed: Jordan Peterson'dan İstedığınız Kadar Nefret Edin, Ama O Feministlerin Görmezden Gelmemesi Gereken Hayal Kırıklığına Dokunuyor," *Los Angeles Times*, Haziran 1, 2018,

<https://www.latimes.com/opinion/op-ed/la-oe-young-peterson-20180601-story.html>.

[58Tom](#) Yun, "Jordan Peterson: 'I Don't Think That Men Can Control Crazy Women,'" *Varsity*, 8 Ekim 2018, <https://thevarsity.ca/2017/10/08/jordan-peterson-i-don't-think-that-men-can-control-crazy-women/>.

[59Conor](#) Friedersdorf, "Why Can't People Hear What Jordan Peterson Is Saying?", *The Atlantic*, 22 Ocak 2018, <https://www.theatlantic.com/politics/archive/2018/01/putting-monsterpaint-on-jordan-peterson/550859/>.

[60Mishra](#), "Jordan Peterson ve Faşist Mistisizm."

[61Nellie](#) Bowles, "Jordan Peterson, Patriyarkanın Bekçisi," *New York Times*, 18 Mayıs 2018, <https://www.nytimes.com/2018/05/18/style/jordan-peterson-12-rules-for-life.html>.

[62Mishra](#), "Jordan Peterson ve Faşist Mistisizm."

[63Zack](#) Beauchamp, "Jordan Peterson, Sağcı Bir Ünlüye Dönüşen Meçhul Kanadalı Psikolog, Explained," *Vox*, Mayıs 21, 2018, <https://www.vox.com/world/2018/3/26/17144166/jordan-peterson-12-rules-for-life>.

[64](#) "U of T Profs [Alarmed byClassesCalls](#) Cults," CBC, 10 Kasım 2017, <https://www.cbc.ca/radio/asithappens/as-it-happens-Friday-edition-1.4396970/u-of-t-profs-alarmed-by-jordan-peterson-s-plan-to-target-classes-he-calls-indoctrination-cults-1.4396974>. Jordan Peterson's Plan to Target He 'Indoctrination

[65Bowles](#), "Jordan Peterson."

[66Beauchamp](#), "Jordan Peterson."

[67Yun](#), "Jordan Peterson." [68Bowles](#), "Jordan Peterson."

[69J.](#) Oliver Conroy, "What the Left Gets Wrong about Jordan Peterson," *Guardian*, 22 Haziran 2018, <https://www.theguardian.com/commentisfree/2018/jun/22/what-the-left-gets-wrong-about-jordan-peterson>.

[70Nosheen](#) Iqbal, "Cathy Newman: 'The Internet Is Being Written by Men with an Agenda,'" *Guardian*, 19 Mart 2018, <https://www.theguardian.com/media/2018/mar/19/cathy-newman-the-internet-is-being-written-by-men-with-an-agenda>. Agenda,"

[71Jamie](#) Doward, "'Back Off,' Controversial Professor Urges Critics of Channel 4's Cathy Newman," *Guardian*, 21 Ocak 2018, <https://www.theguardian.com/media/2018/jan/21/no-excuse-for-online-abuse-says-professor-in-tv-misogyny-row>.

[72Alex](#) Hern, "The Rise of Patreon-the Website That Makes Jordan Peterson \$80K a Month," *Guardian*, 14 Mayıs 2018, <https://www.theguardian.com/technology/2018/may/14/patreon-rise-jordan-peterson-online-membership>.

[73Catherine](#) Hakim, "Kocalarını Seksten Mahrum Bırakan Eşlerin Toplumu," *Daily Mail*, 15 Şubat 2017, <https://www.dailymail.co.uk/femail/article-4228560/Hidden-toll-starved-sex-husbands.html>. Mahvettiğini Söyleyen Akademisyen

[74Lucy](#) Vine, "Piers Morgan Feminizm Tarafından Neden Bu Kadar Tehdit Ediliyor?", *Grazia*, 23 Ocak 2017, <https://graziadaily.co.uk/life/opinion/piers-morgan-feminism/>.

75Sarah Young, "Piers Morgan Calls Daniel Craig an 'Emasculated Bond' for Using a [Baby Carrier](#)," *Independent*, 16 Ekim 2018, <https://www.independent.co.uk/life-style/piers-morgan-daniel-craig-baby-carrier-james-bond-emasculated-papoose-twitter-reaction-a8585836.html>.

[76Piers](#) Morgan, "I'm So Sick of This War on Masculinity and I'm Not Alone-With Their Pathetic Man-Hating Ad, Gillette Have Just Cut Their Own Throat," *Daily Mail*, 15 Ocak 2019, <https://www.dailymail.co.uk/news/article-6594295/PIERS-MORGAN-Im-sick-war-masculinity-Gillette-just-cut-throat.html>.

77Sian Norris, "Piers Morgan'ın Erkeklerle Yönelik Kampanyası MRA ve Incel Oyun Kitaplarından Çıkma," *Yeni Statesman*, Eylül 20, 2018, <https://www.newstatesman.com/politics/feminism/2018/09/piers-morgan-s-campaign-men-straight-out-mra-and-incel-playbooks>.

[78Marantz](#), "Trump için Troller."

BÖLÜM 8: KADINLARDAN KORKAN ERKEKLER

[1Koul](#), "Pikap Sanatçıları."

[2Audrey](#) Carlsen ve diğerleri, "#MeToo 201 Güçlü Erkeği Alaşağı Etti. Yerlerine Gelenlerin Neredeyse Yarısı Kadın," *New York Times*, 23 Ekim 2018, <https://www.nytimes.com/interactive/2018/10/23/us/metoo-replacements.html>.

[3Eliza](#) Relman, "The 25 Women Who Have Accused Trump of Sexual Misconduct," *Business Insider*, 9 Ekim 2019, <https://www.businessinsider.com/women-accused-trump-sexual-misconduct-list-2017-12>. [URL etkin değil]

[4Ryan](#) Mac ve Davey Alba, "These Tech Execs Faced #MeToo Allegations. Hepsinin Yeni İşleri ", *BuzzFeed*, 16 Nisan 2019, <https://www.buzzfeednews.com/article/ryanmac/tech-men-accused-sexual-misconduct-new-jobs-metoo>.Var.

5Giles Coren, "A Couple of XX's Could End My Glorious Career," *Times* (Londra), 21 2017, <https://www.thetimes.co.uk/article/a-couple-of-misplaced-kisses-could-end-my-career-plwzh6n3l>.Ekim

[6](#) "Hala Sadece Biraz Şaka mı? Sexual Harassment in the Workplace in 2016," TUC, 10 Ağustos 2016, <https://www.tuc.org.uk/research-analysis/reports/still-just-bit-banter/>.

7Lauren Aratani, "The Six Women Who Accused Harvey Weinstein at His Trial, and What They They Dedi ki," *Guardian*, Mart 11, 2020, <https://www.theguardian.com/film/2020/feb/24/weinstein-accusers-what-they-said-accusations>. [8James](#)

Damore, "Google's Ideological Echo Chamber: How Bias Clouds Our Thinking about Diversity and Inclusion," Temmuz 2017, <https://www.documentcloud.org/documents/3914586-Google-Ideological-Echo-Chamber.html>.

9Matthew Kassel, "The Annie Leibovitz of the Alt-Right," *New York Times*, 20 Temmuz 2017, <https://www.nytimes.com/2017/07/20/magazine/the-annie-leibovitz-of-the-alt-right.html>.

10Richard Çıkardığı A. Oppel Jr., "Ohio Gençleri Sosyal Medyanın Gün Işığına Tecavüzden Suçlu Bulundu," *New York Times*, 17 Mart 2013, <https://www.nytimes.com/2013/03/18/us/teenagers-found-guilty-in-rape-in-steubenville-ohio.html>.

11Mallory Ortberg, "CNN Reports on the 'Promising Future' of the Steubenville Rapists Are 'Very Good Students'," *Gawker*, 17 Mart 2013, <https://gawker.com/5991003/cnn-reports-on-the-promising-future-of-the-steubenville-rapists-who-are-very-good-students>, Who

12Tara Culp-Ressler, "George Will Defends Controversial Column on *ThinkProgress*," 21 Haziran 2014, <https://archive.thinkprogress.org/george-will-defends-controversial-column-on-campus-sexual-assault-9583acdacb0c/>. Campus Sexual Assault,"

13Anita Singh, "Jeremy Clarkson: BBC Artık Erkeklerle İş Vermiyor, Dolayısıyla Nick Robinson'ın Soru Saati Rolü Almamasına Şaşmamalı," *Daily Telegraph*, 7 Ocak 2019, <https://www.telegraph.co.uk/news/2019/01/07/jeremy-clarkson-bbc-wont-give-jobs-men-no-wonder-nick-robinson/>.

14 "DJ Paul Gambaccini and Sir Cliff Richard behind Petition Urging Anonymity in Sex Offense Arrests," *Press Gazette*, 1 Temmuz 2019, <https://www.pressgazette.co.uk/dj-paul-gambaccini-and-sir-cliff-richard-behind-petition-urging-anonymity-in-sex-offence-arrests/>.

15Georgina Lee, "FactCheck: Men Are More Likely to Be Raped Than Falsely Accused," Channel 4, 12 Ekim 2018, <https://www.channel4.com/news/factcheck/factcheck-men-are-more-likely-to-be-raped-than-be-falsely-accused-of-rape>. of Rape

16 "An Overview of Sexual Offending in England & Wales," Ulusal İstatistik Ofisi, Ocak 10, 2013,

https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/214970/sexual-offending-overview-jan-2013.pdf.

17Owen Bowcott ve Caelainn Barr, "Just 1.5% of All Rape Cases Lead to Charge or Summons, Veri Reveals," *Guardian*, Temmuz 26, 2019, <https://www.theguardian.com/law/2019/jul/26/rape-cases-charge-summons-prosecutions-victims-england-wales>.

18Elizabeth Plank, "The Daily Mail Used the Term 'Cried Rape in 54 Headlines' in 54 Headlines," *Mic*, 1 Nisan 2013, <https://www.mic.com/articles/32159/the-daily-mail-used-the-term-cried-rape-in-54-headlines-in-the-last-year>.

19Keir Starmer, "False Allegations Rape Domestic Violence," *Guardian*, 13 Mart 2013, <https://www.theguardian.com/commentisfree/2013/mar/13/false-allegations-rape-domestic-violence-rare>. of and Are Few and Far Between,"

20Ross Douhat, "The Redistribution of Sex," *New York Times*, 2 Mayıs 2018, <https://www.nytimes.com/2018/05/02/opinion/incels-sex-robots-redistribution.html>.

21Robin Hanson, "Two Types of Envy," *Overcoming Bias* (blog), 26 Nisan 2018, <https://www.overcomingbias.com/2018/04/two-types-of-envy.html>.

22Toby Young, "What Every Incel Needs: Bir Seks Robotu," *Spectator*, 3 Mayıs 2018, <https://www.spectator.co.uk/article/what-every-inceel-needs-a-sex-robot>.

23Douthat, "Cinsiyetin Yeniden

Dağıtımı." [24Soupcoff](#), "Ne

Yapmalıyız?" [25Coren](#), "A Couple of

XX's." [26](#) "Still Just a Bit."

[27Irin](#) Karmon, "How the Kavanaugh Hearings Changed American Men and Women," *The Cut*, 16 Nisan 2019, <https://www.thecut.com/2019/04/new-study-reveals-how-kavanaugh-hearings-changed-americans.html>.

[28Lee](#), "Erkekler Daha Muhtemeldir."

29Katy Steinmetz, "Erkeklerin Neredeyse Yarısı Ücret Uçurumunun 'Uydurma' Olduğuna İnaniyor, Anket Bulguları,"

Saat, 2 Nisan 2019, <https://time.com/5562171/pay-gap-survey-equal-pay-day/>.

BÖLÜM 9: KADINLARDAN NEFRET ETTİKLERİNİ BİLMİYEN ERKEKLER

[1Monica](#) Anderson ve Jingjing Jiang, "Teens, Social Media & Technology 2018," Pew Research Center, 31 Mayıs 2018, <https://www.pewresearch.org/internet/2018/05/31/teens-social-media-technology-2018/>.

2Charles Hymas ve Laurence Dodds, "Thousands of Teenagers Spending More Than Eight Hours a Day Online at Weekends" <https://www.telegraph.co.uk/news/2018/07/12/thousands-teenagers-spending-eight-hours-day-online-weekends/>, Ofcom Figures Show," *Daily Telegraph*, 12 Temmuz 2018,

[3](#) "BBC Three Survey Reveals One in Four Young People First View Porn at Age 12 or Under," BBC, 10 Nisan 2014, <https://www.bbc.co.uk/mediacentre/latestnews/2014/porn-whats-the-harm>.

4Charles Hymas, "A Fifth of 16-24 Year Olds Spend More Than Seven Hours a Day Online Every Day of the Week, Exclusive Ofcom Figures Reveal," *Daily Telegraph*, 11 Ağustos 2018, <https://www.telegraph.co.uk/news/2018/08/11/fifth-16-24-year-olds-spend-seven-hours-day-online-every-day/>. [URL etkin değil]

5Anderson ve Jiang, "Gençler, Sosyal Medya ve Teknoloji 2018."

[6Paul](#) Lewis, "Kurgu Gerçeği Aşılıyor: YouTube Algoritması Gerçeği Nasıl Çarpıtıyor," *Guardian*, Şubat 2, 2018,

<https://www.theguardian.com/technology/2018/feb/02/how-youtubes-algorithm-distorts-truth>.

7Cam Cullen, "The Mobile Internet Phenomena Report," Sandvine, Şubat 2019,

<https://www.sandvine.com/press-releases/sandvine-releases-2019-mobile-internet-phenomena-rapor>.

8John Herrman, "For the New Far Right, YouTube Has Become the New Talk Radio," *New York Times*, 3 Ağustos 2017, <https://www.nytimes.com/2017/08/03/magazine/for-the-new-far-right-youtube-has-become-the-new-talk-radio.html>.

9Rebecca Lewis, "Alternative Influence: Broadcasting the Reactionary Right on YouTube," *Data & Society*, 18 Eylül 2018, <https://datasociety.net/library/alternative-influence/>.

10Joan E. Solsman, "YouTube's AI Is the Puppet Master over Most of What You Watch," *CNET*, 10 Ocak 2018, <https://www.cnet.com/news/youtube-ces-2018-neal-mohan/>.

11Zeynep Tüfekçi, "YouTube, the Great Radicalizer," *New York Times*, 10 Mart 2018, <https://www.nytimes.com/2018/03/10/opinion/Sunday/youtube-politics-radical.html>. [URL etkin değil]

12Jack Nicas, "How YouTube Drives People to the Internet's Darkest Corners," *Journal*, 7 Şubat 2018, <https://www.wsj.com/articles/how-youtube-drives-viewers-to-the-internets-darkest-corners-1518020478>., " *Wall Street*

13Kevin Roose, "YouTube'un Ürün Şefi Çevrimiçi Radikalleşme ve Algoritmik Tavşan Delikleri Üzerine," *Yeni York Times*, Mart 29, 2019, <https://www.nytimes.com/2019/03/29/technology/youtube-online-extremism.html>.

14 "Google Çeşitlilik Yıllık Rapor 2020," Google, 2020, <https://kstatic.googleusercontent.com/files/25badfc6b6d1b33f3b87372ff7545d79261520d821e6ee9a82c4ab2de42a01216be2156bc5a60ae3337ffe7176d90b8b2b3000891ac6e516a650e3bf0e3f866>.

15Kelly Weill, "How YouTube Built a Radicalization Machine for the Far-Right," *Daily Beast*, 19 Aralık 2018, <https://www.thedailybeast.com/how-youtube-pulled-these-men-down-a-vortex-of-far-right-hate>.

16Paul Lewis ve Erin McCormick, "How an Ex-YouTube Insider Investigated Its Secret Algorithm," *Guardian*, Şubat 2, 2018, <https://www.theguardian.com/technology/2018/feb/02/youtube-algorithm-election-clinton-trump-guillaume-chaslot>.

17Lewis ve McCormick, "Ex-YouTube Insider."

18Robert Evans, "From Memes to Infowars: How 75 Fascist *Bellingcat*, 11 Ekim 2018, <https://www.bellingcat.com/news/americas/2018/10/11/memes-infowars-75-fascist-activists-red-pilled/>. Activists Were 'Red-Pilled,'"

19Adrienne Massanari, "#Gamergate and The Fappening: How Reddit's Algorithm, Governance, and Culture Support Toxic Technocultures," *New Media & Society* 19, no. 3 (2015): 329–346, <https://doi.org/10.1177/1461444815608807>.

20Romano, "Milo Yiannopoulos'un Twitter Yasağı, Açıklandı."

21Andrew Perrin, "Amerikalılar ve Video Oyunları Hakkında 5 Gerçek," Pew Araştırma Merkezi, Eylül 7, 2018, <https://www.pewresearch.org/fact-tank/2018/09/17/5-facts-about->

[americans-and-video-games/](#).

[22Any](#) Kamenetz, "Right-Wing Hate Groups Are Recruiting Video Gamers," NPR, 5 2018, <https://www.npr.org/2018/11/05/660642531/right-wing-hate-groups-are-recruiting-video-oyuncuları>. Kasım

23David Barrett, "Drunk or Flirty Rape Victims Often 'to Blame,' Says Survey," *Daily Telegraph*, Şubat 12, 2015, <https://www.telegraph.co.uk/news/uknews/crime/11409210/Drunk-or-flirty-rape-victims-often-to-blame-says-survey.html>.

BÖLÜM 10: KADINLARDAN NEFRET EDEN ERKEKLERDEN NEFRET EDEN ERKEKLER

[1Farhad](#) Manjoo, "A Hunt for Ways to Combat Online Radicalization," *New York Times*, 23 Ağustos 2017, <https://www.nytimes.com/2017/08/23/technology/a-hunt-for-ways-to-disrupt-the-work-of-online-radicalization.html>.

[2](#) "Şiddet İçeren Aşırıçılıkla Mücadele: Actions Needed to Define Strategy and Assess Progress of Federal Efforts," U.S. Government Accountability Office, Nisan 2017, <https://www.gao.gov/assets/690/683984.pdf>.

[3Joshua](#) D. Freilich, Steven M. Chermak, Roberta Belli, Jeff Gruenewald, ve William S. Parkin, "Introducing the United States Extremist Crime Database (ECDB)," *Terrorism and Political Violence* 26, no. 2 (2014): 372–384, <https://doi.org/10.1080/09546553.2012.713229>.

[4Cecco](#), "Toronto Van Saldırısı Şüphelisi."

[5Molly](#) Hayes, "Toronto Van Saldırısından Yıllar Önce, Alek Minassian İnternet Üzerinden Kadın düşmanı Radikaller," *Küre ve Posta*, Eylül 27, 2019, <https://www.theglobeandmail.com/meric/merica/article-years-before-toronto-van-attack-alek-minassian-says-he-connected/>. [URL etkin değil]

[6](#) "Nefrette Yıl: Trump 2017'de Beyaz Üstünlükçüler Tarafından Desteklendi, Siyahlar Arasında Tepkilere Yol Açtı Milliyetçi Gruplar," Güney Yoksulluk Hukuk Merkez, Şubat 21, 2018, <https://www.splcenter.org/news/2018/02/21/year-hate-trump-buoyed-white-supremacists-2017-sparking-backlash-among-black-nationalist>.

7Chris Hemmings, "How Can Universities Get Men to Talk about Mental Health?", BBC, 1 Ağustos 2019, <https://www.bbc.com/news/education-49157596>.

[8Susanne](#) Ault, "Anket: YouTube Stars More Popular Than Mainstream Celebs Teens," *Variety*, 5 Ağustos 2014, <https://variety.com/2014/digital/news/survey-youtube-stars-more-popular-than-mainstream-celebs-among-u-s-teens-1201275245/>. Among U.S.

[9Starmer](#), "Yanlış İddialar."

[10Max](#) Fisher ve Amanda Taub, "YouTube'un Dijital Oyun Alanında Pedofiller İçin Açık Bir Kapı," *Yeni York Times*, Haziran 3, 2019, <https://www.nytimes.com/2019/06/03/world/americas/youtube-pedophiles.html>.

[11Tüfekçi](#), "YouTube, Büyük Radikalleştirici."

- 12J. M. Berger, "Naziler Twitter'da IŞİD'e Karşı: Beyaz Milliyetçi ve IŞİD Çevrimiçi Sosyal Medya Ağları Üzerine Karşılaştırmalı Bir Çalışma," GW Aşırılıkçılık Programı, Eylül 2016, <https://extremism.gwu.edu/sites/g/files/zaxdzs2191/f/downloads/Nazis%20v.%20ISIS.pdf>.
- 13David Gilbert, "Users of Far-Right Social Network Gab Can Now Comment on the Entire Internet," *Vice*, 17 Şubat 2019, https://www.vice.com/en_ca/article/nexq9d/gab-far-right-social-network-comments.
- 14Yara Bayoumy ve Kathy Gilsinan, "A Reformed White Nationalist Says the Worst Is Yet to Come," *Bu Atlantik*, Ağustos 6, 2019, <https://www.theatlantic.com/politics/archive/2019/08/conversation-christian-picciolini/595543/>.
- 15Donie O'Sullivan, "Facebook Bans White Nationalism Two Weeks after New Zealand Attack," CNN, 28 Mart 2019, <https://www.cnn.com/2019/03/27/tech/facebook-white-nationalism-ban/index.html>.
- 16Issie Lapowsky, "In Congressional Hearing on Hate, the Haters Got Their Way," *Wired*, 4 Eylül 2019, <https://www.wired.com/story/house-hearing-hate-crimes-white-nationalism/>.
- 17Rachelle Hampton, "The Black Feminists Who Saw the Alt-Right Threat Coming," *Slate*, 23 Nisan 2019, <https://slate.com/technology/2019/04/black-feminists-alt-right-twitter-gamergate.html>.
- 18Alex Hern, "'Worrying' Lack of Diversity in Finds," 14 Kasım 2018, <https://www.theguardian.com/technology/2018/nov/14/worrying-lack-of-diversity-in-britains-technology-sector-race-gender-report-finds>. Britain's Tech Sector, Report, " *Guardian*
- 19Whitney Phillips, "The Oxygen of Amplification: Aşırırcılar Hakkında Raporlama için Daha İyi Uygulamalar, Antagonistler, ve Manipulatörler Online," *Veri & Toplum*, Mayıs 2018, https://datasociety.net/wp-content/uploads/2018/05/FULLREPORT_Oxygen_of_Amplification_DS.pdf.
- 20Margaret Sullivan, "Giving Killers Coverage, Not Platforms," *New York Times*, 1 Haziran 2014, <https://www.nytimes.com/2014/06/01/public-editor/giving-killers-coverage-not-platforms.html>.
- 21Michael Kimmel, *Manhood in America*, 4. baskı (Oxford: Oxford University Press, 2018).
- 22Bayoumy ve Gilsinan, "Reformist Beyaz Milliyetçi."

Teşekkür

Bu kitabı başlangıcından itibaren destekleyen ve parlak bir ekiple çevrili olduğum için son derece şanslıyım. Kaderin garip bir cilvesi olarak hem Simon & Schuster'da editörüm olarak görev yaptığı dönemde bu kitabı sipariş eden hem de Gleam Titles'daki harika destekleyici menajerim olarak bitiş çizgisini geçmemi sağlayan Abigail Bergstrom'dan daha fazla kimse olamazdı. Ona, Megan Staunton'a ve Gleam'deki herkese sıkı çalışmaları ve nezaketleri için çok minnettarım.

Sourcebooks'taki harika ekiple çalıştığım için çok şanslıyım; destekleri, sıkı çalışmaları ve detaylara gösterdikleri özen çok takdire şayan.

Bu kitap için yaptığım araştırma sırasında zamanlarını ve uzmanlıklarını cömertçe sunan tüm görüşmecilerime ve ülkenin dört bir yanındaki okullarda bana cesurca kendi dünyalarına bir pencere açan gençlere derinden minnettarım.

Hugh, Hayley, Aileen, Eileen, Lucy, Emma, Rachael, Brenna, Sarah, Charlotte ve Joe da dahil olmak üzere, arka plandaki sohbetler ve erken okumalar yoluyla kitabı destekleyen veya yazma döneminde bana genel destek ve teşvik sunan herkese büyük bir teşekkür borçluyum. Ve gelen tepkiler orantısız ve şaşırtıcı görüldüğünde ve gidilecek daha kolay yollar varmış gibi görüldüğünde bile kariyerimi destekleyen aileme.

İnsanlar bana kadınlardan nefret eden erkekler hakkında bir kitap yazmak için erkeklerden nefret eden bir kadın mı olmak gerektiğini sorduklarında gülümsüyorum. Manosfer üyelerinin sizi inandırmak istedikleri klişe kesinlikle bu. Gerçekte ise tam tersi doğrudur. Kadınları seven erkeklerin etkisi ve gücü hakkında gerçek bir anlayışa sahip olmadan bu kitabı yazmanın mümkün olacağını sanmıyorum. Onları yorulmadan savunan erkekler. Kadın düşmanlığının gerçek etkisini anlayan ve kendi sessiz yollarıyla, kendi bireysel alanlarında, ellerinden geleni yapmak için çok çalışan erkekler

hafifletmek. Bunun gibi adamlar davamı desteklediler ve kariyerimin pek çok unsuru için onlara teşekkür borçluyum. Çok farklı şekillerde, hepsi bu kitabın ortaya çıkmasında rol oynadı.

Bob Currie gibi adamlar, (Alice'in deyimiyle) öğle yemeğinden önce imkansız olan her şeyi yapabileceğime inanmamı desteklediler. Dilsel cinsiyet eşitsizliğini sakın bir şekilde ortaya koyan Dr. Michael Hurley, cinsiyetçiliğin sistemik doğasına dair farkındalığımı tetikledi. Sessiz cömertliği ve nezaketiyle Everyday Sexism Project'in ilk ortaya çıkışından bu yana gelişmesini sağlayan James Bartlett ve kendi zamanımın değerine inanmama yardımcı olan Tom Livingstone. Peter Florence ve Stephen Dunbar-Johnson gibi sadece konuşmakla kalmayıp aynı zamanda toplumsal cinsiyet eşitliğini ilerletmek için kendi profesyonel alanlarında sıkı ve gösterişsiz bir şekilde çalışan erkekler.

Hepsinden önemlisi, ortağım, suç ortağım ve en iyi arkadaşım Nick'e çok büyük bir minnet borcum var. O, inançları ve davranışları bu kitapta anlatılan erkeklere karşı olan türden bir adam. Feminizme olan ilgimin tomurcuklanmasını teşvik ederek Everyday Sexism Project'in kıvılcımını çakan ve o zamandan beri sonsuz desteğiyle devam etmemi sağlayan türden bir adam. Yeni toplumsal cinsiyet rollerine öncülük etme konusunda ahkam kesmeyen, sadece onları yaşayan, paylaşılan emek konusunda ders vermeyen ama onu omuzlayan, sonsuz yardım sağladığı için övgü beklemeyen ama bunu özgürce sunan biri. O, farklı bir dünyanın mümkün olduğunun, maçoluk için biyolojik zorunluluklardan bahsetmenin saçmalık olduğunun, #NotAllMen'in...

Bu işi yapmam için beni desteklerken, kariyerinden verdiği ödünler, yabancıların aşağılamaları ve trollerin aşırı tacizleri karşısında kararlılığını korudu.

Bunu dile getirmek bile saçma görünse de, erkeklerden nefret edip etmediğime dair her yerde karşıma çıkan sorularla karşılaştığımda cevabım o oluyor. Ve ne zaman kendimi sorgulasam, bu işle mücadele etsem ya da istismardan bunalsam, cevabım yine o oldu.

Teşekkürler, Nick. Seni seviyorum.

Yazar Hakkında

Fotoğraf© Siggı Holm

Laura Bates, dünyanın dört bir yanındaki kadınların toplumsal cinsiyet eşitsizliğiyle ilgili deneyimleri hakkında kitle kaynaklı bir öykü koleksiyonu olan Everyday Sexism Project'in kurucusudur. Laura, Kraliçe'nin Doğum Günü Onur Ödülleri'nde Britanya İmparatorluğu Madalyası, Kadın Medya Merkezi'nden WMC Dijital Medya Ödülü ve Georgina Henry ödülünü almış; BBC Woman's Hour Power List Game Changers'da yer almış ve *Cosmopolitan*'ın Yılın Nihai Kadını Ödülü'nü kazanmıştır. Ayrıca CNN'in 10 Vizyoner Kadın Listesi'nde yer almıştır. Çalışmalarını Twitter'da [@everydaysexism](https://twitter.com/everydaysexism) adresinden takip edebilirsiniz.

Sırasıyla büyüleyici ve dehşet verici, fen fPön Zfake fPnmrii, toplumumuzun temelini oluşturan kadınlara yönelik derin nefret ve feminizm karşıtlığı akımının geniş ve cesur bir anlatımıdır. Kadınlar için eşitliğe inanan herkesin okuması gereken bir kitap.

LAURA BATES İÇİN ÖVGÜ

"Laura, toplumun artık görmezden gelmeye ya da önemsizleştirmeyetahammül edemeyeceği kritik bir meseleyi ele almış: Kadın düşmanı aşırılığın gerçekliği ve günümüzde aile ve sosyal çöküşlerde, nefretin yaygınlaşmasında, terör şiddetinde ve siyasi istikrarsızlıkta oynadığı merkezi rol. Bu kitap hayatımızın her alanına -kişisel, mesleki, siyasi- dokunuyor. Gözü kara, cesur ve gerekli."

- SO RAYA CH E MALY, *Rage* yazarı

"Zekice, şiddetli ve göz açıcı."

"Günümüz kadın düşmanlığının öncü bir analizi.

- HERKES İÇİN GÜNLÜK TELEKOMÜNİKASYON

"Ezber bozan bir kitap, her kadın için bir mu8t-rund."

—COSMOPOLITAN for Everyday Sexism

"Everjrday Saxisot Projesi için BateB'e büyük bir teşekkür borçluyuz."

-105 A NG ELES 7/M6S for Ev'e "rycfay S exiam

" o "urue tc äco (oo) (k) (s)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

